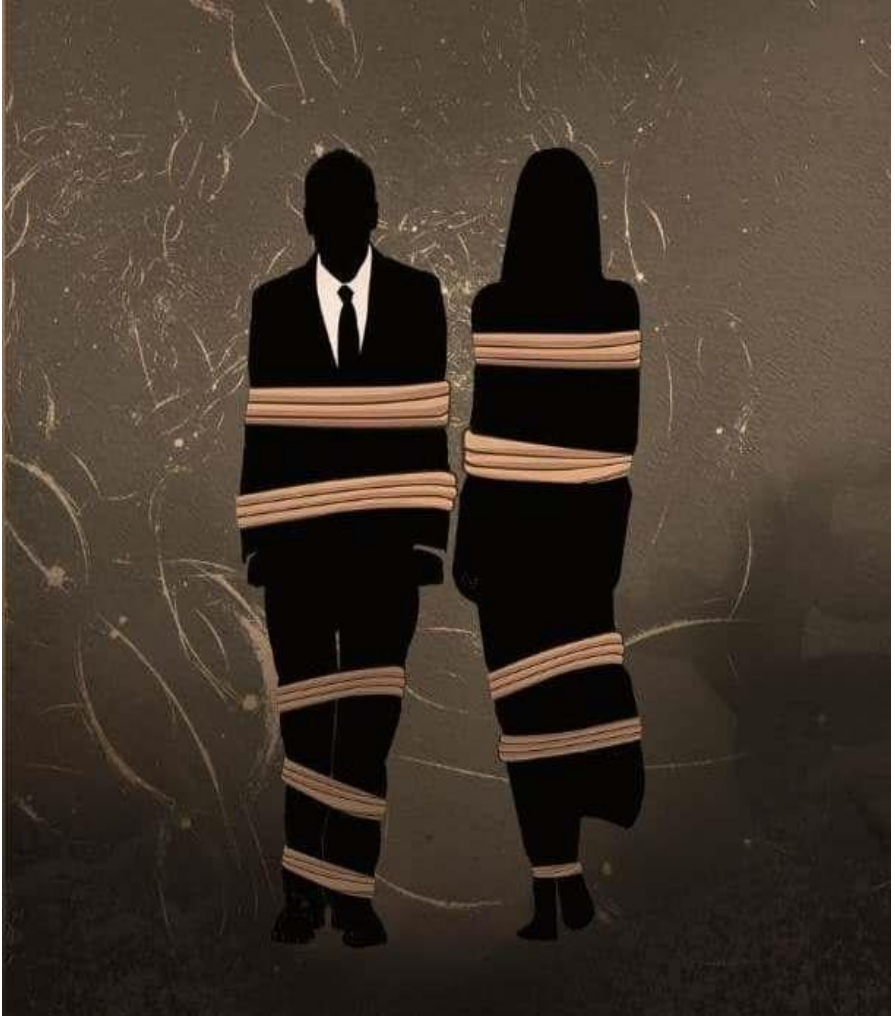

ታሰቢዉ 2ኛ ዕትም

የፓርቲ ፖለቲካ በኢትዮጵያ

(ከፊውዳል አርስቶክራሲ እስከ አብዮታዊ
ዲሞክራሲ)

ጥሩነህ ገምታ

ለመጀመሪያ ጊዜ ሐምሌ 2008 በፊንፊኔ ከተማ ታተመ ::

ለሁለተኛ ጊዜ ሊታተም ከተዘጋጀ በኋላ በአቅም ማነስ ምክንያት

ሳይታተም ቀርቶ በአየር ላይ ተደራሽ እንዲሆን ተደረገ።

ፀሐፊውን በኢሜይል አድራሻ gamtaeebba@gmail.com ማግኘት ይቻላል።

የሽፋን ሥዕል (ከምስጋና ጋር) አብዲሳ በላቸው

የመጀመሪያ እትም መግቢያ

የፓርቲ ፖለቲካ በኢትዮጵያ በሚለዉ ርዕስ ላይ ለመፃፍ አስቤ የነበረዉ ከአዲስ አበባ ዩኒቨርስቲ የፖለቲካል ሣይንስና ዓለም አቀፍ ግንኙነት የትምህርት ክፍል ለመጀመሪያ ድግሪ ማሟያ ከተፃፈዉ ጽሑፍ ጊዜ ጀምሮ ነዉ። በዚያን ወቅት አማካሪዬ የነበሩት ፕሮፌሰር ያዕቆብ አርሳኖ፤ ይህ አርእስት ለመጀመሪያ ድግሪ ማሟያ ብቻ ሳይሆን ወደፊት በስፋት ሊፃፍበትም የሚችል መሆኑን እንደምክርም እንደአስተያየትም በቃል ጣል አድርገዉልኝ የነበረዉን መሠረት በማድረግ፤ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ለመፃፍ ያደረብኝ ሐሳብ ከውስጤ ሳይጠፋ ቆይቶ የነበር ቢሆንም፤ ያጋጠሙኝ የሕይወት ውጣ ውረዶች እንኳን ጽሑፍ ማዘጋጀት ቀርቶ በሕይወት መኖር ራሱ ጥያቄ ምልክት ዉስጥ አስገብቶኝ ስለነበር ቅድሚያ አልተሰጠውም። በተለይ በደርግ መውደቂያ አከባቢ የነበሩ ሁኔታዎችና ቆይቶም ከ2001 እስከ መጋቢት 2002 ድረስ ለፊንጫኦ ስኳር ፋብሪካ ስሰራ በነበረበት ጊዜያቶች የነበሩ ሁኔታዎች ለግል ሕይወቴ ብቻ ሳይሆን ለቤተሰቤ ጭምር እጅግ አሳሳቢና አስጨናቂ ነበሩ። ቢሆንም ግን በዚህ መሀከል ባሉት ጊዜያት ለዚህ አርእስት የሚሆኑ ጽሑፎችና ሰነዶችን ከማሰባሰብና ከማንበብ አልተቆጠብኩም ነበር።

አንዳንድ የሥነ ጽሑፍ ሰዎች እንደሚሉት በያንዳንዱ ሰው አእምሮ ውስጥ ቢያንስ አንድ መደብል የሚሆንና የሚፃፍበት አርእስተ ጉዳይ አይጠፋም የሚሉት ነገር፤ እኔም ዉስጥ ይኖር ይሆን? ብዬ ማሰብ ከጀመርኩ ቆይቻለሁ። መቆየቱ ጠቅሞኝም ጎድቶኝም ሊሆን ይችላል። የጠቀመኝ ብዙ ተጨማሪ ሰነዶችን ለማሰባሰብና ለማንበብ በመቻሌ ሲሆን፤ የጎዳኝ ደግሞ አንዳንዶች ተያያዥ ጉዳዮችን ረስቻቸዋለሁ፤ አንዳንዶች ደግሞ ጊዜ ያልፋቸዉና የዛሬ የኢትዮጵያ የፖለቲካ የዕድገት ደረጃ በእርግጥ በዓይነት እንኳን ባይሆን የመጠን ልዩነት በስፋት የሚታይበት ስለሆነ እንድጥላቸዉ ወይም እንድተዋቸዉ አስገድደውኛል።

የኢትዮጵያን የፓርቲ ፖለቲካ ጉዳይ ለመፃፍ ከየት ጊዜ መጀመር ይሻላል

ብዬ ላሰብኩት ሁኔታ ከአዲስ ኃይሌ ሥላሴ የአገዛዝ ዘመን መነሳት በቂ እንደሚሆን ግንዛቤ አድርጌአለሁ። ምክንያቱም የፖለቲካ ፓርቲ ነባራዊ ሁኔታዎች ማቆጣቆጥ የጀመሩት በዚሁ ጊዜ ውስጥ ስለሆነ ነው። ሆኖም ግን የኢትዮጵያ የፖለቲካ አካል መመስቃቀል የጀመረው ከአዲስ ቴዎድሮስ አገዛዝ ጀምሮ (ከዚያ ቀደም ያለ ችግሮች የነበሩ ቢሆንም) ስለሆነ፤ በውስጥ ደረጃም ቢሆን ያንን ቢያጠቃልል ከተነሳሁበት ዓላማ አንፃር ምሉዕ ያደርግልኛል ብዬ ስላሰብኩ፤ ከዚያው እንዲሆን አድርጌአለሁ። በዚህም የኢትዮጵያ ፓርቲ ፖለቲካ ጽሑፊ የቴዎድሮስ፣ የዮሐንስ፣ የምኒልክ፣ የኃይሌ ሥላሴ ማለትም ፊዊዳል አርስቶክራሲ ባልኩትና፣ እንዲሁም የደርግና የሕወሓት አገዛዞች ማለትም አብዮታዊያንን በሚወክል መልክ ተከፋፍሎም፣ ተደባለልቆም ቀርቧል። የአጭር ጊዜም ቢሆኑ በመሀል የሚገኙ አገዛዞችም (ተክለ ጊዮርግስና እያሱ) በኢትዮጵያ ፖለቲካ ውስጥ የየራሳቸው አሻራ ስለነበራቸው በቆዩበት የጊዜ መጠንና ለማከናወን በሞከሩት ሥራ አንፃር እንዲታከሉበት ተደርገዋል። ከዚህ ጋር አንድ ሊታወቅ የሚገባ ነገር አለ። ብዙ ሊፃፍበት የሚችል የፓርቲ ፖለቲካ በኢትዮጵያ በኔ አነስተኛ ሙከራ ጅምር ቢሆን እንጂ ብዙ ሊታወቁና ሊፈተሹ የሚገቡ ጉዳዮች እንደሚኖሩ አምናለሁ።

ሁለት ጽንሰ ሐሳቦች፤ አርስቶክራሲና አብዮታዊ ዲሞክራሲ፤ ዋናውን የመጽሐፉን አርእስት አፅንዖት ለመስጠት ተቀምጠዋል። ሁለቱም የአገዛዝ ሥርዓቶች መሆናቸው ግንዛቤ ተወስዶ በግርድፉም ቢሆን የእነዚህ ሁለቱ ጽንሰ ሐሳቦች ትርጉም ማግኘት ለተነሳሁበት የመጽሐፉ ይዘት ተፈላጊውን ነገር ያላብሳል የሚል እምነት አለኝ። በመዝገበ ቃላት ትርጉም መሠረት አርስቶክራሲ በሕብረተሰብ ውስጥ ከፍተኛውን ሥፍራ የያዘ ሰው ወይም የያዙ ሰዎች አገዛዝ ነው። በጁሃሪ (ገጽ 421) ሥራ ውስጥ በል የሚባል ፀሐፊ እንደሚለው አርስተክራሲ የሚባለው ሥርዓት የፖለቲካ መሪዎች ራሳቸውን ከሥልጣን ምንጭ ከሆነው ሕዝብ በላይ አድርገው የሚያስቀምጡበት፣ የፖለቲካ ክብርና ተቀባይነትን በኃይል በማስገደድ ለማስጠበቅ የሚሰሩበት የፖለቲካ ሥርዓት ነው እንዳለው ሁሉ፤ በዚህ ጽሑፍም ተገቢ ቦታው ላይ እንደሰፈረው ሁሉ አብዮታዊ ዲሞክራሲም ከዚሁ ያልተለየ መሆኑን ለማየት ስለምንችል

አርስቶክራሲና አብዮታዊ ዴሞክራሲ የቅርፅ ቢሆን እንጂ የይዘት ልዩነት እንደሌላቸው ያስገነዝብልኛል ብዬ አምናለሁ።

በሌላም በኩል በኢትዮጵያ ፓርቲ ፖለቲካ ውስጥ የዉጪ ኃይሎች ሚናም ቀላል እንዳልነበር ስለሚታወቅ፤ ቀንጨብ አድርጌ የአሜሪካ፣ የእንግሊዝ፣ የሱዳን፣ የሱማሊያና የአፍሪካ አንድነት ድርጅት ወይም የአፍሪካ ሕብረት እና በኢትዮጵያ ፖለቲካ የኤርትራ ተፅዕኖ ምን እንደሚመስል አንስቻለሁ። በመጨረሻም ጥሩነህ ገምታ ማነዉ የሚለዉን ትንሽ ለማስጨበጥ የተወሰኑ ገፃችን አክዬበታለሁ። ከፖለቲካ ተሳትፎ አንፃር የ60ዎቹ በብዙ መልኩ ቢቀድሙኝም፤ የ70ዎቹ እንቅስቃሴ ውስጥ ተሳትፎ ነበረኝ። ያጋጣሚ ነገር ሆኖ ብዙ ተሳትፎዬ ከተቃወሞ ጎራ ስለሆነ፤ ከሞትና እስር በመለስ የሕይወት መመሰቃቀል አጋጥሞኛል። እዚህ ላይ በሺዎች የሚቆጠሩ ወንድሞቻችንና እህቶቻችን በተለይም እምቦቆቅላ ሕፃናት ከወላጆቻቸው ጉያ እየተወሰዱ ወይም የወላጆቻቸው ዓይን እያየ በተገደሉበት አገር ውስጥ፤ በእኔ ላይ እንግልት ደርሷል ብዬ ለማጉላት ሳይሆን፤ ስለአንድ ነገር የሚፅፍ ሰዉ የጀርባ ታሪኩ ምን እንደሚመስል ቢታወቅ፤ ካልታሰበ ስህተት ይገላግላል ብዬ ነዉ እንጂ፤ ለመንገላታትማ ከኔ የበለጠ የተንገላቱ ሰዎች እንደነበሩና ዛሬም እንዳሉ አጥቼ አይደለም። ከፍ ሲልም ሕይወታቸውን መስዋዕት ያደረጉም ቁጥራቸው ከፍተኛ እንደሆነ ሳይታወቅኝ ቀርቶ አይደለም።

ይህ የፓርቲ ፖለቲካ በኢትዮጵያ ጽሑፍ የተዘጋጀዉ በአብዛኛዉ ቀደም ሲል በተፃፉ መረጃዎች (በእንግሊዘኛው ሰከንደሪ ሶርስ በሚባል) ላይ የተመሰረተ ነዉ። ከቋንቋም አንፃር የሦስት ቋንቋዎች የአማርኛ፣ እንግሊዘኛ እና አፋን ኦሮሞ ድብልቅ ነዉ። እንዲያዉ ተዛማጅ ናቸዉ ካልኳቸዉና የመተርጎም አቅም ካልፈቀደልኝ በስተቀር ሳልተረጎማቸዉ እንዳሉ በጥሬያቸዉ ተጠቅመዐቸዋለሁ። ምክንያቱ ደግሞ አንድም የትርጉም ሥራ የራሱ ዲስፒልን የሚፈልግ ሲሆን፤ ሌላዉ የበለጠ ትኩረቴን የሳበዉ አንባቢዎቼ ኦሪጅናሉንና ዋቢ ያደረኩዋቸዉን ጽሑፎች በትርጉም ሥራ ሂደት ውስጥ ሳይዛቡ ባሉበት ሁኔታ እንዲያገኙና ፍርዳቸዉን እንዲሰጡኝ በማለት በዚህ ድጋሚ ሕትመትም በነበሩበት

ሁኔታ እንዲቆይ ተደርገዋል።

በመጨረሻም ይህ ጽሑፍ የፓርቲ ፖለቲካ ጉዳይ ስለሆነ ከወገንተኝነት ነፃ ሆኜ ጽፌአለሁ የሚል መመፃደቅ እንዳልዳዳኝ ለአንባቢዎቼ መግለፅ እፈልጋለሁ። ምክንያቱም እኔ የዚህ ዓለም፤ በተለይም በዘር፤ በሃይማኖት፤ በባህል፤ በኤኮኖሚ፤ ወዘተ በተከፋፈለ ኢትዮጵያ አገር ውስጥ ሕይወቴን ያሳለፍኩ ኢትዮጵያዊ ሰው ስለሆንኩ፤ ብዙ ሰዎች እንደሚያረጉት እኔም የራሴን አቋም አካትቻለሁ። የአካዳሚ ሥራ ከሚሰሩ በስተቀር (እነሱም አንዳንዴ አያደርጉትም አይባልም) ያንን የማያደርግ ሰው ደግሞ የለም። የዜጎችን ማንነት የሚሸረሸሩ ሁኔታዎች የመኖራቸውን ያህል ገንቢ አስተሳሰብ የሆኑም ሐሳቦች ብዙ ናቸው። ገንቢ የሚባለውን አስተሳሰብ ለመቀላቀል ሲባል በኢትዮጵያዊያን መሀከል አይነኬ ይባሉ የነበሩትን የዘርና የሃይማኖት ነገሮች ነክክቻለሁ። ለምሳሌም ሁሉንም ኢትዮጵያዊያን አበሻ ማለት ምን ያህል ይጥማል ወይም አይጥምም የሚለውን ሰዎቻችን እንዲነጋገሩበት፤ በሃይማኖት ጉዳይ ላይ ተመስርቶም በኢትዮጵያዊያን መሀከል ሲታዩ የነበሩ መበላላጥን አስመልክቶ ለመግለፅ የፈለኩት፤ በሕዝቦች መሀከል ጥላቻን ለመቆርቆስ ሳይሆን በሽታችንን ከገለፅን በርግጠኛነት መድኃኒት ማግኘት ይቻላል ብዬ አስቤ ነው። ወይም ፖለቲከኞች እንደሚሉት ችግራችንን መግለጽ ከቻልን ለመፍትኼዉ ግማሽ መንገድ እንደተጓዝን ይቆጠራል ለማለት ፈልጌ ነው። ወይም መጥፎ ሰዎች እንዳያሸንፉ ጥሩ ሰዎች እጃቸውን አጥጠፈው መቀመጥ የለባቸውም የሚባለውን የአዋቂዎች ብህል ለማሳየት ፈልጌ ነው። ይህ እንዳለ ሆኖ ይህንን መጽሐፍ በስሜት ተነሳስቼ የፃፍኩ ባይሆንም የተሳሳትኩ ነገር እንደሚኖር አልጠራጠርም። በሰው ሥራ ውስጥ መሳሳት ቢኖርም ትልቁ ነገር መሆን ያለበት ስህተትን በአስተዋሎት ተቀብሎ አለመስተካከል መሆኑ ሊሰምርበት ይገባል። ይህ መጽሐፍ ኢትዮጵያ ውስጥ ለተከሰተው የፓርቲ ፖለቲካም ሆነ አመራር ችግሮች መፍትኼ ለማፈላለግ ለምን ብሎ ራሱን ለሚጠይቅ ሰው መልሱን ለማግኘት የበኩሉን መነሻ ሐሳብ ሊያመነጭ ይችላል ብዬ አስባለሁ። ስለሆነም በክብር የሚቀበሉልኝ የመኖራቸውን ያህል የሚከፉብኝ እንደሚኖሩ በእርግጠኛነት እጠብቃለሁ።

በፓርቲ ፖለቲካ ጉዳዮቻችን የሚገቡ የፋቅና የቅርብ ኃይሎች ምን ያህል ጠቀሙን? ምንስ ያህል ጎዱን? ተገቢ መልስ ማግኘት ያለበት ጉዳይ ነው። ለመሆኑ እኛ ኢትዮጵያዊያን ስለድክመታችን፣ ስለኋላቀርነታችን፣ ስለሰፊ ልዩነታችን፣ ፖለቲካን ከቅመኝነትና ከጠላትነት አመለካከት ባሻገር ምን ያህል ጣታችንን ወደራሳችን ቀስረናል? መልስ መስጠት ያለብን ጊዜ ላይ ደርሰናል ማለት ሳይሆን እጅግ አልፎን ሄዷል። ልንደርስበት የምንችል ቢሆንም የሚያስከፍለን ዋጋ ግን ትልቅ ነው፤ የአገራችንን አንድነት እስከ መፈታተን ሊደርስ በሚችል ደረጃ ማለት ነው። በዉሸት ዲሞክራሲና በዉሸት ዕድገት መኮፈሉን ትተን እራሳችንን መመገብ ባለመቻላችን እፍረት ሳይሰማን፤ በዓለም ሕብረተሰብ ፊት ለመቆም መቻላችን ወይም መገደዳችንን ሁለንተናችንን መፈተሽ እንዳለብን ሁሉ፤ አሁን ዓለም ከደረሰበት የዕድገት ደረጃ አንፃር ሕዝባችሁን መምራት አልቻላችሁም እስኪንባል ድረስ መጠበቁ እንዴት እንደሚያሻማቅቅ ማሰቡም አስቸጋሪ ነው። ብንባልም ነገሩ ትክክል በመሆኑ ይህንን ገልፆ መፃፍ ደግሞ ከራስ ጋር ትግል ማድረግ ይጠበቃል ለማለት የመጀመሪያ ሰዉ ባልሆንም እኔም የበኩሌን አስተዋጽኦ እንዳደረኩ ይቆጠርልኝ አላለሁ።

በመጨረሻም፤ የኢትዮጵያ ገዥዎች ለሠሩት ወንጀል ክህደት ዓመላቸው እንደሆነ ግንዛቤ ተወስዶ፤ የነበርኩበት ሥርአት ምን እንደሚመስል በተጨማሪም ለማሳየት ያህል መንግስቱ ኃይለማሪያም ዝንብ እንኳን አልገደልኩም ብሎ መመፃደቁ አሳፋሪና የሚያሳዝን ሲሆን የኃይሌ ሥላሴ 54 ባለሥልጣኖች በሱ ብቸኛ ቀላጤ እንዲገደሉ ትዕዛዝ የሰጠበትን ደብዳቤና በግሌም የጓደኛ ክህደት ምን ያህል ዉስጣዊ ዕረፍት እንደሚነሳ አንባቢያን ይገነዘቡ ዘንድ፣ ዋቢ ሰነዶች ስካን በማድረግ እንዲቀርቡ አድርጌአለሁ። ኢትዮጵያችንን በሁለት እግር ማቋም ያልተቻለበትን ምክንያቶችና ዜጎች ስለወደቁበት የሚፅፉ ብዙ የመስኩ ሰዎች እንደሚኖሩ የታወቀ ቢሆንም፤ እኔም ከባህሩ ጩልፌ ልጩምርበትና አስተዋጽኦዬን ለማበርከት ስለአሰብኩ እንድትቀበሉኝ ከጉልበቴ ዝቅ ብዬ እጠይቃለሁ።

ታሰቢዉ የ2ኛ ዕትም መግቢያ

ይህ ዕትም ከመጀመሪያው ዕትም በይዘት የተወሰነ ልዩነት ተደርጎበታል። ምክንያቱም ሁኔታች በዕውን በቦታ እና በጊዜ እያሉና በመጀመሪያው ዕትም ውስጥ መካተት የነበረባቸውና ሳይካተቱ የቀሩ ሐሳቦች እንዲካተቱ ተደርገዋል። እነዚህ ተካተቱ ያልኳቸው ሐሳቦች ብዙም የተለዩ ነገሮች ሳይሆኑ ከበፊቱም መካተት የነበረባቸው፤ ነገር ግን በሁኔታዎች አስገዳጅነት ሳይካተቱ የቀሩ ናቸው። ከ2008 ዓም ወዲህ በአገሪቱ ውስጥ የአገዛዝ ሳይሆን የገዥዎች መለዋወጥ ተደርጓል። በኢህአዴግ መከፋፈል ምክንያት የሀገሪቱን ከአንድ ሚሊዮን በላይ ሕይወት የበላና በትርሊዮን የሚቆጠር ንብረት ያወደመ ጦርነት ተካሂዷል። ክስተቶቹ የራሳቸውን ጥናት የሚፈልጉ ቢሆንም ቀንጨብ አድርጎ ማካተት ባስፈለገበት ቦታ እንዲካተት አድርጌአለሁ። በተጨማሪም አንባቢያን በተቀመጠው አድራሻ በኩል አስተያየት ሰጥተውኛል። በተለይም የመጨና ቱላማ መረዳጃ ማህበር ሊቀ መንበር አቶ ድረቢ ደሙሴ በዚህ አርዕስት ላይ ብዙ ሊነበብና ሊፃፍበት እንደሚገባ ሰፊ ሐሳብ ያስጨበጠኝ ሲሆን፤ የእሱንም ሆነ የሌሎችም አስተያየት ለ2ተኛው እትም ተጠቅመበታለሁ። አፍ እላፊ የሰነዘሩ ቢኖሩም ስድባቸውን እንደ መልካም አጋጣሚ በመወሰድ የቃላት አጠቃቀም ሳይቀር በዚህ ሥራዬ ውስጥ ያሻሻልኳቸው ስላሉ በማንበባቸው ሳላመሰግናቸው አላልፍም።

አንድ የሚታወቅ ነገር ቢኖር በቦታ፣ በጊዜ እና በሁኔታዎች ውስጥ በመጠን ወይም በዓይነት ወይም በሁለቱም የሚለዋወጡ ነገሮች የመኖራቸው ጉዳይ ነው። በቦታ፣ በጊዜ እና በሁኔታዎች ውስጥ የማይለውጥ ነገር ቢኖር ራሱ ለውጥ ነው በማለት የሥነ ጽሑፍ ሰዎች ይገልጹታል። ምናልባት ለውጥ ራሱ በጊዜ፣ በቦታና በሁኔታዎች ውስጥ ሳይለዋወጥ ቀጥ ብሎ የሚሄድ ሳይሆን ቦታ፣ ጊዜ እና ሁኔታዎች በሚፈጥሩበት ተጽዕኖና መስተጋብር ውስጥ አንድም በፍጥነት፣ በማዝገም ወይም ወደኋላ በመጠማዘዝ የሚለወጥ እንጂ ቀጥ ብሎ የሚቆሙበት ጊዜ ስለሌለ፤ 2ኛ ዕትም መጽሐፌም በነዚህ አጠቃላይ ሁኔታዎች ላይ ተመስርቶ ለውጥ ተደርጎበታል። ምንም እንኳን

በኢትዮጵያ ፖለቲካ ውስጥ በመጠንም ሆነ በዓይነት፤ በሌላም አባባል የመንግስት ሥልጣን በታላቅ ግለሰቦች ተቀያየሩ እንጂ አገዛዙ እንደ ሥርዓት አልተቀየረም። በመሆኑም የመጠን እንጂ የሕዝብን ፍላጎት የሚያረካ የዓይነት ለውጥ አልታየም። ለምን እንዳልታየ በዚህ 2ኛ ዕትም ውስጥ ተንፀባርቋል።

ለምን የመጠን እንጂ የዓይነት ለውጥ አልሆነም ብለው የሚጠይቁኝ ካሉ ይህ መጽሐፍ በተፃፈበት የሕይወት ዘመን ውስጥ የኢትዮጵያ የአገዛዝ ሥርዓቶች ከአምባገነንነት ፈቀቅ ብለው የዓይነት ለውጥ ያመጡበት ጊዜ ስላልተሰማኝ ነው ብዬ እመልሳለሁ። ለውጥን ስለሚጠላ ወይም ስለሚፈራ ሳይሆን ለውጡ በዜጎች ሕይወት ላይ የፈጠረው ትርጉም ያለው እርምጃ አንድም አነስተኛ ነው ወይም ጨርሶ የለም የሚባል ደረጃ ላይ ስለሆነ ነው። በተለይም የመጽሐፉ ትኩረት በሆነው የፓርቲ ፖለቲካ ውስጥ ገዥ ቡድን ወይም ፓርቲ ከፈጠረው የስም ለውጥ በስተቀር የዴሞክራሲያዊነት ባህሪያዊ የተላበሰበት ጊዜ እና ሁኔታ የሌለ ስለሆነ ነው።

ከ2010 ዓም አፓማሽ ወዲህ በኢትዮጵያ ፓርቲ ፖለቲካ ውስጥ ለየት የሚሉ ነገሮች ተከስተዋል እንኳን ቢባል ሕዝብ የጠየቀውና የተጠበቀው ተሃድሶ ዓይነት ሳይሆን ሕዝቡን ለቁጭት የሚዳርግና ላቅ ካለም ለአብዮት የሚያነሳሳ ሁኔታ ነው። ማለትም ሕዝብ ሁኔታዎች እየታደሱ እንዲሄዱለት የሚያቀርባቸው ጥያቄዎችና ገዥ ኃይሎች አደረግን የሚሉት ተሃድሶ ሳይጣጣም እየቀረ ሲሄድ ተሃድሶው የዓይነት ለውጥ ካለመጣ ሕዝቡ መሪዎቹ ላይ እምነት ያጣና የሕዝቡ የተሃድሶ ጥያቄ ወደ አብዮት ይገባል ለማለት ተፈልጎ ነው። እንግዲህ የመፅሐፉ አርእስት እንደሚለው የፓርቲ ፖለቲካው ከአብዮታዊ ዴሞክራሲ እና ከግልባጭ ‘መደመር’ ያልተለየ ስለሆነ ዕትሙም ይህንኑ አካትቶ እንዲይዝ ተደርጓል። ወደ መጨረሻ አከባቢ ደግሞ አንባቢን በእንጥልጥል ላይ ከመተው ብዬ የመውጫ ማጠቃለያ ሐሳብ ብዬ አካትቻለሁ። መልካም ንባብ ይሁንላችሁ!

ጥሩነህ ገምታ ወዬሳ

ማስታወሻ

ሐዉልት ሊቆምላቸዉ የሚገቡ ብዙ ዜጎች ቢኖሩም ቀጥሎ የሚጠቅሳቸዉ ወገኖች በሕይወት ያሉትም ሆኑ ለሞቱት ይህች መጽሐፍ ማስታወሻ እንዲትሆንልኝ በአክብሮት አበረክታለሁ።

- ለአባቴ ገምታ ወዴሳና እናቴ በርኪ ቶኮን፤ እናንተ በሕይወት ባትኖሩም እራሳችሁ ከትምህርት ቤት ደጃፍ ላይ ሳታልፉ እኔ ፊደል እንዲቆጥር በማድረጋችሁ እኮራባችኋለሁ።
- ለታላቅ ወንድሜ አበራ ገምታ፤ እኔ ወንድምህ እንዲማር አንተና ባለቤትህ ወይዘሮ ካሰች ተሰማ የከፈላችሁት መስዋዕትነት ምንጊዜም አይረሳኝም። የባለዕዳነት ምስጋናዬን ተቀበሉኝ።
- ለይክተር መረራ ጉዲና ጃፊ፤ ሕይወትህን ሁሉ ለሕዝቦች ነፃነትና አንድነት የሰጠህ ሰዉ ነህና አርአያነትህ ምንጊዜም የሚዘነጋ አይሆንም።
- ለአቶ ከበደ ፍሪሳ ጉተማ፤ ከአዲስ አበባ ዩኒቨርስቲ የትምህርት ጊዜ “Kana Beektu Lataa” ብለህ መፃፍ ከጀመርክበት ጊዜ ጀምሮ፤ በተለይም ስለኦሮሞ ሕዝብ ነፃነት የከፈልከዉ መስዋዕትነት ስምህን ሕያዉ ያደርገዋል። አንተ ቢታልፍም ዓላማህ ሕያዉ ነዉ።
- ያለእንከንሽ በአሸባሪነት ተፈርዶብሽ ስድስት ዓመት ከስምንት ወር መታሰርሽ ሳያንስ በሽታ እንዲትሸምቼ የተደረገሽዉ ሕጋዊ እህቴ ወይዘሮ አበራሽ ያደታ ናዶ፤ የዚያ ሁሉ ዓመታት ጭንቀቴ ማስታወሻ እንዲሆንልኝ ይህንን መጽሐፍ በማስታወሻነት አበረክትልሻለሁ።
- የሕይወትና የተሞክሮ ታሪካቸዉ ደጎስ ያለ መደብል የሚወጣቸዉ ሰዎች አሉ። ከነዚህም ዉስጥ ድርቢ ደምሴ ቦኩ (የመጫ-ቴላማ መረዳጃ ማህበር ሊቀ መንበር) አንዱ ነዉ። ይህ ሰዉ ለራሱ ችግር አለመንበርከኩ ብቻ ሳይሆን ከ300 በላይ የኦሮሞ ወጣቶች ከአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ሲባረሩ ከላላ

ሆኖላቸው ላሳዩዉ አርአያነት ይህች መጽሐፍ ማስታወሻ እንዲትሆን አበረከትለታለሁ።

- ለእዉነተኛ ዓላማ በመቆማቸዉ፣ በዘራቸዉና በአመለካከታቸዉ ልዩነት ብቻ በተለያዩ የኢትዮጵያ አገዛዝ ሥርዓቶች ሥር ለተገደሉ፣ ለታሰሩ፣ ለተሰደዱ፣ ለተንገላቱ፣ ለተገረፉ፣ ከወዳጅ ዘመድ ተነጥለው ለታሰሩ፣ አካል ስንኩል እንዲሆኑ ለተደረጉ፣ ደብዛቸው ለጠፋ ወገኖቹ ሁሉ፤ ሐዉልት ላቆምላቸዉ ባልችልም፤ ይህች መጽሐፍ ማስታወሻ ትሁንልኝ ዘንድ እያበረከትኩ፤ መስዋዕትነታችሁ ጨለማዉን እንደሚገፍ እምነቴ ነዉ።

ፀሐፊዉ

ምስጋና

በዚህ ጽሑፍ ለሚታዩ ግድፈቶች ኃላፊነቱ የኔዉ የፀሐፊዉ መሆኑን እያረጋገጥኩ፤ ቀጥሎ ለተመለከቱት ሰዎችና ድርጅቶች ከፍ ያለ ምስጋና አቀርባለሁ።

✓ ከያንዳንዱ ጠንካራ ወንድ ጀርባ ጠንካራ ሴት አላች የሚባለዉ አባባል፤ ከአባባል የሚያልፍ መስሎ አይሰማኝም ነበር። ባለቤቴ ወይዘሮ የሺሐረግ ያደታ ናዶ፤ ስለዚህ ጽሑፍ የሚታዉቀዉ ብዙም ነገር ባይኖርም፤ ከትዳራችን በፊት ጀምሮ በአጋጠሙኝ ዉጣ ዉረዶች ሁሉ እና ይህንን ጽሑፍ ሳዘጋጅ ጭምር ከአጠገቤ ሆና የሰጠችኝ ብርታት ከእግዚአብሔር ቀጥሎ የምተማመንባት ነዉና ምስጋናዬን ተቀበይኝ እላታለሁ። በተለይም እሰራበት የነበረዉ መስሪያ የኢትዮጵያ ሕንፃ ኮንስትራክሽን ባለሥልጣን መዘጋት በኋላ ሁለተኛ ልጃችን ሱራን እያጠባሽ ያበላችኝ ወይስ የጠጣነዉ የጥቁር ማሽላ ቅቅል በሷ ብሩህ አእምሮ የታሰበ ስለሆነ ፍጽሞ አይረሳኝም።

✓ ልጆቼ ዘላለም (ከነባለቤቷና ልጆቿ)፤ አብዱ፤ ሱራና ኤባ ይህንን ጽሑፍ ስጽፍ ቤተሰባዊ የጋራ ጉዳዮቻችን ወደ ጎን ትቼ እንድሰራ በመፍቀድ ስለተባበራችሁኝ አመሰግናለሁ።

✓ የጊዜ ርዝማኔና የሁኔታዎች መለዋወጥ ያደበዘዘዉ ቢመስልም ለዛሬ ሕይወት መድረሴ የጓደኛዬ የማቴዎስ አመንቴ አዋጂ ዉለታ የሚረሳኝ አይሆንም። ወንድማዊ ምስጋናዬን ሳላቋድስህ ብቀር ሕሊዬ ይወቅሰኛል።

✓ በመደገፍም ሆነ በመቃወም የተጠቀምኩባቸዉ ዋቢ መረጃዎቼ የአእምሮአቸዉ ጭማቂ ስለሆነ ባለቤቶቼን ሳላመሰግናቸዉ አላልፍም።

✓ የመጀመሪያ የጽሑፉን ረቂቅ ከጓደኛነት ባሻገር እንደወንድም የሆነኝ

አቶ ስብሃቱ ባንጃ አንብቦ ገንቢ አስተያይ ስለሰጠኝ ባለዉለታዬ ነህና አመሰግናለሁ። የመጀመሪያ ዕትም መጽሐፌን አንብበው የድጋፍም ሆነ የነቀፋ አስተያየት የሰጣችሁኝን ሁሉ ለ2ኛ ዕትም የተጠቀምኩበት ስለሆነ ምስጋናዬ በያላችሁበት ይድረሳችሁ።

መቅድም

በሕይወት ውስጥ አንድም ይፈጥናል ወይም ያዘግማል እንጂ ለውጥ ፍፁም የማይቀር ነገር ነው። በፈለግነው ጊዜ የሚመጣ ስላልፈለግነው ደግሞ የሚቀር ሳይሆን ጊዜ፣ ቦታና ሁኔታ ሲፈቅድ ለውጥ አይቀርም ነው። ከዚህ ጋር አንድ ዕውነት አለ፤ ለውጥን ፈጥነው የሚቀበሉና ለውጥን ለመቋቋም የሚፈልጉ ሰዎች ስለመኖራቸው ሲታሰብ፤ እንዲያው በዚህ ጉዳይ ተፈጥሮአዊ የሚመስሉ ሁኔታዎች መኖራቸውንና ለላውጥ የማይገዛ ሰው ወይም ግለሰብ ቢኖር ግን መውደቁ አይቀሬ መሆኑን ዘገይቶም ቢሆን መረዳቱ አይቀርም ይሆናል።

ሰዎች እንደቆሙለት ዓላማ ልዩነት ላይ በመመረከዝ ለውጥ ፈጥኖ እንዲመጣ ወይም ፈጥኖ እንዳይመጣ ማጓተት፤ ከተቻላቸውም ሙሉ በሙሉ የማስቀረት ወይም የመቀልበስ ባህሪ ይኖራቸዋል። ዘርዘር አድርገን ስንመለከት ደግሞ ሕዝባዊ ዓላማ ያነገቡ ግለሰቦችና ቡድኖች ለውጥ እንዲመጣ ብቻም ሳይሆን የሚመጣ ለውጥ ራሱ ፈጥን፣ አሳታፊ፣ የብዙኃኑን ሕዝብ ፍላጎት የሚያረካና ዘላቂነት ያለው እንዲሆን ይፈልጋሉ። ከዚህ በተቃራኒ የቆሙ ኃይሎች፤ በተለይ ከሕዝብ ፈቃድ ውጭ ሥልጣን የያዙ ኃይሎች በያዙት የሕዝብ ዜና ማሰራጨዎች በመታገዝ ለላውጥ ያላቸውን ፍላጎት ገደብ ሊያበጁበት፤ በሌላም ሁኔታ ቢጮኹም ለላውጥ ያላቸው ተነሳሽነት አንድም የለም፤ ወይም አናሳና የማስመሰል ይሆናል። ለውጥ ስለመኖሩ በቃላት ደረጃ ቢናገሩት እንኳን ለውጡ እነሱን የሚነካ አይመስላቸውም። እነሱን ጠራርጎ በሚሄድ መልኩና ቁመቱም ቢሆን ለውጥ አይቀርም ነው።

የለውጥ ፈላጊ ኃይሎችም ሆነ ፀረ ለውጥ ኃይሎች የየራሳቸው የፖለቲካ መስመርና የፖለቲካ ፓርቲዎች ይኖራቸዋል። ሰዎች ምክንያታዊነት አለው የሚሉትን ፍላጎታቸውን ለማሟላት ከግለሰብ ጀምሮ እስከ ከፍተኛ ደረጃ የደርሰ አካል በማቋቋም ፍላጎታቸው እንዲሟላ ያደርጋሉ። ከግለሰብ ጀምረው በቡድን ተደራጅተው እንደአደረጃጀታቸው ዓላማ እና ግብ ቡድናዊም ሆነ ሕዝባዊ ዓላማ እንዲፈጸም ትግል ያደርጋሉ።

በምሳሌ እናስደግፍ ብንል፤ ኮሎምቢያ ዉስጥ የምንቀሳቀሰዉ የዕፅ አማላላሽ ቡድን በራሱ አኳያ ከመደራጀቱም በላይ እስከ አፍንጫዉ ድረስ በመታጠቅ ቢዝነሱን ያከናውናል፤ መንግስታዊ መዋቅርን እስከ መቆጣጠር ይጓዛል። የፈለገዉ የሰዉ ሕይወት ጠፍቶ የእሱ ዓላማ ገንዘቡን ማጨቅ ነዉ። የካታሎኒያዊያን ድርጅት የካታሎኒያን ግዛት ከእስፓኝ አገዛዝ ነፃ ለማድረግ ይታገላል። የፍልስጤም ሕዝብ ከእስራኤል የአፈናና የመሬት ቅሚያ ተላቆ ልዑላዊት ፓለስታይንን ለመመስረት ይታገላል። የዩጋንዳና የኢትዮጵያ መንግስታት የአንድ ወይም የአዉራ ፓርቲን አምባገነንነት በሕዝቡ ላይ ለመጫን ሲሉ የሚቃወሙትን ኃይሎች ስም ከማጠልሸት እስከ ግድያ የሚደርስ እርምጃ ይወስዳሉ። የእነዚህ ሁሉ ፍልሚያ የሚካሄድበት የትግል ሁኔታ የፓርቲ ፖለቲካ እንቅስቃሴ ልንለዉ እንችላለን።

በፓርቲ ፖለቲካ ግንኙነትም ሆነ ልዩነት ያላቸዉ ሦስት አካላት ይገኛሉ፤ ገዥ ፓርቲ፣ ተቃዋሚ ፓርቲ/ዎች እና የሥልጣን ምንጭና ባለቤት የሆነ ሕዝብ አሉ። ፓርቲዎች የተለያዩ የሕዝብ ጥያቄዎችን በመርህ ወይም በፖሊሲ ሥር በማቀናበር ሕዝቡ ራሱ በዚህ መርህ ሥር እንዲሰለፍላቸዉ ያደርጋሉ። ገዥ ግለሰብ ወይም ገዥ ፓርቲ ወይም ገዥ ቡድኖች የመኖራቸዉን ያህል ተቃዋሚ ፓርቲ/ዎች ደግሞ የገዥዉን ክፍል ፓርቲ ፖሊሲ በመቃወም ፖለቲካዉ ለሁሉም እንዲስማማ ለማድረግ ባይችሉ እንኳን (ለሁሉም የሚስማማ ፖለቲካም አይኖርምና) ለማመጣጠን ትግል ያደርጋሉ። እዚህ ላይ ግንዛቤ ሊወሰድበት የሚገባ ጉዳይ ቢኖር፤ ገዥ ክፍል ገዥ ስለሆነ ብቻ በሕዝብ ዘንድ ተቀባይነት ያለዉ ፖሊሲ የለዉም ማለት ስህተት መሆኑ ነዉ። ምክንያቱም ሕገ መንግስታዊ ሥርዓትን ጠብቀዉ ሥልጣን ላይ የሚወጡና ከሥልጣንም የሚወርዱ ፓርቲዎች በብዛት ስላሉ፤ ገዥ ነን ከማለታቸዉ ይልቅ ለመረጣቸዉ ሕዝብ አገልግሎት መስጠታቸዉ ይጎላልና ነዉ።

በአንድ አገር ዉስጥ የሚኖሩና በአንድ ሕገ መንግስት ሥር የሚተዳደሩ ሁሉም ዜጎች ሁሉም እኩል ተጠቃሚ ይሆናሉ ብሎ መጠበቅም የዋህነት ይመስላል። ምክንያቱም ድብቅና አስከፊ የሰዉ ልጅ ባህርይ በብዙ

ሕዝቦች መሀከል ስለሚታይ ነው። ሁሉንም ዜጎችን ተጠቃሚ የሚታደርግ አገር ቢትኖር (በሙያና በብቃት ላይ የተመሠረተ ልዩነት እንደተጠበቀ ሆኖ) ብሎ መመኘት ደግሞ ሞኝነትም አይሆንም። ሁሉንም ተጠቃሚ የሚያደርግ ማለት ሚዛናዊ አስተዳደርና ሚዛናዊ የሀብት ክፍፍል ማለት ነውና በጎነቱ የበለጠ ተጠቃሚ እንዲሆኑ ያደርጋል። ሁሉንም ተጠቃሚ የሚያደርግ ማለት የተቃዋሚ መስመርን ጎጂ የሚያደርግ ወይም በተቃዋሚ ፓርቲ/ዎች ኪሳራ ወይም በገዥው ፓርቲ ኪሳራ ማትረፍ ማለት አይደለም።

በፓርቲ ፖለቲካ ውስጥ ሦስት አካላት፤ ማለትም ገዥ ፓርቲ፣ ተቃዋሚ ፓርቲና ሕዝብ ይኖራሉ ብያለሁ። ገዥና ተቃዋሚ ፓርቲዎች ተፋላሚዎች ናቸው። ሕዝብ የሥልጣን ምንጭና ባለቤት ስለሆነ ፍርድ ወይም ውሳኔ ሰጪ ነው። የሕዝብን ውሳኔ የማይቀበል ገዥም ሆነ ተቃዋሚ ፓርቲ በሕዝብ መሀከል የሚኖራቸው ተቀባይነት አይኖርም። በተለይ ጨቋኝ አገዛዝ፤ ከአገዛዙ በመነጮ ሁኔታ ገጽታው የተበላሽ ስለሆነ፤ ከተቃዋሚ ፓርቲ ወይም ፓርቲዎች ጋር የሚኖረው ገጽታም ያንኑ ያህል ያደፈ ይሆናል። በተለይ ውስጣዊ የገዥው ፓርቲ ፖሊሲ ለዜጎች የማይመች ከሆነ በዉጪዎች ዘንድም የሚኖረው ገጽታ ያን ያህል የሚበላሽ ስለሆነ፤ ከዉጪ ይመጣል ተብሎ የሚለፈፈው እንሽሽትሜንት ወይም ባለሀብት ራሱ በራስ የመተማመን ስሜት አይፈጠርበትምና ብቅ አይልም። ስለሆነም በአገር ደረጃ ያለው የአመራር ፖሊሲ በአንድ ወገን የተንሸዋረረ ከሆነ ያች አገር ትክክለኛ የዕድገት መስመር፣ ትክክለኛ የፓርቲ ፖለቲካ ወይም አስተዳደር እያራመደች አይደለችም ብሎ መደምደም ይቻላል።

የፖለቲካ መስመር ማለት እያንዳንዱ ሰው በአንድ ቡድን ውስጥ ታቅፎ በዋናና መሠረታዊ ጉዳዮችን በማማከል ሊሰሩ የተስማሙበትን ዓላማ የሚያራምዱበት ነው። ሁሉም አባላቱ አንድ ዓይነት አቋም አላቸው ማለት አይደለም። ስለሆነም የፖለቲካ ፓርቲዎች ጥናት የግለሰቡን፣ የቡድኑን፣ የአገሩን፣ ከዚያም የዓለም አቀፉን ሕብረተሰብ የውሳኔ አሰጣጥ ሂደትን፤ ከፍ ሲልም በመንግስት ደረጃ የውሳኔ አሰጣጥና አተገባበር ሂደትን ያጠቃልላል። ከዚህ የውሳኔ አሰጣጥና አተገባበር

የሚመነጩ የፖለቲካ ባህል ደግሞ የሕብረተሰቡን እሴት መሠረት አድርጎ፤ አብዛኛው ሕዝብ ሊከተል የሚፈቅደውን የፖለቲካ አመራር ማሳየት የሚችል ነው። አንድ ግለሰብ ወይም ቡድን የሚከተለው የፖለቲካ ባህል ብልሹ ከሆነ፤ የዚያ ግለሰብ ወይም ቡድን በሕብረተሰቡ መሀከል የሚፈጥረው በጎ ስሜት አይኖርም፤ ወይም አለ ከተባለም በጣም አናሳ ይሆናል። ምክንያቱም በፍርሃት የሚደገፍ ፖለቲካ፤ ፈረው ራሱ ፍርሃቱን የጣለ ዕለት የሚያስከትለው አንደኛው የጥፋት ይሆናል። ስለሆነም በፓርቲ ፖለቲካ እሳቤ ውስጥ የሕግ የበላይነት ተሰምሮበት ሊከበር ይገባል። ሊሰመርበትና ሊታወቅ የሚገባው ነገር ቢኖር የፓርቲ ፖለቲካ ማለት ገዥውን ግለሰብ ወይም ቡድን መደገፍ ወይም መቃወም ማለት ብቻ እንዳልሆነ መታወቅ አለበት። ብዙ የመስኩ ባለሙያዎች እንደሚስማሙበት የፓርቲ ፖለቲካ አማራጭ ሐሳቦችን ለሕዝብ ማቅረብና የሥልጣን ምንጭ የሆነው ሕዝቡ እራሱ መሆኑን አምኖ መቀበልና ሕዝብ የሚሰጠውን ውሳኔ ተቀብሎ ተግባራዊ ማድረግን ግንዛቤ ማስጨበጥ እራሱ የፓርቲ ፖለቲካ ነው።

ፓርቲዎች እንደተቋቋሙበት የፖለቲካ መስመር ወይም ዓላማ መሠረት ፖሊሲ አዉጪዎች ሆነው ሕዝብና መንግስትን የሚያስተሳስሩ ኤጄንቶች ሲሆኑ፤ የፓርቲው አባላትና ደጋፊዎች ሕዝብን በማስተባበር ለሥራ የሚያነሳሱ ናቸው። በመሆኑም አንድ ፓርቲ በአጠቃላይ ወይም የአንድ ፓርቲ የአከባቢ አመራር ከሕዝብ ፍላጎት ውጭ ውሳኔዎችን የሚያስተላልፍና የሚተገብር ከሆነ፤ የዚያ መንግስትና የሕዝቡ ግንኙነት እንደተቋረጠ ይቆጠራል። ለምሳሌ በአገራችን የሚገኙ ገዥ ፓርቲም ይሁን ተቃዋሚዎች የተቋቋሙበትን ዓመት በዓል የሚያከበር ከሆነና የአንድ አከባቢ ሕዝብ ወይም የመንግስት ሠራተኛ ከፍላጎቱ ውጭ ለበዓሉ ማድመቂያ ወይም ለተዛባ ምርጫ መዋጮ እንዲያዋጣ የሚገደድ ከሆነ፤ ወይም የያዘውን ሥልጣን ተገን በማድረግ የሰው ኃይልን ጨምሮ ማንኛውንም የመንግስትን ሀብት ለፓርቲው ሥራ የሚጠቀምበት ከሆነ፤ በፓርቲው ምክንያት የሕዝብና የመንግስት ግንኙነት እንደተቋረጠ ይቆጠራል። ምክንያቱም፤ በፓርቲ ፖለቲካ ውስጥ ፓርቲዎች ሕዝብንና መንግስትን የማገናኘት ሚናቸውን መጨመት

የሚችሉት በመጀመሪያ ለራሳቸው ታማኝ መሆን ሲችሉ ብቻ ነው። በኢትዮጵያ ውስጥ እንደዚህ ዓይነት የተዛባ ግንኙነት ስለመኖሩ ብዙም ክርክር የሚያስፈልግ አይደለም።

የፓርቲ ፖለቲካ በምናወሳበት ጊዜ ፖለቲካ ራሱ ምንድን ነው? የሚለውን ጥያቄ ማንሳት አስፈላጊ ይሆናል። ይህንን ጥያቄ መመለስ ቀርቶ መስማትም የማይፈልጉ ሰዎች ቀላል ቁጥር የላቸውም። ፈልገነውም ሆነ ሳንፈልገው የፖለቲካ ነገር ከመላ ሕይወታችን ወይም ኑሮአችን ጋር የተያያዘ ነው። ለምን እንደማይፈልጉት መናገር የሚፈልጉት በጣም ጥቂት ሰዎች ናቸው። እንዲያውም አንዳንዶች በምክንያት ባልተደገፈ ሁኔታ ፖለቲካንና ኤሌክትሪክን አያይዘው እራሳቸው ፈርተው ሌሎችንም ማስፈራራት የሚፈልጉ ኃይሎች ቁጥር ሰፊ ነው። ብዙዎች ካለማወቅም የተነሳ ስለሚሆን ፖለቲካና ሁለንተናዊ ሕይወት እንዴት እንደሚያያዙ ማሳወቅ ከሚመለከታቸው የሚጠበቅ ይሆናል።

ፖለቲካ የሚለው ቃል ሦስት ትርጉሞች፤ የፖለቲካ እንቅስቃሴ፣ የፖለቲካ ሂደትና የፖለቲካ ሥልጣን ትርጉሞችን ያዘለ ነው። በፖለቲካ እንቅስቃሴ ውስጥ የሕዝብ ጥያቄ የሚነሳበትንና በተነሳው ተቃሮኖ ላይ ተመስርቶ የሕዝብ ፍላጎትን የሚያሟላ ለጥያቄው መልስ የሚገኝበት ሁኔታ ማመቻቸት ይሆናል። ይህንን የሕዝብ ጥያቄ የሚያነሳሱ የፖለቲካ ኃይሎች የፖለቲካ ሥልጣን ለመያዝ ሠላማዊና ኢ-ሠላማዊ የትግል ስልቶችን፤ ወይም ሁለቱንም በመቀላቀል የሚጠቀሙ ኃይሎች እንዳሉ እንረዳለን።

የፖለቲካ ሂደት ደግሞ የፖለቲካ እንቅስቃሴ ቀጣይ ሲሆን፤ የፖለቲካ ሰዎች፣ ቡድኖችና ማህበራት ሁለት አቅጣጫዎች ይኖራቸዋል። አንድም የራሳቸውን ፖሊሲ እያሰረጹ፤ በሌላም በኩል በወቅቱ ሥልጣን ይዞ የሚገኘውን ግለሰብ፣ ቡድን ወይም ፓርቲ በፖሊሲ አቀራረብና አተገባበር ላይ የሕዝብን ፍላጎት እንዲያንፀባርቅ ጫና በመፍጠር በጥልቀት መስራት ነው። በፖለቲካ ሂደት ውስጥ በተቻለ መጠን የራስን ፖሊሲ ማስረፅ፣ ወይም የፖለቲካ እንቅስቃሴ በማድረግ ገዥው አካል የፖሊሲ

አካሄዱን እንዲያሻሽል አሊያም ጨርሶ እንዲነሳ ግፊት ማድረግ አንዱ ተመራጭ መንገድ ይሆናል። በፖለቲካ ሂደት ውስጥ በተቻለ መጠን የራስን ፖሊሲ ማስረፅ ሥልጣን መያዝ ወይም በሥልጣን ላይ ያለውም አካል የተወሰነ የሕዝብ ይሁንታ ካለው በምክንያታዊነት በማሳመን የፖሊሲ አቀራረብና አተጋባብ ላይ ለውጥ እንዲያደርግ ገንቢ ግፊት ማድረግ ነው።

የፖለቲካ ሥልጣን የሚባለውና አንድ ግለሰብ፣ ቡድን ወይም ፓርቲ የፖለቲካ እንቅስቃሴ አድርገው የፖለቲካ ሂደቱ ሥር ከሰደደ በኋላ ሕዝባዊ ተቀባይነት በማግኘቱ ሥልጣን የሚያዝበት ሁኔታ የሚፈጠርበት ሲሆን፤ ይህ አካሄድ ኢትዮጵያን በመሳሰሉ አምባገነንነት ሥር በሰደደባቸው አገሮች ውስጥ በቀላሉ የሚታሰብ አይሆኑም። የፖለቲካ ሥልጣን የያዘ ግለሰብ፣ ቡድን ወይም ፓርቲ የመረጠውንም ሆነ ያልመረጠውን ሕዝብ ጥቅም በማይገዳ ዓይነት ሁኔታ ዘለቄታዊነትን ጠብቆ ውሳኔ መስጠት ሲገባ፤ እንዲያውም ከምርጫው ውጤት ጋር በተያያዘ የጠረጠሩትን ተቃዋሚ ብቻ ሳይሆን ያልመረጡትንም ጭምር በጥቅሉ ማመስገንና ያልመረጠውን ለማርከት ተግባሩ እንደሚሰራ ቃል መግባት ይጠበቅበታል። በኢትዮጵያ ውስጥ ግን የዚህ ግልባጭ ሁኔታ ሲሰራ አስተዋለናል። ይኼውም፤ አርሶ አደሮች ማዳበሪያና ምርጥ ዘር ሲጠይቁ የመረጣችሁት ተቃዋሚ ፓርቲ ያቅርብላችሁ የሚል በቀል አዘል መልስ የሚሰጣቸው ስለሆነ ነው። ስለሆነም የፓርቲ ፖለቲካ በምንልበት ጊዜ ምቹና ዲሞክራሲያዊ የሆነ ሁኔታን ለሕዝቡ መፍጠር ሲሆን፤ ዜጎችም በአገራቸው ጉዳይ የመሳተፍና ነፃ አስተሳሰብ ማራመድ መቻላቸው የሚታይበት ነው። ነፃ፣ አሳታፊና ዲሞክራሲያዊ ሁኔታዎች ሲኖሩ ፓርቲዎች የፖለቲካ ፕሮግራማቸውን ቀርጾውና ለሕዝብ አቅርበው ይሁንታ ወይም አሉታ መልስ ያገኙበታል። የፓርቲ ፖለቲካው ጉዞ ሻካራና ምህዳሩ የጠበበ ከሆነ፤ ዜጎች የመኖር ተስፋቸውና የዜግነት ኩራታቸው መንምኖ ለሥራ ያላቸው ተነሳሽነት ይቀንሳል። ከዚህ መሠረተ ሐሳብ በመነሳት ነው የኢትዮጵያ የፓርቲ ፖለቲካ ምን ውስጥ እንደነበረ፣ እንዴት እየሄደ እንደሆነና ወደፊትስ ምን ሊጠብቀው እንደሚችል የተወሰነ ግንዛቤ ለማስጨበጥ ይህ መጽሐፍ ጥረት ያደረገው።

ስለፓርቲ ፖለቲካ ይህን ያህል ከተባለ፤ ፓርቲ ማለት ራሱ ምን እንደሆነ አንባቢያን ገና ከመግቢያው ጀምረው ግንዛቤ ማግኘት እንዳለባቸው ይታመናል። በእንግሊዘኛው ቃል ፓርቲ ማለት የአንድ ትልቅ ወይም ግዙፍ ነገር የተወሰነ ክፍል ወይም ክፍልፋይ (some but all of a thing) ማለት እንደሆነ መዝገበ ቃላት ሲገልፅ ኢንካርታ መዝገበ ቃላት (እኔው እንደተረጎምኩት)፤ ፓርቲ፣ ብዙውን ጊዜ ተመሳሳይ አመለካከት ያላቸው ሰዎች በአንድ ድርጅት ሥር ለዓላማቸው ግብ መምታትም አባሎች ለሥልጣን ቦታ የሚመራረጡበት አደረጃጀት እንደሆነ ይገልፃል። ልብ ይባልልኝ ተመሳሳይ ዓላማ ያላቸው እንጂ አንድ ዓይነት ዓላማ ያላቸው አልተባለም።

ፓርቲ ለሚለው ቃል ትርጉም በመስጠት ያብራሩት ፕሮፌሰር ላጵሶ ጌታሁን ዴለቦ፣ የኢትዮጵያ ታሪክ በሚለው መጽሐፋቸው ውስጥ ነው። እንደ እሳቸው አገላለጽ “የመደብ ዓላማቸውን በፖለቲካ፣ በኤኮኖሚና በማህበራዊ ፕሮግራም ያስተሳሰሩና ለእንቅስቃሴያቸው ርዕዮተ ዓላማዊ መሠረት በመስጠት ለበላይነት የሚታገሉ የአንድ መደብ ግምባር ቀደም አባላትን ያቀፈ የፖለቲካ ድርጅት ፓርቲ ይባላል” ብለዋል። ስለፓርቲ ፖለቲካም ሆነ ስለፓርቲ ትርጉም ይህን ያህል ከተጨበጠ የመጽሐፉ ርዕሰ ጉዳይና ትኩረት ስለአደረገው የኢትዮጵያ የፓርቲ ፖለቲካ ሁኔታ እናመራለን። መልካም ንባብ ይሁንላችሁ!

ጥሩነህ ገምታ ወዬሳ

ማዕገፍ

አርእስት	76
የመጀመሪያ ዕትም መግቢያ	i
የ2ኛ ዕትም መግቢያ	v

መቅድም	ix
------------	----

ምዕራፍ አንድ፡ ማዕከላዊ ንጉሳዊ አገዛዝ ጀማሪና ፍፃሜው	
የዩጂ ሥርወ-መንግስት ፍፃሜና የካሳ ኃይሉ (ቴዎድሮስ) መነሳት ..1	
ነጋሲያን ተክለጊዮርግስና ዮሐንስ አራተኛ	35
አፄ ምኒልክና የተስፋፊነት ወረራ	40
ኃይሌ ሥላሴ የአገዛዝ ሥርዓቱና የፓርቲ ፖለቲካ ጥንስስ	60
የገበሬዎች ንቅናቄ	73
የራያና አሰቦ ሕዝብ ትግል	74
የባሌ ገበሬዎች ትግል	76
የጎጃም ገበሬዎች ትግል	78
የወጣት ተማሪዎች ንቅናቄ	79
የፋሽስት ጣሊያን ወረራና የዉጪ ተፅዕኖ	84
የሠራተኞች እንቅስቃሴ	91

ምዕራፍ ሁለት፡ የወታደራዊ ደርግ አነሳስና ሊዳፈን የነበረው የፓርቲ ፖለቲካ

ጥንስስ	103
መላው ኢትዮጵያ ሶሻሊስት ንቅናቄ/መኢሶን	118
የኢትዮጵያ ሕዝባዊ አብዮታዊ ፓርቲ/ኢሕአፓ	123
ቀይና ነጭ ሽብርቶች	133
ብሔራዊ የነፃነት ንቅናቄዎች	169
የአጋዴን ብሔራዊ ነፃነት ግንባር/አብነግ	185
የአሮሞ ነፃነት ግንባር/አነግ	188
ሕዝባዊ ወያኔ ሓርነት ትግራይ/ሕወሓት	233

ምዕራፍ ሦስት፡ ከሕወሓት/ኢህአዴግ እስከ ኢፌዴሪ መንግስት ምስረታና ተግዳሮች

ቅንጅት ለአንድነትና ለዴሞክራሲ	358
ቀለም አልባው ሽብር	363

ምዕራፍ አራት፡ በኢትዮጵያ ፓርቲ ፖለቲካ የዉጪ ኃይሎች ሚና

የተባበረው የአሜሪካ መንግስት/USA	380
እንግሊዝ	398
ሱዳን	407
ሱማሊያ	413
በኢትዮጵያ የኤርትራ ፖለቲካ ተፅዕኖ	417
ዓለም አቀፍ ድርጅቶች	426

ምዕራፍ አምስት፡ ከፓርቲ ፖለቲካ በኢትዮጵያ እንደመውጫ፡ 431

ምዕራፍ ስድስት፡ ስለፀሐፊው

አባሪ 1	
አባሪ 2	
አባሪ 3	
አባሪ 4	
ዋቢ መፃሕፍት	

የፖሊስ ፖለቲካ በኢትዮጵያ

(ከፊደል አርእስት ለፊደል እስከ አብዮታዊ ዲሞክራሲ)

ምዕራፍ አንድ፡ ማዕከላዊ ንጉሳዊ አገዛዝ ጅማሮና ፍፃሜው

የየጁ ሥርወ-መንግስት ፍፃሜና የካሳ ኃይሉ (ዳግማዊ ዐፄ ቴዎድሮስ) መነሳት

ከማስፋፋትም ሆነ ከማጥበብ አንፃር ሲታይ የአገረ መንግስት ግንባታ ሂደትና የሕዝቦች አብሮነት በአንድ ወቅት ላይ ተጀምሮ በዚያው ወቅት የሚጠቃለል አለመሆኑን ከኢትዮጵያም ሆነ ከተቀረው የዓለም አገሮች ታሪክ ግንዛቤ መውሰድ ይቻላል። ከዚህ ጋር ተያይዞ በአጭርም ሆነ በረጅም ጊዜ ውስጥ በአንድ ሥርዓት ሥር መተዳደር ጅማሮም ሆነ በአገረ መንግስት ግንባታ ሂደት አብሮነትን የገነባው ሕዝብ ወይም መነጣጠል አጋጥሞ ከሆነ አብሮነቱም ሆነ መነጣጠሉ በምን ምክንያትና ሁኔታ እንደሆነ ማወቁ ጥልቅ የሆነ ግንዛቤና ትዕግስትን የሚጠይቅ ነው። ከሌላ ወገን ጋር ብቻ ሳይሆን ከራስ ጋር ሞግቶም ሽንፈትን የመቀበል ቁርጠኝነትን ይጠይቃል። ይህንን የምለው ያለምክንያት አይደለም፤ በኢትዮጵያ የአገረ መንግስት ግንባታ ፖለቲካ ሂደት ውስጥ በተለይም በፓርቲ ፖለቲካ ውስጥ ከራስ ጋር የሚያሟግቱ የተወሰኑ ነጥቦችን ስለማነሳ ነው።

የኢትዮጵያ ሕዝቦችም ሆኑ ሌሎች እንዲሁ፤ በኃይልም ሆነ በመግባባት አገራዊ አንድነትን ወይም ትስስርን በመፍጠር አብሮ መቆየትም ሆነ የትስስራቸው ውል እየከሰመ ሲመጣ፤ እንዲህ በቀላሉ የሚቻል ባይሆንም የዕድገት ሂደትን ተከትሎ መነጣጠልም እንደሚችሉ ይታወቃል። ከዚህ ጋር ደግሞ የተፈጠረው ትስስር ሲጀመርም በመግባባት ላይ የተመሰረተ ካልሆነ፤ በተለይም ወቅታዊ የአመራር ሁኔታው ግድፈት ኖሮት ከመሻሻል ይልቅ ጉድለቱ እየሰፋና እየገዛፈ በሄደ ቁጥር የነዚያ ሕዝቦች ትስስር እየላላ ሄዶ መራራቅን ሲበዛም መለያየትን ሊያስከትል እንደሚችል አሁንም ግንዛቤ መውሰድ ይገባል። ነገሩን ግልፅ ለማድረግ በሕዝቦች መሀከል የመራራቅና የመለያየት ሁኔታ ሊከሰት የሚችለው ያንዱ ሕዝብ እሴትና ጥቅም በሌለው ሕዝብ እሴትና ጥቅም

ላይ ጫና የሚያሳድርበት ከሆነ ወይም የጫና ፈጣሪው ሕዝብ የገዢ ክፍል የሆኑ እሴቶች በተገዢው ሕዝብ እሴቶች ላይ በደል የሚያደርስ ከሆነ የመራራቁ ዕድል እየሰፋ እንደሚሄድ ይታወቃል። ማለትም ያንዱ ሁለንተናዊ የበላይነት በሌላኛው ኪሳራ ጎልቶ የሚወጣ ከሆነ፤ በመሐከላቸው መናቆር ተፈጥሮ እየሰፋ በመሄድ፤ መተሳሰቡ ደግሞ እያነሰ ይሄድና በመተሳሰብ ተኖረ ተብሎ የሚለፈፈው ታሪክ ራሱ ወደተረትነት ዝቅ ይላል። በዚህ ዓይነት ሁኔታ ልዩነትን የሚያሰፋ አምባገነናዊ ሥርዓቶች የሰፈኑባቸውና አንድነታቸው የፈረሰባቸው የምስራቅ አዉሮፓ እና ምስራቅ አፍሪካ አገሮችን (ይኼው ስጋት ያለበትን ኢትዮጵያን ጨምሮ ማለት ነው) ምሳሌ መዉሰድ ይቻላል።

በዚህ ምክንያትም ነዉ የኢትዮጵያ ሕዝቦች የአብሮነት ሕይወት የሕዝቦች ይሁንታ አግኝቶ ሳይሆን ገና ከጅምሩም በጠመንጃ ወረራ ላይ የተመሰረተ ስለነበር፤ እነሆ እስከዛሬም ከዚያ አባዜ እንዳይለቀቅ ተደርጎ ይገኛል። የኢትዮጵያ ታሪክ በውስጥ ግጭትና ከጎረቤት ሕዝቦች ጋር ጦርነት ላይ የተመሠረተ ግንኙነት ነበር ብሎ አንዱ ቢናገር እዉነትን መግለጹ እንጂ ፀረ-ኢትዮጵያ አንድነት አስብሎ ጣት የሚያስቀስርበት አንደምታ እንደማይኖረዉ ይታመናል። በተለይም አሁን በሃያ አንደኛው መቶ ዓመት ላይ ሆነን የፖለቲካ አካሄዱ በዲሞክራሲ ስም እየተማለ ስልጡን የሚባል የፖለቲካ አመራር መያዝ ስላልተቻለ፤ ሁሉንም የአገሪቱን ዜጎች በእኩልነት ላይ የተመሠረተ የአስተዳደር ሥርዓት የማይፈጥርና ሁሉንም ዜጎች በአገር ግንባታ ሂደቱ ዉስጥ የማያሳትፍ ስለሆነ፤ አንዱ ተጠቃሚ ሌላው ተጎጂ፤ አንዱ አሳዳጂ ሌላው ተሰዳጅ የሚሆኑበት ሁኔታ ይፈጠራል። ስለሆነም ለኢትዮጵያ ዕድገት ሁሉም ኢትዮጵያዊያን ተጠሪም ስለሆኑና የኢትዮጵያዊያንን ትስስር በጠንካራ መሠረት ላይ ለመገንባት አንዱ መንገድ የኢትዮጵያን የፖለቲካ አካሄድ (በአጼዎች ዘመን የፓርቲ ፖለቲካ በኢትዮጵያ ባይታወቅም) በትንሹ አንድ መቶ ሃምሳ ዓመታት ያህል ማለትም ወደኋላ ተመልሶ ከአፄ ቴዎድሮስ የአገዛዝ ዘመን ጀምሮ መፈተሹ ስለእዉነቱ የኢትዮጵያ ታሪክ ግንዛቤን ለማስቀመጥ ያግዛል ብዬ አምናለሁ።

የአፄ ቴዎድሮስን የግል ስብእና ለማንቋሸሽ ካልሆነ በስተቀር ምን የፓርቲ ፖለቲካ በዚያን ጊዜ ነበረና ነጩ ይህንን ጽሑፍ ከዚያ መጀመር ያስፈለገዉ? ብለዉ የሚጠይቁኝ ሰዎች አይጠፉም የሚል ጥርጣሬ ሊኖር ስለሚችል፤ እኔም መልሴ የዚያን ዘመን የፖለቲካ ሥርአት መልክ ጋር ተያይዞ ሰዎች በየአከባቢያቸዉ እየተቧዘኑ ደም አፋሳሽ ውጊያ የተዋጉት ከቴዎድሮስ ጊዜ በፊትም የነበረ ቢሆንም በቴዎድሮስ ጊዜ ግን በጣም የባሰበትና የአንድን አከባቢ ሕዝብ ጨርሶ ለማጥፋት ከፍተኛ የቡድን ውጊያዎች እንደነበሩ በማሳወቅ በአርእስተ ጉዳዩ ላይ መፃፍ ይቻላል ከሚል እሳቤ እንደሆነ አመለክታለሁ። እንዲያዉም የቴዎድሮስ ጊዜ በኢትዮጵያ ታሪክ ዉስጥ የመጥፎ አስተዳደር ወይም ሥርአት መነሻ ምሳሌ ጊዜ ተደርጎ ቢወሰድ አግባብ እንደሆነ ከተለያዩ መረጃ ምንጮች ማግኘት ይቻላል። ፕሮፌሰር መረራ ጉዲና ስለኢትዮጵያ ሀገረ መንግስት ግንባታ ነሐሴ 16/2012 ዓም በአፍሪካ ሕብረት አዳራሽ ለተሰበሰቡት የፓናል ተወያዮች ባቀረበዉና ባልታተመ የጥናት ጽሑፉ ውስጥ “የዛሬይቱ ሰፊዋ ኢትዮጵያ ሕብረ ብሔራዊ የነገስታት መንግስት የተፈጠረችው በ2ኛው የ19ኛው መቶ ክፍለ ዘመን ግማሽ፤ የዘመነ መሳፍንት ከሚባለው ዘመን በኋላ ስለሆነና ዛሬም በጣም ሰፊ ቀውስ ውስጥ የከተተን ታሪካዊ ዳራም ከዚሁ ጊዜ ጀምሮ ስለሆነ” ሲል እንደጠቆመዉ፤ እኔም ለዚህ ጽሑፍ መነሻዬን ከአፄ ቴዎድሮስ ዘመነ መንግስት ለመጀመር ያቀድኩትም በተጠቀሰው ምክንያት እንደሆነ እገልጻለሁ።

ያዩ ቴዎድሮስን ጊዜ የመረጥኩበት ተጨማሪ ምክንያቶች አሉኝ። አንደኛ ዳግማዊ አፄ ቴዎድሮስ ዕዉነት በኢትዮጵያ የፖለቲካ አካል ዉስጥ ባለራዕይ መሪ ነበረ ወይስ የአፄ ቴዎድሮስ በትር ያረፈባቸዉ ሕዝቦች በአብዛኛዉ የወሎ ኦሮሞ ስለሆኑ፤ በኦሮሞ ሕዝቦች ላይ የደረሰዉ ችግር ሌሎች ሰዎችን ሳያሳስባቸዉ ቀርቶ እንደሆነ፤ በብዙ ሰዎች አእምሮ ዉስጥ የሚመላለሰዉን ያህል በኔም እንዲሁ ሲመላለስ ስለነበረ አንድ ነገር መባል እንዳለበት አምኛለሁ።

ሁለተኛም የሦስት ሺህ ዓመት ዕድሜ አለው እየተባለ የሚፃፈውም ሆነ የሚነገረው የኢትዮጵያ ታሪክ በእውነቱ የማን ታሪክ ነው? የሁሉም የዛሬዎቹ ኢትዮጵያውያን ታሪክ ነው? ወይስ እንደ ዕብድ የሰው ልጅ ወስደው ልጄ ነው የሚሉት ዕብድ ዓይነት ሆነው የሌላ ሕዝብ ታሪክ ተወስዶ ነው? የሚለው ተጠየቅ የሁሉንም ወይም የአብዛኛውን ሕዝብ ስሜት ይነካካልና ከታሪኩም ሆነ ከዛሬው ግንኙነት አንፃር ጭምር የሚጎረብጥ አንደምታ ስላለበት፤ ይህንን የሚጎረብጥ ክፍሉን ለማስወገድ ይቻል ዘንድ ግንዛቤ እንዲወሰድበት ማድረግ የማይዘለል ሥራ የሚያስፈልግ ስለሆነ መነሳት ባለበት ቦታዎች ላይ አንስቻለሁ።

ፕሮፌሰር ባህሩ ዘውዴ (2007፡ 25) የኢትዮጵያ ታሪክ፤ ከ1847 እስከ 1983 በሚለው መፅሐፋቸው ውስጥ “ለካሣ ኃይሉ በኋላም አፄ ቴዎድሮስ ነፍጥ ማንሳት የመጀመሪያ ምክንያት የሆነው የግብፅ ተስፋፊ ሠራዊትን ለማገድ በአባቱ በኩል ወንድሙ የሆነውን [የአጎቱ ልጅ] የደጃች ክንፉን የድንበር መከላከል ፊልሚያ ዓላማ በመውረስ በተስፋፊዎቹ ላይ የወሰደው እርምጃ ጉልበቱን እያጠናከረለት በመምጣቱ ነበር” ብለዋል። ቴዎድሮስ፤ የግብፅን ተስፋፊነትም ሆነ የቱርኩን ወረራ ተራ በተራ መከቶ በአሸናፊነት በመውጣቱና የውስጥ ባላንጣዎቹን አንበርክኮ፤ በ1847 ዘውድ ስለጮነ የዘመናዊት ኢትዮጵያ (ዘመናዊነትና ሕዳሴ በአንድ ነገር ብቻ የሚገለፅ ከሆነ) መሠረት የጣለ ተደርጎ እንደሚገመት ይጠቀሳል። ሌሎች የአበሻ ታሪክ ፀሐፊዎች ደግሞ ካሳ ኃይሉ በመሳፍንት አገዛዝ ተበታትኖ የነበረውን አገዛዝ ማዕከላዊ አስተዳደር ለመመስረት በአንድ የታሪክ አጋጣሚ የተከሰተ ሰው አድርገው ይቆጥራሉ። ዕውነቱ ግን በታሪክ አጋጣሚም ይሁን በታሪክ መርገምት ይከሰት አይታወቅም፤ አፄ ቴዎድሮስ የደብረ ታቦር ሕዝብ ሕገ መንግስታዊ የንጉስ አስተዳደርን (constitutional monarchy) መሠረት ለመጣል ጅምር የሆነውንና ነገስታት ወይም ንጉሶች የፖለቲካ ኃይል (charisma) እንጂ የፖለቲካ ሥልጣን (executive power) እንዳይኖራቸው አድርጎ፤ ሕዝብ በውክልና ሥልጣን በመስጠት ራሱን በራሱ የሚመራበትን የየጁዎቹን

የእንደራሴነት አመራር፤ ምናልባትም ዛሬ ሰለጠነ የሚባለው ሕብረተሰብ የሚመራበትን የፌዴራል ሥርዓት በኢትዮጵያም በአዲስ መልክ መሠረት ለመጣል የሄደበትን ታሪካዊ አካሄድ አጭናግፎ የአንድ ሰው ፈላጭ ቆራጭነት አገዛዝ የተጀመረበት ጊዜ ነበር።

የሥልጣን ሽግግር በሁለት መንገድ ማለትም በሰላማዊ ምርጫና በአመፅ (continuity and discontinuity) በሚፈጥር መልኩ የሚተላለፍ ይሆናል። ሰላማዊ የሥልጣን ሽግግር የሚባለው የቀደመው መሪ ሲሰራ የቆየውን አዲሱ ሳያፈርስ፤ ወይም ነባሩን አመራር አጥላልቶ ሥራውንም ሳያፋልስ፤ አዲሱ አመራርም የወጣበትን ሕብረተሰብ እስከ ማጥፋት ሳይደርስ እና የቀዳሚውን ሥራ ሙሉ በሙሉ ወይም በከፊል ተረክቦ እያዳበረ የሚጓዝበት ነው። በአመፅ ወይም በአብዮት የሚመጣው የሥልጣን ሽግግር ግን ካለፈው ሥርዓት ተያይዞ መተላለፍ የነበረባቸውን በጎ ነገሮች ሳይቀር ያጠፋና ብዙ የሀገር ሀብትና የሰው ሕይወት ጭምር እንዲባክን ያደርጋል። ሰላማዊ የሥልጣን ሽግግር በማይኖርበት ሕብረተሰብ ውስጥ ቀጣይነት ሊኖራቸው የሚችሉ እሴቶች ይቀሩና ምትክ የሌለው የሕዝብ ሀብት ለዘረፋ ይዳረጋል። የተከበተ ዕውቀት ያላቸውና በሥልጣን ተረክቧ ውስጥ አስተዋጽኦ ማበርከት የሚችሉ ዜጎች (ገለልተኛ የሚባሉ የመንግስት ሠራተኛ የመሳሰሉ ሁሉ ሳይቀሩ) ወይ እራሳቸው እንዲጠፉ/እንዲሞቱ ወይም ዕውቀታቸው እንዲባክን ይደረጋል። አማፂያኑ ቢጠቀሙበትም እንኳን ለጥፋት ዓላማ እንጂ ለበጎ አይሆንም። በዉጤቱም የሕዝብ እሴቶች ተያያዥነት ወይም ተከታታይነት ወይም ቀጣይነት ይቋረጣል ማለት ነው።

በዚህም መሠረት ነዉ አፄ ቴዎድሮስ በወቅቱ በሰሜኑ የኢትዮጵያ ግዛት ውስጥ ሥር ሊሰድ ይችል የነበረውንና በዚህ ባለንበት ወቅት ላይ እንደ አዲስ ተጀምሮ ብዛት ያላቸው ዜጎች የምንወዛገብበትን ያልተማከለ አስተዳደር ወይም ፌዴራላዊ አስተዳደር ማለትም ከንጉሳዊ አገዛዝ ወደ ሕዝብ እንደራሴነት መሸጋገር የተጀመረውን ሰላማዊ የሥልጣን ሽግግር ያጭናገፈ የአጋጣሚ መርገምት የሆነ ሰው ነበር ለማለት የተፈለገው።

እንዳዉም በኢትዮጵያ ውስጥ ሲነድና ሲቀጣጠል የቆየውና ዛሬም ድረስ የሚታየው በኃይል ላይ የተመሠረተ የሥልጣን ሽግግር ከአፄ ቴዎድሮስ ሥልጣን መቆናጠጥ ጋር መሠረቱን የጣለ መጥፎ ቅርስ መሆኑ አያጠራጥርም።

አፄ ቴዎድሮስ ሥልጣንን የቀማው ከየጁ ሥርወ-መንግስት የመጨረሻ እንደራሴ ከትንሹ ራስ አሊ ወይም ከዳግማዊ አሊ ነበር። በማንኛውም መስፈርት የሥልጣንም ሆነ የሌላ ሀብት ቅሚያ ሰላማዊነትን አያመለክትም። ትልቁም ሆነ ትንሹ አሊዎች የየጁ ሥርወ መንግስት ቀጣዮች ነበሩ። ትልቁ ራስ አሊ ቢትወደድ ተብለው የደብረ ታቦር ሕዝብ የሰጠውን የሕዝብ እንደራሴነት ውክልና በመያዝ ነበር ሥልጣን ላይ የወጣው። ልብ ሊባል የሚገባ ነገር ቢኖር በዚያን ጊዜም ቢሆን ንጉስ አልነበረም ለማለት አይደለም። ነገር ግን ንጉሶቹ ወይዘተር ወይም ግንብ ጠባቂ ንጉስ ተብለው መቀመጥና ሕዝቡ ለተወሰነ ሥነ ሥርዓት ሲፈልጋቸው ብቻ ከመገኘት በስተቀር የሕዝቡን የዕለት ተዕለት ጉዳዮችን ተከታትሎ የሚፈጽመው ሕዝብ የወከለው ቢትወደድ እንደራሴው ነበር፤ ንጉሱ በሕዝብ ዘንድ ግርማ ሞገስ ቢኖረውም በተጨማሪ የማስፈጸም ሥልጣን የሌለው ማለት ነው። ሕገ መንግስታዊ ሞናርኪ እንደ ማለት ነው። ሕዝብ ጊዜው በፈቀደው አሰራር እንዲራሴውን ይወክላል፤ የወከለውን እንደራሴ ካልፈለገው ወይም ጥፋት ካገኘበት ሕዝቡ ራሱ ሊያወርደው ሥልጣን ያለው ጭምር መሆኑን ያሳያል ማለት ነው። ያለምንም ጥርጥር የፖለቲካ አመራሩ በአፄ ቴዎድሮስ ባይጨናገፍ ኖሮ በዚያን ወቅት ሊያቆጠቁጥ የነበረው የሕዝብ የሥልጣን ምንጭነት የነበረበት አስተዳደር ዛሬ ዲሞክራሲያዊ ፌዴራላዊ አስተዳደር ወይም ሕገ መንግስታዊ ሞናርኪ ወይምንላው ያድግ እንደነበር ብናስብ አልተሳሳትንም። ስለዚህ የአፄ ቴዎድሮስ መነሳትም ሆነ ሥልጣን መቆናጠጥ የኢትዮጵያን ወደ ሕዝባዊ የውክልና ሥርዓት የፖለቲካ ጉዞን ከጅምሩ ያቀጩ ሕገ መንግስት ለማለት እንችላለን። አፄ ቴዎድሮስ የደብረ ታቦርን ሕዝብ እንደራሴ የመወከል ሥልጡን ጅማሮን ያጨናገፈ ብቻ ሳይሆን ሌሎችም የአከባቢ አስተዳደሮች ወደዚያ የውክልና ሥልጣን

እንዳያድጉ ያደረገ መጥፎ ምሳሌ ነበር ሊባል ይገባል ያልኩትም ለዚህ ነው።

በሌላም በኩል ከአፄ ቴዎድሮስ በፊት የነበረውንና እሱ አስተካከለው ተብሎ የተጠቀሰው የዘመነ መሳፍንት ጊዜ ማለትም እኣአ ከ1761 እስከ 1845 የነበረውና ቢያንስ ለሰማኒያ አራት ዓመታት በየጁ ሥርወ መንግስት እጅ የቆየውን ሥርአት፤ ከኢትዮጵያ ሁኔታ ጋር ምንም አግባብነት በሌለውና ከመጽሐፍ ቅዱስ በተለይም ከመፃፈ መሳፍንት ቁጥር 21-25 የተጠቀሰውን ወደ ወቅቱ ኢትዮጵያ በማምጣት “በዚያም ዘመን በእስራኤል ዘንድ ንጉስ አልነበረም፤ ሰው ሁሉ በፊቱ መልካም መስሎ የታየውን ያደርግ ነበር።” ተብሎ የተፃፈውን ያለበታውና ሁኔታ ወስዶ በመተርጎም ዘመነ መሳፍንት ብሎ በመሰየም ነው። በመጽሐፉ ላይ የተፃፈውን እንኳን በአግባቡ እንረዳ ቢባል ንጉስ ባልነበረበት ሁኔታ “ሰው ሁሉ በፊቱ መልካም መስሎ የታየውን ያደርግ ነበር” የተባለውን ብንወስድ መልካም መስሎ የታየውን ማድረግ ያኔም ሆነ ዛሬ ምንም ክፋት እንደማይኖረው ነው። መልካም መስሎ የታየውን ይፈጽሙ የነበሩት ደግሞ ማንም ሳይሆን የአከባቢው ገዢዎች ናቸው። ወይም እንደ ኢትዮጵያ የታሪክ ጸሐፊዎች በዘመኑ የነበሩ መሳፍንቶቹ ናቸው ማለት ነው። እንግዲህ፤ አፄ ቴዎድሮስ ወደኋላ የመለሰው ይህንን መልካም መስሎ የሚታየውንና የተደረገውን ሥራ ስለሆነ የቴዎድሮስ ሥራ ከልማቱ ጥፋቱ ያመዝናል ማለት የሚቻለውን ድርጊት የታሪክ ተመራማሪዎች ሊያመዘገቡት የሚገባ ጉዳይ ይሆናል።

በርግጥ ከካሳ ኃይሉ በፊት ማለትም እንደ እነሱ አጠራር በዘመነ መሳፍንት ከአመራር አንፃር ደካማ ጎኖች አልነበሩም ብሎ መካድ የማይቻል ቢሆንም፤ ከ1761 ጀምሮ ካሳ ኃይሉ ሥልጣን እስከቀመጠት 1847 ድረስም ሆነ ከዚያ በኋላ የአከባቢው ገዢዎች ደካማ ጎን ነበሩ ተብለው የሚጠቀሱት፤ የትግራይ ራስ ሚካኤል ስሁል ሲበዛ አምባገነን የነበረና የሥልጣን ጊዜውም በአጭር የተቀጨ፤ አሊ ጓንጉል የየጁ አሮሞ መሪ የነበረ ከሌሎቹ የሕዝብ እንዴራሴዎች በመነጠል የራሱን ሥርወ

መንግስት ለመመስረት ጥረት ያደረገና የክርስትና ሃይማኖት መሪዎች በጥምቀቶች በመከፋፈል አንዱ በሌላው ላይ የበላይነትን ለማግኘት ይወዛገቡ የነበሩበት ሁኔታ የሚጠቀስ ይሆናል። በመሀከላቸው በተፈጠረው አለመግባባትም የማሙዶች የሥልጣን ሽኩቻ አብሮ ሊያገረሽ የቻለበት ጊዜም ነበር። በዚህም ምክንያት የገዢዎቹ እርስ በርስ መሻኮት የወሎን ግዛት የጦረኞች መረማመጃ በማደረጉና በማዳከሙ የሸዋና የትግሬ መሳፍንቶች አንዱ በሌላው ላይ የበላይነትን ለማግኘት የተፋለሙት በወሎ ምድርና አከባቢው ላይ በመሆኑ ማዕከላዊ አስተዳደሩም የተዳከመበት ጊዜ ነበር።

በየጁ ሥርወ-መንግስት ጊዜ የነበረው የሰሜኑ ግዛት በተለይም ደብረ ታቦርና አከባቢው እንዲህ በተለያዩ መሳፍንቶች የተከፋፈለች ያልነበረች ቢሆንም፤ የአፄ ቴዎድሮስ መነሻ ምክንያት ታቦር ዋሚ (2006፡ 295) የውገና ድርሰቶችና እውነተኛ ታሪኮች በሚለው መፅሐፉ አህመዲን ጀበልን ጠቅሶ እንደፃፈው “ይህ የታሪክ ወቅት ራሱን ከሰላምናዊ ሥርወ መንግስት ጋር የሚያዛምደው ገዢ መደብ ኃይል የተዳከመበት እና በሰፊው ማዕከላዊ ኢትዮጵያ ቀደም ሲል ሙስሊም በነበሩና በኋላ ግን ክርስትናን በተቀበሉ የኦሮሞ ራስ ቢትወዴዶች ተጠናክረው የነበሩበት ወቅት ነው።” ብሏል። ምንም እንኳን እነዚያ መናቆሮች ቢኖሩም ተክለፃድቅ መኩሪያ በታቦር ዋሚ (2006፡ 296) እንደተጠቀሰው “ከሁሉ መሳፍንት የየጁና የወሎ ተወላጆች ከትልቁ ራስ አሊ ጀምሮ እስከ ትንሹ ራስ አሊ ድረስ ያሉት በርታ ብለው ስለተከታተሉ፤ ከትግራይም ከነራስ ወ/ስላሴ፤ እንደጃች ሳባጋዲስ፤ ከጎጃም እነራስ መርዕድ፤ ከዳሞት እንደጃች ዘዉዴ፤ ከላስታ እነራስ አስራት፤ በየጊዜው ቢነሱም በጠቅላላው በዘመነ መሳፍንት ደንበኛ የማዕከላዊ የጎንደር መንግስት ገዢዎች እነዚህ ወራሾህ የሚባሉት የየጁ ኦሮሞ ባላባቶች እነራስ አሊ ነበሩ።” በማለት ገልጿል።

አፄ ቴዎድሮስ እያንዳንዱን የአከባቢ ገዢ ተራ በተራ ከደመሰሰ በኋላ በሁሉም ገዢዎች ላይ ንጉሴ ነገስት ሆኖ ለመቆየት አስቦ ሕልሙም ይዞለት የተወሰነ ጊዜ ቢቆይም፤ ግን ብዙም ባለመው ሁኔታ

አልዘቀለትም። ያንን ሕልም ለማሳካት ከውጭ አገር መንግስት በተለይም ከእንግሊዝ ንግስት ቪክቶሪያ መሳሪያ ለማግኘት ደብዳቤ ተፃፅፏል፤ ምንም የጦር መሳሪያ ዕውቀት የሌላቸውን የውጭ አገር ሚስቶናዊያን ሳይቀሩ የጦር መሳሪያ እንዲሰሩ አስገድዷል፤ አንዲት መድፍ ለመስራት የቤተክርስቲያን ንብረት ሳይቀር ዘርፏል። እያንዳንዱ እርምጃ ተመልሶ የንጉሱን የሥልጣን ገመድ ያሳጠረ ነበር እንጂ ለመፍጠር ያቀደው አገዛዝ ኢትዮጵያን ለማዘመን ቀዳሚ መሠረት የጣለ ነው ብለው ደጋፊዎቹ እንደሚያወድሱለት አልነበረም። ከአከባቢው ዝቅተኛ ገዥዎች እና ሊገዛቸው ከአሰባቸው ሕዝቦች ጋር ተመልሶ አንዳችም ወዳጅነት ሳይፈጥር አሳፋሪ ሞትን ሞቷል። ፕሮፌሰር ባህሩ ዘዉዴ (2007: 31) ከላይ በተጠቀሰው መፅሐፉ “... ቴዎድሮስ ሀገራችን በዘመናዊ መንገድ ለመምራት የሚያስችለውን ንድፍ በደንብ ካለመቅረፁም ሌላ፤ በሚወስዳቸው ተቃራኒ እርምጃዎች ምክንያት ከዓላማው ሊደናቀፍ በቃ።” ብሏል። ስለሆነም አፄ ቴዎድሮስን ራዕይ የነበረው መሪ አድርጎ ማሰብ የተሳሳተ ብቻ ሳይሆን የሰሜኑ የኢትዮጵያ ሕዝብን በተለይም ገዥውን ክፍል የበላይ አድርጎ አጉልቶ ለማውጣት ሲያያዝ የመጣ ተንኮልና የሸፍጥ ፖለቲካ ከመሆን አይዘልም።

በርግጥ በወቅቱ የአዉሮፓ መንግስታት ያደርጉት እንደነበረው ሁሉ ቴዎድሮስም በሁለንተናዊ መልኩ አንድ በኤኮኖሚና በወታደራዊ አሰላለፍ ጠንካራ የሆነች የኢትዮጵያ ግዛት እንዲትኖር፤ በተለይም በአደረጃጀት የጎለበተ፤ በሥነ ሥርዓት የታነጸና በመሳሪያ የተሟላ ሠራዊት እንዲኖር አልሞ መነሳቱና በተለይም የቴክኒክ ክህሎት አገሪቱ ውስጥ እንዲገባ መሻቱ አንድ እርምጃ ወደፊት ለመራመድ ራዕይ እንደነበረው ግንዛቤ ቢያስጨብጥም፤ በሃያ አንደኛ መቶ ክፍለ ዘመን ላይ ሆነን ስንመለከት ግን፤ እስከዛሬው ሃያ አንደኛው መቶኛ ዓመት ድረስ ያልዘመነች ኢትዮጵያን መሠረት የጣለ መሪ አድርጎ ማሰቡ ወይም መሳሉ በአሁኑ ትውልድ ዘንድ ሊከብድ ይችላል። ባለራዕይ ነበር ከተባለም ያንን ራዕይ ሥራ ላይ ያዋለበት ስልት ከወዳጅነት ይልቅ የውስጥና የውጪ ጦላት እንዲበዛበት ያደረገ ነበር። በሌላም በኩል በእጅ ጥበብ ሙያ

እንዲሰለጥኑ የሚደረጉት ሰዎች ሳይቀር በሕብረተሰቡ ውስጥ የተገፉ፣ የተገለሉና ዝቅተኛ ቦታ የተሰጣቸው ክፍሎች የሆኑ ሙስልምና፣ የኦሮሞ ምርኮኞችና ፈላሾች ስለነበሩ ሐሳቡ ከፋፋይና ዘረኛ የነበረ ነው። በተለይም ዛሬ ድረስ አይነኬ ሆኖ ያለውንና በቤተመንግስት አከባቢ የሚያሳድረው ተፅዕኖ ቀላል ያልነበረውን የቤተክርስቲያን መሬትና ንብረት መውሰድና ለዜጎችና ለወታደሮቹ ማደሉ የእንጀራ ገመዱን ከመበጠሱም በላይ የአገዛዝ ስልቱ አፌ ታሪካዊ ሰላምናዊ ሥርወ መንግስት ለመመለስ የቁም ሕልም ታልሞ ካልሆነ በስተቀር በጎ ምሳሌነቱ የቀጨጨ ነው።

በሌላም በኩል ተክለፃዲቅ መኩሪያ ስለካሳ ኃይሉ (ቴዎድሮስ) አስተዳደግ እንደፃፉት “... ሽፍትነቱን ትቶ ከደጃች ጎሹና ከራስ ዐሊ ቤት በነበሩ ጊዜ የቤተ መንግስት አስተዳደግና የወታደርነት ሥራ ሲለምዱ ኖሩ” ከሚለው የአንድ ወቅት ቆይታ ሁኔታ በስተቀር፤ ዐፄ ቴዎድሮስ የነጋሲነት ዘር እንዳልነበረው፤ [በተጨማሪም] “አባታቸው እንጂ እናቲቱ ባላባትነት የላቸውም፤ እንዲያውም [እናቲቱ] በድህነት ምክንያት ኮሶ ይሸጡ ነበር ያሉት” በወቅቱም ቢሆን ቴዎድሮስ የሸፍታ ባህርይ ተላብሶ የሥልጣን ጥማቱን ለማርካት እንጂ የአመራር ክህሎት ለማግኘት የሚያስችለው ሁኔታ ውስጥ እንዳልነበር ያሳያል። በዛሬው የኢትዮጵያ ፖለቲካ ዕድገት ደረጃ ላይ ሆነን ስንመለከት ደግሞ ካሳ ኃይሉ የቅማንት ብሔረሰብ አባል በመሆኑ ከወሎና ጎንደሬዎች በኩል በግልም ሆነ እንደሕዝብ ይደርስበት የነበረውን ተፅዕኖ በሽፍትነት ለመከላከል አስቦ የተነሳ እንጂ በርግጥ ንጉስነት ወይም የሕዝብ አስተዳደር ለመምራት የተንቀሳቀሰ አይመስልም።

ስለሕይወቱና አገዛዙ እዚህ ላይ ገታ አድርገን፤ ስለአፄ ቴዎድሮስ አሟሟት የተፃፈው በአብዛኛው ለማለት ይቻላል፤ የጀግንነት ጎኑን በማጉላት ነበር። ይኸውም የእንግሊዝ ዜጎችን ለማስፈታት ለመጣው የናፒየር ጦር እጅ ላለመስጠት ብሎ ወዳጆቹን በማሰናበት የራሱን ሽጉጥ ጠጥቶ እንደሞተ የሚተርክ ነው። “ንጉሱም በመጨረሻ ባላቸው ኃይል ከጠላታቸው

ተዋግተው ድል ስለሆኑ ባጠገባቸው የቆሙትን የሚወዷቸውን ወታደሮች ስሙው እንዲሸሹ ካሰናበቷቸው በኋላ እንግሊዞች ለመማረክ የታችኛውን በር ሰብረው እየተጋፉ ሲገቡ ዐፃ ቴዎድሮስ ወደ ላይኛው በር አልፈው በጨበጡት በገዛ ሽጉጣቸው ራሳቸውን ገድለው ወድቀው ተገኙ።” በማለት ተክለፃድቅ መኩሪያ ጽፈዋል። ወደ እውነቱ የሚቀርበው ግን ቴዎድሮስ ተጠልለውበት የቆየው የመቅደላ አምባ በታሪካዊ ተቀናቃኞቹ በመስተዋትና ወርቂት ጦሮች ክፉኛ ተከቢቦ ስለነበር፤ በተለይም ልጇ በግፍ የተገደለባት ወርቂት ጦሯን ይዞ ይህንን ሽፍታ (አፄ ቴዎድሮስን) ተጠግታ ቢሆንና አፄውም ለዚህች ሴት እጅ ከመስጠት ራስን መግደልን መምረጡ አንድ አማራጭ እንደሆነ ለአሟሟቱ ተጨማሪ ግምት ቢሰጠው ኖሮ ተገቢ ይሆን ነበር። አፄ ቴዎድሮስ በወርቂት እጅ እንኳን ባይሆን በወርቂት ጫና የሞት ፅዋውን ለመጎንጨቱ ከተክለፃድቅ መኩሪያ በተቃራኒ ታቦር ዋሚ (2006፡ 381-82) ምንጭ ጠቅሶ እንደፃፈው “የናፒየር ጦር መቅደላ አምባ ጥግ ሲደርስ የወርቂትና የመስተዋት ሠራዊት ጥቃቱን አጠናክረውና አምባውን ተቆናጥጠው ነበር። ... ቴዎድሮስም ... ወደ ደቡቡ [የወርቂት ጦር ወዳለበት አቅጣጫ ማለት ነው] ለማፈግፈግ ሳያስቡ አልቀሩም። ነገር ግን አከባቢው ... ዙሪያውን የተዘጋ መሆኑን ስላረጋገጡና መፈናፈኛ ስላጡ እዚያው ቆይተው የሞት ፅዋቸውን ለመጎንጨት ተገደዱ።” ሲል፤ ፕሮፌሰር ባህሩ ዘዉዴም (2007፡ 43) “እንደ እውነቱ ከሆነ ግን የቴዎድሮስ ነገር ያከተመው ገና ጦሩ [የናፒየር ጦር] ወደ መሀል አገር መንቀሳቀስ ሳይጀምር ነው” ብለዋል። ከፕሮፌሰር ባህሩ ዘዉዴ ጽሑፍ መረዳት የሚቻለው ቴዎድሮስ ገና ያከተመለት ወደመሃል መንቀሳቀስ ባልጀመረ የናፒየር ጦር ነው፤ ወይም ደግሞ ከናፒየር ጦር የበለጠ ሥጋት የፈጠረበት የወርቂትና መስተዋት ኃይል ነበረ የሚል አንደምታ ይኖረዋል።

በሽፍትነት ሕይወቱን የጀመረው ካሳ ኃይሉ የአስተዳደሩንና ወታደራዊ የበላይነቱን በጋፋት ያጠናክረው ንጉስ፤ ለሞቱም የመረጠው ሌሎች ንጹሐን ዜጎችን ይገድልበት በነበረው መቅደላ መሆኑ፤ ይሰፍርበት

ከነበረው ቁና ማመለጥ አለመቻሉን ያመለክታል። እዚህ ላይ ስለአፄ ቴዎድሮስ አሟሟትም ሆነ ስለወርቂት ጉዳይ አዲስ ታሪክ እንዲፃፍ ፍላጎት ኖሮኝ አይደለም። ነገር ግን ወርቂት አስፈላጊውን ዕርምጃ በአፄ ቴዎድሮስ ላይ መውሰድ እንደሚገባት ወይም እንደምትችል የቅርብ ግምት ማሳደር አንድ ሊዘለል የማይችልና ሊፈተሽ የሚገባ ጉዳይ መሆኑን ለማስገንዘብ ነው።

ሌላው ግንዛቤ ሊወሰድበት የሚገባው ነገር ቢኖር ቴዎድሮስ ለሰው ፍጡር ርህራሄ ያሳየበት ጊዜ ቢኖር ልጄ “ዓለማየሁ በተወለደበት ቀን ስለ ደስታቸው በጥፋት የታሰሩ አምስት መቶ እስረኞች መልቀቃቸው” እና በቁጥጥሩ ሥር የሚገኙ የውጭ አገር እስረኞችን ላለመግደል የወሰነው ጊዜ ብቻ እንደነበር ከተክለ ፃድቅ መኩሪያ መጽሐፍ ከምናነብ በስተቀር ሰውዬው ሰብአዊ ርህራሄ ያልፈጠረበት ሰው እንደነበረ ይታወቃል። ሰብአዊ ርህራሄ ካለመላበሱም የተነሳ “በጥፋትም ያለ ጥፋትም የሚያዘውን ሰው ወንዱንም ሴቱንም ሕፃኑንም ባንድነት እየሰበሰቡ ሰቀላ ቤት ውስጥ እያገቡ ቤቱን ከውጭ እየዘጉ አዲስ ቅጣት ፈጥረው ያቃጥሉት ነበር።” በማለት ተክለ ፃድቅ መኩሪያ ጽፏል።

እንግዲህ አፄ ቴዎድሮስ ይወስዳቸው የነበሩ ዕርምጃዎችን በማሰብና ያንን የመሰለ ራስን የማጥፋት ዕርምጃ መውሰዱ አፄውን የሚያጀግን ሳይሆን እጃቸውንና እግራቸውን በተቆረጡ፣ ከገደል በተወረወሩ ዜጎች ዘመዶች ፊት እጁ ተይዞ ቢቀርብ ኖሮ የሚጠብቀው ዕርምጃ ምን ሊመስል እንደሚችል፤ በተለይም ልጄ የተገደለበት ወርቂትም ሆነች ሌሎችም እናቶች በርሱ ላይ የሚወስዱትን ዕርምጃ ከመፍራት የተነሳ ቴዎድሮስ ያንን ዕርምጃ በራሱ ላይ መውሰዱ ተስፋ ቆራጭ እና ማንም ይቅር የማይለው ፍጡር መሆኑን ማረጋገጡ እንደሆነ ከማሳየት በስተቀር፤ ሰው የሚራራለትም ሆነ እሱንም የሚያስጀግነው አንዳችም ነገር አልነበረም/የለምም።

በተመሳሳይ ሁኔታ ስብዕናቸው የወረደና ልክ ከቴዎድሮስ ጋር ተመሳሳይ የአገዛዝ ሥርአት ያራምዱ የነበሩ ጨካኝ ገዥዎች ማለትም እነ ሂትለር፤

ዕዲ አሚን፣ በካሳ፣ አፄ ኃይሌ ሥላሴ፣ እንዴት እንደሞቱ መፈተሽ ይቻላል። ሂትለር መሞቱ ብቻ ሳይሆን አስከሬኑንም በአሲድ ያጠፋ ሰው ነበር። የዩጋንዳው ዕዲ አሚንና የማዕከላዊው አፍሪካ ሪፑብሊክ ንጉስ ነኝ ብሎ ራሱን የቀባው ጂን በደል በካሳ ከአገር ፈርጥጦ ወጥተው በሰው አገር ሜዳ ላይ ነፍሳቸው ጠፍታለች። አጽማቸው እንኳን ለአገራቸው አፈር ሳይበቃ ቀርቷል። የአፄ ኃይሌ ሥላሴ አስከሬን በስንት ፊለጋ የተገኘው ከመንግስቱ ኃይለማርያም መፀዳጃ ቤት ሥር መሆኑ የጨካኝ ገዥዎች መጨረሻ ምን እንደሚመስል ማሳያ ነው። እነዚህ ራሳቸውን አንጋሾች ጀግና የሚያስብላቸው ነገር እንዳለመኖሩ ሁሉ፤ በሰከነ አእምሮ ሲታሰብ ቴዎድሮስ እንዴት መገለጽ እንዳለበት ታቦር ዋሚ (2006: 627) ከላይ በተገለፀው መጽሐፍ የሚከተለውን ብሏል። ካሳ ኃይሉ “የቤገምድር ሕዝብ የአስተዳደር ፍላጎትን ሰርዘው፤ ለነገስታቶቹ በቤገምድር ሕዝብ ውሳኔ የተሰጣቸውን ሥልጣን ነጥቀውና ለብዙ ዓመታት አገሪቱን ሲያስተዳድሩ የኖሩትን ነገስታቶችን ሥልጣን ጭምር ዘርፈው “የሰለሞን ዘርነት” ሳይኖረባቸው የሰለሞን ዘር ነኝ እያሉ በማስወራት አስራ ሦስት የዕልቂት ዘመናትን የመሩና በጉልበታቸው ነግሰው አፄ የተባሉ ሰው ናቸው” ብሏል። “ቴዎድሮስ ዘመን ተወደደም ተጠላ የእልቂትና የመቅሰፍት ዘመን እንደነበር” ሰለሞን ስዩም የኦሮሞ ጉዳይ እና የኢትዮጵያ ብያኔ ብሎ በፃፈው መጽሐፉ ገጽ 193 ላይ ገልጸዋል። በዚህ መሠረት፤ ለቴዎድሮስ አደባባይ መሰየምም ሆነ መጀገን የሚገባው አይሆንም።

ነጋሲያን ተክለጊዮርግስና ዮሐንስ አራተኛ

የጊዜና ሁኔታዎች መመቻቸትን ሲጠብቁ የነበሩት የአፄ ቴዎድሮስ ተቀናቃኞች የተለያዩ ቢሆኑም፤ በግንባር ቀደምትነት ግን አባቱ በቴዎድሮስ የተገደለበት የላስታው ዋግሹም ጎበዜ፤ በኋላም አፄ ተክለ ጊዮርግስ ተብሎ የነገሰውን የቀደመ አልነበረም። ለዚህ ቀድሞ ለመንገሱ እገዛ ሊያደርግለት የቻለው ደግሞ የቴዎድሮስ ኃይል እየተዳከመ ሲሄድ የከዱት የቴዎድሮስ ሠራዊት አባላት እና መኳንንቱ ወደ ዋግሹም ጎበዜ

ስለተቀላቀሉ እንደሆነ ተክለ ፃድቅ መኩሪያ ይገልፃሉ። ቢሆንም ግን የተክለ ጊዮርግስ ንግስ ከሦስት ዓመታት በላይ አልዘለቀም። በእህቱ ባል (አማቹ) ተነጠቀ።

ሁሉም ሥልጣን የያዙ የቴዎድሮስ ተቀናቃኞች መንገዶች ሁሉ አልጋ በአልጋ ሆኖ ባያገኙትም የሸዋና የትግሬ ገዢዎች ራሳቸውን ለማንገስ እሽቅድምድም ዉስጥ ገብተዉ እንደነበር እንረዳለን። በተለይም ደጃች ካሳ ምርጫ በኋላ አፄ ዮሐንስ 4ኛ እንግሊዞች በቴዎድሮስ ላይ ያደረጉትን ዘመቻ የተሳካ እንዲሆን በከፍተኛ ደረጃ በማመቻቸቱና መንገድ በመምራቱ በውለታነት ተቆጥሮለት በወቅቱ ዘመናዊ የሚባሉ የእንግሊዝ የጦር መሳሪያዎች በእጁ ገብተዋል። ይህንንም ተክለ ፃዲቅ መኩሪያ የደጃች ካሳን መሰሪ አካሄድን ሲገልጹ “እንግሊዞች አፄ ቴዎድሮስን ለመውጋት በመጡ ጊዜ ላገሩ እንግዳ በመሆናቸው በጣም ተቸግረው ነበር። በኋላ ግን የትግሬ ሕዝብ በደጃች በዝብዛ ካሳ ትዕዛዝ መውጫ መግቢያውን እያሳየ በራሱ አገር አሳልፎ በውጊያው ጊዜ በጦርነት ስለረዳ የእንግሊዝ የጦር ሠራዊት አዛዥ በጣም ደስ ብሎት ነበርና ዐፄ ቴዎድሮስን ድል አድርጎ በሚመለስበት ጊዜ ... ከልክ ያለፈ ጥይትና ስንቅ ለደጃች በዝብዛ ካሳ አስረከባቸው። [ከዚህ በኋላ ይመስለኛል በአገኙት መሳሪያ በመተማመንም ለአማቻቸው ተክለ ጊዮርግስ] ... እስከ ዕድሜ ልክዎ ድረስ እገዛልዎታለሁ ብለው የነበረውን ቃል አጥፈው እንደገና ለርስዎ አልታዘዝም ብሎ ላከባቸው።” በማለት ተክለ ፃዲቅ መኩሪያ ጽፈዋል። ተክለ ጊዮርግስ የካሳ ምርጫን እህት አግብቶ ስለነበረ የጋብቻ ወዳጅነታቸው የሚይዝ ቢመስልም ከናፒየር ጋር የተሞዳሞደው ካሳ ምርጫ የጋብቻ ዝምድናቸውን ወደ ጎን በማድረግ በአገኘው ዘመናዊ የጦር መሳሪያ በመታገዝ ተክለ ጊዮርግስን በጦር ገጥሞ ሐምሌ 5፣ 1863 አድዋ አከባቢ አሴም በምትባል ቦታ ላይ አሸንፎ ወደ ነጋሲነት ተሸጋግሯል።

መስተዋትና ወርቂት በዕድሜ በመግፋትም ሆነ ባልተቋረጠ የግጭትና ጦርነት ምክንያት በመዳከማቸው፤ በተለይም የመጨረሻ ኃይላቸውን

በአፄ ቴዎድሮስ ከበባ ላይ ያሳለፉ ስለሆነ፤ ተወላጆቻቸውም ከቴዎድሮስ ሞት በኋላ የሥልጣን ተቀናቃኝነታቸውን አጠናክረው ለመግፋት አቅም ባለማግኘታቸው ለፖለቲካ ሥልጣን መፋለም ያደረጉት ተነሳሽነት ጎልቶ አልወጣም። ቴዎድሮስን ለማንበርከክ የግንባር ቀደምትነቱን ሚና የተጨመቱት መስታዋትና ወርቁት ወደጎን ተደርገው ናፒየር ለካሳ ምርጫ በማድላቱም የአቅማቸው ማነስ ተስፋ ሳያስቆርጥቸው አልቀረም።

ጥር 13 ቀን 1864 ዮሐንስ አራተኛ ተብሎ ሥልጣን የጨበጠው ካሳ ምርጫ በአስራ ሰባት ዓመታት የአገዛዝ ዘመኑ ምናልባትም የዐፄ ቴዎድሮስ ኃይለኛነት አግዶት የቆየውን የግብፅን ወረራ ጦር ለሁለት ጊዜ የመከተበት ጦርነትና በመጨረሻም ከደርቡሾች የተቃጣበት ወረራ አንገቱን በማስቀላት ሕይወቱን እስከ መብላት ደርሷል። ዐፄ ዮሐንስ ራሳቸው ለቴዎድሮስ መዉደቅ ምክንያቶች የነበሩትን በተለይም ዓላማን ለማስፈጸም የሕዝብ ቅቡልነትን ማጣትን በበቂ ሁኔታ ያልተረዳና የበኩሉን ጥንቃቄ ለመዉሰድም ያስተዋለ አይመስልም ነበር። ምክንያቱም ቴዎድሮስ ከቤተክህነት ጋር በመሬትና ለእግዚአብሔር ለመቅረብ በሃይማኖት ክፍሎች መሀከል የበላይነትን ለመጎናጸፍ ባደረጉት ትንቅንቅና በአከባቢው ላይ በክርስትና ሃይማኖት ዉስጥ የሰረፀውን ልዩነት በትክክል ሳይገነዘብ ለማስተካከል ብሎ የወሰደው እርምጃ ምን ጉዳት ላይ እንደጣለው ዮሐንስም አልተረዳም። አፄ ዮሐንስ ለሥልጣኑ መሠረት ያደረገው የክርስትና ሃይማኖትን በመሆኑ፤ በተለይም የእስልምና ሃይማኖት በዮሐንስ ፋይል ዉስጥ ስለአልገባና የፈረደባቸው የወሎ ሙስሊም አሮሞዎች ክርስትናን ተቀብለው እንዲጠመቁ ወይም አገር ለቅቀው እንዲሰደዱ ማድረጉ የጠላቱን ቁጥርና ዓይነት እንዲጨምር አድርጎ፤ ለሕይወቱ መጥፋት መንገዱን ወለል አድርጎ ከፈተበት። ተከትሎም፤ ንጉሱ ደርቡሾችን አባርረው ሲመለሱ ወገባቸውን ለመፈተሽ ጎራ ባሉበት ቦታ ጠልጣላ ያሉት ደርቡሽ አንገታቸውን መቅላቱ ይወሳል። ኃይሌ ሥላሴ እንኳን ሳይቀር ስለ ዐፄ ዮሐንስ እንከን ስናገር “እስላሞችን በግድ ክርስቲያን ካልሆናችሁ ብለው ግፍ ስለሰሩ እግዚአብሔር በእስላሞች እጅ አሳልፎ ሰጣቸው” ብሎ በሥርአተ ንግሱ ላይ ተናግሮ

እንደነበር ተክለ ፃዲቅ መኩሪያ ጽፈዋል። ከቴዎድሮስ ባልተለየ ሁኔታ “የኢትዮጵያን አንድነት ለመደምሰስና ሕዝባችንን ባሪያ አድርጎ ሴቶቻችንንም ለማርከስ የሚፈልግ የእስላም ጦር መጥቶብናል ...” ብሎ በማወጅ ንጉስ ዮሐንስ ከደርቡሾች አንፃር ብቻ ለመዋጋት የተጓዘበት አኳኋን ወደ ውስጥ ጭምር መመልከት የማይችል ሐሳብ ብኩን አድርጎታል። ይህ በንዲህ እንዳለ በደርቡሾች እጅ ሞተ ቢባልም ከዮሐንስ ሞት ጋር የተቀናቃኙ የምኒልክ ሴራም እንዳነበረበት የተለያዩ የጽሑፍ ማስረጃዎች ስለመኖራቸው ታቦር ዋሚ (2006፡ 494) አፈወርቅ ገብረየሱስን በመጥቀስ “የአፄ ዮሐንስ ሞት በአፄ ምኒልክ ሴራ እንጂ በወራሪው የደርቡሾች ኃይል፣ ጥበብና ችሎታ [ብቻ] አልነበረም” ሲል፤ ሌላው የሩሲያ ቀይ መስቀል መልዕክተኛና የአፄ ምኒልክ አማካሪና አድናቂ የነበረው አሌክሳንደር ቡላቶቪች ጽፎ ዶክተር አምባቸው ከበደ (2005፡ 191) በተረጎመው ከእንጦጦ እስከባሮ በሚለው መጽሐፍ ላይ በዮሐንስ ሞት ምኒልክ ደስተኛ እንደነበረ ሲያመለክት “ምኒልክም የዮሐንስን ሞት እንደሰሙ [ምናልባትም የሥልጣን ክፍተት ላለመፍጠር በሚመስል መልኩ] በአስቸኳይ ወደ ጎንደር ሄደው የንጉሥ ነገስትነቱን ዘውድ ጫኑ” ብሏል።

ቴዎድሮስ ጦር ሰብቆ በመመላለስ ተወዳጅነት የነበረውን የቤገምድር ሕዝብ አንጡራ ሀብት የሆነውን የየጁ ሥርወ መንግስትን ያጠፋውን ያህል፤ አፄ ዮሐንስም ያዉ የፈረደበትን የወሎን ሕዝብ በመጨፍጨፍ የወራሂማኖ መሐሙዶች ሥርወ መንግስትን አጥፍቷል። ክርስትናን ተቀብሎ የተጠመቀው ተጠምቆ ያልተጠመቀው ደግሞ አገሩን ጥሎ እንዲሰደድ ፈርዶበታል። ይህ ሕዝብን ከፈቃዱ ውጭ የማስገደድ ድርጊት በትግሬ ገዥዎች ዘንድ አዲስ ክስተት እንዳልነበረ ቀደምት ታሪኮች ያወሳሉ። ከአፄ ዮሐንስ በፊት የትግሬ አከባቢን እኣአ ከ1434 እስከ 1468 ይገዛ የነበረው አፄ ዘረዓ ያዕቆብ “ሰው ሁሉ ካልተጠመቀ በስተቀር እንዲገደል” አዝዞ እንደነበረ የታሪክ ማስረጃዎች አፍ አወጥተው ይናገራሉ። ድሪቢ ደምሴ ቦኩ (2011፡ 409) Oromo Wisdom In Black Civilization በሚለው መጽሐፍ ላይ እንደጠቀሰው “Unless somebody

is christian, even if he/she is the son/daughter of the king he/she should be killed; his/her nose and ears should be cut off.” በማለት አስቀምጧል። በአፄ ዮሐንስ የአገዛዝ ዘመንም “ቂርአን እቤቱ በመገኘቱ ምግብና ውሃ ተከልክሎ የሞተ አህመድ ሳዲቅ የሚባል ሙስሊም እንደነበረ” አህመዲን ጀቤል 3ቱ አዴዎች እና ኢትዮጵያዊያን ሙስሊሞች በተባለው መጽሐፉ ላይ ጽፏል። ከአስተዋጽኦ አንፃር ብንመለከት ግን ከማንኛውም ጊዜ በበለጠ የውጪ ወራሪ ኃይል የተከሰተውና ከፍተኛ መከላከል የተደረገው በአፄ ዮሐንስ ጊዜ ስለሆነ፤ አፄው እራሱም ሆነ አጋፋሪዎቹ መስዋዕትነትን ከፍለው ባይከላከሉ ኖሮ የዛሬዋም ሆነ የያየዋ ኢትዮጵያ ይህንን ቅርፅ ይዛ አትገኝም ነበር ተብሎ ቢገመት ስህተት ላይ የሚጥል አይሆንም። ከዚህ በዘላለ ደግሞ ለአጭር ጊዜም ቢሆን ዮሐንስ ለትግሬዎቹ የአስተዳደር ወይም የፖለቲካ ማዕከል እስከመመስረት የደረሰና ሊኮሩበት የሚገባ ንጉስ ነበር። ነገር ግን ከውስጥ ችግር ይልቅ፤ ሲያደቡ የኖሩት የውጭ ተቀናቃኞች ስለአገር ግንባታ ሥራዎች የማሰብ ዕድል ስላልሰጡት ትግራይን የኢትዮጵያ ማዕከል ለማድረግና የሀገረ መንግስት ግንባታውን ተልዕኮ አንዳችም ጋት ፈቀቅ ለማድረግ ባለመቻሉ የዛሬዎቹ የትግራይ ልሂቃንን ሊያኮራ የሚችል ሥራ አልሰራም። የዮሐንስ ጅምር ሐሳብ በ1967 ነፍስ እንዲዘራ በቀድሞው ማህበረ ገስገስቲ ብሔረ ትግራይ/ማገብት፤ በዛሬው ሕወሓት ሊደገም የታሰበ ቢሆንም የወቅቱን ዓለም አቀፍ የፖለቲካ ሁኔታን ያልተከተለ በመሆኑ እምብዛም የተያዘላቸው አይመስልም። ቀጥሎ በሚመጡት አርእስቶች ውስጥ የምነካካ ቢሆንም የአፄ ዮሐንስን የትግራይን የፖለቲካ ማዕከል ለማድረግም ሆነ የሀገረ መንግስት ግንባታን ሕወሓት አንድም ከነበረባቸው የቆየ የኤኮኖሚ እና አስተሳሰብ ድህነት የተነሳ የሕዝብ እና የግለሰቦችን ሀብት ዘረፋ ላይ ከመሰማራት ወይም የአማራውን የገዢ መደብ ትብትብ ቢኖክራሲ ከራሱ አካሄድ አንፃር ለማሸነፍ ባለመቻሉ ከሩብ ምዕተ ዓመት በኋላ ወደ መጣበት ትግራይ አፈግፍጓል።

አፄ ምኒልክ፤ የማቅናትና የተስፋፊነት ወረራ

ሕዝብን አስተባብሮ ቴዎድሮስን መውጋት የነበረበት ንጉስ ኃይለ መለኮት በሕመም ስለሞተና ሕጋዊ ወራሹ የሚሆነው ልጁ ምኒልክ ገና አቅመ ንጉስነት ሳይሞላው ቴዎድሮስ የሸዋን ነጋሲ ለማስገበር በከፈተው ዘመቻ ውስጥ እሱን ምኒልክን ጨምሮ ሌሎችን ለመማረክና ሸዋዎች ደግሞ ለመማረክ በተደረገው ድብብቆሽ አፄ ቴዎድሮስ ቀንቶት፤ ከንጉስ ሃይለ መለኮት የተወለደው ምኒልክን በአስራ አንድ ዓመቱ ማርኮ ወደ ጎንደር ወሰደው። ለአስራ አንድ ዓመታት ያህልም ከአፄ ቴዎድሮስ ጋር በምርኮነት የኖረው ምንጊዜም የወርቂት ወገኖች በአደረጉለት ድጋፍ ተረድቶ ከመቅደላ አምባ አምልጦ ወደ ሸዋ ተመለሰ። ምኒልክን በማስመለጥ የወርቂት ወገኖች በተጨማሪት ሚና የተናደደው ቴዎድሮስ የወርቂት ልጁን ጨምሮ ወሎዬዎችን ፈጅ።

በወርቂት ታግዞ ወደ ሸዋ የተመለሰውን ምኒልክን ሸዋዎች በደስታ ተቀብለውና ወደ አባቱ አልጋ እንዲመለስ ከአጎቱ በዛብህ ጋር ያደረገውን ውጊያ በድል እንዲወጣ አስቻሉት። ከተክለ ጊዮርግስ መሸነፍ በኋላ በንጉሴ ነገስት ዮሐንስ ላይ ለመሸፈትም የሸዋ ሰዎች እንዲተባበሩት ምንጊዜ የክተት ጥሪ ከማወጁም በተጨማሪ ከውጪ ኃይላት ጋር በተለይም ጣሊያንን በመማጠን ወደ ደቡብ ነፃ ግዛቶች እንዲዘምት ያገዘውን የጦር መሳሪያ ድጋፍ አገኘ። አምላክ ያንዱን ጉሮሮ ሲዘጋ የሌላውን ይከፍታል እንደሚባለው ተረት፤ መጋቢት 2፣ 1873 ዮሐንስ መተማ ላይ በጠልጣላ የሙስሊም አድፋጭ ተገድሎና ራሱ ተቆርጦ እንጨት ላይ ሲሰካ፤ ምኒልክ ንጉሴ ነገስት ዘኢትዮጵያ ሆኖ ሥልጣን ለመያዝ ጊዜ አልፈጀበትም። በመቀጠልም ቴዎድሮስና ዮሐንስ ጀምረውት የነበረውን የግዛት ማስፋፋት ዘመቻ ወደ ደቡብ ነፃ ጎረቤት ሕዝቦች አዞረ። የምንጊዜን ወደ ደቡብ ዘመቻ ሰዎች እንደሚወግኑት የሕብረተሰብ ክፍል ወረራ ወይም ማቅናት ወይም የሀገረ መንግስት ‘መልሶ ግንባታ’ ይሉታል። ወረራም ተባለ ማቅናት ወይም ሀገረ መንግስት መልሶ ግንባታ ተባለ ድርጊቱ እንዴት እንደተፈጸመ ፕሮፌሰር

ለጵሶ ጌታሁን ዴለቦ የኢትዮጵያ ታሪክ በሚለው መጽሐፍ ገጽ 23 ላይ “-
 - - የተደራጁ የሸዋ መሳፍንትና የጦር አበጋዞች በ1865-1913 በንጉስ/አፄ
 ምንጊክ ብርቱ መሪነትና አዝማችነት በደቡብ ኢትዮጵያ እስላማዊና
 አዋማዊ ሕዝቦችና መንግስታት ላይ በሰፋሪ ነፍጠኛ ወታደሮችና ቄሶች
 አማካይነት ጠንካራ የገባር ሥርዓትና ኤኮኖሚ በመገንባት፤ በአንድ በኩል
 የክርስቲያን የአፄው መንግስት የፖለቲካ ተሃድሶና ምዕክልና በከፍተኛ
 ደረጃ አካሄዱ።” በማለት ምን እንደተደረገና ማን ምን እንደሰራ ትንተና
 ጭምር ሰጥተውበታል። ከዚህ ትንታኔ በመነሳት ደቡብ በምንልበት ጊዜ
 በወቅቱ ከአማራው ሰሜን ሸዋ በስተደቡብ አቅጣጫ የሚገኙና ዛሬ
 የምናውቀውን የጋራ ወይም የየራሳቸው ሀገረ መንግስት ባይመሰርቱም
 የራሳቸው ነፃ ግዛት ወይም ቢያንስ የራሳቸው የጎሳ የውስጥ አስተዳደር
 የነበራቸው ሕዝቦች እንደ አሮሞ፣ ወላይታ፣ ሐዲያ፣ ከፋ፣ በኔሻንጉል-
 ገሙዝ፣ እና ሌሎች ሕዝቦች እንደሆኑ እንረዳለን። ምንጊክ የፈጠረው
 ኢምፓየር በቆዳ ስፋቱ ቀድሞ ኢትዮጵያ ከምትባለው የሰሜኑ አከባቢ
 መሬት ሦስት እጥፍ የሚሆንና እስከዛሬም ድረስ እንደ መዝገር
 የተጣበቁት የነፍጠኛ ልጆች ሳይቀር ዓይናቸውን ያላሹለት የሀብት ይዘታ
 ያገኙት በአፄ ምንጊክ አማካይነት ነው።

የአፄ ምኒልክ የግዛት ማስፋፋት ዓላማ ከቴዎድሮስም ሆነ ከዮሐንስ
 በመጠንም ሆነ በዓይነት የሰፋ ነበር። የአፄ ቴዎድሮስ የኢትዮጵያ ዕውቀት
 ከዛሬው ሰሜን ሸዋ እና ከትግሬ አገር ያልዘለለ፤ ነገር ግን መነሻ ምክንያቱ
 በውል ባልታወቀ፤ ምናልባትም የእስልምና ሃይማኖትን ከሚከተሉ
 ከግብፅና ቱርክ ጋር ከተፈጠረበት የጥላቻ ስሜት ጋር የተያያዘ
 በሚመስል መልኩ ውሸማ ብለው አዝማሪዎቹ የሰየሙለትን
 ኢየሩሳሌምን ነፃ የማዉጣት ህልም የሚጨምር ሲሆን፤ የዮሐንስ ደግሞ
 ወደ ባህር መውጫ በር ምፅዋን አካትቶ እንደነበረ ይታወቃል። የአፄ
 ምኒልክ የደቡብ ግዛቶች ወረራ መነሻ ሐሳብ በሦስት ምክንያቶች ተደግፎ
 ሰፋ ያለ ነበር። ከእነሱም አንደኛው ቀደምት አባቶቹ አፄ ደኩኖ አምላክ
 (1270-1314) እና ካህናቱ የቀየሱትን ግዛትና ወንገል ማስፋፋት
 የጀመሩትን ፖሊሲ በመንተራስ አርቶዶክሳዊ የማጥመቅ ሥራን

ለማስቀጠል ሲሆን፤ ሁለተኛው አፄ ምኒልክ ሥልጣን በሚይዝበት ጊዜ ላይ የአውሮፓ ባለእንዳስትሪ አገሮች የእንዳስትሪ ሽቀጥቻቸውን የሚሸጡበትና በመልሱም ርካሽ ጥሬ ዕቃና ርካሽ ጉልበት የሚያገኙበት ሰፊ ገበያ ፍለጋ ተነሳስተዋል፤ በተለይም አፍሪካን ለመቀራመት በርሊን ላይ እ.አ.አ በ1884 ድርድር ያደረጉበት ጊዜ ስለነበር፤ ምንሊክም የራሱን ግዛት ለማስፋፋትና የነዚያው ስሜት አድሮበት ነበር ተብሎ ቢገመትና ይህንንም ከጣሊያን ጋር ከነበረው ጥሩ ግንኙነት የተነሳ የጦር መሳሪያ አግኝቶ ከነሱም ጋር ለመስተካከል አስቦ ነበር ብሎ መደምደም ይቻላል። ሦስተኛውና መሠረታዊ ምክንያት ተብሎ ሊጠቀስ የሚችለው በወቅቱ በሰሜኑ በኩል የነበረው የአገሪቱ ክፍል ከተደጋጋሚ ግጭቶችና ጦርነቶች የተነሳ፤ መሬቱም ተራቁቶ ሕዝቡም ለተደጋጋሚ ድርቅና ረሃብ የተጋለጠ በመሆኑና የመሬቱም ምርታማነት በመቀነሱ ለኑሮ የተሻለ ሊሆን የሚችል ደቡብ አከባቢን መፈለግ ምንሊክን የግድ ሳይለው እንዳልቀረ መገመትም የተሳሳተ አይሆንም። ስለሆነም፤ የደቡቡን ሕዝብ አንጡራ ሀብት (መሬትን) በነፍጥ ኃይል ወስዶ ባለአገሩን ሕዝብ እያፈናቀለ ነፍጦቾች ተብለው ለሚታወቁ ወገኖቹ አከፋፈሉ። ይህንንም ፕሮፌሰር ላድሶ ከላይ በተጠቀሰው መጽሐፋቸው “የደቡብ ኢትዮጵያ አዋማዊ (ክርስቲያንም እስላምም ያልሆነ ሕዝብ) እና እስላማዊ አገሮችንና ሕዝቦችን በጦር ኃይሎች ይዘው በሰሜኑ ሰፋሪ ወታደሮች፣ ገዢዎችና ቄሶች አማካይነት የአፄው ማዕከላዊ መንግስት ገባሮችና ባሮች አደረጉ።” (ሰረዝ የተጨመረ) ብለዋል ።

እዚህ ላይ ሰፋሪዎች ማለት (ከሣህለ ሥላሴ ጊዜ ከ1810 ዓም ጀምሮ የነበረ ቢሆንም) ከምንሊክ ጋር ደቡቡን የወረረና የየአከባቢውን ባላባቶች ያፈናቀለ ነው። እንደ ሰናይት ተክለ ማርያም የኢትዮጵያ ታሪክ ከንግስት ሳባ እስከ ታላቁ የአድዋ ድል መጽሐፍ ገፅ 68 በሸዋ ደቡብ ምንጃር የራሱ አስተዳደር ያለው ዳር አገር ይባል። እነዚህ ሰፋሪዎች ነፍጦቾችም በመባል ይታወቃሉ። ነፍጦኛ ማለት ለአሮሞ ኤሊቶች ነፍጥ ተሸክሞ ከምንሊክ ጋር ዘምቶ ወደ ደቡብ የመጣና ባለአገሩን ሕዝብ አፈናቅሎ የገባር ሥርአትን ያሰፈነ ኃይል ሲሆን፤ ለዚህ ወቅት የደቡብ ሕዝብ ደግሞ ሰፋሪ ማለት

ምንጊክን ተከትሎ የዘመተዉ ኦሮሞን ይጨምራል ነው። ለአሰፋ ጫቦ ደግሞ ሰፋሪ ማለት ወራሪ፣ አማፂ፣ የነፃነት ታጋይ፣ የመንግስት ሠራዊት ይሁን ምኑንም በማይለይበት ዓይነት አገላለጽ የቃሉ ደረቅ (ነጠላ) ትርጉም “ነፍጠኛ ማለት ጠብታጃ የያዘ ማለት ነው።” ብለዋል። ጠመንጃ ጌጡ የሆነውን አርብቶ አደር ይጨምር እንደሆነ አሰፋ ጫቦ ግልፅ አላደረጉም። አሰፋ ጫቦ በምን እንደመዘኑ ባይታወቅም “ነፍጠኛ ማለት የደቡብ አካባቢ ተወላጅ ያልሆነ ግን አገር ለማሰልጠን፣ አገር ሊያቀና የሄዱ ናቸው” ብለውታል። አሰፋ ጫቦ በዚህን ሁኔታ ይግለጹ እንጂ እነዚያ ሰፋሪ ነፍጠኞች ከተወረረው ሕዝብ የተሻለ የአስተዳደር ክህሎት ያልነበራቸው ባዕዳን እንደነበሩ ባለአገሩን ሕዝብ ሲያፈናቅሉ ይኖሩ እንደነበረ ተለይተው ታውቀዋል። ሥረ መሠረቱ አማራ ይሆን ኦሮሞ ምንጊክን ተከትሎ የመጣውን ጠመንጃ አንጋች ወራሪ ስም ሲጠራ አማራን ጥላቻ አድርገው እንደሚመለከቱትና እኔም ነፍጠኛ ነኝ እንደሚሉት አጉሎች ሳይሆን በመርድ አዝማች አሰፋወሰን አገዛዝ ጊዜም በ160ዎቹ መጨረሻ አካባቢ ጀምሮ ነፍጠኛ የሚለው ቃል በተግባርም እንደነበረ ሠናይት ተከለማርያም በመጽሐፋቸው ውስጥ ገልጸዋል። በዚህ በ21ኛው መቶ ክፍለ ዘመን ላይ ደግሞ ነፍጠኛ ማለት የአያቶቻቸውን ፈለግ ተከትለው የስልት ለውጥ ብቻ በማድረግ የኦሮሞንም ሆነ የሌላው የደቡብ ሕዝቦች ከሐበሾች ተፅዕኖ ሥር እንዳይወጡ የሚሹ ኃይሎች ናቸው። የዘመኑ የነፍጠኛ ልጆች ደግሞ በተራቸው ቀድሞ የተወረሩ የደቡብ ሕዝቦች ልጆች ነፃ አስተሳሰብ እንዳይጎለብት በሃይማኖት፣ በሚዲያ፣ በአርትና በገንዘብ ኃይል በማፈን የአባቶቻቸውን ታሪክ ለመድገም የሚፈልጉ ናቸውና የአካል እንኳን ባይሆኑ የመንፈስና የባህሪ ነፍጠኛ ተብለው ይታወቃሉ። ከዚህ በተቃራኒ ደግሞ እነዚህ የዘመኑ ነፍጠኞች አድዋ ላይ የተደረገውን የጣሊያንን ወረራ ለመመከት የተደረገውን ዘመቻን ወደ ጠባብ ፍላጎታቸው ዝቅ በማድረግ ነፍጠኝነትን ጀግንነት ሊያሳብሱ የሚሹ ናቸው።

በኦሮሞም ሆነ በሌሎች የደቡብ ሕዝቦች ዘንድ ነፍጠኝነት የሚገለፅበት ሌላም ሁኔታ አለ። እሱም ከመሬት ጋር የተያያዘ ነው። ይኼውም ከጥንት ጀምሮ ሲወርድ እንደመጣው ሁሉ ሰው ከመሬት ጋር ያለውን ግንኙነት

አስመልክቶ የኦሮሞ ሕዝብ ያለውን ግንዛቤ በማያያዝ ነው። እንደ ኦሮሞ ተወላጆች ግንዛቤ እግዚአብሔር ሰውን ሲፈጥር ጥረህ ግረህ ብላ ሲለው የሰጠው ነገር ቢኖር ሊሰራበት የሚችለውን አእምሮና የሚሰራበትን መሬት እንደሆነ ነው። ሽፋኑ ሊሰፋም ሆነ ሊጠብም ይችላል እንጂ ሰውን ይዞታው ከሆነ መሬትና ከሚኖርበት ቀዬው ማፈናቀልና መሬቱን መውሰድ ማለት ነፍጠኝነት ብቻ ሳይሆን ሰው ጥሮ ግሮ እንዲኖርበት ፈጣሪ የሰጠውን በረከት እንደመንጠቅ ነው። በአጭሩ ነፍጠኝነት ማለት ነጣቂነት ነው። አዉሮፓዊያን ባህር አቋርጠው አፍሪካን ለመቀራመት በሚያንዣቸውበት ጊዜ አፄ ምኒልክም ከአውሮፓዊያኑ ባገኘው መጠነ ሰፊ የጦር መሳሪያ ወደ ጎረቤቶቹ ደቡብና አሮሚያ መስፋፋቱና ከመሬታቸው ማፈናቀሉ ሲመዘን፤ ምንሊክ ጥቁር ከመሆኑ በስተቀር በምንም ዓይነትና ሁኔታ ከአዉሮፓዊያኑ ቅኝ ገዢዎችና ቀማሾች እንደማይለይ ነው። ወይም እንለይ እንኳን ከተባለ መለያው ትንሽ ይሆናል። የምንሊክ አገር ማቅናት ከአውሮፓዊያኑ ቅኝ አገዛዝ የሚያንሰው ቅኝ ገዢዎች ለቅኝ ተገዢ ተወላጆች የሚፈቅዱት የትምህርት ደረጃ እስከ አራተኛ ክፍል ከፍ ሲልም እስከ ስድስተኛ ክፍል የሆነውን አቅኝዎቹ ምንሊካዊያንና ቀጣዮቻቸው እስከ ከፍተኛ ደረጃ ድረስ ፈቅደዋል። ነገር ግን ከፍተኛ ትምህርት ቢማሩም ከፍተኛ ኃላፊነት ላይ እንዲቀመጡ አይፈቅዱም፤ ከፈቀዱም ደግሞ ገደብ የለሽ ቁጥጥር እየተደረገባቸው ነው። በመሆኑም በአፄ ቴዎድሮስ በደም ማፍሰስ ግዛትን ማስፋፋት የተጀመረውን ፖለቲካ ምኒልክም ማቅናት በሚባለው ዘይቤ ናኝበት። የአከባቢ ነፃ ሕዝቦችን መሬት በመያዝ ወደ ዘረፋ ገባ።

ንጉስ ምንሊክ ብዙ ዕፀዎች ቢኖሩበትም ሌሎች ነፃ ሕዝቦችን በወረራ ከያዘ በኋላ ከቀደምቶቹ ቴዎድሮስና ዮሐንስ ለየት የሚያደርገው ጉልህ ሥራዎች ዛሬም ሕያው የሆኑ አሉ። ከነዚህም ዘመናዊ ትምህርት ቤቶች መክፈት፣ የመኪና መንገድ መክፈት፣ የባቡር ሐዲድ መዘርጋት፣ ሕክምናና ሌሎች አገልግሎት መስጫ ተቋማትን ማቋቋም፣ ንግድ ማስፋፋት እና መሠረታዊ የሕዝብ ጉዳዮችን ለማከናወን ቢኖክራሲውን ማለትም ሚኒስቴር መስሪያ ቤቶችን ማደራጀት የሚጠቀሱ ናቸው።

በርግጥም እነዚህ ተቋማት በኢትዮጵያም ሆነ በማንኛውም አገር የፖለቲካ ሥርዓት ውስጥ በዜጎች ሕይወት ውስጥ መሠረታዊ ለውጥ ሊያስከተሉ የሚችሉ ተፈላጊ ተቋማት ናቸው። እነዚህ ብቻ አይደሉም በ1882 የተፈረመውን የውጭሌ ውል የተዘባ ትርጉም በመስጠቱ የተነሳበትን ተቃውሞ ለመቀልበስ ወረራ የፈጸመውን የጣሊያንን ጦር በአድዋ ተራራዎች ላይ አይቀጡ ቅጣት በመቅጣት የጥቀር ሕዝብ ድል አድራጊነትን የመጀመሪያ ታሪክ ሠርቷል። ታሪካዊ ፀረ ቅኝ አገዛዝ ውርሱም በመቀጠሉ አፄ ኃይሌ ሥላሴና መንግስቱ ኃይለማርያም ፀረ አፓርታይድ ትግልን ጨምሮ ፀረ ነጭ ቅኝ አገዛዝ ትግልን በሁለንተናዊ መልኩ አግዘዋል። ምናልባትም ከምንጊዜ በፊት የነበሩት በምንጊዜ እንደተበሉ ግንዛቤ ብንወስድ እንኳን፤ ከምንጊዜ በኋላ ወደ ሥልጣን እርካብ የተቆናጠጡት የምንጊዜን ዘመናዊነት መገንገባቱን ቢቀጥሉበት ኖሮ ኢትዮጵያ እስከ ዛሬ በጨለማ ውስጥ አትዳክርም ነበር ቢባል አልተሳሳትኩም። በተለይ ለስድሳ ዓመታት ሥልጣን ይዞ እስክጃጅ ድረስ የቆየው አፄ ኃይሌ ሥላሴ የምኒልክን ጅማሮ ባለማስቀጠሉ ከምንጊዜ የሀገር ግንባታ ጥረት በተቃራኒ ሆኖ የተፈጠረ ሰው ይመስላል። በሌላም በኩል ኢትዮጵያን እስከዛሬ የገዟት አምባገነኖች በ2016 ዓም 128ኛ ዓመቱ የተከበረለት የአድዋ ድል ውርስ (legacy) የሁሉም ኢትዮጵያውያን አገር ሽታ እንዲኖራት ባለማድረጋቸው ድሉ የተለያየ ትርጉም እንዲሰጠው ተደርጓል።

ከዚህ ጋርም ከምንጊዜ ግዛት ማስፋፋትም ተባለ ማቅናት ጋር የሚነሱ ሁለት አቢይ ጉዳዮች አሉ። አንደኛው፤ ዕውነት ምንጊዜ የግዛት ማስፋፋት ጦርነት አካሄደ ወይስ ቀድሞም የዘረዘረው ይዞታ የነበረው መሬት ወይም ግዛት መልሶ ያዘ? የሚል ጥያቄ ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ የምንጊዜን ጉልበት እንዲያያፈረጠው የአውሮፓውያን ዕርዳታ እንዴት ሊመነጭ ቻለ? የሚል ጥያቄ ነው።

ዐፄ ምንጊዜን በባለውለታነት የሚገነዘቡት ወገኖች ንጉሱ የማንንም ይዞታ ሳይሆን (ቀደምት አባቶቻቸው እነማን እንደሆኑ ለይተው

ባልገለጹበት) የቀደምት አባቶቹን መሬት መልሶ የያዘ ነው (reunification) ነው ይላሉ። አንዳንዶች ደግሞ የምንሊክ እርምጃ የመንግስት አስተዳደር ስርአትን ወደ ተቀረው የአገሪቱ ክፍል የማድረስ ተልዕኮ እንደነበር ሲገልጹ፤ ይህም የሀገረ መንግስት ግንባታውን ከውስጥ ወደ ውጭ ማስፋፋትን የተገበረ ዘዴ እንደሆነ አድርገው ያቀርቡታል። ታሪኩ ተፈራ (ኤምኤ) ምንጩ ከየት እንደሆነ ባልገለጸበት የኢትዮጵያ ፖለቲካ ድክመት፣ ጥንካሬ፣ ሴረኝነትና ሽኩቻ ብሎ ባዘጋጀው እትም ፲፩ 54 ላይ “... ኢትዮጵያ ከምንሊክ በፊትም የነበረች ሀገር ናት፣ ምንሊክ የተበተነውን ኢትዮጵያ መልሶ ሰበሰበ እንጂ [አዲስ] ኢትዮጵያን አልፈጠረም፣ ኢትዮጵያ ከምንሊክ በፊት በተለያዩ ስሞች ስትጠራ ድንበሯም በተለያዩ ምክንያት ሲሰፋና ሲጠብ የቆየችና ብሄሮች ፈጣሪ በሰጣቸው ጊዜ እየተነሱ ሲያስተዳድሯት የቆየች ጥንታዊ ሀገር ናት ...” በማለት ኢትዮጵያም ሆነች ብሔሮችም ከምንሊክ ኢትዮጵያ በፊትም እንደነበሩ የጨበጣ የሚመስል ጽሑፍ ጽፏል። በርግጥም በስፋትም፣ በአቀማመጥም በሕዝብ ስብጥርም ለየት ያለ ሀገረ መንግስት ኢትዮጵያ ከምንሊክ በፊትም ኢትዮጵያ በሚባል ስም የነበረች ቢሆንም የምንሊክ ኢትዮጵያ እና ጥንታዊቷ ኢትዮጵያ ግን ለየቅል እንደነበሩ እሸቱ ኢረና ዲባባ የአሮሞ ታሪክ (2001:15) ባለው መጽሐፉ ፕሮፌሰር ታደሰ ታምራትን በመጥቀስ “ስሙ ሳይቀር ግርኮች ኢትዮጵያ ብለው የተረጎሙት በጥንት እብራይስጥ ኩሽ ይባል የነበረውን አካባቢ ሲሆን በቀይ ባህርና በአባይ ሸለቆ አብዛኛዎቹ ከግብፅ ቀጥሎ ያለውን ሕዝብ እንደሆነና የኩሽ ቋንቋ ተናጋሪዎች በአብዛኛው በኢትዮጵያ ውስጥ እንደሚኖሩ በመጥቀስ፤ ከነዚህም መሀከል አሮሞ አንዱ መሆኑን ገልጿል” በማለት ጽፎአል። በተመሳሳይ ሁኔታም “The place which was known as Ethiopia at that time was the land of the cush, not that of the Habeshas” በማለት ድርቢ ደሙሴ ከላይ በተጠቀሰው መጽሐፉ አክሎበታል። “የድሮ የኢትዮጵያ ወሰን እጅግ ሰፊ መሆኑን በመግለፅ የመስፋፋት ሕልማቸውን ዛሬም በይፋ የሚገልጡት አበሾች የእነርሱ ኢትዮጵያ ቀድሞውንም ቢሆን እንደ አገርም የራስዋ ወሰን ኖሮአት የታወቀቸው አውሮፓዊያን አቅኚዎች አፍሪካን ተቀራምተው በዙሪዋ

የሚገኙ አገሮችን በቅኝ ግዛትነት ከተቆጣጠሩ እና አበሾችም አሮሞና ሌሎች ነፃ የነበሩ ነባር ሕዝቦችን በመውረር ወደ አብሲኒያ ለመጠቅለል ከበቁበት ከመቶ ሃያ ዓመት ወዲህ ነው” በማለት ተስፋዬ ፋፋ ጉሉማ የኩሽ ሀገር ኢትዮጵያ በሀገረ መንግስት ምስረታ ስንት ግፍ ተሰራ! (2013: 40) ብሎ በፃፈው መጽሐፍ ውስጥ አስነብሷል። በተመሳሳይም በተክለ ፃዲቅ መኩሪያ መፃሐፍ እንደተገለጸው ምንሊክ የተስፋፋባቸው ቦታዎች ባለቤት እንደነበራቸውና የምንሊክ እርምጃ ቅኝ መግዛት ወይም መስፋፋት (unification/expansion) እንደሆነ የሚያመለክቱ ናቸው። አስተሳሰብን ወደ ፖለቲካው አማካይ ሥፍራ ለማምጣትም ሆነ ዛሬም ሆነ ቀደም ሲል ሲባሉ የነበሩ ነገሮች ማለትም ማቅናትና ቅኝ መግዛት የቱ ጋ ሊለያይ ወይም ሊገናኝ እንደሚችል ለመረዳት እንዲያግዝ ቅድመ እና ድህረ ምንሊክ የነበሩ አባባሎችን ከዚህ በታች ከተመለከቱት የጽሑፍ ማስረጃዎች ወይም ምንጮች መመልከት ይቻላል።

1. ቴዎድሮስ ለወታደሩ “**የጋላውን አገር ወሎንና ይልቁንም ትልቁን የሸዋን አገር** ይዘን ኢትዮጵያ አንድ ካደረግን በኋላ እናርፋለን ማለቱ”፤
2. “የሸዋው ንጉስ ኃይለ መለኮት ግዛታቸውን **እስከ አሩሲ ድረስ ለማቅናት** ሄደው ሲመለሱ” በቋራ ቴዎድሮስ የሚባል አንድ ሰው መንገሱን ሰምተው እንደነበረ፤
3. የየጁ ዐሊ ፋሪስ የሚባለው ሰው ቴዎድሮስ ላይ ሸፍቶ “ጥቂት እንደተዋጋ ሸሽቶ ወደ **ጋላ አገር** ሄደ” የሚለውና
4. “ንጉስ ምንሊክም በእንደዚህ ያለ አካሄድ የኢትዮጵያን ግዛት ከማስፋት ጋራ የኢትዮጵያ ሕዝብ አንድ እንዲሆን **የሸዋን ሕዝብ በድል ወደ ተያዘው አገር** እየላኩ በድል በተያዘው አገር ወደ ሸዋ አምጥተው በክብር እያሳደጉ በነገድ ተለያይቶ የነበረውን አዛመዱት” በማለት ገልጸዋል። በክብር ካደጉት ውስጥም ወጣት ምርኮኞች ደጃች ባልቻ አባነፍሶ (ባልቻ ሳፎ) እና ፊታውራሪ ሀብተ ጊዮርግስ ድናግዴ (ቁሴ ድናግዴን) ይጨምራል። ሁለቱም የሐሳብ ልዩነት እንደነበራቸው የሚያመለክተው ደጃች ባልቻ

መማረካቸውን ሲያማርሩ ሀብተ ጊዮርግስ ግን መማረካቸውን እንደመባረክ ይቆጥሩት እንደነበር የተለያዩ የታሪክ ድርሳናት ይገልፃሉ።

5. “ከኢትዮጵያ ደቡብ ያለውን **ታላቁን የሐረርን ግዛት** ራሳቸው [ምንጊዝ] ሄደው በ1879 ዓመተ ምህረት አሚር አብዱላሂን ወግተው አስመልሰው ነበር። ... የኢትዮጵያን ግዛት ከሐረር ወዲያ ኢሳንና ውጋዴን አልፎ እስከ ሱማሊያ ወሰን ድረስ አቀኑ”
6. “... ራስ መኮንን ቁጥሩ ሰላሳ ሺህ የሚደርስ የጦር ሰራዊታቸውን አስከትለው ከከፋ ዝምረው **የሺሆጄሌን ግዛት** ወደ ኢትዮጵያ አድርገው እስከ ሱዳን ጠረፍ ድረስ ያለውን አገር አስገቡ።”
7. “ደጃች ተሰማ ናደው በይሉባቦር በኩል ያለውን አገር የባሮን መሬት እያቋረጡ እስከ ሶባትና እስከ ነጭ አባይ ድረስ ያለውን **አገር አስገቡ።”**
8. “ራስ ወልደ ጊዮርግስ ከፋን፣ ኩሎ ኮንታን፣ ሊሙን ከዚያም እስከ ነጭ አባይ ድረስ አባይ አልፈው **የኢትዮጵያን ግዛት አሰፉ።”**
9. “ፊታወራሪ ሀብተ ጊዮርግስ 15 ሺህ ያህል የጦር ወታደራቸውን ይዘው በቦረና በኩል እስከ ኬንያ ድረስ ያለውን **አገር አቀኑ።”** ይላል።

ከዚህ በላይ የተቀመጡ ዘጠኙን ነጥቦች ስንመለከት ምንጊዝ በማስፋፋትም ሆነ በማቅናት የያዙት ቦታዎች ባለቤት የነበራቸው አገሮች እንደነበሩ ራሱ ገላጭ ነው። ይዞታን ከማስፋፋትም ሆነ ከማቅናት በተጨማሪ ምንጊዝ የፈጸሙት ወረራ፣ ወረራውንም ተከትሎ አውሮፓዊያን ቅኝ ገዥዎች ያደረጉት እንደነበረው የሥነ ልቦና፣ የሃይማኖት፣ የባህል፣ የቋንቋ፣ የፖለቲካና አስተዳደር ተፅዕኖዎችን በማድረስ የደቡብ ሕዝቦችን ሕልውና የጎዳ እንደነበረና ቅሪቱ እስከዛሬም የቀጠለ መሆኑን ማሰብ ይሳናል ብዬ አላስብም። የእነዚህ አከራካሪ ሐሳቦችና የውሸት ትርክቶች (ሥልጣን ላይ ሙጭጭ ማለትን ጨምሮ) የኢትዮጵያን ፖለቲካ እያጣዙትና እያወሳሰቡት ስለሄዱ የኢትዮጵያን የሀገረ መንግስት ግንባታ ክፉኛ ተፈታትነውታል። ዛሬም እየተፈታተነው

ቀጥሏል።

አንደኛውን ነጥብ በዚሁ ልግታና ወደ ሁለተኛው ነጥብ ልለፍ። እሱም የምንሊክን ጉልበት እንዲያ ያፈረጠመው የአውሮፓዊያን የጦር መሳሪያ ዕርዳታ እንዴት ሊመነጭ ቻለ? የሚለው ነው። ከተክለ ፃዲቅ መኩሪያ የኢትዮጵያ ታሪክ መጽሐፍ ለመረዳት እንደሚቻለው ዐፄ ዮሐንስ ተቀናቃኞቻቸውን የጎጃሙን ተክለ ሃይማኖትና የሸዋውን ንጉስ ለማስገበር በተንቃሳቀሱበት ጊዜ ውስጥ “የንጉስ ምንሊክ የኃይል ሚዛን እየደፋ መሄድ መጀመሩን” [በመገመትና ይህንን ኃይል በስልት ለመቀልበስ ሲሉ ምንሊክ ወራሽ ወንድ ልጅ የሌላቸው መሆኑን አስልተው፤ ይህንኑ የተደፋውን የኃይል ሚዛን በፖለቲካ ጋብቻ ለማስተካከል ሲባል ምንሊክ ልጃቸውን] “ዘውዲቱን ለራስ አርአያ ይድሩላቸው ዘንድ ዮሐንስን ለመኗቸው” በማለት አስፍረዋል።

ከቀደምት ገዥዎች አፄ ቴዎድሮስና አፄ ዮሐንስ ትምህርት በመውሰድ ሊሆን ይችላል፤ ሌላው የአፄ ምኒልክን አገዛዝ ለየት የሚያደርገው ሥልጣኑን የሚገዳደር ኃይል መገኘት ብቻ ሳይሆን ቢጠረጠር አንኳን እንዲሁ በቀላሉ መነሳት እንዳይችል ተደርጎ ይደቆስ እንደነበር ነው። ለዚህም ሦስት ዓይነት የአገዛዝ ስልቶችን በመጠቀም ሊሆን ነው። አንደኛው ምንሊክ የአፄ ቴዎድሮስ ምርኮኛ በነበረበት ጊዜ ተቀናቃኝ በሆኑ ሕዝቦች ላይ ብቻ ሳይሆን፤ ተቀናቃኝ ይሆናል ተብሎ በሚጠረጠር ሰው ላይ ቴዎድሮስ ይወስድ የነበረው ጭካኔ የተሞላበት ዕርምጃ ምን ይመስል እንደነበረ ምንሊክ በልጅ አእምሮው በአካል ተመልክቶ የጭካኔ ትምህርት የቀሰመ በመሆኑ፤ እሱም በተራው የሚወስዳቸው እርምጃዎች የዋዛ እንደማይሆን ማወቅ ይቻላል። በርግጠኛነት መገመት የሚቻለው ሰዎችን ያለአንዳች ርህራሄ ሲጨፈጭፍ ከነበረው ከአፄ ቴዎድሮስ ጋር ያን ያህል ጊዜ ውሎ ያደረው ምንሊክ፤ ለዚያውም ባልበሰለ የልጅነት አእምሮው፤ ምኒልክና ባለሟሎቹ፤ ራስ ዳርጌና ደጃዝማች ወልደ ገብርኤል፤ ርህራሄና ሰብአዊነትን ከገዳዩ ቴዎድሮስ ተምረው ይመለሳሉ ብሎ የሚያስብ ወይም የሚጠብቅ ሰው ካለ፤ የዚያ ሰው የአእምሮ

ጤንነት ላይ ጥያቄ ቢነሳ ለምን ተነሳ ብሎ መጠየቅ አስፈላጊ አይሆንም። ሁለተኛው የአቤቶች ምንጩ በደቡብ አቅጣጫ ሕዝቦች ላይ ያን ያህል ጭካኔ ሊወስድ የቻለው ከቤተሰባዊ ግንኙነት የመነጨ ሊሆን ይችላል። ይኼውም፤ አቤቶች ምንጩ ከንጉስ ኃይለ መለኮትና ከወይዘሮ በዛብሽ ተወልዶ በወይዘሮ እጅጋየሁ ሞግዚነት ያደገ ነው። ኃይለ መለኮትም በጉርምስና ዕድሜው ላይ ባደረበት ሊቅ ፍላጎቱ የተነሳ ከሞግዚቱ ከወይዘሮ እጅጋየሁ ጋር ግንኙነት በማድረግ ምንጩ የሚባል ወንድ ልጅ ተወለደ። አያቱ ንጉስ ሳሕለ ስላሴ የተወለደውን ልጅ ቢቀበልም ከአባቱ ሞግዚት መወለዱን ሳይጠየፉ አልቀረምና ምንጩ በተወለደ በአርባ ቀን ተጠምቆ እስከ አስር ዓመት ልደቱ ድረስ በሌላ ሞግዚት በሌላ ቦታ እንዲያድግ በመደረግ የእናትም ሆነ የሌሎች ሰዎች ሰብአዊ ፍቅር እንዳልዘረበት ይገመታል። ሦስተኛው ስልት ደግሞ ከፋፍሎ መግዛት ወይም ከፋፍሎ ማዋጋት ምኒልክ የተካነበት መሆኑ ነው። ምኒልክ በሴት እጅ ወይም በሴት ከበባ ራሱን ከገደለው ቴዎድሮስና በጠልጣላ ደርቡሽ ተገድሎ ራሱ ከተቆረጠው ዮሐንስ ሰፊ ትምህርት የወሰደ ይመስላል፤ ይኼውም ለማቅናት ወይም ለቅኝ ማስፋፋት ጦርነቱ እንዲዋጉለት የተመዱቡት የጦር መሪዎች ከራሱ ወገኖች ይልቅ የጎበዝ አለቆችን ከቅኝ ተገዥዎች የተገኙ እንዲሆኑ አድርጓል። ለምሳሌም ጎበና ዳጪን ከሸዋ ነፍጥ አሸክሞ የሸዋ ሕዝብ ብዙም ንቅናቄ ሳያደርግ አስገባረ። የጂማ እና የሌቃዎችን በማስፈራራትም ሆነ በማታለል የወረራው ተባባሪ ወይም ሞግዚት አደረጋቸው። ጎበናን የመሳሰሉ የጎበዝ አለቆች የተፈለጉበት ጉዳይ ከአለቀ በኋላ የምኒልክን አገዛዝ እንዳይቀላውጡ በስልት አንቅረው ይተፏቸዋል። የአተፋፍ ስልቱን ደግሞ ታቦር ዋሚ ዋቢን በመጥቀስ ከላይ በተጠቀሰው መፅሐፉ ፖ 12 ላይ እንደገለጸው “ከተጠቀሙባቸውና የቅርብ ዘመዶቻቸውን ካደራጁ፤ እንዲሁም የአድሞን ሕዝብ አቅም ማነስ ግምት ውስጥ ካስገቡ በኋላ አንቅረው ይተፏቸው ነበር” በማለት ጽፏል። ይህ አንቅሮ የመትፋት ስልት በኃይሌ ሥላሴም ሆነ በደርግና በወያኔ አገዛዝ ጊዜም በአድሞን ሕዝብ ላይ በስፋት ሥራ ላይ ውሏል።

“ምኒልክ ጎበናን አንቅሮ የተፋው ሙሉ በሙሉ ቁርጠኝነት የሌላቸውና

ወደፊት ምን ሊከተል እንደሚችል አርቆ ማስተዋል ያልቻሉትን አባ ጆፋርንና ኩምሳ ሞረዳን ይዞ ጅማ እና ወለጋ እንዲገብር ያደረገው ምኒልክ በብልጠት ነበር። የምኒልክን ወረራ ለመቋቋም ሙከራ ያደረጉ የኢሉ አባቦራ፣ የአርሲ፣ የሐረር፣ የወላይታ፣ ወዘተ ሕዝቦችን አርመኔያዊ በሆነ ሁኔታ በመቅጣት እስከዛሬም ድረስ እንዳያንሰራሩ አድርጓል። አንዳንድ የአበሻ ኢሊቶች በተለይ የአርሲ አሮሞዎች እንደተከፋፈሉና ለምኒልክ ጦር አበጋዝ ለራስ ዳርጌ የጮካኔ እርምጃ እንደተጋለጡ የሚጽፉ ቢሆንም፤ ምኒልክ የአርሲ ሕዝብን በአኖሌ፣ የሐረርን ሕዝብ በጨለንቆ፣ የጨፈጨፋቸው ተከላካዮቹ አሮሞዎች ሽንፈታቸውን የተቀበሉ ቢሆንም፤ የምንሊክ ዕርምጃ ሲጀመርም ለምን ተቀናቀናችሁኝ የሚል በሚመስል መልኩ ቂም በመያዝ እርቅ ብሎ ወደተጠቀሱት ሥፍራዎች በመጥራት ነበር።

ሦስተኛው ስልት አዴ ምኒልክ በቅኝ ግዛት ቅርምት ውስጥ የራሱን ድርሻ ለማግኘት ከአውሮፓ ኃይሎች ጋር የፈጠረው ግንኙነትና ጎረቤት ነፃ ግዛቶችን ለመያዝ ያደረገው እሽቅድምድም በወቅቱ ዘመናዊ የሚባሉ መሳሪያዎች ባለቤት እንዲሆን ስለአስቻለውና መሳሪያውንም በተገቢው መንገድ ስለተጠቀመበት (በአሮሞ መሀከል የተፈጠረው መከፋፈል እንዳለ ሆኖ) ዘልቆ ሊቋቋም የሚችል ሌላ ተቀናቃኝ የአገር ውስጥ ፊውዳልም ሆነ በመሀከላቸው የጥቅም ግጭትን ላለመፍጠር ስምምነትን ከፈጠሩ የአውሮፓ የቅኝ ግዛት ተቀራማቾች (እንግሊዝ፣ ፈረንሳይና ጣሊያን) ዘንድ አላጋጠመውም። ይህንን ስልታዊ የምንሊክ ወረራንና የአውሮፓ ኃይላንን የጥቅም ግጭትም ሆነ ክፍፍልን ያልተገነዘቡ የምንልክ የልጅ ልጆች የአውሮፓ ኃይላን እንደሌላው የአፍሪካ አገሮች ኢትዮጵያ ላይ ባለመስፈራቸው ኢትዮጵያ ቅኝ አልተገዛችም እያሉ ድስኩር ያሰማሉ። ለአውሮፓዊያን የጥቅም ግንኙነትና ግጭት እንደ ምክንያት የሚጠቀስ ቢኖር የአፍሪካ ቀንድ አከባቢ በተለይም የኢትዮጵያ አቅጣጫ በአንደኛው የአውሮፓ ኮሎኒያሊስት እጅ ከሚወድቅ ከጦርነት ቀጠና ነፃ ሆኖ ሁሉም የአውሮፓ ካፒታሊስቶች በተለይም እንግሊዝ፣ ጣሊያንና ፈረንሳይ ወደ ቀይ ባህር በሰላም የሚተላለፉበት ኮሪዶር

እንዲሆን ስለተስማሙና ወደ አውሮፓ የሚደረገው የጥሬ ዕቃ ፍሰትም ሆነ ወደ ሩቅ ምስራቅ የሚጨነው የፋብሪካ ውጤቶች ምልልስ እንዳይሰናከል ካላቸው የጋራ ፍላጎት የተነሳ ኢትዮጵያን የአንደኛቸው ብቻ ቅኝ ግዛት ሳያደርጉ የቀሩ ሊሆን እንደሚችል ይገመታል። ከግምትም ባሻገር ተስፋዬ ፍፋ ጉሉማ ከላይ በተጠቀሰው መጽሐፉ ሆል ኮምብና ሲሳይ ኢብሳ ዘ ሜክንግ አፍ ኢትዮጵያ ብለው የፃፉትን ዋቢ በማድረግ እንደፃፈው “ባጭሩ የአፍሪካ ቀንድ አከባቢ በአንደኛው ኃያል የአውሮፓ ኮሎኒያሊስት እጅ ከሚወድቅ ይልቅ ከጦርነት ቀጠና ነፃ ሆኖ ሁሉም የአውሮፓ ካፒታሊስቶች ወደ ቀይ ባህር በሰላም የሚተላለፉበት እንዲሆን፤ እንዲሁም ወደ አውሮፓ የጥሬ ዕቃ ፍሰትም ሆነ ወደ ሩቅ ምስራቅ የሚጨነው የፋብሪካ ውጤቶች ምልልስ እንዳይሰናከል ካላቸው የጋራ ፍላጎት የተነሳ በ1906 ዓም በእንግሊዝ፣ ጣሊያንና ፈረንሳይ መካከል በተደረገው ስምምነት መሠረት አዲስቷ ጥገኛ ኢምፓየር ኢትዮጵያ ሊትፈጠር” እንደቻለች ገልጿል። ስለሆነም ይላል ተስፋዬ ፍፋ “ሦስቱም የአውሮፓ ኃያላን ሀገራት ባደረጉት ስምምነት ኢትዮጵያ በወቅቱ የያዘችው የግዛት ወሰን ተከብሮላት እንዲትቆይ ሐርትስሌት በ1909 በአርትክል 102 መስማማታቸውን” አረጋግጧል።

ስለሆነም፤ ከዚህ በላይ በተጠቀሱት ጣምራ ምክንያቶች ሦስቱም ኃያላን የአውሮፓ ሀገራት ማለትም እንግሊዝ፣ ፈረንሳይና ጣሊያን ስምምነቱን በመሀከላቸው በመፈራረማቸው ኢትዮጵያ ቅኝ አለመገዛቷ ብቻ ሳይሆን ምንሊክ በወቅቱ የያዘችው የግዛት ወሰንም ተከብሮላት እንድትቆይ መስማማታቸው ወደ ጎን የሚተው ጉዳይ አይሆንም። ተክለ ፃዲቅ መኩሪያም እንደፃፉት “ከሦስቱ አንደኛው መንግስት [እንግሊዝ፣ ፈረንሳይና ኢጣሊያ] ከሁለቱ መንግስታት አንዱ ተለይቶ የወዳጅነትም ወይም የጠላትነት ፖለቲካ በኢትዮጵያ ላይ ከሠራ ሁለቱ መንግስታት ከኢትዮጵያ ጋራ ሆነው የጥቅም ተሻሚ ባላጋራቸውን ለማሸነፍ ስለኢትዮጵያ መልካም ስሜታቸውን ሲገልጹ ኢትዮጵያም በነሱ ምክርና ወዳጅነት ተደግፋ ጠላቶቿን በጦርነትም በፖለቲካም ግንባር ድል አድርጋለች” በማለት የፃፉት የተስፋዬ ፍፋን ሐሳብ ያጠናክራል።

ስለማረጋገጫው ደግሞ በ1928 ጣሊያን የ1888ቱን የዓድዋን ድል ለመበቀል ከሌሎች ስምምነት በማፈንገጥ ኢትዮጵያን በወረረችበት ጊዜ እንግሊዝ ከዐፄ ኃይለ ሥላሴ ጋር አንዳች ስምምነት ሳታደርግ፤ እንዲያውም ንጉሱ ወዴት እንደሚሄድ ሳያውቅ በራስዋ ተነሳሽነት የሱዳንና የሶማሊያ ቅኝ ግዛቶቿን መረማመጃ በማድረግ እና ከፍተኛ የጦር መኮንኖቿን በማሰለፍ ለኢትዮጵያ ወግና ጣሊያንን ወግታለች። በተመሳሳይ ሁኔታም ቀደም ሲልም የኢትዮጵያን የመንግስታት ማህበር አባል መሆን ጥያቄን እንግሊዝ ስትቃወም ፈረንሳይና ጣሊያን የእንግሊዝን አቋም በመቃወም የኢትዮጵያን የአባልነት ጥያቄ እንደደገፉ ተክለ ፃዲቅ መኩሪያ ተቀራራቢ በሆነ ሁኔታ ገልጸዋል። ስለሆነም ለኢትዮጵያ ቅኝ አለመገዛት እንደሚደሰከረው የመሪዎቿ ወይም የሕዝቧ አይበገረነት ወይም የዓድዋው የኢትዮጵያዊያን በአርበኝነት ጣሊያንን አይቀጡ ቅጣት መቅጣትና ትምህርት ሰጥቶ መመለስ ሳይሆን በሦስቱ ተፎካካሪ ቅኝ ገዥዎች መሀከል የነበረው መስማማት ወይም አለመስማማት ለኢትዮጵያ ቅኝ አለመገዛት አንዱ ወሳኝ ዕድል እንደነበረ በግልፅ ይታያል። አሁንም፤ ሦስቱ አገሮች (ፈረንሳይ፣ እንግሊዝ፣ ጣሊያን) ኢትዮጵያን በሦስት አውራጃዎች ከፍለው ኤኮኖሚዋን እያለሙ ለመጠቀም፤ የጣሊያንና የፈረንሳይና የጣሊያን መንግስታት የማይፈቅዱ ማናቸውም የጦር መሳሪያዎች በወደብ በሮች እንዳይተላለፉ ስምምነታቸውን እ.አ.አ ታህሳስ 13 1906 ዓም በሎንዶን ተሰብስበው፤ እያንዳንዳቸው በፈለጉት መንገድ ለመጠቀም እንደነበረ ዘውዴ ረታ የቀዳማዊ ኃይለ ስላሴ መንግስት ብለው በፃፉት መጽሐፋቸው ውስጥ ገልጸዋል። ይህም ኢትዮጵያ ቅኝ አለመገዛቷ በኃያላኑ ቅኝ ገዥዎች መሀከል በተደረገ ስምምነት እንጂ በኢትዮጵያ ገዥዎች እንደሚደሰከረው በራሷ ጥንካሬ እንዳልሆነ አመልካች ነው።

ኢትዮጵያ ከሦስቱ ኃያላን መንግስታት በጣሊያን ሙከራ ከመደረጉ በስተቀር በአንዳቸውም ለምን ቅኝ እንዳልተገዛች ሰፊ ቦታ ሰጥተው ኢትዮጵያና ታላቋ ብሪታኒያ የዲፕሎማቲክ ታሪክ ከ1798 እስከ 1967 (1999) ብለው የፃፉት አምባሳዳር ተፈራ ኃይለ ሥላሴ ናቸው።

በተጠቀሰው መጽሐፍ በስፋት እንደተገለጸው “ኢትዮጵያን በቅኝ ግዛትነት ከመቀራመት ይልቅ ወደ ባህር በር መመላለሻ በር አድርጎ ለመጠቀም” እንደነበረ ፀሐፊው ገልጸዋል። ፀሐፊው እንዳሉት [በእንግሊዝ] “አንቂነት የኢትዮጵያን ነፃነትና የግዛት አንድነት በነበሩበት ሁኔታ ለመጠበቅ ከፈረንሳይና ጣሊያን መንግስታት ጋር በ1899 ዓ.ም የሥሉስ [የሦስተኞች] ውል ተፈራረሙ” ብለዋል። ይህ ደግሞ የኢትዮጵያዊያንን አይበገረነትና ቅኝ አልገዛም ባይነትን አያመለክትም።

በሌላም በኩል የአድዋን ድል ለመበቀል ዳግም በ1928 የመጣችውን ጣሊያንን እንግሊዝ የወጋችው በራሷ ሁኔታ ማለትም “ጣሊያን በሶሪያ፣ በፍልስጤም፣ በሳኡዲና በየመን የእንግሊዝን ጥቅም የሚጎዳ ሥራ በመስራቷ፣ ጣሊያን በእንግሊዝ መንግስት ላይ ጎጂ ፕሮፓጋንዳ በማካሄዷና ትልቁ ችግር ደግሞ የእንግሊዝ መንግስት በጣና ሐይቅ ላይ ግድብ እንዲሰራ ፈቃድ ለመስጠትና የኢትዮጵያንና የእንግሊዝን የምዕራብ የቅኝ ግዛት ወሰኖች ለማስተካከል ያደረገችውን ውል ላለመፈጸም ምክንያት እየደረደረች በማቆየቷ፤ ይባስ ብላም ጣሊያን ከተባበሩት ኃይሎች ጎራ ወጥቶ ከሂትለር ጀርመን አክስስ ጎራ በመቀላቀሉ የእንግሊዝ መንግስት የጣሊያንን ወረራ ያወቀበትን የ1930 ዓ.ም ውሳኔውን ሽሮ የዐፄ ኃይለ ሥላሴን ንጉሠ ነገስትነት ማወቁንና ኢትዮጵያም ነፃ አገር መሆኗን የሚደግፍ መሆኑን ውሳኔ በማሳለፉ ነው።” ይላሉ ተፈራ ኃይለ ሥላሴ ከላይ በተጠቀሰው መጽሐፋቸው። ከዚህ የምንረዳው ነገር ቢኖር የኢትዮጵያ ቅኝ አለመገዛት ማለት ኢትዮጵያ በራሷ ጥረትና ጥንካሬ ቅኝ ሳትገዛ ቀረች ለማለት ሳይሆን በዋና ቅኝ ገዥዎቹ እንግሊዝ፣ ፈረንሳይና ጣሊያን መሀከል በተፈጠረው መግባባት ወይም አለመግባባት መሆኑን መረዳት አያዳግትም። በመጨረሻም የእንግሊዝ መንግስት ዐፄ ኃይለ ሥላሴን በካርቱም በኩል ወደ ኢትዮጵያ ለመመለስ ያደረገው ጉዞ በራሱ በእንግሊዝ ፍላጎትና መንገድ እንጂ በእንግሊዝ መንግስትና በኃይለ ሥላሴ መሀከል አንዳች ጥያቄ ወይም ስምምነት ተደርጎ አልነበረም። እንዲያውም ጣሊያን የኃይለ ሥላሴን መመለስ ከሰማች በአሳቻ ሁኔታ ኢትዮጵያ ውስጥ

ያላትን እምቅ ኃይል በመጠቀም የእንግሊዝ ቅኝ ግዛት የሆነችውን ሱዳንን ትወርራለች በሚል ስጋት፤ ንጉሱ ስለጉዞው ብዙ ዕውቀት ሳይኖራቸው እንደሆነ ተፈራ ኃይለ ሥላሴ በስፋት ገልጸዋል። ይህም ሆኖ ግን ንጉሱ መድረሻውን እንዳያውቅ ተደርጎ ሳይሆን እንግሊዞች ኢትዮጵያን በስልት ቅኝ ግዛት ለማድረግ ካላቸው ሕልም የተነሳ በሎንዶንና በሱዳን-ግብፅ ቅኝ ግዛቶቻቸው ተወካዮች ጋር ስለንጉሱ ጉዞ በቂ መረጃ አለመለዋወጣቸው እንደሆነ ዘውዴ ረታ አብራርተዋል።

በርግጥ ኢትዮጵያን ከቅኝ አገዛዝ ለመከላከል ከሦስቱ መንግስታት ጋር ምንሊክ በጋራም ሆነ በተናጠል ያደረገው የዲፕሎማሲ ግንኙነትና ነፃ ግዛጾችን ለመያዝ ያደረጉት እሽድምድም የሚደነቅ ቢሆንም፤ በተጨማሪም ከ1906 ጀምሮ የአልጋ ቁራኛ ሆኖ ቤት ቢውልም፤ በዚህን ጊዜ ዉስጥ ወይም በዚያዉ ዓመት መሞቱ ተደብቆ ባለበት ጊዜ ዉስጥ ጤናማ ሳለ ያዋቀረው ተደጋጋፊ የቤተክህነትና የቤተ መንግስት ሥርአት የማያፈናፍን ነበር። ነገር ግን የእነዚህ ባለሟሎቹ ታማኝነት ከሱ ተርፎ ለልጅ ልጁ ኢያሱ አልደረሰም። እንዲያውም እያሱ ከጀርመንና ቱርክ ጋር እንደተባበረ በማስወንጀል ከአልጋዉ እንዲፈናቀል ተደርጓል። በዚህ ምክንያትም ከምንሊክ ጋር የነበረው የኃያላኑ ወዳጅነት በሚታወቅም ሆነ በማይታወቅበት ምክንያት ከኢያሱ ጋር አልዘለቀም። ከዚህ ጋርም የልጅ ኢያሱ ያልበሰሉ እርምጃዎችና በጉግማንጉግ (dogmatic) የምንሊክ ባለሟሎች ዘንድ ያልተለመዱ ድርጊቶች ዛፊሮ የተባለውን ግሪካዊ የዉጪ አገር ዜጋን ጭምር ያሳተፈ የአድማ ጉባኤ እንዲፈጠርና ልጅ እያሱም ከአልጋዉ እንዲወገድ ተደርጓል።

ከላይ የተጠቀሱት ድርጊቶችና ዕርምጃዎች የኢትዮጵያን ቅኝ አለመገዛት የአነጋጋሪውን ንጉስ የአፄ ምኒልክን ጥንካሬ የሚያሳዩ ቢሆንና የሚሰራ ሰው በሰራው መጥፎ ነገር ሊወቀስ እንደሚችል ተሰምሮበት፤ ምንሊክ ለመስፋፋት ምክንያት የሆነውን የኤኮኖሚ መሠረት የሆነውን የመሬት ስሪት ምንም ዕውቀት በሌላቸውና ብዙም አስተዋጽኦ በሌላቸው የወረረው ወታደሮቻቸው እጅ እንዲያዝና እንዲቆይ ማድረጉ

ለምርታማነት ምንም አስተዋጽኦ ካለማድረጉም በላይ፤ ለወረራቸው መንስኤ የነበረውን የመሬት ፋይዳ ዋጋ አሳጥቷል፤ በአስተዳደርም በኩልም የኦሮሞ ሕዝብ ገዳን ጨምሮ የደቡብ ሕዝቦች ባህላዊ ዲሞክራሲያዊ ተቋማት የዕድገት ለውጥ እንዳያደርጉ በማድረግ በጣም ኋለቀር ለሆነና ከግብፆች ፍትሐ ነገስትና ክብረ መንግስት ለተወሰደ የባዕድ አምልኮ በማጋለጥ ዕድገታቸው እንዲገታ አድርጓል። በወራሪና ተወራሪ ሕዝቦች መሀከል የሚኖረው የሕብረተሰብ የዕድገት ደረጃ የተለያየ መሆኑ ቢታወቅም የወረረው ፖለቲካዊ አመራር ከወቅቱ የተወራረው ሕዝብ ፖለቲካዊ አመራር ያነሰ ከሆነ የአጠቃላይ ህብረተሰቡን የፖለቲካ አመራር ወደኋላ እንደሚጎትት ወይም እንደሚመልስ የታወቀ ሲሆን፤ በቤተክህነት የተተበተበው፣ ወራዊና ዓመታዊ ቀናትን እየቆጠሩ ሥራ አስፈች የአምልኮ ሥርአታቸውና የአበሻ የፖለቲካ አመራር ልምድ በምቀኝነት የተሞላ መሆኑ በአንፃራዊ መልኩ ዲሞክራሲያዊነት በነበረው የኦሮሞም ሆነ በሌሎች የደቡብ ሕዝቦች የፖለቲካ አስተዳደር ላይ በቀላሉ ሊላቀቁት የማይችሉትን ጫና ፈጥሯል። በምቀኝነት ላይ የተመሠረተው የአበሻች የፖለቲካ ጨዋታ ውሎ ሲያድር የራሱን የምኒልክን ቤተመንግስት በመነቅነቅ፤ ጣይቱና ዘዉዲቱ ከቤተመንግስት እንዲባረሩ፤ ልጅ ኢያሱ ከአልጋው እንዲፈነገል ብቻ ሳይሆን ፊሳው እንኳን እስከዛሬ የት እንደወደቀ ለማወቅ በማይቻልበት ዓይነት ሁኔታ እንዲደመደምና በቤተ መንግስት ውስጥ የተፈጸመው መፈንቅለ መንግስት ተፈሪ መኮንንን ለሥልጣን እንዲበቃ አድርጓል።

ከምኒልክ ሕልፈት በኋላ አልጋውን ይረከባል ተብሎ ሲታሰብ የነበረው የተፈሪ አባት ራስ መኮንን በመሞቱ፤ ዕድሉን ያገኘውና የተረከበው ልጅ ኢያሱ ነበር። ልጅ እያሱ እናቱ ከወሎ ከመጣቸው ገረድ ተወልዳ እሷም ለአካለ ሔዋን ደርሳ ለወሎው ንጉስ መሀመድ አሊ (ራስ ሚካኤል) ከተዳረችው ከሸዋረገድ ምኒልክ የሚወለድ ልጅ ነው። ዛሬ ባለንበት ደረጃ እያሱ ሕዝብን ለማስተዳደር ቀርቦ ማወያየት አስፈላጊ መሆኑን የተገነዘበና በዚያ በለጋ ዕድሜው የሰጠው አመራር ትክክል ወደመባል ይቀርብ ነበር ለማለት ይቻላል። በሌላም በኩል ዛሬ ላይ ሆነን

ስንመለከተው አስቂኝ የሚመስለው በየአቅጣጫው ያሉትን ሕዝቦች ለማቀራረብ ሲባል፤ በኋላቀር ፊውዳላዊ አስተሳሰብ ውስጥ ኢያሱ አስር ያህል ሚስቶችን ማግባቱና ዕቁባቶችን በየቦታው ማስቀመጡ (ምናልባት የኢያሱ አስቂኝ ዲፒሎማሲያዊ ዘዴ ሊሆን ይችላል) ቤተመንግስቱ አከባቢ በተኮለኮሉት መኪንንት ዘንድ አልተወደደለትም። እንኳንስ ያኔ ቀርቶ ዛሬም ቢሆን የቤተክህነት እሳቤ የቤተ መንግስቱን ባለሟሎች አእምሮ ሰንጎ በያዘበት ዘመን ላይ እንዴዚህ ያሉ ያልተለመዱ ዕርምጃዎች መውሰዱ ውጤቱ አስቸጋሪ መሆኑ ሳይታለም የተፈታ ነው። በሌላም በኩል ኢያሱ፤ ምንም እንኳን የምኒልክ የልጅ ልጅ ቢሆንም የኦሮሞ ደም ያለበትን ሰው ከሥልጣን ማግለል የሚለው የአበሾች (የአማራ፤ ትግሬና ኤርትራ) የቆየ አግላይ ፖለቲካ ኢያሱን ለአደጋ ያጋለጠ እንደነበረ መጠርጠር ይቻላል። እዚህ ላይ ቴዎድሮስም የቤተክህነት መሬትና ንብረት ወርሶ ለወታደሩ ማከፋፈሉና ለቴክኖሎጂ ግንባታ ማዋሉ ምን ያህል ጥላቻ ፈጥሮበት እንደነበረ በኢያሱ የአስተዳደር ዘመንም ተመሳሳዩ ድርጊት ለመፈጠሩ ወደኋላ ተመልሶ ሊታይ የሚችል ጉዳይ ነው። በዚህም ሆነ በዚያ በኢያሱ አስተዳደር፤ በአያቱ በምኒልክ ጊዜ የተጀመሩ የመዘመን ሥራዎች ቀጣይነት ሊኖራቸው አልቻለም። የልጅ ኢያሱ የለውጥ ፍላጎትና እሳቤ መሠረት ሊጥሉ ያልቻሉ ቢሆንም፤ በዚያቸው አጭር ጊዜ ውስጥ የወጡት ድንጋጌዎች የሕዝቡን ስሜት የሚነኩ ሆኖ፤ የኦሮሚካ ዘመን የምኒልክ ባለሟሎች የሾፍጥ ፖለቲካ ቀጣይነት እንዲኖረው አላስቻለም። የቤተክህነት ሰዎች ሳይቀሩ አቤቶ ኢያሱን በውሸት በመወንጀል ጭምር ወራዳ ሥራ ውስጥ ገብተዋል። በሥልጣን ላይ ቆይታው አጭር ጊዜም ይሁን እንጂ አቤቶ ኢያሱ የወሰደው አንዳንድ የአስተዳደር ማሻሻያ እርምጃዎች በወቅቱ የሰውን ችግር ፈቺ እንደነበሩ ተጠቃሽ ናቸው።

1. የወንድሙን ደም ለመመለስ ከወንድሙ ጉዳይ ጋር በሰንሰለት ተቆራኝቶ የሚጉላላውን ሰው ድርብ ግፍ እንዳይደርስበት ሲባል ጥፋተኛው በእግረ ሙቅ ታስሮ በዘበኛ እንዲጠበቅ አድርጓል።
2. ሌባ ሻይ ተብሎ የሚታወቀውን የሌባ የምርመራ ዘዴ እንዲቀር ወሰኗል።
3. የመንግስት ግብር የጎደለበት ሰው ዋስ ጠርቶ ጉድለቱን እንዲከፍል፤

ዋስ እንኳን ቢያጣ መገረፉ ቀርቶ እንዲታሰርና እንዲከፍል ወስኗል።

4. አስራት ለመሰብሰብ ሹም የሆነው ሁሉ በየገበሬው ቤት እንዳይዘርና ገበሬው እየደገሰ ሹሞችን አብልቶ የሚደሄደበትን የግፍ አሰተዳደር አስወግዷል። ነገር ግን ይህ ድርጊት በኃይሌ ሥላሴ ዘመነ መንግስት አገርሽቶ ተመልሶበት ሰፋሪ ነፍጠኞች በየገባሩ ቤት እየተዘዋወሩ በመብላትና መጠጣት ብቻ ሳይሆን የገባሩን የትዳር ጓደኞችና ሴት ልጆችን ሲደፍሩ ነበር።
5. ልጅ ያልወለደን ሰው ንብረት መንግስት መውረሱ ቀርቶ ያ ልጅ ያልወለደው ሰው ሀብቱን ለቅርብ ቤተዘመድ ወይም ለሚያምነው ሰው እንዲያወርስ መቻሉን አውጇል። (ከታቦር ዋሚ መፅሐፍ ገፅ 527-529 በማሳጠር የተወሰደ)

ኢያሱ ከሥልጣን የተወገደው የቤተመንግስት ኩዴታ (palace coup) በሚባል ዓይነት ስልት ሲሆን፤ ከልጅ ኢያሱ ከሥልጣን መወገድ ጋር የተፈጠረው የንግስት ዘውዲቱና የተፈሪ መኮንን መንግስት በዛሬ አተያይ ጥምር መንግስት ይመስላል። ልጅ ኢያሱ እራሱ በሕዝብ መሀከል ተዘዋውሮ ያደረገውን እንቅስቃሴ ያህል ቤተ መንግስቱንም ከአያቱ ቅሪቶች ለማጽዳት ያደረገው ጥረት ወደ አልነበረም ወይም አነስተኛ ነበር ለማለት ይቻላል። ከወሰዳቸው ዕርምጃዎች የሚጠቀሱ ቢኖሩ እንኳን የራሱ የሥልጣን ተቀናቃኝ ይመስሉ የነበሩ እተጌ ጣይቱን ወደ እንጦጦ፤ ዘውዲቱን ወደ መናገሻ መስደዱ ሥልጣኑ የሚጠገን መስሎት ቢታይም፤ በተጨማሪም የቤተክህነትና የቤተመንግስት ባለሟሎች በየግዛቱ ከሱ ጋር እንዳይዘዋወሩ እገዳ የጣለባቸው የቤተ ክህነት ሰዎች የኢያሱን ሥጋ በአክስቱ በዘዉዲቱ አጥንት ለመጥበስ ሲሉ በአገኙት አጋጣሚ እሷን ንግስት፤ ተፈሪን ደግሞ እንደራሴ ብለው በመሰየም ኢያሱ እንደወጣ እንዲቀር አደረጉት። ከብዙ እስር በኋላም አፄ ኃይሌ ሥላሴ ከጣሊያን ወረራ ሽሽት ወደ አውሮፓ ለመሄድ በተነሳ ጊዜ እያሱን ገድሎ ጉዞ እንደጀመረ በጽሑፍ ማስረጃ ያልተደገፈ ጥርጣሬ ዛሬም ድረስ ይናፈሳል። እንደ ዘውዴ ረታ፤ የቀዳማዊ ኃይለ ስላሴ መንግስት (2005) ደግሞ ልጅ ኢያሱ የሞቱት በሁለት ምክንያቶች (የቆየ የልብ ሕመም እና በንጉሱ እጅ

መገደል) እንደሆነ የሚጠረጥሩ ሰዎች ስለመኖራቸው ጽፈዋል። የትኛው ያመዝናል ቢባል ደግሞ አሁንም ዘውዴ ረታ በዚህ መጽሐፍ እንደገለጹት አባ ጤና ኢያሱ የተገደሉት በንጉስ ኃይለሥላሴ እጅ መሆኑ ጥርጣሬው ሰፊ እንደሆነ ነው። ፀሐፊው ምክንያቱን ሲያስረዱም ኃይሌ ስላሴ ወራሪውን ጣሊያንን ለመውጋት ወደ ማይጨው ሊጓዙ ሲሉ ልጅ ኢያሱን ለመሰሎኒ የፖለቲካ መጠቀሚያ ትተው ለመሄድ አለመፈለጋቸው እና ልጅ ኢያሱ ከተገደሉም በኋላ አስከሬናቸውን ለተወላጆቻቸው አለመስጠት ኢያሱ አባ ጤና ከዚህ ዓለም የተለዩት በሕመም ወይም በድንገተኛ አደጋ ሳይሆን በፖለቲካ ውሳኔ መሆኑን ገልጸዋል። ከዚህም በተጨማሪ ንጉስ ኃይለ ሥላሴ የልጅ ኢያሱ ገዳይ ለመሆኑ በማረጋገጥ የፃፉት ተፈራ ኃይለ ስላሴ የቱርክና ጀርመን መንግስታት ወዳጅ የሆነውን የአቤቶ ኢያሱን መንግስት ማስወገዳቸውን ወደ እንግሊዝ መንግስት የላኩት የልዑካን ቡድኑ በአጋጣሚው እንዲገልጹ መደረጉን በተጠቀሰው መጽሐፋቸው ላይ ገልጸዋል። እዚህ ላይ ትኩረት ሊደረግበት የሚገባው ነገር ቢኖር የኢትዮጵያ ፓርቲ ፖለቲካ ሥልጣን የሚቀባበሉት እርስ በርስ በመጠፋፋት እንደነበር ከምንሊክ ዙፋን ወራሾች መተላለቅ መረዳት የሚቻል መሆኑን ነው።

ስለ ልጅ ኢያሱ አሳዛኝ አወዳደቅ ብዙ አዋቂዎች የፃፉ ቢሆንም፤ ፕሮፌሰር መረራ ጉዲና ከላይ ባልታተመ ተብሎ በተጠቀሰው ጥናታዊ ጽሑፉ ውስጥ ስለአወዳደቁና ተከትሎት ስለመጣው የኢትዮጵያ የሀገረ መንግስት ግንባታ ችግር “ልጅ እያሱ በእኩልነት ላይ የተመሰረተች ኢትዮጵያን ለመፍጠር ልዩ ዕድል የነበረውና ያንንም ልዩ ዕድል አውቆ ለመጠቀም ሲሞክር በወጣትነት ዕድሜው ላይ የተቀጨ መሪ ነበር። ኢያሱ ብሔር ግንዱ አሮሞና አማራ የነበረ፤ በሃይማኖት ጀርባው ክርስቲያንና ሙስሊምን ያጣመረ የነበረ ሰው ነው። ከወሎ በመወለዱ ትግራይንና ሸዋን ለማገናኘት የተሻለ ድልድይ ለመሆን ይችል ነበር። የሚገርመው ግን በሐበሻ የምቀኝነት ግንኙነት ውስጥ የልጅ እያሱ ወንጀሎች የሚመነጩት እነዚህ አዎንታዊ እሴቶችን ለኢትዮጵያ የሀገረ መንግስት ግንባታ ለመጠቀም መሞከሩ ነበር።” ብሏል። እንግዲህ፤

ምንም እንኳን በገዢዎቹ መሳፍንትና መኪንንት መሀከል ክፍፍል የነበረ መሆኑ ቢታወቅም፤ ክፍፍሉ ከታወቀው የፊውዳል ምቀኝነትና ከደብተራ መጠላለፍ አልፎ ከዚህ ቀደምም ሆነ ዛሬ የምናውቀውን የፓርቲ ፖለቲካን ጥንስስ የሚያሳይ አልነበረም። አንድ ተሰምሮበት ሊታወቅ የሚገባ ነገር ቢኖር ግን እያሱን የመሳሰሉ ብሩህ አእምሮ ይዘው የሚነሱ ማናቸውም ሰው ባለፉት ሥርዓታትም ሆነ ዛሬም ድረስ በሐበሻ ገዢዎች ዘንድ እንደማይበረክት ነው።

ኃይሌ ሥላሴ የአገዛዝ ሥርዓቱ፣ ሕዝባዊ ንቅናቄዎችና የፓርቲ ፖለቲካ ጥንስስ

በወላጅ ስያሜ ተፈሪ መኮንን በክርስትና ስም ቀዳማዊ ኃይሌ ሥላሴ ማነው? እንዴትስ የሥልጣን እሽክርክሪት ውስጥ ገባ? የተከተለው የአመራር ዘይቤ ምን ይመስል ነበር? ከአፄ ምኒልክ እስከ ቀዳማዊ ኃይሌ ሥላሴ ድረስ የነበረው ዓለም አቀፋዊ ሁኔታዎች ምን ይመስሉ ነበር? ቤተመንግስት አከባቢ ከተሰባሰቡት የንጉስ ባለሟሎች የግልና የቡድን ሽኩቻዎች በመላቀቅ በኃይሌ ሥላሴ ዘመን መንግስት ቅርጽ መያዝ የጀመረው የኢትዮጵያ የፓርቲ ፖለቲካ ምን መልክ ይዞ ተከሰተ? እና ዛሬስ ምን ዓይነት የዕድገት ለውጥ አሳይቷል? የሚሉ ጥያቄዎችን በተወሰኑ ደረጃ አንስቶ መዳሰስ የፓርቲ ፖለቲካ በኢትዮጵያ እንደ አጀንዳ ተነስቶ ሊያወያይና ቁም ነገርም ሊያስጨብጥ ይችላል ብዬ አምናለሁ።

ሐምሌ 16 ቀን 1884 በሐረር ግዛት በኤጀርሳ ጎሮ አዉራጃ ዶባ ቀበሌ ከአባቱ ራስ መኮንን ወልዴሚካኤል ጉዳሳ እና ከእናቱ የሺእመቤት ዓሊ (እሱም ሆነ ብጤዎቹ ከተፈጠረባቸው የማንነት ቀውስ የተነሳ የየሺእመቤትን አባት ስምና የኦሮሞነት የትውልድ ሐረግ ለመጥራት ባይሹም) የተወለደው ተፈሪ መኮንን፤ በራስ ፍላጎት ይሁን በባለሟሎቹ ግፊት እንደሆነ አይታወቅም፤ በአባቱ በኩል የተወለደበትን የኦሮሞ ብሔርን በመካድ በአጎቱ በኩል ብቻ ባለበት የደም ትስስር በመሳብ ከአማራው ብሔር እንደተወለደ ተደርጎ የሚወሰበት ጉዳይ ነው። ይህ

በእንዲህ እንዳለ ስለዘር ሐረግ መሸፈኛ ከፈለጉለት ምሁራን ዉስጥ ፕሮፌሰር ባህሩ ዘዉዴ (2007: 139) እንደፃፉት “ተፈሪ እንደ ዘዉዴቱ ሁሉ የንጉስ ሣህለ ሥላሴ ዝሪያ በመሆኑ ለዙፋኑ እኩል ብቃት ቢኖረዉም አልጋ ወራሽነቱን ያገኘዉ በዘር ቆጠራ ብቻ ሳይሆን የሌጋሲዮኖቹ ወዳጅ በመሆኑና በመጠኑም አዉሮፓ ቀመስ ትምህርት [ፈረንሳይኛ] ስለነበረዉ ነዉ።” በማለት ተፈሪን ከአሮሞነት ማራራቅ የሚመስል ሥራ ሰርተዋል። በሚያስተዛዝብ ሁኔታ አገዛዙን ከመጽሐፍ ቅዱስ የይሁዳዊያን የሃይማኖት ቲዎሪና ፕሮፓጋንዳ ጋር በተለይም ራሳቸውን ከንጉስ ሰለሞንና ክርስቶስ ጋር በማያያዝ፤ ተፈሪም ሆነ ባለሟሎቹ አነስተኛ የአማራ ደም ትስስርን በማጉላት የአበሻ ፖለቲካ የበላይነት ልክፍት (addicted snob) ጫፍ ያደረሱበት ጊዜም ሆነ ያበቃበት ጊዜ ቢኖር ይህ የተፈሪ መኮንን አገዛዝ ጊዜ ነበር። ከተፈሪ መኮንን (ዐፄ ኃይለ ሥላሴ) ከሥልጣን መወገድ ወዲህ የዘዉድ አገዛዝ ሙት መንፈስ (zombie) ተመልሶ ሊያንሰራራ ሙከራዎች ቢኖሩም ጊዜዉም ሆነ ትዉልዱ እየራቀዉ ከመሄዱ የተነሳ ተስፋዉ የመነመነ ነዉ።

ክብረ ነገስት፤ ንግስት ሳባና ብቸኛ ልጇ ምንሊክ በዋልስ ባጅ ተጽፎ በፀጋዬ ሽንበር ወደ አማርኛ በተመለሰው መጽሐፍ ገጽ 23 ላይ እንደተፃፈው “የኢትዮጵያ ንጉስ ለሕዝቦቹ አምላክም ንጉስም ነው” እንደሚሉ ሁሉ ተፈሪም ራሱን ከሰለሞናዊ ዘር ጋር ማቆራኘቱ ለመለኮታዊ ሥልጣን ጉዳይ የበለጠ ትኩረት የሰጠበት ጊዜ ስለሆነ ሳያስገርም አያልፍም። እሱም ሆነ ቀደምት ንጉሶች (ተክለ ጊዮርግስና ዮሐንስን ሳይጨምር) ከመቼ ጀምሮ ከሰሎሞናዊ ሥርወ-መንግስት ጋር እንደሚጓተቱ ፍንጭ የሚሰጡን ፕሮፌሰር ባህሩ ዘዉዴ (2007: 7) የኢትዮጵያ ታሪክ በሚለዉ መጽሐፋቸዉ ዉስጥ “ይኩኖ አምላክ በ1262 የመሠረተዉ ሥርወ መንግስት “ሰለሞናዊ” በሚል ስያሜ ይታወቅ ነበር። ይህን ስያሜ ይኩኖ አምላክና ተከታዮቹ የመረጡት ከቀዳማዊ ምኒልክ ዘር የተወለዱና ‘ሐቀኞቹ’ የኢትዮጵያ ነገስታት መሆናቸዉንና ሥልጣናቸዉም ሕጋዊና መለኮታዊ መሠረት ያለዉ መሆኑን ለማሳየት፤ በአንፃሩም የዛጉዌ አገዛዝ ሕገ ወጥ እንደነበር ለማመላከት ነዉ።”

ብለዋል።

እዚህ ላይ ቀዳማዊ ምኒልክ ማነው ለሚለው ጥያቄ የሚሰጠው መልስ፤ ከንጉስ ሰላሞንና ንግስት ሳባ የሚወለድና የኢትዮጵያ ደም ያለው ትውፊታዊ (አፈ ታሪክ) ንጉስ ስለመሆኑ የሚነገርለት ነው። ንግስት ሳባ እራሷ የኢትዮጵያ ወይስ የየመን ንግስት ትሁን/አትሁን ባልለየለት የታሪክ ፈተና ውስጥ ምሁራንም የሚስማሙበትም ሆነ የማይስማሙበት ሁኔታ ቢኖርም፤ ለእንደዚህ ዓይነት ጥያቄ የተሟላ መልስ ባልተገኘበት ጊዜ ውስጥ አፄ ቴዎድሮስም ሆነ ተፈሪ መኮንን በሰላሞናዊ ጥበብ ስም ሕዝብ ላይ ለመፈናጠጥ የተጠቀሙበት ስልት እንደነበረ መገመት አያስችግርም። ለማንኛውም ትውፊታዊ ታሪክ መኖሩ ጠቀሜታዊ ብዙም የጎላ ባይሆንምና ትውፊት በመኖሩ የከፋ ጉዳትም ባያደርስም፤ እነዚህ ነጋሲያን ሰላሞናዊ የዘር ሐረግን ለምን የሙጥኝ እንዳሉ በጥልቀት መፈተሹ የታሪክ ተመረማሪዎች አስፈላጊ ጉዳይ ነው።

በመጀመሪያ ነገር ንጉስ ሰላሞን አባቱ ንጉስ ዳዊት ከትዳር ውጭ ከኦሮሞን ሚስት የሚወልደው (የማቴዎስ ወንጌል ም.1ቁ. 6ን ይመልከቱ) ሴማዊ ነው/ነበር። እራሳቸውን ከሰላሞን ዘር የሚያቆራኙት ደግሞ ትውልዳቸውን ከኖኅ ልጆች ጋር፤ በተለይም ራሳቸውን ከሴም ወይም ከሴሜትክ የዘር ሐረግ ጋር ለማስተሳሰርና ይኼው የዘር ሐረግ ከነም ትውልዶች በላይ ምርቃት እንዳለው ለማሳየት ፈልስፈውና አልመዉ የተነሱ መሆኑን ልብ ማለት ያሻል። ሴት ልጅ ድንግልናዋን ጠብቃ ካልቆየች በስተቀር የአባቷን ወይም የሳባዊያንን ዙፋን አትወርስም የሚለውን የሳባዊያንን ድንጋጌ በመፍራትም ሆነ ከሥጋዊ ፍላጎት የመነጮ በሚመስል ሁኔታ ጥበበኛውን ሰላሞንን ለማየት ወደ እየሩሳሌም ተጉዞ ነበር የተባለችው ንግስት ሳባ ወይም ማክዳ ዕውን የኢትዮጵያ ትሁን የየመን ንግስት የታሪክ ባለሙያዎች ባልተስማሙበት ሁኔታ፤ ከዚህ ትውፊት ጋር የተነሳው በሽታ ያልተላቀቃቸው ሰዎች ዛሬም ድረስ ስለመኖራቸው አንድና ሁለት የለውም። ንጉስ ኃይሌ ሥላሴም ሆነ

ቀደምቶቹ (አሁንም ተክለ ጊዮርግስና ዮሐንስን ሳይጨምር) እራሳቸውን የአበሻ ወይም የየመን ወይም የሁለቱም የጋራ ንግስት ነበረች ከተባለችዉ ከንግስት ሳባ እና የቅድስት አገር ናት በሚሉት የእየሩሳሌም ገዢ ከነበረዉ ከንጉስ ሰላሞን የጥበብና የፍቅር ግንኙነት ላይ ተመርኩዞ ከተወለደዉ ቀዳማዊ ምኒልክ ጋር የአገዛዝ ግንዳቸውን ለማስተሳሰር ፈልገዉ ይሆናል። በነገራችን ላይ ቀዳማዊ ምንሊክ ሲወለድ እናቱ ያወጣችለች ስም ኢብነ-መለክ ማለትም የንጉስ ልጅ ማለት እንደሆነና በጊዜ ብዛት ምንሊክ እንደተባለ፤ ትርጓሜዉም የብልህ ልጅ እንደሆነ ወይዘሮ ሠናይት ተክለማርያም፤ የብላተን ጌታ ኅሩይ ወልደሥላሴ የልጅ ልጅ የኢትዮጵያ ታሪክ ከንግስት ሳባ እስከ ታላቁ የአድዋ ድል ብለዉ ባሳተሙት መጽሐፍ ገጽ 4 ላይ ገልጸዋል።

በዕውን ንግስት ሣባ የኢትዮጵያ ንግስት መሆኗ ቢረጋገጥ እንኳን የእርሷ የንግስ ታሪክ የሠርወ መንግስት ታሪክ ነው እንጂ የሕዝብና የአገር ታሪክ አለመሆኑን ዛሬ ተሰምሮበት ሊታወቅ ይገባል። እንግዲህ ይህ የንግስ ነገር ከመስመሩም እየወጣ የሚጎናጸፉት ከሆነ በጣም ኋላቀር በሆነውና ፖለቲካን አምላኪ በሆነው የኢትዮጵያ ሕብረተሰብ ውስጥ ቀጥሎ የሚመጣው ገዢ ጭምር ተነስቶ የነጋሲነቱ መነሻ ምን እንደሆነ የሚነግረንን ማወቅና መገመት ቢያስቸግርም፤ በእንዴዚህ ኋላቀር ሕብረተሰብ ውስጥ አንድ የአከባቢ ቃሊቻ ወይም በራሳቸው አኳኋን ንጉስ ነህ ብሎ አንዱ ወይም አንዳቸው ከዘበረቁለት፤ ንጉስ ነኝ የሚል ሰው እንደማይጠፋ ከጥርጣሬ በዘለለ ደረጃ መፍራት እንደሚቻል ቢታሰብ ላያስወቅስ ይችላል።

ዐፄ ቴዎድሮስም ሆነ ኃይለ ሥላሴ ለሠልጣናቸው መሠረት ያደረጉትን የንግስት ሳባን የጥበበኛ ባል (ወንድ) ፈለጋ ጉዞንና የኢትዮጵያ ንጉስ መውለድን ወደ ጎን ትተን፤ እነዚህ ገዢዎች ከምን ተነስተው ነው ንግስናቸውን ከንጉስ ሰላሞን የዘር ግንድ ጋር እንዲያስተሳሰሩ የተገደዱት የሚለውን አንዳንድ ዳሰሳዎችን ከፀጋዬ ሽንበሩ መጽሐፍ ላይ በመመስረት የማወቅ ፍላጎትን መጋበዝ ተገቢ ይሆናል።

1. ቴዎድሮስ ወደ ሥልጣን ወጥቶ በነበረበት ጊዜ ኢየሩሳሌም በሙስሊም አገሮች የተከበበች ስለነበር እና እነዚያ ሙስሊሞች የቴዎድሮስ ኢትዮጵያንም ለመውረር እየተንደረደሩ ስለነበር የክርስትና ሃይማኖትን ከሚከተሉ ሀገሮች ጋር በመሞዳሞድ ለራሱም መስፋፋት የጦር መሳሪያን ለማግኘት የዘየደው ስልት ሊሆን ይችላል።

2. ሁለተኛው ጉዳይ ታሪኩ ሰፊ ነው። ይኼውም “የንጉስ ዳዊት ግዛት ከልጁ ከእስራኤል ንጉስ ሰለሞን ወደ ንጉሶች አገር ወደ አብሲኒያ የተዘዋወረበትን ምስጢር” ከገጽ 33-35 ላይ ሲያብራራ የሚከተሉት ዐረፍተ ነገሮች ይገኙበታል።

ሀ. ለንጉስ ሰለሞን ያረገዘችው ንግስት ሳባ “ወደ ግዛቴና አገሬ መመለስ እፈልጋለሁ። ልጄህን በተመለከተ ምን ማድረግ አለብኝ?” ብላ ጠየቀችው።

ለ. ንጉስ ሰለሞንም “ወንድ ልጅ ውለጂልኝ፤ ካደገ በኋላ ወደኔ ላኪው፤ እኔም ንጉስ አደርገዋለሁ። የእኔም ግዛት [ያ ግዛት እየሩሳሌም ወይም ኢትዮጵያ ይሁን ባልተለየ ሁኔታ] የሱ ይሆናል” ብሎ መለሰላት። በነገራችን ላይ ንጉስ ሰለሞን ከሕጋዊ ሚስቱ ማቅሳራ (የግብፁ ንጉስ ፈረኦን ልጅ) ወንድ ልጅ እንዳልወለደ ከመነገሩ ውጭ ሴት ልጅ ስለመውለዱም የተባለ ነገር እንዳለ አላወቁም።

ሐ. “ንግስቷም ቀኗ ሲደርስ ወንድ ልጅ ወለደች። በደስታ ተውጣ ስሙን ዳዊት አላችው።” ዳዊት የአያቱ የሰለሞን አባት ስም መሆኑ ነው።

መ. የተወለደው ልጅ አድጎ ወጣት ሆኖ “አንድ ቀን ... አባቴ ማነው? ... ሲል ጠየቃት።” እሷም ነገረችው። ወጣቱም አባቴን ጎበኘ። “ሰለሞንም ልጄን በአባቴ [ዳዊት] ዙፋን ላይ አነገሰው።” ከንግስት ሳባና ከንጉስ ሰለሞን የሚወለደው ወጣቱ ዳዊት በአያቱ በዳዊት ዙፋን ላይ ነገሰ ማለት ነው። የአያቱ ዙፋን የሚገኘው ደግሞ በኢየሩሳሌም እንጂ

በኢትዮጵያ አልነበረም።

ሠ. ከአባቱ ከሰላሞን ጋር ለተወሰነ ጊዜ የቆየው ወጣቱ ዳዊት ታቦት ይዞ ወደ እናቱ አገር ለመመለስ ፈለገ። ሰላሞንም በተዘዋዋሪ መንገድ ፈቀደለት። ወጣቱም ታቦቱን ይዘው የሚሄዱለትን አራት ቄሶችን አስገደደና አሸክሞአቸው ጉዞውን ጀመረ። (ይህ ጊዜ ምልባትም የጽላት ስርቆት በቀዳማዊ ምንጊክ የተጀመረበት ጊዜ ነበር ለማለት ይቻላል።)

ረ. “ወጣቱም በሰላም ወደ አገሩ ሲቃረብ እናቱ ተቀበለችው። [ኢዩሩሳሌም ሳይሆን አብሲኒያ በሚገኘው] በአባቱ በዳዊት ዙፋን ላይ ነገሰ ማለት ነው? የአብሲኒያም ግዛት ከዳዊት ዙፋን ጋር ለዘላለም የተሰሰረ ሆነ” ይላል። በዚህ ሁኔታ ኢዩሩሳሌም የሚገኘው የሰላሞን አባት የዳዊት ዙፋን ከኢዩሩሳሌም ወደ አብሲኒያ ተስፋፍቶ የኢትዮጵያ ነጋሲያንም ራሳቸውን ከክርስቶስ ጋር አዛምደው ተገኙ ለማለት ተፈልጎ እንደሆነ እንረዳለን። ይህ ደግሞ ምንም ማለት ሳይሆን ለክርስቶስ ተወላጁ ሰላሞን የተሰጠው የአገዛዝ ጥበብ ለኛም ያካፋልናል በማለት ለሥልጣን መንጠላጠያ ሰበብ ፍላጎት ካልሆነ በስተቀር ትውፊታዊ ተረቱ ወንዝ የሚያሻግር ሆኖ አይደለም። ይህ ትርክት በዐረብኛ ቋንቋም ተቀራራቢ በሆነ ሁኔታ ተፅፎ እንደሚገኝ ፀሐፊው ፀጋዬ ሽንብሩ ገልፀዋል።

ከላይ እንደተጠቀሰው አንድ መታወቅ ያለበት አንድ ሕዝብ መሪዎቹን ጨምሮ ትውፊታዊ ታሪክ (legend) ሊኖራቸው ይችላል። ትውፊታዊ ታሪክ በመኖሩ ብዙም አሳሳቢ አይሆንም፤ ወይም ጉዳት አይኖረውም። ጉዳት የሚኖረው ግን ትውፊቱን ወደኋላ ተመልሶ የሚቆጥረው ባለትውፊቱ የሆነው ሰው ከትውፊቱ ጋር ምንም ቁርኝት ከሌለው ሌላ ሕዝብ ጋር ያንን ትውፊት አንስቶ የሚያጣብቅ ከሆነና ትውፊቱም ማረጋገጫ ከሌለውና የተረጋገጠም ከሆነና ትውፊቱና እውነታው የማይገጣጠሙ ከሆነ ትርፉ ቅሌት ሆኖ እዚያው ላይ የሚያበቃ ይሆናል። ለቀጣይ ትውልድም የታሪክ ነቀርሳና የአብሮነት ሕይወት ጉዞ አሰናካይ

ይሆንና በቀላሉ የማይለቀቁት ችግር ሆኖ እዚያው ላይ ያበቃለታል። በዚህም መሠረት አፄ ቴዎድሮስ፣ አፄ ምኒልክና አፄ ኃይለ ሥላሴ (ወደኋላ እንደሰድ ከተባለ ደግሞ ይኩኖ አምላክን ይጨምራል) የዘር ሐረጎችውን ከሰለሞናዊ የዘር ግንድ ጋር ማላከካቸው ለቀድሞዎቹም ሆነ ለዛሬዎቹ ኢትዮጵያውያን የፈደዳቸው አንዳች ነገር አልነበረም፤ ቢኖርም ደግሞ መጨረሻቸው በቅሌት ተደምድሟል። ዛሬም ያንን ታሪክ የሚያቀናቅኑ ሐበሻ ወንድሞቻችን ቢኖሩ ከተናጠል ትውፊት ይልቅ ኢትዮጵያውያን አዲስ የጋራ ታሪካችንን በሕብረ ብሔራዊነት ብንገነባ ተመራጭነት ይኖረዋል። በቅርቡ ሐገራዊ ብሔረተኝነት እና ዘውጋዊ ብሔረተኝነት በኢትዮጵያ (ገጽ 32) ብሎ የፃፈው አምሃ ዳኘው ተሰማ “ይኼ የሰለሞናዊ ዝርያነት ትርክት በሐሰት ፈጠራ ሥልጣንን ከዛጉዌ ሥርወ መንግስት “ሰለሞናዊ” ነው ወደ ተባለለት ሥርወ መንግስት ለማስተላለፍ ጥቅም ላይ የዋለ ከንቱ ውዳሴ ነው” በማለት የሰላቢዎች መቃብር እንዲጠልቅ ነግሯል።

ከንጉስ ምንጊክ ቀብር (1909) በኋላ ጀምሮ ሁለቱ ንግስት ዘውዲቱና ራስ ተፈሪ በጋራ ሥልጣናቸውን እስከሚያጠናክሩ እስከ 1916 ድረስ የነበረው ጊዜ የሁከትና የመገፋፋት ጊዜ እንደነበርና ነገር ግን በ1913 ልጅ ኢያሱን ገልብጠው የጥምር ሥልጣን የሚመስለውን የተቆናጠጡት ንግስት ዘውዲቱና እንደራሴው ተፈሪ መኮንን ቢሆኑም፤ ተፈሪ ግን ድብቅ ፍላጎቱን በመጠቀም በ1921፣ መስከረም ወር ዘውዲቱን በማስወገድ ንጉስነቱን የውጪ አገር ልዑካን በተገኙበት አረጋግጦ፤ የንግስ በዓሉን ደግሞ ጥቅምት 23፣ 1923 አከበረ። ከዚህ ቀደም ብሎ ግን በ1916 ተፈሪ ኢትዮጵያን የዓለም መንግስታት ማህበር አባል እንድትሆን ለማድረግ በማስቻሉ ዝናው እየገነነ መጣ። ያ የውጪ አገር ጉዞ ለተፈሪም ሆነ ለተከታዮቹ የዓይን መክፈቻ ከመሆኑም ሌላ የተፈሪ ተቀናቃኝ የነበሩ ሳይቀሩ አምነው እንዲያድሩለት ሳያስገድዳቸው አልቀረም። ነገር ግን የራያ አሰባስቦ ሕዝብ በማስተባበር ተፈሪ ላይ አምጾ የነበረው ጉግሳ ወሌ መጋቢት 22፣ 1922 አንችሎ በሚባል ቦታ ላይ ጦርነት ገጥሞ በመሸነፉ፤ ባለቤቱ ዘውዲቱ ደግሞ ቀደም ሲል የነበረባት ሕመም ላይ የባሏ መሸነፍ

ተደምሮ ድንጋጤ ስለፈጠረባት የሳምንታት ዕድሜ እንኳን ሳትቆይ ሕይወቷ አለፈ፤ ወግ አጥባቂ ባለሟሎቿም አርፈው እንዲቀመጡ ሲደረጉ የኋላ ኋላ ሞትም ሰብስቧቸዋል። ከዚህ ጋር ሳይጠቀስ የማይታለፍ ነገር ቢኖር ንግስት ነገሰታት ዘውዲቱ “ባባታቸው ዙፋን ተቀምጠው የተደላደለ ሥልጣን እያላቸው በተስፋ ቆራጮች ስሜት የሃይማኖት ደጃ ሰላም ከማውዘተር ውጭ ሥልጣናቸውን አጋንነው ሊሠሩበትና በኢትዮጵያ የፖለቲካ ጭቅጭቅ ውስጥ ለመግባት አልፈለጉም” ነበር ብለው ተክለ ፃዲቅ መኩሪያ ጽፈዋል። የዚህ ምክንያቱ ደግሞ ከብዙ በጥቂቱ አንድም በተገቢ ጊዜና ቦታ የሚጠቀሙበት የማስተዳደር በቂ ዕውቀት እንዳልነበራቸው ወይም ለተፈሪ የወገኑ የአባታቸው ባለሟሎች የሚያደርሱባቸውን ተፅዕኖ ለመቋቋም የሚያስችላቸውን የአመራር ስልት ማጣት አመላካች ነው።

በአልጋ ወራሽነት ጊዜው ውስጥ ተፈሪን በዓለም አቀፍ መድረክ ፊት ከፍ ሊያደርጉ የቻሉ ሁለት ጉልህ ሥራዎችን አከናውኗል፤ ኢትዮጵያ የተባበሩት መንግስታት ሊግ እና የዓለም ቀይ መስቀል ማህበር አባል እንድትሆን አስችሏል። በሀገር ውስጥ ደግሞ፤ (ምንም እንኳን ነፃ ለመውጣት የፈለገ ባሪያ በዳኛ ፊት አረጋግጦ ነፃ መውጣት ይችላል ቢባልም) ሰውን በባርነት መሸጥ እንዲቀር እርምጃ ከመውሰዱም በላይ ከቀደምት ጊዜያት ገዥዎች ጀምሮ ክፍተት ይታይበት የነበረውን የሥልጣን ሽግግር ለማመቻቸት በ1923 አስተዳደሩ ሕገ መንግስታዊ መልክ እንዲኖረው እርምጃ ወስዷል። በዚህም መሠረት ከ1889ኙ የጃፓን ሕገ መንግስት ጋር በብዙ መልኩ ቅርብርብ የነበረውን ሕገ መንግስት በበጅሮንድ ተክለሐዋሪያት ተክለማርያም አማካይነት ተረቆ ለዉይይት ለመሳፍንቶቹ ቀርቧል።

ምንም እንኳን የሕገ መንግስቱ ረቂቅ ለመሳፍንቶቹ ዉይይት የቀረበ ቢሆንም መሳፍንቶች በሚባሉ መሀከል በተፈጠረው መወዛገብ የተነሳ በማሻሻያነት አንዳች ያደረጉት ለውጥ አልነበረም። እንደወጣቱ ንጉስ ፍላጎት “ዓለም በሥልጣኔ እጅግ በገሰገሰበት ዘመን፤ መንግስት በሕዝብ እየተመረጠ፤ ለሕዝብ አገልጋይ ሆኖ ግዳጁን ከመፈጸም በስተቀር

ለሕዝብ የሚያደርገው ቸርነት የለም” በማለት ያሳየውን የለውጥ ፍላጎት መሳፍንቶቹ አልተቀበሉም ይላሉ ዘውዴ ረታ ከላይ በተጠቀሰው መጽሐፋቸው (2005: 22) ላይ። ዘውዴ ረታ በመቀጠልም፤ “የአብዛኛዎቹ መሳፍንትና መኪንንት አስተያየት ... ለኢትዮጵያ አስተዳደር፤ የፈረንጆችን አሰራር መቅዳት፤ ከአባቶቻችን ሲያያዝ የመጣውን አኩሪውን ልማዳችንና ሃይማኖታችንን የሚያበላሽ ከመሆኑ በስተቀር ጥቅም ይኖሯል ብለን አናስብም።” በማለት የተራማጅ መሳፍንቶችን ሐሳብ ውድቅ አድርገዋል። ከዚህም የተነሳ ተፈሪ መኮንን ልጅ ኢያሱ በጉግ ማንጉግ መሳፍንቶች ተጠልፎ በተጣለበት ሁኔታ እንዳይወድቁ አስፈላጊውን ጥንቃቄ ሳያደርጉ እንዳልቁ እኒሁ ፀሐፊ ሳይጠቁሙ አላለፉም። የተቀረጸው ሕገ መንግስትም ንጉሱን ያማከለ ሥልጣን ስለመኖሩ እና ወራሴ መንግስትም ከአባት ወደ ልጅ እንደሚተላለፍ፤ እንዲሁም የንጉሱ ሥልጣን ከሰላሞናዊ የዘር ሐረግ ጋር ተያይዞ የመጣ መሆኑንና ከዚህ ለመውጣት ማሰብ ራሱ የሚያስቀስፍ መሆኑን በሚያመለክት አኳኋን ተቀረጸ። ተፈሪ የመኮንን ወልደሚካኤል ጉዲሳ ልጅ ንግስናውን ከኢዳሳሌሙ ንጉስ ሰላሞንና ከንግስት ሳባ [ማክዳ] የዘር ትስስር ሐረግ ጋር በማስተሳሰር ከቀዳማዊ ኃይሌ ሥላሴ ትውልድ እንዳይወጣ በሕግም አስደንግጓል።

ከ1916 እስከ 1918 በእንደራሴነት፣ ከ1918 እስከ 1923 በአልጋ ወራሽነት እና ከ1923 እስከ 1966 ድረስ ደግሞ በንጉስነት በጠቅላላው ለሃምሳ ሦስት ዓመታት ያህል ሥልጣን ይዞ የቆየው የኃይሌ ሥላሴ መንግስት የሁለተኛውን የዓለም ጦርነት በተወራረነት፣ በሽሽትና በስደት ያሳለፈ መንግስት፤ በዘመኑ በአገር አቀፍም ሆነ በዓለም አቀፍ ደረጃ ብዙ የፖለቲካ ለውጦች በተከሰቱበትና በተከናወኑበት ጊዜ ውስጥ በታለፈበት ውስጥ ሕዝቡ ከኋላቀርነት ባይላቀቅም የፖለቲካ ሥልጣን እሳቤም ሆነ የፖለቲካ ፓርቲዎች ወይም ቡድኖች ያቆጠቆጡበትና ሥልጣን መሰላል ላይ ለመዉጣት ያለሙበት ጊዜ ቢኖር በዚሁ በአፄ ኃይሌ ሥላሴ አገዛዝ ጊዜ ውስጥ ነው።

የወቅቱ የዓለም ፖለቲካ ሁኔታ በማስገደዱ አፄ ኃይሌ ሥላሴ ከኢትዮጵያ ውጭ በመጓጓዣ ከሌሎች ቀደምት ነገስታት የተሻለ ቢያደርገውም፤ በተለይም ከአሜሪካ፣ እንግሊዝ እና ፈረንሳይ መንግስታት ጋር የነበረውን ግንኙነት በመጠቀም ያደረገው የአመራር ወይም አስተዳደር ማሻሻያ ከአፄ ምኒልክ ዘመን አገዛዝ ጋር ሲመዛዘን የተሻለ አልነበረም። የካቢኔ ሚኒስትሮች ቢሰየሙም የሥልጣን ትስስሩ ከደም ግንኙነት አልፎ ቴክኖክራቶችን (የቴክኒክ ባለሙያዎች) ያካተተ አልነበረም። አልፎ አልፎ ከደም ትስስር ውጭ የተገኙ ባለሥልጣኖች እንኳን ቢኖሩ ራሳቸውንና የመጡበትን ሕብረተሰብ በጅምላና በችርቻሮ በአደባባይ የሽጡ ርካሽ ሰዎች ነበሩ እንጂ ሕዝባዊነት የነበራቸው አልነበሩም። በተለይ ለተማሩ ሰዎች የተሰጠው ቦታ የለም ባይባል እንኳን እጅግ በጣም አናሳ ነበር። በዚህ መሠረትም የተማሩ የአገሪቱ ሰዎች ከመናፍቅ ሹመት ሳያልፉ ቁልፍ የሚኒስትርነት ቦታዎችን ፊውዳል ባለሙያዎችና የቤተክህነት ሰዎች እንዲተኙበት አድርጓል። በአጭር አገላለጽ ከዓለም የዕድገት ሁኔታ እና የከዚያን ጊዜ ወጣት የሕብረተሰብ ክፍል ፍላጎትና ተነሳሽነት አንፃር ሲታይ የኃይሌ ሥላሴ ዘመን ረጅሙ የኢትዮጵያ የቁልቀል ዕድገት ጊዜ ነበር ለማለት ይቻላል። የኃይሌ ሥላሴን የኢትዮጵያ የቁልቀል አመራር ያልኩትን ፕሮፌሰር መረራ ጉዳና ከላይ ያልታተመ ባልኩት ጥናቱ እንደሚከተለው ገልጿል። “አሳዛኝ ጉዳይ የሕዝብን ጥያቄ በኃይል ለመደምሰስ የሚፈልጉ ኃይሎች የመመሳሰል ባህርይ በሚመስል መልኩ መካሪያቸውም ሆኑ እሳቸው አስተዳደራቸው ለሃያኛው ክፍለ ዘመን የማይመጡ መሆኑን፣ በጣም እወዳታለሁ የሚሏት ኢትዮጵያም በታሪክ ፍራሽ ላይ ተገኝታ የምትሸምነላትን ሀገር መሆኗን ጨርሶ አልተረዱም።” ነበር ብሏል።

ይህ በዚህ እንዳለ በዉስጥ ሁኔታዎች እንኳን ባይሆን በውጪ ሁኔታዎች ተፅዕኖ ምክንያት በተለይም በአፍሪካ ደረጃ በተቀጣጠለው የ1960ዎቹ የነፃነት ትግል ምክንያት የፖለቲካ ትኩሰቱና የፓርቲ ፖለቲካም በኢትዮጵያዊያን አእምሮ ውስጥ መቀረፅ የተጀመሩበት ጊዜ ነበር። ከዓለም አቀፍ እና አገር አቀፍ ሁኔታዎች አንፃር በአፄ ኃይሌ ሥላሴ ዘመን

መንግስት በተለይም ከ1950ዎቹ በኋላ ኢትዮጵያ የነበረችበትን ሁኔታ አንዳርጋቸው አሰግድ በአጭር የተቀጩ ረጅም ጉዞ በሚለው መፅሐፋቸው (2002: 15) “... 1950ዎቹ በአፍሪካ ምድር የጊኒ ቢሳው፣ ኬፕቨርዴ፣ የአንጎላ፣ የሞዛንቢክና የናምቢያ ፀረ ቅኝ አገዛዝ ትግሎች የተፋፋሙበት፤ በእስያ የሕዝባዊት ቻይና የባህል አብዮት እንቅስቃሴና ፀረ ከላሽነት ትግሎች የተሟሟቁበት፣ የቪየትናም፣ የላኦስና ካምፑጅያ ሕዝቦች ፀረ ኢምፔሪያሊስት ትግሎች የገነኑበት፤ በአሜሪካ የእነ ዶ/ር ማርቲን ሉተር ኪንግ ሲቪል መብቶች የትግል እንቅስቃሴ የጥቁር ግስለዎች፣ የጥቁር ኃይል ትግል፣ የኩባ አብዮት፣ ወዘተ የተጋጋሉበት ዘመን ነበር።” ብለዋል። በእነዚያ አገሮች ውስጥ የታየው ይህ የትግል ወላፊን ኢትዮጵያ ውስጥም ተቀጥጥሎ አገዛዙን መለብለብ መጀመሩ ከዓለም አቀፉ ተፅዕኖ አንፃር ልዩ የሚያደርገው ነገር አይሆንም። ነገር ግን የንጉሱ አገዛዝ የፖለቲካ ጨዋታውን ከፍ የሚያደርግ ስንዝር ያህል መሻሻል አልታየበትም።

በአገር ውስጥም ቢሆን ቀላል የማይባሉና ከሚጠቀሱ የትግል እንቅስቃሴዎች የባሌና የጎጃም ገበሬዎች ንቅናቄ፣ የ1953ቱ የንዋይ ወንድማማቾች (መንግስቱ እና ግርማሜ) የመፈንቅለ መንግስት ሙከራ፣ በ1960ዎቹ በይበልጥ እየጎላ የመጣው የኢትዮጵያ የዩኒቨርስቲና ሁለተኛ ደረጃ ተማሪዎች ፀረ ፊውዳል እና ፀረ ዘውድ አገዛዝ እንቅስቃሴ የሚጠቀሱ ሲሆን፤ በተለይም በነፃ የትምህርት ዕድል ሰበብ የተማሪዎች ወደ ውጪ አገሮች ጉዞ ማድረግና የለውጥ አየር ስሜት ተላብሰው መመለስ፣ የሠራተኛ ማህበራት መመስረትና መብታቸውን ለማስከበር ጥያቄዎችን ማንሳት መጀመራቸው፣ ከአፍሪካ አንድነት ድርጅት መመስረት ጋርም ሆነ የአሜሪካ የሠላም ጓዶች ወደ ኢትዮጵያ መግባት ጋር ተያይዞ ቀላል ነው የማይባል የፖለቲካ መነቃቃት መፈጠራቸው በኃይሌ ሥላሴ የአስተዳደር ዘመን ውስጥ ለፖርቲ ፖለቲካ መጸነስ መነሻ አዎንታዊ አስተዋጽኦ ያደረጉ ክስተቶች ናቸው።

በነዚህ ሁኔታዎች አስገዳጅነት የተነሳ አፄ ኃይሌ ሥላሴም ሥልጣኑን

ለማጠናከርና መሎኮታዊ ገጽታን ለማላበስ የ1923ቱን ሕገ መንግስት ለማሻሻል እርምጃ ወስዷል። የ1923ቱ ሕገ መንግስት ያረጋገጠው ነገር ቢኖር ቀደም ሲል ሥልጣን ለመያዝ በሚደረገው እሽቅድምድም ውስጥ የፊውዳሎችን እርስ በርስ መገዳደል በማስቆም የነጋሲነቱ ሥልጣን ለኃይለ ሥላሴ የትውልድ ሐረግ ብቻ እንዲሆን መደንገጉ ነው። የ1923ቱ ሕገ መንግስት በ1948ቱ መሻሻል ሁለት መሠረታዊ ነገሮችን ብቻ የያዘ ነበር። አንዱ የፓርላማ መመስረትና የአስተዳደር ማሸነፊያዎች መቋቋም ናቸው። ፓርላማው የሕግ ምክር ቤትና የሕግ መወሰኛ ምክር ቤት ቢኖሩትም የበላይ አካሉ ያው ንጉሱ ነበር። በሕግ መወሰኛም ሆነ በፍትህ መስሪያ ቤት ደረጃ የሚወጡ ሕጎችን የመተርጎም ሥልጣን ያለው ከንጉሱ በስተቀር ሌላ አካል አልነበረም። ሦስት የአሜሪካ ዜጎች ተሳትፈውበት ተሻሻለ የተባለው ሕገ መንግስት ሊሆን የቻለው ነገር ቢኖር የንጉሱን ገጽታ በውጪ አገር ሰዎች ዘንድ ከመገንባት የዘለለ አልነበረም። በሁሉም አቅጣጫ የመጨረሻውና የሁሉም የሥልጣን ጣሪያ የንጉሱ ስለነበር በሕግ አውጪው፣ በሕግ አስፈፃሚና በሕግ ተርጓሚ የመንግስት አካላት መሀከል መለያየት የሚባል ቀርቶ ሐሳቡ ራሱ ስለመታወቁ እርግጠኛ መሆን የሚችል አልነበረም። ሲጠቃለል፤ የሕገ መንግስቱ ተሻሻለ ቢባልም አንዳቸውም ከንጉሱ ሥልጣን የሚቀንስ ወይም ሕዝብን የሥልጣን ባለቤት የሚያደርግ አንቀጽ አልነበረበትም። በተለይም፤ የፓርላማ ስብጥሩ ከዘዉድ አምልኪነት ነፃ ካለመሆኑም በላይ ወንበራቸውን የጥቅማቸው ማስጠበቂያ ከማድረግ አላለፈም።

በአንድ አገር ውስጥ ለሚከሰቱ ጉዳዮች መሠረታዊ የውስጥ ሁኔታዎች መስተጋብር አስፈላጊ መሆናቸው የሚጠቀስ ሲሆን፤ ለአፄ ኃይለ ሥላሴ የ1948 ሕገ-መንግስት መሻሻል አንዱ መነሻ ሐሳብ የመንግስት ሥራ እየተስፋፋ መሄድና በያንዳንዱ ጉዳይ ላይ የንጉሱን ውሳኔ የሚጠይቁ ጉዳዮችን የማስወሰንና የንጉሱ ቁጥጥር እንደተጠበቀ ሆኖ፤ የተወሰኑ የንጉሱን የሥልጣን ቦታዎችን ለጠቅላይ ሚኒስትሩ ለማስተላለፍ ታስቦ የተሰራ ነበር። ከሕገ መንግስቱ ማሻሻያ በኋላ በንጉሱ ከተሰጡት የሕገ መንግስት መብቶች ሌላ በሚኒስትሮች ምክር ቤት የበላይ ኃላፊነት

የሚወጣ “ነጋሪት ጋዜጣ” መውጣቱና የሚወጡ ሕጎችን ለሕዝቡ ለማሳወቅ ተችሏል። ከዚህ በኋላ ነገረ ሥራ አስፈፃሚው የመንግስት አካል በወቅቱ ተሻለ በሚባል ሁኔታ የተቋቋመው። ሌሎች የሥራ ቤቶች አየር መንገድ፣ አውራ ጎዳና፣ ባንክ እና የመሳሰሉት የዚህ የተሻሻለው ሕገ መንግስት ውጤቶች ናቸው።

ከኤኮኖሚ መነቃቃት አንፃር የስኳር ፋብሪካዎችና ሰፋፊ እርሻዎች መቋቋም ችለዋል። ነገር ግን በአፄ ቴዎድሮስ የታሰበው ዘመነኛነት በምኒልክ ተጀምሮ እየተንገጩን በአፄ ኃይሌ ሥላሴ ዘመነ መንግስት የኋሊት ጉዞ ያደረገ ሲሆን፤ በተለይም የውጫዊው ፖለቲካ መዘመን ግን እስከ 1953ቱ የንጉሱ አልጋ መነቃነቅና የተማሪዎቹ ንቅናቄ እሳት እስከሚያጭር ድረስ የተቀረው ዓለም ወደ እንዲስትሪ ግንባታ በሚሸጋገርበት ጊዜ ዉስጥ በኢትዮጵያ የለዉጥ ፍላጎቱ በገዢው መሳፍንቶች መሀከል ስላልነበር ጉዞው ሁሉ የማንቀላፋት ያህል ነበር ማለት ይቻላል። በአጭር ቃል ሲገለጽ የኢትዮጵያ ዕድገት ልግመት ሀብቱ የጀመረበት ጊዜ ቢኖር የአፄ ኃይሌ ሥላሴ አገዛዝ ዘመን ነበር ቢባል አልተሳሳተም። በዚህ ወቅት በኢትዮጵያ የተከሰተ ነገር ቢኖር፤ ቢጨናገፍም ቅሉ፤ የ1953ቱ መፈንቅለ መንግስት ሙከራ መለኮታዊ ባህርይ ተጎናጽፎ የቆየውን ንጉሳዊ ሥልጣን በመድፈሩ ዓይን ገላጭ ነበር ለማለት ይቻላል። በተጓዳኝም እንደማንኛውም የአገዛዝ ሥርዓት የኃይሌ ሥላሴ መንግስትም የራሱን አፍራሾች በውስጡ እያረገዘ መምጣቱ ሐቅ ሲሆን፤ የገበሬዎች ንቅናቄ፣ የወጣት ተማሪዎች ንቅናቄ፣ የሠራተኛ ማህበራት እንቅስቃሴ፣ የፋሽስት ጣሊያን ወረራ፣ የኤርትራ ከኢትዮጵያ ጋር መዋሃድና የኤርትራ ሕዝብ የነፃነት ትግል መቀጣጠል የመሳሰሉት ክስተቶች ለፓርቲ ፖለቲካ በኢትዮጵያ ማቆጥቆጥ ቀዳሚና የአገዛዝ ሥርዓቱን የገዛገዙና በዘላቂታውም ለኃይሌ ሥላሴ ንጉሳዊ አገዛዝ መውደቅ ተጠቃሽ ናቸው። የእነዚህን ክስተቶች መነሻ ምክንያትና የፈጠሩትን የፖለቲካ አንደምታና ለፓርቲ ፖለቲካ መነቃቃት ያበረከቱትን አስተዋጽኦ ከተመዘገቡት የታሪክ ሰነዶች በአጭር በአጭሩ ቀጥሎ አመለካታለሁ።

የገበሬዎች ንቅናቄ

የኢትዮጵያ የመሬት ይዞታ በሁለት የተከፈለ ነበር፤ በደቡብ በባለመሬትና ጭሰኛ መሀከል የባሪያ እና የባሪያ ጌታ ግንኙነት ዓይነት ሲሆን በሰሜን በኩል ደግሞ የዘር ሐረግ በመምዘዝ የወል ስሪት የሚባል ዓይነቶች ነበሩ። የሰሜን ኢትዮጵያ ሕዝቦች ከዘር ሐረጎቻቸው ጋር የተያያዘችው መሬት ተከፋፍላ ተከፋፍላ የበሬ ግንባር እስከሚታክል ድረስ መወራረስና ማስተላለፍ ላይ የተመሠረተ ነበር። የደቡብ መሬት ግን ከምኒልክ ጋር በወረረነት፣ በመስፋፋት፣ በአቅኝነት፣ በቅኝ ገዥነት የመጡ የገዥዎች ወገን አባላት፤ ምንም ተባለ ምንም፤ ነባር ነዋሪዎችን እያፈናቀሉ የሚይዙበት የገባር ሥርዓት ወይም የነፍጠኛ ሥርዓት ነበር።

ነፍጠኞች፤ ባለመሬት ነባር ዜጎችን ከመሬታቸው ማፈናቀል ብቻ ሳይበቃቸው በገንዘብና ከምርት ዓይነት እርቦ ከማሰፈር አልፈው፤ ገበሬዎችን በአዲሱ ባለመሬት ይዞታ ላይ በቀን በቀን የሚያሳርሱ፤ ሚስቶቻቸውና ልጆቻቸው ሳይቀሩ የምግብ እህል በመፍጨትና ከብት ለማሳገድ የሚያሰማሩ፤ እንዲሁም ቀጣዩን የባርነትና የገባርነት ትውልድ እንዳይቋረጥ ለማድረግ ራሳቸውን ለነፍጠኞቹና ጀሌዎች ድሪያ ማለትም ለፍትወተ ሥጋ ግንኙነት እርካታ ሳይቀር የሚያቀርቡበት አስከፊ ሁኔታ የነበረበት ሥርዓት ነበር። ገባሮች ገንዘብ አምጡ ተብለው በገንዘብ የሚከፍሉትን ሲያጡ ልጆቻቸውን ወስደው ከባርነት ላላነሰ አገልጋይነት ይሰጡአቸው እንደነበር አዛውንቶች ይናገራሉ። ፕሮፌሰር መረራ ጉዲና ከላይ በተጠቀሰው ጥናታዊ ጽሑፉ ውስጥ “ለማቅናት የተሰማራው የፊደል ሥርዓት ሰራዊት የገባር ሕዝቦችን ነፃነት ቀምተዋል፤ መሬታቸውን ዘርፈዋል፤ ሕዝቦችን በገዛ መሬታቸው ላይ ጭሰኛና ገባር አድርጓቸዋል፤ ቋንቋን አፍነው በስማ በለው ገዝተዋቸዋል።” በማለት የአስከፊነቱን ደረጃ ገልጿል።

የራያና አሰቦ ሕዝብ ትግል

ራያ አሰቦ የየጁ አሮሞ ሥርወ መንግስት ውስጥ ይኖሩ ከነበሩት ሕዝቦች አንዱ ነበር። ከትንሹ ራስ ዓሊ በአፄ ቴዎድሮስ በመሸነፍ፤ በኋላ የራያ አሰቦ ሕዝብም ከሰሜናዊ የኢትዮጵያ ግዛቶች ውስጥ እስከ ደርግ ሥልጣን መያዝ ድረስ አንገቱን ቀና እንዳያደርግ በግፍ የተወሰነበት ሕዝብ ነበር። አፄ ኃይሌ ሥላሴ ከመንገሱ በፊት ጀምሮና ለመንገስ በሽግግር ላይ እያለ ማለት ነው፤ ከገጠሙት ጠንካራ ተቃውሞዎች ውስጥ አንዱ የራያና አሰቦ እና የዋጅራት አሮሞዎች የትጥቅ አመፅ ነበር።

የራያና አሰቦ ሕዝብ አመፅ መነሻ ምክንያትም በዚያው በትግራይ ግዛት ውስጥ ለመንግስት ይከፈል የነበረው የግብር ክፍያ ማሻሻያ እንዲደረግ ጥያቄ የተፈጠረበት ጊዜ ይምሰል እንጂ ከይዘቱ አንፃር ሲታይ ግን አገር አቀፍ ፀረ ኢምፓየር የትግል እንቅስቃሴ ነበር ለማለት ይቻላል። ምክንያቱም፤ የራያዎቹ የትግል እንቅስቃሴ ከሰሜን እስከ ኤርትራ፤ ከምስራቅ በኩል ደግሞ ከከብት ዘረፋ ጋር ተያይዞ እስከ አፋርና አዋሽ ስምጥ ሸለቆ ድረስ የተስፋፋ ስለነበረ ነው። በዚያን ጊዜያት ማዕከላዊው የኃይሌ ስላሴ መንግስት ከጣሊያን ወረራ መልስ ገና ያልተደላደለ ስለነበረ፤ ራያዎች ለአመፃቸው የመረጡት ጊዜ ትክክለኛ ነበር ለማለት ይቻላል። የራያ አሰቦ ሕዝብ መሠረታዊ እንቅስቃሴ የዚያ ሕብረተሰብ ሕዝብ የሰፈረበት አከባቢ በተፈጥሮ ለም በመሆኑ፤ አፄ ዮሐንስ እና አፄ ምኒልክ በየአገዛዛቸው የቀየሱት የአኗኗር ሁኔታ ከአበሾቹ ወግና ባህል ጋር ተሳልጦ (አስሚሌት አድርገው) እንዲኖሩ ለማስገደድ ሲባል ወደ አከባቢው ብቅ ባሉ ቁጥር የተወሰነ ግዳጅ እየጣሉባቸው ስለሚመለሱ፤ በተለይም የሚጣልባቸውን የግብር ክፍያ ግዳጅ ላለመወጣት እምቢታቸውን የገለጹበት እና አጋጣሚው ግን አፄ ኃይሌ ሥላሴ ሥልጣኑን ለማደላደል የሽግግር ወቅት ላይ በነበረበት ጊዜ ላይ ነበር። ራያዎች ለትግል እንቅስቃሴያቸው መጀመርም በ1920ዎቹ መጀመሪያ ለራስ ጉግሳ አርአያ መከፈል የነበረበትን የዓመቱን ግብር ሳይከፍሉ ይቀራሉ። ራስ ጉግሳ ወሌም በቤጌምድሩ ጦር አዛዥ ራስ ጉግሳ አርአያ

በመታገዝ በወሎ ኦሮሞዎች ላይ እንዲዘምቱ ተደረገ። ሆኖም ግን ራስ ጉግሳ ወሌ ራያ አሰቦ ግዛት ከደረሰ በኋላ ወገናዊነቱን በማስበለጥ ከአመጸኞቹ ጋር ተባበረ። የራስ ጉግሳ አርአያ ጦርም በሁለቱ ስምምነት በሚመስል መልኩ ድል ተመችቶ ወደኋላ እንዲመለስ ተደረገ። አፄ ኃይሌ ሥላሴም የኢምፓየሪዎች የጦር መሪ የሆነ ራስ ሙሉጌታን ወደ ወሎ ልኮ፤ እንዲሁም ከእንግሊዝ ቅኝ ግዛት የመን የተነሱ ሁለት የጦር አይሮፕላኖች በአከባቢው ላይ ጫስ እየረጩ በማስበረር ጫምር የአመፅያኑን ሞራል እንዲወድቅና የኢምፓየሪዎች ጦር ሞራል እንዲገነባ ተደረገ። ከረጅም ቀናት ውጊያ በኋላ በተተኮሰበት የእሩምታ ተኮስ ራስ ጉግሳ ወሌ ሲሞት ጦሩም ተበተነ።

በገበሬ ላይ የተጫኑት ክፍያዎች የሲሶ፣ የደስታ፣ የገባር፣ የግንደበል፣ የሲሞን፣ የወረገኑ፣ የሁዳድ፣ የጮቃ ማር፣ አስራት፣ የአምሻ፣ የዓመት በዓል፣ የፀሐፊ እየተባለ በሕዝቡ ላይ ሲቆለል የቆየው ክፍያ ሕዝቡን መቆሚያ መቀመጫ በማሳጣት ማስመረሩ በመቀጠሉ የራያና አሰቦ ሕዝብ ዳግማዊ አመፅ በ1943 እንደገና ሊከሰት ችሏል። የንጉስ ኃይለ ሥላሴን የግፍ አገዛዝ ከቅኝ አገዛዝ ጋር የሚያነፀጥሩት አንዳንድ ኢትዮጵያውያን በድህነት ከታጀበው ሺህ ዓመታት ነፃነት ይልቅ የኢጣሊያ ቅኝ አገዛዝ ቢሰነባብት ይሻላል የሚል ምርጫ ያደርጋሉ። በዕውነቱ፤ በነፃነትና ቅኝ አገዛዝ መሀከል ምርጫ ማድረግ ለሞራልም የማይመች ቢሆንም የኃይሌ ሥላሴን የመሬት ይዞታ አስተዳደር ጋር ተያይዞ የተፈጸመው ነገር ቅኝ አገዛዙን ያስመኝ እንደነበር ፕሮፌሰር ላጵሶ ጌታሁን ዴሊቦ ከላይ በተጠቀሰው መጽሐፋቸው እንደገለጹት “ኢጣሊያኖች አገሪቱን በወረራ በያዙ ጊዜ በአንድ በኩል በኢትዮጵያ የገባር፣ የባሪያና የነፍጠኛ ጦር ሥርዓቶችን ደመሰሱ። ... ብዙ የመንገድ፣ የድልድይ፣ የከተማ፣ የህንፃ፣ የንግድ፣ የእርሻና የእንዱስትሪ፣ የትምህርትና የባህል ግንባታ ሥራዎችን በፍጥነትና በስፋት በማካሄድ ... የገባር ሥርዓት ላይ ለውጥ አስከተሉ።” በማለት የንጉሱ አስመራሪ የገባር ሥርዓት ቅኝ አገዛዝን እንደሚያስመኝ ገልጸዋል። ሞቲ ቢያም (1996: 60) “የራያ አሰቦ ሕዝብ ፍላጎት ከኢትዮጵያ መገንጠል ወይም የትግራይ ነፃ

መንግስት መመስረት ነበር።” ብሏል። የራያና አሰቦ ሕዝብ ትግል ሁለንተናዊነትን የተላበሰ ፖለቲካዊ፣ ማህበራዊና ኤኮኖሚያዊ እንደነበርና በተለይም የራሱን ባህላዊ አስተዳደር የመጠበቅ እሳቤ የተካተተበት ሲሆን፤ ከ1960ዎቹ ጀምሮ በተማሪው ማህበረሰብ ውስጥ ለተከሰተው የብሔር ጥያቄ የፖለቲካ ትግል ይኼው የራያና አሰቦ ሕዝብ ትግል አንዱ ተጠቃሽ ምዕራፍ ከፋች ነበር ለማለት ይቻላል።

የባሌ ገበሬዎች ትግል

የራያና አሰቦ ሕዝብ ትግል ከተዳፈነ ከሃያ ዓመታት በኋላ የባሌ ሕዝብ ትግል ተቀሰቀሰ። በተፈጥሮ አከባቢው ልምላሜና ውቤት ብቻ ሳይሆን በባህል፣ ታሪክና በአከባቢው ነዋሪዎች በዕድሜ ላይ በተመሠረተ ዲሞክራሲያዊ የገዳ ሥርዓት አስተዳደሩ አርአያ የነበረው የባሌ ሕዝብ ሁሉንም ቅርሱንና እሴቱን በምኒልክ ወረራ አጥቷል። የፖለቲካ አስተዳደሩ በባዕድ እጅ እንደወደቀ ሁሉ የኤኮኖሚው መሠረት የሆነው መሬትም ተወሰደበት። ዋቄፋና ሃይማኖቱና መልካና ቴሉ የአምልኮት ሥፍራዎቹ በባዕዳን ወራሪዎች በጠመንጃ ተወርሰው የባዕድ አምልኮ ቦታዎች እንዲሆኑ ተደረገ። ሊከፍለው ቀርቶ ሊገምተው የማይችለው የግብር ክፍያም ተጣለበት። በተለይም በ1940 ቀላድ ሲጣል ገበሬዎች መክፈል ስላቃታቸው የነበራቸው ምርጫ መሬታቸውን አስረክበው መሰደድ ግድ ሆነባቸው። በሕጋዊ መንገድ ከሚከፈለው በላይ ግብር አምጡ፣ ሙክት ሳቡ፣ ለበቅሎ ሳር እጨዱ፣ የሚለውን የፊውዳሎች የማስገበር ሥርዓት ሊታገሱት የማይችሉት ሽክም ከመሆኑም በተጨማሪ፤ የነፍጦኞቹ ብዛትና የሕዝቡን ጎተራ እስከ ማራቆት የሚደርሰው አመጋገባቸው እጅጉን አስመርጋቸው ለአመፅ ጋበዛቸው። ዛሬ አፋን ኦሮሞን መናገር የማይችል ብቻ ሳይሆን መስማትም የማይፈልግ ትውልድ መሠረቱን ባሌ ውስጥ የጣለው ያኔ የምንሊክ ሰፈራ የተጀመረ ጊዜ ነው። ሕዝቡም የወረደበትን ግፍ የአርባ/ሰማኒያ ቀን ዕድሉ እንደሆነ አድርጎ አልተቀመጠም። በባሌ ጫካዎችና ቆላማ ሥፍራዎች በመሸፈት ማዕከላዊውን መንግስት በቡድንና በተናጠል

መፋለም ጀመረ። መፈክራቸውም “በራሳችን መሬት ላይ ባሪያ አንሆንም” የሚል እንደነበርና ጀግኖቹ የባሌ ኦሮሞዎች የኃይሌ ሥላሴን ሠራዊት መቋቋማቸው የኦሮሞ ወጣቶችንና ዜጎችን የትግል ሞራል ከፍ ያደረገ ነበር።

የባሌ ሕዝብ የትግል እንቅስቃሴ ግዙፍ ከመሆኑም በላይ ሕዝቡ ራሱ ለመሪዎቹ ሹመት እስከ መስጠት ድረስ ዋቅ ጉቱን ጀኔራል ብሎ እስከመፍጠር የደረሰ ሕዝባዊ ንቅናቄ ነበር። የባሌን ሕዝብ የነፃነት ትግል ለማከላለፍ ሲባል ንጉሱ በጨካኝነቱ የሚታወቀውን ፊታወራሪ ወርቁ ዕንቁ ሥላሴን በ1955 ሾሞ ከመላኩም በተጨማሪ በኦሮሞ ተወላጅ ስም የቀበሮ ባህታዊ የሆኑ ጀኔራል ጃገማ ኬሎ የመሳሰሉትን የጦር መሪ አድርጎ ልከ፤ የኦሮሞ ሕዝብ ትግል እንዲዳፈን አድርጓል። የባሌ ሕዝብ ትግል ከዉስጥ ፀረ-ፊዉዳል ትግል እያደረገ ከዉጭም የሶማሌን መንግስትን ወረራ በመቋቋም ታሪክ ሲሰራ እንደነበረ ይታወቃል። ይህ በእንዲህ እንዳለ የባሌ ኦሮሞ በሱማሌና በባሌ መሀከል እየተመላለሰ ማዕከላዊውን የኢትዮጵያ መንግስት ሲወጋ መቆየቱ እየታወቀ፤ ሱማሌዎች ግን ኦሮሞን ከድተው ለራሳቸው በማድላታቸው የኦሮሞ ሕዝብ ትግል እንደተዳከመ የሚገልጹ የአበሻ ኤሊቶች አሉ። ዕውነታው ግን የባሌም ሆነ የሌላው አከባቢ ኦሮሞ ሕዝብ ትግል ወጥ ባለመሆኑና ከዘመናዊ የጦር መሳሪያዎች አጠቃቀም ጋር አስቀድሞ ያልተወዛዘነ ስለነበር፤ የአበሻ መንግስት ገዥዎች የበላይነት እንዲያገኙ ማስቻል ብቻ ሳይሆን የኦሮሞ መሬቱን እንጂ ሰውን እንደማይፈልጉ አድርገው የወሰዱበት የጭካኔ እርምጃ ኦሮሞዎችን ለጥቃት እንዲጋለጡ አድርጓል።

በሌላም በኩል ከታች በምዕራፍ አምስት ዉስጥ የሱማሊያን መንግስት ሸር ሳይረዱ በመቅረት ወይም በተገኘው አጋጣሚ ሁላ ኦሮሞን ለመጉዳት ሲባል የባሌ ገበሬዎችን አመፅ የተቀጣጠለው በሱማሊያ መንግስት ድጋፍ እንጂ ዕውን የኦሮሞ ሕዝብ የመብት ጥያቄ ብቻ እንዳልሆነ የሚገልጹም አሉ። በምንም ዓይነት መስፈርት የዚያ ሕዝብ ትግል የሱማሊያን መንግስት የመጠለያ ድጋፍ እንጂ የፖለቲካ ተሳትፎ

የጠየቀበት ጊዜ አልነበረም። ቢኖር እንኳን ምላሹ ቀና ሳይሆን ለአሮሞ ሕዝብ ትግል ችቦ ለኳሽ የነበሩት የአሮሞ ነፃነት ግንባር ልጆችን ለወሬ ነጋሪ እንኳን እንዳይተርፉ ተደርገው በሱማሌ መንግስት በሚደገፉ ወንበዴዎች በጅምላ ተገድለው በአንድ ጉድጓድ የተቀበሩበት ክስተት እንደነበረ አመዛዛኝ ሕሊና አይስተውም። እንዲያውም የሱማሊያ መንግስት የአሮሞን መሬት ለመውሰድ ከእስልምና ሃይማኖት ጋር በማያያዝ በስልት ይዞ የሄደበት አካሄድ ነበር። ቃርሚያው ዛሬም ሳይጠፋ ኢትዮጵያዊያን ሱማሌዎች ልዩ የፖሊስ ኃይል በማሰማራትና የሕውሓት ተቀጥላ በሆነው ከአሮሞ ሕዝብ ዲሞክራሲያዊ ድርጅት (ኦህዴድ) ጋር በመሆን የአሮሞ መንደሮችን በማቃጠልና ሕዝቡን በማፈናቀል በባረናና በምስራቅ ሐረርጌ የመሬት ነጠቃ አድርገዋል። ተጠቃልሎ ሲታይ ግን ለስድስት ዓመታት ያህል (1963-70) የተካሄደው የባሌ አሮሞ ሕዝብ ትግል የንጉሱን ሥልጣን ክፉኛ የተፈታተነ ነበር። ለፓርቲ ፖለቲካ እርሻ ሊሆን የሚችል አስተዋጽኦም አድርጓል።

የጎጃም ገበሬዎች ትግል

የባሌ ሕዝብ አመፅ ትኩረቱን ስቦ ስለነበረና የአከባቢው የሕዝብ ንቅናቄ ረጅም ጊዜም የወሰደ ስለነበረ፤ መንግስት በጎጃም ሕዝብ ላይ ያደርግ የነበረው ቁጥጥር ያላላ ከመሆኑም በላይ ከጎጃም ሕዝብ ግብርም ሰብስቦ ስለማያወቅ፤ የባሌ ሕዝብ ትግል ተዳፍኖ ብዙም ሳይቆይ በጎጃም ውስጥ ሌላ የሕዝብ አመፅ ተቀሰቀሰ። የአመጹ መነሻም ሳይሰበሰብ የቆየውን ግብር ለማካካስ የታለመ በሚመስል መልኩ በ1942 በግዛቱ ላይ ተሹሞ የነበረው ደጃዝማች ከበደ ተሰማ የግብር ክፍያው በፊት ከነበረው በላይ በእጥፍ ከፍ እንዲል ስላደረገ ነው። በተጨማሪም ግብር ለመክፈል እንዲያመች መሬት ለም፣ ለም ጠፍና ጠፍ በሚል እንዲገመገምና የግብር ክፍያውም በዚያው ልክ ደረጃ እንዲወጣለት በማድረግ፤ ሕዝቡ ግን ባሌ ውስጥ የተጣለው ቀላድ በነሱ ላይም ሊጣልና ሊያፈናቅላቸው የታቀደ መሆኑን ስለተጠራጠሩ በተለያዩ የጎጃም አዉራጃዎች አመፅ አቀጣጠሉ።

የሕዝብን አመፅ ተከትሎ አመፁን ለማብረድ ሲባል ንጉሱ የግብር ተመኑን በአንድ ሦስተኛ ለመቀነስ አዋጅ ቢያስለፍፍም፤ የጎጃም ሕዝብ ሊቀበላዉ አልፈቀደም። የሕዝቡን አመፅ ለማለዘብና ቅሬታ አስነስቶ የነበረውን የሸዋ ተወላጁን የደጃዝማች ከበደ ተሰማን ሹመት በማጠፍ ደጃዝማች ፀሐዩ ዕንቁሥላሴን በጎጃም ላይ ሲሾም እንዲያውም የሕዝቡ አመፅ ተባባሰ። ለመባባሱም አንዱ ምክንያት የጎጃም ሕዝብ ወርቁ ዕንቁሥላሴ በባሌ ሕዝብ ላይ ያደረሰውን መከራ ስለሚያውቁ፤ እነሱም በወንድምየዉ ፀሐዩ ዕንቁ ሥላሴ ተመሳሳይ ጭፍጭፋ እንደሚደርስበት ስለተረዱ ነበር። የጎጃም ገበሬዎች በ1960 ታውጆ የነበረውን የእርሻ ገቢ ታክስ ጭምር ተቃውመው ሰፊ እንቅስቃሴ አድርገዋል። ምንም እንኳን የጎጃም ገበሬዎች አመፅ በመጠንም ሆነ በዓይነት ሰፊና ጥልቅ የነበረ ቢሆንም መንግስት በባሌ ገበሬዎች ላይ የወሰደውን ዓይነት ጭካኔ የተመላበትን እርምጃ በአማራ ወገኖቹ ላይ አልወሰደም። እንዲያውም ደጃዝማች ፀሐዩ ዕንቁስላሴን በማንሳት ወደ ከፋ ጠቅላይ ግዛት ከማዛወሩም ሌላ ሳይከፈል ቆይቶ ከነበረው ውዝፍ ግብርም ነፃ እንዲሆን ወስኗል። ይህ በዚህ እንዳለ የጎጃም ገበሬዎች አመፅም ከ1965 ጀምሮ በአገሪቱ ውስጥ ለነበረው ሕዝባዊ እንቅስቃሴና ለ1966ቱ ሕዝባዊ አብዮት መሠረት በመሆን አገልግሏል። የገበሬዎች ንቅናቄ በራሱ ብቻ ተወስኖ የቀረ አልነበረም። ምንጮቸው ከገበሬው አከባቢ ለሆኑና የገበሬውን የመብት ጥያቄ በግንባር ቀደምትነት አንግበው ለተነሱት መነሻ እንዲሆናቸው በማስቻሉ የኃይሌ ሥላሴን አገዛዝ አዳክመው ግብአተ መሬቱን ያመቻቹ ነበሩ ለማለት ይቻላል።

የወጣት ተማሪዎች ንቅናቄ

እንደሚታወቀውና የተለያዩ የመስኩ ባለሙያዎች እንደገለፁት ራሱን ችሎ የተማሪ መደብ የሚባል እንደማይኖር ነዉ። ሆኖም ግን ይህ ወጣት ክፍል ሕዝባዊ ወያኔ ሓርነት ትግራይ/ኢህአዴግ በከፋፋይ ስልቱና በጥቅም መግዛት ደረጃ ላይ እስከ ደረሰበት ጊዜ ድረስ አብዛኛውን ጊዜ

የየመጣበትን የሕብረተሰብ ክፍል (መደብ) ብሶት ከማንፀባረቅ ወደኋላ የማይል፣ ፍርሃትና ሥጋት የሚባል ጭንቀት የሌለበት ክፍል በመሆኑ የሕብረተሰቡን ችግር ማንፀባረቅ ብቻ ሳይሆን በተለይ ወጣቱ የሚታወቅበት ነገር ቢኖር እራሱም ሆነ ሌላው የሕብረተሰብ ክፍል ጥቃት ሲደርስበት ፈጥኖ የሚቆጣና መልስ ለመስጠት የሚነሳሳ ወይም ጥቃትን ለመቋቋም ቀድሞ የሚጋፈጥ ኃይል እንደሆነ በኢትዮጵያ የትግል ታሪክ ዉስጥ ጉልህ ሥፍራ እንዳለው ይታወቃል።

በሌላም በኩል ወጣቱ ክፍል አዳዲስ ነገሮችን የመቀበል ተነሳሽነቱ ሰፊ ነው ቢባልም የተቀበለው ነገር ሁሉ ጥሩ ነው ማለቱ ግን ይከብዳል። አዳዲስ ነገሮችን ከመቀበል ጎን ለጎን የየመጣበትን የሕብረተሰብ ክፍል ጥቅም ተጣብቆ የመቅረት አሊያም የመከዳት ባህሪይም ይታይበታል። ለማንኛውም ወጣቱ የወደፊቱን ብሩህ ተስፋ አሻግሮ ለመመልከት የሚችልና ንጹህ አእምሮ ያለው፤ ደልቃቃ ኑሮ ይኖራል የሚባለው ወጣት ሳይቀር ለለውጥ ለመነሳት ብዙም ቅስቀሳ የማያሻው የሕብረተሰብ ክፍል ነው። አስቀድሞ የሚያዘጋጀው የበሰለ አመራር ካገኘ ወጣቱ ለነፃነት ትግልም ሆነ ለዕድገት የሚከፍለው መስዋዕትነት ከዚህ በመለስ ነው አይባልም። ተገቢውን አመራር ካላገኘ ግን አንድም የትግሉ አቅጣጫ ይዋልልበታል፤ ወይም በኢህአዴግ/ብልፅግና አገዛዝ ጊዜ እንደሆነው ሁሉ ለጊዜያዊ ጥቅም ተደልሎ አርቆ የመመልከት እይታው የሚጋረድበትና ከተሳሳተ አቅጣጫ የመሄድና የመሰለፍ አዝማሚያውም ያን ያህል ሰፊ እንደሆነ ነው።

በኃይሌ ሥላሴ ጊዜ የነበረው የኢትዮጵያ ወጣት ክፍልም በሁለንተናዊ ሁኔታው ከተመሳሳይ ክስተቶች ያላመለጠ ነበር ማለት ይቻላል። በአብዛኛው ሊባል በሚችል መልኩ ግን፤ የኢትዮጵያ ወጣት ተማሪዎች በአብዛኛው ጥሩ አቅጣጫን የተከተሉና የሕብረተሰቡን ችግር ለመፍታት የተጉ ነበር ለማለት ይቻላል። በተለይም በኃይሌ ሥላሴ የአገዛዝ ዘመን በየመንደሮቻቸው ያስተዋሉትን አስነዋሪና ጥቃቅን የሥልጣን ብልግናን ከመቃወም ጀምረው እስከ ትልቁ የኤኮኖሚ ዋልታ “መሬት ላራሹ”

ጥያቄና የብሔር ጥያቄን ወደማንገብ ከተሸጋገሩት ውስጥ ወጣት ተማሪዎች ቅድሚያውን ይይዛሉ። እንግዲህ ለኢትዮጵያ ወጣት ተማሪዎች ንቅናቄ መሠረት የጣሉ መሠረታዊ ነገሮች የነበሩት የኤኮኖሚው ኋለቀርነትና የብሔር ጭቆና፣ የሃይማኖት ልዩነት ጫና እንዲሁም የወቅቱ ዓለም አቀፍ የኤኮኖሚና ፖለቲካዊ ሁኔታዎች ተፅዕኖ እንደነበር ይታወቃል።

ከፖለቲካዊ ሁኔታዎች አንፃር በ1953 ዓም ተሞክሮ የከሸፈው መፈንቅለ መንግስት “ሥድመ እግዚብሔር” ነኝ ባዩን ንጉስ መገዳደር እንደሚቻል ለወጣቱ ክፍል በተለይም ለወጣት ተማሪው ማህበረሰብ ፍንጭ የሰጠ እንደነበርና በተለይም ሙከራው የተማረው ወጣት ትውልድ በሕዝብ መሀከል መግባት የጀመሩበት ጊዜ ነበር ለማለት ይቻላል። በወንድማማቾች መንግስቱና ግርማሜ ንዋይ አቀነባባሪነት ተደርጎ የነበረው መፈንቅለ መንግስት ቢከሸፍም ለኢትዮጵያ ተማሪዎች እንቅስቃሴ መጠንሰስ የራሱን አሻራ ያኖረ ነበር። አማኑኤል አብርሃም የሕይወቴ ትዝታ (1992፡ 150) በሚለው መጽሐፋቸው ላይ እንዳመለከቱት “መንግስቱና ግርማሜ በንጉሴ ነገስቱ ላይ የቀሰቀሱት አመፅ፣ እንደእሳት ተዳፍኖ እንዲቆይ ተደረገ እንጂ፣ ጨርሶ እንዳልጠፋ ይታወቅ ነበረ። ይህም እውነት መሆኑ ጎልቶ የታየው፤ በ1966 ዓም አብዮት የተባለው አመፅ በተቀጣጠለበት ወቅት ነበር።” ብለዋል። በመፈንቅለ መንግስቱ ማግስት ንጉሱ የአስተዳደር ለውጥ ያድርግ እንደሆነ ከውጭ አገር ጋዜጠኞች ለቀረበለት ጥያቄ አሉታዊ መልስ የሰጠ ቢሆንም፤ የትግሉ ወላፊን ወደ ሕዝቡ መሠረታዊ ሕይወት ላይ ትኩረት በማድረጉና አገሪቱ የግብርና ኤኮኖሚ ላይ የተመሠረተች በመሆኗ፤ ይህንን ዘርፍ ለማሻሻል አስፈላጊ መሆኑን በማመንም ሆነ የንጉሱን ሥልጣን ክፉኛ የተፈታተነው <መሬት ላራሹ> የተባለው መፈክርም ለመጀመሪያ ጊዜ በ1958 ላነሱት የኢትዮጵያ ተማሪዎች የመንድማማቾች የመፈንቅለ መንግስት ሙከራ ዓይን ገላጭ ነበር ለማለት ይቻላል። መሬት የገዥው ክፍል መሠረታዊ የኤኮኖሚ የጀርባ አጥንት ስለሆነ፤ የዚህ የኤኮኖሚ አያያዝ መለወጥ ማለት የሥልተ ምርትና ላዕላይ

መዋቅር ለውጥ ማስከተሉ እንደማይቀር ጭምር ያስታወቀ ስለሆነ፤ ከዚህ ሥጋት የተነሳ ይመስላል ገዢው መደብም በብዙ ተማሪዎች ላይ ግድያን ጭምር ሰፊ የጭካኔ እርምጃዎችን የወሰደው በዚህ ጊዜ ነበር።

መሠረታዊ ምንጩ ከብዙሃን ሕብረተሰብ የሆነውና በደረሰበት ግቢ ውስጥም የተቀጣጠለው የተማሪዎች ንቅናቄ እስከ ሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ቤቶች ብሎም የከተማው ነዋሪ ሕብረተሰብ ድረስ በመስፋፋቱ፤ በ1962 ሁለት አሳዛኝ፤ ነገር ግን በተማሪውና በሕብረተሰቡ ዘንድ ሊመዘገቡ የሚችሉ ድርጊቶች ተፈፀሙ። አንደኛው የንጉሳዊ ቤተሰብ አባልና የአዲስ አበባ ደረሰበት ተማሪዎች ማህበር ፕሬዝዳንት የጥላሁን ግዛው ታህሳስ 19 ቀን መገደልና ሌላው ብርሃነ መስቀል ረዳ በሚባለው ተማሪ የሚመራ የወጣቶች ቡድን ነሐሴ ወር ላይ የኢትዮጵያ አየር መንገድ ንብረት የሆነውን አይሮፕላን ጠልፎ ሱዳን መግባት ነው። ሁለቱም ክስተቶች የኢትዮጵያ ተማሪዎችንና የተማሪዎች የትግል ንቅናቄን ያሳደገ ሲሆን ለኢትዮጵያውያን ብቻ ሳይሆን ኢትዮጵያ ውስጥ ያለውን ዕውነታም ለዓለም አቀፉ ሕብረተሰብ በግልፅ የታየበት ወቅት ነበር።

የኃይሌ ሥላሴ መንግስት ግን መሠረታዊ የአስተዳደር ማነቆዎችን ከማስወገድ ይልቅ የተማሪዎች ንቅናቄ ለማፈን ሲባል ከመንግስታዊ ተቋም ጀምሮ <የቤተሰብ ኮሚቴ> የሚባል ስውር ኮሚቴ እስከ ማቋቋም ድረስ እንደነበር የታሪክ ማስታወሻዎች ያወሳሉ። በተለይም የነጋሲው የፀረ ተማሪ/ምሁር የፕሮፓጋንዳ ረድፍ ግንባር ቀደም ተሰላፊዎች ተብለው የሚታወቁ እነ መቶ አለቃ ግርማ ወልደጊዮርግስ፣ ፕሮፋሴር መስፍን ወልዴማሪያም፣ ዶ/ር አብርሃም ደመወዝ የሚገኙበት ኮሚቴ ተቋቁሞ የተማሪውን እንቅስቃሴ ለማክሸፍ ሲፍጨረጨር እንደነበር ተስፋዬ መኮንን ይድረስ ለባለታሪኩ ብሎ በፃፈው መጽሐፉ ውስጥ አውስቷል።

በሌላም በኩል በ1960ዎቹ ኢትዮጵያ የነበረችበት የኤኮኖሚ ሁኔታ

ከዓለም የኤኮኖሚ ሁኔታ አንፃር ሲታይ ዝቅጠት ወደሚባለው አቅጣጫ እየተጓዘች ስለነበር፤ ሥዊድን እግዚአብሔር ነኝ ከሚለው ንጉስ አምልኮት በስተጀርባ የፀላምተኝነት ምስጢሩን ለማየት የተቻለበትና አብዮት ያረገዘ ጊዜ እንደነበር ሕዝባዊ ንቅናቄዎች የበለጠ ይገለፃል። በተጨማሪም ወቅቱ የወጣት ተማሪዎች እና ምሁራን የምልከታ አቅጣጫ የተቀየረበትና የርስ በርስ መናበብ እንዲጎለብት፤ የርዕዮተ ዓለም ንቃተ ሕሊና ለማዳበርና በመሀከላቸው ይከሰቱ የነበሩ መለስተኛ የሐሳብ ግጭቶችን በማስወገድ ሕዝብን ለማስተማርና ከሕዝብ ለመማር ግንዛቤ የዳበረበት ጊዜ የነበረ ብቻ ሳይሆን፤ የተማሪው ንቅናቄ የርዕዮተ ዓለም ንቃተ ሕሊናን ለማዳበር መነሳሳት፤ ለፖለቲካ ፓርቲ መመስረት አንዱ ቅድመ ሁኔታ የተመቻቸበት ወቅት ነበር ለማለት ይቻላል። የተማሪ ንቅናቄዎች ስፋትና ጥልቀት እያገኘ እንዲሄድ የማቀጣጠያ ነዳጅ እንዲሆኑት ካስቻሉት ውስጥም ለትምህርት ብለው ወደ አሜሪካና አውሮፓ የሄዱ ተማሪዎች ተነሳሽነትን በመፍጠር ከተማሪ ማህበር በላይ፤ በኋላ በዝርዝር የምንመለከታቸውን መላ ኢትዮጵያ ሶሻሊስት ንቅናቄ/መኢሶን የተባለውን የፖለቲካ ፓርቲ፤ በአፍሪካ ደግሞ ቀደም ሲል አይሮፕላን ጠልፎ ሱዳን ገብቶ የነበረውና በኋላ ላይ ወደ አልጀሪያ ተሸጋግሮ የአልጀሪያ ቡድን በመባል የሚታወቀውን የነ ብርሃነ መስቀል ረዳን ቡድን ደግሞ የኢትዮጵያ ሕዝባዊ አብዮታዊ ፓርቲ (ኢሕአፓ)ን ለመመስረት ጥንስስ የሆነውን *Revolutionary Organization for the Liberalization of Ethiopia (ROLE)* የተባለውን ቡድን በአስኳልነት ለመመስረት መቻላቸውን እናያለን።

እያንዳንዱ ነገር መነሻ እንዳለው ሁሉ የኢትዮጵያ ወጣት ተማሪዎች ንቅናቄ የብስለት መልኩን እየያዘ በመምጣት በኢትዮጵያ ለፓርቲ ፖለቲካ ፅንሰትና የፖለቲካ ፓርቲዎች ምስረታ ላይ የራሱን ጉልህ አሻራ ያሳረፈ፤ በኢትዮጵያ የትግል ታሪክ ውስጥ ሲወሳ የሚኖር ጉልህ እንቅስቃሴ ነው። ባህሩ ዘዉዴ (2007: 231) “የማይበገሩ የለውጥ ተፋላሚዎች በመሆናቸውም ከማንኛውም የሕብረተሰብ አካል ይልቅ ያለፈው ሥርዓት ቀበሪና የኢትዮጵያ አብዮት አንቀሳቃሽ ሞተር ለመሆን

በቂ” በማለት የኢትዮጵያ ተማሪዎችን አድንቀዋል።

ከንጉሱ መውረድ እስከ ሕወሓት/ኢህአዴግ ያለውን የወጣት ተማሪዎችን አስተዋጽኦ ለታሪክ ባለሙያዎች እንተወውና ከነጉድለታቸውም ቢሆን በቅርቡ በኢትዮጵያ ፖለቲካ ውስጥ ወጣቱ የተጨመተውን አንጻባራቂ ሚና እንኳን ብናነሳ አምባገነኑን የሕወሓት/ኢህአዴግን መንግስት ያፈናቀለው በቁሮ/ቃሬ፣ ኤጀቶ፣ ዘርማ፣ ፋኖ፣ በመሳሰሉት ስም የተደራጀው የወጣቶች ንቅናቄ ስለመሆኑ ታሪክ የመዘግበው አንድ ምዕራፍ ነው። ከወጣቶች ንቅናቄ ጎን ለግን ለፓርቲ ፖለቲካ በኢትዮጵያ መነቃቃት ሌሎችም የውስጥም ሆነ የውጪ ኃይሎች ስለነበሩ ቀጥሎ አንዳንዶቹን በአጭር በአጭሩ አነሳለሁ።

የፋሽስት ጣሊያን ወረራና የውጪ የፖለቲካ ተፅዕኖ ለኢትዮጵያ ፓርቲ ፖለቲካ

ለአንድ አገር ቅኝ መገዛት ጥቅም አለዉ ወይስ የለዉም የሚል ጥያቄ ሲነሳ፤ ቀላል ቁጥር የሌላቸዉ ዜጎች ጥቅም እንደሌለዉ በማስረዳት ምርር ያለ ክርክር እስከ ማድረግ ይደርሳሉ። ከላይ የመሬት ይዞታ አስተዳደርን አስመልክቶ እንደተገለጸው፤ ከዚህ በተቃራኒ የሚቆሙ ወገኖች ደግሞ በቅኝ ግዛቶች ውስጥ በተወሰነ ደረጃ በሚታዩት የኤኮኖሚ መነቃቃትና የቴክኖሎጂ ሽግግር መኖሩን እየጠቀሱ፤ በሌላም በኩል ቅኝ የተገዙ አንዳንድ አገሮች ያሳዩትን መሻሻል፤ ለምሳሌ ሱዳንና ኬንያ የመሳሰሉ የኢትዮጵያ ጎረቤት አገሮችን የዕድገት ደረጃን ከኢትዮጵያ ኋለቀርነት ጋር በማነፃፀር የቅኝ አገዛዝ ጎጂነትን አሳንሰዉ የሚከራከሩም በርግጠኛነት አሉ።

ላቅ ባለ ሁኔታ የሚያስቡ ዜጎች ደግሞ ቅኝ አገዛዝ በፖለቲካ ወይም በኤኮኖሚ የበላይነት ብቻ የማይወሰንና ቅኝ አገዛዝ በተናጠል በፖለቲካ ነፃነት ማጣት ብቻ የሚወሰን ሳይሆን በጥቅል (ፓኬጅ) ስለሚታይ፤ ማለትም የቅኝ ተገዥዉን ሕዝብ ባህል፣ ሃይማኖት፣ የአኗኗር ልማድ፣

የእርስ በርስ ግንኙነትና ሌሎች ነገሮችን ጭምር የሚበርዝ ስለሆነ ተማራጭነት የለውም፤ እንዲሁም ቅኝ አገዛዝ የቅኝ ተገዥ ዕድል አንጡራ ባህልና አስተዳደር የዕድገት ሂደት ተፈጥሮአዊ ማህበራዊ አካሄዱን ይዞ እንዳያድግ የሚያቀጭጭ ስለሆነና ድቃላ (hybrid or mulatto) የሆነ አስተሳሰብ ማለትም አንዴ የአገሬውን ሌላ ጊዜ ደግሞ የቅኝ ገዥውን አስተሳሰብ ይዞ ብቅ ስለሚል፤ በተለይ ወጣቱ ዜጋ ሁለቱንም ወይም አንዱንም ሳይዝ ቀርቶ የችግር አረንቋ ውስጥ ስለሚዘፈቅ፤ የአገር ልጅ አገዛዝ ድክመት እንዳለ ሆኖ፤ ቅኝ አገዛዝ የሚመኙት ነገር ሳይሆን አምርረው የሚጠሉት ክስተት ነው የሚሉ ወገኖች ቀላል ቁጥር የላቸውም። አንዳንድ ሰዎች ቅኝ አገዛዝን በበቅሎ ይመስላሉ። በቅሎ ከፈረስና አህያ የተወለደች ድቃላ እንስሳ ሲትሆን ለመሸከምና ረጅም መንገድ ለማቋረጥ ጉልበቷ አስተማማኝ ቢሆንም፤ በባህርይዋ ግን በቀላሉ የሚገሩ የፈረስም ሆነ የአህያ ተፈጥሮ ባህርን ሳትይዝ ቀርታ ኖሮ፤ አሳቻ ሁኔታ ካገኘች ወይም ከደነበረች ባለቤቷን ጭምር ረግጣ የመግደል ተንኮሏ ያን ያህል አስከፊ እንደሆነና ቅኝ አገዛዝም የሚፈጥረው ሕብረተሰብ አንድም የቅኝ ገዥ አሊያም የቅኝ ተገዥ ባህርይ ሳይሆን ቀርቶ ድቃላው ባህርይ በራስ መተማመን የሚባል ቃል ከመዝገበ ቃላቱ ጭምር የሚጠፋበት ደረጃ ላይ የሚደርስ ወገኖችን ስለሚፈጥር የሚጠሉ ወገኖች ይኖራሉ። ለማንኛውም ግን ደረጃውን ጠብቆ ያደገ ያገር ልጅ እሴት ከቅኝ አገዛዝ ተመራጭ እንደሚሆን ሳያስማማን አይቀርም።

በዚህ ጽሑፍ ውስጥ ቅኝ አገዛዝን አስመልክቶ ጎራ ላይቶ የሚደረገውን ክርክር ምንነት አጉልቶ ለማሳየት ተፈልጎ ሳይሆን፤ የጣሊያን ወረራ እንደ ወረራ በቆየበት ጊዜ ውስጥ ለሽሽትም ይሁን ለትብብር ፊለጋ የተሰደደውን ንጉሱን ሳይጨምር፤ አገር ውስጥ ቀርቶ ፀረ ወራሪ የአርበኝነት ትግል ያደርግ በነበረበት ጊዜ ከቀደምት ታሪክም ሆነ ከወቅቱ ሁኔታ አንፃር ወራሪውን የጣሊያንን ጦር በግልፅና በስድስት ይደግፋ የነበሩ ኢትዮጵያውያን ስለነበሩ፤ በተለይም የኃይሌ ሥላሴን የስደት ሕይወትና ከስደት መልስ ከባንዳዎችና ስደተኞች ጋር በመመሳጠር የተከናወነውን

አገዛዝ በመቃወም በወቅቱም ሆነ ከዚያን ወዲህም በንጉሱ ላይ የነበረውን ቅሬታ ለማሳየት ቅኝ አገዛዝን የሚያሞግሱ ዜጎች መኖራቸውን ለማመልከት ነው።

ኢትዮጵያ ላይ ወረራ ተፈጸመ ቢባል እንጂ የወረረው የጣሊያን መንግስት ተረጋግቶ የራሱን ፖለቲካ፣ ኤኮኖሚና ሥነ ልቦናዊ አስተሳሰብ ሥርአት (እንደ ፓኬጅ) በኢትዮጵያውያን መሀከል ሥር እንዲሰድ ያደረገበት ሁኔታ አልነበረም ተብሎ ይታመናል። እንዲያውም፤ ምንም እንኳን ጣሊያን ኢትዮጵያን ወረረች ቢባልም፤ ከጣሊያኑ ወረራ የበለጠ ጉዳት ያደረሰው ከዚያን ጊዜ ወዲህ ከኢትዮጵያ ፖለቲከኞች ጋር የተወዳጁት እንግሊዞችና አሜሪካኖች በኢትዮጵያ ሕዝብ ላይ ፈጥረው ከነበረው የሥነ ልቦና እና ሌሎች ተፅዕኖዎች ከጣሊያኑ ወረራ ቢብስ እንጂ ያነሰ አልነበረም ብለው የሚከራከሩ ሰዎች ብዙ ናቸው። ይህም ያለ ምክንያት አልነበረም። ከጣሊያን ወረራ በፊት ሕዝቡን በገዛ አገሩ የሰፋሪዎች፣ ገባሮችና ባሮች አድርጎ የቆየው የኃይሌ ሥላሴ መንግስት፤ በጣሊያን የአጭር ጊዜ ቆይታ ወቅት (1928-1933) ብዙ መንገዶችን፣ ድልድዮችንና ሕንፃዎችን መስራት የቻሉ ብቻ ሳይሆን ከመሬት ጋር ተያይዞ ያለውን የገባር ሥርአት ጣሊያን አስወግዶት የነበረውን ንጉሱ ተመልሶ ሥልጣኑን ሲቆናጠጥ በሕዝቡ ጫንቃ ላይ ጭኖታል። በሌላም በኩል ስለቅኝ አገዛዝ የበላይነትና የበታችነት አምርረው የሚጠሉት ኢትዮጵያውያን ወገኞች በበኩላቸው ነፍጦች ከአደረሱባቸው የጭካኔ እርምጃ የተነሳ በአዉሮፓውያን ቅኝ አለመገዛታችን ቀረ እንጂ ሁለንትናዊ ጭቆናዉ ቅኝ ከመገዛት የተለየ ባለመሆኑ የሦስት ሺህ ዘመናት ነፃነት የሚባለው በቅኝነት ከመገዛት የተሻለ ነገር አላጋጠመንም የሚሉ ወገኞች ቀላል ቁጥር የላቸውም። ቀላል ነዉ የማይባለዉና ፀረ ቅኝ ገዥው የሆነው የወቅቱ የኢትዮጵያ ሕዝብ ደግሞ በእንግሊዞች በተደረገ ከፍተኛ ድጋፍ የጣሊያንን ወረራ ጦር በመዉጋት በአጭር ጊዜ ዉስጥ ከአገር እንዲወጣ አስገድደዋል።

ነገር ግን ማዕከላዊ ሥልጣን ከትግሬ ወደ ሸዋ በመዘሩና በተለያዩ ጥቃቅን ነገሮች ያከረፉ የትግራይና የወሎ፣ የጎንደርና የጎጃም መሳፍንት ባንዳ

ሆነው ለወረረው የጣሊያን ጦር ከማገልገላቸው በስተቀር ቅኝ ግዛትን የሚጠየፉትም የማይጠየፉትም ዓይነት ሥነ ልቦና ተገንብቶ እንደነበረ ሕብረተሰቡ የተቀበለው የመኖር ስልት እንደነበረ ይታወቃል። ባንዳነት የመጣው ያለምክንያት እንዳልነበርና “የኔን” ሥልጣን የወሰደብኝን ሰው ካጠፋልኝ አገር ተወረረ የሚባል ነገር <ዕዳው ገብስ ነው> የተባለውን የሚመስል ነገር ከመከተል በስተቀር የወራሪውን ባህልና ሥነ ልቦናዊ አመለካከት ሊከተል የሚፈለግ ትውልድ ማግኘት አይቻልም እንደነበርም ይታወቃል። በሌላም በኩል አፄ ኃይሌ ሥላሴ አገር ጥሎ ሲከበልል፤ የእሱ ብጤ የሆነ ሰው ደግሞ ዞር ብሎ ባንዳ ቢሆን ብዙም አስገራሚ እንዳልነበረ የሚገነዘቡ ሰዎች ዛሬም ይኖራሉ። በዚያን ጊዜም ቢሆን የአፄ ኃይሌ ሥላሴን ለኩብለላ መሄድ የተቃወሙ የአገር ተወላጆችና የውጪ ሰዎች ለምሳሌ እንደ ማርካስ ጋርቪ የመሳሰሉ “... Haile Sellasie, who fled to London, as a great coward who ran away from his country” ያለው የመኖራቸውን ያህል፤ የእሱ ደጋፊ የሆኑ ደግሞ ንጉሱ ለድጋፍ ፊለጋ የሄዱ ስለሆነ እንደነፃ ነገር ሊቆጠርበት አይገባም ብለው የሚሞግቱም አልጠፉም። ንጉሱም በዓለም ማህበር ፊት የጣሊያንን ወረራ በማውገዝ ተመሳሳይ ወረራ በናንተ ላይ ቢሆንስ በማለት የሥነ ልቦና ተፅዕኖ ለማድረግ ከመነሳሳቱ ውጭ እንግሊዞች ወራሪውን ጣሊያንን እንዲወጋላቸው ያስማሙት ወይም የተስማሙበት ሁኔታ አልነበረም። ነገር ግን ከላይ እንደተገለጸው ኢትዮጵያን ወደ ቀይ ባህር መረማመጃ ለማድረግ ሦስቱ አገሮች ፤ እንግሊዝ፣ ፈረንሳይና ጣሊያን ያሳዩትን ፍላጎት ጥሰው በፈንሳይ ግፊት ጣሊያን ኢትዮጵያን ማስወረር እንግሊዝን አነሳስቶ ከንጉሱ ጎን እንዲትቀም ሳያደርግ አልቀረም።

ከሸዋ በስተደቡብ የሚገኙ ሕዝቦች ግን ከወረረው የጣሊያን ጦር ጋር ለማበራቸው ቅኝ አገዛዝን ከነፃነት መርጠው ወይም በባንዳነት ለማደር ሳይሆን የተለየ የራሳቸው ምክንያት ነበራቸው። ከላይ እንደተጠቀሰው ከምኒልክ ጊዜ ጀምሮ ሁለት ዓይነት የመሬት ይዞታ ስሪት እንደነበሩ ተወስኗል። ከመሬት ጋር በተያያዘም የንብረት ባለቤትነት መነፈግ ብቻ

ሳይሆን የሰው ልጅ ስብዕናው ራሱ በጣም ዝቅ ያለበትና ከሰውነት የወጣበት ጊዜ ቢኖር በፊውዳላዊ የኃይሌ ሥላሴ የአገዛዝ ዘመን ላይ ነበር። ልዑል ራስ እምሩ ኃይሌ ሥላሴ በመፅሐፋቸው ገጽ 117 ላይ “ወላይታ፣ ጎፋ፣ ካፍቾ፣ ጋሞ በሚባሉት አገሮች ሌሎችም በዚያ ወገን አሉ፤ አፄ ምኒልክ አገሩን ሳይዙት ሳያቀኑት ጀምሮ መሬት በየባላባቱ ገዥነት ጊዜ አንዳንዱን ክፍል ወገን ባሪያ እያሉ እርስ በርስ እያጋቡ እንደከብት ሁሉ እያራቡ ለራሳቸውም ያሰሯቸዋል፤ ለወደዱትም ይሰጧቸው፤ ይሸጧቸውም ነበር” በማለት ከገለፁ በኋላ፤ በዚሁ መፅሐፍ “ያንጊዜም የኢጣሊያ ሹማምንት ፕሮፓጋንዳ ደህና አድርገን ከጥንት በተሻለ አኳኋን እናስተዳድራለን፤ አርፈህ በፀጥታና በሰላም ተቀመጥ” እያሉ በያለበት ወሬያቸውን ይነዙ ነበር። ... “በኦሮሞ ሕዝብና ባሚራውም አገር የነበሩ ወገን አንዳንዶችም መኳንንት ፈቃዳቸውን [የጣሊያንን] እየተቀበሉ የሚታዘዟቸው ብዙ ነበሩ” (ገፅ 283) በማለት የባንዳነትን አሊያም ከወራሪው የጣሊያን ጦር ጋር የማበርን መሰረታዊ መንስኤ በባንዳነት ለማደር ከነበራቸው ፍላጎት የመነጨ እንዳልነበረ ገልጾታል።

ይህ ብቻም አልነበረም፤ የደቡብ ክፍል ሕዝብ የምኒልክም ሆነ የኃይሌ ሥላሴ አገዛዝን ከመጥላቱ የተነሳ ጣሊያንን የሚወጋ የአርበኛው እንቅስቃሴ እንዲበረታታ ያደረገው ጥረት አልነበረም። አገዛዙ እንደመረራቸውም ልዑል ራስ እምሩ እንዳሉት “ያንጊዜም እንደምናየው ምንም ዕርዳታ ከወጭም ሆነ ከግቢም የሚጠቀም አልነበረም፤ የኦሮሞ ሕዝብ ፈፀሞ ከኛ ሐሳብ እርቆ፤ የሚጠበቀውም የኢጣሊያንን ጦር እስኪጠጋለት ነበር” (ገጽ 286) “... የኦሮሞው ሕዝብ ሁሉ ባለፍንባቸው አገሮች ላይ የነበሩት ያማራ ግዛት የሰለቻቸው ከኛ ጋር የተባበሩ አልነበሩም፤ ... ከጣሊያን ጋር እየተላላኩ ወዳገራቸው መድረሻውን ቀን ይጠባበቁ ነበር፤ (ገጽ 293) ... አንዳንዱም ባላገር ኦሮሞ እድኑ ውስጥ እየተደበቀ ጠመንጃ እየተኮሰ ጥቂት የሞቱ፣ የቆሰሉ ነበሩ” (ገጽ 295) በማለት በንጉሱ ወይም በነፍጠኛ አገዛዝ ላይ ያሳደሩትን የጥላቻ ልክ በመጥቀስ ምስክርነታቸውን ሰጥተዋል። ሲጠቃለል፤ ይህ ሁሉ የፈረንጂን

ቅኝ አገዛዝ ፊለጋ ወይም ባንዳነት ተመርጦ ሳይሆን ያማራ አገዛዝ ያስመረራቸው መሆኑን ያሳያል። እዚህ ላይ ወራሪ ጣሊያኖች ለደቡብ ሕዝብ የዋሉት ውለታ ቢጠቀስ የመሬት ስሪቱን ከኋላቀር ፊዉዳላዊ አስተዳደር ማላቀቅና ሕብረተሰቡን በቀላሉ ሊያናገኝ የሚችል መንገድ፣ ድልድይ፣ ትምህርት ቤት እና የሕብረተሰቡን ማህበራዊ ሕይወት ማሻሻል የሚችሉ እርምጃዎችን መውሰዱ ነው። ነገር ግን ኃይሌ ሥላሴ ወደ ሥልጣን ሲመለስ ያንን ኋላቀር የፊዉዳል ሥርዓት መልሶ ሕዝቡ ላይ በመጨኑ የተወሰኑ የሕብረተሰብ ክፍሎች የማይወደውን የጣሊያንን ቅኝ አገዛዝ ከንጉሱ አስብልጦ እንዲወድ አስገድዶታል።

ዛሬ የጣሊያን ወረራ ብሎም ቅኝ አገዛዝ ትርፍና ኪሳራን ለማስላት የሚያስችል ጊዜና ዕድል አለ ወይም የለም? የሚለውን እሰጥ አገባ ወደ ጎን ትተን የጣሊያን ወረራ ብሎም ቅኝ አገዛዝ ኤርትራን ጨምሮ በኢትዮጵያ ውስጥ የቆሰቆሰውን የፖለቲካና የፓርቲ ፖለቲካ አንደምታ ማየቱ የተሻለ እንደሆነ ለማስታወስ መሆኑን ለማስገንዘብ እወዳለሁ። በጣሊያን ወረራና በእንግሊዝ ወታደራዊ አስተዳደር ምክንያት ኤርትራዊያን ዜጎች ከሌላው ኢትዮጵያዊ ዜጋ በፋብሪካ ግንባታ በተሻለ ሁኔታ የኤኮኖሚ መነቃቃትና በተለይም ተጠቃሚ የሚያደርጋቸውን ለአዉሮፓዊ ፖለቲካ ተሳትፎ ቀደምት ተጋላጭ ነበሩ ለማለት ይቻላል። ይህንን ለማጣጣል የሚሹ አንዳንድ ኃይሎች በኤርትራ የቅኝ ገዥዎች ተፅዕኖ ፓስታ ለመቀቀልና አበላል ለማወቅ ከማስቻል በዘለለ፤ ከሌላው የኢትዮጵያ ሕዝብ በተለየ ለፓርቲ ፖለቲካ የቅድሚያ ተጋላጭነት አልሰጣቸውም የሚለውን ተራ አባባል ወደጎን ይሉታል። ነገር ግን እውነታው ቅኝ ገዥዎቹ ጣሊያኖች ከአቋቋሟቸው ፋብሪካዎች ጋር ተያይዘ፤ በኤርትራ የቢሮክራሲው መስፋፋትና የሠራተኛ ማህበራት መቋቋም፤ በኋላ በተራው ኢትዮጵያዊ ላይ የራሱን ተፅዕኖ እንደፈጠረ የሚያስረዳው፤ የቅኝ አገዛዝ በኤርትራ ውስጥ የፈጠረው ተፅዕኖ የኤርትራዊያኑን የፖለቲካ ዓይነ ጥላ ሳይከፍት አልቀረም ቢባል ተገቢ ይሆናል። ማለትም ኤርትራ ከኢትዮጵያ ጋር በፌዴሬሽንም ሆነ በመዋሃድ ከተቀላቀለች በኋላ በዚያ አከባቢ የነበረው የፖለቲካ ብዥታ ወደ መሀል

ኢትዮጵያም ሳይስፋፋ እንዳልቀረ መገመት አያስችግርም። ምክንያቱም በቅኝ አገዛዝ ጊዜ ላይ በተመሰረተ መነቃቃት ምክንያት አሃዳዊነትን የሚቃወሙ ሰዎች ጀብሃ በሚባለው ነፃ አዉጪ ድርጅት ሥር ከ1951 ጀምሮ በመሰባሰብ በ1953 የተኮሱት የመጀመሪያ ጥይት ለነፃነት ትግል የጀመሩት ከዚያ ጊዜ ጀምሮ እንደሆነ ይታወቃል። ኃይሌ ሥላሴ ደግሞ ኤርትራንና ፌዴራላዊ አስተዳደሩን እንደ አደገኛ ምሳሌ ይመለከት የነበረው ከዚህ በተፈጠረው ፖለቲካዊ መነቃቃት የተነሳ ይመስላል። እንግዲህ በአንድ የፖለቲካ ማህበር ሥር ለመሰባሰብ መንስኤ ምክንያቱ የሚለያይ ቢሆንም፤ ለሚሰባሰቡበት ዓላማ የሕሊናዊ ሁኔታ (የፖለቲካ ፓርቲ እንኳን ባይሆን መዳረሻ የሚሆኑ የሠራተኛና ሙያ ማህበራት መኖር) መጎልበት በቀዳሚነት እንደሚያሻውና አንድ ወሳኝ ሚናም እንዳለው ማሰብ ይቻላል። በኤርትራ የጣሊያን ቅኝ አገዛዝ ደግሞ ይህንን ቅድመ ሁኔታ ያመቻቸ ይመስላል።

ከዚህ በኋላ ነዉ የኤርትራ ጥያቄ እራሱ በኢትዮጵያ ልሂቃን ዘንድ እንደ አንዱ የአቋም መዉሰጃ ቅድመ ጉዳይ ሆኖ ብቅ ማለት የጀመረዉ። ከዚህ ጽሑፍ ዓላማ ጋር ሲስተያይ ግን የአዉሮፓ አገሮች የቅኝ አገዛዝ ፖለቲካ ተቀባይነት አለዉ ወይም የለዉም በሚለዉ ላይ ያተኮረ ክርክር ለማንሳት ሳይሆን፤ በኢትዮጵያ የፖለቲካ አካል (Ethiopian body politics) ዉስጥ የኤርትራ ፖለቲካ መነቃቃት ሁኔታ ጥሎት ያለፈዉ አሻራ ቀላል እንዳልሆነ ለመዳሰስ ተፈለጎ ነዉ። በአጭሩ ሲጠቃለል ደግሞ አንድ ኃይል በኢትዮጵያ ገዢዎች ፖለቲካ ላይ ለመነሳት ቢፈልግ የሚነሳበትን ኃይሉን ከዉስጥ እና ከዉጪ ጭምር ተጠቅሞ መነሳት እንዳለበት የወቅቱ ጠቋሚ ክስተት ነዉ ማለት ያስደፍራል። ስለሆነም በኢትዮጵያ ፓርቲ ፖለቲካም ሆነ ንጉሳዊዉን የኃይሌ ሥላሴ መንግስት ለማዳከም የሚችሉ አካላትን በመፍጠር እሳቤ ዉስጥ የቅኝ አገዛዝ የተጨወተዉ ሚና ቀላል እንዳልነበረ ግንዛቤ ሊያስጨብጠን ይችላል።

የሠራተኞች እንቅስቃሴ

በኢትዮጵያ ውስጥ ለተከሰቱት የመንግስት ሥርዓት ለውጦች የሠራተኛው መደብ እንቅስቃሴ ከየወቅቱ ሁኔታ አንፃር ሲታይ የደረሰበት የአደረጃጀት ደረጃ አናሳ ከመሆኑ የተነሳ የተጠበቀውን ያክል ባይሆንም የበኩሉን ድርሻ እንደነበረው ይታወቃል። በተለይም የካፒታል ክምችት መፈጠርና ለሠራተኛ መደብ ማቆጣቆጥ፤ ከ1950ዎቹ በኋላ የተፈጠሩ የእንዳስትሪዎች መቋቋም የራሱ ቦታ ያለው ሲሆን፤ የአፍሪካ ከቅኝ አገዛዝ መላቀቅና ሌሎች አፍሪካዊያን ወዳጆች ወደ አዲስ አበባ መምጣትና በግልፅና በስጦታ የልምድ ልውውጥ ማድረግ ለኢትዮጵያ ሠራተኛ መደብ መነሳሳት አስተዋጽኦ እንዳደረገ ሁሉ፤ የሠራተኛው መደብም ከተራ ኤኮኖሚያዊ ጥቅም ጥያቄ ባሻገር የፖለቲካ ንቃቱ የዓይነት ለውጥ አድርጎ የንጉሱን አልጋ በመነቅነቅ የሥልጣን ተጋሪነት ጥያቄውን መሰንዘር የቻለው ከተጠቀሰው ጊዜ በኋላ እንደነበር የድርጊት ሰነዶች ይናገራሉ። በፓርቲ ፖለቲካ አመሠራረትና የሥልጣን ጥያቄ ላይም ለአጭር ጊዜም ቢሆን የሠራተኛው መደብ ያሳየው ተሳትፎ ጉልህ እንደነበርም ይታወቃል።

ሜይ አንድ የዓለም ወዘደሮች/ሠራተኞች ቀን በተቀረው ዓለም ውስጥ አንደሆነ ሁሉ በኢትዮጵያም ከደርግ አስተዳደር ጋር ጀምሮ ሲከበር ቆይቷል። መከበሩ ክፋት ባይኖረውም፤ እነማን ናቸው የሚያከብሩት? የሚያገባቸው ናቸው ወይስ በባለቤቶች ስም የሚያጠናብሩ ጮሌዎች ናቸው? የሚለው ጥያቄ ለኔም ሆነ ጥቂት ለማይባሉ ሰዎች መልስ ለማግኘት ገና ሊሠራበት የሚገባ ጉዳይ ነው። ኮሎኔል መንግስቱ ኃይለማሪያም መሠረታዊ ዓላማውን በጥልቀት ይወቀው አይውቀው በርግጠኝነት መናገር ባይቻልም ሜይ ዴይን የሚያከብረው ለሶሻሊዝምና ሶሻሊስቶች ታማኝነቱን ለማሳየት ሲል ላቡ ጡብ እስከሚል ድረስ ለረጅም ሰዓታት አብዮት አደባባይ ቁሞ በመደስከር ያከብራል። የእሱ ጊዜ ያህል ባይሆንም በዓሉ በጥቂት የኢህአዴግ/ብልፅግና ፓርቲ/ቡድን አባላት ዘንድም በሚያመቻቸው ሁኔታ ሲከበር ይስተዋላል።

ወደኋላ ተመልሰን ከታሪክ አንፃር ጨልፈን ስንመለከት የሠራተኞች ሕልውና የተጀመረው ከቢዝነስ እና እንዲሁም መስፋፋት ጋር የተያያዘ መሆኑ ይታወቃል። ይህም በአሰሪና ሠራተኛ ግንኙነት ላይ የተመረከዘ ነበር። የሥራ አከባቢና የኑሮ ሁኔታ አለመመቻቸት እየከፋ ሲሄድ፤ የሠራተኞች እንቅስቃሴም የራሱን ቅርጽና ይዘት እየያዘ ይፈጠራል። ከሥራ ሁኔታ ጋር በተያያዘ ሁለት ተቃራኒ ነገሮች፤ ሥራ ማቆምና ሥራ ማቀዝቀዝ (strike and freeze) ሲሆኑ በዚህ ሥራን የማቆምና የማቀዝቀዝ ምክንያት ሥራን እስከ መዝጋት የሚያደርሱና ሌላውንም ሕብረተሰብ ክፍል ሊያሳትፍ የሚችል ግጭቶች ድረስ ሊከሰቱ ይችላሉ።

በ18ኛው መቶ ዓመት አጋማሽ በኋላ የተነሳው የእንዲሁም አብዮትና በተለይም ደግሞ የሶሻሊስት ሥርዓት ዓለም አቀፋዊ ባህሪ ይከያዘበት ጊዜ ጀምሮ የሠራተኞች በጋራ መነሳሳት ከአዝጋሚ ጉዞ ወደ እመርታ ለዉጥ የተሸጋገረበት ዘመን ነበር። ይህም የምርትና የአመራረት ዓይነትን በመቀየር፤ በሕብረተሰቡ ውስጥ ሠራተኛ/ወዛደር የተባለውን አዲስ የሕብረተሰብ መደብ ፈጠረ። ይህ መደብ ዕውቀትና ጉልበቱን በጥሩ ዋጋ ለጥሩ የሥራ ሁኔታ ለሚገዛው እየሸጠ እራሱንና ቤተሰቡን ማስተዳደሩን የሚሻ መደብ ነው። ምቹ የሆነ የሥራ ሁኔታ ሳይኖር ሲቀር ከአጋሩ አርሶ አደር ጋር እንቅስቃሴ የሚያደርግ ወይም ተቃዋሚ የሚያሰማ መደብ ነው። ተቃዋሚውም ወቅታዊ ጥቅም ከማስከበር ባሻገር በወዛደራዊ ዓለም አቀፍዊነት የሚደገፍ ከሆነ እስከ ሥልጣን ጥያቄ የሚያደርስ ይሆናል።

ከ1936 በፊት በኢትዮጵያ ስለሠራተኞች ሕልውና የሚታወቅ ነገር ብዙም ያልነበረ ቢሆንም፤ በዚህ ጊዜ በንግድና እንዲሁም ሚኒስቴር ሥር የፋብሪካዎች አዋጅ ወጥቷል። ከዚያ በኋላ ብዙም የቁጥርም ሆነ የዓይነት ለዉጥ ሳይታይበት ቆይቶ፤ በ1948 በተሻሻለው የንጉሱ ሕገ መንግስት አንቀፅ 47 መሠረት “ማንኛውም ኢትዮጵያዊ በማንኛው የሥራ ሁኔታ ውስጥ መሳተፍና ከዚህ ጋር የተያያዘ ማህበር መመስረት ይችላል” የሚል

ተደነገገ።

በአዋጁ ላይ ተመርኩዞ የ1952ቱ የፍትሐብሔር ሕግ ደግሞ የመደራጀት ነፃነትን ጨምሮ አነስተኛ የሥራ ሁኔታ ማቋቋምና ተቀጥሮ የመስራት ደንብን አካቶ ይፋ ሆነ። ነገር ግን ሕገ መንግስቱም ሆነ የፍትሐብሔር ሕጉ፤ ሠራተኞች በምን ዓይነት ሁኔታ ከአሰሪ ጋር እንደሚደራደሩ (አገሪቱ ከነበረችበት የዕድገት ደረጃ አንፃር ባይጠበቅም) ያለው ነገር አልነበረም። ከአራት ዓመታት በኋላ ግን ለዚሁ አፈፃፀም ሲባል በ1956 ዓም ለአሰሪው ያደላ ደንብ ወጥቷል። ይህ ደንብ እስከ 1968 ዓም ሥራ ላይ ቆይቶ ከ1966 እስከ 1968 የተከሰተው የአገዛዝ ለውጥና ሶሻሊስታዊ የርዕዮተ ዓለም ለውጥን ተከትሎ ለሠራተኞች ያደላ ሌላ አዋጅ ወጣ።

አንባቢዎቹ እንዲረዱኝ የማሳስበው የትኛው አዋጅ መቼና የትኛው አዋጅ በየትኛው እንደተተካ ለመግለጽ ሳይሆን ከ1936 ዓም ጀምሮ ከሥራ ሁኔታ መሻሻል ጥያቄ ጋር ተያይዞ የተነሱና ፖለቲካዊ መልክ የያዙ የኢትዮጵያ ሠራተኞችን እንቅስቃሴ ለማሳየት ተፈልጎ ነው። በዚሁ ሁኔታ አመቺ ሁኔታዎችን ያገኘው የኢትዮጵያ ሠራተኞች መሰባሰብ የተጀመረው ከኢትዮ ጂቡቲ የባቡር ሐዲድ ሥራ መጀመር ጋር የነበረ ሲሆን፤ ከዚያ ቀደም ሲል ግን ቁጥራቸው ይህን ያህል ነው የማይባል በጨርቃ ጨርቅ ፋብሪካዎች፣ በቡና ቤቶችና በሆቴል ቤቶች አከባቢ የተወሰኑ የሠራተኞች ክምችት በነበሩባቸው አከባቢዎች ነበሩ። ከኢትዮ ጂቡቲ የምድር ባቡር መከፈት ጋር የተጀመረው የዚህ የሠራተኞች ስብሰብ አቅመ ደካማ የመሆን ጉዳይ፤ ከደካማ ካፒታል ወደ ኢትዮጵያ መግባት ጋር የተያያዘ የነበር ቢሆንም እስከዚያ ጊዜ ድረስ ግን ኤርትራን መረማመጃ አድርጎ የገባው የጣሊያን ወረራ ጦር ለመንገድና የከተማ ቤቶች ሥራ የተጠቀመው በመደቡ የተደራጀውን የሠራተኛ መደብ ወይም በአንድ ወይም በተወሰነ አከባቢ ከተሰባሰበው የሠራተኛ ስብሰብ ይልቅ ብዙም ከማሳወ ወይም ከቀዬው ያልተነጠለውንና መነጠልም የማይፈልገውን የገጠሩን ሕብረተሰብ ክፍል ይጠቀም ነበር። በዚህ መሠረትም እስከ 1950ዎቹ ድረስ በኢትዮጵያ የነበረው የሠራተኛ መደብ

የሚባለው የራሱን መደብ በሚገልፅ ዓይነት ሁኔታ ሳይሆን ኋለቀር የሆነውን የአገሬውን ሕዝብ አምሳያ ሆኖ ነበር። ዛሬም ቢሆን የኢትዮጵያ ሠራተኛ መደብ ለመደቡ ስለመቆሙ ከዚያ ሁኔታ የተለየ ያሳየው የዓይነት ለውጥ ለማየት አድካሚ የሆነ ፈለጋ ውስጥ መግባት ሳያስፈልግ አይቀርም።

ውስን የሆነው የእንዱስትሪና የእርሻ ክፍለ ኤኮኖሚዎች በኢትዮጵያ ውስጥ ማንሰራራት የጀመሩት ከ1950ዎቹ አጋማሽ በኋላ በፈጠሩት የጥቅም ግንኙነት የሠራተኛ መደብና የመደቡ የጥቅም ማስከበር እንቅስቃሴም የራሱን ቅርፅ መያዝ ጀመረ ለማለት ይቻላል። የእንቅስቃሴው ገጽታም በውስንና ምስጢራዊ በሆነ ሁኔታ በተለይም ከማህበራዊ ንቃተ ሕሊና እና እርስ በርስ ከመረዳዳት የዘለለ አልነበረም። በሌላም በኩል ንጉስ ኃይሌ ሥላሴ ራሱ ሕግ በሚሰጥበት ጊዜ በአደረገው ንግግር ውስጥ “... የኢትዮጵያ ሕዝብ ከሌሎች አገር ሕዝቦች ተለይቶ በመኖሩ ታላቁ የዛሬው ሥልጣኔ የሚሰጠውን ጥቅም ለማግኘት ሳይችል በመቆየቱ ...” ብሎ እንደመሰከረውና በተክል ፃዲቅ መኩሪያ መጽሐፍ እንደተጠቀሰው፤ ኢትዮጵያውያን እምብዛም በውጭ ዜጎች ዘንድ ያልታወቀው የኢትዮጵያ ውስጣዊ ሁኔታ በአፍሪካ አንድነት ድርጅት በአዲስ አበባ መቋቋም የተነሳ፤ የኢትዮጵያ ሠራተኞች የሠራ ሁኔታም ለአፄ ኃይሌ ሥላሴ መንግስት በጥያቄነት መቅረብ የጀመረው ከዚህ ከዉጪ አገር ሰዎች ጋር በተፈጠረው ግላዊና ቡድናዊ ግንኙነቶች ጋር ተያይዞ እንደሆነ ይገለጻል። በዚህ የተነሳም አንዳንድ ተራማጅ አስተሳሰብ የነበራቸው የውጭ ዜጎች አፄ ኃይሌ ሥላሴ የራሱን ዜጎች መብት ዝቅ እያደረገ፤ እንዴትስ ቢያደርግ ነው ፀረ ቅኝ አገዛዝ እና ፀረ ዘረኛ ተልዕኮ ያነገበውን የአፍሪካ አንድነት ድርጅት ጽህፈት ቤትን በአገሩ ውስጥ የሚያስተናግደው? የሚል ተጠይቃዊ ሐሳብ ያነሱ እንደነበረ ታወቋል። ይህንንም ግብረ መልስ ለመስጠት ወይም ጠያቂዎቹን ለመሸንገል በሚመስል መልኩ የ1953ቱን የሠራተኛ ጉዳይ አዋጅ እንዲወጣ ያደረገው። በዚህ አዋጅ በመታገዝም እስከ1956 ድረስ ወደ ሃምሳ የሚጠጉ የሠራተኛ ማህበራት በአገሪቱ ውስጥ ሊመሰረቱ ችለው ነበር።

እነዚህ የሠራተኛ ማህበራት ተሰባስበው የሠራተኛ ማህበራት ኮንፌዴሬሽን ከማቋቋማቸውም በላይ የዓለም የሠራተኞች ማህበራት ፌዴሬሽን ተመልካች አባል እስከመሆን ድረጃ ደርሰዋል። ቢሆንም ግን እስከዚህ ጊዜም ቢሆን የኢትዮጵያ ሠራተኞች የኑሮ ሁኔታ በቅኝ ተገዥ ጎረቤት አገር ጂቡቲ በምድር ባቡር ውስጥ ከሚሰሩ ሠራተኞች ያነሰ ከመሆኑም በላይ፤ ሠራተኞቹም ይህንኑ ሕይወታቸውን የሚለወጥ ጥያቄ ለማንሳት ወይም ለማቅረብ አንዳች ብቃት አልነበራቸውም። የያን ጊዜው ብቃት ማነስ እስከ ሃያ አንደኛው መቶ ዓመት ድረስ ቀጥሎ፤ ዛሬም ቢሆን የኢትዮጵያ ሠራተኛ መደብ እያሸለበ ያለ በሚመስል መልኩ፤ የሠራተኞች አርስቶክራቶች የነገሱበት መሆኑ በተጨማሪም ይታያል። ለምሳሌም ያህል የአገሪቱ ባለሀብቶች ከገዥዎች ኢሊት ጋር የወገኑ ወይም እነሱው ራሳቸው የጥቅም ተካፋዮች ስለሆኑ፤ ሙያተኞችን የሚቀጥሩበት አነስተኛ የክፍያ ምጣኔ (minimum wage standard) ተደንግጎ ባለመኖሩና ይህንንም የመነጋገርያ አጀንዳ አድርጎ የሚያነሳ አደረጃጀት ባለመኖሩ በአገሪቱ ውስጥ ያለው የኑሮ ሁኔታ በአንድ ጫፍ በጣም የናጠጠ ሀብታምና በሌላ ጫፍ ደግሞ በጣም የደኸዬ ድሃ ሠራተኛ፤ ሁለት ሊተሳሰቡ የማይችሉና የጋራ አገር ቢኖራቸውም የጋራ እሴት የሌላቸው ዜጎች የተፈጠሩበት፤ ወይም የአንዱ ሕልውና ለሌላው ጨርሶ አሳሳቢ ያልሆነ ዜጎች በአገሪቱ ውስጥ የሚኖሩ የሚመስልበት ድረጃ ላይ የሚገኝ ነው። የሠራተኛው መደብ ተጠናክሮ ወጥቶ ቢሆን ኖሮ ሁለቱን ተቃራኒ ጫፎች፤ ማለትም በአሰሪና ሠራተኛ መሀከል የሚታየውን የኑሮ መራራቅ በተወሰነ ድረጃ ማጣጣም እንኳን ቢቀር ማቀራረብ በተቻለ ነበር ለማለት ነው። “እንደእውነቱ ከሆነ የኢትዮጵያ ሠራተኛ መደብ ተብሎ ስም የበዛበት ኃይል የኢትዮጵያ ሠራተኛ መደብ በመኢሶን ወዝአደርነትና በኢሕአፓ ላብ አደርነት መካከል ያለውን ልዩነት ሳያውቅና ተራ ጥቅሙንም ማስከበር አቅቶት፤ መጀመሪያ የደርግ አሁን ቆይቶ ደግሞ የኢህአዴግ መጨወቻ የሆነ የምስኪኖች ስብስብ መሆኑን መረዳት አያቅትም።” በማለት ዶ/ር መረራ ጉዲና የኢትዮጵያ ሠራተኛ መደብ ዛሬ ድረስ የት ቦታ ላይ እንዳለ አስቀምጧል። በሌላም በኩል አደገ

የተባለው የኢትዮጵያ ኤኮኖሚ አስተማማኝ ደረጃ ላይ ስለመድረሱ ገና አጠያያቂ ቢሆንም፤ ሠራተኛው ከእጅ ወደ አፍ ኑሮውን ለመሸፈን ሲል ዉድድር አይሉት ምቀኝነት አንዱ ሌላውን ጥሎ ለማለፍ የሚደረገው ማፈናቀል አይጣል የሚባል ሲሆን፤ ይህም ሊፈጠር የቻለው ለጋራ ጥቅም በጋራ የሚያስተባብሩባቸው የራሳቸው የሠራተኛም ሆነ የሙያ ማህበር ወይም ሊያግዛቸው የሚችል አደረጃጀት ስለሌላቸው ነው። በአገርና ዓለም አቀፍ ሕጎች ላይ ተመስርቶ የሠራተኛውን ኤኮኖሚያዊ ጥቅም የሚያስጠብቅ ጠንካራ የሠራተኛና የሙያ ማህበራት ቢኖሩ ኖሮ፤ ደም የመምጣጥ ያህል አሰርቶ የማይከፍለው ባለሀብት አደብ ይገዛና ሠራተኛውም የሚገባውን ጥቅም ያገኛል ማለት ነው። ላቅ ባለ ሁኔታ ደግሞ ጠንካራ የሠራተኛ ማህበር ቢኖር የሕገ መንግስታዊ መብቶች መሸራረፍ ከመቀነሱም በላይ ባለሀብቱ ራሱ በጠመንጃ አፌሙዝ ሥልጣን ላይ ወጥቶ ከሚጠምዝዝ ኃይል ይልቅ ለአገሪቱ ሕገ መንግስት መከታ የሚሆን መንግስት እንዲፈጠር ጭምር ያስገድድ ነበር ተብሎ ይታመናል። ጠንካራ የሠራተኛ ማህበር መኖር ለጠንካራ ሕገ መንግስታዊ ሥርዓት መፈጠርና መጠበቅ ቀላል የማይባል አስተዋጽኦ እንደሚያደርግ ይታመናል። አነሰ እንኳን ቢባል ሰብአዊ መብታቸው የተጠበቀ ዜጎች እንዲፈጠሩ የሠራተኛና የሙያ ማህበራት የሚያበረክቱት አርአያነት ሰፊ ነው። የጠንካራ ማህበራትን አስተዋጽኦ ዘርዘሮ መጨረስ ባይቻልም፤ በዜጎች መሀከል የሚፈጠሩ ያልተመጣጠነ የኑሮ ሁኔታን ለመቀነስ ከፍ ያለ እገዛ ማድረግ እንደሚችሉ አንድና ሁለት የለውም።

እንግዲህ እስከ 1950ዎቹ መጨረሻ ድረስ ከመናኛ ጥቅማ ጥቅሞች ጥያቄ ባሻገር የኢትዮጵያ ሠራተኞች እንቅስቃሴ አልነበረም እንኳን ባይባል በጣም አነስተኛ ነበር ለማለት ይቻላል። ነገር ግን በ1960 የተመሠረተው የኢትዮጵያ ሠራተኞች ማህበራት ኮንፌዴሬሽን መቋቋምና ከዓለም የሠራተኞች ማህበራት ፌዴሬሽን ጋር የጀመረው ግንኙነት በአገሪቱ የፖለቲካ እንቅስቃሴ ውስጥ የሚያደርገውን ተሳትፎ አጎልብቶታል። በተለይም ከ1960 እስከ1965 የነበረው ጊዜ (ከዚያ በፊትም ሆነ ከዚያ በኋላም ታይቶ በማይታወቅበት ሁኔታ) በአንድ ወቅት

የውጪ አገሮች ትምህርትና ግንኙነት የነበራቸው ወጣቶች በአሳደሩበት አዎንታዊ ተፅዕኖ ምክንያት የኢትዮጵያ ሠራተኛ መደብ ከራሱ መደብ ባሻገር ለሌሎች የመደብ አጋሮች ሊናገርና ሊደመጥ የቻለ የሕብረተሰብ ክፍል ለመሆን ችሎ ነበር። ይህም ሊታገዝ የቻለው ከዚያ በፊት ባልተለመደ ሁኔታ የፖለቲካ ሥልጣን መጠየቅ የሚችሉ የፖለቲካ ፓርቲዎች (በውጭ አገር ቢመሰረቱም) በአጠቃላይ በአገሪቱም ሆነ በተለይ በሠራተኛ መሀከል እንደገቡቱ የመላው ኢትዮጵያ ሶሻሊስት ንቅናቄ (መኢሶን) እና የኢትዮጵያ ሕዝባዊ አብዮታዊ ፓርቲ (ኢሕአፓ) የተቋቋሙበትና ከዚህ ከሠራተኛ መደብ ጋር የተደባለቁበት ጊዜ ነበሩ።

ምንም እንኳን የእነዚህ የፖለቲካ ድርጅቶች መሠረት (በኋላ በዝርዝር እንደምናየው) በውጭ አገሮች የነበሩ የኢትዮጵያ ተማሪዎች ማህበራት ቀጣይ ቢሆኑም፤ በስድሳዎቹ ለተከሰቱ ቀዉሶች ፖለቲካዊ መልክ ግፉ ቢልም የሥልጣን ጥያቄ እንዲያቅፍ አስገድደው የሠራተኛውን መደብ ሊያንቀሳቅሱ የቻሉ ናቸው። ምንም እንኳን ኢሕአፓ የተባለው የፖለቲካ ማህበር መንግስት” የማቋቋም ጥያቄን ከ1966ቱ አብዮት መነሻ ጋር አያይዞ እስከሚያነሳና በዘላቂነትም የሠራተኛው መደብ የፓርቲ ፖለቲካ ጨዋታ (የሥልጣን ጥያቄ) ውስጥ እንዲሰለፍና የራሱን ተጨማሪ ሚና እንዲጫወት ከማድረግ በፊት የኢትዮጵያ ሠራተኛ መደብ ያደረገው አስተዋጽኦ የጎላ አልነበረም። ምክንያቱ ደግሞ በአገሪቱ ውስጥ የተንሰራፋው ድህነትና መሃደምነት በግንባር ቀደምትነት ያጠቃ የነበረው ከእጅ ወደ አፍ የሚኖረውን ሠራተኞችና ቤተሰቡን ስለሆነ፤ የሠራተኛው መደብ ከዕለት የራሱንና የቤተሰቡን ጉሮሮ ከመድፈን ባሻገር ስለፖለቲካ ሚናው ሊያስብ የሚችልበት አጋጣሚው አልነበረም። እስከ ቅርብ ጊዜያት ድረስ ደግሞ የሠራተኛው መደብ የኢትዮጵያ ፊዉዳል ሥርዓት ፖለቲካ መስመር ተላቅቀው በነፃነት እንዲራመዱ ስላልተፈቀደላቸው፤ አስቀድመው የነቁቱ ለስደት የተዳረጉ እንዳሉ ሲታወቅ፤ ተተኪዎቹ ደግሞ የሠራተኞች አርስቶክራዎች ሆነው “ጊዜያዊ ሕዝባዊ መንግስት” እያሉ ቀርተዋል። የሠራተኛው መደብ የመሪነት ሚናም ከ1980ዎቹ ጀምሮ ከሶሻሊስት ሥርዓት (እንደሥርዓት ማክተም ወይም መቀዘቀዝ ጋር)

ያከተመ ሆኗል። ቢሆንም ግን በኢትዮጵያ የፓርቲ ፖለቲካ ዉስጥ ከዚህ በላይ ለማየት እንደተሞከረዉ እስከ 1960ዎቹ ድረስ የሠራተኛዉ መደብ የተጨወተዉ ሚና የጊዜ፣ ቦታ እና ሁኔታ ተፅዕኖ እንደተጠበቀ ሆኖ ቀላል ግምት የሚሰጠዉ አልነበረም።

የምዕራፍ አንድ ማጠቃለያ፡

ከ19ኛዉ መቶ ዓመት በፊትም ሆነ በኋላ ጀምሮ በኢትዮጵያ የፖለቲካ ሥልጣን ሲወጣና ሲወርድ የነበረዉ ዛሬ ላይ ሆነን የምንገነዘባቸዉም ሆነ የምናዉቃቸዉ የፖለቲካ ፓርቲዎችና የሕዝብ ተወካይ ለመሆን በግለሰቦችና ቡድኖች መሀከል የሚደረግ ፉክክር አልነበረም። ነበረ እንኳን ቢባል ለሥልጣን በሚደረገዉ እሽቅድምድም ዉስጥ በግለሰቦች መሀከል የተደረገ መሸከብና ከንብረት መዉደም እስከ ሕይወት መጥፋት የደረሰ ወቅቶች ነበሩ። ለምሳሌም ቴዎድሮስ የየጁ ሥርወ መንግስት የሆነዉን የራስ ዓሊን አገዛዝ ከሥልጣን ለማስወገድ ጅምላ ጭፍጭፋ አካሂዷል። አፄ ዮሐንስ በቴዎድሮስና በተክለ ጊዮርግስ ላይ የበላይነትን ለመቀዳጀት ከእንግሊዙ ጦር አዛዥ ከናፒየር ጋር አሳፋሪ መሞዳሞድን ፈጽሟል። ምንሊክ ዮሐንስ እንዲሞት ሸፍጥ ፈጽሟል። እያሱ የተወገደዉ ሰበቡ ብዙ ሆኖ በተፈጸመበት የቤተ መንግስት ኩዴታ ነበር። ኃይሌ ሥላሴ በቀጠራቸዉ ወታደሮች ከመወገዱም በላይ ሲሞት መቃብሩ በደርጉ ሊቀ መንበር የግል ጉዳይ መጠቀሚያ ቤት አከባቢ ነዉ። ደርግ በተራዉ የተወገደዉ ነፋስ እንደመታዉ ጉም ተበታትኖ ነዉ። የዚህ መጽሐፍ 2ኛ ዕትም እየተዘጋጀ ባለበት ጊዜ የመዜንግሩ ቃሊቻ ተንብዮታል እንደሚባለዉ የወያኔ/ኢህአዴግ ቡድን መንግስትም የተወሰነ ቀሪ ክፍሉን ፈንፊኔ ላይ ትቶ እሱም እንደጉም ተበትኗል። ዲሞክራሲያዊ የሕዝብ ዉክልና ከቃላት ሳያልፍ የኢትዮጵያ ፖለቲካ እነሆ 21ኛዉ መቶ ዓመት ላይ ደርሷል። ቀጣዩ ጊዜ ለኢትዮጵያ ዕጣ ፈንታ ምን ሊሆን እንደሚችል በእርግጠኛነት መናገር ቢያቅተንም ሥልጣን ላይ ካለዉ ቡድናዊ አምባገነናዊ ሥርአት የተነሳ አስቸጋሪ ሊሆን እንደሚችል ግን በልቤ ሙሉነት መናገር ይቻላል።

ቴዎድሮስን ለመጣል በተደረገው ትግል ዉስጥም የወርቁት፣ የመስተዋት፣ የተክለ ጊዮርግስና የዮሐንስ ድርሻ ብዙ ቢሆንም፤ የሐንስ ከእንግሊዙ ጀኔራል ናፒየር ጋር በፈጠረው የተሻለ ግንኙነት የዮሐንስ ቡድን አሸናፊ ሆኖ ሊወጣ ችሏል። አንዱ ቡድን በሌላው ላይ የበላይነትን አግኝቶ ለመዉጣት በተደረገው ግብግብ፤ ደም አፋሽ እርምጃዎች የተወሰዱ ቢሆንም፤ ለአንዱ ቡድን ያደላና በተቃራኒ ላይ የሚገኘውን ቡድን ለመበደል ወገንተኝነት የተንፀባረቀበት ትግል ነበር ለማለት ይቻላል። በሌላም በኩል የኢትዮጵያ ገዢ ክፍሎችን በአጽንኦት ስንምለከት (አሁንም ተክለ ጊዮርጊስና ዮሐንስን ሳይጨምር)፤ ቡድናቸው የበላይነትን ተጎናጽፎ እንዲወጣ ለማስቻል፤ ከአፄ ቴዎድሮስ ጀምሮ ሥርወ ሰላምን የተባለውን ትውፊት እየጎተቱና የፊውዳል ሥርዓት እያራመዱ እስከ አፄ ኃይሌ ሥላሴ መንግስት ድረስ ዘልቀዋል። ከልዩነታቸው ይልቅ አንድነታቸው የበለጠ የሚጎላው የፊውዳል ነገስታት መጠነኛ ልዩነት ነበራቸው እንኳን ቢባል በአጭር የተቀጨው የልጅ ኢያሱ አገዛዝ ዘመን መሠረታዊ ሕግ ነፃ ጉዳዮች መሻሻልና ኃይሌ ሥላሴ ደግሞ አገዛዙን በመጀመሪያዎቹ ዓመታት ማለትም እስከ 1920ዎቹ መጨረሻ ድረስ ሕገ መንግስታዊ ሽፋን ለማሰጠትና ለማዘመን የወሰነበትና ከውጪ መንግስታት ጋር ያደረገው ግንኙነት የሚጠቀስ ይሆናል። አፄ ምኒልክ አጎራባች ሕዝቦችን ወርሮ ቅኝ ግዛቱ ቢያደርግም ዘመናዊ ትምህርት፣ ትራንስፖርት፣ መገናኛ፣ ሕክምና፣ ወዘተ ማስፋፋቱ፤ ዛሬም ድረስ ሊካዱ የማይችሉና በቅርስነት ያሉ ምስክሮች ናቸው። እነሱም በተራቸው ቢያንስ ከተወረረው ደቡብ ግዛቶች የምግብ ዋስትና በማግኘታቸው የተደሰቱት የልጅ ልጆቹ ዛሬም ለዚያ ውለታው ሲባልም የሴሜቲክ ወይም የአበሻ ልጆች ተብለው የሚታወቁት ይኸው እስከዛሬ ድረስ ለውለታው በስሙ እያመለኩ እንዲኖሩ አድርጓቸዋል።

በምኒልክ የተጀመሩ የመሠረተ ልማት ግንባታዎችና መንግስታዊ አገልግሎቶች በተለይም የትምህርት ማዕከላት መስፋፋት፤ በአፄ ኃይሌ ሥላሴ ዘመን መንግስት በተለይም በመጀመሪያዎቹ የነጋሲነት ወቅት ላይ

የሚጠበቀውን ያህል ቀጣይነት ሊያሳዩ ካለመቻላቸውም በላይ፤ የዚህ ነጋሲ ትልቁ ችግርም አገሪቱን ወደ ተሻለ ደረጃ ሊመሩ የሚችሉ ከዘር ሐረግና የደም ትስስሩ ውጭ ሌላ ባዕድ ወይም የቴክኒክ ባለሙያዎች እንዳይገቡበትና ከዉስጥም ማዉጣት አለመቻላቸው የአገሪቱ ዕድገት ቁልፍል እንዲሆን አስገድዶት እንደነበረ እናስታውሳለን። ፀረ አፓርታይድ ታጋዩና ለሽምቅ ውጊያ ሥልጠና ወደ አዲስ አበባ ዘልቆ የነበረዉ ኒልሴን ማንዴላ (1994፡ 349) የወቅቱ የኃይሌ ሥላሴን መንግስት ከጠበቀዉ በታች ወርዶ ያገኘ መሆኑን በ *Long Walk To Freedom* በሚለዉ መጽሐፉ “*Contemporary Ethiopia was not a model when it came to democracy, either. There were no political parties, no popular organs of government, no separation of powers, only the emperor, who was supreme.*” በማለት ተችቶታል። በጣም አሳዛኙ ነገሩ ደግሞ ማንዴላ በ1950ዎቹ መጀመሪያ ላይ የነቀፈዉ ያልሰለጠነ የኢትዮጵያ የፖለቲካ አመራር ከ50 ዓመታት በኋላም ቢሆን (እኔም ልጩምርበትና)፤ ሕዝባዊ ቅቡልነት ያለው የመንግስት ተቋማት (*popular organs of government*) አልተገነቡም፤ በመንግስት አካላት (ሕግ አውጪ፣ ሕግ አስፈፃሚ እና ሕግ ተርጓሚ) መሀከል የሥልጣን ክፍፍል የለም (አለ ቢባል እንኳን አንድም እንደሚጠበቅ ወይም ትርጉም ያለው አይደለም)፤ ዴሞክራሲ የለም፤ የውስን ሰዎች ወይም ቡድኖች ወሳኝነት ብቻ ጎልቶ የሚንፀባረቅበት ነው። ይህንን እንደለውጥ የሚመለከቱ ካሉ ከኃይሌ ሥላሴ የአንድ ሰዉ ፈላጭ ቆራጮነት (*aristocracy*) ወደ የጥቂት ግለሰቦች ቡድን (*oligarchy*) ከመለወጡ በስተቀር ዛሬም ድረስ በመሠረታዊነት ለሕዝቡ ሕይወት ዋስትና የሚሆን የኢትዮጵያ ፖለቲካ የተሻለ የሚባል የአመራር ለዉጥ አላሳየም። ማለትም ተቋማዊነት ያለው አሳታፊ የፖለቲካ አመራር አልተፈጠረም ነዉ።

አፄ ኃይሌ ሥላሴ የአዋጁ አገላለፅ ኃላፊነት አላብኝ ከሚል ሰዉ የወጣ ባይመስልም፤ የባሪያ ንግድን በአዋጅ ማስወገዱና ይህም በዓለም መንግስታት ፊት ቆሞ መናገር ያስቻለዉን ያህል፤ ልክ እንደ ንጉስ ምኒልክ በመሬት ይዞታ ምክንያት ሕብረተሰቡ በሙሉ የባለመሬት ባሮች

ያደረገውን የመሬት ይዞታ ስሪት ለማስተካከል አንዳች ሙከራ ባለማድረግ የኢትዮጵያ ግብርና ምርታማነት እንዳያድግ ትልቅ እንቅፋት ሆኖበት ሰንብቷል። የተቆለ እህል ቢዘራበት ያበቅላል የሚባል ለም መሬት አለን እየተባለ እስከ 21ኛው ምዕተ ዓመት ድረስ ኢትዮጵያውያን የምግብ እህል ተመፅዋች ሆነን እየኖርን ነው። አንዳርጋቸው አሰግድ ከላይ በተጠቀሰው መፅሐፉ ገጽ 109 ላይ ይህ ለውጥን አለመሻት የፊውዳል ገዥ አባላትና ንጉሱን ምን ላይ እንደጣላቸው እንደሚከተለው አስቀምጧል። “የንጉሴ ነገስቱ የገዥ መደቦች የመሬት ይዞታና የባለመሬት-ጭሰኛ ግንኙነት ጥያቄዎችን ተቀብለው አንዲት ጋት ፈቀቅ ለማድረግ ባለመፈለጋቸው ከለውጡ ጥያቄ አንፃር ስንመለከታቸው የራሳቸውን አስከፊ ዉድቀትና መቃብር ሲያዘጋጁና ሲቆፍሩ የኖሩ ነበሩ” ብሏል።

እንደትግሉ ጥንካሬና ጥልቀት ሊያጥር ወይም ሊረዝም ይችላል እንጂ የሕዝቦች እንቅስቃሴ የመጠን ለውጥ ተጠራቅሞ ወደ ዓይነት ለውጥ መሸጋገሩ አይቀረ እንደሆነ ይታወቃል። በመሆኑም ከሕብረተሰቡ አብራክ የሆኑ የተማሪዉ፣ ሠራተኞች፣ ገበሬዎች፣ ወዘተ ያደረጉት እንቅስቃሴ ተጠራቅሞ ሕልውናዉ ከመሬት ይዞታ ስሪት ጋር የተያያዘውን የኃይሌ ሥላሴን የፊውዳል ሥርዓት እንዲወድቅ አድርጓል።

በመሠረቱ፤ በስርአተ ንግሱ ውስጥ የመጠን ለውጥ እንኳን ባለማሳየቱና ንጉሱ እስከ ሚጃጅ ድረስ ሥልጣን ላይ ሙጭጭ በማለቱ፣ የመሬት ይዞታ አለመሻሻልና የድህነት መንሰራፋት በውጫዊ ሁኔታዎች ታግዞ በአስከተሉት ቀውስ የኃይሌ ሥላሴ መንግስት ሊወድቅ ችሏል። የኃይሌ ሥላሴ መንግስት መዉደቅ ማለት ደግሞ የሥርወ ሰላምን ዘር መንግስት መዉደቅ፤ በተለይም የፊውዳል ሥልተ ምርት የመጨረሻ ግብአተ መሬቱ የተፈጸመበት ነበር። በኃይሌ ሥላሴ መንግስት ዘመን የመጨረሻ አከባቢ ሕዝብን መርቶ ለድል የሚያበቃ የፖለቲካ ፓርቲ ባይኖርም፤ ለኢትዮጵያ ሕዝብ አዲስ የሆነ የፓርቲ ፖለቲካ ቅርጹን ይዞ ብቅ ማለት የጀመረበት ወቅትም (epoch) ይኼዉ የኃይሌ ሥላሴ ዘመን መንግስት ለመሆኑ መካድ አይቻልም። ከዚህ በኋላም በዘር ሐረግ እየተሳሳቡ ሲሸሹሙ

የነበሩ የፊዉዳል አገዛዝ ዘመን የሥልጣን ዝዉዉርና ውርስ በኃይሌ ሥላሴ ላይ ማክተሙ አንድ ቢሆንም፤ ነገር ግን በተጠበቀው ሁኔታ ስኬታማ ባይሆንም፤ አዲስ አስተሳሰብ የሆነዉ የፓርቲ ፖለቲካ ቅርፅ ይዞ ብቅ ያለበት ጊዜ ነበር። ቀጥሎ ባለው ምዕራፍ ላይ በስፋት የምንመለከት ይሆናል።

ምዕራፍ ሁለት፡ የወታደራዊ ደርግ አነሳስና ሊዳፈን የነበረው የፖርቲ ፖለቲካ ጥንስስ

የሕግ የበላይነትን ለማስፈንና ሕዝብ የሥልጣን ምንጭ መሆኑን ለማረጋገጥ የረጅም ጊዜ ትግልና ከፍተኛ የሕይወት ዋጋ ከሚያስከፍለው ውስጥ ለሰው ልጅ ዕድገትና ሥልጣኔ ዝግ የሆነውን የፊውዳል ሥርዓትን ለማስወገድ የሚካሄደው ትግል ዕልህ አስጨራሽ ነው። ትግሉ ደግሞ ፈርጀ ብዙ ማለትም ፖለቲካዊና ኤኮኖሚያዊ ብቻ ሳይሆን ድንቁርናን ጭምር መዋጋት ሲሆን፤ የፊውዳል ሥርዓቱን ማስወገድ ማለት የፊውዳል ሥርዓትን እንደ ሥርዓት የአምላክን ተልዕኮ ፈፃሚ የሃይማኖት ሥርዓት ጋር የተተበተበ ስለሆነ የአፈና መዋቅሩን አሸንፎ ለመሻገር ከፍተኛ ትግል ይጠይቃል፤ ተተኪ ሕዝባዊ ሥርዓት መፍጠሩ ራሱ ከዚህ ያላነሰ መስዋዕትነትን የሚጠይቅ ነው። ከዚህም የተነሳ ነዉ ምንም እንኳን ከ1966 መጨረሻ ላይ ጀምሮ የፊውዳል ሥርዓት መሠረት የሆነው የመሬት ይዞታ ስሪት ከኢትዮጵያ ቢወገድም ያንን የፊውዳል ሥርዓት የተካዉ ሥርዓት ደግሞ (ወደፊት በዝርዝር የምንመለከት ይሆናል) የባሰዉኑ አፋኝና የዜጎችን ሕይወት የበላና የትውልድ ክፍተት (*generation gap*) ጭምር የፈጠረ አስቸጋሪ የነበረ የወታደራዊ አገዛዝ ሥርዓት ነዉ። ለዚህም ነዉ አንድን ሥርዓት መለወጥ ብቻ ሳይሆን ምትኩን መፈለግ ወይም ማግኘትም ያንኑ ያህል ወይም የበለጠ አስቸጋሪ ይሆናል የሚባለዉ። “ማፍረስ ቀላል ባይሆንም መገንባት ደግሞ የበለጠ ከባድ ነዉ” የሚለዉ ሐረግ ከኃይሌ ሥላሴ አገዛዝ ዉድቀት በኋላ በደርግ መንሰራፋት አከባቢ አብዮታዊ መድረክ በሚል በመገናኛ ብዙሃን በተደጋጋሚ ይነገር የነበረዉ ቃል የሥራውን አስቸጋሪነት ገላጭ ለማድረግ ነዉ። የሃያኛው መቶ ክፍለ ዘመን ሊያልቅ ሩብ ያህል ሲቀር መሠረቱ የተናጋው የኢትዮጵያ ፊውዳል ሥርዓት መልኩን እየቀያየረ እስከ ሃያ አንደኛው ሩብ ምዕተ ዓመት ድረስ ኢትዮጵያዊያን ልንላቀቀው አለመቻላችን የፊውዳል ሥርዓት ምን ያህል መጣጭ ዋግምት እንደሆነ ያመለክታል።

የኃይሌ ሥላሴ መንግስት ሕልውናውን እየገዘገዘ የመጣውን ሕዝባዊ ንቅናቄዎች ለመቆጣጠርና ብሎም ለማፈን ንጉሱ ያለ የሌለ ኃይሉን የተጠቀመ ቢሆንም የሰሜኑ የአገሪቱ ክፍል ረሃብ፣ የነዳጅ ዋጋ መጨመርና የኑሮ ሁኔታ መመስቀል፣ የታክሲ ሾፌሮችና የመምህራን የሥራ ማቆም አድማ በአጠቃላይም ዓለም አቀፍና አገር አቀፍ ሁኔታዎች በመደማመር የንጉሱን መወደቅ ሲያፋጥኑት፤ ሥርዓቱን ሊታደገው የሚችል የዉስጥም ሆነ የዉጭ ኃይል ብቅ አላለም። እንዳዉም የሥርዓቱ ታማኝ የነበረው የመለዮ ለባሹ ሠራዊት በየክፍለ ጦሩ እያመጸ የደመወዝ ጭማሪና በዳይ አለቆቹ ከሥልጣን እንዲነሱለት የሚያቀርበው ጥያቄ እየጨመረ እንዲሄድ አደረገው። የደጉ ቀን አጋር ናቸው የተባሉ የውጪ ኃይላት፤ አሜሪካና እንግሊዝ ጭምር ሥርዓቱን ቀርቶ የንጉሱን ሕይወት እንኳን ሊታደጉ አልፈቀዱም።

የኢትዮጵያ መለዮ ለባሽ ሠራዊት ከ1960ዎቹ ንቅናቄ የተቀላቀለው በጣም ዘገይቶ ብቻ ሳይሆን ሊነጋጋ ሲል በጨለመበት ሰዓት ላይ ነው። ይህም ሊሆን የቻለው የኢትዮጵያ መለዮ ለባሽ ከተቀረጸበት የሕዝባዊ ወገናዊነት የለሽነት አደረጃጀት የተነሳ አብዛኛውን ጊዜ የወጣበትን ሕዝብ ችግር ከመፍታት የበለጠ፤ ደመወዝ ለሚከፍለው መንግስት ወይም የመንግስት መሪ ታማኝነቱን ስለሚገልፅ ነበር። ነገሩን በግልፅ ለማስቀመጥ ያህል መለዮ ለባሹ ብዙም የትምህርት ዝግጅት ስላልነበረውና አርቆ የማየት ችሎታውም ከካምፑ ባሻገር እምብዛም ስላልነበረ ወይም ስለማይሆን፤ የአገዛዙ መሪ ከተነካ ሕገ መንግስቱና የአገሪቱ ሉዐላዊነት የመፈራረስ ዕድል ያጋጥማል ከማለትም አልፎ፤ ሰማይና ምድርም ይገለባበጣሉ የሚል ስሜት ሊይዝ የሚችል ኃይል ስለሚሆን ነው። “ሰማይ አይታረስ ንጉስ አይከሰስ” የሚለውን ተረት በግንባር ቀደምትነት ያነገበው የመለዮ ለባሹ ክፍል ነዉ ቢባል አጋኖ የተነገረ አይመስለኝም። ይህ ደግሞ የሚያሳየው ኃይል ያለበት ክፍል በተለይም የደህንነትና መለዮ ለባሽ ክፍል ከሕዝባዊ የለውጥ ፍላጎት ጋር መሄዱ ጨርሶ የለም ባይባልም አዝጋሚ እና ኋላቀር ይሆናል፤ አጋጣሚው ከተመቻቸ ግን ወደ ዲሞክራሲያዊ ጎዳና የመሳቡ ዕድል አነስተኛ ቢሆንም

አደረጃጀቱና ቁሳዊ አቅሙ በተሻለ ደረጃ ስለሚገኝ ወደ ሥልጣን ለመቅረብ ፈጣንና የአጥቢያ አርበኛ ባለድል ይሆናል። ስለሆነም የመለዩ ለባሹ ክፍል ከሕዝባዊ የገበሬዎች፣ የተማሪዎችና የተማረዉ የከተማ ሕዝባዊ ንቅናቄዎች ጋር ከመራመድ ይልቅ ወደ ማፈን፤ ከፍ ሲልም ከማዳፈን ሥራ በላይ ቀጥታ በሕዝብ ልጆች ላይ ይተኩስ እንደነበር የኢትዮጵያ የቅርብ ዓመታት ታሪክ ነዉ። ነገር ግን ከወቅቱ ዓለም አቀፍና አገር አቀፍ ሁኔታዎች አስገዳጅነት የተነሳ በተለሳለሰና ለንጉሱ ታማኝነቱን እየገለጸ፤ ደርግ በሦስት እርከን የተከፈለ ከጊዜ አንፃር ረጅም ጊዜ የወሰደና ዘገምተኛ የሚባል አብዮታዊ እርምጃ በመዉሰድ ወደ ሥልጣን የሚያደርገዉን ጉዞ ጀመረ። እነዚህ አዝጋሚ የተባሉ አብዮታዊ እርምጃዎችም፡-

1. ኤኮኖሚያዊና ማህበራዊ ችግሮችን ለመፍታት የቅርብ አዛዦችን በቁጥጥር ሥር ማዋልና እነዚያን ለማስፈታት የተንቀሳቀሰዉን የበላይ አካል ጨምሮ በቁጥጥር ሥር በማዋል የበታችኛ ሲጠጡ የከረሙትን ቆሻሻ ዉሃ እስከ ማጠጣት የደረሰ፤
2. የእንዳልካቸዉ መኮንን ካቢኔን ለመታደግና ዕድሜ ለማራዘም በአየር ኃይሉ አባል ኮሎኔል ዓለምዘዉድ ሥር የተቋቋመዉንና የሠራዊቱን ትግል ለማስተባበር፤ በዉነቱ ግን ለማዳፈን የተቋቋመዉን ኮሚቴ በማስወገድ፤ እና
3. ከየካቲት 21፣ 1966 ዓም ጀምሮ መሰባሰብ የጀመረዉ የእምቢተኛ ወታደሮች ስብስብ ግስጋሴውን ቀጥሎ፤ ሰኔ 3፣ 1966 የተቋቋመዉ የጦር ኃይሎች፣ የፖሊስና የሕዝባዊ ጦር አስተባባሪ ኮሚቴ ማቋቋም መቻሉ ከላይ ከተጠቀሰዉ ጋር ተዳምሮ የደርግ የመጀመሪያዉ ጥንስስ ቅርስ ሊባል የሚችል የተደራጀ እርምጃዎች መውሰዱ ናቸዉ።

እዚህ ላይ አንድ ሊታወቅ የሚገባ ነገር ቢኖር በአብዛኛው በትምህርት ቤቶች በተለይም በዩኒቨርሲቲዎች አከባቢ ስንቀሳቀስ የነበረው ፀረ ፊውዳል የትግል እንቅስቃሴ አንድም የንጉሱ ጠባቂ የሚባለው ወታደር መቀላቀሉ ሲሆን በሌላም በኩል በተማረው ክፍል አከባቢ ተወስኖ

የነበረው የትግል እንቅስቃሴ በተለይ ከነቀምቴው የየካቲቱ 1965ቱ የኢትዮጵያ መምህራን ማህበር ስብሰባ ውሳኔ ወደኋላ ላይ አፍ እንጂ ጀሮ በሌላቸው ጉልበተኛ ወታደሮች መነጠቁ ነው። ስለሆነም፤ ከየካቲት 66 ጀምሮ ሕዝባዊ ፀረ ፊውዳል ትግሉ ደጋፊና ተቃዋሚ እያፈራ መጥቶ መስከረም 2 ቀን 1967 ዓም ላይ ከንጉሱ ከሥልጣን መውረድና የደርግ በሥልጣን ላይ መደላደል ጋር የኢትዮጵያዊያን የዴሞክራሲያዊ መንግስት ማቋቋም ሕልም ሌላ ተጨማሪ ትግል ማድረግ እና መስዋዕትነት መክፈል ወደሚጠይቅ ተላለፈ።

በሕዝባዊ ንቅናቄዎች የተቀጣጠለው የ1965/66 የለውጥ ፍላጎት በውስን መልኩም ቢሆን የሁለት ሕቡዕ የፖለቲካ ፓርቲዎች፤ የመላ ኢትዮጵያ ሶሻሊስት ንቅናቄ (መኢሶን) እና የኢትዮጵያ ሕዝባዊ አብዮታዊ ፓርቲ (ኢሕአፓ) ተሳትፎ ታክሎበት የኃይሌ ሥላሴን መንግስት በመጣል ወታደራዊ ደርግ ብዙም አስቸጋሪ ባልሆነ ሁኔታ ወደ ሥልጣን እንዲያዘግምና መስከረም 2 ቀን 1967 ንጉሱን ከሥልጣን ሊያወርድ ችሏል። የሕዝብን አመኔታ ለማግኘት ሲል ደርግ በዚያው ዓመት ከኤኮኖሚ ጥያቄዎች በመለስ የሚከተሉትን የፖለቲካ እርምጃዎች ወስዷል። የኢትዮጵያ ሶሻሊዝም ታወጀ፤ ሰላምናዊ ሥርወ መንግስት ለአንዴና መጨረሻ ጊዜ ግብአተ መሬቱ ተበሰረ፤ የኢትዮጵያ ሪፑብሊክ እንደሚታወጅ ተገለጸ። ነገር ግን ከድጡ ወደ ማጡ ሆነና ደርግ ንጉሱን ከመንበሩ ባስወገድበት ቅፅበት የፀረ ዴሞክራሲ አፈናው ጅምር የሆነውን ሠላማዊ ሰልፍ ማድረግም ሆነ የተቃውሞ እንቅስቃሴ ማድረግ እንደማይቻል ክልከላም አወጀ።

ከላይ ጠቆም እንዳደረጉትና ወደ ኋላ ተመልሶም የደርግ አባላት ተዋጽኦ ቢመረመር ከጦሩ መሀከል ተመልምለው የተላኩት በየክፍሉ ጦራቸውም ቢሆን በባህርይያቸው ቅቡልነት ያልነበራቸው መሀከለኛ መኮንኖች ሲሆኑ፤ ለአቤቱታ ወይም ለተቃውሞ እንጉሱ ፊት እንዲቀርቡም የተደረገው በተለመደው አጉል ድፍረታቸው እንዲጋፈጡና ንጉሱ የሚወስዱት እርምጃ ቢኖር በዚያው ቢያልቅላቸውም “ዕዳቸው ገብስ

ነው” ከሚል እሳቤ የተነሳ እንደነበረ በኋላ ላይ እየወጡ ያሉ ማስታወሻዎች ይመሰክራሉ። ሀብታሙ አለባቸው የቄሳር እንባ ብሎ በፃፈውና የደረግ አባላትን ብቃት በገለጸበት መፅሐፉ ገጽ 15 ላይ “ደርጉ በርካታ የበታች ሹሞችን ይዟል፤ የትምህርት ቤት ደጅ ያልረገጡም ሞልተውበታል” ብሏል። እንደዚህ ዓይነቶቹ ሰዎች የሰከነ የፖለቲካ ዓላማ አራምደው ሕዝብንና አገርን የሚያክል አመራር ለመስጠት ብቃት ይኖራቸዋል ብሎ መጠበቅም ያስቸግራል፤ ችግር እንኳን ቢገጥማቸው ለሚቀይሱት አቅጣጫ ምርጫቸው የሚያደርጉት ጭካኔን መፈጸም እንደሆነ ከወዲሁ መናገር ይቻላል። ከንጉሱ ቤተ መንግስት አከባቢም ይገጥማቸዋል ተብሎ የተጠበቀው ሁኔታ ግን እንደተጠበቀው ሊሆን አልቻለም።

በንፅፅር ሲታይም ከኃይሌ ሥላሴ መውደቅ በኋላ የሕዝቡ ሐሳብ በሁለት የተከፈለ ይመስላል፤ አንድም ሕዝባዊው ንቅናቄ ጎልብቶ በወቅቱ ከተከሰተው የኑሮ መመሰቃቀል የሚያላቅቀው ከሆነ ምንም ዓይነት ሥርዓት ቢመጣ ለመቀበል ደስታቸው ነበር። ሁለተኛም በዓለም ላይ ተራማጅ የሚባሉ አስተሳሰቦች እየሰረጹ የመጡበት ጊዜ በመሆኑና ሕዝቡም እነዚያን ተራማጅ አስተሳሰቦች ይመኝ ስለነበረ እንደደረግ ዓይነቱ የዘቀጠ የፖለቲካ ሥርዓት ይከተላል የሚል ግንዛቤ አልነበረም። እንዲያውም “ኢትዮጵያዊ ሶሻሊዝም” ሲታወጅ እና <ኢትዮጵያ ትቅደም> የሚባለው መፈክር ሲቀነቀን የተሻለች ኢትዮጵያን ለማየት የሚፈጅ ጊዜ አጭር እንደሚሆን ተገምቶ ነበር። በተለይም ሰኔ 26 ቀን 1966 አስተባባሪ ኮሚቴው መመሪያዬ <ኢትዮጵያ ትቅደም> ነው ማለቱና፤ ይህንኑ ቀርቦ ለተሸመደመደው ንጉስ ማስረዳቱ ሕዝብን ወደ መስመሩ እየሣበነበር ለማለት ይቻላል።

ነገር ግን የደረግ መነሳሳትም ሆነ የ1966 ሕዝባዊ አብዮት ለኢትዮጵያ ፖለቲከኞችና የፖለቲካ ፓርቲዎች ጥሩ ግጥምጥሞሽ አልነበረም። በአንድ በኩል ሕዝቡን በማንኛውም ስልት መርቶ ለሕዝባዊ ሥልጣን የሚያበቃ ሥር የሰደደ ተቀባይነት ያገኘ የፖለቲካ ፓርቲ እንዳልነበር ሲታወቅ፤

ተፈጥረው ከነበሩት ውስጥ መኢሶን እና ኢሕአፓ ቢሆኑም፤ በኃይሌ ሥላሴ ሥርዓት ላይ ለመውሰድ የነደፉት እርምጃ ቢኖርም፤ ከየተመሰረቱበት የወጭ አገሮች ወደ አገር ቤት ሲመለሱ የጠበቃቸው መንግስት ግን ደካማ ጎኑን የሚያወቁት የኃይሌ ሥላሴ መንግስት ሳይሆን፤ <ኢትዮጵያ ትቅደም> ከሚለው መፈክር ውጭ ምን ዓይነት ሥርዓት ማራመድ እንዳለባቸው በቅጡ ያልተረዱና ለመግለፅም የማይመቹ የ120 የወታደሮች ስብስብ ርዕሰ ብሔርነትን ነበር። ስለሆነም የፖለቲካ ድርጅቶች በትልማቸው መሠረት የየራሳቸው አባላት ሥልጣን እስከሚይዙ ድረስ አንድም ደርግን ደግፈው ወይም ተቃውመው ሰልፋቸውን መምራት እንደነበረባቸው አድርገው የተነሳሱ ነበሩ። በኃይሌ ሥላሴ የሥልጣን ዘመን መጨረሻ ላይ፤ ምንም እንኳን የመኢሶን እና ኢሕአፓ የጥናት ቡድኖች አገር ውስጥ ቢኖሩም፤ ይደረጉ የነበሩ ሕዝባዊ ንቅናቄዎች በራሳቸው በሕቡዕ ድርጅቶች ክልል ውስጥ ከማብቃቱ ላይ ያተኮሩ ከመሆኑ በስተቀር፤ ምንም ዓይነት ከሕዝብ መሀል ዘልቆ የገባ የድርጅት ትስስር ስላልነበራቸው፤ አብዮቱ ሲመጣ ብቻ ሳይሆን አብዮቱ የቆየውን ያህልም ቆይቶ ሕዝቡን ለወታደራዊ አምባገነንነት አጋልጦ ከመስጠት ሌላ የተሻለ ምርጫ አላቀረቡም። ስለሆነም፤ ከሰለሞናዊ ሥርወ መንግስት ጋር ትስስር አለኝ የሚለው የፊወዳል ሥርዓት መደቅ ወዲህ ለፖርቲ ፖለቲካ መከሰት ግንባር ቀደም ተጠቃሽ የሆኑትንና በ1966ቱ ሕዝባዊ ንቅናቄ ውስጥ የጎላ ሚና የነበራቸው ጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ፤ መኢሶን እና ኢሕአፓን አነሳሳቸውንና ክስመታቸውን በተናጠል ለማሳየት እጥራለሁ።

እንደ ሀብታሙ አለባቸው አገላለጽ በርካታ የበታች ሹሞችንና የተወሰኑ መካከለኛ መኮንኖችን የያዘው ደርግ ለዚያውም አንዳንዶች የትምህርት ቤት ደጅ ያልረገጡ የሞሉበትን ይዞ ከተለያዩ የአገሪቱ የጦር ክፍሎች የተሰባሰበው የወታደር ተወካዮች አዲስ አበባ በሚገኘው የአራተኛው ክፍለ ጦር በመሰባሰብ የከተማዋን መገናኛዎች በቁጥጥር ሥር አዉሎ ያነሳቸው ቀጥሎ የተመለከቱት ጥያቄዎች በተወሰኑ ደረጃም ቢሆን የሕዝብን ድጋፍ አስገኝተውለታል። እንደ አንዳርጋቸው አሰገድ አገላለፅ

የአራተኛው ክፍለ ጦር ስብስብ ያነሳቸው አማላይ ጥያቄዎች፤ ዉሎ ሲያድር ግን አሳሳች የሆኑ ጥያቄዎች የሚከተሉት ነበሩ።

- ✓ “የጽሑፍ ነፃነት እንዲኖር፤
- ✓ የስብሰባና የሰላማዊ ሰልፍ ነፃነቶች እንዲፈቀዱ፤
- ✓ የፖለቲካ ፓርቲን የመመስረትና ሕዝቡ በዲሞክራሲያዊ መንገድ የመረጣቸው አስተዳዳሪዎች እንዲኖሩ፤
- ✓ መሬት ላራሹ እንዲሰጥ፤
- ✓ የሠራተኞችና የአሰሪዎች ሕጎች እንዲሻሻሉ፤
- ✓ የፖለቲካ እስረኞች እንዲፈቱ፤ ነፃ የትምህርት ዕድል ለሁሉም እንዲሰጥ፤ በገበያ ዋጋ ላይ በቂ ቁጥጥር እንዲደረግ፤
- ✓ የሕዝብን ንብረትና ገንዘብ በቀጥታና በተዘዋዋሪ የዘረፉት ባለሥልጣኖች ለፍርድ እንዲቀርቡ፤
- ✓ የወታደርና የሌሎችም ሠራተኞች ደመወዝ ከጊዜው የገበያ ሁኔታ ጋር ተነፃፅሮ እንዲጨመር፤
- ✓ ከሠላማዊው ሕዝብና ከወታደሩ ክፍል የተዉጣጣ ኮሚቴ ተቋቁሞ ከላይ የተጠቀሱት ጥያቄዎች ከሥራ ላይ መዋላቸውን እንዲቆጣጠር” (አንዳርጋቸው፡ 129) የሚሉ ይገኙበታል።

በርግጥም ከፊውዳል የኢትዮጵያ የሕዝቦች እስር ቤት ለመዉጣት አሰፍስፎ ተነስቶ ለነበረ ሕዝብ፤ እነዚህ ጥያቄዎች የወቅቱ ጊዜና ሁኔታ ላይ ሆነው ሲመለከቱት ሕዝባዊ ገጽታ የነበራቸው፤ ዉሎ አድሮ ግን ቃልና ተግባር ካለመጣጣማቸው በስተቀር አማላይ መልዕክቶች እንደነበሩት መካድ አይቻልም። ከጥቂቶች በስተቀር ከመደበኛ ትምህርት ርቀው የቆዩና ከወታደራዊ ሳይንስም ቢሆን ቅርበት ያልነበሩት የወታደር አባላት የታጩቁበት ጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ የሄደበት አቅጣጫ አርኪ ያልነበረ ቢሆንም፤ ንጉሱን ከሥልጣን ማዉረድ ብቻ ሳይሆን ከዚያ በኋላ የነጋሲ ዘር የሚባለው ለመጨረሻ ጊዜ የተቋረጠ መሆኑን ማብሰሩ ብቻውን የፈረንሳይ አርስቶክራቶችን ከሥልጣን ከአስወገደው የ1789ኙ የፈረንሳይ አብዮት ያልተናነሰ ነበር ቢባል ማጋነን አይሆንም። ባህሩ ዘዉዴ ከላይ በተጠቀሰው መጽሐፋቸው (2007፡ 246) መስከረም 2፤

1967 “በኢትዮጵያ ታሪክ ውስጥ በርዝመቱም ሆነ ሀገሪቱ ባየችው ለውጥ ብዙም ወደር የማይገኝለትን የንጉስ ዘመን ማክተም ብቻ የምታመለክት ሳይሆን ሥረ መሠረቱ ከንጉስ ሰለሞንና ንግስት ሳባ ጋር የሚያጣቅሰውን “ሰለሞናዊ” ሥርወ መንግስት ፍፃሜም ጭምር ነው።” ብለዋል። በዚያ ላይ የየካቲት 25 ቀን 1967 የመሬት አዋጅ ታክሎበት የባላባትና የጭሰኛ ግንኙነትን ያቋረጠና የፊውዳል ሥልተ ምርትን አከርካሪ የሰበረ ስለሆነ ለደርግ አባላት ቅቡልነትን ያጎናፀፈ አንድ ቅርስ (legacy) ሊታይ የሚችል እርምጃ ነው።

ከዚህ ጋር በተጓዳኝነት ሊታይ የሚገባው ነገር ቢኖር ዓለም አቀፍ የአገሮች ሁኔታን በቅርብ ገምግመው የሚያውቁት የፊውዳል ሥርአትን መገላገል ራሱ አንድ ድል መሆኑን አስምረው ገልጸውታል። ምክንያቱም፤ ፊውዳሊዝም ውስጣዊና ውጫዊ አስቸጋሪ ባህርያት ያሉበት በመሆኑ ነው። ከውስጣዊ ሁኔታ አንፃር የፊውዳል ሥርአት የራሱ የሆነ ንጉስ የመሰለ አገር በቀል አስተዳደር ቢኖረውም ለዕውቀትና ዕድገት ክፍት አለመሆኑ እጅግ በጣም አስቸጋሪ ነው። ከውጫዊ ሁኔታ አንፃር ደግሞ ያለበትን አገር የዝግ አገር ሕዝብ በማድረግ ከዓለም ሕብረተሰብ ድብቅ በማድረግ ይታወቃል። ቢከፈት እንኳን በሃይማኖት ገመድ የተበተበ ይሆናል። ለዚህ ደግሞ የኃይለ ሥላሴን የሕዝባዊ ኑሮ ዕድገት ሚኒስቴርን ፋይል ቁጥር 146/48ቱን የሥራ ማስታወሻ መመልከቱ በቂ ነው። በዚህ ሚኒስቴር ውስጥ የተሰናዳው ዕቅድ እንደሚያስረዳው በሁሉም ሚኒስቴር መስሪያ ቤቶች ውስጥ እንዲከናወኑ የተፈለጉ ሥራዎች ሁሉ ቢያንስ የዲያቆናትን ይሁንታና ወሳኝነት የሚፈልግ አድርጎታል። በሌላም በኩል ከውጫዊ ሁኔታዎች አንፃር ወረራን በመፍራት ወይም በመከላከል ስም ሁሉንም የውጪ አገር ዜጋንና ቴክኖሎጂ አመጣሽ ሥራዎችን በጥርጣሬ ይመለከታል። ስለሆነም፤ የ1967ቱ የኢትዮጵያ የመሬት አዋጅ ከነዚህ የፊውዳል ችግሮች ባይገላግል እንኳን መንገድ ያሳየ ነበር ለማለት ይቻላል።

የካቲት 21 ቀን 1966 ደርግ ያነሳቸው ወርቃማ ጥያቄዎች ነበሩ ቢባልም፤

ሰኔ 21 ቀን 1966 ደርግ ነኝ ብሎ ከተነሳበት ጊዜ ጀምሮ፤ ምናልባትም ሻለቃ አጥናፉ አባተ የራሱን ሂሳዊ ግምገማ ከማድረጉ በቀር፤ ደርግ እንደ ቡድን ወይም የደርግ አባላት እንደ ግለሰብ የተመረጠውን የፖለቲካ መስመርን አስመልክቶ ሻለቃ ዳዊት ወ/ጊዮርጊስን ከመሳሰሉ ወደ ውጪ አገር ኮብላይ የደርግ አባላትና ከኢህአዴግ ቃሊቲ እስር ቤት እስከሚወጡ ድረስ የሆነውን ሁሉ ዞር ብሎ የገመገመ ወይም ለማስታወስ የሞከረ አንድም የደርግ አባል አልነበረም። ስለዚህም፤ ሕዝቡ የፊውዳሉን ሥርዓት ለማስወገድ ከከፈለገ መስዋዕትነት የበለጠ፤ የሕዝቡን ጩኸት የቀማውን ደርግን ለማስወገድና የሥልጣን ምንጭና ባለቤት መሆኑን ለማረጋገጥ የከፈለገ ተጨማሪ ሁለንተናዊ መስዋዕትነት ሰፊና ጥልቅ ስለሆነ፤ ከላይ የፊውዳል ሥርዓት ከማስወገድ በበለጠ አዲሱን በቦታው ላይ ለመገንባት ብዙ መስዋዕትነትን ይጠይቃል ያልኩት ይህንኑ ግምት ውስጥ በማስገባት ነው። ምክንያቱም፤ ለሕዝብ ይገባሉ የተባሉ መብቶች አልተተገበሩም፤ ንጉሱ እንዲያቋቁም የተጠየቀው ችግር ፈቺ ኮሚቴም ቢሆን በደርጉም አልተቋቋመም፤ የተቋቋመውም እንኳን ቢሆን ሽባ ሆኖ የቀረ ነበር። በመሆኑም “የፖለቲካ ፓርቲን የመመስረትና ሕዝቡ በዲሞክራቲክ መንገድ በመረጣቸው አስተዳዳሪዎች እንዲኖሩ” የተመኘው ምኞት ገና ከሽሉ የጨነገፈ ሲሆን፤ በወታደራዊ ጡንቻ ሥር እንዲቆይ ተደርጓል። ያ ውርስ ዛሬም በ21ኛው መቶ ዓመት ላይ ሳይቀር የኢትዮጵያ ሕዝቦች በመረጣቸው ተወካዮች እንዳይተዳደሩ የሰማይ ያህል እንድርቅ የተደረገው በዚያን ጊዜ በተጣለ መሠረት ላይ ሆኖ እንደሆነ ግልፅ ነው።

ከላይ እንደጠቀስኩት ለደርግ ሥልጣን መደላደል አስተዋጽኦ ከአደረጉት ውስጥ የካቲት 21 ቀን 1966 ለንጉሱ ያቀረቧቸውና የሕዝብን ሥነ ልቦና የኮረከሩበት የፕሮፓጋንዳ ሥራ እና መስከረም 2 ቀን 1967 ንጉሱን ከሥልጣን ማውረድ፤ ከማውረዱ በዋዜማው የንጉሱ ውሻ በጨማሪ ሥጋ ሲትጫወት የወሎ ሕዝብ ተርቦ ልጅ የሞተች እናቷን ጡት ሲትጠባ የእንግሊዘኛውን ዮናታን ድንብልብይን ፊልም ማሳየቱ፤ የካቲት 25 ቀን 1967 የመሬት አዋጅና ይህንኑ እንዲያስፈጽሙ ከአስረኛ ክፍል ጀምሮ

ያሉ ወጣት ተማሪዎችን ወደ ገጠራቱ ኢትዮጵያ ማሰማራቱ ውስጣዊ ሁኔታዎች ሲሆኑ፤ ዓለም አቀፍ የሶሻሊስት ንቅናቄዎች፣ ብሔራዊ የአርነት ግንባሮች በሰፊው መንቀሳቀስና ደርግም ራሱን የዚሁ አካል አድርጎ ማየቱ ውጫዊ ግፊቶች እገዛ ያደረጉለት ናቸው። ሕዝባዊ ንቅናቄው ብዙም ባልተረጋጋበት ሁኔታ ውስጥ እያለ፤ የሱማሊያ ወረራ መከሰትና ይህንኑ ወረራ ለማጠፍ በግዥ የተፈለገው የአሜሪካን መንግስት የጦር መሳሪያ ሽያጭ ክልከላ ጉዳይ በእሳቱ ላይ ነዳጅ በመጨመር ለደርግ ማበጥና ማፈንገጥ ቀላል የማይባል አስተዋጽኦ አድርጓል።

በሌላም በኩል ለደርግ ተጨማሪ መደላደልን የፈጠረው በአፄ ኃይሌ ሥላሴ አገዛዝ ውስጥ የታችኛው የሕብረተሰብ ክፍል ላለመገዛት ያሳየው መነሳሳት ብቻ ሳይሆን ገዥው የኃይሌ ሥላሴ መንግስት እራሱ በመፋለሱ ምክንያት እንደቀድሞው ለመገዛት አለመቻል ትልቁን ሚና የተጫወተ ነበር። ይህ በኃይል በሚወገዱ ሥርዓቶች ሁሉ ዘንድ የቅርጽ ልዩነት ብቻ ኖሮት ተደጋግሞ የሚታይ ሲሆን፤ በአጭር ጊዜ ውስጥ ተደራጅቶ የወጣው የንጉሱ መለዮ ለባሽ በወታደራዊ አቋም፣ በዕዝ ሰንሰለት ግንኙነት፣ የራሱ የሆነ የመገናኛ ሰንሰለት ያለውና ትጥቅንም ከተወሰነ በጄት ጋር ስለነበረው፤ የሰሜኑ ከደቡቡ፣ የምስራቁ ከምዕራቡ ጋር የመነጋገርና የመሳሰብ ዕድሉ ሰፊ ስለሆነ ቀዳሚ ጉልበት ፈጥሮለታል።

ሌላው ደርግን ሣቢ እንዲሆን ያስቻለው ምንጭ በወቅቱ በበቂ ሁኔታ ያልተብራራ <የኢትዮጵያ ትቅደም> ዓላማ ጉዳይ ነው። ኢትዮጵያዊያን ከነችግሮቿም ቢሆን ኢትዮጵያን የሚወዱ የመኖራቸውን ያህል፤ ኢትዮጵያን የሚወዱ የሚያስመስሉም እንዳሉ ይታመናል። በርግጠኛነት ይወዳሉ ብሎ መግለፅ የሚያስችግረው ላይኛው የገዥዎች ቡድንና ትንሽ ጥሪት የያዙ ሰዎች ወይ ጨርሶ ኢትዮጵያን አይወዱም ወይም ደግሞ የሚወዱት ትንሽ ከፍለው ብዙ የትርፍ ትርፍ ማግኘት የሚችሉ ብቻ ሲሆኑ ታችኛው የሕብረተሰብ ክፍል ግን የኢትዮጵያ ሰንድቅ ዓላማ ቀን ሙሉ ሲወጣና ሲወርድ ቢውል ከቆሙበት ቦታ ንቅንቅ የማይሉ ነበር።

ከገዢዎች ወገን ግን እስከዚህ ጊዜ ድረስ ኢትዮጵያን የሚወድ አንድም ሰዉ አልነበረም ወይም የለም ባይባልም እንኳን የአገሪቱ ገዢዎች ኢትዮጵያን የሚወዱት በራሳቸው ምቹት ልኬት ብቻ ነበር/ነዉ። የገዢዎቹ ቡድን ኢትዮጵያን የማይወዱ መሆኑ መገለጫው ኢትዮጵያ የምትባል አገር አዳምና ሐዋን ተመልሰው ወደ ምድር ቢመጡ እነሱ ሲፈጠሩ የነበረች አገር እንደዚያው እንደነበረች ሆና እነሱን ባልጠበቀች ነበር እያሉ ሲያሾፉ ይደመጣሉ። ድህነትና መሃይምነትም ባልተንሰራፉባት ነበር ብዬ መናገር ስለፈለኩም ነዉ። ሕዝቡ ግፉን መሸከም ሲያቅተዉና ፊቱን ሲያዘርባቸዉ፤ ንጉስ ኃይለ ሥላሴ ወርደውና በሸክስ መኪና ተጫነው በጉዞ ላይ ሳሉ “ኢትዮጵያ ይህን ያህል በድዌሻለሁ ወይ” ብለው ቀለምደው እንደነበር ተሰምቷል። ውሎ ሲያድርም የኃይሌ ሥላሴን መንግስት በአቆርቃዢነት ሲከሰስ የነበረው መንግስቱ ኃይለማሪያምም ሕዝብን በአፈና ሥር ሲገዛ ከቆየ በኋላ ወደ ፍርጣጣው አከባቢ “የኢትዮጵያ ሕዝብ ወርቅ ተነጥፎለት ፋንዲያ ነዉ ይላል” ብሎ ጋጠወጥ አነጋገር ሰንዝሯል። በርግጠኛነት መናገር የሚቻለዉ ግን እስከ ዛሬ ድረስ ኢትዮጵያን ሲገዙ የነበሩ ግለሰቦችና ቡድኖች ለኢትዮጵያ ሕዝብ ወርቅ ያነጠፈ መሪ አለመኖሩ ብቻ ሳይሆን ሕዝቡ ሆዱን ሞልቶ እንዲመገብ ያስቻለ መሪ አለመኖሩን የዛሬው የኢትዮጵያ ሕዝብ የኑሮ ሁኔታ በቂ ምስክር ነው።

<ኢትዮጵያ ትቅደም> የሚለዉና በተወሰነ ደረጃም ቢሆን ሕዝብን ከደርግ ዓላማ ጎን እንዲሰለፍ ያደረገዉና ብዙዎች የደርግ አባላት ራሳቸዉ ባልተዘጋጁበት የአብዮት ማዕበል ዉስጥ ገብተዉ ሲናጡ፤ መንግስቱ ኃይለማሪያ እንደመፈክርም አድርጎ በመወርወሩ እፎይታን እንደፈጠረላቸዉ የሚናገሩ የታሪክ ሰዎች አሉ። ነገር ግን <ኢትዮጵያ ትቅደም> የሚለዉ ሐረግ የተቋጫዉ ከሃምሳ ዓመታት በላይ በሠልጣን ላይ ተንሰራፍቶ በቆየዉና ባለማፈርም ንግስናዉን ለልጆቹ ለማስተላለፍ ያልፈለገዉ ንጉስ ዘመን ውስጥ የተፈጠረ ሐረግ ነበር። ኢትዮጵያ ትቅደምን ለመጀመሪያ ጊዜ የፈጠረዉ የደቅማስ መጽሐፍ ደራሲ የመቶ አለቃ ታምሩ መኮንን በ1962 ነበር። እንደመቶ አለቃ ታምሩ

መኮንን አገላለፅ “ዶቅማስ” ማለት የአራዳ ልጆች ቁም ነገርን እያዋዙ መልዕክት ለማስተላለፍ ያወጡት ስም ሲሆን ትርጉሙም “መቅሰፍቱ” ማለታቸው ነው። ወጣቶቹ ቃሉን ከምን እንደወረሱ ያወቀ የለም፤ ብቻ መቅሰፍቱ ለማለት ያወጡለት አማርኛ መሆኑ ተረጋግጧል” ይላል የመቶ አለቃ ታምሩ መኮንን። በተጨማሪም “በሁላችን አእምሮ የሚላወሰው <የኢትዮጵያ ትቅደም> የስሜት ነበልባል በለዘብታ እፍ-ፍ-ፍ የሚል ነው።” ብሎ ጽፏል። የመቶ አለቃ ታምሩ መኮንን ዶቅማስ “ከሰው በላይ ሥልጣን ባለው ኃይል ታዝዞ አንድ መንፈስ የሀገሪቱን ባለፀጋዎች እንዲያራቁት የተላከ ነው ብሎ የኢትዮጵያ ሕዝብ አምኗል” (ገጽ 5) በማለት በተዘዋዋሪ መንገድ የፀሐዩን ንጉስ ሙስኛነት ለመግለፅ በተባ ብዕሩ የገለጸበት ነው። እንግዲህ፤ መንግስቱ ኃይለማርያም ከመቶ አለቃ ታምሩ መኮንን ዶቅማስ መጽሐፍ ኮርጆ የተጠቀመበት ኢትዮጵያ ትቅደም መፈክር ቀላል በማይባል ሁኔታ ሕዝቡ ከጎኑ እንዲቆም ዕድል ፈጥሮለታል።

በሌላም በኩል ታህሳስ 12 ቀን 1967 የታወጀው ብሔራዊ ዲሞክራቲክ አብዮት ፕሮግራም (national democratic revolution program) ለደረግ ሥልጣን ላይ ተደላድሎ መቆየት ተጨማሪ አስተዋጽኦ ያደረገው ሁለት የተለያዩ ነገሮችን በዉስጡ የያዘ ስለነበር ነው። አንድም የአገሪቱ የዕድገት አቅጣጫ የወቅቱን የፖለቲካ ትኩሳት ወደሚጠይቀው ወደ ሰሻሊዝም የሚያሸጋግር ዲሞክራሲያዊ አብዮት የቀየሰ እንደሆነና በዋናነት ግን ደረግን ሥልጣን ላይ ለማቆየት አቋራጭ መንገድ የዘየደበት መመሪያ ነበር። እንደ ወዝሊጉ መስራችና መሪ ዶ/ር ሰናይ ልኬ የመሳሰሉ ምሁራን በብሔራዊ ዲሞክራሲያዊ አብዮት ፕሮግራም ንድፍ ላይ መሠረታዊ የሚባል ተሳትፎ ያደረጉ ሲሆን፤ ዶ/ር ሰናይም ለራሱ ዓላማ ስከት ሲል በሁለት ባላ ላይ ተንጠላጥሎ በደረግ ዉስጥና በራሱ ድርጅት ዉስጥ ለተወሰነ ጊዜ ለመንሸራሸር ችሎ ነበር። እንደ ዶክተር ሰናይ ልኬ ምክር ብሔራዊ ዲሞክራሲያዊ አብዮት ፕሮግራም የፖለቲካ ፓርቲዎችን መቋቋም የሚፈቅድ ስለሆነ፤ “መለዩ ለባሹም የራሱን ድርጅት የማይመሰርቱበት ምክንያት የለም” በማለት ለሻለቃ መንግስቱ ምክር

የሰጠበትና በአደረጃጀትም የቀረበበት ጊዜ ነበር። እንደ አንዳርጋቸው አሰግድ (2002፡ 362) አገላለጽ “የዶ/ር ሰናይ ልኬ ስሌት፤ ሻለቃ መንግስቱ በሚፈጥሩት ድርጅት ውስጥ የራሱን የወዝሊግ አባሎች በመሰግሰግ <አብዮታዊ ሰደድን> ለመቆጣጠርና እንዲያም ሲል ለሠልጣን ለመቅረብ እችላለሁ የሚል ነበር” ካለ በኋላ በመቀጠል “ሻለቃ መንግስቱም የዋዛ ሰው አልነበሩምና በአንድ ወገን ከወዝሊግ ጋር በመሆን ሰደድን ማጠናከር ሲያያዙ፤ በሌላ በኩል ደግሞ መረባቸውን በሠራዊቱና በሹመት ባስጠጉአቸው ሹማምንት አከባቢ ዘርግቷል። ይህም ለጥር 1969ኙ የተራማጆች ህብረት ኮሚቴ በኋላም የኢትዮጵያ ማርክሳዊ ሌኒኖዊ ድርጅቶች ህብረት (ኢማሌዲህ) እስከማቋቋም አደረሳቸው። የኢማሌዲህ መቋቋም የሻለቃ መንግስቱን <ደርግ> የመቧጠጫ ጥፍር አጠናክረ” ይላል አንዳርጋቸው አሰግድ።

ምንም እንኳን ከ1967 እስከ 1969 ባለው ጊዜ መካከል በተለይም ደርግ ገና በሠልጣኑ ባልተደላደለበት ጊዜ ውስጥ ሁኔታዎች ለፖለቲካ ድርጅቶች መነሳሳት ማገዙ እና ሊጠቀሱ የሚችሉ ያለፉበት ችግሮች ብዙ ቢሆኑም፤ በዚህ ክፍል ሥር ለማንሳት የተፈለገው የደርግን ከ120 የወታደሮች ስብስብ ወደ ፖለቲካ (ፓርቲ) ማቋቋምና ሻለቃ መንግስቱ ኃይለማሪያምን ደግሞ ማንም ዜጋ አንገቱን ቀና አድርጎ የማያየው አምባገነን ያደረገውን ሁኔታዎች መፈጠሩን ነቅሶ ለማሳየት ብቻ ነው። የደርግ መሪ፣ ርዕሰ ብሔሩ፣ የጦር ኃይሎች ጠቅላይ አዛዥ፣ የኢማሌዲህ ማዕከል፣ የአረንጓዴ ዘመቻ ሰብሳቢ መንግስቱ ኃይለማሪያም ከደርግነት ተነስቶ ወደፊት በምትመሠረተውና መለዎ ለባሹ ሠልጣኑን ከሕዝብ ለተመረጡ አስተዳዳሪዎች አስረክበው ወደየጦር ካምፖቻቸው የማይመለሱበትን ሥልት ያመቻቸላትና የመንግስቱ ኃይለማሪያም ጉዞ ተጠናክሮ የወጣው ከዚህ ጊዜ በኋላ ነበር ለማለት ተፈልጎ ነው። ይህ ነው እንግዲህ “የፖለቲካ ፓርቲን የመመስረትና ሕዝቡ በዲሞክራሲያዊ መንገድ የመረጣቸው አስተዳዳሪዎች እንዲኖሩ” የሚለው ቅድመ መስከረም 2፣ 1967 ወርቃማ ጥያቄዎች፤ እንደጥያቄም እንደሰላሰብም ሕዝቡ እያየ ከእይታ ውጭ እንዲሰወርበት የተደረገው። በሌላ አገላለፅ ያ

ወቅት የፖለቲካ ፓርቲ ምስረታ ጥንስስ ወደ መዳፈን ያመራበት ጊዜ ነበር ለማለት ይቻላል።

በዚህም አለ በዚያ፤ የደርግ የፀረ ዲሞክራሲያዊነት ገጽታ የጀመረው ንጉሱ ከሥልጣን ከመወረዱ በፊት ሐምሌ 2፣ 1966 ዓም “ለሁኬት ፈጣሪዎች፣ ሥራ ለሚያቆሙና ሰላማዊ ሰልፎችን ለሚያዘጋጁ ሰዎች ከዛሬ ጀምሮ ለሚደረገው አሳፋሪ ተግባር የጠነከረ ዕርምጃ የሚወስድ መሆኑን ከገለጸበት ጊዜ ጀምሮ ነው።” በማለት አንዳርጋቸው፡ እንደገለፀው፤ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ አስተዳዳሪዎችም፣ አሳሪዎችም፣ ገዳዮችም፣ ሕግም፣ ዳኛም እነሱ ደርጎች ብቻ ሆነው ተሰየሙ። ፓርቲዎች በኃይሌ ሥላሴ ሥርዓት ውስጥ ቢጸነሱም በደርግ አገዛዝ ዘመን በሕዝብ መሀከል ስለገቡት የፖለቲካ ድርጅቶች በኢትዮጵያ የፓርቲ ፖለቲካ አነሳስና ዕድገት ውስጥ በይፋም ሆነ በሕቡዕ ምን ሚና እንደነበራቸውና እንዴት እንደ ተዳፈኑ ቀጥሎ ባሉት መስመሮች እንመለከታለን።

ከዚህ አስቀድሞ ግን ዲሞክራሲያዊ ሥርዓት ለመገንባት የፓርቲዎች ሚና፣ ስለፖለቲካ ፓርቲዎች ዓይነቶችና ተቋማዊ አደረጃጀቶች የተወሰነ ዳሰሳ ማድረግ ያስፈልጋል። እንደ ሮበርት ሚሼል ገለፃ (2001፡ 297) የፓርቲ ፖለቲካ ጥናትና ትንተና አንድ ራሱን ችሎ የተቋጩ ሳይሆን በማህበራዊ፣ በፍልስፍናዊ፣ ሳይኮሎጂ እና በታሪክ ዲስፒን መሀከል ያርፋል። በማህበራዊ ዘርፉ የሰውን ማህበራዊ ትስስር ሲያገናኝ በሳይኮሎጂ ዘርፉ ደግሞ የሰውን ስሜት የሚከራከሩና ለአንዱ ቡድን ድጋፍን ሲያጎናፅፉ ለሌላው ቅሬታን ማንፀባረቂያ መድረክ ያመቻቻል። መቻቻልን የሚገነዘብ ሥልጡን አካሄድ ከሌለ በስተቀር አጥፊና ጠፊ ግለሰቦችና ቡድኖች የሚፈጠሩበት ነው።

የፓርቲ ፖለቲካን የሚያቀነቅኑ ግለሰቦችም ሆኑ ቡድኖች፤ ሌሎችም ተቋማት፣ የሃይማኖት ድርጅቶች፣ ማህበራዊ ቡድኖች፣ የሠራተኛና የሙያ ማህበራት፤ ሁሉም የመንግስትና የሕዝብ አገናኝነት ሚናን ይጫወታሉ። ፓርቲዎች የየራሳቸው የፖሊሲ አቅጣጫ፣ የፖለቲካ

ፕሮግራም፣ የመተዳደሪያ ደንብ እና ሌሎች ተዛማጅ ሰነዶች ኖሮአቸው፤ በዚህ የአገናኝነት ሚና ውስጥ ሲያልፉ ከውስጥና ከውጭ የሚገጥሙአቸው የመተማመንና የጥርጣሬ አመለካከት ችግሮች ይገጥሟቸዋል። ከውስጥም ሆነ ከውጭ እርካታ የሚሰማቸው ሲረኩና ተስፋ ሲጥሉበት በተቃራኒው ግን ዕምነት የማይጥሉበትና ካለፈው አገዛዝ የማይሻል ሆኖ ሲያገኙት ወይም አካሄዱ ዘገምተኛ ሲሆንባቸው በሰላማዊ ትግል ከማውገዝ እስከ በጦር መሳሪያ መፋለም ደረጃ ይደርሳሉ።

በፓርቲ ፖለቲካ እና በፓርቲ ጉዳይ ይኼን ያህል ከተባባልን በአገር አቀፍም ሆነ በክልል ደረጃ የተሰባሰቡና የተደራጁ እና ተመሳሳይ ዓላማ የሚጋሩ ሰዎች የጋራ ግባቸው ላይ ለመድረስ አባሎቻቸውን ቢያንስ በምክር ቤት ደረጃ ለማስመረጥ ጥረት ያደርጋሉ። አምባገነንነት በሰፈነባቸው ኢትዮጵያን በመሳሰሉ አገሮች ውስጥ መተግበር ይህን ያህል ቀላል ባይሆንም፤ ለዓላማቸው ስኬት ሕዝብን ከውስጥና ከውጭ በዙሪያቸው ያንቀሳቅሳሉ።

የፓርቲ ሥርአት በሁለት ዓይነት፤ የባለብዙ ፓርቲዎች እና የሁለት ፓርቲዎች ሥርአት ተብለው ይከፈላሉ። በአንድ ግለሰብ ወይም በአንድ ቡድን ወይም በአንድ ንጉስ የሚመራ መንግስት ባለአንድ ፓርቲ ተባለ አልተባለ ስለብዝሃነት ወይም ሁለትነት አንስቶ ማወያየቱ ብዙም ፋይዳ ስለሌለው አልፈዋለሁ። በፓርላሜንታዊ እና ዴሞክራሲያዊ አስተዳደር የሚገዙ አገሮች ውስጥ የባለብዙ ፓርቲዎች ሥርአት ይተገብራሉ። የመንግስት ወይም የሥራ አስፈፃሚ አካል አመሰራረታቸውን አብዛኛውን ወይም በተመጣጠነ የመንግስት አመሰራረት ሥርአት ያደርጉታል። በሌላም በኩል በአንዳንድ በሰለጠኑና በኤኮኖሚ በዳበሩ ሀገሮች፤ እንደአሜሪካና እንግሊዝ በመሳሰሉ አገሮች ውስጥ ባለሁለት የፓርቲ አመራር ሥርአት ይጠቀማሉ። የመንግስት ሥልጣንም በሁለቱ ፓርቲዎች ፍርቅፍቅስ ወይም ጥምር መንግስት የመመስረት ልምድ አላቸው። ነገር ግን አንድ ቅንጣት ፓርቲ ባሉባቸው አገሮች ውስጥ አንድም ምርጫ

ባለመኖሩ፤ ቢኖርም ደግሞ ፓርቲውንና መንግስትን በጥምረት የያዙት ስለሚጸኑበት ሥርዓቱ አምባገነናዊ ስለሚሆን እንደ አንድ የፓርቲ ሥርዓት ተደርጎ ሊወሰድ አይችልም። ከዚህ በታች እንደምንመለከተው የኢትዮጵያ የፓርቲ ፖለቲካ ሥርዓት በቅርፅ የባለብዙ ፓርቲዎች ሥርዓት ይመስል እንጂ ከሚከተሉት አንዱ ሌላውን ጠልፎ ከመጣልና ላለፉት ሰላሳ በላይ ዓመታት ደግሞ የአውራ ፓርቲነት ፈሊጥ የተነሳ የአንድ ቅንጣት ፓርቲ ሥርዓት ነው። ተጠቃላሎ ሲታይ ደግሞ ከደርግ አገዛዝ እስከ ብልፅግና ፓርቲ ድረስ ያለው ሥርዓት ዲሞክራሲያዊ አስተዳደር በማስመሰል የቅንጣት ወይም የአውራ ፓርቲነት ሥርዓት ነው።

መላ ኢትዮጵያ ሶሻሊስት ንቅናቄ/መኢሶን

ለፖለቲካ ፓርቲዎች መመስረትም ሆነ ለማንኛውም ፖለቲካዊ እንቅስቃሴ መፈጠር የውስጣዊና ውጭዊ ሁኔታዎች በተሟላ ሁኔታ መኖር አስፈላጊ መሆኑን የመስኩ ባለሙያዎች ፅፈው ያስነበቡን መሆኑ ፀሓይ የሞቀው ዕውነት ነው። የኢትዮጵያ ዜጎችን ሽብብ የያዘው የፊውዳል አገዛዝ ከከመረበት የግፍ ብዛት የተነሳ፤ ምስኪን ዜጎች በቃን ያሉበት ሁኔታ እየበለጸገ ሲመጣ፤ እንዲሁም በተገኘው ጠባብ ቀዳዳ ተጠቅመው ለትምህርት ወደ ውጪ አገራት የወጡ ወጣት ዜጎች፤ በተለይም ወደ አሜሪካና አውሮፓ የሄዱት ወጣቶች ቀስመው የሚመለሱት የሌላው ዓለም ሕዝቦች በነፃነት መኖርና እየጎለበተ የመጣውን የፓርቲ ዲሞክራሲ ለመመልከት በመቻላቸው፤ እግረ መንገዳቸውንም ይህ የፓርቲ ፖለቲካ በአገር ቤትም ጭሱ ጭሶ እሳቱ እንዲነድ መሰናዶ ማድረጋቸው አልቀረም።

በዚሁ መነሻ ሕብረ ብሔራዊና ሁሉን አቀፍ የአገሪቱ ጉዳይ ላይ የተነጋገረውና በኢትዮጵያ ደረጃም የመጀመሪያ ነዊ የተባለው በውጪ የሚገኙ የኢትዮጵያ ተማሪዎች ማህበር ሐምሌ 1960 በምዕራብ ጀርመን ሐምሱርግ ከተማ ተሰባስበውና የመጀመሪያ ጉባኤ አድርገው፤ በዚያኑ ወቅት ላይ የመላ ኢትዮጵያ ሶሻሊስት ንቅናቄ/መኢሶን ተመሠረተ።

ከመኢሶን የመጀመሪያ ጉባኤ ተሳታፊዎችና መስራቾች ዶ/ር ወርቁ ፈረደ፣ ኃይሌ ፊዳ፣ ዶ/ር ከድር መሀመድ፣ ሂሩይ ተድላ፣ ዶ/ር ተፈራ ሁንዴ፣ ዶ/ር ከበደ መንገሻ፣ ሐጎስ ገብረዮሱስ፣ ዳንኤል ታደሰ፣ ግርማ በሻህ እና ዳንኤል አደሬ እንደሚገኙበት አንዳርጋቸው አሰግድ ከፃፉት መጽሐፍና ከሌሎችም ሰነዶች ለማወቅ ይቻላል። እዚህ ላይ የመጀመሪያ ጉባኤ በሚባልበት ወቅት እነዚህ ሰዎች የመኢሶንን የመጀመሪያ ጉባኤ ማካሄዳቸውን እንጂ ከዚያ ጊዜ በፊት ጀምሮ በአዉሮፓ የኢትዮጵያ ተማሪዎች ማህበር ስብሰብ ላይ ከ1956 ጀምሮ የፖለቲካ ለውጥ ፍላጎት ስሜት መሠረቱን እየጣለ የመጣ ክስተት ነበር። እነዚያ ተጠቃሾች ምንም እንኳን የፊዉዳል ኢትዮጵያ ልጆች ቢሆኑም በውጪ አገሮች ቆይታቸው ወቅት ዓለም አቀፍ የፀረ ቅኝ አገዛዝና በምዕራባዊያን ዘንድ እየጎለበተ የመጣው የፖርቲ ዲሞክራሲ መስፋፋት በቡድንም ይሁን በያንዳንዳቸው የተናጠል ሕይወት ዉስጥ የፖርቲ ፖለቲካ አመራር አዎንታዊ ተጽዕኖ ሳያሳርፍባቸው እንዳልቀረ መገመት ይቻላል።

ምንም እንኳን በአሜሪካና አዉሮፓ ቆይታ የነበራቸው ወጣቶች ያገር ቤቱ ኋለቀር የፊዉዳል የፖለቲካ ስሜት ብዙም ያልተለቀቃቸው የዚያ ትዉልድ ወጣቶች በተለይም መኢሶንን የመሠረቱት በ1960 ቢሆንም የድርጊት መርሐ ግብሩን ቀርጸው ለማዉጣት ረጅም ጊዜ ፈጅቶባቸዋል። ከጊዜ መሮጥና ከሰው የድርጊት መርሐ ግብር ለመቅረፅ መንቀርፈፍ ጋር ሲስተያይ ጉድ የሚያስብል ሆኖ፤ ዳተኛው መኢሶን መርሐ ግብሩን ቀርጾ እያወጣ እያለ የ1965/66 በኢትዮጵያ ሕዝባዊ ማዕበሎች እንደ ድንገተኛ ጎርፍ ከኋላ በኩል የደረሱበት እንደሆነ ይገለጻል። ቢሆንም ግን በንቅናቄዉ የመጀመሪያ ፕሮግራም ዉስጥ በአገራችን ሥሩን በሰደደ በአንዱ ችግር ላይ በማተኮር መኢሶን “ብሔሮች የራሳቸውን ዕድል በራሳቸው ለመወሰን እስከመገንጠል ድረስ ያላቸው መብት የታወቀ ይሆናል” በማለት ያስቀመጠ የመጀመሪያ ድርጅት እሱ እንደነበር ይነገራል።

በዚህም መሠረት የ1965/66 ሕዝባዊ ንቅናቄ ሲጋጋም ብዙ የመኢሶን

መስራቾችና አባላት ወደ አገር ቤት ተመልሰው በመምህርነትና በተለያዩ የመንግስት ሥራዎች ላይ ተሰማርተው እንደነበረ ይታወቃል። ነገር ግን ከንቅናቄው መርሐ ግብር መዘገየት የተነሳ ይሁን፤ አሊያም ከኃይሌ ሥላሴ መንግስት የአፈና መዋቅር ተሸሽገው መቆየታቸው ሕዝብን ለሥልጣን በማብቃት ሥራ ላይ ወደኋላ እንዲቀሩ ተገድደዋል። ሕዝባዊ እንቅስቃሴውንም ለመምራት የሚያስችል ጠንካራ የአደረጃጀት ዝግጅትም ብዙ እንዳልነበራቸው በኋላ ላይ ከአጋጣሚያቸውና መወጣት ካልቻሉት በተለይም ለደርግ ስልታዊ ድጋፍ ብሎ የሄደበት አኳኝን ጠቃሚ እንዳልነበር ብዙ ጸሐፍት ገልጸዋል።

እንግዲህ እንደታከቲክም ይሁን እንደስትራቴጂ መኢሶን የተከተለው ለደርግ ስልታዊ ድጋፍ እየሰጡ የትግል ስልት እንዴት እንደአልያዘለት በቀጣይ መስመሮች ማየት ይቻላል። የመኢሶን የትግል ስልት ካልያዘበት ምክንያቶች አንዱ አፋኝ የሆኑ መንግስታት ባሉበት አገሮች ውስጥ እንደመሳሪያ አድርገው የሚጠቀሙበት አንዱና ትልቁ ስልት ሕዝቡ እንዳይማር ወይም እንዳያውቅ፤ እንዳይነቃነቅ የሚያደርግ ሲሆን የተሻለ የትምህርት እርከን ላይ የደረሱ ዜጎች እንኳን ድንገት ቢያጋጥሙ ወደ ዳር ይወረወራሉ፤ ይታፈናሉ፤ ደብዛብቸውንም ለማጥፋትና አደገኛ የሚባሉ ዕርምጃዎች ሁሉ ይወስዱባቸዋል። በተጨማሪም ሕዝቡ የሥጋትና የፍርሃት ፖለቲካ እንዲላበስና አንዱ ሲጎዳ ሌላው ለኔም አይቀርልኝም ወይም “ጎመን በጤና” በማለት ከትግል እንቅስቃሴ ተቆጥቦና ተሸብቦ ዕድሉን እያማረረ ኑሮውን እንዲገፋ ስለሚያስገድዱት ነው። ነገር ግን መኢሶን ወደ መጨረሻው አከባቢ የገዢው የኃይሌ ሥላሴ ቡድን ክፋት ሲበዛበት “የሰብአዊ መፍትሄ ኮሚቴ” ብሎ በ1965 ዓም ራሱን በተዘዋዋሪ መንገድ ይፋ አወጥቷል። ይህ ወቅት ግን ኢትዮጵያ ለውጥን አርግዞ የወሊድ ቀኗን እየቆጠረች ያለችበት ጊዜ እንደነበርና እንዳዉም ቀኗን ቆጥራ የጨረሰች ወቅት ላይ ደርሶ ነበር። ይህ ማለት ደግሞ መኢሶን ትግሉን እንደመምራት ቀርቶ ጭራውን እንኳን ሳይይዝ ከኋላ በመከተል ላይ እንደነበረ ያመለክታል። መኢሶን ሕዝባዊውን ንቅናቄ ለመምራት የነበረው አቅምና ዝግጅት እጅግ አነስተኛ እንደነበር፤ ወይም

ጨርሶም አልነበረም የሚባልበት ደረጃ ላይ ነበር። ሌላው ቀርቶ የንቅናቄውን ሕልውና በመግለፅና ባለመግለፅ መካከል የነበረው ክርክር ራሱ ረጅም ጊዜ የፈጀበት ነበር። በተጨማሪም ይኼው ንቅናቄ የኃይሌ ሥላሴ መንግስት የፀጥታ ኃይልን ከመጠን በላይ አጋንኖና አግዝፎ ይመለከት እንደነበረና የሚፈራም ስለነበር ትግሉን በስዉር ለመቀጠል የሚፈልገው ኃይል የሚመስል ዓይነት እንደነበር ይገለፃል።

ይህ እንዳለ ሆኖ የ1966 ሕዝባዊ ንቅናቄ ለሕዝቡም ለመኢሶንም እንግዳ ደራሽ ስለሆነባቸው የመንግስት ሥልጣን አያያዝ ላይ ሕዝቡን ከማስተባበር ይልቅ አውሮፓ በነበረበት ወቅት ላይ ሲያነሳው ወደነበረው “ጊዜያዊ ሕዝባዊ መንግስት” ወደ ማቋቋም ያጋደለ ነበር። ኢሕአፓም ቢሆን ይህንኑ ጥያቄ ከመጀመሪያ ጀምሮ ሲያነሳ የነበረ ስለሆነ፤ የሁለቱ የፖለቲካ ማህበራት የሕዝቡን የሥልጣን ባለቤትነት ጥያቄን ለመመለስ አግባቢ አቋም የያዙ ይመስል ነበር። ከዚህ ጋር ሊታሰብ የሚችለው የጊዜያዊ ሕዝባዊ መንግስት የማቋቋም ጥያቄው ራሱ ከመነሻው የመኢሶን ራሱን ችሎ መንግስት የማቋቋም የአቅም ብቃት አናሳነት እንዳለበት በትክክል ያመለከተ ነበር የሚሉ ታዛቢዎችም ቀላል አይደሉም። ከዚህ ከጊዜያዊ ሕዝባዊ መንግስት መፈክር የተነሳ መኢሶን አንድም ጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ መንግስት ሆኖ መቋቋሙን ሳያስታውል ሌላ ጊዜያዊ ሕዝባዊ መንግስት መጠየቁ የራሱን ዓላማ አለማጠናከር ብቻ ሳይሆን እራሱን ጠልፎ በደርግ እግር ሥር እንዲወድቅ ያደረገ አንድ አቢይ ጉዳይ ነበር። ይህ ብቻም አይደለም፤ መስከረም 2/1967 ዓም ንጉሱን ከሥልጣን እንዳወረደ ዴሞክራሲያዊ መብቶችን ለማፈን መግለጫ በመስጠት የአፈና ዕርምጃ ከወሰደው ደርግ ጋር እንዴት አድርጎ በስልታዊ ድጋፍ ለመስራት እንዳቀደ ሲታሰብ አስቸጋሪ ሆኖ ይታያል።

በሌላም በኩል መኢሶን የጊዜያዊ ሕዝባዊ መንግስት ጥያቄውን ቀጥሎበትም ቢሆን፤ የደርግን መሠረት ለመሸርሸር የመንግስት መዋቅርን ሁሉ ባሉት አባላቱ ለመሙላት ያደረገው ጥረት

አልተሳካለትም፤ ግን ሕልሙ ቀላል አልነበረም። ተስፋዬ መኮንን ይድረስ ለባለታሪኩ ብሎ በፃፈው መፅሐፍ ገጽ 196 ላይ “ከዚህም ቀደም ሲል ስለመኖሩ የማይታወቀው መኢሶን በአጭር ጊዜ ውስጥ በኢትዮጵያ መንግስት ቢሮክራሲያዊ መዋቅር ውስጥ ለመግባትና ቁልፍ የፖለቲካ አመራር ቦታን በመያዝ፤ በደብዳቤና በስልክ ትዕዛዝ በመስጠት ቁልፍ የሥራ ቦታዎችን በአባላቱ አስያዘ” ብሏል። ነገር ግን ምንም ያህል አባላቱን በመንግስት ቢሮክራሲ ውስጥ ቢሰገስግም ወደ ሥልጣን ለመቅረብ ያደረግ በነበረው እንቅስቃሴ ውስጥ አሰስ ገሰሱንም ሁሉ ስለሰበሰበ፤ ለሥልጣን የሚያበቁት እየመሰለው ያደረገው እንቅስቃሴ ገና ከመጀመሪያው ምስረታው ጀምሮ ከሕዝብ ዲሞክራሲያዊ ጥያቄዎች እያፈገፈገ ከመጣውና እንግዳ ደራሹ ደርግ ጋር እንዲቃቃርና እንዲንገዳገድ አስገድዶት እንደነበር ሊያውቅ የቻለው በጣም ዘገይቶ ነበር።

በ1966/67 ከተጠናወተው የመንገዳገድ ጉዞ ብዙም ሳያንሰራራና በሕዝብ ውስጥ መሠረቱን ሳይጥል የደርግን የቀይ ሽብር ተልዕኮ ለመፈጸም የተገደደው መኢሶን እራሱም በይፋና በድብቁ የደርጉ የቀይ ሽብር ሰለባ ሆኖ በ1969 አከተመለት። በተለይም በመሰሪና ክህደት አካሄዱ የሚታወቀው ተስፋዬ መኮንን ከላይ በተመለከተው መፅሐፉ ላይ እንዳሰፈረው «በቀውጢው ቀን ለአንድ ሰዓት ቆመው የማይዋጉለትን አድርባዮችን መሰብሰብን ሥራዬ ብሎ የተያያዘው» መኢሶን የኢትዮጵያን የፓርቲ ፖለቲካ ሥራ አንዱን ምዕራፍ ለውድቀት ዳረገ በማለት ተችቶታል። ሆኖም ግን ተስፋዬ መኮንን ራሱ ማሌሪያን እንደ ትንሽ ቆሎ ይዞ ወደ ደርጉ አሻሮ ሰደድ የተጠጋ እንጂ ይህንን ያህል መኢሶንን የሚያስተች አስተዋጽኦ አልነበረውም።

አመራር አባሉ አበራ የማነአብ በ1984 የሠላም ኮንፌረንስ ላይ ለመገኘት አዲስ አበባ መጥቶ በወያኔ ባለሥልጣናት ለረጅም ዓመታት ታስሮ ከመውጣቱ በስተቀር፤ ይህ መጽሐፍ ለ2ኛ ጊዜ ከመታተሙ በፊት በተለይ ከመጋቢት 2010 ጀምሮ ከተፈጠረው የኢትዮጵያ ፖለቲካ ሁኔታ ጋር

ሌሎች ተፎካካሪ የፖለቲካ ድርጅቶች ወደ አገር ቤት ሲመለሱ መኢሶን (መላው ኢትዮጵያ ሶሻሊስት ንቅናቄ) እንኳን ድርጅትን ስሙንም በቅርስነት ይዞ ወደ አገር ቤት የተመለሰ ግለሰብ አባል አልተከሰተም። በአገር ቤት የቀሩና የደርግን እስራትና የተለያዩ ሰቀቆ የቀመሱ የመኢሶን አባላት ግን በተለይ ከ1981 በኋላ የተሻለ የፖለቲካ አማራጭ ለሕዝብ ያቀረቡና ቀላል የማይባል መስዋዕትነትን የከፈሉ እንዳሉ የማይካድ ነው።

የኢትዮጵያ ሕዝባዊ አብዮታዊ ፓርቲ/ኢሕአፓ

የኢትዮጵያ አየር መንገድን አይሮፕላንን ጠልፎ ወደ ሱዳን የገባውና በብርሃነ መስቀል ረዳ ይመራ የነበረው ቡድን ወደ አልጀሪያ አቅንቶ የአልጀሪያ ቡድን በመባል ራሱን አስተዋውቆ የፖለቲካ ድርጅትነቱን መሠረት ጥሏል። በሐምሌ ወር 1960 በሐምቡርግ ከተማ የተመሠረተው መኢሶንም የአባላቱን ቁጥር ለማሳደግም ሆነ የትግል አድማሱን ለማስፋት እነዚያን የአልጀሪያ ቡድን ለማግኘት ልዑኩን ወደ አልጀሪያ ይልክ እንደነበር አንዳርጋቸው አሰግድ ቢገልፅም፤ ነገር ግን እስከ 1964ቱ የፓርቲ የኢትዮጵያ ተማሪዎች ጉባኤ ድረስ ማለት ነው፤ መኢሶን ስለመኖሩ አልጀሪያ ለሚገኙት ወጣቶች የተገለጸ ነገር እንዳልነበርና እነሱም በተራቸው ስለመኢሶን የሚያወቁት ነገር አለመኖሩን የሚገልጸው ተስፋዬ መኮንን፤ በሌላም በኩል ይላል “... የመኢሶን መሪ የነበረው ኃይሌ ፊዳ ኢሕአፓን ከምንመስርተው ዉስጥ አልጀሪያ የነበሩትን ተመላልሶ በመገናኘት ካደረጋቸው የሐሳብ ልውውጦች ... ለመረዳት መቻሉ ይገመታል” (ገጽ 92) በማለት ከግምት ያለለፈ መረጃ ሰጥቷል። በ1960 መኢሶን ስለመመስረቱ ከሶሚ ሶሚ ሶማሁ የሚለው ተስፋዬ መኮንን እነሱ ግን በ1964 በበርሊን ከተማ ኢሕአፓን መስርተው በ1965 ደግሞ በተከታታይ የተሰባሰቡት የኢትዮጵያ ተማሪዎች ጠቅላላ ጊዜያቸውን ለዚያ ድርጅት [ኢሕአፓ] መጠናከር ያዋሉ መሆኑን ገልጿል። ምንም እንኳን ተስፋዬ መኮንን ኢሕአፓ የተመሰረተው በ1964 በበርሊን ላይ ነበር ብልም የኢሕአፓ መስራች ጥንስስ የተነሳው በ1963 ከአልጀሪያው ቡድን Revolutionary Organization for the

Liberazation of Ethiopia/ROLE ከተሰኘ የፖለቲካ ቡድን እንደነበረ ሌሎች ማስረጃዎች ጨምረው ያመለክታሉ። ተስፋዬ መኮንንም ሆነ ሌሎች ግለሰቦች የመኢሶንን የምስረታ ጊዜ በትክክል ባይገልጹም፤ እንደዚህ ዓይነት የፖለቲካ ሕልውና መካካድ የኢትዮጵያዊያን በተለይም የሐበሾቹ ሸፍጥ ስለሆነ ብዙም ላያስገርም ይችላል።

የኢሕአፓ ዓላማ «የብሔሮች ራስን በራስ ማስተዳደር እስከመገንጠል ድረስ መቀበል» እና የሽግግር አካል የሚመስለውን በሕቡዕ «ጊዜያዊ ሕዝባዊ ሸንጎ» አማካይነት «ጊዜያዊ ሕዝባዊ መንግስት» አቋቁሞ በዚህ ጊዜያዊ ሕዝባዊ መንግስት አማካይነት «የመሬት ላራሹን» አዋጅ መተግበር ይገባናል የሚል ሲሆን፤ ይህንን ዓላማውን ከግብ ለማድረስ የትግል ስልቱም የፊዉዳል ሥርዓቱን የሚያስወግድ የትጥቅ ትግል አሁኑኑ መጀመር አለበት የሚል ነበር። እዚህ ላይ ጊዜያዊ ሕዝባዊ ሸንጎው የሚቋቋመው በትጥቅ ትግሉ ነፃ በወጡት አከባቢዎች ነው።

ኢሕአፓ በ1964 በበርሊን ከተመሰረተ በኋላ ንጉሱን የማስወገድ ዓላማውን ከግብ ለማድረስ የፓርቲውን የሥራ አካላት በሦስት መንገዶች እንዳሰማራና የመጀመሪያው የፓርቲው አካል ቀድሞውኑ በአገር ቤት የነበረና የማደራጀት ተግባሩን በስፋት እንዲያያዝ፤ ሁለተኛው የፓርቲው አካል በውጪ አገሮች ሆኖ የዲፕሎማሲ ሥራውን እንዲያከናውንና ሦስተኛው የፓርቲው አካል በወታደራዊ ክህሎት ሰልጥኖና ታጥቆ ወደ ገጠሪቱ ኢትዮጵያ ውስጥ በመሰማራት የፖለቲካ፣ የፕሮፓጋንዳ፣ የድርጅታዊና የወታደራዊ ሁሉ አቀፍ የትግል ተልዕኮ የተሰጠው ክፍል እንደነበረ ተገልጿል።

ነገር ግን፤ በመጀመሪያ ደረጃ በ1964 የተመሰረተው ኢሕአፓ በ1965 ላይ «በአገር ቤት የነበሩ» አባላቱ ሲል ከኢትዮጵያ ሕዝብ ወይም ከአዲስ አበባ ሕዝብ ቁጥር አንፃር (ለዚያውም አገር ቤት ውስጥ አባላት ነበሩ ከተባለ) የአባላቱ ቁጥር እዚህ ግባ የሚባል አልነበረም ለማለት ይቻላል። ሌላው በአጠቃላይ በአገር ውስጥም ሆነ ከአገር ውጪ የተደራጁ የተማሪዎች ማህበሮች፤ በተለይም ከነዚሁ የመነጨት

የመኢሶንና የኢሕአፓ አባላት እንታገላለን ብለው የሚንቀሳቅሱት የኃይሌ ሥላሴ መንግስት ሆኖ ሳለ፤ ያ መንግስት ደግሞ በተለይ በ1965 በተዳከመበት ደረጃ ላይ እያለ ኢሕአፓ በቂ መረጃ ሳይዝ ወይም ከነበረበት ሁኔታ አንፃር የነበረውን ወቅታዊ ሁኔታ በመገምገም የትግል ስልት መቀየስ ሲገባው፤ ያንን አለማድረግና ስልጣኝ አባላትን መልምሎ ለወታደራዊ ክህሎት ሥልጠና ወደ ሶሪያ መላክ መሠረታዊ የመነሻ ሐሳብ ድክመት በግልፅ ይታይበት እንደነበረበት እንረዳለን። ምክንያቱም “ኢትዮጵያ በ1960ዎቹ የነበረችበት ሁኔታ ከብዙ የኤኮኖሚ ውጥረት የተነሳ ወደ መለስተኛ ዝቅጠት እየተጓዘች የነበረች” እና ሌላው ቢቀር አገር ውስጥ ያለው እንቅስቃሴ ለውጥ አፋፍ ላይ መድረሱን ግንዛቤ መወሰድ ነበረበት። በሌላም በኩል የኢሕአፓ ሁሉ አቀፍ ተልዕኮ የተሰጠው ታጣቂ ክፍል ሶሪያ ውስጥ በፍልስጤም ኃይሎች ሰልጥኖ የ1965 ሕዝባዊ ንቅናቄ ተጋግሞ፤ መስከረም 2፣ 1967 ንጉሱን ከሥልጣን ሲያስወግድ፤ እርግጠኛ ሆኖ መናገር ቢያስቸግርና የጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ የፖለቲካ አቅጣጫ ጥርት ብሎ ባይታወቅም፤ ነገር ግን አንድ የሚታወቅ ነገር ቢኖር ግን የነጋሲ ዘር ከኢትዮጵያ ምድር ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ተወግዶ ሌላ ኃይል ሥልጣን የያዘበት ወቅት ላይ ደርሶ እንደሆነ ዓለም አቀፍ የዜና ማሰራጨዎች ተቀባብለው ያወሩትን ወሬ በማንኛውም ክፍልና ቦታ ላይ የሚገኝ የኢሕአፓ አመራር ለማወቅ የግድ ሰይጣንን መቀላብ የሚያስፈልግ አልነበረም።

ለማንኛውም የኢሕአፓ ወደ ኢትዮጵያ የሚያደርገው ግስጋሴ የተመሰቃቀለ ቢሆንም፤ የኢሕአፓ ታጣቂ አካል ወደ ኢትዮጵያ ሕዝብ ትግል ለመቀላቀል ግስጋሴ በሚያደርግበት ወቅት ላይ ከሁለት አቅጣጫዎች ችግር ገጥሞታል። በመጀመሪያ የኃይሌ ሥላሴ የአገዛዝ ሥርዓት በ1967 ተወግዶ ደርግ ሥልጣን ይዟል። በተከታይም ከኃይሌ ሥላሴ መንግስት ማክተም በኋላ ሊኖር ስለሚችለው መንግስት ከአዉሮፓ ጀምሮ ከኢሕአፓ ጋር ተቃርኖ ውስጥ የገባው መኢሶን፤ ከደርግ ጋር ጉድኝት ፈጥሮ ጠብቆታል። በ”ጊዜያዊ ሕዝባዊ መንግስት አሁኑኑ” ምትክ በ“ነቃ፣ በተደራጀና በታጠቀ ሕዝብ ጊዜያዊ ሕዝባዊ መንግስት” ምስረታ ጥያቄ ላይ ጨፍና ጨፍ የሆኑት መኢሶን እና ኢሕአፓ የተፋጠጡበት ጊዜም እንደነበረ ይታወቃል። ከአብዮቱ ፍንዳታ

በቀጠለም ሌላው የተቃርኖ አጥንት መኢሶን ደርግ ያወጀው የመሬት አዋጅ ሕዝባዊ ነዉ ሲል በጊዜያዊ ሕዝባዊ ሸንጎ አማካይነት የሚታወጅ ነው የሚለው ኢሕአፓ ግን የፋሽስት ፅልመት የነገሰበትና አብዮቱ የተቀለበሰበት ዕለት ነዉ በማለት የኮነነበት ጊዜ ላይ ነበር። ምክንያቱ ደግሞ በኢሕአፓ እሳቤ መሠረት በጊዜያዊ ሕዝባዊ ሸንጎ አማካይነት ጊዜያዊ ሕዝባዊ መንግስት ተቋቁሞ፤ በዚህ ጊዜያዊ ሕዝባዊ መንግስት አማካይነት የመሬት ላራሹ አዋጅ መዉጣት ነበረበትና ነዉ ይላል። በሌላም በኩል በአገር ቤት የሚገኘዉ ኢሕአፓ ከደርግና መኢሶን ጋር ያደረገዉ መላተም አልበቃ ብሎ፤ ኢሕአፓ ከሰሜን ኢትዮጵያ ወደ መሃል አገር በሚያደርገዉ ግስጋሴ ዉስጥ የኤርትራ ነፃነት ግንባር/ጀባና ተጋድሎ ሀርነት ትግራይ/ተሀት ጋር በኤርትራ የኢትዮጵያ ቅኝ ግዛትነት የመርህ ጥያቄ ላይ አቋም እንዲወስድ ያስገደዱት ዓይነት ችግር ለኢህአፓ በቀላሉ ሊያልፉት የሚችሉት እንቅፋት አልነበረም።

ሶሪያ ዉስጥ ሥልጠናዉን ጨርሶ ወደ ኢትዮጵያ ለመግባት ወደ ደቡብ የመን በመሄድ በፈጣን ጀልባ ተሳፍሮ በሱዳን ጠረፍ በኩል የገባዉ የኢሕአፓ ታጣቂ አካል በኤርትራ በረሃዎች ዉስጥ ምንም የቋጠረዉ የድርጅት ሕዋስ ሳይኖር በበረሃ ንዳድ የሞቱ ሁለት አባላቱን (ቢንያም አዳነ እና መሀመድ (የአባ ጅፋር እህት ልጅ) ቀብሮ የተረፉትን በመያዝ፤ በ1953 ዓም በተቋቋመዉና መሠረት የያዘዉ የኤርትራ ነፃ አዉጪ ግንባር ቁጥጥር ሥር ወደነበረዉ የሳህል በረሃ ገቡ። በዚህ ቦታ የገጠማቸዉ ሁለቱ ፈተናዎች የሳህል በረሃን ንዳድ መቋቋም አለመቻልና የኤርትራን ከኢትዮጵያ ቅኝ ግዛት ሥር መላቀቅ ከመርህ አንፃር መቀበል፤ ካልሆነም መጥፊያቸዉ እንደሆነ መቀበል (ሁለቱን የተፈጥሮና ሰዉ ሰራሽ ችግሮችን) መቋቋምና መልስ መስጠት ነበረባቸዉ። ያራመደዉ የፖለቲካ ዓላማ ምን ይሁን ምን ገና ለገና ወደ ትግል ዓላም ሳይገባ የኢሕአፓ አባላት እንዲከፍሉት የተገደዱት መስዋዕትነት በጣም አሳዛኝና ገና የትግል ጅምር ላይ ላለ ድርጅት እጅግ ፈታኝ ነበር። በተለይም የኤርትራ ግዛት ሕዝብን ባካተተ መልኩ የሚታገሉለት ትግል ጅምር ላይ ከኢኤልኤፍ የገጠማቸዉ ፈተና ሊጋፉት ከሚሄዱበት የጠላት ጎራ ጋር ሲነፃፀር

በከፍተኛ ደረጃ የሚያዳክማቸው ነበር።

ሌላው የ1965/66 የኢሕአፓ ችግር ከላይ ያስቀምጥኳቸው ሦስቱ አካላቶቹ ያለመናበብ ነበር። ሦስቱም አካላት የተመሠረቱት እፄ ኃይለ ሥላሴ በሥልጣን እያለ ነበር። የንጉሱ ሥልጣን እየተዳከመ ሲሄድና እስከነ አካቴውም በ1967 ሲንኮታኮት፤ በተለይ አገር ቤት ነበረ የተባለው የኢህአፓ አስኪል ከኢትዮጵያ ውጪ ለነበሩት ሁለቱ አካላት፤ በተለይም ደግሞ ወቅታዊ ሁኔታዎችን ከነበቂ ምክንያት ማወቅ የነበረበት ታጣቂው አካል ከሶሪያ ሰልጥኖ፤ የመን ድረስ ተጓዙ፤ በሱዳን አድርጎ፤ ኤርትራ በረሃ እስከሚገባና በረሃማው ተፈጥሮና ጀብሃ ሠራሽ ችግሮች እስኪገጥሙት ድረስ ምንም መረጃ አልነበረውም ማለት ድርጅቱ ለትግል በሚያደርገው እንቅስቃሴ ላይ ቀላል የማይባል ሳንካ ፈጥሮበታል።

የኤርትራ ነፃነት ግንባር (ጀብሃ) ለኤርትራ ነፃነት ትግል ማድረግ የጀመረው በ1953 ሆኖ ሳለ፤ ከአስር ዓመት በኋላ የተመሠረተው ኢሕአፓ ከጀብሃ የሚፈልገውንና ለጀብሃ የሚሰጠውን የፖለቲካ ፋይዳ በወጉ ሳይረዱ የጀብሃን ድጋፍ አገኛለሁ ብሎ የኤርትራን በረሃ ለማቋረጥ ጉዞ መጀመር፤ የሦስቱ የኢሕአፓ አካላት ጨርሶ መረጃ አልተለዋወጡም፤ ወይም መረጃው የሚገኘው በአንድ ሰው እጅ ወይም በጥቂት ግለሰቦች እጅ ለዚያም ለኤርትራ ቡድን ቅድሚያ ተልዕኮ በተሰጣቸው ሰዎች እጅ እንደነበረ ያሳያል። ለምሳሌም ያህል “ብርሃነ መስቀል ረዳ በነሐሴ 1964 ... በኤርትራ ተማሪዎች አጠቃላይ ማህበር 2ኛ ጉባኤ ላይ ተገኝቶ ያስወሰነው አንዱ “የኢትዮጵያ ተማሪዎችና አብዮታዊ ምሁራን የኤርትራ ሕዝብን ትግልና የነፃ መንግስት የማቋቋም ትግልን ሙሉ በሙሉ የሚደግፉት መሆናቸውን” (ገፅ 98) ተናግሮ እንደነበረ፤ አንዳርጋቸው አሰግድ በመፅሐፉ ላይ ገልጿል። በተጨማሪም ተስፋዬ መኮንን እራሱ እንደገለጸው “በኢኤልኤፍ አመራርና በእነአቶ ኢሳያስ መሀከል ከላይ ከተገለጡት ከስልትና የአቀራረብ ልዩነት ሌላ የግብ ጉዳይ በሆነው በኤርትራ መገንጠል ጥያቄ ላይ ልዩነት አልነበረም” (ገፅ 113) ሲል በግልጽ አስቀምጧል። አምባገነንና ጨቋኝ የሆኑ መንግስታትን ለመፋለም

የተደራጀ አንድ የፖለቲካ አካል ቀርቶ የግል ጉዞ ለማድረግ የሚነሳሳ ግለሰብ እንኳን የመረጃን አስፈላጊነትና ጠቃሚነት ሳይረዳ ወይም በቂ የሆነ መረጃ ሳያገኝ ጉዞ ማድረጉ ተገቢ እንዳልነበርና ኢሕአፓ ተሳስቶ የአባላቱን ሕይወት ብሎም ዘላቂ ትግሉን ለጀብሃ/ሻዕቢያ አሳልፎ መስጠቱ ያሳዝናል። ላቅ ሲልም ለኢትዮጵያ ፓርቲ ፖለቲካ ስርፀትም የዉድቀት ምሳሌ ሆኗል።

ለማንኛውም ኤርትራ የሚባል ምድር ለስድሳ ዓመታት በጣሊያን ቅኝ አገዛዝ ሥር፣ ለአስር ዓመታት ደግሞ በእንግሊዝ ወታደራዊ የበላይ ጠባቂነት አስተዳደር ሥር የቆየች ግዛት ሆና ከአዉሮፓ ቅኝ ገዥዎች ያንን ዓይነት ፖለቲካ ተስተምረዉ መልሰዉ በአፍሪካዊዉ ኢሕአፓ ላይ መስራታቸዉ ፖለቲካን በየዋህነት መስራት የሚቻል ቢሆንም የዋህነቱ የብዙ ሰዉ ሕይወትን እስከ መገበር መሆን እንዳልነበረበት ኢሕአፓን ያጋጠመዉ ችግር ለሌላዉ ማስጠንቀቂያ ደወል ሊሆን የሚችል ነዉ። በጀብሃም ሆነ በሻዕቢያ አስተያየት “ኤርትራ ቀድሞዉኑ ከኢትዮጵያ ጋር ትስስር ያልነበረዉና በሌላም በኩል በዉጫሌ ዉል መሠረት ምኒልክ ኤርትራን ለጣሊያን የሸጠ ስለሆነ፤ የኤርትራ ነፃነት ትግል ከተጀመረ በኋላ እንደገና ጠቅልሎ ለመያዝ መሞከር፤ ሌላ የቅኝ መግዛት እሳቤ ስለሆነ ለኤርትራ ነፃነት ይገባታል ብለዉ በረሃ ገብተዉ ትግል የጀመሩ መሆናቸዉን የኢሕአፓ ሰዎች ገና አዉሮፓ ሳሉ የሚያዉቁት ወይም ሊያዉቁት የሚገባ ጉዳይ ነበር።

እንግዲህ ኢሕአፓ ከኤርትራ በረሃ የወጣዉ ቀደም ሲል የሚያዉቀዉም ሆነ የማያዉቀዉ አባሉ፤ የኤርትራ ጉዳይን አስመልክቶ ሊታጠፍ የማይችል ግዴታን፤ ማለትም የኤርትራን የኢትዮጵያ ቅኝ ግዛትነት ንድፈ ሐሳብ ዕዉቅናን በመስጠትና በመቀበል ከሁለት ዓመታት ቆይታ በኋላ ወደ ትግራይ ምድር ይገባል። ይህ ጉዞ ለኢሕአፓ የኤርትራን ምድር እንደ ኢትዮጵያ ምድር ቆጥሮ መርገጥ ራሱ ሚያዚያ ወር 1967 ላይ የመጨረሻዉ ሳይሆንም አልቀረም። ይህ ታጣቂ አካል ትግራይ ግዛት አሲምባ ሲገባ በመሳሪያ ኃይልም ሆነ በሞራል የላሸቀ ከመሆኑም በላይ፤

በቡሃ ላይ ቆረቆረ እንደሚባለው በብርሃነ መስቀል ረዳ አምባገነናዊ ዉሳኔዎች ምክንያት ሰፊ አለመግባባቶች በአባላቱ መሀከል ተፈጥሮ እንደነበረ ከተስፋዬ መኮንን መጽሐፍ ለማወቅ ይቻላል። የሐሳብ አለመግባባቱ እየሰፋ በመምጣቱ ምክንያት የብርሃነ መስቀል ረዳ ቡድን አባላት እንቅልፍ እንደተኙ፤ ጫና የበዛባቸው የኢሕአፓ ታጣቂ አካል አባላት (እነ ተስፋዬ መኮንን) በትግራይ ግዛት ዛላ አንበሳ በሚባለው በኩል ሌሊት ተለይቷቸው በአስመራ አድርገው ወደ አዲስ አበባ ማቅናታቸውና ለወታደራዊው መንግስት (ደርግ) እጅ መስጠታቸው ይታወቃል።

ከዛላ አንበሳ በኋላ ለደርግ እጅ የሰጡት የኢሕአፓ አባላት ተቀንሰው፤ ቀደም ሲል ከ1964 ጀምሮ የቋጠረውን የትጥቅ ትግሉን ለማስቀጠል ዓላማ የነበራቸው ሌሎች አባላት በሁለት አቅጣጫ በመክፈል በገጠርና በከተማ እያፈራረቁ በተለይ በከተማ ውስጥ በተጠናከረ ሁኔታ የትጥቅ ትግሉን ማቀጣጠሉን እናያለን። በከተማ የነበረው የኢሕአፓ የትጥቅ ትግል <ደርግስት> ወይም <ፊድስት> ናቸው በሚላቸው የመኢሶን አባላት ላይ በገዳይ ቡድኖች አማካይነት ዕርምጃ መውሰድ መጀመርና ለዚህም <ነጭ ሽበርተኛ> የሚል ስም እንዳሰጠው ታሪክ የመዘገበው ነው። (ስለቀይ እና ነጭ ሽብሮች ቀጥሎ ባለው አርጸስት እናያለን)

ኢሕአፓ የትግል ስልቱን ወደ ከተማ ባዘረበት ጊዜ የሥልጠናና የቁስለኛዉ ማግለያ አምባ አድርጎት የተቀመጠው የአሲምባዉ ቡድን ተግባር አልባ ሆኖ ለተወሰነ ጊዜ እንዲቆይ የተደረገ ሲሆን፤ አስከፊነቱ ደግሞ የአሲምባዉ ቡድን ተግባር አልባ ሆኖ መቅረቱ ብቻ ሳይሆን፤ የሻዕቢያን ዓላማ ያለማወላወል የተቀበለውና የራሱም ዓላማ ከኢትዮጵያ ተገንጥሎ የትግራይ ሪፑብሊክን ለመመስረት ላለመው ለተጋድሎ ሀርነት ትግራይ (ተሀት) በኋላ ላይ በማርክሳዊ ሌኒናዊ ሊግ ትግራይ/ማሌሊት አማካይነት ወደ ሕዝባዊ ወያኔ ሓርነት ትግራይ/ሕወሓት ለተሸጋገረው ቡድን ጥቃት መጋለጡ ነው። በዚህም የተነሳ “የኢሕአፓ ጦር በትግራይ ላይ ተመትቶ ብትንትኑ ይወጣል። ... ከፊሉ በኤርትራ በኩል አድርጎ ለስደት ወደ ውጪ

ይወጣል። ከፊሉ ወደ ሰሜን ጎንደር ያመራል። ከፊሉ ወደ ወሎ ይገባል። ወደ ወሎ የገባው በገበሬዎች ከበባ ተይዞ ለደርግ ተሰጠ። ወሎን ተሻግሮ ወደ ሸዋ የገባው መሪውን ብርሃነ መስቀል ረዳን ጨምሮ፤ በደርግ ቁጥጥር ሥር ውለው መገደላቸው ይገለጻል።” ይላል ተስፋዬ መኮንን።

በጣም አሳዛኝ ግን በነፍስ ግቢ ነፍስ ውጪ ጣር ውስጥ የነበረው የኢሕአፓ ጦር እዚያው አሲምባ ተራራ ውስጥ ከከተማ የደርግ ቀይ ሽብር ሸሽተው የመጡትንና የኢሕአፓን ውስጠ ፓርቲ ዲሞክራሲ ጥንካሬ የሞገቱት ወጣት አባላት «አንጃ ፈጠራችሁ በመባል ቁም ስቅላቸውን እንዲያዩና እንዲገደሉም መደረጋቸውን ዶ/ር ብርሃኑ ነጋ የነፃነት ጎህ ሲቀድ፤ በሚለው መፅሐፍ ገጽ 7 ላይ “በወታደራዊ ልምምድ ላይ በነበርንበት ጊዜም የልምምዱ ቦታ አከባቢ በሰራዊቱ የደህንነት አባላት የሚታዘዝ እስር ቤት እንደነበረ ሰማሁ። በዚህ እስር ቤት በተለያዩ ምክንያት የታሰሩ የሰራዊቱ አባሎች እንደነበሩና በእነኚህ እስረኞች ላይ ሰቆቃ ይደርስ እንደነበር ስንሰማ በብዙዎቻችን ላይ በተለይ ከከተማ በመጣነው አባላት ላይ ከፍተኛ ግራ መጋባት ተፈጠረ።” በማለት አምርሮ ገልጿል።

ለተወሰነ ጊዜም ቢሆን በፀረ ደርግ አቋሙ ለመንገዳገድ የቃጣው የኢህአፓ ቡድን በሕወሓት ተገፍቶ ጎንደር ሲገባ፤ እሱም ከጊዜያት በኋላ ተሀት/ሕወሓት ሲያባርረው ጎንደር አርማጬሆ በረሃ ገብቶ የመሞቻ ቀኑን ሲጠብቅ፤ ለጊዜው የማን ዘዴ እንደሆነ ባይታወቅም፤ በሕዳር ወር 1972 ስብሰባ ላይ ተቀመጦ ለነበረው የሕወሓት ማዕከላዊ ኮሚቴ እጁን በቡድን ሰጥቷል። በዚያውም ከቀድሞው ኢሕአፓ ይልቅ አዲስ ስም «የኢትዮጵያ ህዝብ ዲሞክራሲያዊ ንቅናቄ»/ኢህዴን በሚል ስም ሕወሓትን ተቀላቅሎ የኢትዮጵያ ሕዝብ አብዮታዊ ዲሞክራሲያዊ ግንባር/ኢህአዴግ የተባለውን ጃንጥላ (ግንባር) በ1979 መስርተዋል። ይህንን ጉዳይ አስመልክቶ የብአዴን/ኢህዴን 35ኛ የምስረታ በዓል ለማክበር መግለጫዎች በሚሰጡበት ጊዜ ሰንድቅ የተሰኘ የግል ጋዜጣ በ11ኛ ዓመት ቁጥር 527 ረቡዕ ጥቅምት 03፣ 2008 ዕትሙ ይዞ የወጣው

በማሳጠር እንደሚከተለው ቀርቧል፡፡

መግለጫው የቀረበው ታጋይ ሃባር (ተሾመ እሼቱ) ከሚባል የቀድሞ ኢሕአፓ ለአዲስ ዲሞክራሲያዊ ንቅናቄ አስተሳሰብ የተሰለፉ መሆኑን የጋዜጣው ዘጋቢ ገልጿል፡፡ “ከኢሕአፓ መፈራረስ በኋላ በአዲስ ዲሞክራሲያዊ ንቅናቄ አስተሳሰብ የተሰለፉ ኃይሎች ወደ ትግራይ ማፈግፈጋቸው ይታወሳል፡፡” ካለ በኋላ ሃባር እነዚያ ኃይሎች ምን ዓይነት ዲሞክራሲያዊ አስተሳሰብ እንዳነገቱና ቢያንስ እነማን እንደሚመሯቸው ባይገለፅም፤ ታጋይ ሃባር እንደሚገልጸው፤ “በኛ በኩል በርካታ የጦር መሳሪያዎች እና የሰራዊት አባሎች የነበረን ሲሆን በአንፃሩ ሊቀበል የመጣው የሕወሓት ዩኒት በጣም ትንሽ ነበሩ፡፡ . . . ቀጥለን የተጓዝነው በአድዋ አውራጃ ፃሂ በተባለ ሥፍራ ሲሆን በዚህ ቦታ አብዛኛው የሕወሓት አመራሮች ስልጠና ውስጥ ነበሩ፡፡ በወቅቱም የማዕከላዊ ኮሚቴ ስብሰባ ነበር፡፡ በሥፍራውም ላይ አባይን፣ ክንፌን፣ መለስን፣ እነተወልዴን አገኘናቸው፡፡ . . . በጣም በርካታ ወይይቶችን አደረግን፡፡ . . . ወደ አብዬ አዲ በመመለስ ድርጅት ምስረታ ውስጥ ገባን፡፡” ከሐምሌ 22፣ 1972 እስከ ህዳር 11፣ 1973 በ37 ተሳታፊዎች ኢህዲንን እንደመሠረቱ በዚሁ ጋዜጣ ላይ ተገልጿል፡፡ ከኢትዮጵያ ውጪ ቀርቶ በ1964 የተመደበበትን ዲፕሎማሲያዊ ሥራ እየሰራሁ ነው የሚለውን የኢሕአፓ አካል ሳይጨምር የኢሕአፓ ዕጣ ፋንታ በታሪክ እንደ አዲስ ክስተት ሊመዘገብ በሚችል መልኩ በተናጠል ሳይሆን በቡድን ለሕወሓት እጅ የሰጠ ምርኮኛ ሆኖ ተደመደመ፡፡ በዚህ አጋጣሚ ሃባር (ተሾመ እሼቱ) የአሮሞ ሕዝቦች ዲሞክራሲያዊ ድርጅትንም አመሰራረት በዚያው ጋዜጣዊ መግለጫ ውስጥ ነገሮናል፡፡ በዚሁ መሠረት በሃባር መግለጫ መሠረት “በኢህዲን ውስጥ ይታገሉ የነበሩ የአሮሞ ብሔር ተወላጆች የአሮሞን አብዮታዊ ዲሞክራሲያዊ ድርጅት ለማደራጀት እንቅስቃሴና ውይይት የጀመሩት ከኢህዲን ጉባኤ በኋላ እንደነበር ፍንጭ ሰጥቷል፡፡ ከዚያም በኢህዲን ድርጅታዊ ጉባኤ በማዕከላዊ ኮሚቴ አባልነት ተመርጦ ይሰሩ የነበሩ ሦስት ጓዶችን ጨምሮ በተለያዩ የኃላፊነት ደረጃ ተመድበው ይታገሉ ከነበሩበት መካከል በድምሩ ከ30 በላይ የኢህዲን ታጋዮች የአሮሞ ህዝብ

አታጋይ ዲሞክራሲያዊ ድርጅት የመመስረት ዓላማ ተቀብለው ሐምሌ ወር 1981 ዓም መጨረሻና ነሐሴ 1981 መጀመሪያ ላይ አዲስ ድርጅት ሊመስርቱ ከኢህዲን በይፋ ተሰናበቱ።” ይላል። በዚህ መግለጫ ውስጥ ጥያቄ የሚያስነሱ ብዙ ጉዳዮች ቢኖሩም፤ የኦህዴድ ምስረታ ላለፉት 24 ዓመታት አሮሚያ ክልል ሰሜን ሸዋ ዞን ዳራ ነዉ ሲባል ከቆየ በኋላ ትግራይ ክልል አዴት ሆነ፤ እንደ ሃባር መግለጫ ደግሞ የኦህዴድ ምስረታ ከአዴትም ተንበን ግረውሪ አከባቢ መሆኑን ነግሮናል። በሌላም በኩል ለኢህዲን ምስረታ የተቀመጡት 37 አባላት ከሆኑ ሰባቱ ብቻ አሮሞ ከሆኑ የአሮሞ ሕዝቦች ዲሞክራሲያዊ ድርጅት/ኦህዴድ የተመሠረተው በሕዝብ መሀከል ሰፊ መሠረት በሌላቸው ሰባት ሰዎች ብቻ ለዚያውም ምርኮኛ በነበሩ ሰዎች ነበር ለማለት ይቻላል።

እውነቱ ግን የአሁኑ ኢህዲን የቀድሞው ኢሕአፓ ያለምንም ማወላወል የደርግን መንግስት ለመጣል ቂም ቋጥረው በተነሱት ምዕራባዊያን የሚረዳውን የሕወሓትን ጡጫ መቋቋም ባለመቻሉ፤ በቡድን በመሆን ለሕወሓት እጅ የሰጠ ምርኮኛ ድርጅት እንጂ ከሕወሓት ጋር በእኩልነት በመቆም (*on equal footing*) ኢህዴግን የመሠረቱ አልነበሩም። አቶ መለስ ዜናዊ የሕወሓት የቅርብ ወዳጅ ከነበረ ፖል ቢ ሄንዝ (2007:181) ጋር ሲወያይ ሞራልን በማይነካ መልኩ የገለጸው ሲተረጎም “ኢህዲን የሕወሓት ፍጡር ባይሆንም እንደ ሕወሓት በደንብ የተደራጀ አይደለም” ብሏል። በዚህ መሠረትም በኢትዮጵያ ፓርቲ ፖለቲካ ውስጥ እስከዛሬ ድረስ የታሪክ ጥቀርሻውን ይዞ በመጓዝ ላይ ያለ ድርጅት ቢኖር አንዱ ኢሕአፓ ነው። ከኢሕአፓ መማር የሚቻል ነገር ቢኖር የመረጃ አልባነቱ፣ ጥናት ላይ ያልተሞረከ የፖለቲካ አቋም መውሰዱና ጉዞውንም ሆነ ውድቀቱን ዘር ብሎ መገምገም ያልቻለ፤ ከዚህ በኋላም ይገመግማል ተብሎ የማይጠበቅ፤ እና በኢትዮጵያ የፓርቲ ፖለቲካ ታሪክ ውስጥ በመሞትም ሆነ በመግደል ወንጀል ውስጥ ከደርግና መኢሶን ጋር ወንጀልን በመጋራት በኢትዮጵያ የትውልድ ክፍተት በመፍጠር የሚታወቅ፤ ቀጥታ እንኳን ባይሆን ታሪክ ራሱን ይደግማል በሚባለው የመጠላለፍ የኢትዮጵያ የፖለቲካ ታሪክ ውስጥ (ዮሐንስ በቴዎድሮስና

ተክለ ጊዮርግስ ላይ፤ ምንጊክ በዮሐንስ ላይ፤ ኃይሌ ሥላሴ በእያሱ ላይ) ያደረጉትን ዓይነት መጠላለፍ ፈጽሞ ኢህአፓም ጥልቅ ጠባሳ ጥሎ ያለፈ ድርጅት ነበር ቢባል የተጋነነ አይደለም። ይህ መጽሐፍ ለ2ኛ ጊዜ ሊታተም በሚዘጋጅበት፤ በተለይም ከመጋቢት 2010 ዓም ጀምሮ በኢትዮጵያ ውስጥ በተፈጠረው የፖለቲካ ሁኔታ ኢህአፓም አዛውንት አባላቱን ይዞ እና የተወሰኑ ሰዎችን ጨምሮ ወደ ፊንፊኔ/አዲስ አበባ ተመልሷል። ብሔረተኝነት በገንነት የዛሬዋ ኢትዮጵያ ውስጥ ኢህአፓ የቀድሞ ጊዜያዊ ሕዝባዊ ሽንጎ አማካይነት የሕዝባዊ መንግስት ምስረታ ተልዕኮውን የ1960ዎቹ መጨረሻ አከባቢ የአሲምባው ጩሎ ሰልጣኝ የነበረውን ለኢትዮጵያ ዜጎች ለማህበራዊ ፍትህ ፓርቲ መሪ ለሆነው ፕሮፌሰር ብርሃኑ ነጋ አስረክቦ እራሱ ሶሻል ዴሞክራሲ የሚለውን እንደሚያራምድ 6ኛ አጠቃላይ ምርጫ ቅስቃሳ ላይ አሳውቋል።

ቀይና ነጭ ሽብርቶች እና ተልዕኮውን መወጣት የማይችል ፓርቲ ምስረታ

የኢትዮጵያ ሽብርቶች ሁለት ቀለም ነበራቸው፤ ቀይና ነጭ። ሁለት የፖለቲካ ሥልጣን ያልነበራቸው ድርጅቶች፤ መኢሶን እና ኢሕአፓ እና ሥልጣን ያለው ጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ (ጉልቤ መንግስት) በሽብርቶች የሚታወቁ ናቸው። ኢሕአፓ በነጭ ሽብር፤ ደርግና መኢሶን በቀይ ሽብር ይታወቃሉ። እንደ የሰማዕታት ድምፅ መጽሔት (1999፡ 7) መረጃ መሠረት “በአዲስ አበባ ውስጥ በቀይ ሽብር ዘመቻ ያለቁትና በይፋ የሚታወቁት ወንድምና እህቶቻችን ሃምሳ አራት ሺህ ይሆናሉ።” የተፈናቀሉትና የተሰደዱት ቁጥር ምን ያህል እንደሆኑ የተባለ ነገር የለም። በተወሰኑ ጊዜያት ውስጥ ከአንድ ትውልድ 54 ሺህ ዜጎችን፤ ለዚያውም ደግሞ ወጣትና አምራች ዜጎችን ማጣት ምን ያህል ዘግናኝ እንደሆነ ሲታሰብ የሕሊና ዕረፍት ይነሳል። ለዛሬ የአፍሪካ ኋለቀርነት እንደ አንድ ምክንያት የሚጠቀሰው በባሪያ ፍንገላ 320 ዓመታት ጊዜ ውስጥ ከሃያ ሚሊዮን የሚበልጥ ወጣት አፍሪካዊያን ከአህጉሩ በመጋዛቸው አምራችና ሊራባ የሚችል የሰው ኃይል በመጥፋቱ ለአፍሪካ ኋለቀርነት እንደ አንድ ምሳሌ ሆኖ ይጠቀሳል። በተመሳሳይ ሁኔታም ሁለት ዓመት ባልሞላ ጊዜ

ውስጥ 54 ሺህ ዜጎች በኢትዮጵያ በመገደላቸው፤ በመሰደዳቸውና ሕይወታቸው በመመሰቃቀሉ የትውልድ ዕድገት ተስተጓጉለዋል ቢባል የተጋነነ አይሆንም።

የቀይና ነጭ ሽብሮች መሠረታዊ መነሻ የስታሊን በትር የሚሉት ዓይነት ፈላጊ ሳይሆን አይቀርም። ስታሊን የቦልሽቪክ ፓርቲ ተቀናቃኝ የሆኑትን የሩሲያ ዜጎችን ከምድረ ሩሲያ ያጠፋበት ስልት ነበር። ሩሲያዊው የቦልሽቪክ መሪ ቪላዲሚር ሱሊያኖቭ ሌኒን እኣአ በ1924 ሲሞት ሥልጣኑን ያለብዙ ተቀናቃኝ የተረከበው የስታሊን ስም ሲነሳ ጎልቶ የሰው አእምሮ ውስጥ የሚመጣው ከሀገርና ፓርቲ መሪነቱ በበለጠ ከሽብርና ከአምባገነናዊ አገዛዙ ጋር የተቆራኘው ቀይ በትሩ ነው። የስታሊን መርህ የተጀመረው ለአንድ ፓርቲ አመራር (*monolithic party or dominant party leadership*) እና ለግሉ ሥልጣን በተዋጋበት ጊዜ የቋጠረው ጭካኔ ነበር። እንደቀድሞዎቹም ሆነ ዛሬዎቹ የአንድ ብቻ ፓርቲ አገዛዝ አቀንቃሾች የመጀመሪያ የስታሊን ዉግዘቱ ያነጣጠረው በሊበራሊዝም ላይ ነው። ያለምክንያት አልነበረም፤ ሊበራሊዝም ከዲሞክራሲ ጋር የሚሄድ መሆኑን የሚረዱ የአምባገነንነትን መስመር የሚከተሉ ሁሉ በሊበራል ንድፈ ሐሳብ ላይ የሆነ ቅጥያ በማድረግ ያጥላሉታል። ስታሊን ሊበራሊዝምን የበሰበሰ ሥርዓት (*moribund*) ነው ብሎ አምርሮ ከመናገሩም በላይ ከተቃዋሚዎችም ሆነ ከዜጎች ጋር በጠረጴዛ ዙሪያ ተገናኝቶ መወያየትና ለቅራኔ አፈታት ጀርባውን የሰጠ ብቻ ሳይሆን፤ የተለየ ሐሳብ ለያዘ ፓርቲ ፖሊሲ መንሸራሸር ዕድል መስጠትን እርም በማለቱ የስታሊን ሁሉ ችግር መፍቻ ሽብር ማካሄድ፤ ቀይ በትሩን መሰንዘር ብቻ ነበር። ያለምንም ጥርጥር መንግስቱ ኃይለማሪያምም ሆነ የዚያን ጊዜ የኢትዮጵያ ነጭም ሆነ ቀይ ሽብር አራማጆች የዚህን ሩሲያዊ ፈላጊ ተከትለዋል፤ ዛሬም ቢሆን ኒዮ ሊበራሊዝም እያሉ ፀረ ሊበራል አቋም የሚያራምዱ ሁሉ፤ በዚህ መስመር ላይ በሚከፈቱት የጥላቻ ፕሮፓጋንዳ በአዉራ ፓርቲነት ወይም በሌላ፤ በብዙ መንገዶች አምባገነንነትንና ሽብርን የሚያራምዱ ናቸው።

በኢትዮጵያ የዚህ ዓይነት ሽብር የተጀመረበትን ጊዜና ሁኔታ ወደኋላ ተመልሶ ለማየት ጊዜና ትዕግስትን ይጠይቃል። በተለይ ደግሞ ማወቅን ይጠይቃል። ሆኖ ሰፊነት ደብዝዞ፣ የመተሳሰብና ወገናዊነት ባህል ጨፍግ፣ የጠላትነት ስሜት መግነን፤ በተለይም ቅን ልቦና ጠፍቶ ድንቁርናና ጋጠወጥነት (*ignorance and arrogance*) ሰፍኖ፣ ልዩነትን በዉይይት አለመፍታት በአገር ሀብት በተለይም በሰው ሀብት ላይ ሊያደርስ የሚችለውን አደጋ ለማወቅ አለመጣር፤ የፖለቲካ ልዩነትን በጦር መሳሪያ ለመፍታት ማጋደል ወደ ጀብደኝነት ይገፋፋል። የዚህ ዓይነት ችግር የተከሰተባቸው አገሮች ይቆጠሩ ቢባል ኢትዮጵያ አገራችን ከስታሊን ሩሲያ ቀጥሎ የመጀመሪያውን ረድፍ ከሚይዙ አገሮች አንዷ እንደምትሆን ሳይታለም የተፈታ ነው።

የኢትዮጵያ ታሪክ ነዉ የሚባለውን ከተለያዩ ሽብሮች ጋር ለአፍታ ያህል ወደኋላ ተመልሶን በዓይነ ሕሊናችን ብንመለከት፤ አፄ ቴዎድሮስ ተቀናቀኞቹ ናቸው ያላቸውን ሁሉ እጅና እግር በመቁረጥ፣ ከገደል በመወርወርና ነጮን ደግሞ መያዣ አድርጎ ይዞ የግድያ ቀን ሲቆጥርላቸውና ተዘናንቶ ለመግዛት የነበረዉ ሕልም ባይጨናገፍበት ኖሮ፤ ለአስራ ሦስት ዓመታት ሥልጣን ላይ በቆየባቸው ጊዜያት ዉስጥ የወቅቱ የኢትዮጵያ ሕዝብ ቁጥርን በተለይም የወሎ አሮሞ ሕዝብ ቁጥርን በምን ያህል ያጠፋ እንደነበረ መገመት ይቻላል። በተመሳሳይም አፄ ዮሐንስ አዋጅ አወጣ፤ “ወይ ተጠመቅ፣ አሊያም አገሬን ልቀቅ” አለ። አፄ ምኒልክ የደቡቡን፤ የዛሬዉ የአገሬዉን ሕዝቦች በውጊያ ከአሸነፋቸዉ በኋላ ዕርቅ አውርድ ብሎ ጠራቸውና ለሰው ምርጫ ሰጠ። ምርጫዉም በጣትና በሰው መሀከል ማንን ትመርጣለችሁ? የሚል ሲሆን ጣት ማለት በተለመደዉ የአሮሞ ሥርዓት በሚመረጥ የገዳ ልማዳዊ ዲሞክራሲያዊ መተዳደር ሲሆን ሰው ማለት ደግሞ በንጉስ መተዳደር ማለት ነበር። በተለይም የአሮሞዉ ወገን በለመዱት የገዳ ሥርዓት መሠረት መተዳደር መስሏቸዉ ድምፃቸውን ለምርጫ ከሰጡ በኋላ የጭካኔ ዕርምጃ ተወሰደባቸዉ፤ እጅና እግራቸዉ፣ ጡትና ብልት ሲቆረጥ የሰው ጭኬት እንኳን እንዳይሰማ ነጋሪት እያስጎሰመ፤ እጅና እግራቸዉን፣ ጡትና

ብልታቸውን አስቆረጡ። የዚህን ዓይነት አርማኔያዊ ድርጊት ሰለባዎች ማስታወሻ ሐዉልት ማንም ሰዉ ተነስቶ አሮሚያ ክልል፣ አርሲ ዞን፣ ኢቴያ ወረዳ፣ አኖሌ (Anoollee) ቀበሌ ወይም ጨለንቆ ሂዶ ማየት ይችላል። አፈሩን ለመቆፈር ብዙም ጉልበት ሳያባክን በተለያዩ የዕድሜ ክልል ላይ የነበሩ ሰዎች ለመጨፍጨፋቸውና በጅምላ ለመቀበራቸው የተለያዩ መጠን ያላቸው አጥንቶች በመመልከት የምኒልክ ዘመን ጭካኔ ብቻ ሳይሆን፤ መታሰቢያ ሐዉልቱ ለምን ተሰራ ብለዉ ለሚቃወሙ የዛሬ ሰዉ ግብዝነትን ጭምር አነፃፅሮ ሊታዘብ ይችላል።

አፄ ኃይሌ ሥላሴ የኦሮሞ ልጅ አንገት ቀና እንዳይል በመጫ ቱላማ መረዳጃና ልማት ማህበር ሥር የተደራጁ ብርቅዬ የኦሮሞ ልጆችን አረደ። ደርግ ታሪካዊ አደራን ተቀብዬ የያዝኩትን ሥልጣን ተጋፋችሁ፤ መንግስት ለመጣል ሸፈታችሁ በማለት በከፊሉ ላይ «የፍየል ወጠጤ» ሲዘፍንባቸው፤ አብዛኛዉ ወጣቱን ደግሞ የቀይ ሽብር ሰለባ ሲያደርግ ወላጅና ቤተሰብ ተወላጁን ቀብሮ እርሙን በወግ እንኳን እንዳይወጣ በማድረግ ተወዳዳሪ የሌለዉ ጭካኔዉን አሳይቷል። ሕወሓት/ኢህአዴግ ደግሞ በጠመንጃ አፌሙዝ የያዘውን ሥልጣን በማሸምንምን ሕገ መንግስታዊ ሥርዓት ያለዉ መንግስት ለመጣል አስባችኋል «ሽብርተኞች ናችሁ» ከማለቱም ሌላ ከሕፃን እስከ አዛዉንት እስር ቤት በማጎር አሰቃይቶ በመግደል የኢትዮጵያ ታሪክ ከግጭትና ከጦርነት ታሪክ እንዳይወጣ በስልት ቀጠለበት። የ1997 ምርጫን ተከትሎ በተከሰተዉ ግጭት በጥቂት ሰዓታት ዉስጥ በተቃዋሚዎች ሠላማዊ ሰልፍ በማሰባብ የተፈፀመዉ ጭፍጨፋም ሆነ፣ የሲዳማ ሰላማዊ ሰልፈኞች ላይ የተወሰደዉ እርምጃና የጋምቤላ አጀኮች ላይ የተፈጸመዉ ግድያ ነጭ ወይም ቀይ የሚል ቀለም አይሰጠዉ እንጂ የዚያዉ ድርጊት ቀጣይ አካል ናቸዉ ቢባል የጥላቻ ፖለቲካ ማራመድ ሳይሆን ግልፅ እዉነት መናገር ነዉ።

አሳዛኙ ነገር በኢትዮጵያ ፖለቲካ ዉስጥ ቀይና ነጭ ሽብሮቹ ብቻ ሳይሆን ዛሬም በሃያ አንደኛዉ መቶ ዓመት ዉስጥ የመደማመጥና የመግባባት

ፖለቲካ የሚባል ጨርሶ አልተፈጠረም። ማንም በቀና መንፈስ ቢያስበው የተጨቆነውን የኢትዮጵያ ሕዝቦችን ከአፄ ኃይለ ሥላሴ የጨቆና መዳፍ ለማለቀቅ ተልመን ነበር ያሉት የድርጅት ኃይሎች፤ መኢሶንና ኢሕአፓ ገና ከፍጥርጥራቸውም ጀምሮ ላይስማሙ ተስማምተው ብረት የተማዘዙ የነበሩ ሲሆን ደርግ ደግሞ መንግስታዊ ኃላፊነቱን ዘንግቶ ዱላ አቀባይ የእብድ ገላጋይ ነበር ለማለት ይቻላል።

ሽብርን ከታሪክ አንፃር ቆንጥሬን ለማየት ቢያስፈልግ፤ የኢሕአፓ የመጀመሪያ ሽብር ጠንሳሽ ይሆናል ተብሎ የሚገመተው በኢሲያዊው ቼ ጉሼራና ፈረንሳይ ሬጅሳ ዴብሬይ የነደፉት ፋኖአዊ የትግል ስልት ሲሆን፤ በዚህ የትግል ስልትም «የትጥቅ ትግል አሁኑኑ መጀመር አለበት» የሚልና መኢሶን በበኩሉ «የትጥቅ ትግሉን ከንቃተ ሕሊና መዳበር፤ ከድርጅታዊ ጥንካሬና ከሰፊ የፖለቲካና የፕሮፓጋንዳ ሥራዎች በፊት ማስቀደም የመጨረሻ መጨረሻ ፖለቲካን ለጠመንጃ ተገዥ ማድረግ ይሆናል» ባይ ነበር። መኢሶን ኢሕአፓን በፋኖነት ሲከስስ ኢሕአፓ በበኩሉ መኢሶንን በአድርባይነት ከሷል። ስለፋኖአዊና አድርባይነት ፅንሰ ሐሳቦች በትንሹም ቢሆን ለአንባቢያን ማስጨበጥ ጠቃሚ ስለሆነ፤ ከተለያዩ ጽሑፎች ያገኘሁትን ለዚህ ጽሑፍ በሚመች አኳኋን በማሳጠር ተጠቅሜአለሁ።

ፋኖአዊ (focoism) ታጋዮች «... አብዮታዊ ሁኔታን ከተጨባጩ የኤኮኖሚና የፖለቲካ አቋም ጋር ግንኙነት እንደሌለው ይቆጥሩታል። ሰዎች በቆራጥነት ከታገሉ የተጨባጩን ሁኔታ ሕግጋት በመጣስ ሥር ነቀል የሕብረተሰብ ለውጥ ሊያካሂዱ ይችላሉ» ባይ ናቸው ፎኮይስቶች። በመኢሶን አረዳድ ደግሞ ጠመንጃ ነካሾች ማለት ነው።

“የፎኮኢዝም ተከታዮች በሕዝብ ከመተማመን ይልቅ የደፈጣ ዉጊያ የሚጀምሩበትን ቦታ ለተገን ያመቻል አያመችም ብሎ በጥንቃቄ መምረጥን ከፍተኛ ዋጋ ይሰጡታል። ለደፈጣ ዉጊያውም የሚመርጡት ተራራማ ወይም ጥቅጥቅ ያለ ደን ያለበትን አካባቢ ነው።” ፋኖአዊ

የትግል ስልት የተቀረበው በአርጀንቲናዊ የሕክምና ሰው ፍ ጉሼራ ሲሆን፤ ፈረንሳዊው ፈላስፋ ጂን ፖል ሳርቴ ይህንን ሰው፤ ፍ ጉሼራን ማለት ነው፤ “የዘመናችን ሙሉ ሰው” ብሎ ይጠራዋል። ፍ ጉሼራ እክላ ጥቅምት 9፣ 1967 በሊቪያ ዉስጥ ቢገደልም የሱ ፈላግ ተከታዮች በየአገሩ ተፈጥረዋል፤ ኢትዮጵያዊው ኢሕአፓን የመሰሰሉ ማለት ነው።

አደርባይነት (opportunism):- ኢሕአፓ መኢሶንን የሚከሰስበት አቋም ነው። ተስፋዬ መኮንን ከላይ በተጠቀሰው መፅሐፉ ገጽ 99 ላይ “በፋኖአዊነት ከስሶን የነበረው መኢሶን ዛሬም ከተጠናተው ዋና የመነሻ በሽታ ከአድርባይነት የተላቀቀ አይመስልም።” ሲል፤ ሌላው የመኢሶን ሰው ለመሆኑ ከመፅሐፉ የሚታወቀው አንዳርጋቸው አሰግድ “መኢሶን ለደርጉ ሒሳዊ ድጋፉን የሚሰጠው ከውጪና በተለይም የገጠርን መሬት አዋጅ በሥራ ለመተርጎም በሚደረገው ትግል አንፃር ነበር።” (ገጽ 223) ሲል መኢሶን ብልጥ እንጂ አድርባይ አለመሆኑን ሲከላከል ይታያል።

መኢሶን ከነጮርሱም ፓርቲ መሆኑን የሚጠራጠሩትና ለደርግ አጎብዳጅ የሆነ ድርጅት ብቻ መሆኑን የሚያስረግጡት ተቀናቃኞቹ የኢሕአፓ ሰዎች፤ መኢሶን በመንግስት ምስረታ ላይ ከሚወስደው አቋም በመነሳት ነው። መኢሶን እንደሚያምነው የመንግስት ምስረታ ሂደቱም ከታች ቀበሌ ጀምሮ እየተገነቡ የሚመጡ ጊዜያዊ ሕዝባዊ ሽንጎዎች በመጨረሻ የሚቋጥሩት ነው ብለው ያምናሉ። ከዚህ በበለጠ ግን መኢሶኖች ብዙም አመራር አመራር ባልሰጡበት ሕዝባዊ ትግል ዉስጥ «የነቃ፣ የተደራጀ፣ የታጠቀ ሕዝብ ያሸንፋል» ይላሉ ብለው ያብጠላጥሷቸዋል። የአድርባይነት መገለጫ አንዱ ፓርቲው ቢሰራም ባይሰራም አስመሳይ የፓርቲ ፕሮፓጋንዳ መርጫትን ሥራዬ ብሎ መያያዝን መምረጡ ነው። ይኸውም ወደ ፖለቲካ ሥልጣን የሚያመራው መንገድ በሠላማዊ የምርጫ ውድድር ቢሆን የሚመረጥ ቢሆንም፤ ነገር ግን በዚህ እንደማይወሰንና የመሰረደ ትግል አስፈላጊነት ሊኖር እንደሚችል ግንዛቤ የሚያደርግ የትግል ስልት እንደሆነ ያምናል። ገዢው ክፍል ሕገ መንግስታዊ ሥርዓትን ተከትሎ በሕዝብ የሥልጣን ምንጭነት አምኖ የሚቀበል ከሆነ የተለየ ምርጫ አይኖርም፤ ወይም አያስፈልግም። ነገር ግን ይህ የማይሆን ከሆነ

የመሰረደ ትግል መምረጡ አይቀረ ይሆናል፤ ነገር ግን ለመሰረደ ትግል የተደረገ ቅድመ ዝግጅት ሳይኖር ሁለቱንም (ሠላማዊና የመሰረደ ትግልን) ማማረጥ አድርገዋል፤ ነገር ግን በማለት የመዲሶንን የትግል ታክቲካ ያጣጥሳሉ።

በሌላም በኩል መዲሶን የመንግስት ምስረታውን በደርግ እግር ሥር ተኩኖ በጣም ቀላል በሆነ ሁኔታ የሚያሳካው ዓይነት አስመስሎ ማካሄዱ “ላም አለኝ በሰማይ” የማለት ያህል ነው ይሉታል። ይህንንም አንዳርጋቸው አሰግድ እንዳስቀመጠው ከሆነ “የሰፊው ሕዝብ ትግል ተደራጅቶና ገፍቶ አብዮታዊና ሕዝባዊ ግንባሩ እንደተቋቋመ፤ በትግሉ ውስጥ የተሳተፉት የግንባሩ አባል ፓርቲዎችና የፖለቲካ ድርጅቶች ከሚያቀርቧቸው ምልምሎች መካከል ሕዝቡ በሙሉ ነፃና ምስጢራዊ በሆነ ምርጫ እንደራሴዎቹን መርጦ፤ የመንግስቱን ከፍተኛ ሥልጣን ወደሚይዘው አብዮታዊ ሕዝባዊ ሸንጎ ይልካል። የሕዝቡ እንዲራሴዎች አጥንተው ባፀደቁት ሕገ መንግስት መሠረት የመንግስት መዋቅሮች፤ ዘርፎችና የሥልጣን ክፍፍሎች ተወስነው፤ በወዝደሩ ፓርቲ መሪነት ሕዝባዊ ዲሞክራሲያዊ ሪፑብሊክ ይቋቋማል” (ገፅ 403) በማለት ውሉ የማይታወቀውን ተምኔታዊነትን ይደረድራል ይሉታል። ነገር ግን እጁ ወንጀል ካለበት ደርግ ጋር ያንን ሰፊ ጊዜና ትዕግስት የሚጠይቀውን የመንግስት ምስረታ ሥራ አካሂዳለሁ ብሎ ማለም በርግጥም ጭልጥ ያለ አድርገዋል፤ ነገር ግን ሳይሉ አላለፉም።

እንግዲህ ላይ ላዩን ሲመለከቱት የጊዜ ርዝማኔ ካልሆነ በስተቀር መዲሶንና ኢሕአፓ ሁለቱም የትጥቅ ትግልን የሚደግፉ ነበሩ። ልዩነት መስሎ የሚታየው መዲሶን ፋኖአዊ የትግል ስልትን እቃወማለሁ ሲል፤ ኢሕአፓ ደግሞ ትግል ውስጥ ገብቶ የትጥቅ ትግልን ዳር ዳር ማለት አጎብዳጅነት ወይም አድርገዋል፤ ነገር ግን በማለት ይኮንናል። በዚህም አቋማቸው አንዱ ሌላውን ድል ነሽ እና ድል ተነሺ ተደራርገው ይገማመቱ ነበር። አንዱ ወደሌላ መምጣትና እጅ ለእጅ ለመያያዝ የመጣጣር ሁኔታ ባለመፈጠሩ የትግል ዘይቤአቸው ነጭና ቀይ ሽብር በሚል ወንጀል መጠፋፋት ሆኖ ተጠናቀቀ። ዶ/ር መረራ ጉዲና (2006: 74) የኢትዮጵያ ፖለቲካ

ምስቅልቅል ጉዞና የሕይወቴ ትዝታዎች በሚለው መፅሐፉ የመኢሶንና የኢሕአፓ መጠፋፋትን ምርር ባለ ሁኔታ ሲገልጽ “የአንድ ለጋ ወጣት ብሩህ አጃምሮ ለእርስ በርስ የመጠፋፋት ፖለቲካ ከመጠቀም በላይ ምን የሚያሳዝን ነገር ይኖራል?” በማለት የግርምት ጥያቄ አስቀምጧል።

ዘነበ ፈለቀ ደግሞ ነበር በሚለው መፅሐፉ ገጽ 265 ላይ “በእውነተኛው ፍትህና በታሪክ ፊት ሁላችንም በእኩል የምንጠየቅበትና፤ የኢትዮጵያን ሕዝብ በጋራ ይቅርታ የምንጠይቅበት፤ ዛሬ ላይ ቁሜን መሆን አልነበረበትም ብለን በፀፀት የምናስታውሰው የወንድማማቾች ደም በጎዳና ላይ ፈስሶ ሀገራችንን ጎዳን፤ በፖለቲካ መስመራችን ከኋላችን ቁመው <በለው> እያሉ ሲያስተኩሱን የነበሩ ባዕዳን በውድቀታችን ሳቁብን፤ በትንሽነታችንም ብሔራዊ ጥቅማችንን ሳይቀር አሳልፈን እንድንሰጥ አስገደዱን” ብሏል። ነበር ከሚለው መጽሐፍ ይዘት ስንነሳ፤ ይህ ሰው በደርግ አባልነት ወይም በደርግ ጽ/ቤት ውስጥ ሁነኛ ቦታ እንደነበረው ጽሑፉ የሚያሳበቅበት ሲሆን፤ ጽሑፉ «የአዛኝ ቅቤ አንጓች» ዓይነት ነው። ያሳዘነው ያስመስልበታል ያልኩበት ምክንያትም ይኸው ደራሲ በዚያው መፅሐፍ ገጽ 217 ላይ “በፖለቲካ ማዕበል ውስጥ የሚገኘው የሕብረተሰብ ክፍል ስሜታዊ በመሆኑ ለሚናገርም ሆነ ለሚያደርገው የኅሊና ዳኛ አልነበረውም” ብሎ የአጉል ይቅር ቡሉኝ ሐሳብ ሲያቀርብ ስለሚስተዋል ነው።

ስለቀይ ሽብር ሲነሳ ስለመንግስቱ ኃይለማርያምና የደርግ አባላቱ የግድያ ስልት መነሳቱ እንደሆነ ይታወቃል። እንዲህ ዓይነት ጭካኔ የተመለከት ተግባር እንዲሁም የአንድን ሰው የሐሳብ ልዩነት ያለማክበር ዝንባሌ ምንጩ ፍርሃት እንደሆነ የሥነ ልቦና ባለሙያዎች የሚናገሩ መሆኑ ሳይገለፅ መዝለል አስፈላጊ አይመስለኝም። በአንድም ሆነ በሌላ የመኢሶን አዝጋሚ የጉዞ ስልት፤ የኢሕአፓ ጠመንጃ ነካሽነት፤ የሕዝቡ ለፖለቲካ ትግል ያለው ተጋላጭነት እናሳ መሆን፤ ሦስቱ ተዳምረው የመጡም ሆነ የዓይነት ለውጥ እያሳየ የመጣውን ሕዝባዊ ንቅናቄ ድርጅት አልባ አድርገው በማቆየት አብዮቱን <ግብታዊ> በተሰኘው

ቃል የታጀበ አብዮት እንዲሆን አድርገው መንበረ ሥልጣኑን ለሰው ሕይወት ኃላፊነት ለማይሰማው ለጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ አሳልፎ የሰጠ ሆኖ አልፏል።

የቂም ቁርሾው የቱ ጋ እንደሆነ ተሰምሮበት ሊታወስ የሚገባው አንድ ነገር ቢኖር፤ መኢሶንና ኢሕአፓ ከአገር ውጪ በምስረታ ላይ በነበሩበት ጊዜ የቋጠሩት ቂም በቀል መኢሶን ወታደሩን ተጠግቶ ኢሕአፓን እንዲወጋ አስቻለው፤ ኢሕአፓም ያገኘውን መሳሪያ ሁሉ በመጠቀም የዓላማው ጠላቶች ናቸው ባላቸው የደርግና መኢሶን አባላት ላይ አነጣጠረ። በመሠረታዊነት ማወቅ የሚገባን ነገር ቢኖር ቀይ ሽብር ሲወገዝ ደርግና መኢሶንን መወንጀል፣ ያንኑ ያህልም ነጭ ሽብር ሲኮነን ኢሕአፓ ብቻውን የተወገዘ የሚመስላቸው ሰዎች ይኖራሉ። ሁለቱም ፅንፎች ትክክል አልነበሩም፣ አይደሉምም። ምክንያቱም፤ ሁለቱም የአገራችን የኢትዮጵያ ፓርቲ ፖለቲካ ጠባባ ስለነበሩ፤ ልንማማርበት ከምናነሳቸው በስተቀር፤ ከሁለቱም ወገን አንዳቸው ጠቅሟል የሚያስብላቸው ቅንጣት የሚታክል ሚዛን የሚያነሳ አስተዋጽኦ የላቸውም።

የአፄ ኃይሌ ሥላሴን የአፈና ፖሊሲ ሲያስፈጽሙ የነበሩ ወታደሮች ግብታዊ (የፖለቲካ ድርጅት አልባ) ባሉት አብዮት ሥልጣን ላይ ወጡ። ሥልጣናቸውንም ለማጠናከር የመጀመሪያ ምርጫቸው ፖሊሱንና የደህንነት ክፍሉን እጃቸው አስገብተው የሁሉ ነገራቸው ዋስትና ጠመንጃውን አደረጉት። ደህንን መንደርደሪያ ያመጣሁት ለቀይ እና ነጭ ሽብርቹ የትኛው ቀዳሚ ተጠያቂ ነበር? የትኛው ተከታይ ነበር የሚሉትን ጥያቄዎች ለመመለስ እንዲያመች ነው።

ስያሜው የኋላ ጊዜ ላይ ይምጣ እንጂ በኢትዮጵያ አብዮት ታሪክ ውስጥ <ቀይ ሽብር> ቀዳሚ ድርጊት ነበር ለማለት ይቻላል። ነገሩ እንዲህ ቢታይ ግልፅ ይሆናል። በዚህ መጽሐፍ መጨረሻ ላይ ስካን ተደርጎ የተቀመጠው የመንግስቱ ኃይለማሪያም ግድያ እንዲፈፀም ማዘዣ መሠረት ደርግ ስድሳዎቹን የኃይሌ ሥላሴ ሹማምንት ያለምንም ፍርድ በፖለቲካ

ዉሳኔ፤ ሕዳር 15፣ 1967 ፈጀ። (መንግስቱ ኃይለማርያም የንጉሱ ባለሥልጣናት እንዲገደሉ የፃፈውን ደብዳቤ ከተያያዘው አባሪ ይመልከቱ) በቀጣይም የደርግ አባላቱ የራሳቸው ቁና ይሞላ ዘንድ ለማሸነፍ ሲሉ ሁለት ከፍተኛና በኢትዮጵያ ወታደራዊ አመራር ዉስጥ ስመጥር የሆኑ መኮንኖችን በተለያዩ ጊዜ ጋብዘው መሪያቸው አደረጓቸው። እነሱም የደርጉ ሊቃነመናብርት የነበሩትን ጀኔራል አማን ሚካኤል አንዶምን ከንጉሱ ባለሥልጣኖች ጋር እና ብርጋዲየር ጀኔራል ተፈሪ በንቲን ደግሞ በማስከተል በማን አለብኝነት ገደሏቸው። ቀስ በቀስም ሌሎች የደርጉ አባላት የነበሩትን ሻለቃ አጥናፉ አባተን፣ ሻምበሎች ዓለማየሁ ኃይሌንና ሞገስን ቁርስ አደረግናቸው አሉ። ለዚህ ነዉ ስያሜዉ በኋላ ይምጣ እንጂ ቀይ ሽብር፤ ደርግ ሥልጣን ላይ ወጥቶ ከትንሽ ጊዜ በኋላ የጀመረዉና ከደም ጥማት የተነሳ ሊላቀቅም ያልቻለዉ ነዉ። ምንም ዓይነት ምክንያት ሊቀርብለት አይችልም፤ በተቋቋመ ሕግ እና በሕጋዊ ተቋም፣ እንዲሁም በቂ ጊዜ ተወስዶ ያልተዳኘ ፖለቲካዊ ዕርምጃ ምንም ዓይነት ቀለም ይሰጣዉ፤ ሽብር ነዉና ደርግ ቀይ ሽብርን ከነጮ ሽብር ቀድሞ ጀምሮታል ለማለት የሚቻለዉ።

እዚህም ላይ ከደርግ ጋር የፈርጅኩት የመኢሶን ሚና የቱ ጋ በተጨባጭም ከደርግ ጎን ቁሞ የቀይ ሽብር ተዋናይ እንደሆነ መግለፅ አስፈላጊ ነዉ። አባባሉን መሬት ለማስረገጥ ያህል የራሱ የመኢሶን አባል የነበረዉና ከላይ የተመለከተዉን መፅሐፍ የፃፈዉ አንዳርጋቸዉ አሰግድ “መኢሶን ከመጀመሪያ ጀምሮ የአፄ ኃይሌ ሥላሴን የፀጥታ ኃይል ይፈራ እንደነበረ ሁሉ፤ ከዚያ ባልተለየ ሁኔታ ደርግ ጥፋት ሲያደርግ በገንቢ ሂስ ማረም፣ አድሃሪ ኃይሎች በደርጉ ላይ ሲነሱ ከደርጉ ጎን በመሰለፍ መታገል፤ ይህ ነዉ የማንኛዉም ተራማጅ የሕዝብ ወገን አቋም” (ገጽ 165) በማለቱ መኢሶን ከርዕዮተ ዓለም አንፃር ሲታይ አድርባይነት እና ከታሪክ አንፃር ሲታይ ደግሞ የቀይ ሽብር አራማጅ ወይም ደጋፊ ወንጀለኛ ነበር ሊያስብለዉ የሚችለዉ። ከፊውዳል ፖለቲካ አንፃር ደግሞ መኢሶን ደርግን ተገን አድርጎ ኢሕአፓን ጠልፎ የጣለ ሴረኛ ድርጅት ነበር።

ኢሕአፓም ቢሆን ሲያራምደዉ ከነበረዉ አቋምና ከመኢሶን ጋር

ከተጋባዉ ቂመኛነት የተነሳ የሽብሩ አንዱ ተወናይ ነበር የሚያስብለዉ። ለማስረጃም ያህል የኢህአፓ ታጣቂ አካሉ አባል የነበረዉ ተስፋዬ መኮንን የአዉሮፓዉን የተማሪዎች ማህበር ቅርንጫፍ ጽህፈት ቤት ሲወስድና ሙሉ ጊዜያቸዉን ለትግሉ ዓላማ ሰዉተናል ሲል “ከዚያን ጊዜ በኋላ በመሀከላችን ሊኖር ይገባ የነበር ሰብአዊ ግንኙነቶች ሁሉ ተቋርጠዉ በጠላትነት መተያየት ተጀመረ” (ገጽ 93) ይላል። በዚህም መሠረት በዉጭ አገር የተጠነሰሰዉ የሰለጠነ ፖለቲካ መምራት አለመቻላቸዉ ውሎ ሲያድር ደግሞ ወደ አገር ቤት መጥቶ ትግላቸዉን ወደ ደም መፋሰስ እንዲያነጣጥሩ አድርጓቸዋል።

በ1960ዎቹ አጋማሽ ላይ በዚህ ዓይነት ሁኔታ የተፈጠረዉ በጠላትነት የመተያየት ግንኙነት «ሥልጣንን ከሻሞ አገኘሁ» ከሚለዉ ደርግ የሰለጠነ የፖለቲካ ግንኙነት ወይም አመራር ሊመጣ አይችልም፤ መንግስት ሊሰማዉ የሚችለዉን ኃላፊነት ማምጣት አይችልም የሚሉት ወገኖች ቢኖሩ አላዋቂ አያስብላቸዉም። ዲሞክራሲ ባልዳበረበትና ኋለቀር ፊዉዳላዊ የጎርጥ የመተያየት ፖለቲካ በሚካሄድበት ሕብረተሰቦች መካከል የሰለጠነ የፖለቲካ ግንኙነትን ከጀርባ ማንሾካሾክ የበለጠ ይመረጣል። ዛሬም ድረስ ኢትዮጵያ ዉስጥ ሰዎች ከገንቢ ዓላማ ዉጪ ማንሾካሾክን ይጠቀሙበታል፤ አሊያም ወደመግደል፣ ማሰር፣ ከአገርና ከሥራ ማባረር፣ ስም ለማጠልሸት ይጠቀሙበታል እንጂ ልዩነታቸዉን የሕዝብ ዉሳኔ ወደ መሻት አይወስዱም። እንዲያዉም የሕዝብን ዉሳኔ ቀምተዉ የታሪክም የድርጊትም ተጠያቂ ይሆናሉ። በዚሁ ደርግና መኢሶን ኢሕአፓን ተጠያቂ ሲያደርጉ፤ ኢሕአፓም በተራዉ ደርግና መኢሶንን ተጠያቂ ያደርጋል። የተገኘ ዉጤት ስሌት ዉስጥ ቢገባ ግን አንድ ትውልድ የሚሆን የኢትዮጵያ ዜጎች ሞተዉ፣ ታስረዉ፣ ከአገር ተሰደዉ፣ በሽተኛና ፈሪ ሆነዉ፣ አገሪቱ ዛሬ ድረስ የተማሩና የሚሰሩ ሰዎች ያለ እያለች እንዲትቀር (zero-sum game) አድርጓታል።

እንግዲህ ሁኔታዎች ከቃላት በበለጠ በድርጊት ይገለፃሉና የሽብሮች ስያሜ የመንግስት ኃላፊነቱን ተረድቶ ባለመወጣት የተጀመረ ነበር

ብንል፤ ከስም አሰጣጥና በኢትዮጵያ ተጨባጭ ሁኔታ አንዳርጋቸው አሰግድ (1998፡ 420-21) እንደጠቀሰው “ቀይ ሽብር የኢሕአፓን አመራር የግድያን ወንጀልን ለመቋቋም የተወሰደ እርምጃ የተገለጸለበት ቃል ሲሆን፤ ነጭ ሽብር በመባል የሚታወቀው ደግሞ የኢሕአፓ አመራር የሶሻል አብዮት የግድያ ሂደት፤ የከተማ ትጥቅ ትግልን በኢትዮጵያ ተጨባጭ ሁኔታ ላይ ተመርኩዘን አስፈላጊነቱን አምነን የጀመርነው ነው።” በማለት የሰጡትን ትርጉም ይመስላል። ለዚህ መፅሐፍ ፀሐፊ ግን ነጭም ሆነ ቀይ ሽብር የሰለጠነ ፖለቲካ ለማራመድ አለመቻል የፈጠረው ኋለቀር የእርስ በርስ ግድያ ነው ከማለት በስተቀር ብዙ ትንታኔ የሚያሻው ነገር አይደለም። በኢትዮጵያ ፖለቲካ ውስጥ የሽብር ነገር የት እንደሚያበቃ መናገር የሚያስቸግር ሲሆን፤ ቅርፅን ብቻ በመለወጥ ሕወሓት/ኢህአዴግ ያራመደውን ሽብር ሁለትን አስምልክቶ ደግሞ በምዕራፍ ሦስት ውስጥ እንመለከታለን።

ለማጠቃለል ያህል፤ የሰማዕታት ሐዉልት ግንባታ ማህበር ለቀይ ሽብር ሰለባዎች ሐዉልት አቁሞላቸዋል። ሐዉልቱ በሽብሮቹ ምክንያት የተፈጠረውን የትውልድ ክፍተት መነሻ ምን እንደሆነ ለተተኪው ትውልድ ሊያስረዳም ሞክሯል። የሐዉልቱ ግንባታ ማህበር መልዕክትም (1999፡ 4) “አንደኛ ዓላማው ለሰማዕታቱ መታሰቢያ የሚሆን “ይበቃል” የተሰኘ ሐዉልት ማቆምና አጽማቸውን በክብር ማሳረፍ ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ ጭፍጨፋው መቼም እንዳይደገም የመቻቻል ፖለቲካ ይሰፍን ዘንድ ገንቢ መልዕክት ማስተላለፍ ነው።” ብሏል። አባባሉ እንደአባባል ትክክል ቢሆንም እንዳይደገም የተባለው ጭፍጨፋ በ1997 በኢትዮጵያ ውስጥ በተደረገው ምርጫና ከዚያ በኋላም ባሉት ተከታታይ ጊዜያት የሕዝብ ድምፅ ተቀልብሶ ጭፍጨፋውም ተደግሞ በ1999 ላይ የታተመው የሰማዕታት ድምፅ ያለፈውን ሽብር እንዳይደገም ብሎ መፃፉ ለዚህኛው ሽብር ደግሞ የዝሆን ጆሮ ይስጠኝ ብሎ እንደማለፍ የሚቆጠር ነው። አልበቃም እንጂ የሽብሮቹ ነገር በዚያው ቢያበቃና የሰለጠነ ፖለቲካ ማራመድ ቢቻል የሁሉም ሰው የልብ ቁስል በጠገገ ነበር እላለሁ። በኢትዮጵያ ፓርቲ ፖለቲካ ውስጥ የመጀመሪያዎቹ ባለቀለም ሽብሮች

ጉዳይ ያለኝ ግንዛቤ ይኼው ነው።

የቀይ እና ነጭ ሽብር ፅንሰ ሐሳቦች ፍተሻ እዚሁ ላይ ገታ ላድርግና ወደ መሠረታዊ አርእስተ ጉዳይ ስለፓርቲ ፖለቲካ ተመልሶን ዛሬም ድረስ ካልተላቀቅነው የፓርቲ-መንግስት መዋቅር ጥመርታ ችግሮች ማለትም ከጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ/ሰደድ እስከ ኢሠፓ/ኢትዮጵያ ሕዝባዊ ዲሞክራሲያዊ ሪፑብሊክ/ኢህዲሪ መንግስት ምስረታና አወዳደቅ ምልክታ እንሄዳለን።

የአፄ ኃይሌ ሥላሴ መንግስት ከዉስጣዊና ዉጪዊ ችግሮች የተነሳ ሕዝባዊ ንቅናቄዎችን ሊቋቋም ባለመቻል፤ በተለይም ከ1960ዎቹ ወዲህ በሕዝባዊ ማዕበል እየተናጠ በመሄዱ፤ ነገር ግን ሕሊናዊ ሁኔታዎች ማለትም የሕብረተሰቡ ንቃተ ሕሊና አለመገልበትና ሕዝብን በዓላማ ሥር አስተባብሮ ሥልጣንን የሚረከብ የፖለቲካ አደረጃጀት ኢትዮጵያ ዉስጥ ባለመኖሩ፤ «ሥልጣን ሻሞ» ሆኖ ነበር ያለዉና ዘገምተኛ አብዮት ሲመራ የቆየው የጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ፤ ከመስከረም 2 ቀን 1967 ጀምሮ የ120 ሰዎች ርዕሰ ብሔር/መስተዳድር ሆኖ መንበረ ሥልጣኑን መረከቡን ገልጼለሁ። በመቀጠልም በውጭ አገሮች የተቋቋሙት የፖለቲካ ድርጅቶች መኢሶን እና ኢሕአፓ የየበኩላቸውን ቢያኔ በመስጠትና ሌሎችም ኢሊቶች በግልም ሆነ በቡድን ተሰባስበዉ ሕዝባዊዉን እንቅስቃሴ ለማገዝም ሆነ ለመቀናቀን ወደ አገር ቤት እንደገቡም ተገዷል።

ወደ አገር ቤት መመለሳቸው ብቻ ሳይሆን ገና ከውጪ ጀምሮ መኢሶንና ኢሕአፓ ድርጅታዊ መሠረታቸውን ብዙም ሳያጠናክሩ መቆራቆስ መጀመራቸውን በዚህ ጽሑፍ ሌላ ክፍል ላይ አመለካከቻለሁ። አንዳንድ ነገሮቻቸውን በጥልቀት ለማመላከት ያመች ዘንድ በ1960 ጀርመን ሐምሱርግ የተመሠረተዉ መኢሶንና በ1964 እዚያዉ ጀርመን በርሊን የተመሠረተዉ ኢሕአፓ የ1966ቱን ሕዝባዊ አብዮት ለመቀላቀል ከየአቅጣጫዎች ወደ ኢትዮጵያ የገቡ ቢሆንም፤ ከ1965ቱ በኋላው

ተማሪዎች ስብሰባ ወቅት የቆሰቆሱት ቁርሾ እራሳቸውን ተራ በተራ አሳልፈው ለደርግ ዕርድ እንዲሰጡ አድርጓቸው እንደነበረ ተመልክቷል። በዚህም መጠፋፋት (*elimination*) በሚባለው የሸፍጥ ፖለቲካ ደርግና መኢሶን ተጋግዘው ኢሕአፓን እንደጠመዱት ሁሉ፤ የወራት ዕድሜ የጊዜ ልዩነትን በማድረግ መኢሶንም ከ1969 ጀምሮ ከደርግ ፓርቲ በተደረገበት ጫና ከአብዮቱ መድረክ ተወገደ።

እዚህ ላይ ኤሊቶች ተራ በተራ ከፖለቲካው መድረክ መንሸራተታቸው ለታሪክ ሳይሆን ለትምህርታዊነቱም ሲባል የመኢሶንና የኢሕአፓ መሠረታዊ ቅራኔ (*bone of contention*) ከየትና በምን ሁኔታ እንደተከሰተ ዜጎችን መጠነኛ ግንዛቤ ይጨብጡ ዘንድ ሥረ ነገሩ የታሪክ ይሁን ወደ ሥልጣን በሚደረገው ጉዞ ላይ የተከተሉት የታክቲክ ምርጫ አዋጭ እንዳልነበረ፤ በሌላም በኩል ለቀለም ትምህርት ከቆዩባቸው የሰለጠነው የምዕራቡ ዓለም የቀዱት የፖለቲካ አካሄድን በእንጥፍጣፊ ደረጃም ቢሆን ያልተገናዘቡት መሆኑን ከማስረዳቱም ሌላ፤ ነገር ግን የተወለዱበት ፊውዳላዊ የፖለቲካ አስተሳሰብ ምንም ያልተለቀቃቸው መሆኑን የዛሬው ወጣት መገንዘብና መጠየቅ እንዳለበት በግልፅ ሊነገር አንደሚገባ መታወቅ አለበት። ምክንያቱ ለዉጥ መምጣት እንዳለበት ስናስብ ያለፈው ስህተት ወይም ጥፋት የተመሰረተው ምን ላይ እንደሆነ፣ የዛሬ ድክመት ምን እንደሚመስል ማመላከትና የወደፊት ራዕይን ለመቀየስ እንደሚያግዝ ይታመናልና ነው።

በርሊን ላይ በተደረገው ስብሰባ ላይ በብሔር ጥያቄ ዙሪያ ከመርህ ዉይይት ጎን ለጎን ኢሕአፓን የሚመስርቱ ተሳታፊዎች «ፀረ ዘውድ ትግሉ የሚጀምረው ዛሬ ነው» ሲሉ፤ ቀደም ሲል ሀምቡርግ ዉስጥ መኢሶንን የመሠረቱት የመኢሶንን አቋም የሚያንፀባርቁ «ንቃት፣ ድርጅት፣ ትጥቅ» እያሉ ይሰብኩ እንደነበርና ይኸው ውሎ ሲያድር እርስ በርስ የሚያገዳድል የቅራኔ ምንጭ (*bone of contention*) ሆኖ መዝለቁ እጅግ የሚያሳዝን ነው። ይህንን አቋማቸውን በዉጪ ባለዉም ሆነ በሕብረተሰቡ መሀከል ሳያንሸራሸሩና አንድ ስምምነት ላይ ሳይደረሱ የ1966ቱ ሕዝባዊ አብዮት ስለፈነዳ በቦሌም ሆነ በኤርትራ በኩል ወደ

ኢትዮጵያ የገቡት የመኢሰንና የኢሕአፓ አባላት ቁርቋሶአቸውን በቀጣይነት ገፉበት።

አገር ውስጥ ከገቡም በኋላ ውስብስብ የቅራኔ ምንጮች እንደተፈጠሩባቸው ታሪካቸው ያወሳል። ይኸውም የኢትዮጵያ ተማሪዎች በአገር ውስጥም ሆነ ከአገር ውጪ ሆነው ድምፃቸውን ከፍ አድርገው የጮሁለትና በከፍተኛ ትምህርት ተቋማት የነበሩ የተማሪው መሪዎች ሕይወታቸውን ጭምር መስዋዕት ያደረጉበት «የመሬት ላራሹ» አዋጅ በደርግ ሲታወቅ፤ የአዋጁን አፈፃፀም በተመለከተ መኢሰን ሂሳብ ድጋፍ እያደረጉ «ከደርግ ጋር መስራት ይቻላል» ብሎ የመሬት አዋጁን ለማስፈፀም እግሬ መንገዱንም የደርግን ሥልጣን ለመጋራት ከአዉሮፓና ከሌላም ክፍለ ዓለም ያሰባሰባቸው አባላቱንና ከአገር ውስጥም ያቀፋቸውን አባላትና ደጋፊዎች በግብርና ሚኒስቴር እና በሌሎች ሚኒስቴር መስሪያ ቤቶች ውስጥ በመሰግሰግ፤ ከሚኒስቴር መስሪያ ቤት ጀምሮ ወረዳ ድረስ ሲያስገባ፤ ቀደም ሲል ከኢሕአፓ ጋር ይጋሩት የነበረውን «የጊዜያዊ ሕዝባዊ መንግስት» ምስረታ መፈክርን ሳይቀር ትዝብት ላይ በሚጥል መልኩ መኢሰን እርግፍ አድርጎ ተወደ።

በተቃራኒው ኢሕአፓ ለደርግ ያለውን ጥላቻ በማግዘፍ ማለትም ደርግ የፈጸመው ከሆነ “የመሬት አዋጁ ፋሽስዚዝምን በገጠሪቱ ኢትዮጵያ የሚያነግስ” ስለሆነ፤ ይህንን ለማስፈጸምም ሆነ መሠረታዊ ትምህርት ለማስተማር በዕድገት በሕብረት የዕውቀትና የሥራ ዘመቻ ወደ ገጠሪቱ ኢትዮጵያ የሄዱ የዩኒቨርስቲና የሁለተኛ ደረጃ ተማሪዎችና ሌሎችም ዜጎች ዘመቻውን ጥለው እንዲወጡ ወስኖ ጥሪ ሲያደርግ፤ የመሬት አዋጁን መኮነን ብቻ ሳይሆን ከደርግ ጋርም መስራት እንደማይቻልና በትጥቅ ትግል ጊዜያዊ ሕዝባዊ ሸንጎ ማቋቋም በሱም አማካይነት «ጊዜያዊ ሕዝባዊ መንግስት» ሊያቋቁም የሚችልበትን ስልት በጠመንጃ አፈመዝ ጭምር እንደሚጠቀም በመግለፅ እርምጃም እንደሚወስድ በማስታወቅ ከመኢሰንና ደርግ ጋር የነበረውን ቅራኔ አሰፋው። በጣም በሚያሳዝንና በወረደ መልኩ ደግሞ በወቅቱ የየትኛውንም የኢትዮጵያ

ሕብረተሰብ ሊገልፅ እንደሚችል ባልተገለጸ ቅላፄ የፊደል ልዩነት “እናሸንፋለን” የሚሉት በደርግ ደጋፊነት “እናችንፋለን” የሚሉቱ ደግሞ በኢሕአፓ ደጋፊነት በመፈራረጅ የአቋም ልዩነት መገለጫ እንዲሆን ተደርጎ ዜጎች እርስ በርስ ሊገዳደሉበት ችለዋል።

ሥልጣን ሻሞ ከሆነችበት ሜዳ ላይ አገኘኋት ያለው ጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ ዘርፈ ብዙ ችግሮች ቢገጥሙትም ያጣጣመው የንጉሱ አልጋ ከእጁ እንዳታመልጥ ኢሕአፓን በመኢሶን፤ መኢሶንን ደግሞ በሌሎች ድርጅቶች ማጥራት ጀመረ። በተለይም በ1969 የሶማሊያ መንግስት ጦር አብዛኛውን ምስራቃዊ የአገሪቱን ክፍል ይዞ ለመሀል አገር ሲንደረደር፤ ኢሕአፓ ደግሞ “አምስተኛ ረድፈኝነት” በሚለው የትግል ስልት አብዮቱን በመቃወም በመኢሶንና ሌሎች ድርጅቶች ካድሬዎች ላይ ይተኩስ ነበር ተብሎ ተከሷል። ይህ አጋጣሚ የደርግ የፖለቲካ አቅጣጫ ወዴት እንደሆነ በውል ባልተረዱት የሕብረተሰብ ክፍል አከባቢ በኢሕአፓ ላይ ምህረት የለሽ ጥላቻ እንዲደርስበት ሲያደርግ፤ ኢህአፓም ባለ በሌለ ኃይል እንዲመታ ጫና የተፈጠረበት ጊዜም ነበር ለማለት ይቻላል። ምክንያቱም፤ የሶማሊያ መንግስት ወረራ ድንበር ቆርሶ መውሰድ ብቻ ሳይሆን የኢትዮጵያን ሕልውና ጭምር እስከመፈታትን የደረሰ ነበር። በተለይ ዛሬ ሱማሌ ክልል ተብሎ የሚታወቀውን ተሻግሮ ዛሬ ኦሮሚያ ክልል ተብሎ የሚታወቀውን ክልል ምስራቅና ደቡብ ምስራቅ ዞኖች ከምስራቅ አፍሪካ ካርታ ላይ ለማጥፋትና ከታላቋ ሶማሊያ ጋር ለመቀላቀል ያደረገው መንደርደር በቀላሉ የሚመለስ አይመስልም ነበር።

ከሱማሊያ ወራሪ ጦር መደምሰስ ጋራ ኢሕአፓም ተመትቶ ከከተማ ወደ ገጠር በማፈገፈጉ የልብ ልብ የተሰማው ደርግ ሥልጣኑ እንዲያብጥ ከማድረጉም በላይ ያለማንም ተቀናቃኝ በሚባል መልኩ ሥልጣን ላይ ለመቆየት ዓለም አቀፍ ፋሽን የሆነውን የፓርቲ ምስረታ እንቅስቃሴ ውስጥ ውስጡን መንግስቱ ኃይለማሪያም ከነዶ/ር ሠናይ ልኬ ጋር ሲቋጥር ሲፈታ የቆየበትን የፖለቲካ ሸፍጥ ይፋ በማዉጣትና በአሸናፊነት መቀጠል የሚለው ሕልሙ አገረሽበት። በዚህም የደርግ አባላት የፖለቲካ

ፓርቲ ጥንስስ የሆነው አብዮታዊ ሰደድ በወዝሊግ አፓዥነት መሠረት እንደተጣለ የተመዘገቡ ታሪኮቹ ያወሳሉ። እዚህ ጋ የደርግ-ሰደድ የፖለቲካ ድርጅት ምስረታ ላይ የዶ/ር ሠናይ ልኬ ስምና ዝና በሰፊው አብሮ ስለሚነሳ የተወሰኑ ማስረጃዎችን መፈተሹ ተገቢ ይሆናል።

ዶ/ር ሠናይ ልኬ የተማረው በአሜሪካን አገር ሆኖ በትምህርት ላይ በነበረበት ጊዜ ከመኢሶን መስራች አባላት ጋር ቀላል የማይባል ግንኙነት እንደነበረውና እንዳዉም ከመኢሶን ዓላማ አንፃር የኃይሌ ሥላሴን የዘዉድ ሥርዓቱን ለማስወገድ አገር ዉስጥ መግባት የፈለገዉ በቦሌ ሳይሆን የጦር መሳሪያን አንግቦ በቦሌ በኩል ነበር። እግር ጥሎት እንዲሁ ወይም የመኢሶን የትግል ታክቲክ ለዉጥ እንደሆነ አይታወቅም በቦሌ ገብቶ ኑሮዉን ቢሾፍቱ የምግብ ጤና ምርምር እንስቲትዩት አደረገ። ከሰዉነት አቋሙ ወይም ከስፖርት ወዳድነቱ ሰፋ ካለም ፓርቲ የማደራጀቱን ፍላጎት ይዞ የተነሳ ሊሆን ይችላል፤ ቢሾፍቱ ከሚገኘዉ የአየር ኃይል አባላት ጋር በሰፊዉ እንደተዋወቀ አንዳንድ የጽሑፍ ማስረጃዎች ይገልፃሉ።

አነጋጋሪዉ ነገር ግን፤ ዶ/ር ሠናይ ልኬ ትግሉን ለማፋጠን አስበም እንደሆነ አይታወቅም፤ ወይም እንደሚጠረጠረዉ የሥልጣን ጥማት በዉስጡ ቋጥሮ እንደሆነ፤ ይዘት የገባዉን መኢሶንን ወደ ጎን ገሽሽ አድርጎ እነ ሻምበል ሸዋንዳኝ በለጠን ጨምሮ ብዙ ወታደሮች የተሳተፉበት ወዝሊግ የተባለዉን ድርጅት በ1964 መስርቶ በኃይሌ ሥላሴ ዘመነ መንግስት ከፈጣሪ በላይ «ኃይሌ ሥላሴ ይሙት» ካለ እሳት ሊጋባ ያለዉን ሕፃን እንኳን የማይታደገዉን ሠራዊት፤ በዚህ ወዝሊግ በሚባለዉ ድርጅት ዉስጥ መመልመሉ አስገራሚ ነዉ ሊባል ይችላል። ይህንንም ያደረገዉ ተስፋዬ መኮንን እንደሚለዉ “ዶ/ር ሠናይ ልኬ ገና ጠዋት ... በኢትዮጵያ ሕብረተሰብ ዉስጥ የለዉጥ መሳሪያ ሕዝቡ ሳይሆን የወታደሩ ክፍል ነዉ” የሚል ድብቅ አቋም ይዞ እንደነበረ በመጽሐፉ ገጽ 202 ላይ ይገልጻል። እዚህ ላይ በወቅቱ ከዶ/ር ሠናይ ልኬም ሆነ ከወዝሊግ ወጣ ያሉም ቢሆኑም፤ እንዲሁም ዛሬ ላይ ሆነን

ስንገመግም የተወሰነ ስህተት ያለበት መሆኑን ብንረዳም፤ የወታደሩ የላዕይ ላዕይ ክፍል ፈጣን ንቃት ከሚያንሰው በስተቀር ድርጅትና ትጥቅ እንዳለውና ለዉጥ ለማምጣት ያለው ዕድል ሰፊ መሆኑ ይነገራል። ነገር ግን ጊዜውን ጠብቆ ከተደረሰበት ግንዛቤ አንፃር ወታደሩ የያዘው ድርጅትም ሆነ ትጥቅ የራሱ የወታደሩ ሳይሆን የገዢው አባላት የሆኑ የአለቆቹ መሆኑን አልተረዳም ነበር። ምክንያቱም፤ ገዢዎቹና አለቆቹ ትጥቁንም መቀማትና ድርጅቱንም መበተን፤ እሱንና ቤተሰቡን ማስራብ እንደሚችሉ ግንዛቤ ካለማድረግ የመነጮ ሊሆን ይችላል። ሌላው ወታደሩ ራሱ ከሕዝብ አብራክ የወጣ መሆኑ ከሚነገርበት አካሄድ አንፃር የተሳሳተ ግንዛቤ መያዝ ነው። አዎን! እዉነትም ወታደሩ ከሕዝብ አብራክ የወጣ ነው፤ ነገር ግን ከሕዝብ አብራክ የወጣ በመሆኑ የሕዝብ ወገን ነው ብሎ መደምደሙ ስሜታዊና ራስን መሸወድ እንደሆነ ዶ/ር ሠናይ ልኬ አልተረዳም ነበር። በሌላም በኩል ዶ/ር የሥልጣን ጥማት የነበረበት መሆኑን አንዳርጋቸው አሰግድ እንደሚከተለው ገልጾታል። «ከብሔራዊ ዲሞክራሲያዊ አብዮት ፕሮግራም ዕውጃ በኋላ “መለዮ ለባሾች የራሳቸውን ድርጅት የማይመስርቱበት ምክንያት የለም” በማለት ለሻለቃ መንግስቱ ምክር የሰጠበትና በአደረጃጀትም የቀረበበት ዶ/ር ሠናይ ልኬ ነበር” ካለ በኋላ በመቀጠልም “የዶ/ር ሠናይ ስሌት፤ ሻለቃ መንግስቱ በሚፈጥሩት ድርጅት ውስጥ የራሱን [የወዝሊግ] አባሎች በመሰግሰግ፤ [አብዮታዊ ሰደድን] ለመቆጣጠርና እንዲያም ሲል ለሥልጣን ለመቅረብ እችላለሁ የሚል ነበር» (ገጽ 362) በማለት የዶ/ር ሠናይ ልኬ የሥልጣን ጥማት ምን ያህል ጥልቅ እንደሆነ ገልጿል። እንዲያውም ንዑስ የደርግ አባላት በሚባለው ስብሰባ ውስጥ በዶ/ር ሠናይ ልኬ የተመለመሉ ቀላል ቁጥር ያልሆነ የወዝሊግ አባላት የሆኑ ወታደሮች እንደነበሩበት ተገልጿል።

ይህ በዚህ እንዳለ የዶ/ር ሠናይ ልኬ ከደርጉ መሪ ጋር መሞዳሞድ የቆየበት አገር የአሜሪካውን የዲሞክራሲ ልምድ ያላጋራ ሲሆን፤ እንዲያውም ከመስከረም 2፣ 1967 በኋላ፤ ከደርግ ሥልጣን መቆናጠጥ በኋላ መጠነኛ የዲሞክራሲ ጭላንጭል ታይቷል ቢባል እንኳን የአዲስ

ዘመን ጋዜጣ ለነገር ይሁን ለበጎ ጉዳይ፤ አስተናግዶት የነበረው <የአብዮት መድረክ> የተሰኘው አምድ በዲሞክራሲ መብቶች፣ በብሔር ጥያቄ፣ በመንግስትና በመንግስት ሥልጣን አያያዝ እንዲሁም በተዛማጅ ጉዳዮች ላይ ይደረግ የነበረው ሰፊ ይፋ ክርክሮች በስተቀር ለመተንፈስ እንኳን ዕድል የሰጠበት ጊዜ አልነበረም። ከፍ ሲልም አንድም የፖለቲካ ድርጅቶች ከሚያራምዱት የፖለቲካ አቋም የተነሳ፤ በሌላም በኩል ከደርግ አፈና የተነሳ በወቅቱ የነበሩ ድርጅቶች ሊታረቁ በማይችሉ በሁለት ተቃራኒ ጎራዎች መከፋፈላቸው ተረጋገጠ። ሻዕቢያና ሕወሓት በጀመሩት ጥምረት ለኤርትራና ትግራይ ነፃነት ጦር መስበቃቸውን ተከትሎ፤ ኢሕአፓም ገና ከጠዋቱ ለሻዕቢያ ከፈረመው «የኤርትራ የኢትዮጵያ የቅኝ ግዛትነት» ፍጥምጥም መላቀቅ ባለመቻሉ የነሱን ጎራ ተቀላቀለ። ምናልባት እዚህ ላይ መታወቅ ያለበት ነገር ቢኖር ኢሕአፓ ለትጥቅ ትግሉ ሰሜኑን የአገሪቱን ክፍል የመረጠ በመሆኑና ሻዕቢያና ሕወሓት ደግሞ መሠረታቸውን የጣሉበት እዚያው አከባቢ ስለሆነ፤ ከነዚያ ድርጅቶች ጋር ቅራኔ ወይም ግጭት ውስጥ ላለመግባት የኤርትራን ጥያቄ መቀበሉና ወደዚያ ጎራም መቀላቀሉ ከታከቲክ አንፃር ትክክል ሊመስል ይችላል። ሆኖም ግን ሻዕቢያ ከመጀመሪያ ጀምሮ ሕወሓት ደግሞ በተከታይነት ኢትዮጵያዊነት ምንም የማይመስላቸው (ምንም እንኳን ሕወሓት ወደኋላ ላይ የአቋም ለውጥ አድርጌያለሁ ብልም)፤ ኢሕአፓ የታከቲክም ሆነ የስትራቴጂ መቀየስ ላይ ችግር ነበረበት ለማለት ይቻላል። ምክንያቱም፤ ዘላቂ የአገር ጉዳይን ለታከቲክ ብሎ ለሌላ አካል ጥቅም አሳልፎ መስጠት ተገቢም ተመራጭም አይደለምና ነው። ሁለተኛውን ጎራ የያዙት ደግሞ በኋላ ላይ መጠሪያቸውን የለጠፉ ደርግ/ሰደድ፣ ወዝሊግ እና ማሌሪድ ናቸው። እነዚህ ሁሉም በአንድ ላይ ከተመቸ በደርግ/ሰደድ ኃይል የሚዋጡ፤ ካልሆነም ተራቸውን ጠብቀው እንደኢሕአፓ እንዲመቱ ተራ የተያዘላቸው ድርጅቶች እንደነበሩ ውሎ አድሮ ከደረሰባቸው የመመታት ዕጣ ፋንታ ለመረዳት ተችሏል።

እንግዲህ የነዚህ ድርጅቶች ሕልውና ያልጣመው ደርግ በወዝሊግ እና ሰደድ ግፊት የህብረት ኮሚቴ በማቋቋም የካቲት 18 ቀን 1969 የጋራ

መግለጫ በማዉጣትና ሐምሌ 12 ቀን 1969 መተዳደሪያ ደንብ አጽድቀዉ፤ በዚህም የኢትዮጵያ ማርክሳዊ ሌኒናዊ ድርጅቶች ህብረት/ኢማሌድህ ተመሠረተ። መስራቾቹም የኢትዮጵያ ጭቁኖች አብዮታዊ ትግል/ኢጭአት፣ መኢሶን፣ ወዝሊግ፣ ማርክሳዊ ሌኒናዊ ሪቮሽናዊ ድርጅት/ማሌሪድ እና አብዮታዊ ሰደድ ናቸዉ። ከኢጭአትና ከመኢሶን በስተቀር ሁሉም ብዙ የሰፋ ታሪክ የሌላቸዉና አንዳንዶቹ እንዲያዉም ከመኢሶን ወይም ከኢሕአፓ ተሰፈንጣሪ ስብስቦች የነበሩባቸዉ ናቸዉ።

ከዶ/ር ሰናይ ልኬ እና መንግስቱ ኃይለማርያም መቀራረብ የተነሳ ወዝሊግ እና ሰደድ አንድም ሁለትም ናቸዉ ብሎ መናገር ይቻላል። ምክንያቱ ደግሞ ዶ/ር ሠናይ ልኬ የፖለቲካ ድርጅት መፈልፈያ ማሽን (incubator) ያለዉ ይመስል አሜሪካ ውስጥ ከጀመረው ከመኢሶን ምስረታ እስከ ወዝ ሊግና አብዮታዊ ሰደድ ምስረታ ውስጥ እጁን የከተተ ሰው ነበር። በሌላም በኩል «መሸጥን የለመደ እናቴን ያስማማል» እንደሚባለዉ ተረት ከመኢሶን ወደ ወዝሊግ፣ ከወዝሊግ አብዮታዊ ሰደድ የተባለዉን ድርጅት አመሰራረት ላይ ለሻለቃ መንግስቱ ምክር ሰጪ እና ሥልጣን ለመጋራት ፈላጊ ሰው እንደነበረ ይታወቃል። አብዮታዊ ሰደድ በታህሳስ ወር 1969 ኮሎኔል መንግስቱ ኃይለማርያምን፣ ለገሠ አስፋዉና ታምራት ፈረደን ይዞ ብቅ ያለ ድርጅት ነዉ ቢባልም፤ አብዮታዊ ሰደድ አዲስ የተቋቋመ የፖለቲካ ድርጅት ሳይሆን ደርግ እራሱ በሥልጣን ላይ ለመቆየት ዶ/ር ሠናይ ልኬን በመሳሪያነት ተጠቅሞ ለመሄድ የወጣለት የዳቦ ስም እንጂ የተለየ ታሪክ የሚፃፍለት ድርጅት አይደለም።

ኢማሌድህን ከመሠረቱት አንዱ የኢትዮጵያ ጭቁኖች አብዮታዊ ትግል/ኢጭአት ከ1966 አብዮት ፍንዳታ በኋላ የተመሠረተ እንደነበር ቢገለጽም፤ የፖለቲካ አቋማቸዉ የብሔረሰቦች መጨቆን ላይ ትኩረት ሲያደርጉ የነበሩ ምሁራን የተሰባሰቡበትና ምናልባትም በ1950ዎቹ መጨረሻ አከባቢ የብሔር ነፃነት ትግል ድርጅትን ይዘው የተነሱ ሰዎች

የነበሩበት ነው። የዚህን ድርጅት የመመስረቻ ጊዜን ከ1966 ወዲህ ብሎ መደምደም በቂ አይሆንም። ነገር ግን ለኦሮሞ ነፃነት ትግል የጀመረው የኦሮሞ ነፃነት ግንባር/አነግ የሕቡዕ ድርጅቱን ተልዕኮ የሚወጡና በኢትዮጵያ ተማሪዎችና ወጣቶች ትግል ውስጥ ስማቸው በጉልህ የሚጠራ እነ ባሮ ቱምሳ፣ ዘገየ አስፋውና አሰፋ ጩባ የመሳሰሉ ሰዎች ይገኙበታልና ነው። ከአስተዋጽኦ አንፃርም ዘገየ አስፋው በ1967 የወጣውን የመሬት አዋጅ በማዘጋጀት ጉልህ ሚና የተጫወቱ፤ ከ1966 አብዮት ፍንዳታ በፊትም ከኦሮሞ የነፃነት ግንባር ጋር የተገናኘ የትግል ልምድ እርሾ የነበራቸው ናቸው።

ስለኢጭአት ከኢማሌድህ መወገድ ስናነሳ በጥቂቱም ቢሆን በወቅቱ ስለነበሩት የኦሮሞ ታጋዮች ማንሳቱም የግድ ሳይለን አይቀርም የሚል እሳቤ ይኖረኛል። በኢጭአት አመራር ውስጥና በኦሮሞ የትግል ታሪክ በተለይም በኦሮሞ ነፃነት ግንባር ታሪክ ውስጥ እንደ አርአያ የሚቆጠረው ባሮ ቱምሳ በመረዳጃ ማህበርነት በ1955 በተመሠረተውና የኦሮሞን የብሔርተኝነት ንቅናቄን ከፍ ባደረገው የመጫና ቱላማ መረዳጃ ማህበር አባል ከመሆኑም በተጨማሪ፤ የአሃዳዊነት አስተዳደር ሥርዓት ሥር በሰደደበት አገር ውስጥ የብሔር ፌዴራላዝምን ጥናት ለመጀመሪያ ጊዜ ያቀረበ በሳል ምሁር ከመሆኑም በተጨማሪ፤ የታላቁ ስሜ ጥር ሃይማኖት መሪና ብሔረተኛ የቄስ ጉዲና ቱምሳ ወንድም በመሆኑ፤ እንደዚያ በተቀነባበረ ሁኔታ መገደሉና ኢጭአትም ከኢማሌድህ አባልነት መወገዱ የኢጭአት ታሪክ እንዲሁ አጭር አለመሆኑን ያመለክታል።

ከተነሳ አይቀር የባሮ ቱምሳን ማንነት ለመግለፅና የተገደለበትን ምክንያት ለመዳሰስ ቢያስፈልግ ጥቂት የታሪክ ማስረጃዎችን ከባህር የመጫለፍ ያህል አድርጎ ማሳየት ይቻላል። ይኸውም ባሮ ቱምሳ ከ1964 እስከ 1965 ለሦስት ዓመታት ያህል የአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ተማሪዎች ፕሬዝዳንት በመሆን ያገለገለ ነበር። በ1966 በዚያ በአፍላ እንቅስቃሴ ወቅት በአዲስ አበባ የሚገኙ ዩኒቨርሲቲዎች ህብረት ዋና ፀሐፊ ሆኖ ከማገልገሉም በተጨማሪ እስከዛሬም ድረስ ለማድረግ ያልተሳካውን ወይም ሊሳካ

የማይሞከረውን የኦሮሞ ተማሪዎች፣ ወታደሮችና የፓርላማ አባላትና ምሁራን በመሀከላቸው ትብብር በመፍጠር የኦሮሞ ብሔርተኝነት ድርጅት እንዲፈጥሩ ግንባር ቀደም ሚና የተጫወተ ሰው ነበረ። የፀረ ፊደል ትግል እንዲጎለብት ግንባር ቀደም ሚና የተጫወተው ባሮ ቴምሳ በአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ውስጥ ጭቆናን የሚቃወም ጋዜጣ “Voice Against Tyranny” የሚል ማሳተም ችሏል። ላቅ ባለ ደረጃም የሰባ ፊደላት ለአፋን ኦሮሞ ቋንቋ አጻጻፍ የማይመች መሆኑ ቀደም ብሎ የታወቀ ቢሆንም፤ ለአፋን ኦሮሞ ሰዋሰወና ጽሑፍ የሚመች ፊደል ለመቅረፅ በተደረገው ትግል ውስጥ ከወንድምየው ጉዲና ቴምሳ ጋር በመሆን ወጣቶችን እስከ ውጭ አገር ልኮ ለማሰልጠን ደረጃ ላይ ደርሶ የነበረ ሰው ነው። የኦሮሞ ነፃነት ግንባርን መሠረት ለመጣል በተጠራው የመጀመሪያ ስብሰባ ላይ ከተገኙት የኦሮሞ ልጆች ውስጥ ባሮ ቴምሳ ቀዳሚ እንደነበረ ይታወቃል።

ከ1966ቱ አብዮት ፍንዳታ በኋላም ባሮ ቴምሳ የኃይሌ ሥላሴ መንግስት ባለሥልጣኖች ወንጀሎችን ለመመርመር በደርግ በተቋቋመው አጣሪ ኮሚሽን ውስጥ አባል የነበረ ቢሆንም፤ የደርግ አጀማመርና ጉዞ ከወዲሁ ያላማረው ባሮ ቴምሳ፤ አጋር ከሆኑና አሰፋ ጩቦ ከመሳሰሉ የደቡብ ኢትዮጵያ ሕዝቦች ወገኖች ጋር ኢጭአት (የኢትዮጵያ ጭቁኖች አብዮታዊ ትግል) የተባለውን ድርጅት በሕጋዊ መድረክ ያቋቋመ ሰው ነበር። በከልቻ ኦሮሞ ተብሎ ይታወቅ የነበረውን የኦሮሞ ነፃነት ግንባር ልሳን የሆነውን መሠረት የጣለ ባሮ ቴምሳ መሆኑ ሲታወቅ፤ ይህ ሰው ዜጎቹን ነፃነት ለማጎናጸፍ ምን ያህል ብሩህ አእምሮ እንደነበረው የዛሬው ወጣት አንድ አፍታ ተመልሶ ዓርማውን ሊያነሳ የሚገባ ሰው ነው። እንዲሁ ያለና ሌሎችንም አንፀባራቂ ታሪክ ያላቸውን ሰዎች በግድያ፣ በእስራት ወይም በሌላ ሰበብ ከመድረክ ለማጥፋት ምቀሾች፤ የማይቧጥጡት ቋጥኝ፣ የማይፈነቅሉት ድንጋይ እንደሌለ የትናንትና ብቻ ሳይሆን የዛሬም ዕውነታ ጭምር እንደሆነ በተግባር የታየ ድርጊት ነው።

ማርክሳዊ ሌኒናዊ ሪቮሎሽናዊ ድርጅት/ማሌሪድ ለኢማሌድህ ምስረታ

አባልነት የበቃው ከተለያዩ ድርጅቶች፤ በተለይም ከኢሕአፓና መኢሶን መልስ ተንጠባጥበው ከተገኙት ግለሰቦች በ1968 የተገኘ ድርጅት ነው ለማለት ይቻላል። ከብርሃነ መስቀል ረዳ ጋር የቆሙ የኢሕአፓ አባላትን እንደተኙ ሌሊት ተለይቶ ከዛላ አንበሳ የተሰወረው የእነ ተስፋዬ መኮንን ቡድን፤ አስመራ ገብቶ እራሱን አዲስ አበባ ላይ እንዳገኘ ይታወቃል። አዲስ አበባ ውስጥ ከጥቂት ጊዜ ቆይታ በኋላ «የዳቆነ ሰይጣን» የሆነበት ተስፋዬ መኮንን ሌላ ፓርቲ መስርቶ ወደ ሥልጣን የሚያደርገውን ጉዞ ለማመቻቸት ከተለያዩ የጥናት ክበቦች ጋር ውይይት ሲያደርግ ቆይቶ ከላይ በተጠቀሰው ጊዜ ውስጥ ማሌሪድ ተመሠረተ።

በአካል ካሉት ዜጎች ለማረጋገጥ እንደሚቻለው ተስፋዬ መኮንን ያሰባሰባቸው የማሌሪድ አባላት አንድም ከኢሕአፓ አሊያም ከመኢሶን አንፃር የነበሩትን እያባበለ መውሰድ እንጂ በማርክሳዊ ሌኒኖዊ ትምህርት ወይም በሌላ አሰልጥኖ የፈጠራቸው ሰዎች እንዳልነበሩ ይታወቃል። ለምሳሌም የዚህ መጽሐፍ ፀሐፊ እና በወቅቱ አብረን የነበርን ወጣቶች ገና ከዕድገት በሕብረት የዕውቀትና ሥራ ዘመቻ መልስ የሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ላይ እያለን፤ ለፖለቲካ ንቃተ ሕሊናም ከመኢሶን ጋር እያሟሟቅን ሳለን ነበር የኢሉባበር ክፍለ ሀገር ተወላጅ የነበረው ድቤኩሉ ላቀው የተባለውና በኋላ በደርግ ቀይ ሽብር የተገደለው የአንድ አውራጃ የሕዝብ ድርጅት ጉዳይ ጽ/ቤት ከፍተኛ ካድሬ ሆኖ ከጂማ ወደ መቱ ይሄዳል። ይኼው ሰው እኔን ጨምሮ ሌሎች አባሎችንም ይመለምላል።

ከድቤኩሉ ላቀው መገደል በኋላ አዲሶቹ የማሌሪድ ተመልማዮች ግራ ተጋብተን እያለ፤ አሁን በሕይወት የሌለው ፍቃዱ ሻረው የሚባልና፤ በአሁን ጊዜ የት እንዳለ ከማላውቀው እስራኤል መገርሳ ከሚባል ወጣት ጋር ወደ ኢሉባበር ተመድበው መጡ። እነሱም የመጀመሪያው ታሪካቸው ከኢሕአፓ መልስ ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ ከመኢሶን እንደነበረ ወደኋላ ላይ ልንረዳ ችለናል። ከእነሱ ጋርም ውስን እንቅስቃሴ ስናደርግ ቆይቶ ፍቃዱ ከክፍለ ሀገሩ የደርግ ተወካዮች ጋር ባለመስማማት በ1970 አከባቢ

ሥፍራውን ሲለቅ፤ እስራኤል መገርሳ የአንድ አውራጃ ከፍተኛ ካድሬ ሆኖ ሲሰራ ከቆየ በኋላ፤ በዚሁ ክፍል ሥር የምናነሳቸው ከመኢሶን ፍርጠጣ የተመለሱት ካድሬዎች በወዝሊግ-ሰደድ ዘንድ መታመንን ለማግኘት ሲሉ ምንም ነገር ከማድረግ ወደ ኋላ የማይሉት ማለትም አስቃይተው እስከ መግደል የሚሄዱ ሰዎች እስራኤል መገርሳንም ሆነ ሌሎች የማሌሪያ አባላትን መከራቸውን ስላበሉአቸው፤ እስራኤል መገርሳ አከባቢውን ብቻ ሳይሆን አገሪቱንም ጥሎ እንደከበለለ ወሬ ተሰምቷል። ስለዚህ እኔም ሆነኩ ሌሎች የማሌሪያ አባላትና ካድሬዎች አስተባባሪም ሆነ ተከላካይ ሳይኖረን የመኢሶን ምልስ የወዝሊግ-ሰደድ የወረዳና አውራጃ ከፍተኛ ካድሬዎችና አስተዳዳሪዎች መጫወቻ ሆነን ቆይተን የኢሠፓአኮ መቋቋምን ተከትሎ ለሥልጠና የካቲት 66 ፖለቲካ ትምህርት ቤት መግባት በውስን ደረጃ ፋታ ሰጠን ወይም በኋላ በምገልጸው ዓይነት ሁኔታ በየቦታ ለሚገኙና የኢሠፓአኮን አመራር ለተቆጣጠሩት ሲቪል ለለበሱ የሰደድ ወታደሮችና አደገኛነታቸው ለከፋ ሰዎች ተላልፈን ተሰጠን።

የላይኛው የማሌሪያ አመራር እንደ ኢሕአፓ ተደራጅቶ ራሱን ከጥቃት ለመከላከል የሚያልም ሳይሆን እንደ መኢሶንም «የሐቀኛ ኢትዮጵያዊያኖችን ድክመት በመጠቆም የሚታረሙበትን ሁኔታ ለማመቻቸት የሚያስብ ሳይሆን፤ የኢትዮጵያ ሕዝብ ንቃተ ሕሊና ለማዳበር በሚደረገው ትግል ውስጥ የበኩሉን አስተዋጽኦ ለማድረግ የሚጥር» ብሎ ራሱን የካበ፤ በአብዛኛው አቋሙ ግን ከአድርባይነት ጋር የተቆራኘ፤ ከሎኔል መንግስቱን ለማስደሰትም እያሰበ፤ ይህንንም በስልት ለመፈጸም የሚፈልግ ድርጅት እንደነበረ ይታወቃል።

የማሌሪያ አስተዋጽኦ አንድ ተብሎ የሚጠቀስ ነገር ቢኖር ኢማሌድህ ሲቋቋም መሪው ተስፋዬ መኮንን እራሱ እንደገለጸው የሕዝብ ድርጅት ጉዳይ ጊዜያዊ ጽ/ቤትን ፀሐፊ ሆኖ የጽ/ቤቱን አሰራርና የወጪ ገንዘብ አያያዝ ሥነ ሥርዓት እንዲይዝ መጣጣሩን፤ እሱም ቢሆን፤ ጽ/ቤቱን በሞኖፖል ይዘው በነበሩት መኢሶንና ከመኢሶን በኋላ ደግሞ ለመያዝ

ክንዳቸውን አፈርጥመው ከመጡት የወዝሊግ-ሰደድ ኃይሎች ቅቡልነትን ያላገኘ ነበር። በደርጉ/ሰደድ ለገሠ አስፋውና እራሳቸውን ለወዝሊግ-ሰደድ በርካሽ ዋጋ ከሸጡ የማሌሪያ አመራር አባላት መሰሪ ሴራ፤ ድርጅቱም ተሸመደመደ። ሌላው የማሌሪያ አስተዋጽኦ ይሆናል የሚባለው አንድ ፓርቲን ለማቋቋም ከድርጅቶቹ በኮታ በተዉጣጡ አባላት ማዕከል ለመመስረት ተስፋዬ መኮንን ያቀረበው ሐሳብ ሲሆን፤ እሱም ገና መራመድ ሳይጀምር ተቀልብሶ ኮሎኔል መንግስቱ ኃይለማሪያም ቀደም ሲል ከዶክተር ሠናይ ልኬ ጋር በጀመረው የፓርቲ ጠቅላይነት በግለሰብነቱ የፓርቲ ምስረታው ማዕከል እንዲሆን ተወስኖ ተስፋዬ መኮንን እራሱ የተጠመደበትና ለእስርም የተዳረገበት ጊዜ ነው። በዚህ የተነሳ በማኩረፉም የማሌሪያ መሪ ተይዞ ወደ እስር ቤት ተወረወረ፤ ተስፋዬ መኮንን እራሱ ቀላል ሰው ስላልነበረ የተለመደውን ስልት ተጠቅሞ ከእስር ቤት እንደወጣ በአምባሳደርነት ተሹሞ ወደዉጪ አገር ሄደ። የማሌሪያ ዕጣ ፋንታም የደርግ ጡቻ ከደረሰባቸው ኢሕአፓና መኢሶን ቀድሞ አከተመ። ከዚያ በኋላ የኢሕአፓም ሆነ የመኢሶን ያህል ወሬውም ተመልሶ ሊሰማ ያልቻለ ብቻ ሳይሆን ማሌሪያ እንደተወለደ የሞተ የእስር ዓመት ድርጅት ነው ተብሎ መቃብሩ ላይ የሚፃፍለት ድርጅት ሆኖ ያከተመለት ነው።

መተዳደሪያ ደንቡን ተቀብሎ የኢማሌድህ አንዱ መስራች አባል የሆነው መኢሶን «የትግል ስልት ለዉጥ» በማለት ከነሐሴ 14 ቀን 1969 ጀምሮ ከደርጉም ከኢማሌድህም ተለየ። “ምክንያቱ ከኃጥያቱ ይከፋል” እንደሚባለው ተረት ዓይነት ሆኖ መኢሶን መንግስቱ ኃይለማሪያምን አብዮታዊ መሪ እንዳላለው ሁሉ፤ ከደርጉ የተለየበትን ሁኔታ የገለፀው ደግሞ “ከደርጉ ጋር ጊዜያዊ ትብብር የተደረገው በመሠረቱ የዲሞክራሲያዊ መብቶችን ከደርጉ ለመንጠቅ እንጂ ለአንድ መንግስቱ ኃይለማሪያም ማዕከልነት አገልጋይና መሳሪያ ለመሆን አልነበረም” በማለት ነው። እንግዲህ ለኢትዮጵያ ሠራተኞች ፓርቲ/ኢሠፓ ምስረታ መነሻ የሆነው የኢማሌድህ ዕጣ ፋንታ በዚህ ከተጠቃለለ በኋላ፤ የደርጉ አብዮታዊ ሰደድ ዉርስ በአደረጋቸው ካድሬዎች ታጭቆ የኢትዮጵያ

ሠራተኞች ፓርቲ አደራጅ ኮሚሽንን/ኢሠፓአኮን ወደ መመስረት ገባ። ዶ/ር መረራ ጉዲና ከላይ በተጠቀሰው መጽሐፉ ገጽ 68 ላይ አብዮታዊ ሰድድ “ከኢሕአፓ፣ ከመኢሶን፣ ከወዝሊግ፣ ከማሌሪድ፣ ከኢጭአት (ከሁሉም ማለት ይቻላል) አስገድዶ በመወረስ ብቸኛና ያበጠ ገዥ ፓርቲ ሆኗል።” በማለት አስቀምጧል። በርግጥም የሰድድ አባላት በቤተመንግስትና በመለዮ ለባሾች አከባቢ የተወሰኑ ነበሩ ተብለው ከሚጠቀሱት በተጨማሪ፤ ከመኢሶን እና ኢሕአፓ የተመለሱ የቀይና ነጭ ሽበር ግርሻ (saddachoo) ያለባቸው አዋኪዎች የተከለከሉበት እንደነበር መግለፅ ዕውነቱን እንጂ እንደ ዘለፋ የሚቆጠር አይሆንም።

ጭንጋፍ የደርግ የፓርቲ ምስረታ ጉዞን ጠቅለል ባለ ሁኔታ ለመጨረስ የትም ሊደርስ እንደማይችል በጉልህ ይታዩ የነበሩ ክስተቶች ነበሩ። ከተለያዩ አቅጣጫዎች በተነሱበት የነፃ አዉጪዎች የዉጊያ ኃይልና በኢትዮጵያ ሕዝብ የዝምታ የትግል ስልት ደርግ/ሰድድ ኃይላቸው እየተዳከመ በመሄዱ መጠነኛ እፎይታ ተገኘ ቢባል እንጂ የኢሠፓአኮ መቋቋም ትርፉ ችግር ሆኖ ለትግሉም ሆነ ለአገሪቱ ዕድገት ያስገኘው አንዳች ጠቀሜታ አልነበረም። በሌላው ዓለም እንደሆነው ሁሉ አምባገነኖችና ፋሽስቶች የአገዛዝ ዕድሜያቸውን ለማራዘም ሲሉ አንዱን በብዙሃን ላይ ለብዙ ጊዜ ሲያበረታቱ ይቆዩና የሚፈልጉት ነገር ተመቻችቶላቸው ሲያገኙት፤ ያ በብዙሃን ላይ ወንጀል ሲፈጽም የቆየውንና ከሕዝብ ጋር ሊታረቅ የማይችል ቅራኔ ዉስጥ የገባው ሕዝብ ይቅር የማይለው ወንጀል መፈጸሙን በድፍረት ሲገልጹለት፤ በስተመጨረሻው በእሱም ላይ አስከፊ የሚባል እርምጃ ሊወሰድ ሲል እግሬ አውጭኝ ብለው ይፈረጥጣሉ።

ኢሕአፓ የኢማሌድህ አባል እንዳይሆን መኢሶን የበኩሉን ተፅዕኖ ካደረገና በተጨማሪም ደግሞ ኢማሌድህ በተመሰረተበትና ትግሉ የመስከን ባህርይ ያሳያል ተብሎ በሚጠበቅበት ጊዜ ከመጋቢት እስከ ነሐሴ 1969 ከአምስት ወራት የጊዜ ቆይታ በኋላ መኢሶን በራሱ መረጃ መርምሮ አገኘሁ በሚባል ሸፍጥ የኢሕአፓ ነፍስ ገዳዮች ናቸው ባላቸው

ላይ የቀይ ሽብር እርምጃ ካስወሰደ በኋላ ሲፈርጥጥ፤ መኢሶን በፖለቲካ በኩል ሕገ ወጥነትን፣ ከፖለቲካ አንፃር ደግሞ አናርኪስትነትን የተላበሰ በደርግ በኩል ደግሞ የመንግስት ኃላፊነትን በብቃት ለመወጣት ያለመቻልና የመምራት ጉድለት እንደነበረ በግልጽ ያሳየ ድርጊት ነበር ለማለት ይቻላል። መኢሶን ደርግን ለማስደሰትም ሆነ የተፈጥሮ ጠላቱ ያደረገውን ኢሕአፓን ካጠፋ በኋላ፤ በተራው በቀላሉና በአጭር ጊዜ ውስጥ በደርግ ድራሹ ሊጠፋ ችሏል። መኢሶን ለሌላ አካል አጥልቆ ሲቆፍር በቆየው ጉድጓድ ውስጥ ገብቶ ዳግም ላይወጣ እዚያው ተደመደመበት። ሌላው ቢቀር «ኢትዮጵያዊ ልማድ ወይም ባህል» የሚባለውን የከንፈር መጠጣ እዝን እንኳን ለመኢሶን ያሳየው ሰው አልነበረም።

ደርግ የሥልጣን ዕድሜውን ለማራዘም እንደሚፈልግ ገና ንጉሱን ከዙፋን ከማወረዱ በፊት ጀምሮ እንደነበረ የሚያሳብቁበት ሁኔታዎች እንደነበሩ ከላይ መግለጹ ይታወቃል። በዚህ መሠረት መኢሶን ተወግዶ የዓመት ዕድሜ እንኳን ሳይቆጠር «ሰርገህ ገብተህብኛል» በማለት በወዝሊግ ላይ ሰደድ እራሱ ወንጀሎ እራሱ በወሰደው እርምጃ የአብዮቱ ኃይሎች ነን የሚሉት ወገኖች እንደገና ተባልተው አለቁ። ስለሆነም፤ ከሐምሌ 8 ቀን 1971 እስከ ሕዳር ወር 1972 ድረስ ኮሎኔል መንግስቱን ማዕከል አድርጎ ከኢማሌድህ ወደ ኢሠፓኦስ በተደረገው ሽግግር ውስጥ የቀሩት የኢትዮጵያ የፖለቲካ ድርጅቶች፤ ምናልባት ለወሬ ነጋሪነት በሚባል ሁኔታ ጥቂት የማሌሪያና የወዝሊግ ግለሰብ አባላት ካልሆኑ በስተቀር፤ አብዮታዊ ሰደድ እና አብዮታዊ ሰደድ ብቻ ነበሩ። በዚህም በአፄ ኃይሌ ሥላሴ አገዛዝ ውስጥ በስውር ብቅ ያለው የፓርቲ ፖለቲካ በደርግ ውስጥ በቀይ ሽብርና ተመሳሳይ ጥልፍልፎች ቀጭጭ አረፈው።

በኢትዮጵያ የፓርቲ ፖለቲካ ታሪክ ውስጥ የኢማሌድህ ተልዕኮ የቱ ጋ እንደተጀመረና የቱ ጋ እንደተፈፀመ አይታወቅም ነበር ቢባል ግርምታን አይፈጥርም። ምክንያቱን ከአባል ድርጅቶች በኩል ፓርቲ ይመሠረታል ተብሎ ሲጠበቅ መንግስቱ ኃይለማሪያም ከየት መጣ ሳይባል ጣልቃ

ገብቶ የፓርቲ ምስረታዊ ማዕከል ሆኖ ሁለቱንም የመንግስትና የፖለቲካ አካላት መዋቅርን አጣምሮ በመያዝ የታለመው የኢማሌድህ ውል እንዲጠፋ አድርጓል። እንግዲህ ኢማሌድህ ራሱ ወደ ፓርቲ ሊሸጋገር ወይም ፓርቲ ሊያደራጅ እንደሆነ ለማስረዳት አለመቻል ቢያስወቅሰኝም እንደማያስወነጅለኝ እርግጠኛ ነኝ። ለማንኛውም ግን ኢማሌድህ ያደረገው ነገር ቢኖር ከማሌሪያ ወይም ከመሪው ተስፋዬ መኮንን እና ከሁሉም ድርጅቶች በኮታ ለማቋቋም የተጠነሰሰው ሐሳብ ከሸፎ ኮሎኔል መንግስቱ ኃይለማሪያም አንድ ግለሰብ የፓርቲ መስራች ድርጅት ማዕከል ሆኖ ኢትዮጵያን የሚመራ ፓርቲ ለመመስረት አንድ ኮሚሽን ማለትም የኢትዮጵያ ሠራተኞች ፓርቲ አደራጅ ኮሚሽን (ኢሠፓአኮ) ሕዳር 12 ቀን 1972 በአዋጅ ተቋቋመ። የዚህ አዋጅ መዉጣት በራሱ የተለየ ትርጉም ያለው ባይሆንም ቀደም ሲል ተጀምሮ የነበረውን ጥብቅ ማዕከላዊነትን ይበልጥ ያጠበቀ፣ የብዙሃን ፓርቲ ጥንስስ እንዲኮሰምን ብሎም ጨርሶ እንዲጠፋ ላቅ ካለም ኢትዮጵያ የምትባል አገር የተለያዩ ልጆቿን የልዩነት ሐሳብ አስባስባ ማስተናገድ ወይም መጠቀም የማትችል አገር መሆኗን የደመደመ ነበር።

በኢሠፓአኮ የምስረታ ሂደት ዉስጥ ደርግ ከሁለት አቅጣጫ ሰንጠቃ እንጨት ዉስጥ የገባ ዓይነት ነበር። በአንድ በኩል በሰሜኑ የአገሪቱ ክፍል ጦርነት የተባባሰበትና ከኢማሌድህ እስከ ኢሠፓአኮ ያለው በካድሬዎች መካከል የነበረው ግንኙነት ራሱ መናቆር የነገሰበት ጊዜ ነበር። በዚህ ጊዜ ዉስጥ የቀድሞ ሕዝብ ድርጅት ጉዳይ ጊዜያዊ ጽ/ቤትና በሥሩ ያቀፋቸው ሠራተኞችና ካድሬዎች ከሥራቸው የበለጠ በመንደራቸውና በየመሸታ ቤቱ ተሰባስበው በወሬ ተጠምደው እንዲቆዩ ሲደረግ፤ የደርግ አባላቱ ገደብ የለሽ ሥልጣን ተጨምሮላቸው (ጓድ እገሌ/እገሊት የኢሠፓአኮ አባል የዚያ ክፍለ ሀገር ኢሠፓአኮ ተጠሪና የዚያ ክፍለ ሀገር ዋና አስተዳዳሪ፣ የክፍሉ የአብዮትና ምርት ዘመቻ አስተባባሪ) እየተባለ ሲሸሸሙ መኪናቸው ገበያ መሀከል ሲያልፍ ሳይቀር ፍጥነቱን ሳይቀንስ የሚነጎድበት ሁኔታ ተፈጥሮላቸው እንደነበረ እናስታውሳለን። በተለይም ከኢሠፓአኮ የመጀመሪያ ጉባኤ በኋላ ልክ መንግስቱ ኃይለማሪያም

በአገር አቀፍ ደረጃ የፓርቲ ምስረታዊ ማዕከል እንደሆነ ሁሉ፤ የየክፍለ ሀገሩ የመጀመሪያ ጉባኤ ተሳታፊዎችም እራሳቸውን የየመጡበት ክፍለ ሀገር ማዕከል አድርገው ራሳቸውን ክበዉ በማስቀመጥ የሰውን ፍዳ አራዝመው የሰውን ዕድሜ ያሳጡበት ጊዜ ነበር ለማለት ይቻላል።

እንደ ፖለቲካ ድርጅት ከሕዳር 1972 ዓ.ም ወዲህ እራሱን በክፍለ ሀገር ደረጃ ማጠናከር፤ ሊኖረዉ ለሚፈልገዉ የሰው ኃይል ሥልጠና መስጠትና እግረ መንገዱንም ጭዳ የሚሆኑ ወይም የሚወገዱ ሰዎችን ቀለል ካለም በማራቅ ከበድም የሚል ከሆነ ሰበብ አሰባብ ፈልጎ አብዮትና ዘመቻ አስተባባሪ ኮሚቴ/አዘአኮ በሚባል ከተለያዩ መንግስታዊ መስሪያ ቤቶች በተዉጣጣ ኮሚቴ ዉሳኔ በማሳሰር ሥራ የበዛበት ነበር። የጦላት ብዛትን በሐሳብ ብልጫ በቁጥር ለመቀነስ አስበዉም እንደሆነ ወይም በቀዉጢ ወቅት ሊጠቀምባቸዉ አስበዉ እንዲሁ አይታወቅም፤ ቀድሞ በሕዝብ ድርጅት ጉዳይ ጊዜያዊ ጽ/ቤት ሥር በተለያዩ የፖለቲካ ቡድኖች ሥር ይንቀሳቀሱ የነበሩና ታፔላ ተለጥፎላቸዉ በአዘአኮ ተፈርዶባቸዉ እስር ቤት የነበሩ ሳይቀሩ ተሰብስበዉ ከታህሳስ 1973 ጀምሮ ላልተወሰነ ጊዜ ሥልጠና በየካቲት 66 ፖለቲካ ትምህርት ቤት በማስገባት እስከ ሰኔ ወር 1973 አሰልጥኖ በተለያዩ የመንግስት ድርጅቶች ዉስጥ የኢሠፓአኮ ተጠሪዎችና ፓርቲ መስራች አስኳል አድርጎ መድቧል።

እነዚህ የኢሠፓአኮ አስኳል የሚባሉ ተመዳቢዎች ያጋጠማቸዉ ችግር ቀላል የሚባል አልነበረም። እንዲያዉም የኢሠፓአኮ ጉዳይ ማስፈፀም ቀርቶ ሕልዉናቸዉ ራሱ ጥያቄ ምልክት ዉስጥ ገብቶ እንደነበረ ዛሬም ሕያዉ ምስክሮች ሆነዉ የሚገኙ አሉ። አንዳንዶች ከገጠሪቱ ኢትዮጵያ ቀጥታ ወደ አገሪቱ ዋና መዲናና ትልልቅ ከተሞች ለመጀመሪያ ጊዜ የወጡ በመሆናቸዉ፤ ብዙም ሳይቆዩ የያዙት ጥሪት አልቆባቸዉ የአባልነት ደብተራቸዉን እያሳዩ በረንዳ አዳሪዎች እንዲሆኑ ተገደዋል። ሌሎች ደግሞ በትምህርት ደረጃቸዉ ገና ከአንደኛ ደረጃ ወይም ከመለስተኛ ሁለተኛ ደረጃ ክፍሎች በላይ ሳይሆኑ ወይም ከዲያቆንነት ሳይወጡ፤ በተወለዱበት ሕብረተሰብ ዉስጥ ሆነዉ ደርግን እንዲያገለግሉ ታስበዉ

ተመልምለው የነበሩት፤ በአንድ ጊዜ ምንም በማያወቁት የከተማ ኑሮና የከተማ ነዋሪዎች መሀከል ሲገቡ ውሉ የጠፋ ሊቃቂት ሆነው ሰማይ ምድሩ ዘሮባቸው እንኳን ማዕከል ሆነው ኢሠጋኦን ማደራጀት ቀርቶ እራሳቸው አደራጅ ፈላጊዎች እንደነበሩ አስታውሳለሁ።

ቀላል ቁጥር የማይባለውን ካድሬ ደግሞ ሌላ ያጋጠማቸው ጉዳይ ነበር። ይኸውም በኢሕአፓ ተቀርፀው በደርግ ዲሞክራሲ አንገታቸውን የደፉ እሳት የላሱ የኢሕአፓ ሰዎች የኢሠጋኦን አደራጆችን በጥያቄ ሲያጣድፏቸው፤ ስለማያወቁት ነገር የማያወቁትንም ሆነ ከነሱ የበለጠ የሚያወቁትን ለማስተማር የመጡ ስለሆነ ፍጥጫ ውስጥ ገቡ። ሌሎችም ከየተመደቡበት ድርጅቶች የሥራ ኃላፊዎች ቀና አቀባበል ያላገኙ ነበሩ። አንዳንድ የሥራ ኃላፊዎች ወር አልፎ ደመወዝ ለመክፈል እንኳን በአደራጆች ስም የተያዘ በጀት እንደሌላቸውና ከነሱ ዕውቀት ውጪ የተመደቡባቸው ስለሆነ፤ የተላኩላቸውን ሰው ያህል መቀበል እንደማይፈቅዱ ቁጥ በተቀላቀለበት ስሜት ሲናገሩ፤ አብዮቱም ሆነ የኢሠጋኦን ሥርዐት ገና ያልተጀመረ መሆኑንና እንዲያውም አንዳንድ ቦታ ላይ ገና ሳይጀመር ያበቃለት ሁኔታ መሆኑን ያሳይ ነበር። በጣም አሳዛኝ ነገር ደግሞ አስፈላጊ ሁኔታዎችን አስቀድሞ እንዲያመቻች የተመደበው የአዉራጃና የአዲስ አበባ የቀጣና ኢሠጋኦን ጽ/ቤቶች ማን የት እንደተመደበ፣ ወይም ምን ለመስራት እንደታሰበ የማያወቁ እንደነበሩ ዛሬም ትዝታው ያልጠፋቸው ሰዎች ይኖራሉ። ከዚህ ሁሉ ድክመት ጋር ኢሠጋኦን በጓድ መንግስቱ ኃይለማሪያም ማዕከልነት የኢትዮጵያ ሠራተኞች ፓርቲን የሚያደራጅ ተብሎ በተለይም የኮሚሽኑ ጽ/ቤቶች የአሰራር ዝርዝርክነት ታክሎበት፤ አንዳች የረባ ነገር ሊመጣ እንደማይችል በግልፅ ያሳይ ነበር። የኢትዮጵያ ሠራተኞች ፓርቲ/ኢሠጋኦን አደራጆችን የገጠሙት ችግሮች እንደተጠቀሱ ሆነው፤ በዚህ አደራጃጀት ውስጥ አንዱ የታሰበው ሕዝባዊ ማህበራትን፣ የወጣትና የሴቶች ማህበራትን፣ እንዲሁም የሙያና የሠራተኛ ማህበራትን በአዲስ መልክ በፓርቲው አምሳያ አጠናክሮ ማደራጀት አንዱ ቅድመ ግዴታ መሆኑ ነበር።

የከተማ ነዋሪዎች ማህበራትን፣ የገበሬ ማህበራትን፣ የወጣትና ሴቶች ማህበራትን፣ ሰበክ ማህበራትን፣ የሙያ ማህበራትና የሠራተኛ ማህበራትን ጠቅላላ አባላት እየሰበሰቡ የወቅቱን ተጨባጭ ሁኔታና የኢሠጥአኮን ተልዕኮ በማስረዳት መሪዎቻቸውን እንዲመርጡ ብለን ካስተማርን በኋላ፤ እነሱ ፈልገው የሚመርጡትን አስቀርተን፤ እኛ በድርጅታዊ ሥራ የምንመርጥላቸውን አሳልፈን ለተላክንበት የፓርቲ አካል (ኢሠጥአኮ/ኢሠጥ) ሪፖርት እናቀርባለን። ይህ ሁሉ የወይይት ክብብ የሚባለው ላይ ሳይቀር ተፈፃሚ ነበር። ትልቁ ችግር የሚፈጠረው በድርጅታዊ ሥራ እንዲመረጥ የተባለው ሰው ከመራጮች በሚፈጠረው ተቃውሞ ወይም ጉምጉምታ አሊያም ከአስመራጭ ካድሬ ፍላጎት ማጣት የተነሳ ሳይመረጥ የቀረ እንደሆነ ነው። ይገጥማል የሚባለው ችግርም አንደኛ እንዲመረጥ የተባለው ሰው መሠረቱን የጣለው ከቀጣናው ወይም ከፍ ብለው ካሉት የኢሠጥአኮ ባለሥልጣናት ጋር በጓደኝነት ወይም በቤተዘመድ ግንኙነት ስለሚኖረው አልፎ ተርፎም በአብዮቱ ሂደት ውስጥ በኢሕአፓ ወይም መኢሶን ላይ በተወሰደው ዕርምጃ ውስጥ እጁ ላይ የደም ወንጀል ያለበት ይሆንና ሞራል ሊሰጠው ታስቦ አንድ ቦታ ላይ ተወሽቆ ገቢ እያገኘ እንዲኖር በመፈለጉ፤ ድርጅታዊ ሥራ ተሰጥቶት እንዲያስመርጥ፤ ነገር ግን ድርጅታዊ ሥራውን ያልተወጣ ካድሬን የኢሕአፓ ወይም የመኢሶን ርዝራዥ አድርጎ ማስወንጀል ለነሱ ቀላል ሥራ ነበር። አንዳንዱ ደግሞ መከራ ታይቶ ተመርጠሃል ተብሎ ማስታወቂያ ላይ ስሙ ተለጥፎ የተሰማውን ስሜት ሲገልፅ ቅሬታን ለመግለፅ ፊቱን አስረዝሞ ይቀርባል። ምን እንደነካው ሲጠየቅ የተፃፈልኝ ድምፅ ብዛት ያንሳል ብሎ በሣቅ ፍርስ የሚያደርግ ስሞታ ይናገራል። በዚሁ የተነሳም ለአቤቱታ እስከሚግባባቸው የበላይ ባለሥልጣናት ቤት ወይም ቢሮ ድረስ ይሄዳል።

መቼስ ምርጫ ማለት አይቀርምና ምርጫ በሚደረግበት ወቅት ላይ ብቻ ሳይሆን የወይይት ክብቦች ሲሰበሰቡ ጭምር ማዕከል የተባሉ ካድሬዎች በእያንዳንዱ ሰው እንቅስቃሴ ላይ ክትትል ያደርጋሉ። አሰስ ገሰሱንም

ወዲያውኑ ሪፖርት ያደርጋሉ። አንድ ጊዜ የሆነውን ልንገራችሁ። ባልታወቀ ምክንያት አንዲት ልጅ ዉይይት ክበብ ስብሰባ ላይ ቁጭ ብላ መጠነኛ የጨሄት ድምፅ ታሰማለች። ተሳታፊዎች በነገሩ ተደንቀዉ በሳቅ ይታፈኑና ዉይይቱ ሊቀጥል ባለመቻሉ የሻይ ዕረፍት ተብሎ ለትንሽ ጊዜ ይቋረጣል። ሰላሳ ደቂቃ ባልሞላ ጊዜ ዉስጥ በስልክ ትፈለጋለህ ተባልኩ። ሄጄ መልሼ ደዉዬ ሳነጋግር የቀጣናዉ ኃላፊ የዉይይት ክበብ አንዱ ቡድን መቋረጡ ሪፖርት እንደደረሰዉና በአስቸኳይ የማስተካከያ እርምጃ እንድወስድ ያዘኛል። አባላቱ ወደ መሰብሰቢያ ቦታቸው እንዲመለሱና ልጇቱ የሆነውን ነገር እንዲትነግረን ጠየቅናት። እሷም በሰጠችው ቃል ከአየሩ ሁኔታ መጨጨን እንደሆነ አላወቀችም፤ ትንሽ እንቅልፍ እንደተጨጨናትና በእንቅልፍ ልቧም አንድ ቀንድ ያላት ላም ሊትወጋት እንደመጣችባትና ከላሚቱ ለመሸሽ ሲትል የሆነ ድምፅ እንዳሰማችና ድምፅ ማሰማቷንም በሻይ ዕረፍቱ ላይ ጓደኞቿ እንደነገሯት ግልፅ አድርጋ ነገራን ነገሩ በዚሁ ተቋጭ።

ሌላዉ ችግር የሚከሰተዉ ድርጅታዊ ሥራዉን ከሰጠዉ ሰዉ አከባቢ ነዉ። የብዙሃን ማህበራት ምርጫ ተከናዉኖ ሳያልቅ፤ በድርጅታዊ ሥራ ስሙ የተሰጠዉ ሰዉ በሕዝብ ዘንድ ተቀባይነት ይኑረዉ አይኑረዉ ምንም ግንዛቤ መዉሰድ ሳያስፈልግ፤ የበላይ አካል ብሎ ለሚጠራዉ ሪፖርቱን ስለሚልክ የድምፅ ብዛቱ እንኳን ሳይቀር ተዛብቶ እንዲገኝ አይፈቀድም። እኔ በነበርኩበት የአዲስ አበባ ከተማ ቀጣና ሦስት ኢሠፓኦል ጽ/ቤት ተብሎ በሚታወቀዉ ሥር በዚህ በድርጅታዊ ሥራ ሰዉን የማስመረጥና ሰዉን ሥልጣን ላይ የማስቀመጥ ገደብ የሌለበት የቀጣና ሦስቱ ኃላፊ የመቶ አለቃ ገስጥ ተጫነ ነበር። ገስጥ ተጫነ የደርጉ የማስታወቂያና ሕዝብ ግንኙነት ኮሚቴ ፀሐፊ የነበረና በጨካኝነቱ ከመንግስቱ ኃይለማሪያ ይቀጥላል የሚባለዉ የሃምሳ አለቃ ለገሰ አስፋዉ የቅርብ ጓደኛ እንደነበረ ይነገርለታል። ዋናዉ ጉዳይ ገስጥ ተጫነ ድርጅታዊ ሥራ ሰጥቶ ሳይፈፀም ቀረ ማለት የቁም ስቅል ማየት ነዉ። ድርጅታዊ ሥራዉን ያልተወጣዉን ካድሬ መሳሪያ አንስተዉ ደርግን ከሚቃወሙት ጋር ይፈርጃል። ቢያንስ ከአንድ በላይ ሰላዮች

ይመደብበታል።

የኢሠጋ መመስረቻ ጉባኤዎች በሚካሄድበት ጊዜ ድርጅታዊ ሥራን ያልተወጣ አባል ከጉባኤው እንዲገለል ያስደርጋል። በኢትዮጵያ የፖለቲካ ሕይወት ውስጥ ከድርጅታዊ ሥራዎች ጣጣ ስላልወጣና ልንወጣም የምንችል ስላልመሰለን ሁለት ነገሮችን ሊመርቅላቸው። አንድ ጊዜ መሠረታዊ የሠርቶ አደር ቁጥጥር ኮሚቴ እንዲመረጥ አሁንም ከመቶ አለቃ ገስጥ ተጨነ ድርጅታዊ ሥራ ይሰጣል። እንዲመረጡ የተፈለጉት ሠራተኞች አብዛኛቸውን ሕዝብ የሚፈቅዳቸው ሆነው ሳለ፤ ቀሪዎቹ ሁለት ሰዎች ግን ጨርሶ ተቀባይነት የሌላቸው መሆኑን ስለአመኑበት በሌሎች ሰዎች ተከሷቸው። አንዱ ኃይሉ ይርዳው የሚባልና ነዋሪነቱ ከፍተኛ 14 ቀበሌ 22 የሆነና ከቀይ ሽብር ጋርም ንኪኪ አለው ስለሚባል አልተቀበልኩትም። ሁለተኛው ደግሞ ፀጋው ወሌ የተባለና የካሳ ገብሬ ሚስት ወንድም ሲሆን፤ ይኸ ሰው እንኳን የሠርቶ አደር ቁጥጥር ኮሚቴ ተመራጭ ሊሆን ይቅርና መደበኛ ሥራውንም በአግባቡ ተወጥቶ የማያወቅ ሰው ስለሆነ ስሙ እንዲሰረዝ ሆነ። ሁለቱንም በራሴ ኃላፊነት ሰረዝኳቸው። ሰማይና ምድር ቀውጧ ሆኑ፤ የቀጣናው ተጠሪ ሪፖርቱን ላለመቀበል ሲያንገራግር በመሃል ላይ የሆነ አጋጣሚ ሲፈጠር ሪፖርቱን ጠረጴዛው ላይ ትቼለት ሄድኩ። ዝም ተብሎ የቀረ ሳይሆን ወደ ፓርቲው ዲስፒሊንና ቁጥጥር ኮሚቴ ተመርቶ በመጠባበቅ ላይ እያለሁ፤ የዲስፒሊንና ቁጥጥር ኮሚሽኑ ሰብሳቢ ከሕወሓት ጋር ግንኙነት እንዳለው ተጠርጥሮ በመያዙ የኔው ጉዳይም ውሃ ጠጥቶ እዚያው ሊቀር ቻለ እንጂ ጉድ ሳይፈላብኝ አይቀርልኝም ነበር።

አስገራሚ ነገር የተከሰተው ሌላ ጊዜ ነው። ያ ያቋቋምኩት መሠረታዊ የሠርቶ አደር ቁጥጥር ኮሚቴ ብር 90 ሺህ የሚያወጣ ነው የተባለ የደረቀ ኖራ ተገዝቶ ሕንፃ ኮንስትራክሽን ባለሥልጣን መጋዘን መግባቱ ጥቆማ ደረሰው። ሲጣራ ጥቆማው ዕውነት ሆኖ በመገኘቱ ተጣርቶ ውጤቱ ቀጥታ ለብሔራዊ ሠርቶ አደር ቁጥጥር ኮሚቴ ይቀርባል። ሳምንት ባልሞላ ጊዜ ውስጥ የኮንስትራክሽን ሚኒስትሩ ካሳ ገብሬ «ይኸው ልጆቼ

የተከሰሱበት ሰነድ» በማለት በሠራተኞች ስብሰባ ላይ ያንን መሠረታዊ የሠርቶ አደር ቁጥጥር ኮሚቴ የመረመረውን ሰነድ ዋናውን ኮፒ አምጥቶ ያሳይና ሐሞታችን ፈስሶ የዛሬው ኢሠጥኦን ብቻ ሳይሆን ባለንበት ቦታ ላይ ሆነን የመጪው ጊዜ ኢሠጥኦን አወዳደቅ ከወዲሁ ለማየት ችለን ዝም አለን። በዚሁ ሰብብ የኮሚቴው ፀሐፊ እና ምርመራውን መርቶ የነበረ ሰዉ፤ አቶ ሙላቱ ገመቹ የዛሬ የኦሮሞ ፌዴራላዊ ኮንግረስ ማዕከላዊ ኮሚቴ አባል ከሥራ እንዲባረር ተደረገ።

«ሐቀኛ፣ ኮሚቴውና አብዮታዊ መሪዎችን» በሚባሉ ሐረጎች የታጀበውና ጓድ መንግስቱ ኃይለማሪያም ማዕከል የሆነበት አሠጥኦ የኢትዮጵያ ሠርቶ አደሮች ፓርቲን መስርቶ፤ የዚህ ፓርቲ ምስረታ የታጀበው (ሹማምንቱ ቁርጥ ቆርጠዋል፣ ውስኪ ተራጭተዋል፣ ጠጅ እየጠጡ ደፍተዋል) ድባቡ ግን በሳቅ በፈገግታ ሳይሆን ማንም ሊያነበው ባልቻለው የሕዝብ ዝምታና ሐዘን፤ በአማፂያን ውጊያ መፋፋምና የሰሜኑ የአገሪቱ ክፍል ክፉኛ በድርቅና በረሃብ በተመታበትና በአገር ውስጥ የተስፋ ጭላንጭል በማይታይበት ሁኔታ ውስጥ ነበር። ኢሠጥም እንደአመራር ሰጪ የፖለቲካ ፓርቲ ሆኖ ከተመሰረተ በኋላ መንግስቱ ኃይለማሪያምም ሆነ የሰደድ አባላቱ ያሳስባቸው የገባው ከ1967 ጀምሮ ለአስራ አንድ ዓመታት የአንድን አገር ሕዝብ በአዋጅ (decree) ሲገዙ የቆዩበትን አሰራር መልክ ለመቀየርና ለአምባገነናዊ አገዛዛቸው ሕጋዊ ሽፋን ለማጎናጸፍ ሲሉ፤ ከ1978 ጀምሮ ዝግጅት ሲደረግበት ቆይቶ በ1979 የኢሕዴሪ ሕገ መንግስት ታወጀ። ሕገ መንግስቱም በአንቀፅ 6/2 ላይ ኢሠጥ የአገሪቱና የሕብረተሰቡ ዕድገት ብቸኛ አመራር ሰጭ ፓርቲ መሆኑን የገለጸበትና በአገሪቱ የአንድ ፓርቲ አገዛዝን ሥርዓት በማስፈን የብዙሃን ፓርቲ ሕልምና የዲሞክራሲ ተስፋን በድቅድቀ ጨለማ ውስጥ ከቶ ብቅ አለ።

ይህ እንዳለ ሆኖ በኢሠጥ እና ኢሕዴሪ ምስረታ ውስጥ ያጋጣሙ አንዳንድ ነገሮችን ወደኋላ ተመልሶ ማሳየት ግድ ይለኛል። ይኸውም ወግ አይቀርምና የኢሕዴሪ ሕገ መንግስት በሕዝብ ይሁንታ አግኝቶ ፀደቀ

ለማለት ሲባል ካድሬዎች ብቻቸውን እያነበነቡ፤ ሕዝቡ አስተያየት እንዲሰጡበት ተቆጥሮ አለፈ ተባለ። የብሔራዊ ሸንጎ አባላት ምርጫ ከመካሄዱ አስቀድሞ ልክ ኢሠጋ ሲቋቋም እንደነበረ ዓይነት የወይይት ክበባትን ጨምሮ የከተማ ነዋሪዎች ማህበር፣ የሴቶችና ወጣቶች ማህበራት፣ የሠራተኛና የሙያ ማህበራት፣ ወዘተ ከኢሕዳሪ ሕገ መንግስት ጋር እንዲመሳሰሉ ምርጫ እንዲካሄድ ተደረገ።

በድርጅታዊ ሥራ ምርጫ ማካሄዱ ለዚያ ወቅት አዲስ ነገር ባይሆንም፤ ግን ይህ ምርጫ የራሱ የሆነ አስቂኝ ገጽታ እንደነበረው ለመግለፅ እወዳለሁ። የብሔራዊ ሸንጎ ተወዳዳሪዎች በያንዳንዱ የምርጫ ወረዳ ሦስት ሦስት እንዲሆኑ ተደረገ። የምርጫ ምልክታቸውም ከላይ ወደታች ዝሆን፣ አንበሳና ጎሽ ናቸው። እኔ በአስመራጭ ካድሬነት በተመደብኩበት ለወረዳ 19 ምርጫ ጣቢያ የተመደቡት «ዕጩዎች» አቶ ጣምያለው እሸቱ፣ አቶ ሽፈራው አድማሴ እና አቶ አብርሃም መንበሩ የሚሰኙ ነበሩ። ምርጫ ተብዬው አንድ ሳምንት ያህል ጊዜ ሲቀር ዕጩዎችን በማስተዋወቅ ፕሮግራም መሀከል አንድ አዲስ ነገር ይከሰታል። ይኸውም ወረዳ 14 ኮሎኔል መንግስቱ የሚወዳደርበት ወረዳ የእሱ ተወዳዳሪ ዕጩ ራሱን እንዲያስተዋወቅ ወደ መድረክ ሲጋበዝ፤ ስለራሱ ሳይሆን ኮሎኔሉ ራሱ ሊታዘበው በሚችልበት ሁኔታ ዓይነት ይባላል፤ ስለኮሎኔል መንግስቱ ከዘበዘበ በኋላ ከጓዱ ጋር ለመወዳደር ብቃቱን ስለሌለው በራሱ ፈቃድ ከዉድድሩ እንደወጣ ይናገራል። ዕጩዎችን የማስተዋወቁ ሥራ ፕሮግራም ሁሉም ቦታዎች ላይ በአንድ ቀን ከተከናወነ በኋላ፤ የመንግስቱ ኃይለማሪያም ብቸኛ ተወዳዳሪ መሆን በፈጠረው ክስተት በአዲስ አበባ ከተማ ዉስጥ ባለዝሆን ምልክቶች ዕጩዎች ብቻ እንዲቀሩና ሌሎች እንዲለቁ ስለተፈለገ ከቀጣና 3ቱ የኢሠጋ ተጠሪ እና የድርጅታዊ ሥራዎች ዋና ኤክስፐርት ገስጥ ተጫኑ ሁለቱ የወረዳ 19 ዕጩዎች በራሳቸው ፈቃድ እንዲለቁ የሚል ቀጠን ያለ ትዕዛዝ ይሰጣል። በኔ ወረዳ ባለአንበሳ ምልክቱ አቶ ሽፈራው አድማሴ ብዙም አላንገራገሩም፤ ወይም ስሜትም አልሰጣቸውምና ወዲያውኑ ለመልቀቅ ተስማሙ። ባለጎሹ አብርሃም መንበሩ ግን «ቀድሞም ዕጩ ተወዳዳሪ

የሆንኩት በራሴ ተነሳሽነት ሳይሆን እራሱ ጓድ ገስጥ ጠርቶኝ ተወዳዳሪ ነህ ስላለኝ፤ ሕዝብ ፊት ቀርቤ ከተዋወቅሁ በኋላ፤ አሁን በራሴ ፈቃድ ብዬ ከዉድድር ለመዉጣት በተዘጋጀዉ ፎርም ላይ ፈርሜ የምጠይቅበት ምክንያት የለምና ሲትፈልግ አንተዉ ሰርዘዉ ወይም ጓድ ገስጥ እራሱ ይወስን» ብሎ አሻፈረኝ አለ። እዉነቱን ለመናገር አቶ አብርሃም መንበሩ በግል ባህርዩ የመሸታ ቤት ደንበኛ ከመሆኑ ዉጭ ከሦስቱም ተወዳዳሪዎች የተሻለ የትምህርት ዝግጅት ያለዉ ሰዉ በመሆኑ፤ የውሃ አወሳሰዱ ከገደብ የሚያልፍና አንዳንድ ጊዜ የቆሻሻ ቱቦ ውስጥ ተጠልሎ ስለሚገኝ፤ ነገር ግን ሰውን የሚጎዳ ባህርይ ስለሌለው በሕዝብ መሀከል የነበረዉ ቀረበታም ደህና ነዉ የሚባል በመሆኑ፤ በተወሰነ ደረጃም ስለምንግባባ ከቀጣና በመጣዉ ፎርም ላይ ፈርሞ ከዉድድር ተብዬዉ በመዉጣቱ ቀሪ ፕሮግራሙ እንዲቀጥል ሆነ።

አስቂኝ ያልኩት ነገር ያጋጣመዉ ከሕዝብ ጋር ማስተዋወቅ የተካሄደ ዕለት ባለዝሆን ምልክቱ ተወዳዳሪ ሲያኮርፍ አየሁትና የሚሄድበት መኪና ዉስጥ ገብቶ ሳለ፤ ለመሰናበት እጄን ስሰነዝር «ታሪኬን አሳንሰህ ለሕዝብ አቀረብክ» ብሎ አረፈዉ። በኋላ ወደቀጣና ሄዶ ይኸንኑ ሪፖርት አድርጎ ኖሮ ምን እንደቀረበት ሲጠየቅ «በቀይ ሽብር» እርምጃ ዉስጥ ሰፊ ተሳትፎ አድርጎ እያለ፤ ይህንኑ ጎላ አድርጎ አለመግለፅ መሆኑ ተነገረኝ። በዚህም አለ በዚያ ብቻውን ተወዳድሮ በሙሉ ድምፅ ተመረጦ ተባለና የብሔራዊ ሽንጎ አባል ሆነ። ከዚያ በኋላ ለብቻም ሆነ በሕዝብ መሀከል ሳንገናኝ የደርግ ሥርዓት ቀን ዳግም ላይነጋ መሸ።

ይኸዉ ፓርቲ ከግንቦት ወር 1981 ተሞክሮ ከነበረዉ መፈንቅለ መንግስት ሙከራ በኋላ የሕዝብ ጥያቄ የብዙሃን ፓርቲ ጥያቄ ነዉ ስለተባለ ብቻ ከግንዛቤ ማጣት ይሁን ከማጨናበር ፍላጎት እንደሆነ አይታወቅም፤ መለስተኛ የአመለካከት ልዩነት ያላቸው ዜጎች ጭምር የሚሳተፉበት የኢትዮጵያ ሶሻል ዲሞክራቲክ ፓርቲ ተመሠረተ። የደርጉ ምክትል ሊቀ መንበር ሻለቃ አጥናፉ አባተ አቅርበው የነበሩትን የቅይጥ ኤኮኖሚ ፖሊሲንም ተግባራዊ ለማድረግ የወሰነ ቢሆንም ከወሬ ባለፈ

ምንም ያደረገው እንቅስቃሴ ሳይኖር በሕዝባዊ ወያኔ ሓርነት ትግራይ (ሕወሓት/ኢሕአዴግ) የኢትዮጵያ ሕዝቦች አብዮታዊ ዲሞክራሲያዊ ግንባር መሪነት ከግንቦት 1983 ዓም ጀምሮ ሰደድ/ኢሠፓ/ደርግ (ፓርቲና መንግስት ተጣምረው የሚሠሩበት) አንድም፣ ሁለትም፣ ሦስትም የሆኑበት የፖለቲካ አገዛዝ ከሥልጣን ተወገደ። ከዚያስ ወዲህ በፓርቲ ፖለቲካ አጀንዳችን የተፈለገው ነገር መጥቶ እንደሆነ እታች ባለው ክፍል የብሔራዊ የነፃነት ንቅናቄዎችን አስቀድሞ በማንሳት እንመለከታለን።

ብሔራዊ የአርነት ንቅናቄዎች

ብሔራዊ የነፃነት ንቅናቄዎች መሠረታዊ መነሻቸው በምንም ዓይነት እይታ፤ የቅንጦት ወይም የሥልጣን ጥማት ወይም ከአመለካከት ጥበት ሳይሆን የነፃነት ተፋላሚዎቹ የየመጡበት የሕብረተሰብ ክፍል የጭቆና ሁኔታ አንገሽግሿቸውና የእግር እሳት ሆኖባቸው የሚነሱ ናቸው። ብረት አንስቶ ዱር ለዱር መንከራተት ከአገር አገር መዞር፣ አሳቻ ሁኔታ ሲያገኙ መግደልና ከተያዙም ደግሞ መገደል ወይም ጀርባቸውን መገረፍና መተልተል፣ አነሰ ሲባል ደግሞ መታሰር እንዳለ እያወቁ፤ ለሕይወታቸው ሳይሳሱ ቁርጥ ያለ አቋም በመያዝ የምንወክለው ሕዝብ ነፃነት እስካልተገናፀፈና መብቱ እስካልተጠበቀ ድረስ ሌላ ምርጫ የለም በማለት የሚታገሉ ናቸው። እነዚህ ብሔራዊ የነፃነት ተፋላሚዎች ሕዝባቸውን ዝንተ ዓለም ከሚገዛው ክፉ ጦላት (sidii hamaa) ማላቀቅ ነው እንጂ ቅንጦት የሚለው ቃል ለነሱ ቦታ የለውም ብቻ ሳይሆን፤ ጊዜያዊ የሰውነት አቋማቸውን አይተው ይህ ታጋይ ደልቶት የሚኖር ነው ብሎ ማሰቡ ራሱ የማይገባ ነው። ምክንያቱም፤ ምንም ያህል መብላቱ ወይም መጠጣቱ ሳይሆን ሞቱ እንኳን ቢመጣ የቤተሰቡ (የቤተዘመዱ) ዓይንና የአገሩ አፈር ሽታ እየናፈቀው ላይመለስ አንድያ ሕይወቱን ለቆመለት ዓላማ ይሰዋል። ለብሔራዊ አርነት የሚዋጉ ንቅናቄዎች መሳሪያ ስለያዙ ወይም ስላገኙ ብቻ ወደ ዱር የሚሄዱ አይደሉም። እንዲያውም ጦርነት በቀጥታ ከሚያጠፋው ንብረት ባልተናነሰ ሁኔታ የጦርነት ስሜት መኖሩ ራሱ በአከባቢው ወይም በአገሩ ላይ በሚኖሩ

ሰዎች ላይ የሚፈጥረውን ሥነ ልቦናዊ ጭንቀትና በረጅም ጊዜ ውስጥ ደግሞ አገሪቱን የሚያስከፍለው ኤኮኖሚያዊ፣ ማህበራዊና አስተዳደራዊ ዋጋ በጣም ውድ መሆኑን እየተገነዘቡም ቢሆን የሚገቡበት ነው። ታላቁ የዓለማችን የነፃነት ተፋላሚ የሆነው ኒልሰን ማንደላ (1994፡ 304) *LONG WALK TO FREEDOM* በሚለው ግለ ሕይወት መጽሐፉ ውስጥ ሰዎች ለምን አመፅን እንደሚመርጡ ሲገልፅ (ሰው መኖር የምሻውን ሕይወት የመኖር መብቱን ከተነረገ፤ ሕገ ወጥ ከመሆን ሌላ ምርጫ የለውም) “... when a man is denied the right to live the life he believes in, he has no choice, but to become an outlaw.” ብሎ ሲደመድም፤ ዶ/ር ጌታቸው ጅጊ (2014፡ 163) *BU’A BA’II QABSOO UMMATA OROMOO* ብሎ በፃፈው መጽሐፉ ውስጥ ሰዎችን ወደ ነፃነት ትግል የሚገፋፋ ጉዳይ ምን እንደሆነ ሲገልጽ “*Sabni bilisummaa hinqabne seena hinqabu. Seena qaba yoo jedhellee, seena itti boonu utuu hinta’iin, seena itti qaana’u ta’a.*” ተዛማጅ ትርጉሙም “ነፃነት የሌለው ማህበረሰብ ታሪክ የለውም። ታሪክ አለው እንኳን ቢባል የሚከራበት ታሪክ ሳይሆን የሚያፍርበት ታሪክ ይሆናል” ብሏል። እንግዲህ የነፃነት ጊዜው መርዘምም ሆነ ማጠር ሁኔታዎች የሚወስኑት ቢሆንም የነፃነት ንቅናቄዎች ብረት የሚያነሱት ሕዝቦቻቸውን ከአሳፋሪ ታሪክ ለማላቀቅ እንደሆነ ልንገነዘብ እንችላለን። በፈለገው ስልት ሥልጣን ይያዝ፤ ሥልጣን ላይ ያለው መንግስት የሰውን መብት የማያከብርና ነፃነቱን የማያከብር ከሆነ፤ እነዚህንኑ ለማስወገድ ደረጃቸው ይለያይ እንጂ ከማኩረፍ እስከ ብረት ማንሳቱ መሄድ የማይቀር ነገር ነው።

የብሔር ጥያቄ፣ የመሬት ላራሹ ጥያቄ፣ የዲሞክራሲ ጥያቄ እና ሌሎችም የመብትና የነፃነት ጥያቄዎች ኢትዮጵያ ውስጥ በወጉ ባለመመለሳቸው፤ ዱር ቤቴ ብለው የወጡና የሚወጡ የብሔራዊ አርነት ንቅናቄዎች ብዙ ስለሆኑ፤ ብሔራዊ አርነት ንቅናቄዎች የተማረውና በንዑስ ከበርቴነት የሚመደበው ወይም ያፈነገጠው የሕብረተሰብ ክፍል ፍላጎት ብቻ ሳይሆን፤ ብዙ ሰዎች የተለያዩ ሐሳብ ቢያራምዱም፤ ለነፃነት ንቅናቄዎች ግን እነሱ የመጡበት ሕብረተሰብ የተማረበት ሕይወትና ችግር መከራ

ማለቂያዉ መቼ ይሆን ብለዉ የሚጨነቁና ለዚህም መፍትሄ ለማግኘት ሕይወታቸዉን ጭምር መስዋዕት ለማድረግ ቆርጠዉ የተነሱ ሰዎች ስብስብ ነው። ብሔራዊ የነፃነት ንቅናቄዎችና አመራራቸዉ ለግል ቅንጦት አስበዉ ቢሆን ኖሮ፤ ራሳቸዉን በርካሽ ዋጋ ለቅኝ ገዢዎች፤ ለአምባገነኖችና ለጨቋኞች እየሸጡ ወይም እየሸቀጡ ቅንጦት ኑሮ መኖር እንደሚችሉ ሳይገነዘቡ የሚቀሩ አይደሉም። የአልጠግብ ባይ አምባገነንነት ማለቂያዉ ስለማይታወቅ እሮሮዉ ከሕዝቡም አልፎ ንዑስ ከበርቴ የተባለዉን የሕብረተሰብ ክፍል ስለአሰመረረ፤ ትግሉ ማለቂያ የሌለዉ መስሎ ቢታይም “ታጋይ ቢሞትም ትግል አይሞትም” እያሉ የአርነት ንቅናቄ ፊታወራሪዎች ትግሉን ይቀባበሉታል። ብሔራዊ የነፃነት ንቅናቄዎችን አምባገነኖች በተወሰነ ደረጃ ለተወሰነ ጊዜ ቢያዳፍኑት እንጂ ጨርሶ ሊያጠፋቸው የማይቻላቸዉ ናቸው። ብሔራዊ የነፃነት ንቅናቄዎችን ማጥፋት የሚችለዉ ሕዝባዊ ዲሞክራሲን፤ ነፃነትን ማስፈንና ሰብአዊ መብቶችን ማክበር የሚችልና ኃላፊነትና ተጠያቂነት የሚሰማዉ አስተዳደራዊ ሥርዓት ሲደራጅ ብቻ ነዉ። ይህ አጠቃላይ እዉነታ ኢትዮጵያ ዉስጥ ከኃይሌ ሥላሴ አገዛዝ በፊት ጀምሮ ዛሬ ድረስ ገጽታዉን ብቻ እየቀያየረ በመቀጠል ላይ ሲሆን፤ ከወቅታዊ የሕወሓት ወይም ወንበሩን ከወረሰው ብልፅግና ፓርቲ አቋም አንፃር የመንግስት ሥርዓቱ ተመሰረተ የሚባለዉ ብሔር ተኮር ፌዴራሊዝም እንደሆነ ስለሚገለጽ፤ እንደወትሮዉ የአርነት ንቅናቄዎቹ ቁጥር አይብዛ እንጂ ብሔር ተኮር የሆኑ (የአማራ ብሔራዊ ንቅናቄ/አብንን ሳይጨምር) ብሔራዊ የአርነት ንቅናቄዎች ዛሬም ቢሆን አጠቃላይ ሕዝቡም ሆኑ የአርነት ንቅናቄዎች በወቅቱ አመራር ባለመርከታቸዉ በሠላማዊ ስልትም ሆነ ብረት ማንሳታቸዉ እየቀጠለ ስለሆነና በኢትዮጵያ ፓርቲ ፖለቲካ ዉስጥ የሚያሳርፉት ተፅዕኖም ሆነ የሚጨወቱት ሚና የጎላ ስለሆነ፤ የተወሰኑ የአርነት ንቅናቄዎችን አንስተን እያንዳንዳቸው ለምን ያንን የትግል ስልት እንደመረጡና በኢትዮጵያ ተጨባጭ ሁኔታ ምን ምን ችግሮች እንዳሉባቸዉ እንመለከታለን።

ስለኢትዮጵያ ብሔራዊ የነፃነት ንቅናቄዎች ብለን ማንሳቱ አስፈላጊ ይሆናል። የአሮሞ ጉዳይ እና የኢትዮጵያ ብቃት መጽሐፍ ፀሐፊ ሰለሞን ስዩም (2007: 28) ከተለያዩ ምሁራን ስራዎች ውስጥ በንፅፅር እንደፃፈው “ብሔር ማለት መንግስት ያለው ሕዝብ ነው” ካለ በኋላ “ብሔር የራሱ መንግስት ሳይኖረውም ሆነ አንድነትና ብሔረ-መንግስት ባልፈጠሩ ብሔሮች ዘንድም በርግጠኝነት ሊኖር ይችላል።” በማለት የፅንሰ ሐሳቡን ሁለት ገጽታዎች መንግስት ያለው ብሔር ወይም ሕዝብና ራሱን የቻለ መንግስት ሳይኖረውም በአንድ አገር ውስጥ ወይም በአንድ መንግስት ሥር ብዙ ብሔሮች ሊኖሩ እንደሚችል ግንዛቤን ያስጨብጣል። ሊዘለል የማይችል ነገር ቢኖር ግን ብሔርተኝነት አንድ ነፃ አገር ለመመስረት የሚደረግ መንደርደሪያ መሆኑ ሊዘነጋ የማይችል ቢሆንም የየራሳቸውን ብሔረ መንግስት ሳይፈጥሩ፤ ለምሳሌ በሕንድ፣ በናይጄር፣ በኢትዮጵያ አገራዊ ጥላ ሥር የሚኖሩ የባለብዙ ብሔሮች አገሮች ዘንድም ብዙ ብሔራዊ ማንነቶች ማለትም የተለያዩ ቋንቋዎች፣ ባህሎች፣ ሃይማኖቶች፣ ወዘተ ያሏቸው ብሔሮች ሊኖሩ እንደሚችሉ ያመለክታል።

ወጣ አድርገንም እንመልከት! በአንድ ሉዐላዊ አገር ውስጥ አንድና ከአንድ በላይ ብሔሮችና ብሔረሰቦች ሊኖሩ ይችላሉ። በዚሁ አንድ ሉዐላዊ አገር ውስጥ የሚኖሩ ዜጎች በአጠቃላይ ወይም በአንዱ ብሔር ወይም ከአንድ በላይ በሆኑ ብሔሮች ላይ ተለይቶ በአንዱ ወይም ሁለቱ ወይም ከዚያ በላይ በሆኑ ላይ ጭቆና ሊፈጸም ይችላል። ጭቆናዊ ጭቆና ከሚባለው ቃል ተሻግሮ መንግስታዊ አስተዳደሩ የብሔሩን ወይም የብሔሮችን የሕልውና መገለጫዎች ማለትም የሕዝቡን አሰፋፈርና የርስ በርስ ግንኙነት፣ ቋንቋና ባህላቸውን፣ የአስተዳደር ሥርዓትና የአምልኮ ተቋማቸውን ጭምር ለማጥፋት የሚፈታተን ሆኖ ከተገኘና ተጨቋኝ ብሔሩ ደግሞ ላለመጥፋት ሲል የዚያ ብሔር የተወሰነ ቡድን አባላት ብረት አንስተው ወገኖቹን የመከላከል ኃላፊነትና አስፈላጊነት አማራጭ የሌለው መሆኑ ከታመነበት በአንዱ ወይም ከአንድ በላይ በሆኑ ብሔሮች ውስጥ ለአርነት ንቅናቄ መነሳሳት ጅምር ስለሚሆን የእንዴዚህ ዓይነት ክስተት መኖር በማንኛውም መስፈርት ወንጀለኛ፤ በዘመኑ አጠራር

ደግሞ አሸባሪ ሊያሰኝ የሚችል አንዳችም ምክንያት አይኖረውም። ምክንያቱ ደግሞ በጣም አጭርና ግልፅ ነው። ግለሰቦች፣ ቡድኖችና ብሔሮች ፍትህን ሕጋዊ ነኝ ከሚለው አካል፤ ከፍ ሲልም መንግስት ከሚባለው ተቋም ከተነፈጉ፤ ፍትህን ፈለጋ ወደ ሌላ መድረክ፤ ማለትም ከጠመንጃ አፌሙዝ ለማግኘት ማማተር ግድ ይላቸዋል። በሌላ አባባል ከላይ እንደተመለከተው ሰው መኖር የምሻውን ሕይወት በሕጋዊ ሁኔታ የመኖር መብቱን ከተነፈገ፤ ሥልጣን ላይ ባለው መንግስት ሕገ ወጥ ነው የሚባለውን ከመሆን ሌላ ምርጫ አይኖውም ማለት ነው። የሰው ልጅን ከሌሎች እንስሳት ለየት የሚያደርገው ነገር ቢኖር “ከዘላለም ባርነት ያንድ ቀን ነፃነት” ምርጫው ስለሚሆንና በነፃነት ለመኖር ሲል ፍትህን ፈለጋ የትየለለ የሚባለውን መንገድ መሄድ ግድ እንደሚሆንበት መገመት ይቻላል። ዶ/ር ታየ ንጉሴ የሚባል ብዕረኛ ቅዳሜ ሰኔ 6 ቀን 2007 በወጣው ኢትዮ-ምህዳር በተሰኘ የግል ጋዜጣ ላይ “በዓለም ዙሪያ እስከዛሬ ድረስ የተከሰቱና ከማንነት ጥያቄ ጋር ተያያዥነት ያላቸው ግጭቶችና ጅምላ ጭፍጨፋዎች ያለምንም ልዩነት ሊከሰቱ የቻሉት፤ የያዘውን የፖለቲካ ሥልጣን ለመልቀቅ በማይፈፈገውና በበርካታ ችግሮች ዙሪያውን ተከብቦ በመንገታገት ላይ በሚገኝ ፓርቲ አማካኝነት በሚነዛው መጠነ ሰፊ እና ተከታታይነት ባለው ሥነ ልቦናዊና ስሜት ቀስቃሽ ዘመቻ ሳቢያ ነው” በማለት የፃፈው ከዚህ በታች ለማንሳቸው ብሔራዊ የአርነት ንቅናቄዎች መነሻ ብቻ ሳይሆን አሁን በመንቀሳቀስ ላይ ለሚገኙና ወደፊትም ለሚከሰቱ ንቅናቄዎች በቂ ተጠቃሽ ምክንያት መሆኑን ስለሚያረጋግጥልኝ ነው።

ሰፋ አድርገን ስናይ ለአርነት ንቅናቄዎች መነሻ የሚሆነው የአምባገነኖችና የቅኝ ገዥዎች የጭቆና ዓይነት በፖለቲካ ወይም በኤኮኖሚ የበላይነትን በመያዝ ብቻ የሚወሰን አለመሆኑ ነው። ሁለንተናዊ (holistic or package) ነው። ማለትም የፖለቲካ የበላይነቱን የያዘው አገዛዝ የኤኮኖሚ፣ የባህል፣ የሃይማኖት፣ የቋንቋ፣ የታሪክ፣ የሥነ ልቦና፣ የትምህርት፣ የሥነ ጽሑፍ፣ የቴክኒክ (የቴውኔት)፣ ወዘተ የበላይነትን ያለ ጥርጥር ይቆጣጠራል። የተገዛው፣ የተወረረው፣ የተጨቆነው ሕብረተሰብ

መጨቆኑ ሳያንሰው እንደ አሜሪካ ቀይ ሕንዶች፣ እንደ አውስትራሊያ አበርጂኖች ሕልውናቸው ራሱ ሊጠፋ ጥያቄ ምልክት ውስጥ እንዲገባ ይደረጋል። ቅኝ ተገዥው አምርቶ ሕይወቱን ሊመራ ከሚችልበት አካባቢ በግልፅና በስልት እንዲፈናቀል ይደረጋል። ቤተሰቡ እንዲራብ ይደረጋል። ወይ እራሱ ወይ ተተኪ ትውልዱ እራሱን የሚገልጽበትን ባህል፣ ቋንቋ፣ ማህበራዊ ትስስሩን እንዲረሳ ወይም እንዲጠላ ይደረጋል። የኢትዮጵያ ብሔሮችም የተዘረዘሩ የጨቆና ዓይነቶች ገፈት ቀማሾች እንደነበሩና ኢትዮጵያ የብሔር ብሔረሰቦች እስር ቤት እስከ መባል ይደረሰች አገር ነች። እንግዲህ በኢትዮጵያ ፓርቲ ፖለቲካ ውስጥ ሕዝቦቻቸውን አሰልፈው ለነፃነት የተንቀሳቀሱና ዛሬም በመንቀሳቀስ ላይ የሚገኙ የአርነት ንቅናቄዎችም በኢትዮጵያ ፓርቲ ፖለቲካ ውስጥ የተጨወቱት ሚና ቀላል ባለመሆኑ፤ ቀጥሎ ባለው ክፍል ውስጥ እንዲታዩ ተፈልጓል። እነዚህ የነፃነት ተፋላሚዎች ተብለው በኢትዮጵያ ውስጥ የሚጠቀሱት ብዙ ቢሆንም፤ ከመረጃ ዕጥረት የተነሳ፤ በዚህ ጽሑፍ ውስጥ ሦስቱን ብቻ፤ የአጋዴን ብሔራዊ ነፃነት ግንባር/አብነግ፣ የኦሮሞ ነፃነት ግንባር/አነግ እና ሕዝባዊ ወያኔ ሓርነት ትግራይ/ሕወሓት ብቻ የሚነሱ ይሆናሉ። በተለይ ሕዝባዊ ወያኔ ሓርነት ትግራይን በዚህ ክፍል ከነፃነት ንቅናቄነቱ አንፃር እና ቀጥሎ ባለው ምዕራፍና ክፍል ውስጥ ደግሞ በገዥነቱ በማከናወን ላይ ካለው ገጽታ አንፃር ለያይቼ እንዲታይ አደርጋለሁ። ይህም ያለምክንያት አይደለም፤ ሕወሓት እንደነፃነት ታጋይ፤ በተለይ አምባገነናዊውን ደርግን ተፋልሞ ሥልጣንን ተቆናጥጧል። በትረ ሥልጣን ከያዘ በኋላ ደግሞ ከቀደምቶቹ አምባገነን ገዥዎች የተለየ ነገር ወይም ምን የተሻለ ነገር ሰርቷል? ምን ይቀረዋል? የሚለውን ከአጀንዳው ጋር አያይዜ አነሳለሁ።

ከአርነት ንቅናቄዎች ጋርም የሰው ስጋት ምን ይመስላል የሚለውን ማንሳትም አስፈላጊ ይሆናል። ከ1984 ዓም ጀምሮ ሕገ መንግስት ተቀርጾለት ኢትዮጵያ ውስጥ እየተተገበረ የሚገኘውንና ቋንቋን መሠረት ያደረገውን የብሔር አደረጃጀት አንዳንዶች የአገር አንድነት አፍራሽ፣ ጎሰኝነት፣ ጎጠኝነት፣ ዘረኝነት፣ አሸባሪነት፣ ዘውጉነት፣ ወዘተ ነው ብለው ይፈርጃሉ። መፈረጅ ብቻ ሳይሆን የኢትዮጵያ አንድነት አፍራሽ እንደሆነ

አስምረው ይኮንናሉ። አንዳንዶች ደግሞ ስሜታቸውን መቆጣጠር እስኪያቃታቸው ድረስ እየሄዱ በቀጣይነትም ብሔር/ብሔረሰቦች በአብሮነት ወይም በጉርብትና የመኖራቸውን ዕድል እንኳን ግምት ውስጥ ሳያስገቡ የጠላትነት ቃላቸውን ያዝገዳሉ። ከእነዚህ ፈራጆች አንዳንዶች በተለይ አሮሞ የሚለውን ብሔር ስም ሲሰሙ ዓይናቸውን የሚጨፍኑና ሆዳቸውን የሚያቀለሽልሻቸው ግለሰቦች፣ ቡድኖች፣ የሜዲያ ባለሙያ ነኝ ባዮች፣ ፓርቲዎች፣ ወዘተ አሉ። አልፎ ተርፎም የአሮሞን ጨምሮ በብሔር የተደራጁ የፖለቲካ ድርጅቶች (ፓርቲዎች) ሕግ ተደንግገባቸው እንዲፈርሱ አምርረው የሚጠይቁ አለፍ ሲልም ግፊት የሚያደርጉ አሉ። ለመሆኑ እንዴዚህ ዓይነት የብሔር አደረጃጀት በታሪክ በኢትዮጵያ የመጀመሪያ ክስተት ነውን? አጀንዳውስ እንዴት ይተነተናል? እንዴትስ ይተገበራል? ከብሔር አደረጃጀት ተቃውሞ ሌላ ከበስተጀርባው ምን ይዘት ይኖረዋል? ዕውነትስ ብሔረተኝነት ዘረኛና አገር አፍራሽ ነውን? ቀጥሎ የምንመለከታቸው ይሆናል።

ከትርጉም እንጀምር፤ “*Nationalism is the desire to achieve political independence especially by a country under foreign control or by a people with a separate identity and culture, but state of their own.*” ይህ ከእንኳርታ 2009 የተወሰደ ነው። የራሴ ተዛማጅ ትርጉሙም “*ብሔረተኝነት በተለይ በባዕድ ቁጥጥር ሥር የሚገኝ አገር ሕዝብ የፖለቲካ ነፃነት ለማግኘት የሚያሳየው ፍላጎት ወይም ከሌላው የተለየ የራሳቸው ማንነትና ባህል ኖሮአቸው ነፃነትን የሚሹ ነው።*” የሚል ይሆናል። የፖለቲካ ነፃነትን ለማግኘት ብሔር የሚባል ደረጃ ድረስ መሄድ አስፈላጊ ቢሆንም፤ የዕድገት ደረጃቸው ብሔር ደረጃ ላይ ባይደርስም፤ የሚቀራረቡ ነገዶች ወይም ጎሳዎች አቅማቸውን አጎልብተው ጠላታችን ነው ከሚሉት ብሔር የሚደርስባቸውን ጉዳት ለመከላከል ተባብረው መንግስት እስከ ማቋቋም ደረጃ ይደርሳሉ።

እንኳርታ ይቀጥላል። “*The human population on the globe is divided into several thousand national groups, people who speak the same language or dialect and share common customs as well as common*

history ... these national groups share a common national identity, and sometimes they share a common religious background.” ተዛማጅ ትርጉሙም “በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ ተመሳሳይ ቋንቋ የሚናገሩ ወይም ተመሳሳይ የአነጋገር ዘይቤ ያላቸው የዓለም ቡድኖች፣ ሕዝቦችና ተመሳሳይ ማንነትና የጋራ ታሪክ ያላቸው ሕዝቦች ተመሳሳይ ማንነትና አንዳንድ ጊዜ ተመሳሳይ የሃይማኖትና የኋላ ታሪክ የሚጋሩ” ይሆናሉ። *አክሰፎርድ አድሻንሲድ ለርነርስ ድክሻነሪ*፡ Nationalism-The desire by a group of people who share the same race, culture, language, etc to form an indepenedent country በማለት አስፍሮ ይገኛል። የቅርብ ትርጉሙም ብሔረተኝነት ተመሳሳይ ዘር፣ ባህል፣ ቋንቋ የሚጋሩ ሕዝቦች ነፃ ሀገር ለመመስረት የሚያሳዩት ፍላጎት ነው። (ትርጉም የራሴ)

ስለሞን ስዩም ከላይ በተጠቀሰው መጽሐፉ ገጽ 34 ላይ ሃል የሚባል ጸሐፊን ዋቢ በማድረግ “ብሔረተኝነት እውነተኛም ይሁን የፈጠረ፣ በራሱ ብሔር ቅድምና ማመን ነው”- The belief in the primacy of a particular nation, real or constructed.” ይላል።

ውብሽት ሙላት ፅጌ አንቀጽ 39 የራስን ዕድል በራስ መወሰን (2007፡ 30) ብሎ በፃፈው መጽሐፉ ውስጥ ከኢትዮጵያ ፌዴራላዊ ዴሞክራሲያዊ ሪፑብሊክ ሕገ መንግስት ጀምሮ ወደኋላ እነ ሌኒን እስከ ነበሩበት ጊዜ ድረስ ያለውን የብሔር፣ የብሔረሰብ እና የሕዝብ ፅንሰ ሐሳቦች ላይ ሰፊ ትንተና ሰጥቷል። በዚሁ መሠረትም በሕገ መንግስቱ ለሦስቱም ተመሳሳይ ትርጉም እንደተሰጠና “ሰፊ ያለ የጋራ ፀባይ የሚያንፀባርቅ ባህል ወይም ተመሳሳይ ልምዶች ያላቸው፣ ሊግባቡበት የሚችሉበት የጋራ ቋንቋ ያላቸው፣ የጋራ ወይም የተዛመደ ሕልውና አላን ብለው የሚያምኑና የሥነ-ልቦና አንድነት ያላቸውና በአብዛኛው በተያያዘ መልክአ ምድር የሚኖሩ ናቸው” ይላል። ይኼው ፀሐፍ ስለብሔር ለየት ባለ ሁኔታ በተለይ ማርክሳዊ ትንተናን ዋቢ አድርጎ ሲገልፅ “ብሔር በታሪክ ሂደታ የተሰባሰቡ ቋሚነት ያለው የሰዎች ማህበረሰብ/ስብስብ ነው። በአንድ መልክአ ምድራዊ ክልል ውስጥ የሚኖሩ፣ በኤኮኖሚያዊ

ግንኙነት የተሳሰሩ፣ በአንድ ቋንቋ የሚጠቀሙ፣ በጋራ ታሪካዊ ሂደት ውስጥ የወል ሥነ-ልቦናዊ ገጽታዎችና ባህላዊ አመለካከቶች ያሉት ነው።” በማለት ጽፏል።

ፓወር ፖለቲከክስ (1964:55) ብሎ የፃፈው ጀርጅ ሸዋርዚንበርገር “Stalin’s Marxism and the National Question (1913) ... defined a nation “a historically evolved stable community of language, territory, economic life, and psychological make-up manifested in a community of culture.” ብሏል። እነዚህን ትንተናዎች በቅርበት ስንመልከት ብሔረተኝነት ባለፈው ታሪክና ከወቅታዊ ሕይወት ጋር በተያያዘ ብቻ ሳይሆን የወደፊቱን ጭምር በማሰብ ልብን የሚያሞቅ ነፍስ ያለው መንፈሳዊ መርህ ያለው ነው ለማለት ይቻላል።

ሁሉም ገላጮች ብሔሮች ራሳቸውን በቻሉ አገራዊ ክልል እና ከሌሎች ጋር በጋራ አገር ውስጥ ሊኖሩ ስለመቻላቸው እንጂ ስለብሔርም ሆነ ስለብሔረተኝነት ትንተና ከሰጡት ሁሉ ውስጥ አንዳቸውም ሁሉም ብሔረተኝነት ጎሳ፣ ጎጠ፣ ዘውገ፣ ዘረ፣ አሽባሪ፣ አገር አፍራሽ ነው አላሉም። ብሔረተኝነት የግድ የራሱ መንግስት መኖርንም ይፈልጋል አላሉም። ይህንን አስመልክቶ ሰላሞን ስዩም ከላይ በተጠቀሰው መጽሐፉ ገጽ 28 ላይ “ብሔር የራሱ መንግስት ሳይኖረውም ሆነ አንድነትና ብሔረ መንግስት ባልፈጠሩ መንግስታት ዘንድም በርግጠኝነት ሊኖር ይችላል” ይላል። በመሆኑም በኢትዮጵያ በተከሰተ የፖለቲካ መለዋወጥና የብሔረተኝነት ጥያቄ ገንኖ ወይም ጎልቶ መውጣት ምክንያት ብሔረተኞች በአገር አፍራሽነት መፈራት ወይም መከሰስ አልነበረባቸውም ማለት ነው። የዚህ ዓይነት ስጋት ምንጮች ከሦስት አቅጣጫዎች ይሆናል። አንዱ ስጋት ከብሔረተኝነት ጋር የሚነሱና በሰዎች ላይ ስጋትን የሚፈጥሩ የፖለቲካ አመለካከቶች እንደ ፋሽስዚም የመሳሰሉ አቋሞች ሊከሰቱ ይችላሉ የሚል ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ የሌላውን ብሔር ወይም ሕዝብ ሰውን ጭምሮ የተፈጥሮ ፀጋ የሚዘርፉ ኃይሎች ዘረፋቸው እንዳይቋረጡባቸው የራሳቸውንና እንደዘለለን የሚሉትን

ቡድን ጥቅም እንዳይቋርጥባቸው በራሳቸው ከሚፈጥሩት ስጋት እና ሦስተኛው ደግሞ ያለባቸው የማንነት ቀውስ ስለሚያሳስባቸው ነው። ተጠቃልሎ ሲታይ ግን ብሔር ሁሉ አደገኛ ብሔረተኝነትን፣ ዘር ሁሉ ዘረኝነትን፣ ፋሽስዝምን፣ ናዚዝምን፣ አክራሪነትን፣ ጽንፈኝነትን፣ አይሁዳዊነትን፣ ወዘተ የማያስከትሉ መሆናቸውን በአግባቡ ካለመረዳት የተነሳ ነው።

ስለፋሽስዝም አስፈሪነትና አስጊነት እንካርታ ድክሽነሪ 2009 እንደሚከተለው ያስነብባል። “Fascism rejects liberal ideas such as freedom and individual rights, and often presses for the destruction of elections, legislatures, and other elements of democracy.” የፋሽስዝም የፖለቲካ አቋምም “Fascism- any movement, ideology, or attitude that favors dictatorial government centralized control of private enterprises, repression of all opposition, and extreme nationalism.” ይላል። እነዚህን የመሳሰሉና ሊበራል ሐሳቦችን የማያስተናግዱ አቋሞችና የሰውን ነፃነት የሚያፍኑ ፀረ ዴሞክራሲ አመለካከቶች በማስፈናቸው፤ እነዚያ አምባገነኖች እራሳቸው በሚፈጥሩት የሥነ ልቦና ችግር ምክንያት ብሔረተኝነትን አምርረው ይፈራሉ፤ ይጠላሉ። በተመሳሳይ ሁኔታም በኢትዮጵያ የሚገኙ ነፃና የተለየ ሐሳብን የማያስተናግዱ ኃይሎች በራሳቸው ድክመት ስለተጨናገፈው ኢትዮጵያዊ ብሔረተኝነት ግንባታ ወይም አገረ መንግስት ግንባታ የበለጠ ተዳክሞ ጨርሶም እንዳይፈርስ ሲሉ ራሳቸውን ዘወትር ከሥጋት ጋር ያቆያሉ። እንዲያውም የኦሮሞንም ሆነ የሌላውን ብሔር ብሔረሰቦችን ብሔራዊ ማንነት ለኢትዮጵያ የግዛት አንድነት አደጋ እንደሆነ በግልፅ ይናገራሉ። በተለይ የኦሮሞን ብሔረተኝነት የሚሰጉበት ብዙ ምክንያቶች አሏቸው። ከሚያስጨንቃቸው ውስጥም ከኦሮሚያ ጂኦግራፊያዊ አቀማመጥ ጀምሮ በተለይም የኦሮሞና ኦሮምያ ሀብት ካልፈሰሰበት በስተቀር ኢትዮጵያዊ መንግስትም ሆነ አንድነት ስለመቆሙ እምነት የሌላቸው እንደሆነ፤ ወቅታዊው የፌዴራል አወቃቀር ደግሞ ቀጣይ የብሔር

ብሔረሰቦችን ሉዐላዊነት እንደሚያበስር ጭምር አድርገው ያሳስባቸዋል። ነገር ግን መዝገበ ቃላት በሚገልፁት ዓይነት ሁኔታ በኢትዮጵያ ውስጥ ያለው ብሔራዊ አደረጃጀት ወይም ብሔረተኝነት ከሐበሾች ምቀኝነት የተነሳ የትስስሩ ገመድ እየተበጣጠሰ ካልሄደ በስተቀር የፋሽስዝምና የናዚዝም ባሕርይ እየያዘ አይሄድም ቢባል የተሳሳተ አይሆንም። ዓለም አቀፍ ሁኔታዎችም ይኼንን አይፈቅድም።

ከሚባለውና ከሚፈራው ዘረኝነት ጉዳይ ለመላቀቅ አካዳሚው የሚሰጠውን ትርጉም አዛምዶ ማየት ይጠቅማል። ኦክስፎርድ ድክሽነሪ ዘረኝነትን፤ Racism the unfair treatment of people who belong to different race, [to which it shows] violent behavior towards them. ጀምስ በግስ የተባለ ጸሐፊም Racism and the Class Struggle p.147 በተባለው መጽሐፉ ላይ “Racism is the systematized oppression by one race on another” በማለት አስቀምጧል። ተግባራዊ ዘረኝነትን የገለጸው Long Walk to Freedom የተባለው የማንዴላ መጽሐፍ ሲሆን እሱም “Apartheid means apartness and it represented the codification in one oppressive system of all the laws and regulations that had kept Africans in an inferior position to whites for centuries.” ይላል። በተመሳሳይ ሁኔታ ብሔር ብሔረሰቦችን አሳንሶ ከሚመለከተው ሐበሻዊ አሃዳዊነት (አንድ ባንድራ፣ አንድ ሃይማኖት፣ አንድ ቋንቋ፣ አንድ አገር፣ ወዘተ ከሚለው ክፉ ዳዊ ራሳቸውን ለይተው (deconstruct) አድርገው የማይመለከቱ ሕብራዊ የኢትዮጵያዊያንን ስብስብ (conglomeration) ጨርሶ አያስቡትም ባይባል እንኳን ራሳቸውን መጠየቅም ሆነ ከራሳቸው ጋር መታገል የማይችሉ ናቸው። የአካዳሚና የድርጊት ትርጉሞች ተጠቃልለው ሲታዩ አንዳቸውም በኢትዮጵያ ውስጥ ከቆየም ሆነ ከወቅቱ የፖለቲካ ሁኔታ ጋር ሲተያይ የተከሰቱት ብሔራዊ አደረጃጀቶችን ዘረኛና አገር አፍራሽ መሆኑን አያሳዩም። ልንከድው የማንችለው ነገር ቢኖር ግን ተወራሪው የደቡብ ኢትዮጵያ ሕዝቦች በማንነታቸው ዝቅ ተደርገው የተጠሩበት አዋራጅ ስሞች ሲታሰብ ጠሪዎችን ነፍጠኞችና የነፍጠኛ ትውልድን እንዴት

አድርጎ ዘረኛ እንዳለስባላቸው የሚገርምና የሚደንቅ ነገር መሆኑ ነው። ወይም የዛሬዎቹ ልጆቻቸውና የልጅ ልጆቻቸው ያለፈውን ግፍ አውስተው ባለመፈተሻቸውና ባለማውገዛቸው ከሞራል ተጠያቂነት እንደማያድናቸው አለማሰባቸው የሚያስገምታቸው ነው።

እንግዲህ ይህ ካልሆነና ብሔረተኝነት በሌሎች የማይገለጽ ከሆነና በተቃራኒው የሕዝብን የተፈጥሮ ፀጋ የሚዘርፉ ኃይሎች ዘረፋቸው እንዳይቋርጥባቸው ሲሉ ይፈጠራል ብለው ከሰጉ ደግሞ ያልታሰበውን ስጋት ፈጥረው ዘራቸው ከምድረ ገጽ እንደጠፋ ወይም ሊጠፋ እንደሆነ አድርገው ብሔሮችና ድርጅቶቻቸው ላይ ያልተገባ ውንጀላ የሚያካሂዱ ከሆነ አሃዳዊነትን ለአንድነት ተፈላጊ አድርገው ስለተመኙት ብቻ ከየትም ሊመጣ አይችልም። ተጠይቃዊ ሐሳብ ብናነሳ ደግሞ ይህ አሃዳዊነት በብሔረሰቦች ላይ የሚመጣ ነው ወይስ ለነሱ የሚመጣ ነው የሚል ይሆናል። ከመዝገበ ቃላት ትንታኔ ስንነሳ ዘረኝነት ከራሱ ዘር ውጭ ባሉ ሁሉም ሕዝቦች ላይ የተሳሳተ አስተሳሰብ መያዝ ነው። (Racism- a prejudiced against all people who belong to other races.) ብሔሩ ያፈለገ ይሁን ኢትዮጵያዊያን ዜጎች በቀለም፣ በዘር፣ በፆታ፣ በቋንቋ፣ በሃይማኖት፣ በፖለቲካ አመለካከት ወይም በሌላ አቋም ላይ የተመሰረተ ልዩነት ሳይደረግባቸው፤ ሁሉንም አቀፍ እና በሁሉም እኩልነት ላይ የተመሰረተ “አንድ ሰው አንድ ድምፅ” በሚል ዴሞክራሲያዊ መርህ ላይ ተመስርቶ ሕዝብ በሚመርጣቸው ተወካዮች መተዳደር አለባቸው የተባለውን በዘረኝነትና አገር አፍራሽ የሚያደርጉ ከሆነ፤ መተማመንን ሊፈጥር የምችልበትን ሁኔታ ማሰቡ ይከብዳል። መተማመንና መተሳሰብ ቀርቶ ከሕዝብ ይሁንታ ውጭ ጉልበተኞች ሥልጣን ላይ የሚፈናጠጡ ከሆነ ብሔረተኝነት ጎልቶቶ ለብሔራዊ አርነት ንቅናቄዎች መብቃታቸው እንደማይቀር እየፈሩም ሆነ እየጠሉ ከሚያስተናግዱት ስጋት መላቀቅ አይቻልም። ገንቢ ያልሆነ አቋም ይዘው ሰላምና ዕድገትም ስለተመኙት ብቻ ይኖራል ብሎ መጠበቅም ያስችግራል።

አእምሮአችንን ሰፋ አድርገን ለየት ባለ ሁኔታ ስናይ ደግሞ ኢትዮጵያ

ውስጥ የዘረኝነት ስሜት ጭርሱንም የለም ብሎ መደምደምም ያስቸግራል። እንደአብነት ሊጠቀሱ የሚችሉና ከታች ባለው የኢትዮጵያዊያን ትስስር ደንቃራዎች በሚለው አርእስት ሥር የሚዘረዘሩ ቢሆንም የተዛባ የሕዝቦች ታሪክ፣ በእምነት ተቋማት ላይ ስለሚፈጸሙ ደባዎች፣ በብሔር ብሔረሰቦች ቋንቋዎች ላይ የሚፈጸሙ አድልዎአዊ አመለካከቶች ላልተፈለገ ልዩነት ከፍ ሲልም ለዘረኝነት በር ከፋችኛቸው። በተጨማሪም የኔ ወይም የኛ ጎሳ/ዘር ይበልጣል፣ የእሱ/የእነሱ ጎሳ/ዘር ያንሳል የሚባለውና ቢያንስ ሰዎች እኩል መፈጠራቸውን ከቃል በዘለለ በተግባር የማያሳዩ ግለሰቦችና ቡድኖች ባሉበት አገር ውስጥ የተዛባ ወይም ኢፍትሓዊ የሆነ የሀብት ክፍፍልን ጨምሮ ጤናማ ያልሆነ ግንኙነት ሲፈጠር ያ የሚፈሩት የጎሳ/የዘር ችግሮች መኖራቸው አይቀረ ይሆናል። የእኩልነት መብትም ሆነ ፍትሓዊነት ከቀጩን ደግሞ አገራዊ ስሜትም ይከስምናል። ኋላቀር በሆነ ሁኔታ አንዱ ለሌላው ያልተገባ ስም መለጠፍ የትም የማያደርስ የሥነ ልቦና ውቅር ይፈጥርና ዳፋው ለአገር ይተርፋል። በዚህም መሠረት ምንጩቸው በውል ተለይቶ ባልታቀው የኦሮሞ የዘር ምንጩ ማዳጋስካር ተብሎ መፃፉና የሐበሻ ወይም የአማራው ደግሞ ከንግስት ሳባ እና ቀዳማዊ ምንጊክ ጋር አያይዞ የዐረቡ የመን መሆኑ የሚነገረው የተዛባ የሕዝቦች ታሪክ መሆኑ አንድና ሁለት የለውም። ይህ ብቻ አይደለም ሐበሾች ለይቡብ ሕዝቦች ሲሰጡ የነበሩ ወራዳ መጠሪያዎች፤ ለምሳሌ ኦሮሞን ጋላ፣ ወላይታን ወላሞ፣ ሲዳማን ሲዳሞ፣ ሐዲያን ጉደላ፣ የምን ጃንጃሮ፣ ቤኒሻንጉልን ሻንቅላ፣ ሌሎችም እንዲህ እያሉ መጥራትና የዛሬ ትውልዳቸው ጭምር የቦታ ስሞችን ክልሎች በተስማሙበት ስሞች ላለመጥራት አሻፈረኝ ማለታቸው ራሱ ለዘረኝነት መነሻ አይሆንም የሚል ካለ ያ ሰው ወይም ቡድን ወይም ፖለቲከኛ ለኢትዮጵያዊያን አብሮነት አንዳች ደንታ እንደሌለውና ለሚከሰቱት የልዩነት ችግሮች ተጠያቂ መሆን ሲገባው ነገሩን ወደ ሕብረ ብሔራዊ ፌዴራሊዝም ማላከክና ምስረታቸው ረጅም ጊዜ የሆነውን ብሔራዊ የአርነት ንቅናቄዎችን ለአገራዊ አንድነት ፀር እንደሆኑ አድርጎ ያልተገባ ነገር ውስጥ ማስገባት፤ የአገራችንን ችግር መፍቻ ጊዜ ከማራዘም ውጭ የዘር ልዩነቱን ስለከነኑት ብቻ እየታየ ያለውን የልዩነት

ችግሮችን ወዲያውኑ የሚያስቆም አይሆንም። ሲጠቃልል፤ ዘረኝነት እንዲጠፋ አዎንታዊ የሆነ ሥራ መስራት እንጂ የመንግስት ሥልጣን ይዞ ወይም የመንግስት ሥልጣን የያዙትን ተገን አድርጎ የጥላቻ ቅስቀሳ ማካሄድና ብሔረተኛ ዜጎችን መግደልም ሆነ አስሮ ማንገላታት እንዲሁም ድርጅቶቻቸውን ለማፍረስ መጣጣር አንዳች ፋይዳ አይኖረውም።

ከዚህ ከብሔር/ብሔረሰብ ጉዳይ ጋር ተያይዞ በስጋት ከሚኖጡት ሦስተኛዎቹ አካላት ውስጥ የማንነት ቀውስ (identity crisis) ያለባቸው ግለሰቦች ናቸው። የማንነት ቀውስ የሚከሰተው በመዋለድ ሂደት ውስጥ ከሚፈጠር ያልተጠበቀ ግንኙነትና በጥቅም ትስስር ራስን አሳልፎ ከመስጠት ነው። መዋለድን ብናነሳ አባት ከዳር አገር (ብሔር) ሆኖ እናት ከመሀል ወይም የተገላብጦሹም ዕውነት ነው፤ በሌላም በኩል አባት ቋሚ ቤተሰብ እያለው ወደ መንደር ወይም ከተማ በመመለስ የራሱ ማንነት ከሚገለጥበት የደም ትስስር ውጭ ከሆነች ሴት ልጅ/ልጆች ቢወለዱ (በአንዳንድ አካባቢዎች የደንበኛ ልጅ ወይም የውሽማ ልጅ ወይም ድቃላም የሚባለው ዓይነቱ ሲያጋጥም) የማንነት ቀውስ ሊፈጠር ወይም ሊታይ ይችላል። እነዚህ የደንበኛ ልጆች ከስም አሰያየም ጀምሮ ሲነገራቸው የሚሰነበተው ቋንቋ፣ ባህል፣ ታሪክ፣ ሃይማኖት፣ ሥነ ልቦና ወዘተ ከጉድጓቴ የአንዱን የሚደብቅ ወይም የሚያጥላላ ከሆነ ተወላጆቹ በተለይ የደንበኛ ልጆች የሚባሉት ለማንነት ቀውስ እንደሚጋለጡ ጥርጥር የለውም። አንዳንዶች እንዲያውም የአባታቸው ስም ቀርቶ የአጎታቸው/የሽማቸው (የእናታቸው ወንድም) ስም ይነገራቸዋል። ይህ የማንነት ቀውስ በብዙ ቦታዎች ላይ የሚከሰት ቢሆንም በኢትዮጵያ ውስጥ ግን የሐበሻ ገዢዎችን መሠረት አድርገው የተንቀሳቀሱት ዜጎች ከሐበሻ ውጭ የሚገኙ ማንነቶችን ለማዳከምና ለማጥላላት የሚፈጥሩት ችግር ቀላል አይደለም። ከተለያዩ ማንነቶች ስለተወለዱ የማንነት ቀውስ ይፈጠራል ብሎ መደምደምም አስቸጋሪ ቢሆንም በሁለቱ ወላጆች መሀከል የተዛባ የኤኮኖሚና ማህበራዊ ግንኙነት በሚኖርበት ጊዜ ግን የሚፈጠረው የማንነት ቀውስ የገነነ ይሆናል። ሌላው የማንነት ቀውስ የሚፈጠረው “አሳዳጊ የበደለው” የሚባል ዓይነት ነው። ምንም ያህል

አባትና እናት ከአንድ ማንነት ቢወለዱም ወላጆች ተወላጆቻቸውን በራሳቸው ማንነት ዙሪያ አንጸው ካላሳደጓቸው ልጆቹ ድቃላ የማንነት ቀውስ (hybrid) ውስጥ ይገቡና መመለሻቸው ብዙ ያስከፍላል። ይህ ክስተት የሚኖረው በከተሞችና በውጪ አገሮች አካባቢው በሚኖሩ ወገኖች ዘንድ ሲሆን፤ ይህም ሊሆን የሚችለው አከባቢው ራሱ በሚፈጥርባቸው ተፅዕኖ ምክንያት (environmental influence) በትውልዱ ላይ የማንነት ቀውስ ይፈጠራል።

ከዚህ ጋር አደገኛ የማንነት ቀውስ የሚሆነው ሰዎች ከማንም ይወለዱ ከማንም ሰዎች የሀብትና የንዋይ ጥቅም ተገዥ ሆነው ወገናቸውን የሚከዱ ከሆነ ውጤቱም አደገኛ ይሆናል። ሁለቱም ኃይሎች የሕዝቦችን የነፃነትና የመብት ትግሎችን ዓላማ በትክክል እያወቁ በጥቅም ስለተገዙ ብቻ ተቃዋሚዎቻቸውን በተለይም የብሔር ማንነት የሚያጎሉትን እንደ አንድነት አጥፊ አድርገው ይቆጥራሉ። በጥቅም የተገዙና የማንነት ቀውስ ያጠቃቸው ሰዎች ከማንም ብሔር ይመንጩ ጉዳያቸው ሳያደርጉት ሰውን በተለያዩ ሁኔታ ያንገላታሉ፤ “ደም የጠማቸው” ተብለውም ይታወቃሉ። ጀምስ ቡትንግ የሚባል ፀሐፊ ስለ አዶልፍ ሂትለር በፃፈው መጽሐፍ ገጽ 111 ላይ “... once a man has tasted blood he never loses his appetite for it.” የቅርብ ትርጉሙም፤ አንዴ ደም የቀመሰ ሰው በምንም ዓይነት ያንን ጥማቱን አይጥልም ነው። ተጠቃልሎ ሲታይ፤ የማንነት ቀውስ ያለባቸው ሰዎች ቀድመው ሌላውን ዘረኛ በማለት ድብቅ ሰው ሰራሽ የዘረኝነት ስሜታቸውን ለራሳቸውም ሆነ ለማንም በማይበጅ ሁኔታና ስልት ይገልጹታል።

በምንሊክ ማቅናት ወቅት ከአውሮፓ ወደ አፍሪካ እና ሌሎች ክፍለ ዓለማት የፈለሰው የዳበረ ካፒታሊስት ኤኮኖሚ ዓይነት ኢትዮጵያ ውስጥ አለመኖሩ የታወቀ ቢሆንም ኋለቀር የሆነው የአበሻ ነፍጥ ተሸካሚዎች አገዛዝ በፖለቲካ አደረጃጀታቸው ያነሰና ተበታትነው ይኖሩ የነበሩ ሕዝቦችን፤ ነገር ግን ከአቅኚዎቻቸው የተሻለ ነዉ የሚባል ባህላዊ ዲሞክራሲያዊ አስተዳደር የነበራቸውን ሕዝቦች ከአውሮፓ አገሮች

በተገኘው የጦር መሳሪያ አሸንፈው መያዛቸውና ተወራሪዎቹ የዕድገት ሂደታቸውን ሳይጨርሱ ወደኋላ እንዲመለሱ መደረጋቸውን ሸምጥጠው በመካድ ቅኝ አገዛዝ ሊሰኝ ስለመቻሉ የሚጠራጠሩ ብቻ ሳይሆን የሚከዱ ብዙ ናቸው። እንዲያውም እንደ አሰፋ ጫቦ የመሳሰሉት ተወራሪዎቹ የደቡብ ሕዝቦች ቅኝ ተገዝተው ሳይሆን እንዲቀኑና እንዲሰለጥኑ የተደረጉ ስላሆነ፤ ስለቅኝ አገዛዝ የማታወቁ ካልሆነ በስተቀር ሰሜናዊቹ አበሾች ደቡቦች ሕዝቦችን ቅኝ አደረጉ ብላችሁ ባታወሩ ይሻላል የሚል ምክር አዘል ግሳዜ የሚያደርጉ የአሃዳዊነት ቡድኖች ቀላል ቁጥር የላቸውም። ነገር ግን በኤኮኖሚ ያልዳበሩ የሰሜን ኢትዮጵያ ገዢዎች የደቡቦችን ፖለቲካ፣ ማህበራዊ ኑሮ፣ ሃይማኖት፣ ቋንቋ፣ ወዘተ ላይ ጫና ስላላሳረፉ የዳበረ ካፒታሊዝም የፈጠረው ዓይነት ቅኝ አገዛዝ አይደለም ለማለት ይዳዳቸዋል። ቅኝ አገዛዝ ነው ከማለት በላይ ሌላ ስም ፍለጋ ሄዶ ዳቦ ማስቆረስ አስፈላጊ አይደለም ብለው በተቃራኒው የሚደመጡ ወገኖችም እንዳሉ መዘንጋት አይቻልም። ሁሉን አቀፍ የቅኝ ገዢዎች ድርጊቶች ማለትም የሰውና የቦታ ስሞች ተቀይረዋል፣ የአምልኮ ሥፍራዎች ተወስደዋል፣ የብሔር ተወላጆች ከነባር ባህላቸውና ቋንቋቸው ተነጥለዋል፣ ልጆቻቸው ቢማሩ እንኳን ተገቢ ሥፍራ እንዳያገኙ ተደርገዋል። ስለሆነም የቀለም ጉዳይ ካልሆነ በስተቀር ቅኝ አገዛዝ የሚወስደውን የአገዛዝ ፓኬጅ ሁሉ በኢትዮጵያ የደቡብ ሕዝቦች ላይ ፈጽመዋል።

ለማንኛውም የዳበረ የአዉሮፓውም ሆነ ኋላቀሩ የአፍሪካ፤ ሁለቱንም ሊያመሳስል የሚችለው፤ ቅኝ አገዛዝ ማለት ያንድ አገር ሥርዓት የተወራረ ሌላ አገር ሥርዓት በቁጥጥር ሥር ማድረግ ነው። ቅኝ ገዢዎች የራሳቸውን ሰዎች ወደ ቅኝ ተገዢዎች በመላክ ቅኝ ተገዢውን ሕዝብ ይገዛሉ። አሊያም ከቅኝ ተገዢዎች የተወሰኑትን በማላመድና በወገኖቻቸው ላይ በመመደብ ይገዛሉ። በዚህ ዓይነት ሁኔታ ምንም እንኳን የዳበረ ኤኮኖሚ ባይኖራቸውም፤ በነበራቸው የፖለቲካ ብልጠትና የበላይነት፤ አበሾች ነፍጥ የያዙ ታጣቂዎችን (ነፍጠኞችን) በመላክ የደቡብ ሕዝቦችን ገዝተዋልና ሌላ መጠሪያ ያስፈልጋቸው እንደሆነ ወይም ለማግኘት

ካልተፈለገ በስተቀር ቅኝ ገዢዎች ናቸው ቢባሉ የአዉሮፓ ዓይነቱ ካልመጣ ወይም ሰዎቹ ነጭ ካልሆኑ በስተቀር ቅኝ አገዛዝ አይደለም የሚያሰኝ አይደለም። ይህንን ሁሉ ችግር የሚያስከትል የአገዛዝ ሥርዓት፤ ቅኝ አገዛዝ ነው መባሉ፤ ላለፈው ታሪክም ሆነ ላሁኑ ወንጀል ግልፅነትን ለማስቀመጥ ካልሆነ በስተቀር ለኢትዮጵያዊያን አብሮነት እንቅፋት ሊሆን አይችልም ብሎ መደምደም ሲቻል፤ የብሔሮች ራስን በራስ ማስተዳደርን የአገር አንድነት አፍራሽና ዘረኝነት ነው በማለት እነዚያው የምኒልክ ደቀ መዝሙሮች ዛሬም ይሞግታሉ። ለማንኛውም ለብሔራዊ አርነት ንቅናቄ ድርጅቶች ማቆጥቆጥ መነሻ ምክንያቶች ምን እንደሆኑና ከፍ ሲል ዛሬ ለኢትዮጵያ መፍረስ እንደሰበብ ስለሚኮነው ብሔራዊ ፌዴራሊዝም በበታው ላይ እንፈትሻለን። አሁን ስለብሔራዊ አርነት ንቅናቄዎች እነሆ!

የኦጋዴን ብሔራዊ ነፃነት ግንባር/አብነግ

የዚህ ነፃነት ግንባር አባላት የኢትዮጵያ ሱማሌ ወይም ኦጋዴንያ ተብለው የሚታወቁ ናቸው። የዚህ ድርጅት አንዱ ታሪካዊ መነሻ የኢትዮጵያ ገዢዎችን ፀረ ዲሞክራሲያዊ አገዛዝ ለመጣል ቢሆንም፤ በስተጀርባው በኩል ግን የቅኝ ገዢዎች ተመሳሳይ ታሪክ፤ ባህል፤ ቋንቋ፤ ሥነ ልቦናዊ አመለካከት ያላቸውን ሕዝቦች በሁለትና ከዚያም በላይ በሆኑ ቦታዎች ላይ ክፍፍልን ለመቀልበስና የኦጋዴን ብሔራዊ ንቅናቄም የሚኖሩበትን አካባቢ ከእናት ምድር (mainland) ሱማሊያ አገር ጋር ለመቀላቀል የሚያደርጉት ትግል ነው። የአፍሪካ ቅኝ ገዢዎች (የአበሻው ምኒልክን ጨምሮ) ከ1884ቱ የበርሊን ጉባኤ የአፍሪካ ቅርሚት በኋላ የፈጸሙትን ወንጀል ዲቪድ ላምብ የሚባለው “The Africans” ብሎ በፃፈውና ነቢዩ እያሱ “አፍሪካና አምባገነን መሪቿ» ብሎ በተረጎመው መፅሐፍ ገፅ 134 ላይ እንደምነበበው ቅኝ ገዢዎች «ብሔረሰቦች የበዙባትን አፍሪካ ባህላዊ ተመሳሳይነት ያልጠበቀና ለዚህም ግድ ያላደረገ ክፍፍል በማድረግ አንድ ቋንቋ የሚናገሩትን ብሔረሰቦች ለሁለትና ለሦስት ከፋፍሎ በተለያዩ አገሮች በታተኟቸው። ለምዕተ ዓመታት በቋንቋ ተመሳሳይነት በጋራ ቅርስና ታሪክ ተሳስረው የኖሩትን ሕዝቦች በመለያየት ለትውልዶች

የሚተርፍ ችግር ፈጠሩ።” ብሏል። በዚህም መሠረት የሶማሊያ ሕዝብ ቢያንስ አራት ቦታዎች ላይ ማለትም በኢትዮጵያ፣ በኬንያ፣ በጂቡቲና በራሱ በሶማሊያ እንዲበጣጠቅ ተደርጓል። ተመሳሳይ ችግሮች በብዙ የአፍሪካ አገሮች መሀከል ቢኖርም አንዳንዶቹ በስምምነት፣ ሌሎች ደግሞ በነፃነት መፍትሄ እንዲያገኙ ተደርጓል። የኦጋዴንያ ክልል ጉዳይ ግን በዲሞክራሲያዊ አግባብ ይሁን በነፃነት መፍትሄ ያግኝ ገና ተለይቶ ከሚታወቅበት ደረጃ ላይ አልደረሰም፤ ወይም እንደተንጠለጠለ ይገኛል።

ሕዝቦች ለነፃነት በሚያደርጉት ትግል ወቅትም ሆነ ይፋዊ ነፃነታቸውን ከተቀዳጁም በኋላ የሚከተሉትን የዕድገት ትልም ወይም ፖሊሲ እንዲያሳኩ ሊያሰባስባቸው የሚችል አታጋይ ድርጅት ይፈጥራሉ። በተለይ በአፍሪካ ውስጥ በቅኝ አገዛዝ ጊዜ የነበረውን ዓለም አቀፍ የየአገሮች ድንበሮችን መቀያየር ከሚያስከትለው ችግር ስጋት ለመዳን ሲባል፤ ይህንኑ ለመከላከል በአፍሪካ አንድነት ድርጅት ሥር የተለያዩ ድንጋጌዎች እንዲደነገጉ ቢደረግም፤ የነፃነት ትግሎች መኖርን ማስቀረት ግን አልተቻለም። ለማስቀረት ያልተቻለበት ምክንያቱ ደግሞ በጣም ቀላል ነው፤ ከቅኝ ገዥዎች ቀጥለው ሥልጣን የተቆናጠጡት አፍሪካዊያን መሪዎች ከቅኝ ገዥ ጌቶች በባሰ ሁኔታ ሕዝቦችን ከሰብአዊ ርህራሄ ውጭ መግዛታቸው ነው። ስለሆነም አንድ ዓይነት ቋንቋ፣ ባህል፣ ታሪክ፣ ሥነ ልቦናዊ አመለካከት ኖሮት በብዙ ቦታዎች የተቆራረጡትን ማስተዳደር አልቻሉም። የተከፉት ደግሞ ምርጫ ሲያጡ ወይም ምርጫቸው በጉልበተኞች ውድቅ ሲደረግባቸው ብረት ይዘው ዱር ቤቱ ማለትን ይመረጣሉ። የኦጋዴንያው ብሔራዊ ነፃነት ግንባር ታሪክም ከዚህ የተለየ አይደለም።

ይህ ብቻም አይደለም፤ የነፃነት ትግል የሚያደርጉት ድርጅቶች ብረት ለማንሳታቸው የሚያቀርቡት ምክንያት፤ የእኔ ነው የሚሉት ሕዝብ ፍትሐዊ የልማትና የዕድገት ተጠቃሚ እንዳልሆነ አስምረው ይገልፃሉ። ይህም በገዥዎች አድሎአዊ አመራር የተነሳ የሚወክሉት ሕዝብ በአገሪቱ ልማትም ሆነ የሀብት ክፍፍል ውስጥ ተገቢውን ፍትሐዊ ድርሻ

አለማግኘት መሆኑን አበክረው ይናገራሉ። አግላይ የሆነ የአስተዳደር ዘይቤ መፈጠርና በተለይም የገዢው ክፍል የአገዛዝ ሁኔታ ከባህላዊው የዚያ የተጨቆነው ሕዝብ አስተዳደር አንሶ የሚገኝ ከሆነና፣ ከዚህም የተነሳ የሕዝብ ቅሬታ እየጨመረ ሲሄድ፣ መፍትሄ የማግኘት ተስፋውም ከጊዜ ወደ ጊዜ እየተሟጠጠ ሲሄድ፤ አገዛዙን ቢማጠኑትም ሆነ ቢገፉት መሻሻልን የማያመጣ ከሆነ፤ ሲብስባቸውም ቢታገሱት ውጤት የማያገኙ ከሆነ፤ የመጨረሻ አማራጭ ወደ ሆነው የነፃነት ትግል የተወሰነ የሕብረተሰባቸውን ክፍል በማሳማን የትጥቅ ትግል መጀመር አስፈላጊ እንደሆነ ድምዳሜ ላይ ይደርሳሉ። በዚሁ መሠረት በኢትዮጵያ ውስጥ በሱማሌ ክልል ብቻ ሳይሆን በማንኛውም አካባቢ የሚገኙ ሕዝቦች ከሌላው ዓለም ሕዝብ ባነሰ ሁኔታ ከልማት ወደኋላ የቀሩ ናቸው። ስለዚህ የሚጠይቁት ጥያቄ የፍትህ ጥያቄ ሆኖ እያለ የሚሰማን አጥተናል ብለው ብረት አንስተው ዱር ቤቴ ማለት ከጀመሩ ጊዜው እየገፋ ሄዷል። ስለሆነም የኦጋዴን ብሔራዊ ነፃነት ግንባር ነሐሴ ወር 1970 ተመሠርቶ፤ ጥምር ዓላማ ማለትም ሰሚ ከተገኘ በትልቋ ኢትዮጵያ ውስጥ ለፍትሐዊ ልማት መታገል ካልተቻለም ደግሞ ለሕዝቡ ነፃነት ተከታታይ የኢትዮጵያን ማዕከላዊ መንግስታትን በመፋለም እስከ 2010 ዓም የቆየ የነፃነት ድርጅት ነው።

አንድ ሊደበቅ የማይችል ነገር ቢኖር ግን የኦጋዴን ብሔራዊ የነፃነት ግንባር ለራሱ ሕዝብ መብት የሚቀርበው ኢትዮጵያ ውስጥ ከሚንቃሰቀሱ የአርነት ግንባሮች ወይም ድርጅቶች ይልቅ የሁለት ጎጆዎች ምቹተኛ ሆኖ ወደ ሰማሊያ መንግስት ያደላ እንደነበር ይገለፃል። ይህ በመሆኑም በተለይ ከኦሮሞ የነፃነት ግንባር ጋር ለራሱም ሆነ ከዋናው ሰማሊያ መንግስት ከቀጠለው የመሬት ጥያቄ (irredentism- a policy advocating the restoration of a territory to a country of formerly belonging to it) በማንገቡ የረባ የጋራ የትግል እንቅስቃሴ ለማድረግ እንዳልቻለ ይነገራል። ይህ በኦሮምያ ላይ የሚቀርበው የመሬት ጥያቄ ነገር ከ2010 በኋላ ሳይቀር አገርሽቶና የኦሮሞ ነፃነት ግንባርን ሕልውና ለማጥፋት ሕዝብን ማጥፋት ተብሎ በአህዴድ በተወሰደው ፋሽስታዊ

ዕርምጃ በሱማሌ ክልል ውስጥ የሚኖሩ የኦሮሞ ተወላጆችን እስከ ማፈናቀል ድርሷል። ከ2010 ዓም በኋላ የኦጋዴን ብሔራዊ አርነት ንቅናቄ የክልሉ ገዥ ፓርቲ መሆን ብቻ ሳይሆን፤ ዘላቂ ወዳጅም ሆነ ጠላት የለም የሚለውን አባባል ዕውነት በሚያስብል ሁኔታ የፌዴራል መንግስቱን ሥልጣን ለመዘወር ከኢህአዴግ ወደ ብልፅግና ፓርቲ የስም ለውጥ ካደረገው ፓርቲ ጋር ሆኖ አገር በማስተዳደር ላይ ይገኛል። ከተጠቀሰው 2010 ዓም በፊት በነበረው ጊዜ ውስጥ የድርጅቱ አባላትና ሕዝቡ ያየው መከራ ቀላል እንዳልነበር በወያኔ/ኢህአዴግ ሥር በጅግጅጋ እስር ቤት ውስጥ በመፀዳጃ ቱቦ ላይ፣ በመሬት ሥር እና ከዱር አውሬዎች ጋር ታስረው ያዩት መከራ ሲታሰብ እውነትም የአርነት ንቅናቄዎች ገና ከቤታቸውም ሆነ ከመንደራቸው ሲወጡ ምን ዓይነት ቃል ኪዳን ለፈጣሪያቸው፣ ለሕዝባቸው እና ለራሳቸው እንደሚገቡ ለማመን የሚያስችግር፤ ነገር ግን ዕውነት የሆነ ቃል ኪዳን እንደሆነ የሚያስረዳ አሻራ አለ። ምንም እንኳን በኦጋዴን ብሔራዊ የነፃነት ንቅናቄ አመራር ውስጥ የግል ጥቅም ግጭት የተፈጠረባቸው እንዳሉ እየታየ ቢሆንም፤ ሶማሌዎች አንድ የማይሸረሸር እሴት እንዳላቸው ይነገራል። ይኼውም ለግልም ሆነ ለማህበረሰቡ የሚገባ ጥቅም መጠየቅ ከጀመሩ አንዴ ጊዜ ቢከለክሉ እንኳ አንድ መቶ አንድ ጊዜ ከመጠየቅም ሆነ ከመታገል እንደማይመለሱ ባህላዊ ቅርሳቸው እንደሆነ ሕዝቡን በቅርብ የሚያውቁ ሰዎች ስናገሩ ይደመጣል።

የኦሮሞ ነፃነት ግንባር/አነግ

“ለመሆኑ ኦሮሞ ደግሞ ምን ተቸገርኩ ብሎ ነዉ ሊገነጠል የሚለው?” ሲል ኮሎኔል መንግስቱ ኃይለማርያም የተናገረውን የለበጣ ንግግርን ሳስታዉስ ትንሽም ቢሆን ያስፈግጋል። የኦሮሞ ሕዝብ ችግር እንደሌለዉ ሕዝብ፣ ማለትም እንደ ሲዳማዉ፣ እንደ ወላይታዉ፣ እንደ ከንባታዉ፣ እንደ ሐዲያዉ፣ እንደ ኑዌሩ፣ እንደ አኙዋኩ፣ እንደ ቤኒሻንጉሌዉ፣ እንደ ትግሬዉ፣ እንደ ቀሪዎች የኢትዮጵያ ብሔር ብሔረሰቦች ችግር መሆኑ ተዘንግቶ የለበጣ ጥያቄ ተነስቶ በመንግስቱ ኃይለማርያም ሲጠየቅ

የመጀመሪያም ላይሆን ይችላል። ዛሬም ላይ ሆነን ወደፊትና ወደኋላ አድርገን ስንመለከት የኦሮሞ ሕዝብ ችግር ከአማራውና ከትግሬው ችግር ጋር ተመሳሳይ ሊሆንም ላይሆንም ይችላል። እንደ ሕዝብ ችግር በሚታይበት ጊዜ ግን የኦሮሞና የሀበሻ ሕዝቦች (አማራና ትግሬ ማለቱ ነው) ችግር ተመሳሳይ ይሆናል። እንደ አገዛዝ ከሆነ ግን የሐበሻው ጉዳይ ሲገለልና ወደ ዳር ሲገፋ ከኖረው የኦሮሞ ተወላጆች ችግር የተለየ እንደሆነ ጥያቄ የለውም። ወደ ኋላ ተመልሰን ብንመለከት የአማራና የትግሬ ገበሬ ቢያንስ በመሬት ይዞታ ስሪቱ ውስጥ ከኦሮሞው የመሬት ስሪት ልዩነት ነበረው። ስለሆነም፤ የአማራው ገበሬ የኦሮሞ ገበሬ በተበደለበት ሁኔታ አልተበደለም። በሌላም በኩል የአማራና የትግሬ ገዢዎች እየተፈራረቁም ቢሆን ሌሎች ሕዝቦችን ገዝተዋል። ኦሮሞ ግን የሐበሻ ገዢዎች ሥርአት ውስጥ ከማንበጫረቅ በዘለለ በራሱ ሥርአት ኢትዮጵያን አልገዛም። የገቡትም ቢሆኑ የበታችነት ሥነ ልቦና እየተሰማቸው ከራሳቸው ባሻገር ሕዝባቸውን ሳይጠቅሙ እንደፍጥምጥማቸው ተሰናብተዋል። ስለሆነም የኦሮሞን የፖለቲካ ጉዳይ ከአማራውና ትግሬው ተለይቶ መታየቱን የግድ የሚያደርገው እስከ ዛሬም የዘለቀውና በኦሮሞ ላይ ከተጋረጠው የረጅም ጊዜ ታሪካዊ ፖለቲካዊ፣ ኤኮኖሚያዊና ማህበራዊ የማግለል ችግር (marginalization) እና እስከ ዛሬም ቢሆን የኦሮሞ በኢትዮጵያ ፖለቲካ ውስጥ ወደ ዳር ከመገፋት (cornering) ጋር የመነጫ ስለሆነ ነው።

ሌላም የለበጠ ንግግር አለ፤ በኃይሌ ሥላሴም ሆነ በደርግ ጊዜ በሥልጣን ላይ እንኳን ባይሆን በርካታ የኦሮሞ ተወላጆች በአመራር ላይ እንደ ነበሩና ኦሮሞ የአገዛዙ አካል እንደነበረ አልፎ አልፎ ይደመጣል። በኦሮሞ ሕዝብ ሕልውና ላይ ለማላገጥ ሲፈልጉ የዚህን የኦሮሞ ተወላጆች በአገዛዝ ሥርአቱ ውስጥ መሳተፍ ልክ የአፍሪካ አገሮች የባንድራ ነፃነታቸውን ከማግኘታቸው በፊት የነበሩ መንግስታት የአዉሮፓ ቅኝ ገዢዎች ሎንዶንና ፓርስ ላይ ተቀምጠው የሚገዙበት የአፍሪካዊያን አገዛዝ ዓይነትን እየተገበሩ መሆኑ ተረስቶ፤ የኦሮሞ ሕዝብ በአገዛዙ ውስጥ እንደተሳተፈ መቁጠር በሕዝቦች ሕሊናና ሕልውና ላይ ማላገጥ እንደሆነ እያወቁ አያውቁም። የኦሮሞ ተወላጆች በብዛት በአመራር ላይ ቢኖሩ

እንኳን እነዚያ አሮሞዎች ለአሮሞ ሕዝብ ጥቅም የቆሙ ሳይሆን በአሮሞ ሕዝብ ጥቅም ላይ ቆመው ከባዕድ ጋር የተዋሃዱ (assimilandos) ወይም አሮሞን የከዱ ሰዎች (traitors) ነበሩ። ወይም ሌላውን ሕዝብ ለማስገበር ከምንሊክ ጋር ያበሩ እንደ የጂማው አባ ጅፋር፣ የሌቃው ኩምሳ ሞረዳን እና ሌቃ ቀለሙ ጆቴ ቱሉ፣ ጎበና ዳጪ፣ ቁሴ ድናግዴ፣ ባልቻ ሣፎ ዓይነት የነበሩትንና በአሮሞ ሕዝብ ዘንድ በመጥፎ ምሳሌ የሚጠሩትን በመውሰድ ይሆናል። ዛሬም ከዚያ ያልተለዩና በአሮሞ ሕዝብ ጥቅም ላይ የቆሙ ከሃዲ የአሮሞ ተወላጆች በአመራር ላይ እንዳሉ መለየት የማይችሉ ሰዎች ስለመኖራቸው ችግር የሚሆንባቸው አሉ። እዚህ ላይ ስለክህደትና ታማኝነት የተለያዩ ግንዛቤዎች ሊኖሩ ይችላሉ። ከማንኛውም ማህበረሰብ ግንዛቤ አንፃር ማን በምን ጉዳይ ከሃዲ ሆነ በሚለው ጥያቄ አንፃር የሚሰጠው መልስም እንደዚያው የሚለያይና አወዛጋቢ ሊሆን እንደሚችል ግንዛቤ እየተወሰደ፤ ነገር ግን አንድ የማያወዛግብ ነገር ቢኖር አሚጣ የወለደቸውን እናቱን አሳልፎ ለጠላት ካራ የሚሰጥ ሰው ካለ እሱ/እሷ ሰው ያለምንም ማወላወል ከሃዲ ነው/ነች። አሮሞ ሆነው በመንግስት ባለሥልጣንነት መስራታቸው ወንጀል ባይሆንም፤ ነገሩ ሥራውን እየሰሩ ለአሮሚያ እርድ ለጠላት ካራ ያቀበሉ ሰዎች ከሃዲዎች ተባሉ እንጂ የአሮሞ ሕዝብ የሚገባውን እንዲያገኝ አላደረጉም፤ በዚህ ምክንያት ቢወቀሱም ሆነ ቢወገዙ ምክንያታዊ ነው። አንድ ወቅት ላይ ሕውሓት ከአነግ በተሻለ ለአሮሞ ሕዝብ ይቀርባል ብሎ የተናገረው የኦፒዲኦ ሰው አባዱላ ገመዳ የከሃዲዎች ምሳሌ ከመባል ምንም የሚያስቀረው ነገር አይኖርም። ይህንን ግለሰብ አስመልክቶ ሰለሞን ስዩም የኢህአዴግ ፍፃሜ (2005: 182) ብሎ በፃፈው መጽሐፍ ውስጥ “የአነግ የምን ጊዜም ጠላት የሆኑት አባዱላ ገመዳ ከ[ሕውሓት] ተሟላቸው በማፈንገጥ ወይም በማሰር እምብዛም የሚጠረጠር አልነበሩም።” በማለት ስለከሃድነቱ አስረግጦ ጽፏል። በመሆኑም የአሮሞ ተወላጅ በመሆናቸውና በመንግስት ሥልጣን ወንበር ላይ መውጣታቸው ተመዝኖ የግለሰብን ሥልጣን ከሥርዓት ጋር ሳያገናዝቡ አሮሞ እንደሕዝብ የሥልጣን ተጋሪ እንደሆኑ መግለፅ አደናጋሪዎች ቢሆኑ እንጂ ዕውነታን የማይገልጹ ናቸው።

አሮምያ ኢትዮጵያ ተብላ በዓለም ካርታ ላይ በምትታወቅ አገር ውስጥ የሚገኝ አንድ ክልል ሲሆን፤ ተወላጁ አሮሞ ደግሞ በሀገሪቱ በቁጥር ትልቁ ብሔር ነው። እንደ አንዳንድ መንግስታዊ ወይም ይፋዊ ባልሆኑ መረጃዎች አሮሞ ከአገሪቱ ሕዝብ 45.5 በመቶ ይሸፍናል። ከመፅሐፍ ቅዱስ ገለፃ አንፃር አሮሞ የኩሽ ሕዝብ ዘር ግንድ አንዱ ቅርንጫፍ ነው። ሔል ሊንዲስ ፅፎት ማሞ ዉድነህ ከተረጎመዉ የመጪዉ ጊዜ መፅሐፍ ገፅ 81 ላይ «በዕብራይስጥ ቋንቋ “ኩሽ” የሚለዉ መጠሪያ [በኋላ ላይ] ኢትዮጵያ ለምትባለዉ ሀገር የተሰጠ ትርጉም ነዉ። ኩሽ ማለት ደግሞ የኖህ የልጁ ልጅ የካም ልጅ ነዉ” በማለት የዘር ግንዱን ሲያስቀምጥ፤ ታቦር ዋሚም ከላይ በተጠቀሰዉ የራሱ መፅሐፉ ገፅ 8 ላይ «የአሮሞ ሕዝብ ትልቁ የኩሽ ሕዝቦች ቅርንጫፍ» በማለት ዋቢ በማስቀመጥ አስነብዮናል።

አሮሞ በአፄ ቴዎድሮስ እስከተቋረጠበት ጊዜ ድረስ ገዳ በመባል የሚታወቅ ባህላዊ ዲሞክራሲያዊ አስተዳደር የነበረዉና አፋን አሮሞም ከመግባቢያ ቋንቋነት ባሻገር በሥራ ቋንቋነትም ሲጠቀም የነበረ ሕዝብ ነዉ። ይህ የቋንቋ መጠቀም ከ1847 ጀምሮ ተቋርጦ ከቆየ በኋላ በጣሊያን ወረራ ወቅት የሥራ ቋንቋ ሆኖ ለትንሽ ጊዜ አገልግሎት ከሰጠ በኋላ፤ በኃይሌ ሥላሴ ከሸሽት መልስ ጋር ቋንቋዉ አገልግሎት እንዳይሰጥ ከመደረጉም በላይ የአሮሞ ዜጎች ሕልዉናም ራሱ ጥያቄ ምልክት ዉስጥ ገብቶ እንደነበርና በ1983 በማንሰራራት በክልል ደረጃ ሥራ ላይ በጽሑፍ የዋለ የሕዝብ ቋንቋ ነዉ። እዚህ ላይ ቀድሞስ አፋን አሮሞን ከመጠቀም የታገደበት ጊዜ አልነበረም እያሉ እንደማላገጥ የሚዳዳቸው ሰዎች መኖራቸው ነዉ። ለነዚህ ደግሞ መልሱ አምሃ ዳኘው ተሰማ አንደርሰንን ዋቢ አድርጎ እንደጠቀሰው ... ብሔረኝነትን የሚፈጥረው ማንኛውም ቋንቋ ሳይሆን ለህትመት የበቃ እና በህትመት አማካይነት በስፋት የተሰራጨ ቋንቋ ነዉ።” በማለት መልስ ሰጥቷል። መባሉ ስለታወቀና ከራሱ ብሔር አባላት ሌላ ሌሎች ሰፊ ተጠቃሚዎች እንዳሉት እየታወቀ አፋን አሮሞ ለህትመት እንዳይበቃ እና ለህትመት ከበቃም በኋላ

ለህትመት የተጠቀመበት በተለምዶ የላቲን ፊደላት ከሚባለው ጋር ተያይዞ በስፋት እንዲጥላለ በመደረጉ የአፋን ኦሮሞ ህትመት በስፋት እንዳይሰራጩ በቀጥታና በስልት እንዲዳፈን ተደርጓል።

ኦሮሞ በተፈጥሮ ሀብት የበለፀገ አከባቢ የሚኖር ሕዝብ ሲሆን፤ ከደረሰበት የተዛባ አስተዳደር የተነሳ እስከዛሬ ድረስ ደሄይቶ የሚኖር ሕዝብ ነው። በአጭር አገላለጽ ኦሮሞ ማለት ሀብታም አገር ያለው ሞላጭ ድሃ እንዲሆን የተደረገ ሕዝብ ነው ቢባል ያለበትን ሁኔታ ሊገልፅ ይችላል። ልዩነቱም ከደረሰበት የተዛባ አስተዳደር የተነሳ የኦሮሞ ድህነቱ የሀብት ብቻ ሳይሆን ከሚደረግበት ጫና የተነሳ የአጸምሮም ድሃ እንዲሆን ተገድዷል። ኦሮሞ ገዳ ተብሎ በሚታወቀውና በዕድሜ ላይ በተመሠረተ ባህላዊ ዴሞክራሲያዊ አስተዳደር ይተዳደር የነበረ ሕዝብ ሲሆን፤ ይህ ባህላዊ ዴሞክራሲያዊ አስተዳደሩ ከባዕዳን ገዥዎች ከደረሰበት ጫና የተነሳ ወደ በለፀገ ዘመናዊ ዴሞክራሲያዊ አስተዳደር እንዳያድግ የተደረገ አገርኛ አስተዳደር ብቻ ሳይሆን ሕዝቡ ራሱ ማንነቱን እንዲረሳ ብሎም እንዲጠላ የተገደደ ሕዝብ ነው። ይህ ብቻም አይደለም፤ የኦሮሞ ሕዝብ በቁጥር ብዛት ያለው ሕዝብ ከፍተኛ ሆኖ በዓለም ላይ ከደቡብ አፍሪካ የነጮ ዘረኝነት አገዛዝ (አፓርታይድ) ነፃነቱን ከጠየቀው ጥቁር ሕዝብ ቀጥሎ መብቱን በቁጥር አናሳ ከሆነው የሐበሻ ገዥዎች እየጠየቀ የኖረ ሕዝብ ነው።

ከዚህ ጋር ሊታይ የሚገባ ነገር ቢኖር አንድ ሕዝብ በመፍለስም ሆነ በኃይል በመስፋፋት የሚሰፍርባቸው አከባቢዎች ይኖራል። ለምሳሌ የዛሬ የተባበረ አሜሪካ የሚባለው አከባቢ ቀይ ሕንዶች የሚባሉ ሕዝቦች ይኖሩበት እንደነበርና እንግሊዞች ያፈናቀሏቸውና የራሳቸውን ዜጎች ያሰፈሩባቸው ቦታ ማለትም የዛሬው የነጮች ግዛት አውስትራሊያ አቦርጂኒስ ይባሉ የነበሩ ነበር ጥቁር ሕዝቦች ይኖሩበት እንደነበር የሚታወቅ ነው። አዲሱ ነዋሪ ወይም መጤው ያንን አከባቢ ብቻውን ወይም ከሌላው ጋር በሚፈጥሩት መስተጋብር ይጠቀሙበታል። የኦሮሞ ሕዝብ ዛሬ ኢትዮጵያ ተብላ በምትታወቅ አገር ውስጥ ከላይ በተጠቀሰው

ሁኔታ ማዕከላዊውን ሥፍራ በመያዝ በመኖር ላይ የሚገኝ ሕዝብ ነው። <በታላቋ> ኢትዮጵያ ውስጥ የኦሮሞ ሕዝብ ተመችቶች እየኖረ ነዉ ወይስ አይደለም ለማለት ደግሞ ለዚህ የሚመጥን መረጃ መሰብሰብ አስፈላጊ ቢሆንም (ለዚያውም በመረጃ ላይ የተመሠረተ ሥራ ለመስራት ሕጋዊና ተቋማዊ ሁኔታዎች የሚፈቀዱ ከሆነ)፤ ሕይወት ለኦሮሞ ሕዝብ ያልተመችና ይኼዉ ይስተካከል ዘንድ ከፍተኛ ቁጥር ያለዉ የኦሮሞ ሕዝብን በማሳተፍ በመታገል ላይ የቆየውና እስከ ቅርብ ጊዜ ድረስም ሕዝቡ የሚደግፈዉ ድርጅት አንዱ የኦሮሞ ነፃነት ግንባር (አነግ) ተቋቁሞ ከትጥቅ እስከ ሠላማዊ ትግል በማካሄድ ላይ የሚገኝ ድርጅት ነው።

ኢትዮጵያ በዕድገት የዓለም ጭራ መሆኗ አብዛኛዉ ሕዝቦቿ የሚስማሙበት ቢሆንም፤ በኦሮሞና ሌሎች የደቡብ ሕዝቦች ላይ ስለሚደርሰዉ ጭቆና ሲነሳ የጭቆናዉ ምንነት ላይ የሚሰጠዉ መልስ ቁርጠኝነት ራሱ ይለያያል። ለኋለቀርነቱ እንደ ምክንያት የሚጠቀሰው የአበሾች ቅኝ አገዛዝ እንደሆነ አጥብቀው የሚከራከሩ የመኖራቸውን ያህል ከዚሁ በተቃራኒ ደግሞ ለጦር መሳሪያ ሽመታ ወደ አውሮፓ ኃይሎች የተጠጋው የአበሾ ቅኝ አገዛዝ ራሱ ኋለቀርና ጥገኛ ቅኝ አገዛዝ ከመሆኑ ውጭ እስከ ዛሬም ቢሆን የዳበረ አስተዳደር ማስፈን ያልቻለ አገዛዝ እንደሆነ ጥርጣሬ እንደሌላቸዉ አስረግጠዉ የሚገልጹ አሉ። ምንም ተባለ ምን በዚሁ የአበሾ ጥገኛ ቅኝ አገዛዝ የተመረረ የኦሮሞ ሕዝብ ኤሊት የኦሮሞ ነፃነት ግንባር/አነግ በመባል የሚታወቀውን ብሔራዊ የአርነት ንቅናቄ በ1962/63 (በነ መገርሳ በሪ፣ አበማ ምትኩ፣ ሙሄ አብዶ፣ ሌንጮ ለታ፣ ገላሳ ድልበ፣ ዲማ ኖጎ፣ ኢብሳ ጉተማ፣ አባቢያ፣ ኤሌሞ ቂልጡ፣ እና ሌሎች በስም ያላስታወስኳቸው) በማቋቋም ማዕከላዊውን የኢትዮጵያ መንግስት መፋለም ከጀመሩ እነሆ ዛሬ ወደ አምስት አስርተ ዓመታት ተቆጥሯል። ከኮሎኔል መንግስቱ ኃይለማርያም የለበጣ አነጋገር ጀምሮ እስከ ተራ የሚባል ዜጋና ቁንጮ ባለሥልጣን ደረጃ ድረስ ስለኦሮሞ ሕዝብ የነፃነት ትግል መስማትም ሆነ መናገር የማይወዱ አምባገነኖች ቢኖሩም፤ የኦሮሞ ነፃነት ግንባር/አነግ በኢትዮጵያ የፓርቲ ፖለቲካ ውስጥ የራሱ የሆነ ጉልህ ሥፍራ ያለውና

ይህንን ከኢትዮጵያ ግዙፍ የሆነ ሕዝብ እወክላለሁ ስለሚለው ብሔራዊ የአርነት ንቅናቄ ከታሪክ አንፃር ምን ሰርቷል፤ ምንስ ይቀረዋል ብሎ ከመመዘን ሳይሆን፤ ይዞ የተነሳው ዓላማ ምንድን ነው? በኢትዮጵያ የፓርቲ ፖለቲካ ውስጥ በጥንካሬውም ሆነ በድክመቱ ምን ሚና ተጫውቷል የሚለውን ጥያቄ ማንሳት አስፈላጊና ጠቃሚ ይሆናል።

ለኦሮሞ ብሔራዊ የነፃነት ንቅናቄ መቀጣጠል የኦሮሞ ነፃነት ግንባር የመጀመሪያም ሆነ የመጨረሻ እንዳልሆነ ብዙ መሠረታዊ ድርጅቶችን ወደኋላ ተመልሶ ለማንሳት ያህል፤ እ.አ.አ በ1969 የመን አገር በጃራ አባገዳ (Jaarraa Abbaa Gadaa) የተቋቋመው የኢትዮጵያ ሕዝብ ነፃ አዉጪ ግንባር (Ethiopia National Liberation Front)፤ እ.አ.አ በ1973 በምዕራብ ሐረርጌ በደሰ ወረዳ ውስጥ በኤሌሞ ቂልጡ ለመጀመሪያ ጊዜ የተተኮሰው አንድ ጥይት፤ የሐረሩ አፍራን ቃሎ ከያኒ ወጣቶች እንቅስቃሴ፤ በጣሊያን ወረራ ወቅት በመጫ አሮሞዎች ተነስቶ የነበረው የምዕራብ ኦሮሚያ ፌዴሬሽንና ከ1956 ጀምሮ ደግሞ በሥር ነቀል አደረጃጀቱ የሚታወቀውን የመጫ ቱላማ መረዳጃና ልማት ማህበር የሚጠቀሱ ናቸው። በተለይም ስለኦሮሞ ብሔርና ስለብሔራዊ ንቅናቄው መነሳት ካለበትም በመጀመሪያ መነሳት ያለበት ጉዳይ ስለዚሁ ማህበራዊ ተቋም፤ ስለመጫና ቱላማ የመረዳጃና ልማት ማህበር ታሪክ መሆን እንዳለበት ብዙ የኦሮሞ ተወላጆች የሚስማሙበት ሲሆን፤ የዚህን ድርጅት ሚና ቀንጭብ አድርጎ እንኳን ሳይጠቀስ ማለፍ፤ ስለኦሮሞ ሕዝብ ትግል የሚነሳው ሐሳብ ሙሉ ሊሆን እንደማይችል ያሰምሩበታል። ፕሮፌሰር መሐማድ ሐሴን “Being and Becoming Oromo በተባለው ስብስብ መጽሐፍ (1996: 74) ላይ “... the Metcha-Tulama Association ... championed the political, social, cultural, educational and health improvements, and political rights of the Oromo people and symbolized the collective will and determination of the Oromo to assert their unity, and human dignity.” በማለት ለማህበሩ የሚመጥን ምስክርነቱን ሰጥቷል።

በዚሁ መሠረት በማንኛውም ሕብረተሰብ ዘንድ ትግል ቆስቋሽ አካል እንደሚኖር ሁሉ የኦሮሞ ሕዝብን ከድህነትና ኋላቀርነት ለማለቀቅ የኦሮሞ ሕዝብን በልማት ዙሪያ ለማሰባሰብ እግረ መንገዱንም ለብሔር ማንነቱ ግንባታ መሠረት ለመጣል እንዲሁም የትግል ስልቱንም ከፍ ለማድረግ ከተቋቋሙት ድርጅቶች ውስጥ በ1956 የተቋቋመው የመጫ ቱላማ የመረዳጃና ልማት ማህበር ግንባር ቀደምና ሚናውም የላቀ ማህበራዊ ድርጅት ነው። የመጫና ቱላማ የመረዳጃና ልማት ማህበር ዓላማዎች ናቸው ተብለው የተጠቀሱትን ለማስፈጸም እስከ የዛሬው የአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ድረስ በመስፋፋት መሠረተ ሰፊ እንቅስቃሴ ሊፈጥር ችሎም ነበር። በዚህ በተፈጠረው በመጫ ቱላማ መረዳጃ ማህበር ውስጥ የኦሮሞን የብሔርተኝነት ንቃት ከፍ የሚያደርጉ የኦሮሞ ዜጎች እየጎለበቱ መጡ። የመጫ ቱላማ የልማትና የመረዳጃ ማህበር የራስ አገዝ ተራድኦ ዓላማን አንግቦ የተቋቋመ ቢሆንም ውሎ ሲያድር ግን እንቅስቃሴው የኦሮሞ ብሔረተኝነትን መሠረት የጣለ ነው። የዛሬን አያደርገውና እንደ ሌንጬ ለታ አገላለፅ ከሆነ ደግሞ “የመጫ ቱላማ ማህበር የኦሮሞ ወጣቶችን ከውርደት ነፃ የሚወጡበትን አማራጭ እንዲያስቡ” ያስተማራቸው ድርጅት እንደሆነ ገልጿል። ሞቲ ቢያ (1996/1998: 81) ደግሞ “ይህ ጀኔራል ታደሰ ብሩ በታላቅ ጀግንነት እስከ መስዋዕትነት ድረስ የመሩት ማህበር ለኦሮሞ ሕዝብ ትግል ብሔራዊ ንቃት መዳበር ታላቅ ሚና ተጫውቷል።” በማለት ምስክርነቱን አስፍሯል። በመሆኑም በኢትዮጵያ ከ1956 ወዲህ የተቋቋሙት የኢትዮጵያ መንግስታት በኦሮሞ ሕዝብ ላይ የጥቃት እርምጃ ለመውሰድ ሲያልሙ የመጀመሪያ በትራቸው የሚያርፈው በመጫና ቱላማ ማህበርና በአመራር አባላቱ ላይ ነበር/ነው። ለአብነትም የኦሮሚያ ክልል ዋና ከተማ ወደ አዳማ መዛወሩን በመቃወም ሕዝባዊ የተቃውሞ ስብሰባ ባስተባበሩ የማህበሩ አመራርና አባላት ላይ (የዚህን መጽሐፍ ደራሲ ላይ ጭምር) ዕድሜና ፆታን ሳይለይ በኢህአዴግ መንግስት የደብዳቤና የእስራት እርምጃ ተወስዶባቸዋል፤ ማህበሩም ዳግም እንዳይንቀሳቀስ ፈቃድ ተከልክሏል፤ ንብረቱም በዚሁ መንግስት ተዘርፏል።

ሌላ ጉዳይ፤ ኢትዮጵያውያን ከተለያዩ ብሔር/ብሔረሰቦች የተሰባሰቡ መሆናቸውን እያወቁ የሚያደበሰብሱት አንዳንድ የአበሻ ኤሊቶች በኦሮሞ ስም የተደራጀውን የኦሮሞን ድርጅት ስም ለማጠልሸት ሲሉ የመጫ ቱላማ የልማትና መረዳጃ ማህበርን እንዳለ ወደ አነግነት የተለወጠ አድርገዋል የሚገምቱ ቢሆንም፤ ነገር ግን በማንኛውም ቦታ እንደሚደረግ ሁሉ ምጡቅ የመጫ ቱላማ የልማትና መረዳጃ ማህበር አባላት የነበሩ ማህበሩን ከሌላ በማድረግ የኦሮሞ ነፃነት ግንባርን መመስረታቸው ወይም መቀላቀላቸው አይካድም። በመጫ ቱላማ የልማትና መረዳጃ ማህበር ላይ የተንደረደረዉ የኦሮሞ ሕዝብ ብሔራዊ የነፃነት ትግል እንቅስቃሴ በማይናወጥ መሠረት ላይ ያቆመዉ ከዚሁ ማህበር መጥቀው የወጡ የኦሮሞ ነፃነት ግንባር (አነግ) አባላት መሆኑን ማንም ሊፍቀዉ የማይችል የታሪክ ሐቅ ነዉ።

አነግ ብዙ የኦሮሞ ልሂቃን የተሰባሰቡባቸው የኢትዮጵያ አርነት ግንባር፣ የባሌ ኦሮሞ ንቅናቄ፣ የአፍራን ቃሎ አርቲስቶች እንቅስቃሴ፣ የአርሲ ኦሮሞ መስዋዕትነት ነፃብራቅ፣ የመጫ ቱላማ የመረዳጃና የልማት ማህበርና የተማሪዎች ንቅናቄ በአጠቃላይም የሁሉም የኦሮሞ ሕዝብ የብሔራዊ ነፃነት ንቅናቄዎች መቋጫ ብቻም ሳይሆን ኢትዮጵያን ዲሞክራሲያዊ አገር ለማድረግ የተነሳ የኦሮሞ ሕዝብ ድርጅት ነበር ቢባል የተጋነነ አይመስለኝም። መሐመድ ሐሴን ከላይ በተጠቀሰው መፅሐፍ ገፅ 77 ላይ የዛሬውን ራስን በራስ ማስተዳደር እና ኢትዮጵያን በጋራ ማስተዳደር የሚመስለውን ፌዴራላዊ አስተዳደርን በሚያንፀባርቅ መልኩ “... the major objective of the Oromo national struggle is the establishment of Democratic Republic of Oromia and stresses the importance of the voluntary unity of the people of Ethiopia and the Horn of Africa. The OLF reflects the political maturity of the Oromo national movement.” በማለት ጽፏል።

የዚህን ድርጅት ከምስረታው ለማጥፋት የተነሳው አፋኙ የንጉስ ኃይሌ

ሥላሴ መንግስት በተለይም በጣሊያን ወረራ ወቅትና ከጣሊያን ወረራ በኋላ የኦሮሞ ሕዝብን የለዉጥ ፍላጎት በማጤን በኦሮሞ የለዉጥ ፈላጊ መሪዎች ላይ ክንዱን ለማፈርጠም ያላደረገው ነገር አልነበረም። ጥቂቶችን ለመጥቀስ ያህል የኦሮሞ ተወላጆች ከፍተኛ ትምህርት እንዳይማሩ፤ ቢማሩም እንኳን ከስድስተኛ ክፍል በላይ እንዳያልፉ፤ የኦሮሞ ዜጎች ለሹመት እንዳይታጩ፤ በተለይም በወታደራዊ መስክ ከፍተኛ የመኮንንነት ደረጃ ላይ እንዳይደርሱ ተወስኖባቸው እንደነበረ ይታወቃል። አንዳርጋቸው አሰግድ እንደገለጸው በ“1963 የአፄ ኃይሌ ሥላሴ መንግስት የኦሮሞን እንቅስቃሴ ለማፈን በኦሮሞ ታጋዮች ላይ ከፍተኛ የጭቆና እርምጃዎችን የፈጸመበት ዘመን እንደነበርና በተለይም ሕዳር 4 ቀን 1963 የሐረር አካዳሚ [የ1ኛ ኮርስ] ምሩቅ [እና የሐረር መምህራን ማሰልጠኛ በሕግ የመጀመሪያ ድግሪ ምሩቅ] የነበረው የመቶ አለቃ ማሞ መዘምርን በ1959 “በሲኒማ አምፒየር ላይ በምብ ጥላሃል፤ ከጀኔራል ታደሰ ብሩ ጋር መንግስትን ለመገልበጥ አስረሃል” የሚል ክስ ከመሰረተባቸው በኋላ የሞት ቅጣት ተወስኖባቸው በስቅለት የገደለበትን ሁኔታ ታሪክ ያስታወቃል። በመጨረሻ ቱላማ አባልነታቸው በገመገፋ ቡልቂ በምትባል ከተማ በእስር ላይ ቆይተው የነበሩት አቶ ሰይፉ ተሰማም መስከረም 16 ቀን 1964 በታሰሩበት ክፍል ውስጥ «ባልታወቀ ምክንያት» ሞተው ተገኙ ተባለ። አቶ ኃይለማሪያም ገመዳ በአዲስ አበባ ወህኒ ቤት በእስር ላይ እንዳሉ በተፈጸመባቸው ድብደባ ሕይወታቸው አለፈ። አቶ ተመስገን ኃይሌ የተባሉትም ታጋይ «ሕይወቴን አጠፋ» ተብሎ ተነገረ።” (ገጽ 117) በማለት የታሪክ ማስረጃ በማጣቀስ የአነግን እንቅስቃሴ ለማዳከም የተደረገውን የነፍስ ግድያ ወንጀል አንዳርጋቸው አሰግድ አስቀምጧል።

ይህም አልበቃ ብሎ በዚሁ በኃይሌ ሥላሴ ሥርዓት አፋን ኦሮሞ በማንኛውም መንግስታዊ ተቋም ውስጥ እንዳይነገር የተከለከለበትና እታች እስካለው የመንግስት መስሪያ ቤት መዋቅር ድረስ አፋን ኦሮሞ ብቻ መናገርና መስማት የሚችል ሰው ሳይወድ በግዱ፤ ለዚያውም ፍትህ ለማይገኝበት ጉዳይ ተጨማሪ ገንዘቡን ከፍሎ አስተርጓሚ መግዛት

ይገደድ እንደነበር ይታወቃል። ይህ ብቻም ሳይሆን ቀደም ሲል የአፄ ምኒልክን ወደ ኦሮሞ አገር መስፋፋት ለማገዝ ከሩሲያ ንጉስ ኒኮላስ ተልኮ መጥቶ የነበረው እስክንድር ቡላቶቪች ከእንጦጦ እስከ ባሮ ብሎ ከፃፈውና ዶ/ር አምባቸው ከበደ ወደ አማርኛ ከተረጎመው መፅሐፍ (ገጽ 124) ላይ ስለኦሮሞ ሕዝብ ጠባይ ሲፅፍ “የኦሮሞ ዋና መለያ ነፃነቱን የሚወድና ራሱን ችሎ ለመኖር የሚጥር መሆኑ ነው። ኦሮሞ ራሱን ችሎ ለመኖር የሚወድ ቢሆንም ነፃነቱ እስካልተነካበት ድረስ ለአባ ወራዎች፣ ለጎሳ ሽማግሌዎችና ለባህሉ ትልቅ አክብሮት አለው።” በማለት ኦሮሞ ማን እንደሆነ እማኝነቱን ሰጥቷል። እንግዲህ የአበሻ ገዥዎች ይህንን የራሱን ጠባይ የሚወደውን የኦሮሞን ሕዝብ ጎዱት፤ ቀፄው ላይ መስዋዕትነት እንዲከፍል አስገደዱት። በገዛ የተፈጥሮ ሀብቱ በደጃፉ ላይ እንዲገደል የተገደደው የኦሮሞ ልጅ በየአቅጣጫው ሊንቀሳቀስ ግድ ሆነበት። ለብሔራዊ ማንነቱ የተንቀሳቀሰውን ይህንን ትልቅ ሕዝብ ሞራሉን ለመንካትና ለማኮሰስ ሲባልም ጠባብ አሉት። አነግሞ የተመሰረተው በዚህ አስገዳጅ ሁኔታ ውስጥ እንደሆነ ግንዛቤ ሊወሰድ ግድ ይላል።

እንኳንስ ሰው ለማዳ ተደርገው የሚኖሩ የቤት እንስሳት የሆኑና በደሜ ነፍስ ምግባቸውንና ማረፊያቸውን በሠላም የሚፈልጉ ድመትና ውሻ እንኳ ቢሆኑ አንድ ሰው በአንድ ክፍል ውስጥ አስገብቶ የሚገርፋቸው ከሆነ፤ መገረፋቸው ከሚችሉት በላይ ሲሆንባቸው ጥፍራቸውን ለመቧጠጫ፣ ክራንቻቸውን ለመንከሻ እንደሚጠቀሙበትና ከዚያ ሲወጡ ቤቱን ጥለው እንደሚፈረጥጡና ደሜ ነፍስ ፍላጎታቸው አስገድዷቸው ወደ ቤቱ ቢመለሱም፤ ገራፊውን ዘወትር ከመጠራጠር ለአፍታም ያህል አይዘናጉም። ሰብአዊ ሰው ከሆነ ደግሞ ሊቋጥር የሚችለውን ቂም በቀል፣ ሊወሰድ የሚችለውን የበቀል እርምጃ (በሰው ልጅ ሕሊናዊ ሚዛን በይቅርታ ካልታለፈ በስተቀር)፤ ጊዜ፣ ቦታና ሁኔታን ጠብቆ ምን ሊከሰት እንደሚችል መገመት የማይችል ሰብአዊ ፍጡር ቢኖር፤ ያ ሰው ወይም ማህበረሰብ ስለሰብአዊነቱ ጥርጣሬ ቢገባን አይፈረድም። ስለሆነም፤ በዚሁ የተነሳ ከኦሮሞ ሕዝብ ጥያቄ ክብደት

በመነሳት የኦሮሞ ብሔረተኞች ለብሔሩ ንቅናቄ (ለአነግ) የሚመጥነውን መልክ ሊሰጡት ችለዋል። መረራ ጉዲና (2003፡ 22) ለዶክተራት ድግሪ ማሟያ በፃፈው ጽሑፍ ላይ “*When the political leaders of an ethnic movement make demands to that effect, the ethnic movement therefore by definitions becomes a nationalist movement.*” የሕዝብ ጥያቄና የፖለቲካ ንቅናቄ መነሻ ተያያዥነት ያላቸው እንደሆነ አመለካች መሆኑን ገልጿል። የኦሮሞ ነፃነት ግንባርም መነሻ ሐሳብም ከዚህ የተለየ አይሆንም።

በምስራቅ አፍሪካ አከባቢ ላይ ስለኦሮሞ ሕዝብ የሚያሳስባቸው ሦስት አገሮች ቢኖሩም፤ ኢትዮጵያና ሶማሊያ ግንባር ቀደም ተጠቃሾች ይሆናሉ። የሶማሌ መንግስት “ለመገንባት ለሚያልሟት ታላቋ ሶማሊያ በሚሊዮናት የሚቆጠረው የኦሮሞ ሕዝብ [እና መሬት] እንደ ጥሬ ዕቃ ይታያቸው ነበር” ብሏል ሰላሞን ስዩም ከላይ በተገለጸው መጽሐፍ። ሶማሊያ የኦሮሞን መሬት ለመያዝ በግልፅና በስዉር ከሚያደርጋቸው ደባዎች ውስጥ በኦሮሞ ሕዝብ ስም ያደራጀቻቸው ኦሮሞ አቦ ነፃነት ግንባር የመሳሰሉ የፖለቲካ ድርጅት የመሳሰሉ ሲሆን፤ ይባስ ብለው በ1969 የሶማሊያው መሪ ዚያድ ባሬ ኢትዮጵያን በመውረሩ በሁለቱ ዝሆኖች መሀከል በተደረገው ፍልሚያ ክፉኛ የተጎዳው የኦሮሞ ሕዝብ ነው። ከዚያ ቀደም ብሎም የኦሮሞን ዓላማ አንግበው ለነፃነት ትግሉ ችቦ ለመለኮስ የተንቀሳቀሱ የኦሮሞ ነፃነት ግንባር ታጋዮች ማንነታቸውን በሃይማኖት እንዲለዩ ከሱማሊያ መንግስት ዕውቅና ያላቸው ሽፍቶች የተጠየቁትም፤ ሁሉም የኦሮሞን የነፃነት ዓላማ ያነገቡ ስለመሆናቸው እንጂ ሌላው ከዚህ ጋር ወይም ከኦሮሞነት በኋላ የሚመለስ መሆኑን እቅጩን ስለተናገሩ፤ በዚህ በዚያድ ባሬ ስዉር እጅ ለወሬ ነጋሪ እንኳ እንዳይተርፉ ተደርገው ተጨፍጭፈው በአንድ ጉድጓድ እንዲቀበሩ የተደረጉት ከዚህ ከሱማሌ መንግስት ተቀጥላ ጥያቄ የተነሳ ነው። በዚህ ምክንያትም የኦሮሞ ነፃነት ግንባር ለተወሰኑ ዓመታት ያለ ሁነኛ መሪዎች ወይም በሁለት ከፍተኛ መሪዎች ብቻ እንዲንቀሳቀስ ተገድዶ እንደነበር የኦሮሞ ሕዝብ በቁጭት የሚያስታወሰው ጉዳይ ነው። የኦሮሞን ችግር

በአንክሮ ሲመለከቱት ደግሞ በኦሮሞ አከባቢ የሚገኙ ጎረቤት ሕዝቦች ሳይቀሩ የኦሮሞን የተፈጥሮ ሀብት ቀምተው ለመዉሰድ ወይም ገደብ የለሽ በሆነ ሁኔታ ለመጠቀም ከሚያድርባቸው ስግብግብ ፍላጎት የተነሳ፤ ኦሮሞ ምንም አጋዥ ሳይኖረው ለሃምሳ ዓመታት ያህል ብቻውን እንዲታገል የተፈረደበት ሕዝብ ሲሆን፤ ብሔራዊ የነፃነት ንቅናቄውም በብዙ ችግሮች ውስጥ በማለፉ በምሳሌነት ተጠቃሽ ነው። ስለሆነም በ1962 ተቋቋመ ተብሎ የሚነገርለት ድርጅት፤ የኦሮሞ ነፃነት ግንባር (ኦነግ)፤ ከአቋሙ የኦሮሞ ሕዝብን ነፃነት ለማጎናፀፍ ብሎም ኢትዮጵያን ዴሞክራሲያዊ (decolonization of Oromia and democratization of Ethiopia) ለማድረግ ነዉ ቢባልም፤ በቀጣይነት ከሚገለጽ ከውስጥና ከውጭ በገጠሙት ችግሮች የተነሳ እንዲህ እንደተፈለገው በአጭር ጊዜ ሊሆንለት አልቻለም። ይኼውም፤ በቅደም ተከተል ሲያስቀምጡት ኦሮሞን ከቅኝ አገዛዝ ማላቀቅና ኢትዮጵያን ዴሞክራሲያዊ ማድረግ የሚለው የኦነግ ሐሳብ ራሱ እንደ ሐሳብ በሐበሽ ተወላጆች ዘንድም ሆነ በኦሮሞ ተወላጆች ዘንድ ሳይቀር የራሱ ችግር ያለበት ሆኖ ቆይቷል። ዛሬም ቢሆን በቀላሉ ልላቀቅ የምችል አይመስልም።

የኦሮሞ ክልል የኢትዮጵያ ማዕከላዊ ግዛት መሆን ጥቅም ቢኖረውም ከጥቅሙ ጉዳቱ ሳያመዝንበት አልቀረም። ኦሮሚያ በዉስጡ የሚገኙትና በዙሪያ የከበቡት ብሔር ብሔረሰቦች በኦሮሞ የመዋጥ ወይም የመበተን ሥጋት እንደሚያድርባቸው በርካሽ ዋጋ ራሳቸውን የሸጡ ኤሊቶቻቸው የሚሰጧቸውን የተሳሳተ መረጃ እየሰሙ፤ ከዕለታት በአንዱ ቀን በኦሮሞ ሕዝብ የመጠቃት አደጋ ይደርስብናል፤ ከፍ ሲልም የኦሮሞ ሕዝብ የራሱን ዕድል እንዲወስን ዕድል ከተሰጠው ይህ ሕዝብ የሚወስነው የራሱ ዕድል ብቻ ሳይሆን የሌሎችንም ብሔር ብሔረሰቦች ዕጣ ፋንታ ይሆናል የሚል ሥጋት አድርባቸው፤ እራሳቸውንም በሥጋት ዉስጥ ከትተዉ ለራሳቸውም ሆነ ለኦሮሞም ሠላም የነሱበት ጊዜ ቀላል አይደለም። ለምሳሌ፤ ዩሱፍ ያሲን የተባለ ፀሐፊ ኢትዮጵያዊነት፤ አሰባሳቢ ማንነት በአንድ አገር ልጅነት በተባለ መጽሐፉ ገጽ 255 ላይ “... የኦሮሞ የራስን ዕድል በራስ የመወሰን መብት ተግባራዊ በሚሆንበት ወቅት

አሮሞው፤ እንደ አንድ ስብስብ የራሱን የወደፊት ዕድል ብቻ አይደለም የሚወስነው። እግረ መንገዱን የበርካታ የኢትዮጵያ ብሔረሰቦችን ዕጣ ፋንታም ጭምር ነው የሚወስነው።” ያለው አንዳንዱ ውስጥ ለውስጥ በለበጠ ይነገር የነበረውን የአሮሞ ብሔር ተገንጥሎ ኢትዮጵያን ያፈርሳል የሚሉትን ሚርት በመጽሐፍ ደረጃ አሳትሞ አርድቷል። ከ2010 ዓም ወዲህ ደግሞ በኢትዮጵያ በተፈጠረው የፖለቲካ መለዋወጥ ሁኔታ የተነሳ በአነግ እና አፊኮ መሀከል እያቆጠቆጠ የመጣውን መስማማትና ወደ አገር ቤት የተመለሱ የአሮሞ ኤሊቶች ወደ አሮሞ ድርጅቶች መሳሰብን በክፉ ዓይን የተመለከቱት ጥቂት ሰዎች ጤንነት አልተሰማቸውም። እንዲህ እንዲህም እያደረጉ በአሮሞ ብሔረተኝነት (እሱም በሙሉ መገለጫው ካለ) እና በኢትዮጵያ አንድነት መሀከል እየተጠራጠሩ እንዲኖር ያደርጋሉ። ተፈራም አልተፈራ፤ ተፈለገም አልተፈለገ፤ የኢትዮጵያ ፖለቲካ ማዕከል ከሐበሾች (አማራ፣ ትግሬና ኤርትራ) ተፅዕኖ ወጥቶ አሮሚያ እየሆነ መምጣቱ ዕውነትና አይቀረ እየሆነ መሆኑን መካድ አይቻልም። የኢትዮጵያን የሀገረ መንግስት ግንባታ ለማጠናቀቅም ሆነ እንደ አዲስ ለማስጀመር ማዕከሉ አሮምያ የሆነው በተገቢ ሁኔታ መገንባት ካልተቻለ ዳር የነበሩት ሁሉ ጎረቤት አገር ሆነው እንደሚቀሩ ሳይታለም የተፈታ ነው።

የአሮምያ የኢትዮጵያ አማካይ ሥፍራ ላይ መሆን ጥሩ አጋጣሚ ቢሆንም በሌላም በኩል የአሮሞ ጂኦግራፊያዊ አቀማመጥ ወጣ ገባ (enclave/exclave) ስለሆነና ከራሱ ክልል የመሬት ጥበት የተነሳ የአሮሞ ፍቅር የሌለው የጎረቤት ብሔር/ብሔረሰብ ኤሊት ሁሉ፤ አሮሞ አንድ ቀን ሊተናኮለንና ኢትዮጵያዊ አንድነት ሊያጠፋ ይችላል ብለው የሚሰጉ እንዳሉ ይገመታል። ከሁሉ በላይ ግን ሀብት ለማፍራትም ሆነ በተፈጠረው ሀብት ለመዝናናት ሲፈልጉ እነዚያ አሳሳች የጎረቤት ሕዝቦች ኤሊቶች አሮሚያ ውስጥ ማረፍ፣ ማለፍና የተፈጠረውን ሀብት በቋሚነት ለማስቀመጥ ወይም ለመጠቀም ሁሉም አለኝታ የሚያደርጉት የኢትዮጵያ ማዕከላዊ አስተዳደር ያለበት አሮሚያን ስለሆነ፤ የአሮሞ ሕዝብን ጥቅም ለማስጠበቅ የአሮሞ ሕዝብ አፊ ቀላጤ (mouth piece)

ነኝ የሚለውን አነጻጽ የመገንጠል ዓላማ ያራምዳል በማለት አምርረው በመወንጀል ያጥላላሉ። በዚህ ብቻም ሳይወሰኑ ስለአሮሞ ማንነቱ የሚያነሳ ኢትዮጵያዊ ሲያጋጥም በአነጻጽና በሽብርተኝነት በመፈረጅ ወደ እስር ቤት ቀለል ካደረጉለትም ወደ ጥግ ይገፉታል። የአበሻ ገዢዎች የአገዛዝ ዘይቤያቸው እንዳለ ሆኖ፤ አሮሞ የሆኑ፤ ነገር ግን አሮሞን በርካሽ ዋጋ የሚሸጡ አቀባባይ የሆኑ የአሮሞ ተወላጆች ሳይቀሩ፤ አነጻ ታግሎ የአሮሞ መብትን ካስከበረ፤ የአሮሞ ሀብትን (የሰው ሀብትን ጭምር) በርካሽ ዋጋ መሸጥም ሆነ መግዛት ስለሚቀርባቸው በአነጻ አሳብበው አሮሞ ጠል (*OLF and Oromo phobia*) ስሜት እንዲዳብር ያደርጋሉ። ስለዚህ በእነዚህ ችግሮች ምክንያት አነጻ የቆመለት ዓላማ ላይ እንዳይደርስ ሆኖ እንዲቆይ የተፈረደበት ድርጅት ከመሆኑም በላይ ከቅርብ ዓመታት ወዲህ ደግሞ ዳግም የመበታተን አደጋ የተጋረጠበት የፖለቲካ ድርጅት እንዲሆን ተደርጓል። በዚህ ደግሞ ከላይ እንደተገለጠው ሰማሊያን ጭምር ሌሎች የውጪ መንግስታትም ተሳትፈዋል።

የሩቁን ትተን የቅርቡን ዓመታት እንኳን ብናነሳ፤ የአሮሞ ነፃነት ግንባር/አነጻን በስም እንጂ እንደ አንድ ድርጅት ስለአለመኖሩ የሚናገሩ የሕወሓት አገዛዝ አባላት፤ አነጻ አለ እንኳን ቢባል አራትና አምስት ቦታ ስለመከፋፈሉ መረጃዎች እያላቸው፤ ነገር ግን በዚህ ግንባር ስም በመወንጀል ስፍር ቁጥር የሌላቸው የአሮሞ ተወላጆች እስር ቤት እንዲታገሩ አድርገዋል። ሙያተኛ ምስክሮች (*professional witness*) ተብለው የሚታወቁና በገንዘብ የተገዙና ስማቸውን የሚቀያይሩ የሐሰት ምስክሮችን አስመስክረውባቸዋል። ከጥላቻ ወይም ከአድሎአዊ (*prejudiced*) አመለካከት አንፃር ሳይሆን ሥነ ምግባር በተላበሰ ሁኔታ ቢመለከቱት የአሮሞ ተወላጆችን በተመለከተ የፍትህ ሥርዓቱ ሳይቀር በፖለቲካ ተጠምዝዞ ፈርዶባቸዋል። ፀረ- አፓርታይድ ታጋይ ኒልሰን ማንዴላ የአፍሪካ ብሔራዊ ኮንግራስ መሪ በነበረበት ጊዜ፤ ከሥራ ቤት የመዋል አመፃ አድርገው በነበረበት ወቅት ፍርድ ቤቱ በቂ ማስረጃ ባለመቅረቡ ከእስር ነፃ ያደረጋቸውን ምሳሌ በመውሰድ፤ ከጥላቻ ነፃ በሆነ ሁኔታ የወቅቱ የደቡብ አፍሪካን የነጭ ዘረኛ መንግስትን ከገለጸበት

ሁኔታ የኢትዮጵያው ፍርድ ቤት ከሱ ያነሰ ነዉ የማለት ያህል እንደሆነ፤ ማንዴላ (1994፡ 308) “*The court system was perhaps the only place in South Africa where an African could possibly receive a fair hearing and where the rule of law might still apply.*” ብሎ ስለዘረዘዉ መንግስት ፍትህ አካል አቋም ምስክርነቱን ገልጿል። ኢትዮጵያ ውስጥ ግን ይህንን ዓይነት የፍትህ ተቋም ማየት ባለመቻሉ ዜጎች በተለይም የኦሮሞ ተወላጆች በአንድ የብሔር ድርጅት በአነግ ስም እየተከሰሱ ፍዳቸውን እንዲቆጥሩ ተደርገዋል።

ተከሳሾች የአነግ አመራር አባል፣ ሴል አባል ወይስ ሕዋስ አባል፤ የሁሉም ወይም የአንዱ አባል መሆናቸዉ በውል ሳይገለፅ፤ በተከሳሾቹ መታሰር ምክንያት በሕይወታቸዉ፣ በኑሮአቸዉ፣ በጤናቸዉና በቤተሰባቸዉ ላይ በምንም ዓይነት መለኪያ ሊገመት የማይችል መጎሳቆል ከመደረሱም በላይ፤ ሌሎች የኦሮሞ ብሔር ተወላጆችም ውሎ ቢያድር እንጂ የነሱም ዕጣ ፈንታ ከዚሁ እንደማይወጣ የሥነ ልቦና ሥጋት እንዲያድርባቸዉ ተደርጓል። ከዚህ ባለፈም ሕይወታቸዉን ያጡና ዛሬም ድረስ በእስር ቤት የሚሰቃዩ የኦሮሞ ተወላጆች ቁጥርን መናገር ያስቸግራል። ዶክተር ብርሃኑ ነጋ (1998፡ 105) “አነግ ናቸዉ ተብለዉ የተጠረጠሩ በርካታ ግለሰቦች ይኸዉ ከ8 ዓመት በላይ ያለፍርድ በወህኒ ቤት ይሰቃያሉ” በማለት እማኝነቱን ሰጥቷል። ሰለሞን ስዩም (2007፡ 70) ደግሞ “ዓለማችን ስንት ዓይነት ተቃራኒ ሁኔቶችን አቅፋለች! ቻይና፣ ነብር ያደነ ሰዉ በሞት የሚቀጣባት ሀገር ናት፤ የህወሓት ኢትዮጵያ ግን ኦሮሞ አዳኞችን ትሸልማለች። በነቀሉት ጥፍር፣ በሰበሩት እግር፣ ባፈረጡት ዓይን፣ ከጥቅም ውጭ ባደረጉት ጭንቅላት ልክ ዕድገት የሚያገኙ ህወሓቶችና ተባባሪዎቻቸዉ የሞሉባት ምድር ኢትዮጵያ።” በማለት ንፅፅራዊ አስተያየቱን አስቀምጧል። ይህ መጽሐፍ ለ2ኛ ጊዜ ለዕትም በሚዘጋጅበት ጊዜ ላይ ሳይቀር የኦሮሞ ፌዴራላዊ ኮንግሬስ (ኦፌኮ) ከፍተኛ አመራሮች፣ አባላትና ደጋፊዎች ተወንጅለው ወደ እስር ቤት ተወርውረው ይገኛሉ። ከነሱም ውስጥ የሰሜን ሸዋው ኦፌኮ ኮሚቴ ምክትል አስተባባሪ ወጣት ደጀኔ ግርማ ሁሪሳ በእስር ላይ እያለ የእግሮቹ

አውራ ጣት ጥፍሮች በፒንሳ ተነቅለዋል። ይህ ሁሉ የወንጀል ድርጊት የሚፈጸመው የኦሮሞ ድርጅቶችን ሕልውና ለማጥፋት ከፍ ሲልም የኦሮሞ ብሔር ሕዝብን የነፃነት ታጋዮችን አንገት ለማስደፋት እንደሆነ ጥርጥር የለውም። በ2009 ዓም የኦሮሞ ተወላጆች በአርሰዲ እሬቻ ክብረ በዓል ላይ በመንግስት ኃይል ጭስ ተለቆጣቸው የሞቱትን ዜጎች ከምንም ያልቆጠረው የኢፌዲሪ የሰብአዊ መብቶች ኮሚሽን ባለሥልጣን አዲሱ ገብረ እግዚአብሔር (ዶ/ር) ሳይቀር ሰለባዎቹ ተረጋግጠው ሞቱ ብሎ ለሕዝብ ተወካዮች ምክር ቤት ሪፖርት ያቀረበውና እንደ ውለታ ተቆጥሮለት እሱም መንግስትን፣ ሕዝብና አገርን ወክሎ በውጪ አገር ‘አምባሳደርነት’ መሾሙ የኢትዮጵያ ነገር መቼ የኦሮሞ ተወላጆችን ከማሳዘን እንደሚወጣ ያሳስባል።

በአርእስቱ ላይ ወደ አነሳሁት አነግ ልመለሳችሁና ኦሮሞ ላይ ከኢትዮጵያ ገዥዎች በኩል የሚደርስበት ተፅዕኖ እንዳለ ሆኖ፤ በሌላም በኩል የኦሮሞን ሕዝብ መብት ለማስከበር እታገላለሁ የሚለው አነግ እራሱ ቀላል ነው የማይባል ድርጅታዊ የዉስጥ ድክመት ያለበት ነው። አነግ ቢኖርም ባይኖርም አሌክሳንደር ቡላቶቪች እንደፃፈው “የኦሮሞ ሰው በነፃነት መኖርን ስለሚመርጥ” እና ከተቻለ ደግሞ ዴሞክራሲያዊነትን በተጎናጸፈች በታላቋ ኢትዮጵያ ዉስጥ፤ ካልተቻለም ነፃ ኦሮሚያን ለማየት ካለዉ ፍላጎት (ለዚያውም ከምኞት ያላለፈ ፍላጎት) የተነሳ ብቻ ኦሮሞ ጠል የሐበሻ ሰዎችና ሌሎችም በውስጡም ሆነ በዙሪያው የተሰግሱን አመኬላዎች በዓይነ ቁራኛ ይጠብቁታል። ባለአገሩን አፈናቅለው ሀብቱን መቦጥቦጣቸው ሳያንሳቸው ያለአንዳች ሐፍረት ኦሮሞ ጠባብ ነው ይሉታል።

የአነግን የመንግስት ሥልጣን ተሳትፎን በተመለከተ የ1983/84ቱ ሽግግር መንግስት ዉስጥ የቆየዉ ዓመት ላልሞላ ጊዜ ብቻ እንደሆነ ይታወቃል። ጊዜዉ በጣም አጭር ቢሆንም፤ የኦሮሞ ኤሊቶች ጎልተው ይገኙበት የነበረው መኢሶን ከደርግ ጋር በነበረበት የመጀመሪያዉ ዓመታት ላይ ከአደረገዉ እንቅስቃሴ በላይ አነግ በመንግስት ቢኖክራሲ ዉስጥ

በነበረው ጥቂት ተሳትፎ ያከናወነው ሥራና በሕዝብ መሀከል የፈጠረው መነሳሳት ቀላል እንዳልነበር ዛሬ ድረስ የሚታዩ አሻራዎች ምስክር ናቸው። ይህ ብቻም አይደለም፤ አነግ ከ1983-84 በሽግግር መንግስቱ ውስጥ በመሳተፉ የጠቀመው ነገር ቢኖር አነግ ራሱ በተበታተነ ሁኔታና በውጪ አገሮች ሲያካሄድ የነበረውን እንቅስቃሴ ወደ አንድ ማዕከል ወደ አገር ቤት ለማሰባሰብ መቻሉ ነው። በአጭሩ ነፃነት ወዳዱ የአሮሞ ሕዝብና ተራረቀው ይኖሩ የነበሩ የአሮሞ ታጋዮች በቅርብ እየተያዩ ሊወያዩ መቻላቸው አነግ ውጤታማ እንዲሆን አስችሎታል። የአሮሞ ሕዝብም ከላይ እንደተጠቀሰው ካለው የነፃነት ፍላጎት አንፃር የኢትዮጵያ ፖለቲካ ጭምር ወደኋላ መመለስ ከማይቻልበት ንቃት ላይ አድርጎት እንደነበር ዛሬም በገሃድ የሚታይ ነው። የቀደምት አሮሞ ታጋዮች ማሞ መዘምር፣ ጀኔራል ታደሰ ብሩ፣ ኮሎኔል ዓለሙ ቅጤሳ፣ ዶ/ር ሞጋ ፍሪሳ፣ ከበደ ፍሪሳ፣ ዋቆ ጉቱ፣ ሐጂ ቢፍቱ፣ ኃይለማርያም ገመዳ፣ ወዘተ በደማቸውና ነፍሳቸው ያቀጣጠሉትን የሕዝብ ትግል በዚያች አጭር ጊዜ ውስጥ አነግ እንዲጎመራ አድርጓል። ነገር ግን በሁኔታዎች አስገዳጅነት ከሽግግር መንግስቱ የወጣው አነግ በሁሉም አቅጣጫዎች፤ በአገር ውስጥ እና ከአገር ውጪ ማለት ነው፤ በሚጠበቀው ደረጃ ውጤታማ ሊሆን አልቻለም። ለምን ውጤታማ እንዳልሆነ በዚሁ ንዑስ አርእስት ሥር የማነሳው ቢሆንም የአነግን ከሽግግር መንግስት መወጣት ከመርህ አንፃር ምን ሊመስል እንደሚችል በቅድሚያ ማስቀመጡ አስፈላጊ ይሆናል።

በመሠረቱ አነግ ወደ ሽግግር መንግስት የገባው በወቅቱ ተዋናዮች ግብዣና ከውጪ ኃይላት በተደረገበት ጫናና በአበሾች መሰሪ ፖለቲካ ግፊት እንጂ በራሱ አካሄድ ተነቃንቆና ተዘጋጅቶበት እንዳልነበረ ይነገራል። ላለመዘጋጀቱም ጎጆ የቀለበሰበት የራሱ ችግር በግንባር ቀደምትነት የሚጠቀስ ሆኖ፤ እንዲያውም ለንደን ላይ ተደርጎ ከነበረው ስብስባ በኋላ አዲስ አበባ እንዲገባ በአሜሪካን የዉጪ ጉዳይ ሚኒስትሩ የአፍሪካ ጉዳዮች ኃላፊ የተፈቀደለት አነግ ሳይሆን ኢህአዴግ ነበር። ቃል በቃል እንኳን ባይሆን የአሜሪካዊ ዲፕሎማት የተናገረው “ሠላምና ሥርዓትን

ለማስፈን ኢህአዴግ አዲስ አበባ እንድንገባ ተፈቅዶለታል” (*The EPRDF is allowed to enter Addis Ababa to settle peace and order*) የሚል ነበር። ይህ ማለት ለአንግ ያልተፈቀደ ወይም በለንደኑ ኮንፌራንስ ውስጥ የአንግ ሚና አነስተኛ ወይም የሌለ መሆኑን ሲያመለክት፤ በሌላም በኩል የሱዳንን ምድር ኢህአዴግ እንደፈለገ እንዲጠቀም የፈቀደው የሱዳን መንግስት የሁሉም የፖለቲካ ድርጅቶች ዕጣ ፋንታ ብዙም ባልተረጋገጠበት ሁኔታ ውስጥ አንግን ደግሞ በአገራችሁ ውስጥ የተመቻቸ ሁኔታ ስላለ ከአገሬ ውጡ የሚል ማሳሰቢያ እንደተሰጠው በወቅቱ በስብሰባው ላይ የነበሩ የአንግ አባላት የሚሰጡት መረጃዎች ይጠቁማሉ።

ይህ በእንዲህ እንዳለ የአንግ ከሽግግር መንግስት መውጣት ትክክል ነበር ወይስ አልነበር? የሚል ጥያቄ ቢነሳ የየራሳቸውን መልስ የሚሰጡ ሰዎች ቢኖሩም እንደዚህ ፀሐፊ ግንዘቤ ግን ወደ ጠርዝ የመግፋት ፖለቲካ (*brinksmanship*) ወይም የማስፈራራት ፖለቲካ (*doorsisuu*) ምን እንደሆነ የሚያውቁት በትክክል ይገነዘቡታል ብዬ አምናለሁ። ወደ ጥግ የመግፋት ወይም የማስፈራራት ፖለቲካ የሚፈጸመው አንድ ድርጅት በሌላው ኪሳራ ማግኘት የሚፈልገው ነገር ሲኖር ነው። የጥቅሙ ባለሙገት የሆነው ድርጅት ወይም ከጥቅሙ በሕጋዊ መንገድ ተካፋይ መሆን የሚገባው ድርጅት ወደ ጫፍ ተገፍቶ ወደ አምባጣሪ ለመመለስ ግን ከአቅሙም በላይ፣ ብሎም ከፍላጎቱም ውጭ የሆነ ግዴታ ሲጫንበትና ያ ጫፍ የተደረገበት ድርጅት ጫፍውን ከተቀበለ አንገቱን ደፍቶ ሊኖር፤ ካልተቀበለ ግን ከአምባጣሪ ላይ ተገፍትሮ እንዲወድቅና የመሰበር ዕድል ሁሉ እንዲገጥመው የሚገደድበት አካሄድ ነው። አንግን በ1984 የገጠመው ይኸው ዕጣ ፋንታ ነው። አንግ በመድረኩ ላይ ለመቆየት አንድም የሕወሓት/ኢህአዴግን የፖለቲካ አካሄድ (ለዚያውም በምርኮ የተመሰረተውን የኦህዴድን አካሄድ) አምኖ መቀበልና መጓዝ መቻል ነበረበት፤ አሊያም ደግሞ የዘለቄታውን ዓላማ ሳይሸጥ ትግሉን ሀ ብሎ ከትቢያ መጀመር እንዲችል ከሽግግር ሥርአቱ መውጣትን መምረጥ ነበረበት። አንግ ሁለተኛውን ምርጫው፣ ማለትም ከሽግግር ሥርአቱ

መውጣቱን ምርጫው አደረገ። አነግ ያንን ባያደርግ ኖሮ በአነግ አመራር ሥር ወይም በሆነ ሁኔታ የኦሮሞ ሕዝብ የራሱን ዕድል በራሱ መወሰን ቢችል፣ የኦሮሞ ምድር ከምኒልክ ጊዜ ባልተናነሰ ሁኔታ በደም አበላ ይታጠባል፤ አሁን ያለው የኢትዮጵያ ካርታም ትርጉም ያጣል በማለት ሥጋት የነበረባቸው እስከዛሬም ሥጋቱ ያልለቀቃቸው የአበሻ ቀኝ አክራሪ ኤሊቶችና ነጭ ደጋፊዎቻቸው ጭምር ሥጋት እንዳለ በየጊዜው ከሚደረገው እንቅስቃሴና ከሚናገሩት መረዳት ይቻላል።

አነግ ከሽግግር መንግስቱ መውጣት ብቻም ሳይሆን ቆይቶም ቢሆን ትግሉ በአነግ ቀደምት መሪዎቹም ጭምር የተፈለገውን አመራር ሳያገኝ የቆየ ሲሆን፣ ለዚህ ለአነግ ዓላማ ስኬት ማጣት አነግ ራሱ ሁለት አለም አቀፍ ሁኔታዎችን መገመገም እንደነበረበት፤ መገምገም ባለመቻሉም በቀጣይነት ብዙ ዋጋ እንዳስከፈለው ለማየት ችለናል። ከነዚህም አንዱ አሜሪካኖች ለፈጠሩት ድርጅትም ሆነ ወጪ ላደረጉበት ድርጅት ሚቶች መሆናቸውንና ወዳጅነታቸውም ስለሚያስጨንቃቸው፤ በአፍሪካ ውስጥ ንጉስ ኃይሌ ሥላሴን፣ ጂን ቤደል በካሳን የመሳሰሉ የድሃ ደም መጣጮችን ይዘው ከግማሽ ምዕተ ዓመት በላይ እንደተጓዙ ሁሉ፤ ዛሬም በፀረ ሽብር ሰልፍ ሥር የሚይዟቸውን እንደ ሕውላት/ኢህአዴግ የመሳሰሉትን ኃይሎች ከመንከባከብ እንደማይመለሱ አነግ ከጥርጣሬ በላይ ማወቅ ነበረበት። ከዚህ ጋርም ለራሳቸው እንጂ ለሌሎች ኃይሎች ቋሚነት የሌለው የአሜሪካኖች አቋም ሲገመገም፤ ዛሬም በዓለም ሕዝብ ፊት ነዉርና ውጉዝ የሆነውን የጅራፍ ግርፍ ቅጣት የሚቀጣ የሰውዳ ዓረቢያ መንግስት በሰብአዊ ፍጡራን ላይ እየፈጽመ ያለውን ወንጀል አሜሪካኖች እያዩ፤ ከሰውዳ ንጉሳዊያን ጋር ምንም ዓይነት ቅራኔ ላለመፍጠርም ሆነ የይስሙላ ተቃውሞ ድምፅ እንኳን ለማሰማት የማይፈቅዱ መሆናቸውን፤ በተመሳሳይ ሁኔታም ሕውላት/ኢህአዴግን ከቀኛቸው ማድረጋቸው የማይቀር መሆኑን አነሳች አሁንም ከግምት በላይ ማወቅ ነበረባቸው። ከዚያው ከመካከለኛው ምስራቅ ሳንወጣ የእስራኤል መንግስት በፍልስጤማዊያን ላይ የሚወስደውን የግፍ እርምጃ እያዩ፤ የግልብጦሽ ተበዳዮቹ ፍልስጤማዊያን ይቅርታ

እንዲጠይቁና ከእስራኤል ጋር ዕርቅ እንዲፈጥሩ ግፊት እንደሚያደርጉባቸው ከማንም የተሰወረ ባለመሆኑ ጥንቃቄ መወሰድ የነበረበት ሁኔታ እንደነበር አነሳች ማወቅ ነበረባቸው። አሜሪካኖች ሁሉንም የሚያደርጉት የራሳቸው ብሔራዊ ጥቅም ትንሽ እንኳን እንዳይሸራረፍባቸው ካላቸው ጽኑ ፍላጎት አንፃር ነው። በዚህም መሠረት አሜሪካዊያን ብዙ ወጪ አወጥተው ጥቅማቸውን የሚነካ ኃይል ሲፈጠር የሚታዘዝላቸውን ኃይል በየቦታው ስለሚያስቀምጡ ለአነግም ሆነ ሌላ ድርጅት ግድ እንደሌላቸውና ለሕወሓት እንደሚያደሉ አነሳች ወታደሮቻቸውን ካምፕ ሲያስገቡ ጭምር ልብ ማለት ነበረባቸው።

አነግ ከሽግግር መንግስት ሲገፈተር የተሰራው ድራማ በሲ.አይ.ኤ ደራሲነትና አቀባባባሪነት እንዲሁም በኤርትራ ኃይሎች እርምጃ ወሳጅነት፤ የአነግ ተዋጊዎች መሳሪያቸውን አስቀመጠው ካምፕ እንዲገቡና ከዚያም ካምፑን ለቅቀው ወጥተዋል በማለት ባይ እጁን በቀረው ሠራዊት ላይ የተፈፀመውን የጅምላ ጭፍጨፍ ሲታይ የአነግ ከሽግግር መንግስቱ ተገፍትሮ መሄዱ (የአነግ የውስጥ አሠራርና ግንኙነት ክምር ድክመቶች እንደተጠበቁ ሆነው) ትክክል ነበር የሚል ግንዛቤ ይሰጣል። ከላይ ለመግለፅ እንደሞከርኩት በደርግ መውደቂያ አከባቢ ሎንዶን ላይ በተደረገው ድርድር ውስጥ የኦሮሞ ነፃነት ግንባር እንደ ሕዝባዊ ወያኔ ሓርነት ትግራይ ግንባር ቀደም ወይም መሳ ለመሳ ተደራዳሪ እንዳልነበረ ተወስኗል። ከዋናዎቹ የሕወሓት አጋዥ አገሮች ከአሜሪካና እንግሊዝ መንግስታትና ከሻዕቢያ ጋር የነበረው ግንኙነት እንዳያሟ ጥራው ከማለት ያላለፈ ነበር ማለት ይቻላል።

የራሱ በሆነ መንገድ ፍተሻ የሚያስፈልገው ቢሆንም አነግ በራሱ አባላት፣ በሐበሻ ገዥዎች እና በጎረቤት ተቀናቃኞች ተደጋጋሚ ክህደት ተፈጽሞበታል። የዚያድ ባሬ መንግስት ያሰማራቸው ሽፍቶች በነ መገርሳ በሪ ይመራ የነበረውን የአነግ መስራች መሪዎችን ያለወሬ ነጋሪ ፈጅቷቸዋል። ሻዕቢያ እና ወያኔ እንደልባቸው ሱዳን ግዛት ውስጥ ስንቀሳቀሱ እንደነበር እየታወቀ አነግ በሱዳን ማዕከላዊ መንግስትም ሆነ

በደቡብ ሱዳን ነፃ አውጪ ሠራዊት ጫና ተፈፅሞበታል፤ በቀጣይነትም በ1983 አነግ ባልተጠራበት የሎንዶን ስምምነት ውስጥ ሰለባ እንዲሆን ሱዳኖች አነግ አገራቸውን ለቅቆ እንዲወጣና ለጥቃት እንዲጋለጡ አድርገዋል። በ1983 አነግ ወታደሮችን ያለምንም መተማመኛ ወይም በሽፍጠኛ መሪዎች አሳሳችነት ካምፕ እንዲያስገባ ያንድ ወገን የበላይነት ያየለበት ስምምነት (lopsided) ውስጥ እንዲገባ ተደረገ። አነግ ወታደሮችን በካምፕ ለማስቀመጥ ከሕወሓት ጋር ሲስማማ ይህንን ስምምነት መተግበሩን እንዲቆጣጠሩ ከተመደቡት ዉስጥ የሻዕቢያ ወታደሮች አንዱ ነበር። “ጌታም ለሥጋዉ አደለ” እንደሚባለዉ ዓይነት ሆነና ሕወሓትና ሻዕቢያ በመተባበር አነግን አታልለዉ ወታደሮቹ ካምፕ እንዲገቡ አደረጉ። የአነግ ወታደሮች ካምፕ ከገቡ በኋላ ለረሃብና ወረርሽኝ በሽታ ተጋለጡ። የአነግ ሠራዊት ባዶ እጁ መሆኑን ከአረጋገጡ በኋላ ተኮሱበትና እንደ ሱማሌዉ ሽፍቶች በጅምላ መቃብር ቀበሯቸዉ። ነገር ግን የአነግን ሠራዊት ፍቅር ከኦሮሞ ሕዝብ ልብ ውስጥ ፍቀው ማውጣት ወይም መግደል ባለመቻሉ ሠራዊቱ በራሱና በቄሮ መልክ ተደራጅቶ ተከሰተ። መጨረሻው የቱ ጋ እንደሆነ ያልታወቀው የሻዕቢያው ሽፍጥ ከሃያ አምስት ዓመታት በኋላ በ2010 ዓም ሌላ ገጽታን ተላብሶ አነግ እና መሪዎችን ካገሩ እንዲወጡ አደረጉ። የአነግ አመራሮችም ሆኑ ወታደሮች ለ1983ቱ የሽግግሩ መንግስት ማሳረጊያ ጭዳ እንደሆኑ ሁሉ ፍጹም ተመሳሳይ በሆነ ሁኔታ እንኳን ባይሆንም ለ2010 ዓም ሽግግርም አመራሩ ጭዳ እንዲሆን ክህደት ተፈጽሞበታል። በዚሁም እንደፍልስጤማዊው እናት የኦሮሞም እናት ሰቆቃ እንዲቀጥል ተደረገ። ከዚህ ሁኔታ እና ቀደም ሲል ከነበሩት ሁኔታዎችን መነሻ በማድረግ የኦሮሞ ፖለቲከኞች የአበሻ ፖለቲከኞችን ማመን ጭንቅ ቢሆንባቸዉ ማንም በአነግ አባላት ላይ አይፈርድም። ዛሬ አንድ አነግ ሳይሆን የተበጣጠቀ አነግ ሆኖ እያለም የኦሮሞ ሕዝብና ሌሎች በሠላም የሚታገሉ የኦሮሞ ፓርቲዎች ለሚያነሱት ሕገ መንግስታዊ ጥያቄ ስውር የአነግ ታፄላ ተለጥፎባቸዉ ሕገ ወጥ እርምጃ የሚወሰድባቸዉ የኦሮሞ ተወላጆች ቁጥር ቀላል አይደለም። ነገር ግን አበሾች ከኦሮሞ ሕዝብ ዲሞክራሲያዊና ሰብአዊ መብት መከበር ጥያቄ የበለጠ፤ የክልሉ ያልተነካ

ድልብ ጥሬ ሀብትና ለም መሬት ያሳስባቸዋል፤ የኦሮሞ ሕዝብ ሀብት ሳይኖር ኢትዮጵያ ሊትኖር እንደማትችል፤ መኖር ቢችል እንኳን ውጣ ውረዱ እንደሚከፋ የሐበሻ ኤሊቶች ልቦና በትክክል ያውቀዋል።

የኦሮሞ ነፃነት ግንባርም ሆነ ሌሎች አምሳያ የኦሮሞ ድርጅቶች ዛሬም ቢሆን ኢትዮጵያን የኢምፓየር ግዛት ይሏታል። ኢምፓየር ማለት ቀደም ሲል ራሳቸውን ችለው ይኖሩ የነበሩ ነፃ ሕዝቦችን ወይም አገሮች በሌላ ባዕድ ኃይል የምንበረከኩበት አገዛዝ ማለት ነው። ይህ አገዛዝ ደግሞ የሰለባ ሕዝቦች ቋንቋ፣ ባህል፣ ሃይማኖት፣ ታሪክ የሚያጠፋ ሲሆን ለዕውቀት ወይም ሥልጣኔ ዝግ ነው። አነግ ይህንን ሥርዓት በሚታገልበት ጊዜ ባዕድ የሆኑ ሰዎች ቀርተው ኦሮሞ የሆኑ ሰዎች ሳይቀሩ በቀላሉ የማይረዱለት ችግሮች ነበሩበት። ከላይ እንደተገለጸው አንዱ የኦሮሞ ሕዝብ ችግር የኦሮሚያ አንፃራዊ መገኛ በኢትዮጵያ ኢምፓየር ማዕከላዊ ግዛት መሀከል ላይ መሆኑንና ኢትዮጵያን ለመግዛት የሚፈልግ ሁሉ በመጀመሪያ የኦሮሞን ተወላጆችና ድርጅቶች ሞራል ሰብሮ መግዛት እንደሚፈልጉ ያልተፃፈ ሕግ መኖሩን እንደ ሃይማኖታዊ ቀኖና የማይስቱት ነገር እንደሆነና ቢስቱት እንኳን ቅስፈቱ ወይም የሚያስከፍለው ዋጋ ምን ያህል ከባድ እንደሆነ የሚገነዘቡት ነው።

ሌላው ለኦሮሞ ሕዝብና ድርጅቶች አስቸጋሪ ነገር የሆነው የኦሮሞን ባህላዊ ዲሞክራሲያዊ የገዳ አስተዳደር ሥርዓት ለጥንቱም ሆነ ለዛሬው የአበሻ ልጆች አለመዋጡ ነው። እንዲያውም ባህላዊውን የገዳ ሥርዓት ተከትሎ ዲሞክራሲያዊ አስተዳደር በኢትዮጵያ ውስጥ ከሰፈነ የብዙኃን አስተዳደር መስፈንና የአናሳዎች መብት መከበር በሚባል መርህ መሠረት ከተተገበረ በኦሮሞ ደጋፊዎች ድምፅ እንዋጣለን የሚል ስጋት አንገታቸው ድረስ በመዝለቁ የአናሳ ብሔሮች ኢሊቶች ሁሌም እንደ ሰጉ እንዳሉ ከላይ አሳይቻለሁ። በማንኛውም መመዘኛ ብዙኃን አናሳዎችን ይጨናሉ እንኳን ቢባል ዲሞክራሲው ራሱ ከሚፈጥረው ጭና ውጭ ዲሞክራሲ የአናሳዎችን መብትና ፍላጎት የሚያስከብር መሆኑን መገንዘብ ግድ ይላቸዋል። ከዚህም ሌላ ዲሞክራሲው ራሱ ከላይ የተጠቀሰው ሥጋት

እንዳይኖር የሕዝቦችና ዜጎች መብት እንዳይነካ በመንግስት አካላቱ መሀከል ቁጥጥር ማድረግ የሚችል (check and balance) እንዲኖር የሚያደርግ ተቋም መኖር ግድ ስለሚለው በራስ ላይ ስጋትን ፈጥሮ መጠላለፍን መፍጠሩ ተፈላጊ አይደለም። የሚቋቋመው ሕግ ጠንካራ ተቋም ካለው አንድ ብሔር ቁጥሩ በዛ ወይም አናሳ ሆነ ተብሎ ስጋት አይኖርም፤ ስጋቱ ከተፈጠረም ደግሞ አነስተኛ ይሆናል ተብሎ ይገመታል።

ይህ ሁሉ ተፈታታኝ ነገሮች በተለይ በኦሮሞ ሕዝብ ላይ እንዳለ በመረዳት፤ ከሽግግር መንግስቱ የወጣውን አነግ ካለበት ድክመት አንፃር በሁለት ከፍሎ ማየት ይቻላል፤ በአገር ውስጥና ከአገር ውጪ በሚለው። በአገሪቱ ከፍተኛው የሕግ አውጪ አካል ማለትም የሕዝብ ተወካዮች ምክር ቤት ከአገር ውጪ ሁለት ድርጅቶችን (አልቃይዳና አልሸባብ)፣ ሌሎች ሦስት ድርጅቶችን ከአገር ውስጥ (አነግ፣ ግንቦት 7 እና ኦብነግን) አሸባሪ ድርጅቶች ናቸው ብሎ መፈረጅና በአካል የማወቃቸውና ብሔራቸው ኦሮሞ የሆኑ ብዙ የኦሮሞ ማህበረሰብ አባላት የሆኑ ዜጎች በዚሁ ድርጅት ስም እየተወነጀሉ ወህኒ ቤት ሲታጎሩ ለማየት በመቻሉና እንዳዉም የወህኒ ቤቱ ይፋዊ የመግባቢያ ቋንቋ አፋን ኦሮሞ ሆኗል እስከመባል የደረሰ ነዉ በሚለው ላይ በመንተራስ ነዉ። በዚህም ያገር ቤቱ ኦሮሞ አነግ ላለመባል ካደረበት ፍርሃት የተነሳ መብቱን መጠየቅ እስከ አለመቻል ሲሄድ፤ በሥራው አከባቢም ኪሳራ እስከሚያስተናግድ ድረስ ገንዘብህን አምጣ ሲባል እሱ ራሱ ፈርሞ ወጪ በማድረግ ወስዶ ለማስረከብ በመገደዱ በአፈራው ሀብት ላይ ማዘዙን እንኳን የፈራበት ሲሆን፤ በተለይ ከ1997 ምርጫ በኋላ የገዥው ኢህአዴግ አባላት በተለይም በሚኒስትር ግርማ አማካይነት የኦሮሞ ተቃዋሚ ፓርቲዎች እንዳይደገፉ ለኦሮሞ ባለሀብቶች የሰጧቸው ማስጠንቀቂያ የባለሀብቶቹን ቆሌ ስለተገፈፈ መብትን መጠየቅ ራሱ አሸባሪ አነግ እንደሚያሰኝ አምነው ሰንብተዋል።

በውጪ አገሮች ያለው የአነግ ኃይል ከአገርና ከወገን ርቆ ስለሚገኝ ያን

ያህል የተመቻች የኑሮ ሁኔታ ዉስጥ ባይሆንም፤ እንዲሁም አገር ቤት ካሉት የበለጠ ብዙ የገንዘብና የጊዜ ወጪ የሚጠይቃቸው ቢሆንም፤ ከትልቁ ችግር ማለትም በመንግስት የፀጥታ ኃይል የመዋከባቸው አደጋ አናሳ ነዉ። ነገር ግን የአነግ የውጪዉ አካል ቀላል በማይባሉ የመርህ ጉዳዮች ላይ ሰፊ የሆነ መለያየት አድርጎ የአሮሞን ሕዝብ ትግል ከማስተባበር ይልቅ እራሱም ሌላ አስተባበሪ አስፈልጎት እንደነበር ሲሰጡ ከነበሩት ተራጋጭ የጋራም ሆነ የግል መግለጫዎች ስለምናዳምጥ ነዉ። በፖለቲካው ዓለም በአንድ ነገር ላይ ልዩነት መፍጠር እንዳለ ሆኖ አንድ የማይካድ ሐቅ ቢኖር ደግሞ የመርህ ጉዳይ ከማነታረክም አልፎ ሊያለያይና ጦር ሊያማዝዝ እንደሚችል እንዘባለሁ። ሩቅ አገሮችን ሳንነካ ጀብሃና ሻዕቢያ፣ ቀጥሎም ሻዕቢያና የኡስማን ሳላህ ሳቤህ ቡድን፣ ተሀትና ማሌሊት የተለያዩበትንና ያደረጉትን ደም አፈሳሽ የጦርነት ሁኔታ እንደምሳሌ ይታወሰናል። ነገር ግን «እየየም ሲዳላ ነዉ» የሚባለዉን የአማራዎች ተረት ለአሮሞ ሕዝብ አይሰራም ያለ ማን እንደሆነ ባይገባኝም አነጎች ተረቱ ለሌላ ሰው መስሏቸው ወደ ራሳቸው አዙረዉ አልተረዱትም። በመሆኑም በአስመራ በነበሩ የአነግ አመራሮች መሀከል ይከሰቱ የነበሩ የመናቆር ችግሮች ከመብዛታቸው የተነሳ በሌላ ቡድን የተፈረጀ የአነግ አባል ቤተሰብ አስከሬን ቀብር አጥቶ ሀኪም ቤት ውስጥ ሊበሰብስ ወይም አጉል ቦታ ላይ ሊጣል እንደነበረ እየቆዩ ከሚወጡ መረጃዎች ማወቅ ተችሏል።

አሮሞ በአፄ ቴዎድሮስ አገዛዝ እጅና እግሩ እየተቆረጠ ከገደል እንደሚወረወር፣ በአፄ ዮሐንስ ካልተጠመክ በስተቀር አገሬን ለቅቀህ ውጣ እንዳልተባለ፣ በአፄ ምኒልክ አገዛዝ ብልትና ጡት፣ እጅና እግር እንደተቆረጠ ሁሉ፤ ዛሬም ውድ የሆኑ ልጆቹ እንደ ኢሉባበራዎቹ ሐጂ ከማል ሙሳ (ሙቱ) እና ቀነአ ጉታ (ሱዴ)፣ እንደ ወጣቱ ኤብሳ አዲኛ፣ እንደ የአምቦዉ የተከበሩ አዛዉንት ደራራ ከፈኒ፣ እንደመዳ ወላቡና የሙቱ ዩኒቬርሲቲ ተማሪዎች፣ የምዕራብ ሸዋ ወጣቶች፣ እንደነቀምቴ አምስቱ ወጣት ጓደኛዎች እና ሌሎችም ዜጎች በገዛ ቀዬያቸው እየተገደሉ እንደሆነ ለአፍታም ተዘንግቶ የፖለቲካ አመለካከት ልዩነት ቀዳሚ ሆኖ

ከሰዉ ሕይወት በልጡ አነጎችን እንዴት አድርጎ እንዳናቆረ አይገባኝም። አነግ አራት ወይም ከዚያ በላይ በሆነ ቦታ ላይ ተከፋፍሏል ሲባል ምን ለመጨመር ወይም ለመቀነስ እንደሆነ ግልፅ ማድረግ የሚችል ሰዉ ወይም ድርጅት ቢኖር ጥሩ ቢሆንም፤ ከሌለም ደግሞ እገሌ ክርስትያን ነዉ እገሌ ደግሞ ሙስልም ነዉ ብለን አንለያይም ብለዉ ሽንጋ በሚባል የሶማሊያ ምድር ተገድለው በአንድ ጉድጓድ የተቀበሩ የኦሮሞ ነፃነት ግንባር የመጀመሪያ መሪዎች፤ አይቻልም እንጂ ቢቻልና አንድ ጊዜ ቀና ብለዉ ምን እያደረጋችሁና እየሆናችሁ ነው ብለዉ ቢጠይቁቸዉ፤ ማን ምን መልስ እንደሚሰጥና ለመስጠቱስ ቃሉ ራሱ ይገኝ እንደሆነ የሚያሳስብ ይመስለኛል።

ከሽንጋ ሰማዕታት መታሰቢያ ጋር ተያይዞ መነሳት ያለበት ተጨማሪ ጉዳይ ይኖራል። ይኼውም ሽንጋ ውስጥ ተገድለው በአንድ ጉድጓድ ስለተቀበሩት የአነግ አመራሮችን ስናስብ በየዓመቱ አፕሪል 15 የመታሰቢያ ሻማ ይለኮሳል። የመታሰቢያ ሻማ መለኮሱ ክፋት ባይኖረውምና ሰማዕቱ ሲታሰቡም ስለወደፊቱ ትግል ቁርጠኛነትን ማሳያና እግረ መንገዳችንንም ቃል ኪዳን ማደሻ ሥነ ሥርአት እንደሆነ ስለሚታሰብ ነው። ከዚህ ጋር አብሮ መታሰብ ያለበት ነገር ቢኖር ከዚያ ወዲህም ቢሆን ስንት የኦሮሞ ታጋዮች በምን ዓይነት ሁኔታ እነማን እንደታፈኑና እንደተገደሉ የነፃነትና የመብት ትግሉ እንዴት እንደተዳፈነ በጥልቀት ሊፈተሽ ይገባል። በተለይ በአነግ አመራሮችና በአጠቃላይም በኦሮሞ ተወላጆች ላይ የተፈፀሙ ጥቂት የጉዳት ምሳሌዎችን እናንሳ ቢባል በደርጉ መጋቢ የሃምሳ አለቃ ንጉሴ ፋንታ አስተባባሪነት ቀለም ወለጋ ውስጥ በምስጥ መግደያ መርዝ ስለተገደሉት ስድስት ወይም ሰባት የአነግ አባላት፣ ለሕዝብ ነፃነትና መብት ብሎ ዱር ቤቴ ያለው ለገሠ ወጊ ስለተገደለበት ሁኔታ እንዲሁም አሁን ባለንበት ጊዜም ቢሆንም የኦሮሞ ሕዝብን ነፃነትና መብት ለመናኛ ጥቅም አሳልፈን አንሸጥም ያሉ የኦሮሞ ታጋዮችና ወገኖች ቤተሰቦቻቸውን በትነውና ሕይወታቸውን ጭምር የሚያስቀጥፉ፣ ደማቸውን የሚያፈሱ፣ አጥንት የተሰበሩ፣ ኑሮአቸው የተመሰቃቀለና የግላቸው ቅምጥል ኑሮ ስለማያሳስባቸው

ግለሰቦች አንዳንድ ነገር ሳይባል መታለፍ የለበትም። ይህ ግምት ውስጥ ገብቶ ነው የሽንጋ ሰማዕታትን ሻማ ለኩሶ ማሰብ የተሟላ የሚያደርገው።

ወደ ተነሳሁበት ዋና ርዕስ ልመለስና የአነግ ሰዎችን ክፍፍል ብልጠት ወይም ሞኝነት እንበለዉ ምን እንደሆነ ለመለየትና ለግንዛቤም ይረዳ ዘንድ፤ ምናልባት አንድ መቶ ሃምሳ ዓመት ያህል ወደኋላ ተመልሰን እናስብ ቢባል፤ የሆሮ ጉዳሩዉን ጀግና አብሼ ገርባንና ቀድሞ የኦሮሞ ነፃነት ግንባር (አነግ) አባልና የወቅቱ የኦሮሞ ዲሞክራሲያዊ ግንባር (አዴግ) መስራችና መሪ የሆኑትን ሌንጬ ለታን እናነፃፅራለን። በነገራችን ላይ ንፅፅር ለማድረግ የጊዜ፣ የቦታና የሁኔታ ግጥምጥሞሾችን ግምት ውስጥ አስገብቶ ካላሰቡ በስተቀር ሊያሳስት ይችላል። ወይም ሊነፃፅሩ የማይችሉ እሴቶችን ወደ ማነፃፀር እንዲሄዱ ያስገድዳል። የኔ ንፅፅር የጊዜ ጉዳይ ካልሆነ በስተቀር በሌሎች ጉዳዮች አይፋለስብኝም እላለሁ።

ሌንጬ ለታን ያነሳሁት ስለቀለሉኝ ሳይሆን የፖለቲካ ስብዕናቸዉ ከብዙዎቹ ሰዎች ጎልቶ ለረጅም ጊዜ ሲታይ የቆየ ስለሆነ ነዉ። ታሪኩና ኩነቱ እንዲህ ነዉ። አብሼ ገርባ የጎጃሙን ንጉስ ተክለ ሃይማኖት ጦር መዉጫ መግቢያ አሳጥቶት ያባረረ የኦሮሞ ጀግና ነበር። አሸናፊነቱ ከተረጋገጠለት በኋላ የአበሻን መሰሪ ፖለቲካ ባለማገናዘቡ ለዕርቅ ተብሎ ሲጋበዝ እሸታዉን በማሳየት ብቻ ሳይሆን ኦሮሞ አንድን ተቀናቃኙን አንዴ ካሸነፈ በኋላ፤ ነገር ማመዝክ አይሆንለትምና አብሼ ገርባም ለተባለዉ ዕርቅ ፈቃደኛ ሆኖ ቀጠሮ በታ ላይ ይቀርባል። በዚህ ዕርቅ ዉስጥ ለራሱም ጥቅም ሲባል ሚና የተጫወተዉ ቀዲዳ ወነቤ የተባለዉ የዚያዉ አከባቢ የጅማ ገነቲ ኦሮሞ ነዉ። ቀዲዳ ወነቤ እንደገመተዉ ተቀናቃኙ አብሼ ገርባ ቢደመሰስ እና አንድ ቀን አብሼ ገርባ ከሚያሳርፍበት ጠንካራ ክንድ እፎይታን እንደሚያገኝ በመገመት፤ አልፎ ተርፎም የመልክ ጥፋዉን አብሼ ገርባን ቆንጅዬ ሚስት ቀዲዳ ወነቤ የራሱ ሊያደርጋት ማሰቡ ነዉ። “አለመማር ክፉ አለመመልከት ወንድሙን ይገድላል ሚስቱን ለማግባት” እንደተባለዉ ተረት፤ ቀዲዳ ወነቤ የአበሻን የሸፍጥ ፖለቲካ ባለማገናዘብ አብሼ ገርባ ላይ አስሯል።

በተስማሙት ሳይሆን ባልተነጋገሩበት ሁኔታ አብሼ ገርባ ለዕርቅ ሄዶ፤ ነገር ግን እጁን እንደሰጠ ተቆጥሮበት ነጋሪት ተጎስሞበት በምርኮ ተይዞ፤ ደብረ ማርቆስ ላይ እጁን አኝኮ ይሞታል። የንጉስ ተክለ ሃይማኖት ሚስት መተረቻም ከመሆንም አልተረፈም። አብሼ ገርባን አሳልፎ በመስጠቱ ቀዲዳ ወነቤ የተጠቀመው አንድም ነገር አልነበረም። ውሎ ሲያድር በጎጃሙ ተክለ ሃይማኖት መሆኑ ቀረ እንጂ ጀግናው አብሼ ገርባ ባለመኖሩ የኦሮሞ መሬት በምኒልክ ጦር ከመወረር አላመለጠም።

ጀግናው አብሼ ገርባ የጦር አባሎቹን እንኳን በወግ ሳያደራጅና በእጃቸው የሚገኘውን መሳሪያ እንኳን ለዕርቅ ብለው እንዳይጠቀሙበት ተደርገው እጃቸውን እንደሰጡ ተቆጥሮባቸዋል። ነገርን ነገር ያነሳልና አብሼ ገርባ በዚያ ዘመን በአስራ ዘጠነኛው መቶ ዓመት ላይ ተሞኝቶ ነበር ብንል፤ በዚህ በ21ኛው መቶ ዓመት ላይ ሌንጮ ለታ ምን ሆኖ ነው ወይም ምን ይገኛል ብሎ ነው ምንም ጠብ ለማይል የአበሻ ፖለቲካ እናት ድርጅቱን አነግን አዳክሞ ወይም ክዶ የኦሮሞ ዲሞክራሲያዊ ግንባር/አዲኤፍ መሰረትኩ ብሎ ሰተት ብሎ ፊንፊኔ ገብቶ እጅ የሰጠው? ምንስ የተገኘ ነገር ይኖር ይሆን? ይህ ድርጊት ሲጨመርም ሆነ ሲቀነስ ከአንድ ምዕተ ዓመት በላይ በጮቆና ቀንበር ሥር ለቆየውና አሁንም በገዛ ቀፄው ለሚገደለው የኦሮሞ ተወላጅ የፈየደው አንዳችም ነገር የለም። ደግነቱ ሌንጮ ለታ እጅ በመስጠቱ እንደአበሼ ገርባ የእጁን ጣት ስለመብላቱ የተሰማ ነገር እንደሌለና ረብጣ የአሜሪካ ዶላር እያለ እጁን እንደማይበላም በእርገጠኛነት መናገር ይቻላል፤ ምክንያቱም ሌንጮ ለታ ብልጥ እንጂ የአብሼ ገርባ ዓይነት ጀግና ላይሆን ይችላልና ነው።

አለክሳንደር ቡላቶቪች ጽፎ ዶክተር አምባቸው ከበደ ከተረጎመው ከላይ በተጠቀሰው መጽሐፍ ውስጥ በአስቆጫነቱ የሚጠቀሰው “አምስት ሚሊዮን የሚሆነው ጥሩ መሬት የያዘውና በሁሉም ቦታ በአንድ ቋንቋ የሚናገረው የኦሮሞ ሕዝብ በአንድነት ቢቆም አለጥርጥር ታላቅ ኃይል ይሆን ነበር። ነገር ግን በመሀከላቸው ያለው የመለያየት ስሜት ይህ ዓይነቱ ሕብረት ዕውን እንዳይሆን አድርጎት ነበር።” (ገፅ 130) ብሎ

የፃፈው ዕውነትም ያስቆጫል። “ባለቤት ያቀለለውን አሞሌ ባለዕዳ አይቀበለውም።” ይባልስ የለ! ምንም ሆነ ምን በብሔር ንቅናቄ ውስጥ የግላቸውን ጠባብ ዓላማ የሚያራምዱ ግለሰቦችና ተሰፈንጣሪዎች መኖራቸው የሚያጋጥም ቢሆንም የሕብረተሰባቸውን ችግር ለመፍታት የሚቋቋሙት ብሔራዊ የአርነት ንቅናቄዎች፤ አነግን የመሳሰሉ ደግሞ ስሽመደመዱ ማየት ያሳዝናል። ፀረ አፓርታይዱ የአፍሪካ ብሔራዊ ኮንግረስ በአፋኙ የዘረኞች አገዛዝ አገር ውስጥ ረጅም ጊዜ በሕዝቡ መሀከል ሊኖር የቻለውና የነፃነት ትግሉን ሊመራ የቻለው ሰፊ የሕዝብ ድጋፍ ስለነበረው ነው። በተመሳሳይ ሁኔታም አነግን የመሳሰሉ የአርነት ንቅናቄ ድርጅቶች ይህን ያህል ዕድሜ የመኖራቸው ምስጢርም ያን ያህል የተደበቀ ነገር ኖሮ ሳይሆን አንግቶ የተነሳው ሕዝባዊ ዓላማ እንደሆነ ጥርጣሬ የለውም። ነገር ግን በዓለም ላይ የፖለቲካ ንግድም ሆነ ክህደት፤ በጣም በወረደ ቃል እንግሊዝው ከተባለ ደግሞ በአገር ውስጥም ሆነ ከአገር ውጪ የፖለቲካ ሽርሙጥና ከተፈጸመባቸው ድርጅቶች ውስጥ አነግ አንዱ እንደሆነ ቢገለጽ ከዕውነት የራቀ አይሆንም።

ከዚህ ከአነግ ጉዳይ ሳንወጣ ሁለት ነገሮች አነግ ደካማ ሆኖ እንዲቆይ አስገድደውታል። አንዱና ዋናው የኦሮሞ ጠላት የሆኑ ሁሉ የኦሮሞን ዓላማና ፍላጎት ለመጠምዘዝ ከፍተኛ የሆነ ገንዘብ እስከ ማፈሰስ ሄደው የኦሮሞ ተወላጅን ይገዛሉ። በዚህም፤ ጥንት የነበረው ኦሮሞ አይዋሽምና ኦሮሞ የሰው ሐቅ አይወስድም፤ የራሱንም አይሰጥም የሚባለው አባባል ጊዜ ያለፈበት ብቻ ሳይሆን ያረጀ ያፈጀ ሆኖ የኦሮሞ ወጣት ትውልድ ከትግል እንዲዘናጉ አድርጓል። ባልቻላ ሃይል፣ ቁሴ ድናግዴ፣ ኩምሳ ሞረዳ፣ አባ ጅፋር ለምንሊክ፤ ጃጋማ ኬሎ፣ መስፍን ስለሺ ጆቴ፣ ለኃይሌ ሥላሴ፤ እነ ተካ ቱሉ፣ ለማ ጉተማ፣ ደበለ ዲንሳ፣ ለመንግስቱ ኃይለማርያም አድረው ኦሮሞን ያስጎዱ ስለነበሩ አባባሉ ከድሮም ጀምሮ አልሰራም፤ ዛሬም አይሰራም። ዛሬም የአነግን የትግል አቅጣጫ ክደው የወያኔን ወንበር ለተረከበው የኢህአዴግ አዲስ አበባ ቀሪ ክፍል ያደሩት የኦሮሞ ብሔር ተወላጆች የኦሮሞን ሕዝብ ለማስጎዳትና መናፈሻ ጥቅም ለማግኘት እንደሆነ ለማወቅ ማስጠንቀል የሚያስፈልግ አይሆንም። የሌንጫ ለታን

ከመለስ ዜናዊ ጋር መመዝገቢያው የተመለከተው ገላሳ ድልቦ ዝም ብሎ ሌንጬን ከአነግ ለማባረር መነሳሳት ሌንጬ ማነው የሚለውን ጥያቄና ከሱ ጋር ያሉትን እነማን ናቸው ብሎ አለማሰብ ክፍተት ነበረበት። ይኼው መገፋታተር ውሎ አድሮ በገላሳ ድልቦ ላይም አነሳስቶ ዳውድ ኢብሳ ወደ አነግ አመራር እንዲመጣ መንገድ አመቻቸ። ወደ አነግ ሥልጣን የመጣው ዳውድ ኢብሳ ግን እንደፈለጉት የሚጠመዝዙት ዓይነት ሰው ሆኖ አለመገኘቱ ሳያሳስባቸው አልቀረም። በሌሎች አገሮችም ሆነ ኤርትራ ውስጥ በነበሩበት ጊዜ በአነግ አመራሮች መሀከል ምን ያህል ቂም ቋጥረው እንደቆዩ በዝርዝር ባናውቅም፤ ከ2010 ዓም ጀምሮ ደግሞ በኢትዮጵያ ውስጥ በተፈጠረው የፖለቲካ ሁኔታ ከነድክመቱም ቢሆን አነግ ወደ አገር ቤት ሲመለስ፤ በነፃነት ወዳዱ የአሮሞ ሕዝብ የተደረገለት አቀባበል የሕወሓት/ኢህአዴግን ፊንፊኔ/አዲስ አበባ ቀሪ ክፍል ሳያሳስብም ሆነ ሳያስደነግጥ አልቀረም። አነግ ወደ አገር ቤት ከተመለሰ በኋላ ያስተናገደው የሕወሓት/ኢህአዴግ ረዝራዦችን ተፅዕኖ ብቻ ሳይሆን ቂም ቋጥረው አንድም የአነግ አመራርን ለመቆጣጠር አሊያም ደግሞ አነግ ማንሰራራት በማይችልበት ሁኔታ አከርካሪውን ለማስመታት ያደቡ የቀድሞ የአነግ አመራር አባሎችን ለመቋቋም ጭምር ነው። በዚህ መነሻም ለወደፊት፤ አነግንም ሆነ ሌሎች የአሮሞ የነፃነት ታጋይ ድርጅቶችን የሚጠብቅ ውጣ ውረድ ቀላል እንደማይሆን ይጠበቃል።

በአሮሞ ብሔር ሕዝብ ላይ የሚፈጸመውን ደባ ለማየት ከአሮሞ ነፃነት ግንባር (አነግ) ጉዳይ ወጣ ባለ ሁኔታ ስለአሮሞ ሁለት መሠረታዊ ጉዳዮችን - ስለሌሎች የአሮሞ ፖለቲካ ድርጅቶች አቋም፤ ስለአሮሞ ተወላጆች ብሔራዊ ማንነት (ብሔረተኝነት) ግንባታ ዕውቀትና ቁርጠኝነት ማነስን አንስቶ እንዲሁም ስለአሮሞ ወታደራዊ መኮንኖች የአሮሞነታቸው ብሔራዊ ንቃት ሕሊና ማነስን አንስቶ አብሮ መመልከቱ ጠቃሚና አስፈላጊ ይሆናል። ምክንያቱም፤ አሮሞ መብቱን እንዲያስከብር ከማስቻልና በኢትዮጵያ ፖለቲካ ውስጥ የሚገባውን ቦታ ለማግኘት እንዲበቃ አደረጃጀቱን ማጠናከርና ብሔራዊ ማንነቱ

እንድጠናከር የማድረግ ሥራውም ሆነ ድክመትን ለአንድ አነግ ብቻ የሚተው ሥራ አይደለም። መጋራት የሚገባቸው ሌሎች የአሮሞ የፖለቲካ ድርጅቶችም ሆኑ የአሮሞ ተወላጆች ስላሉ ነው። ዕውነት እንናገር ከተባለ፤ እንደበቅ ቢባል እንኳን የማይሞከር፤ የአሮሞ ነፃነት ግንባር (አነግ) ከኃይሌ ሥላሴ የጨለማ ዘመን አገዛዝ ጀምሮ ደርግን ጨምሮ እስከ አፋኙና ዘራፊው የወያኔ መንግስት ድረስ በአካልም ሆነ በመንፈስ የአሮሞ ሕዝብን የፖለቲካ ነፃነት ትግል ዓይነ ጥላ የገለጠ ድርጅት መሆኑን መካድ አይቻልም። ነገር ግን ሊዘለል የማይችልና ከሚታይበት ጉድለት ውስጥ አንዱ በአነግ የትግል እንቅስቃሴ ውስጥ የነፃነት ትግሉ እስካሁን ድረስ በወታደራዊ ሙያ በሰለጠኑ መኮንኖች ወይም ሙያተኞች አለመመራቱ አንዱ ነው። ምናልባት እነ ጀነራል ከማል ገልቹ፣ ጀነራል ኃይሉ ጎንፋ፣ የመሳሰሉ አሉ/ነበሩ ሊባል ይችላል፤ ነገር ግን እነዚህ ሁሉ ለአሮሞ ሕዝብ የሚገባውን ቦታ አላመቻቹም ወይም አሮምያ ምን እንደሚያስፈልጋት እራሳቸውም አላወቁም። በደርግ መንግስት ውስጥ የነበሩ የኤርትራ ወታደራዊ መኮንኖች ለሻዕቢያ ሲያብሩ፣ ወታደር ትግሬዎች ለሕወሓት ከመረጃ እስከ መሳሪያና ገንዘብ ማቀበል ሲሰሩ፤ አማራዎቹ እነ ተፈራ ማሞ፣ አለበል አማረ፣ አሳምነው ፅጌ፣ ወዘተ ለአማራ ሕዝብ መብት ሲሞግቱ፤ የአሮሞ መኮንኖች የአሮሞን ሕዝብ መብት ማስከበር እሳቤ በመቶ አለቃ ማሞ መዘምር፣ ብ/ጀነራል ታደሰ ብሩ፣ ኮሎኔል ዓለሙ ቅጤሳ፣ እና ሌሎች ቀደምቶች ላይ ብቻ ያበቃ ይመስላል፤ ምክንያቱም ከነሱ ወዲህ ጎልቶ የወጣ ወታደራዊ መኮንን የለም። ምንም እንኳን ከሰላሳ ዓመታት ወዲህ ጀነራሎች እነ ኃይሉ ጎንፋ፣ ከማል ገልቹ፣ የመሳሰሉት የአሮሞ ወታደራዊ መኮንኖች አነግን ቢቀላቀሉም ለገዥዎች አድረው አነግን ለማፍረስ ስለመንቀሳቀሳቸው እንጂ ለአሮሞ ሕዝብ መብትና ነፃነት አስተዋጽኦ በማድረግ አይታወቁም። ለዚህም ይመስላል የአነግ የነፃነት ትግል፤ ሕዝባዊ ትግል ስለመሆኑ አንዳች ጥርጣሬ ባይኖርም፤ ትግሉ በወጣቶች ብቻ በመመራቱና የወታደራዊ ሳይንስ አመራር በማነሱ በዓላማው የስኬት ጊዜ ላይ ተፅዕኖ ሳያሳርፍ እንዳልቀረ ይገመታል። የአሮሞ ወታደራዊ መኮንኖችን አስተዋጽኦ አናሳነት በሕወሓት መኮንኖች ምሳሌ

ጋር አነፃጥሮ ማንሳት ይቻላል። ይኼውም ምንም ያህል አስቀድሞ ከመለስ ዜናዊ ጋር ተጣልተው ከሕወሓት የተለዩ ቢሆንም የትግራይ ሕዝብ ትግል ፈልጎናል ባሉበት ጊዜ ውስጥ እነ ስይ አብርሃ፣ ጀነራል ፃዲቃን ገ/ትንሳይ እና የመሳሰሉት የሞቀውን የአሜሪካን አገር ኑሮ ጥለው የትግራይን ሕዝብ ትግል ለመምራት ነው ገስግሰው አገር ቤት የገቡት።

ለኦሮሞ ሕዝብ ትግል መቀንጨር ብዙዎች የኦሮሞ የፖለቲካ አዋቂዎችም ሆኑ አላዋቂዎች ከኦሮሞ ውጭ ባሉት ኃይሎች ላይ ጣታቸውን ይቀስራሉ። እኛ እራሳችን እውስጡ ስላለን ወደ ውስጣችን በቁርጠኝነት ስለማንመለከት ነው እንጂ ችግሩ የኦሮሞ አዋቂዎች ነን በሚሉ ላይ ያመዝናል። በቁርጠኝነት የሚታገል አንድ የኦሮሞ ሰው ከተገኘ ደግሞ በዚህም በዚያም ተብሎ እንዲወገድ ወይም እንዲያነክስ ይደረጋል። የኦሮሞ ሕዝብን ትግል ተረድተውና የሚኖሩበትን የተወሰነ ኑሮን ጥለው ትግል የገቡ፤ ትግል በመግባታቸውም እነሱም ሆኑ ቤተሰቦቻቸው የሚበሉትን፣ የሚለብሱትን፣ የሚኖሩበትን ቤት ሲያጡ፤ ሌሎች ግን ለትግሉ በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ አስተዋጽኦ አድርገው የትግል እንቅስቃሴውን ካለማገዛቸውም በላይ ሁለት ቀናት የማያድር ድል በቀበሌ ወይም በወረዳ ደረጃ ሲመዘገብ ግን ተሰባስበው የድል ብስራት ዴስኪሪዎች እነሱ ይሆናሉ። ከሁሉ እንቆቅልሽ የሚሆነውና ብታምኑም ባታምኑም በተገኘው ቀዳዳ ሁሉ ለኦሮሞም ሆነ ለሌላው መብት መከበር የሚታገሉ ቢያሸንፉ ቀድመው የሚሰለፉ፤ መሸነፍ ብቻ ሳይሆን ሞተው እንኳን ቢያልቁ አንዳንድ የኦሮሞ ኤሊቶችና ባለሀብቶች እነርሱ ተርፈው እነሱና ቤተሰቦቻቸውና ዘመዶቻቸው ሌላ ዓለም ፈጥረው የሚቀጩት ወይም የሚዝናኑበት ይመስላቸዋል። ይኼ ስለሚመስላቸውም ነው ብቅ ጥልቅን የሚያዘወትሩት።

ሌላውን ሌላ ጊዜ የምንመለስበት ሆኖ ከዚህ ከተያዘው ከአነግ የድክመት ጉዳይ ጋር ተያይዞ የሚነሱና በተለያዩ ጊዜያት ስለተጋረጡበት ችግር ማውሳት ይመረጣል። የኦሮሞ ሕዝብ ትግል ለኳሾች በተለይ ከምዕራብ ወደ ምስራቅ የተንቀሳቀሱት እዚያው ምስራቅ አከባቢ ከነበሩት ጋር

ሲቀላቀሉ ስለተፈጠረው ችግር አንድ ማሳያ ማንሳት ይቻላል። የኦሮሞ ታጋዮች ወደ ምስራቁ የኦሮምያ አካባቢ የተንቀሳቀሱበት ሁለት ምክንያቶች እንደነበሯቸው መገመት ይቻላል። አንደኛው ምስራቃዊያኑ ኦሮሞዎች አስቀድመው የተሻለ የማንነት ንቃት አዳብረው ስለሆነ ለትግሉ ሲሉ ከሌላ የኦሮሞ አከባቢ መጥተው የተጠለሏቸውን ወገኖቻቸውን አሳልፈው አይሰጡም የሚል ዕምነት በልባቸው ሰንቀዋል። ሁለተኛው ደግሞ የሱማሌ መንግስት ከኢትዮጵያ በተለይም ከዛሬ ኦሮምያ ክልል የሚያቀርበውን የመሬት የይገባኛል ጥያቄን ዘንግተው እ.አ.አ በ1961 ከቅኝ አገዛዝ ነፃ የወጣውና ወዲያውኑ ከኢትዮጵያ መንግስት ጋር በመሬት የይገባኛል ጥያቄ ምክንያት አታካሮ ውስጥ የገባውን የሱማሌ መንግስት ድንበር አቋርጠው ለሚመጡ ፀረ-ኢትዮጵያ መንግስት አቋም ይዞ ለሚመጣ ኃይል የመውጫና የመግቢያ ኬላ አይነፍገንም የሚል ተስፋ አድርገውም ይሆናል።

እንደተባለውም በመጀመሪያ ዕሳቤ ምክንያት ወደ ምስራቁ ኦሮምያ የተጓዘው የትግል ችቦ አብሪዎች ጥሩም መጥፎም አጋጣሚ ጠብቋቸዋል። ጥሩ አጋጣሚ የነበረው በአከባቢው ይንቀሳቀስ የነበረውና በጁራ አባገዳ ይመራ የነበረው ግንባር ለኦሮሞ ነፃነት ቡድንና ሕዝቡ ተቀብለውታል። መጥፎው ደግሞ ምንጩ ምዕራብ ሆኖ ከመሀል አገር የተንቀሳቀሰው ቡድን ትምህርት ቀመስና ያነበበ ነው የሚባለው ኃይል ከጦረኛ ጁራ አባገዳ ቡድን ጋር ሲቀላቀል በሥልጣን ተጋፊነት ሳይጠረጠር አልቀረም። ከአንዳንድ ምንጮች ለመረዳት እንደተቻለው ጁራ አባገዳ ምንም እንኳን ፀረ-ፊውዳል የትግል ዓላማው የጠነከረ ቢሆንም ከመሃል አገር የሄደውን ቡድን በሥልጣን ተቀናቃኝነት ሳይጠረጥረው አልቀረም። ማን ምን እንደተናገረ ወይም ምን እንደሰራ በግልፅ የታወቀ ነገር ባይኖርም የሥልጣን ተጋፊነት ሳይፈጠር እንዳልቀረ ይነገራል። ስለሆነም፤ ሁለቱ ቡድኖች ከመሰባሰብና ከመቀላቀል ይልቅ የመበታተን ዕድሉ ሰፊ ሆኖ ተከሰተ።

በቡሃ ላይ ቆሮቆር ይሉ ዓይነት ተረት ሆነና በቂ ዝግጅት አድርጎና ሥራ

ተከፋፍሎ ወደ ትግል ያልገባው የአነግ ጥንስስ ቡድን በባሮ ቱምሳ እና በበዶ ዳቻሳ መሞት አይሉት መገዳደል የባሰ ችግር ውስጥ ገባ። ባሮና በዶ ከ2ኛ ዓመት የዩኒቨርሲቲ ትምህርት ጀምሮ የመኝታ ክፍል ይጋሩ የነበሩና በከልቻ ይባል የነበረውን የአነግ ልሣን አብረው ሲያዘጋጁ እንደነበረ አባጫላ ለታ መስክረዋል። ነገር ግን አስቀድሞ ትግል ሜዳ ገብቶ ያገኙት በዶ ዳቻሳ ዱሮ የሚያውቁት ዓይነት እንዳልሆነ፤ “Dirree dhaqee Badhoon ani arge isan dur beeku natti ta’uu dide” በማለት አባጫላ ለታ (2022: 81) ገልጿል።

ሁለቱም ለትግሉ መሠረት መያዝ ያስፈልጉ እንደነበረና በተለይም ባሮ ቱምሳ ከፊትም መርቶ ከኋላም ሆኖ አንቀሳቅሶ መስራትም ሆነ ማሰራት የበለጠ ተሰጥኦ እንደነበረው ብዙ የተፃፉ ሰነዶች ይገልፃሉ። ባሮ ቱምሳን በዶ ዳቻሳ እንደገደለው አባጫላ ለታ (2022:83) “Badhoon jara laman achitti dhiisee deemuuf ol ka’ee dhaabbatee dhukaasa itti bane.” ትርጉሙም በዶ ሁለቱን [ሌንጮና ባሮን] እዚያው ትቶ ለመሄድ ተነስቶ ቁሞ ተኩስ ከፈተባቸው ይላል። ነገር ግን የአባጫላ ለታ የዚህ ዐረፍተ ነገር ምስክርነት ከጥርጣሬ የሚያመልጥ አይሆንም። ምክንያቱም አባጫላም ሆነ ሌሎች አስቀድመው ከስብሰባው አከባቢ በመሄዳቸውና ተኩስ ሰምተው ዘር ብለው ሲመለከቱት ብቻ ባሮ የሆነ ጉድባ ላይ ወድቆ በማየታቸውና ሌንጮ በጫት ማሳ ውስጥ ስለመሮጡ እንጂ በዶ ተኩሶ ባሮን ስለመግደሉ አባጫላ ለታ እርግጠኛ ሆኖ አላስረዳም። የአባጫላ ጽሑፍ ባሮንና በዶን አቀያይሞ ለመገዳደል ያበቃቸው ጉዳይ ራሱ ምን እንደሆነ በውል ካለመግለጹም በላይ ማን መጀመሪያ እንደተከሰ ወይም ሌላ ሰው ሁለቱን ስለመግደሉ ወይም ስላለመግደላቸው ዕቅጩን ለኦሮሞ ሕዝብ መንገር የሚችል አይደለም። ይህንን መግለፅ የሚችሉትና የነበረባቸውም አባጫላ ለታ ሳይሆን ሌንጮ ለታ ነው። ለማንኛም ለኔ ጉዳዬ የሆነው ከ20ኛው መቶ ክፍለ ዘመን ጀምሮ እስከ 21ኛው መቶ ክፍለ ዘመን ሩብ ምዕተ ዓመት ድረስ የኦሮሞ ምሁራን ለኢትዮጵያ ገዢዎች ለመመቻቸት እርስ በርስ መጋደላቸው እጅጉን የሚቆጭ ነገር መሆኑ ነው።

ወጣ ተብሎ ሲታሰብ በአፍሪካም ሆነ በኢትዮጵያ ከራሱ ከኦሮሞ ጋር በተያያዘም ሆነ ከሌሎች ሶማሊያን ከመሳሰሉ ጎረቤት ሕዝቦች ከሚያሳርፉበት አሉታዊ ተፅዕኖ በተጨማሪ እንደ ኦሮሚያ ብዙ የፖለቲካ ድርጅቶች የተቋቋሙበት ወይም የተፈለፈሉበት፤ ከፍ ሲልም የኦሮሞን ሕዝብ ጥቅም የሚፈታተኑ ኃይሎች የተከለኩሉበት ክልል የለም። ይህም የሆነው ያለ ምክንያት አይደለም። ከብዙ በጥቂቱ ምክንያቶች ውስጥ አንድም የኦሮሚያ ክልል የሀገሪቱ ማዕከል ያለበት ክልል በመሆኑና ሌሎች ባለድርሻ አካላትም በብዙ አጋጣሚዎች ከዚሁ ማዕከል ከኦሮምያ በተለይም ከፊንፊኔ (ሸገር) ስለሚንቀሳቀሱ ነው። እንዲሁም የኦሮሚያ ክልል የኦሮሞ ብቻ ሳይሆን የፌዴራል መንግስቱም መቀመጫ ነው ይባል እንጂ ክልላቸው ከኦሮሚያ ማዕከልም ወጣ ያሉም ቢሆኑ ተንቀሳቃሽ ጽ/ቤታቸውን ብሪፍ ኬዝ ይዘው በማዕከል ደረጃ (የኦሮሚያን ጨምሮ) የሚያደረጉትን ሁሉንም እንቅስቃሴዎች ከዚሁ ከፊንፊኔ አድርገው ስለሚከታተሉ ወይም እንደየአቅማቸው ስለሚቆጣጠሩ፤ እነዚህ ብዛት ያላቸው ፓርቲዎች ፊንፊኔ ውስጥ እየተፈለፈሉ የኦሮሞ ድርጅቶችና ታጋዮች ላይ ተፅዕኖ መፍጠራቸው በቂ ምክንያት ነው ሊባል ይችላል። እነዚህ በፈለጉት አቅጣጫና ዓላማ ተደራጅተው በአዲስ አበባም ሆነ በኦሮሚያ ክልል ውስጥ የሚንቀሳቀሱት ኃይሎች (ገዥው ፓርቲን ጨምሮ) የኦሮሞ ኢሊቶች ኃይል እንዲዳከም ከየራሳቸው ፓርቲ አልፈው ብዛት ያላቸው ስም እንጂ አባልና ሥራም የሌላቸውና በኦሮሞ ስም የሚንቀሳቀሱ ብዙ ፓርቲዎችን በማደራጀትና ከኦሮሞ ነፃነት ግንባርም በማስከበለል ለማምታቻነት እንዲያገለግሉ አድርገው ይጠቀሙባቸዋል። ይህም ሊሆን የቻለው የኦሮሞ ሕዝብ በኢትዮጵያ የፖለቲካ አካል ውስጥ ተገቢውን ቦታ ለመያዝ ስለሚመራው ትግል አነግ ከድርጅትም በላይ የኦሮሞ ሕዝብ የትግል መንፈስ ነው ብለው ስለሚያስቡ ነው።

የሌሎች በኦሮሞ ሕዝብ ላይ አሉታዊ ተፅዕኖ ፈጣሪዎችን ለጊዜው ትተን በኦሮሞ ሕዝብ ስም ተቋቁሞ በተለይም ከ1984 ዓመተ ልዴት ወዲህ በኦሮሞ ምሁራን ዘንድ የተከሰተውን የፖለቲካ ክፍተት ለመሙላት ስለተቋቋመውና የሰውን ስሜት ለመሳብ ስለተንቀሳቀሰው ፓርቲ -

ስለአሮሞ ፌዴራላዊ ኮንግረስ (አፌኮ) ማንሳት ተገቢ ይሆናል። ከአፌኮ መስራቾች አንዱ የነበረው የአሮሞ ሕዝብ ኮንግረስ (አሕኮ) በሕወሓት/ኢህአዴግ በተደረገበት ሽፍጥ ከውስጥ በተነሱ ፈንቃዮች የቀድሞ ስሙን፤ የአሮሞ ብሔራዊ ኮንግረስ (ኦብኮን) እስከ ማጣት ድረስ ጽ/ቤቱንና ንብረቱን በመነጣቅ በኦህድ ስም እንደገና ራሱን አደራጅቶ የተቋቋመ ድርጅት ነው። ከሕወሓት/ኢህአዴግ ጥቃት መልሶ ነው ከአሮሞ ፌዴራሊስት ዴሞክራሲያዊ ንቅናቄ ጋር ሐምሌ 22/2004 ዓም በመቀላቀል የአሮሞ ፌዴራላዊ ኮንግረስ (አፌኮ) የተመሰረተው። አፌኮ ከተቋቋመ ረጅም ጊዜ የሆነው ቢሆንም በሰላማዊ ትግል ውስጥ የሚያጋጥሙትን ውስብስብ ችግሮች ያለወቁለት የአሮሞ ተወላጆች ሳይቀሩ ከሩቅ ሆነው አፌኮን በዳተኛነቱ ያሙታል።

የሕዝብ አስተያየትን በሐሜት ደረጃ ብቻ ዝቅ አድርጎ አይቶ ወይም ሰምቶ ማለፍ ተገቢ አይሆንም። ዳተኛ ነው የተባለው አፌኮ በተለይ ከ2010 የኢህአዴግ ተሃድሶ ወዲህ የገባበት ቅርቃር ወይም በውንም የታየበት ዳኝኝነት በተለይም “የለማ ቲም” የሚባለው ቡድን ወደ ሥልጣን እንደመጣ አፍላ ሰሞን ፊታቸው አሮሞ ይመስላል፤ የለውጥ ኃይሉ ከሕዝብ ጎን የሚሰለፍ ከሆነ ከፊት ሆነን አናደናቅፋቸውም፤ ከኋላ ሆነን አንጎትታቸውም ከማለት ጀምሮ እስከ ተቋቋመው ጋዲሳ የአሮሞ የፖለቲካ ድርጅቶች ስብሰብ ድረስ ተሳትፎ ተደርጎ በክልል ደረጃ እንኳን ቢሆን ሥልጣን እንጋራለን” ተብሎ የነበረው እንደቀድሞው መኢሶን-ደርግ “ሂሳዊ ድጋፍ” ማድረግ ዓይነት በሽታ ተጋብቶብን አፌኮንም ሆነ አባላቱን ከፍ ሲልም የአሮሞን ሕዝብ ዋጋ አስከፍሎናል። ገዥ ፓርቲ የሆነው የኢህአዴግ አዲስ አበባ ቀሪ ክፍል ስሙን ወደ ብልፅግና ፓርቲ ቀይሮ መግዛት ሲቀጥልና የአሮሞ የፖለቲካ ድርጅቶች መሰባሰብ ቢጀምሩም ዘለቄታ ሊኖረው አልቻለም። ዘለቄታ ሊኖረው ያልቻለበት ምክንያትም ገዥው ፓርቲ ወደ ሌሎች ክልሎች እየተመላለሰ ውይይት ሲያደርግና እርቅ ሲፈጥር አፌኮ እና ከመሳሰሉት የአሮሞ የፖለቲካ ድርጅቶች ጋር ለመነጋገር እንኳን ተነሳሽነት የለውም።

አንድ ክብደት ያለው ጉዳይ ግን፤ አፌኮ እነዚህን የመሳሰሉ ተግዳሮቶች ቢኖሩበትም በኦሮሞም ሆነ በኢትዮጵያ ሕዝቦች ትግል ውስጥ የቆዩም ሆነ ወቅታዊ ችግሮችን ለመፍታትና ብዛት ያላቸውን ችግሮች በመፍታት ዴሞክራሲዊት ኢትዮጵያን እንፍጠር በማለት አማካይ የፖለቲካ ሥፍራን በመያዝ የሰከነ ጥረት ያደረገ ፓርቲ ነው። በተለይም የነፍጠኛው ሥርዓት አቀንቃኞች አንጋፋውን የኦሮሞ ሕዝብ ድርጅት የኦሮሞ ነፃነት ግንባርንም ሆነ የኦሮሞን ሕዝብ ወደ ጠርዝ ከመግፋት እንዲቆጠቡና የኦሮሞ ሕዝብ በኢትዮጵያ ፖለቲካ ውስጥ የሚገባውን ሥፍራ እንዲይዝ ቀላል ያልሆነ ጥረት ያደረገ ፓርቲ ነው። በተጨማሪም አነግ የኦሮሞ ብሔር ሕዝብ የብሔራዊ ማንነቱ ግንዛቤን እንዳስጨበጠ ሁሉ አፌኮም የኦሮሞ ሕዝብ በኢትዮጵያ ፖለቲካ እና ኤኮኖሚ ውስጥ ሊኖረው የሚገባውን ቦታ በግልፅ ያመለከተ ብቻ ሳይሆን የኢትዮጵያ ብሔሮች ብሔረሰቦችና ሕዝቦችን የሰላም፣ ዴሞክራሲና ፍትሐዊ ተጠቃሚነትን ያስተማረ የነፃነት ንቅናቄ አካሄድን ያስተማረ ፓርቲ ነው። አፌኮ የሶሻል ዴሞክራሲ አመለካከትን በመምረጥ ከግራም ሆነ ከቀኝ ኃይሎች እንዲሁም ከውስጥም ሆነ ከውጭ የሚመጡበትን ጽንፈኝነትና አክራሪነትን በመቋቋም የተንቀሳቀሰ የፖለቲካ ድርጅት ነው። የሶሻል ዴሞክራሲ አመለካከትን በኢትዮጵያ ውስጥ በመምረጥ አፌኮ የመጀመሪያ ፓርቲ ባይሆንም የማያወላውል አቋም በመያዝ አፌኮ በግንባር ቀደምትነት ከሚጠቀሱት አንዱ ነው። በነገራችን ላይ ሶሻል ዴሞክራሲ አንድ ራሱን ችሎ የተቀመረ ርዕዮተ ዓለም ሳይሆን በአንድ በኩል የሊበራሊስቶችን የመንግስት ሚና ማከሰስ በመግታት እና የገበያ መር ኤኮኖሚ አቋም ሕፃኖችን በመጠገን፤ በሌላም በኩል የሶሻሊስቶችን የውሽት ዴሞክራሲ ጭምብል በማስወለቅ **ፍትሐዊ ተጠቃሚነት** ጎልቶ እንዲወጣ የሚያደርግ አመለካከት ነው። እንደ ክርስቲያን ኬርል አገላለፅ “Social democracy is, ... a conception of democracy at the heart of which stands equal freedom for all and which expresses the close connection between political and social emancipation.” ነው። ከአፌኮ አባላት ጀምሮ ስንቶቹ ይህንን መርህ በትክክል እንደተረዱት አይታወቅም እንጂ እኩል ነፃነት ለሁሉም በተለይ ደግሞ

ነፃነት ወይም አሳታፊነትን ለማስፈን የተለየ ሐሳብ ለሚያራምዱ ዕድል የሚሰጥ ፓርቲ ቢኖር አንዱ አፊክ ነው።

የአነግ-አፊክ ጥምረት ጥረት እንደተጠበቀ ሆኖ በሌላም በኩል ስሙን በየጊዜው እየለዋወጠ ከሚገኘው ከገዢው ፓርቲ፤ (አሮሞ ህዝብ ዴሞክራሲያዊ ድርጅት (አህዴድ) ወይም አሮሞ ዴሞክራሲያዊ ፓርቲ (አዴፓ) ወይም ብልፅግና ፓርቲ (ብፓ) አሮሚያ ቅርንጫፍ) እና ሌሎች በአሮሞ ስም የተቋቋሙ ፓርቲዎች፤ የአሮሞ ዴሞክራሲያዊ ግንባር፤ የመላ አሮሞ አንድነት ዴሞክራሲያዊ ፓርቲ፤ ገዳ ሥርአት አራማጅ ፓርቲ (በቅርቡ ደግሞ ገዳ ብልሱማ በማለት ራሱን የሚጠራ)፤ አሮሞ ነፃነት ንቅናቄ፤ የሕወሓት ደንቡር የሆነው አሮሞ ብሔራዊ ኮንግረስ፤ አሮሞ ብሔራዊ ፓርቲ፤ የአሮሞ አንድነት ነፃነት ግንባር፤ የአሮሞ ነፃነት ፓርቲ፤ አሮሞ አቦ፤ የመላው አሮሞ ሕዝብ ዴሞክራሲያዊ ፓርቲ እና ሌሎችም በአሮሚያ ውስጥ የተፈለፉና በመናፈሻ ጥቅም እየተገዙ የአሮሞ ሕዝብን የነፃነት ትግልን ሲያደናቅፉ ከኖሩ ጋር አፊክ ያደረገው ትግልና አባላቱ የከፈሉትና እየከፈሉት ያሉት መስዋዕትነት ቀላል አይደለም።

በአገር ውስጥ ስንቀሳቀስ የነበረውን የአፊክን ስም ለማጠልሸት በቶለሳ ተስፋዬ የሚመራው የአሮሞ ብሔራዊ ኮንግረስ (አብኮ)፤ ገዳ ሥርአት አራማጅ ፓርቲ፤ የመላው አሮሞ ነፃነት ፓርቲ እና ሌሎች አሮሞን እንወክላለን የሚሉት፤ ከአህዴድም ከፍ ብለው በሕወሓት/ኢህአዴግ እየተገዙ እነሱ ማሸነፍ ባለመቻላቸው እንጂ ኢትዮጵያ ውስጥ የተካሄዱት ምርጫዎች ሁሉ ዴሞክራሲያዊ እንደነበሩ የውሸት ምስክርነት የሰጡት እነዚህ ኃይሎች፤ በአፊክም ሆነ በአሮሞ ሕዝብ ላይ ቢዝነስ ሰርተዋል። እነዚህ የታሪክም ሆነ የሕዝብ ሽክምች በአነግ አባልነትና ደጋፊነት የተጠረጠሩና የአፊክ አባላትን በሽብርተኝነት እየወነጀሉ ወደ እስር ቤት እንዲጋዙና የእስር ቤቶች ቋንቋ ራሱ አፋን አሮሞ እንደሆን ያደረጉ፤ እንዲህ ለመሆኑም አሮሞ ባልሆኑ ሌሎች ኢትዮጵያውያን ዜጎች እየተገለጸ እየሰሙ “ወንጀል ሰርተው እንጂ በፖለቲካ ምክንያት አንድም የታሰረ ሰው የለም” ያሉ የአሮሞ መርገምቶች ናቸው። ከነዚህ ፓርቲዎች

አንዳንዶች በአንድ ሰው ወይም በጥቂት ሰዎች የሚንቀሳቀሱ ሲሆን ዋና ሚናቸውም ለገዢው ፓርቲ ወሬ እያቀበሉ አገሪቱ ውስጥ ዲሞክራሲያዊ ሥርዓት እንዳለ ለመናገር ስብሰባ አዳራሽ ቀድመው የሚገቡና የገዢውን ፓርቲ መሪዎችን በቂ ባልሆነ አፈፃፀም ለማመስገን የሚሸቀዱ ናቸው። ሌሎችን ጨምሮ እነሱ በኦሮሞ ስም የተቋቋሙ ፓርቲዎች የፌዴራሊስት ኃይሎች በሚል ስም ተቧድነው ለሕወሓት ሰፊ አገልግሎት ሲሰጡ ከቆዩ በኋላ ከ2012 መጨረሻ አከባቢ ጀምሮ የሕወሓት/ኢህአዴግን ወንበር ለተረከበው የብልፅግና ፓርቲ አነስ ባለ ዋጋ የተለመደ አገልግሎታቸውን ለተወሰነ ጊዜ ያበረከቱ፤ የፓርቲነት አገልግሎታቸው ሲያበቃ ደግሞ ለዉለታቸው ሲባል በግል በከፍተኛ አማካሪነት ተቀጥረው የሰሩ ናቸው። በተጠቀሱትና ብሔረተኞች ነን በሚሉትና በተለይም አገር ቤት ባሉት ወገኖች አፊኮ በበቂ ሁኔታ ስላልተረዳ እንቅስቃሴው ሁሉ ዘገምተኛ እንዲሆን ተገድዷል።

ምንም እንኳን ሙሉ በሙሉ ከአነግ ጋር ብቻ የተያያዘ ባይሆንም ሁለተኛው ስለኦሮሞ ሕዝብ መነጋገር የግድ የሚለው አብዛኛው የኦሮሞ ተወላጅ ገና ያላለቀለትንና እንዲያውም በሐበሾች ተፅዕኖ ሥር ለረጅም ጊዜ ስለቆየው ስለኦሮሞ ብሔራዊ ማንነቱ ግንባታ ያለውን ግንዛቤ ክፍተት ለመሙላት በተለይ ኤሊቱና ባለሀብቱ ያላቸው ቁርጠኝነት አናሳ የመሆን ጉዳይ ነው። በርግጥ በምንሊክ የኃይል ወረራ ተገድዶ በኢትዮጵያ አገዛዝ ሥር የወደቀው የኦሮሞ ሕዝብ ከተባለው የምንሊክ ወረራ በፊት ኦሮሞ በሚገኝባቸው ቦታዎች ሁሉ እንድትዋወቅና አንድ ብሔራዊ ማንነት እንዲገነባ ያደረገበት ሁኔታ ስለሌለ የኦሮሞ ሕዝብ የራሱ የሆነ ብሔራዊ አንድነት በተሟላ ሁኔታ ገንብቶ እንዳልጨረሰ ይታወቃል። እንኳን ስለምንሊክ ወረራ በፊትና በዚያን ወቅት ቀርቶ ከዚያ በኋላ ባለው ጊዜም በኃይሌ ሥላሴ የመንግስት አስተዳደር ውስጥ በቀዳማዊ ኃይሌ ሥላሴ ዩኒቨርሲቲ ለመማር ከወለጋ የሚመጣ ወጣት ኦሮሞ ሌላ የሐረርጌ ኦሮሞ መኖሩን ወይ አያውቅም፤ ቢያውቅም ከሱ ጋር የኦሮሞነት የጠበቀ ብሔራዊ ትስስር ያለው አይመስለውም ነበር። ማለትም የኦሮሞ ብሔረተኝነት አንድም አላደገም ወይም ዕድገቱ

በኦሮሞነትና በሐበሻነት መሀከል የተሰናከለ ዘገምተኛ ነበር ለማለት ነው።

ስለኦሮሞ ሕዝብ ክፉ የሚያስቡት እንደሚናገሩት የኦሮሞ ሕዝብ ለክፍፍል የተጋለጠውና ለምንጊክ ወረራም የተመቸው በከፋፍሎ የመግዛት ዘይቤ ስለሆነ ብዙም የሚያሳስብ አይሆንም የሚሉ አሉ። ሸዋን የገዥው አባል ወይም ተባባሪ ያደረገው የምንጊክ ወረራ ኃይል ወለጋንና ጂማን ወዳጅ አድርጎ በሌሎች ደቡብ እና ምዕራብ ሕዝቦች ላይ በማሰማራቱ እንደሆነ በቁጭት ይነገራል። የምንጊክን ወረራ ለመቋቋም የወለጋንና የጂማን ትብብር የጠየቁት የኢሉው አባባራ (ጫሊ) ፋታንሳ እና የቡኖው ፍሪሳ አባወጋ ወዳጆቻችን ናቸው ከሚሏቸው ከጂማና ከወለጋዎች ገዥዎች ሳይደርሱላቸው ስለቀሩ በተለይ የኢሉው ሰው አስከሬኑ በወራሪው ኃይል ተቆራርጦ በዛሬዎቹ ሦስት ወረዳዎች ውስጥ እንዲበተን ተደርጓል። የዕድገት ደረጃው ስላልፈቀደ የአርሲው፣ የሸዋው፣ የኢሉው፣ የወለጋው፣ የሀረርጌው፣ ወዘተ ኦሮሞ ለብቻ ለብቻው ነው የተወቀጠው። ሲጠቃለል፤ የኦሮሞ ብሔራዊ አገርም ሆነ የኦሮሞ ብሔረተኝነት በማዕከላዊነት ሊገነባ አልቻለም ማለት ነው። የመጀመሪያ ሙከራ ተደረገ እንኳን ቢባል የምዕራብ ኦሮሞ ኮንፌዴሬሽን በወለጋ ውስጥ በጣሊያን ወረራ ወቅት ለአጭር ጊዜ የተከሰተው እና የመጨረሻ ቱለማ ማህበር አርሲ ዴራ ላይ ኦሮሞን ሃይማኖትም ሆነ ሌላ ሊከፋፍል እንደማይችል ቃል ኪዳን የፈጠሩበት ናቸው።

በተበታተነም ሁኔታም ቢሆን ከመጠነኛ የአነጋገርና የአለባበስ ልዩነት በስተቀር ባለበት ቦታ ሁሉ ብሔራዊ ማንነቱን ጨርሶ ያልጣለው የኦሮሞ ሕዝብ ፈፅሞ የጋራ ማንነት እንደሌለውም ተቆጥሯል። ስለሞን ስዩም ከላይ በተጠቀሰው መጽሐፍ ገጽ 7-8 ባህሉ ተፈላን ዋቢ በማድረግ “ቁጥረ-ብዙው የኦሮሞ ሕዝብ በጋራ ከሚኖረው ቋንቋ በተረፈ እምብዛም የጋራ ማንነት የሌለው የትንንሽ መንግስታት ስብስብ ነው፤ እርስ በርስ ለመዋጋትም የማያመነቱ ናቸው።” ብሎ የኦሮሞ ብሔረተኝነት ያለ ማደጉን ገልፆ ባህሉ ተፈላ የፃፈውን የማኮሰስ ጽሑፉን አስነብቧል። የባህሉ ተፈላ የማኮሰስ ጽሑፍ በተወሰነ ደረጃም ቢሆን

ዕውነትነት እንዳለው ብንቀበል እንኳን የኦሮሞ ብሔረተኝነት ልክ እንደሌለው ሕዝብ ብሔረተኝነት ዕድገት ብዙ ዉስብስብ ሂደቶች ዉስጥ ማለፍ የግድ እንደሆነ ማወቅን ይጠይቃል።

አስገራሚው እሱ ያለፈው ጉዳት አይደለም። ዛሬም ቢሆን ብዙዎች የኦሮሞ ኤሊቶች ሕወሓት የኦሮሞ ብሔረተኝነትን ለማጨናገፍ በራሱ አምሳያ ቀርፆ ካሰማራው ከኦሮሞ ህዝብ ዴሞክራሲያዊ ድርጅት (ኦህዴድ) ምት ማገገም አለመቻሉና ጥቅሙን ማስጠበቅ ከሚችልበት ደረጃ ላይ አለመድረሱ ጉድ የሚያስብል መሆኑ ነው። ከአፄ ቴዎድሮስ እስከ ኢህአዴግ አገዛዝ ድረስ የቀጠለው የአበሻ ልጆች አገዛዝ ኦሮሞን በአካል ከመግደል ጀምሮ ዕውቀት እንዳያገኙና በአገኙት ዕውቀትም ተገቢ ሥፍራ ይዘው እንዳይሰሩ ጫና መፍጠራቸው፣ በተለይም ደግሞ የኦሮሞ ተወላጆች በተፈጥሮ ቋንቋቸው እንዳይጠቀሙ፣ ባህላቸው፣ ሃይማኖታቸው፣ ታሪካቸው፣ ልማዳቸው፣ ማህበራዊ መስተጋብራቸው እንዳይጎለብት ሕጋዊና ተቋማዊ ጫና ሁሉ ተደርጎባቸዋል። የሩቁን ትተን የቅርቡን የኢህአዴግ ዘመን ብናነሳ እንኳን የኦሮሞ ተወላጆች ከፍተኛ የመንግስት ሥልጣን ጋር እንዳይደርሱ ታስቦ በተሰራው ሁኔታ፤ በተለይ አነግ ከሽግግር መንግስቱ ተገፍቶ ከወጣ በኋላ እና ሠራዊቱ በአሜሪካና ኤርትራ ስትራቴጂ ነዳፊነት ካምጥ እንዲገባ ተደርጎ ባዶ እጁ መሆኑ ከተረጋገጠ በኋላ የተወሰደበት ገደብ የለሽ የመግደል፣ የማሰር፣ የማሳደድና የማጎሳቆል እርምጃ የኦሮሞ ብሔረተኝነትን ጨርሶ ባያጠፋም በብዙ ጊዜያት ወደኋላ እንድንተት አድርጓል። ለግላቸው ጠባብ ዓላማ የቆሙ አንዳንድ የኦሮሞ ባለሀብቶች ደግሞ ወገኖቻቸውን አራቁተው በብርሃን ፍጥነት ያገኙትን አዲሻ ለወገኖቹ በርህራሄ ከመርዳትና ለነፃነት ታጋዮቹ ማጎልበቻ ከማዋል ይልቅ ለኦሮሞ ገዳዮች ይበትኑታል። የግለሰቦች ጉዳይ ቢመስልም በንዋይ ፍቅር ተሸንፈው ከአባቶቻቸውና እናቶቻቸው ገዳዮች ጋር የተፈጣጠሙም ብዙዎች ናቸው። ኦሮሞ አቃፊና አሳታፊ ነው የሚባለውና የማይለወጥ ተደርጎ የሚነዘው አባባልም (stereotype) በኦሮሞ ሕዝብ ላይ ቀላል ያልሆነ ጉዳት እያደረሰ መሆኑን አዙሮ ማየት አስፈላጊ ብቻ ሳይሆን ግዴታም ነው።

የኦሮሞ ሕዝብ ሳይከፋፈል ጠላቱን ይዋጋል የሚለው የጥንቱ የአባ ባህሪ ምስክርነት ቃል እንኳን ዛሬ የተዳከመና ያረጀ ተረት ከሚባልበት ደረጃ ላይ ደርሷል። ምክንያቱም፤ ሕወሓት/ኢህአዴግ ቀላል የማይባል ገንዘብ በማፍሰስ ባህርይውን እየለዋወጠ ዓላማውን የሚያስፈጽምለትን አህዴድን አደራጅቷል፤ ቀላል የማይባል ሀብት በመሰብሰብም የነፃነት ትግሉ ከግብ እንዳይደርስ ሰፊ የገንዘብ መጠን በማፍሰስ ራሳቸውን ሸጠው ሕዝብ ላይ ሸፍጥ የሚሰሩ ሰዎችን በዚህ ድርጅት አማካይነት አሰማርቷል፤ እጅ አንሰጥም የሚሉትን ወገኖች እስገድሏል፤ አሳስሯል፤ ከኑሮአቸው እንዲፈናቀሉም አድርጓል። ከዚህ ድርጅት መንሰራፋት በኋላ የእናት ሆድ ቸንጉርጉር ነው የሚባለው የአማርኛ ተረት ኦሮሞ ሰፈር ሳይገባ ኦሮሞ አቃፊ ነው የሚለው የጥንቱ ትርክትም በጥንቃቄ መፈተሽ ያለበት መሆኑ ግንዛቤ እንድወሰድ የግድ ይላል። አንዳንዶች በንዋይ እየተገዙ ከኦሮሞ ሕዝብ ፍላጎት ውጭ የፖለቲካ ድርጅቶችን ሲቀፈቅፉ የሚኖሩ የኦሮሞ ሰዎችን ስመለከቱት ኦሮሞ ገና ያልሰለጠነና በቀላሉ ላይግባባ የሚችል ማህበረሰብ አድርገው እንዲገምቱ አስችሏቸዋል። እነዚያ በንዋይ የሚገዙ የኦሮሞ ተወላጆች በሐቀኛ የኦሮሞ ተወላጆች ላይ እርምጃ ከማስወሰድ ውጭ እርምጃ ተወስዶባቸው ስለማያውቁ የነፃነትን ውድ ዋጋ አይረዱም። አልተራቡም፤ አልታረዙም፤ ድንጋይ ተንተርሰው ጉቶ ተደግፈው አላደሩም፤ አልታሰሩም፤ አልተገረፉም፤ የሞት ጥላ አላንጃበባቸውም። አንዳንዶች በስደት ቢኖሩ እንኳን በያሉባቸው አገሮች በታገይ ሕዝብ ዕርዳታ ስም ለዘመዶቻቸው የሀብት ኮረብታ ከመስራት ባለፈ መስዋዕት ለሚከፍሉ ወገኖቻቸው ክብር አልሰሩም፤ ሰሩ እንኳን ቢባል የሚጠበቀውን ያህል አይደለም። የኦሮሞ ሕዝብ እርስ በርስ መረዳዳትም ሆነ መተጋገል አሁንም ገና ቀሪ ሥራዎች እንደሚጠብቁት ነጋሪ የሚሻ አይመስለኝም።

የቄሮ/ቃሬ የትግል እንቅስቃሴ ለኦሮሞ የብሔረተኝነት ግንባታ ነፍስ የዘራበት ቢሆንም፤ ዛሬም ቢሆን ስንፍናን፤ ጥርጣሬንና ፍርሃትን አስወግደው ከትግል ግንባር ያልተሰለፉ የኦሮሞ ልጆች ገና ብዙ ናቸው ማለት ብቻ ሳይበቃ፤ እጅግ አንገብጋቢ የሚሆነው ደግሞ ከትግል ግንባር

ከተሰለፉት ብቻ ውጤትን መጠበቅ የአሮሞ ኢሊቶችና ባለሀብቶች የቆየ በሽታ (ጋንግሪን) ሆኖ ይታያል። ዛሬ ተነስተን ዓለም ላይ መዘዋወር ብንችልና የአሮሞ ብሔር አባላት ይህን ያህል ብዛት አለን እያሉ፤ ስፋት ያለው ሀብትም አለን እያሉ፤ በጥቂቶች ተገዛን፤ ተበደልን፤ ሕልውናችን ፈተና ላይ ወደቀ ብለው የሚያማርሩት ለምን ይሆን ብለው ሌሎች ሰዎች እንቆቅልሽና ዕውነት የሚመስል ጥያቄ፤ በርግጥም ዕውነት የሆነ ጥያቄ ቢጠይቁንና ለጥያቄአቸው መልስ ቢኖረን እንኳን በመልሳችን ዙሪያ ጠያቂዎቻችንን ለማሳማን ቀላል የማይባል ጊዜ እንደሚፈጅብን የአሮሞ ልጆች ጥልቅ ግንዛቤ ልኖረን ይገባል።

ከዚህ ጋር ሌላም የሲቪል ምሁራን ኢሊቶች በሽታ አለ። ለአሮሞ ሕዝብም ሆነ ለሌሎች ሕዝቦች የነፃነት ትግል አስተዋጽኦ ማድረግ የሚችሉ ብሔራዊ ስሜቶች ገንብቶና ሌሎች እሴቶች እንደ ሥነ ጽሑፍ፣ ሥነ ሥዕል፣ ቅርሳ ቅርስ፣ የታሪክ ጥናት፣ ስለስፖርትና የሰውነት ማሳመሻ ልምምዶች፣ ወዘተ አስመልክቶ የቀናትና ምሽቶች ፕሮግራሞች ተይዘላቸው በአሮሞ ምሁራን ውይይት እየተደረገባቸው አይደለም። ብዙ የአሮሞ ልጆች የንባብ ልምድ የላቸውም። በማንበብ መሠረታዊ ዕውቀት ካልተጨበጠ ደግሞ ስለመሠረታዊ ጉዳዮች ውይይት ሲነሳ በምክንያት ከመተማመን ይልቅ ወደ ኩርፊያ ማምራት ይሆናል። በጣም አሳዛኝ ደግሞ አንዳንድ ጊዜ አንዳንድ የአሮሞ ምሁራን ጊዜ ጥሏቸው ስለሄደ ዳግም ተመልሰው ትግሉን ሊያገኙት ወይም ሊቀላቀሉት የማይችሉ ይመስላቸዋል። እንዲያውም አንዳንዶች ደግሞ ስለአሮሞ ሕዝብ ብሔራዊ ማንነት ግንባታ ሲነሳ ሌሎች ሕዝቦችን ወይም አገርን የበታተኑና ለኢትዮጵያ አገራዊ አንድነት መናጋት የሚጠየቁ ይመስላቸዋል። ስለሆነም፤ በመጫና ቱላማ የልማት ማህበርና በአሮሞ የነፃነት ግንባር የተጀመረው የአሮሞ ብሔራዊ የማንነት ግንባታ ቀሪ ሥራዎች አሁንም በስፋት እንዳሉ መገንዘብ ያስፈልጋል። የአሮሞ ተወላጆች ለራሳቸው ማንነትም ታማኝ መሆን ይጠበቅባቸዋል። ሲጠቃለል፤ ለአሮሞ ብሔራዊ ማንነት ታማኝ አለመሆን ማለት ፖለቲካውን በሐበሻ ሸፍጥ ከማስጠለፍ በስተቀር ሌላ ትርጉም

አይኖረውም።

በ1984 በአነግ ከሽግግር መንግስት መገፋት የተዳፈነ የመሰለው የኦሮሞ ሕዝብ የማንነት (ብሔረተኝነት) ግንባታ ከ2005 ዓም ጀምሮ በአዲሱ ትውልድ ውስጥ በተከሰተው የቄሮ/ቃሬ ትግል ሊያንሰራራ ችሎ ነበር ብያለሁ። በቄሮ ግንባር ቀደምትነት የተቀጣጠለው ሕዝባዊ እምቢተኝነት በኢህአዴግ ላይ ጫናን ፈጥሮ የኢህአዴግ ኃይል በአዲስ አበባ እና መቀሌ መሀከል እንዲበታተንና እንዲቀንስ ተደርጓል። በውጤቱም በኃይል ተገፍትሮ ከሽግግር መንግስቱ የወጣው አነግ በ2011 ዓም የተመናመነ አመራሩን ይዞ ስለታጣቂ ኃይሉ ብዙም ሳይባል ወደ አገር ቤት ተመልሷል። ዛሬ ከተደረሰበት ዕድገት አንፃር አነግ ያሰባሰበው የኦሮሞነት ቅርስ ተሰባስቦ ከአንድ ቅንጣት ድርጅትነት በላይ በማደግ የኦሮሞ ሕዝብን ብሔራዊ ማንነት አንድ ላይ ያጋማደ ተጠቃሽ መንፈሳዊ ድርጅት ሆኗል። ነገር ግን “ያዳቆነ ሰይጣን ሳያቆስስ አይለቅም” የሚባለው ዓይነት ተረት ሆነና በሰላማዊ መንገድ ታግሎ የኦሮሞ ሕዝብን በኢትዮጵያ ፖለቲካ ውስጥ ተገቢ ቦታ ለማስያዝ የተንቀሳቀሰው አነግ አሁንም በገዥ ፓርቲ መንግስት ጫና ከመንገጫጭ አላመለጠም። በ2012 ዓም ወደ መጨረሻ አከባቢ ደግሞ የሕቡዕ ትግል ላይ እንደነበረ ጊዜ ሆኖ እንደገና ተፈረካክሷል። አንድ እንዲታወቅ የሚያስፈልገው ነገር ቢኖር ግን ለአነግ አገር ውስጥ ከገባ በኋላ እንደገና የመሰነጣጠቅ ምክንያቶች አንድም የሕወሓትን ወንበር የተረከበው አህዴድ መስከረም 5/2011 ዓም ወደ አገር ቤት የገባውንና ከተጠበቀው በላይ አቀባበል የተደረገለትን አነግን በሐበሻ ኤሊቶች ግፊት በክፉ ዓይን ማየትን አለመተው ነው። ሁለተኛውና ጎልቶ የታወቀው ግን ቀደም ሲል በግለሰቦች ጫና ከአነግ ተገፍተናል የሚሉት ቀደምት የአነግ አባላት ከተስፋኛ የወቅቱ የአነግ አመራሮችና አነግን ለግል ጥቅማቸው መያዣ ከአደረጉ አዛውንት የቀድሞ አነጎች ጋር በመሆን የፈጠሩት አታካሮ አስቸጋሪነት ነው።

አዛውንቶቹ የቀድሞ አነጎች ከገዥው ፓርቲ ሰዎች ትዕዛዝ ተቀብለው

የሚያላዝኑት ነገር አለ። እሱም በኃይሌ ሥላሴ፣ በደርግም ሆነ በሕወሓት/ኢህአዴግ አገዛዞች አነግ አንድም ጥይት ሳይተኩስና አንድ ወረዳ ቀርቶ አንድ ነፃ ቀበሌ ሳይኖረው ዛሬ ከኢህአዴግ ወጥተው ዴሞክራሲያዊያን በሆኑ ታዳሽ የኢህአዴግ አባላት ወይም ብልፅግና ፓርቲን መገዳደራቸው እንደሚያሳዝናቸው በመግለፅ አነግን አምርረው ይኮንናሉ። ዛሬ ላይ ሆነን የምንረዳው መራር ዕውነት አለ። እሱም አነግ በተጠቀሱት አገዛዞች ውስጥ ውጤት ያለስመዘገበው እነዚህ የአነግ አዛውንቶች አንድም ትግሉን ለመምራት የሚጠበቅባቸውና አሁን ግልፅ ወጥተው የትግሉ ጋሬጣ ሆነው እንደቆሙት ዓይነት ሁኔታ ሳይቆሙ በመቅረታቸውና እንዲያውም በዚያን ወቅት በነበራቸው የአነግ አመራር ውስጥ አመራሩን በስውር ሲያሽመደምዱ ስለቆዩ እንደሆነ ተጨማሪ ማስረጃ አያሻውም። በአጭሩ፤ በወቅቱ የነበረው የመገናኛ ዘዴ ምቹ አለመሆንና ተበታትነው በአገር ቤትና በጎረቤት አገሮች የነበሩትን የአነግ አመራሮችን በቀላሉ አገናኝቶ ትግሉን ለማስተባበር ብቃት እንዳልነበረው መጥቀስ እንደተጠበቀ ሆኖ፤ ትልቁ ችግር ግን እነዚያ አዛውንት አመራሮች አነግን ለድል የሚያበቃ አመራር ሲሰጡ እንዳልነበረ ወቅቱን ጠብቆ ግልፅ መሆኑ ነው። እነዚያ አዛውንቶች እንኳንስ አነግን ውጤታማ ሊያደርጉ ቀርቶ እራሳቸው ተከፋፍለው ተቀጥላ አነግ ወይም ሌላ ‘ዴሞክራሲያዊ ግንባር’ የሚሉትን ሲገነቡና ሲያፈርሱ የቆዩ ስለሆነ ማን ምን እንደነበረ ራሳቸውን አጋልጠዋል። ስለሆነም፤ ያለ ምንም ማጋነን ሕዝብ ያለው አነግ መሪ/መሪዎች እንዲያጣ ተደርጓል። ይህ ደግሞ ድንገተኛ ክስተት ሳይሆን ሆነ ተብሎ የኦሮሞ ሕዝብን የነፃነት ጥማት እንዲሁም የኢትዮጵያን ዴሞክራሲያዊነትን ለመጉዳት ታስቦበት የተሰራ ስልታዊ ሴራ ነው። ዝም ተብሎ ሲታሰብ ግን የኦሮሞ ነፃነት ግንባርንም ሆነ ሌላውንም ለሕዝብ እንቅጣጥ የሚሉ የሕዝብ ኃይሎችን ለማዳከም የሚሞክር መኖሩ ባይካድም፤ በደል የተጨነበትም ሆነ በተጨነበት በደል የተቆጣ ሕዝብን ከትግሉ አውድ አደብ ማስገዛት ይህን ያህል ቀላል ሆኖ እንደማይገኝ ከኦሮሞ ሕዝብና አነግ መስተጋብር መረዳት ይቻላል። ዛሬ በተደረሰበት የዕድገት ደረጃ አንፃር የኦሮሞነት አሮሙማ ማንነት ከማንኛውም ሃይማኖት በላይ ያደገና ሰፊ መሠረት የገነባ መሆኑንና

ለዚህም የአሮሞ ነፃነት ግንባር (አነግ) የተጨመተው ሚና ትልቅና እንዲህ በቀላሉ ሊቀለበስ የማይችልበት ደረጃ ላይ መድረሱን መገንዘብ ይቻላል።

ሕዝባዊ ወያኔ ሓርነት ትግራይ/ሕወሓት

የትግሬ ብሔር በአከባቢው ከሚገኙት የአፋር፣ የአማራ፣ የራያ አሰቦ እና ቅማንት ሕዝቦች ጋር ከሚፈጥሩት መስተጋብር በስተቀር እራሱን በቻለ ክልል ውስጥ በኩታ ገጠምነት የሚኖር ነው። የኑሮ ሁኔታው ውስን የእርሻና ከብት ርቢ ላይ የተመሠረተ ሲሆን ተወላጆቹ በመላ ኢትዮጵያና በሌሎች ዓለማትን ተበታትነው በመስራት እርስ በርስ የመደጋገፍ ባህልን ያዳበሩ ናቸው። ከ1983 ወዲህ ደግሞ በተፈጠረላቸው ዕድልና እጁ በገባው ረብጣ ዕጣ ፈንታ ምክንያት የተወሰኑ የፋብሪካ ግንባታዎች አስገብቷል። አከባቢው ወቅትን ጡብቆ ከሚከሰት ተደጋጋሚ የአየር ንብረት መዛባት የተነሳ በማዕከላዊ መንግስት አስተዳደር ካልታገዘ በስተቀር የተፈጥሮ አከባቢው ለመገናኛም ሆነ ለእርሻ ምቹ ባለመደረጉ የሕዝቡን ደስተኛነት እንዳይሆን ዓይነት አድርጎ እንዲቆይ አስገድዶት ነበር።

ሰሜናዊ የኢትዮጵያ ግዛት የአስተዳደር ማዕከሉን በማፈራረቅ አንዴ በአማራ ሌላ ጊዜ ደግሞ በትግሬ ተወላጆች ሥር ይተዳደር እንደነበር እናስታውሳለን። ከአፄ ምኒልክ ዘመን ጀምሮ ግን የመንግስት ማዕከል ከትግራይ እንድርቅ በመደረጉ የትግሬ ተወላጆች ኢትዮጵያን ወደ መግዛት ሥልጣን የሚመለሱበት ሁኔታ እንዲደብዝዝ ተደርጓል። ፕሮፌሰር ባህሩ ዘዉዴ (2007: 271) እንደፃፉት “ከአፄ ዮሐንስ ሞት በኋላ የትግራይ ግዛት ባጠቃላይ፤ መኳንንቱ በተለይ፤ የፖለቲካ ማዕከላዊነት በማጣታቸው ምክንያት የተሰማቸው ቁጭት ሲሆን፤ በሃያኛው መቶ ዓመት አጋማሽ ላይ በክፍለ ሀገሩ በተከሰተው ተደጋጋሚ ድርቅ ምክንያት የደረሰው የኤኮኖሚ ችግርም የበደል ስሜቱን [በማባባሱ]” ጥቂት የዩኒቨርስቲ ተማሪዎችና የአከባቢው ነዋሪዎች (የንጉሱ ፓርላማ አባል የነበረ አቶ አየለ ገሠሠ፣ አረጋዊ በርሄ፣ ግደይ ዘርአጽዮን፣ ስዩም መስፍን፣

አስግደ ገብረስላሴ፣ ቀለበት ታየ፣ ፀሐዬ አረፋአይኔ፣ አግአዚ ገሠሠ፣ ሙሉጌታ ሐጎስ፣ አምባዬ ወልደጊዮርግስና አማራው አብተው ታከለ፣ በኋላ ስብሃት ነጋም ተቀላቅሏል) ያንን ያጡትን ማዕከላዊ አስተዳደር በሚገኝበት አዲስ አበባ ድረስ በመምጣት መልሶ ለመጨበጥ እንኳን ባይችሉ ትግራይን ነፃ አድርገው ለመግዛት ወደ ግዛቲቱ ሽፊ አዉራጃ፣ ደደቢት ወደምትባል በረሃማ ወረዳ ገብተው ለመዋጋት (ጊዮርግስ ፊትለፊት ወደ ሀገር ፍቅር መውረጃ አንዲት ሻይ ቤት ውስጥ በመገናኘት) የካቲት 11፣ 1967 ሕዝባዊ ወያኔ ሓርነት ትግራይ/ሕወሓትን መሠረቱ።

በሌላም በኩል በኢትዮጵያ ታሪክ ዉስጥ ትግራይን ጨምሮ ሰሜናዊ የኢትዮጵያ ግዛቶች ማንም ሰዉ ባላሰበዉ ጊዜና ሁኔታ አንድም ከውጭ ኃይል ጋር አሊያም የእርስ በርስ ግጭት ውስጥ በመግባት ጦርነት ዉስጥ ስለሚገቡ የሕዝቡ ምርታማነት እንዲቀንስ እየተደረገ የኖረበት ጊዜ ብዙ ነዉ። ከነዚህና ሌሎች ከታች በምንመለከታቸዉ ምክንያቶች የተነሳ የግዛቲቱ ወይም የክልሉ ወጣቶች በተለመደው ሁኔታ ለትግል ቢነሳሱ አበጃችሁ ሊባሉ የሚችሉበት ሁኔታ ነበር/አለ።

ሕወሓት የመንግስት መንበር የተቆናጠጠበት ደረጃ ጋር ከመድረሳችን በፊትም ሆነ ሕወሓት ራሱ ሕወሓት ከመባሉ በፊትም ረጅም ጊዜ የወሰደ ሁለት ደረጃዎችን ተራምዷል። ከአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ እና ሌሎች ደረጃ ተማሪዎች እንደተመሰረተ የሚነገረው ማህበረ ገስገስቲ ብሔረ ትግራይ/ማገብት እና ተጋድሎ ሀርነት ትግራይ/ተሀት የሚባሉ ድርጅቶችን ፈጥረዉና አባጣ ጎርባጣ መንገዶችን አልፈዉ ከዮሐንስ 4ኛ ወዲህ የተነጠቁትን የኢትዮጵያ ማዕከላዊ አስተዳደር እስከ 2010 ዓም ድረስ በራሳቸዉ አምሳያ በቀረጹት አህዴድ እስከ ተነጠቁበት ጊዜ የቆዩበት ደረጃ ላይ የደረሱ ናቸዉ። እንደማንኛዉም የሌላ አከባቢ ሕብረተሰብ ወጣቶች ለትግራይ ወጣቶችም ለአከባቢዉ የብሔርተኝነት ስሜት መፈጠርና መጎልበት አልፎ ተርፎም በአሸናፊነት የመንግስት ሥልጣን እስከ መያዝ ለመድረስ የቻሉበት ሣቢና ገፊ (push and pull factors) የሚባሉ ምክንያቶች ነበሩ።

የብሔር ንቅናቄዎች ከንጉስ ኃይሌ ሥላሴ ዘመን ማብቂያ በፊት ከረጅም ጊዜ ጀምሮ የነበሩ ናቸው። ፀረ ቅኝ አገዛዝ ትግል ለማድረግ ብረት አንስተው ትግል የጀመሩት የኤርትራ የአርነት ንቅናቄዎች (ጀብሃ እና ሻዕቢያ)፣ የሶማሌ አባ ንቅናቄ፣ በዋቆ ጉቱ የተመራው የባሌ አሮሞ ገበሬዎች ንቅናቄ፣ የመጫና ቱላማ የልማትና መረዳጃ ማህበር፣ የወላይታ ሕዝብ ንቅናቄ፣ የሲዳማ አርነት ንቅናቄ፣ ወዘተ በጥቂቱ በምሳሌነት የሚጠቀሱ ናቸው። አንዳንድ ጊዜ የሰከነና ፀረ ዘዉድ የትግል እንቅስቃሴ እንደነበረ የሚያሳየው “በ1963 በወላይታ አውራጃ በሁምቦ ወረዳ እንደሆነው የተማሪዎችና ወጣት ጭሰኞች የጋራ ማህበር መስርተው በአንድነት ለመታገል” መነሳታቸውን አንዳርጋቸው አሰግድ ከላይ በተጠቀሰው መፅሐፉ (ገፅ 110) ላይ ገልጿል።

የእነዚህ ህብራዊ የብሔር ንቅናቄዎች ነፀብራቅም ወደ ቀድሞው የቀዳማዊ ኃይሌ ሥላሴ ዩኒቨርስቲ ግቢ ዘልቆ ገብቶ ኖሮ ሕዳር 30 ቀን 1965 የተገደለውና የብሔር ንቅናቄ ስሜት አቀጣጣይ የሆነው የዩኒቨርስቲው ተማሪ ዋለልኝ መኮንን ኢትዮጵያ ማለት የብዙ ብሔሮች እና ብሔረሰቦች ድምር ዉጤት እንጂ የገዢው ክፍል ብሔር ብቻ አለመሆኗን በአጽንኦት የገለፀበት ጊዜ ነበር። ይህ በሚገለፅበት ወቅት ላይ ከኤርትራና ትግራይ የመጡ ተማሪዎች ከኤርትራ ነፃነት ግንባር ጋር ባላቸው ቀዳሚ መረጃ ምክንያት እነ ዋለልኝ ለነሱት የብሔር ጥያቄ ጀሮአቸውን ሳይሰጡ እንዳልቀረ ቢገመት በግምት ላይ ብቻ ተወስኖ የሚቀር አይመስልም።

ይህ ብቻም አይደለም፤ በ60ዎቹ መጀመሪያ ላይ በአውሮፓና አሜሪካ የነበሩ የኢትዮጵያ ተማሪዎች በማህበራቸው አማካይነት “ስለኢትዮጵያ ብሔረሰቦች መብት እስከምን” በሚለው ላይ ሰፊና ግልፅ ዉይይቶች ያደርጉ ነበር። በዚህም መሠረት ሐምሌ ወር 1963 በርሊን ላይ ተሰብስቦ የነበረው የተማሪዎቹ ማህበር የአውሮፓ ቅርንጫፍ “የኢትዮጵያ የብሔረሰቦች መብት የማይደፈር መሆኑን፤ የራሳቸውን ዕድል በራሳቸው የመወሰን መብታቸው እስከመገንጠል ድረስ” መሆኑ እና “መገንጠልን

የማይጨምር” እያሉ በመሀከላቸው ልዩነት በመፍጠር የዉሳኔ ሐሳቦች ላይ ክርክር ተደርጎ በተሰጠው ዉሳኔ ድምፅ መሠረትም “የብሔረሰቦች የራስን ዕድል በራስ የመወሰን መብት እስከ መገንጠል” እንደሚደርስ የሚያወቀው የዉሳኔ ሐሳብ በሁለት ሦስተኛ የድምፅ ብልጫን አግኝቶ አለፈ።” በማለት ተስፋዬ መኮንን፡ (ገፅ 97) ከላይ በተገለጸው መጽሐፉ ላይ ገልጿል።

ከወቅቱ እንቅስቃሴ ጋር አገናኝተን ብንመለከት ደግሞ ይህ ጊዜና ድርጊት ለትግራይ ወጣቶች እንቅስቃሴ መጀመር ሳቢ እንደነበር መገመት ይቻላል። በተለይም በስብሰባው ወቅት ሕልውናውን ያገኘው የኢትዮጵያ ሕዝባዊ አብዮታዊ ፓርቲ/ኢሕአፓ አመራር ዉስጥ ብዛታቸው ይህን ያህል ነዉ ባይባልም የትግራይ ተወላጆች እነ ብርሃነ መስቀል ረዳ፣ ተስፋዬ ደበሳይ የመሳሰሉ ስለነበሩ፤ ስለብሔሮች መብት አጀንዳ ውይይት ላይ ጉልህ ሚና ሳይጫወቱ እንዳልቀረ ይገመታል። በተጨማሪም ሳቢ ምክንያቶች ናቸው ተብሎ ሊጠቀስ የሚችለው በዓለም አቀፍ ደረጃ በብዙ ወጣቶች አእምሮ ዉስጥ ገብቶ የነበረዉ የሶሻሊስት ርዕዮተ ዓለም አራማጆችና ከቅኝ አገዛዝ ሥር ለመላቀቅ ትግል ሲያደርጉ ለነበሩ ሕዝቦች ሲሰጥ የነበረዉ ዓለም አቀፋዊ የሞራል ድጋፍ አንዱ ሳቢ ነበር ለማለት ይቻላል። የሳቢነታቸው ደረጃ ይለያይ እንጂ ከዚህ በላይ የተጠቀሱት ምክንያቶች ለትግራይ ወጣቶች ትግራይን እንዲወክሉና <ነፃ> እንዲያወጡ ከመቋቋም ጎን ለጎን ቀዳሚና አንዱ ሳቢ ተብሎ ሊነገር የሚችለው የኤርትራው ሻዕቢያ ትግልና ለትግራይ ወጣቶች የሰጠው ሁለንተናዊ ድጋፍ ቀዳሚ ተጠቃሽ ነዉ።

ጀብሃን በፀረ ዲሞክራሲነት ወንጀሎ የተለየዉ የኢሳያስ አፈወርቂ ቡድን ኢፕአልኤፍን መስርቶ መንቀሳቀስ ሲጀምሩ፤ ኢራቅና ሶሪያ ዉስጥ የበላይነት ከነበረዉ ከበዓዝ ፓርቲ ጋር ሰፊ ግንኙነት አደረጉ። የበዓዝ ፓርቲ ደግሞ “የአረቡ ዓለም የመሬት ግዛቱን ኤርትራንም እንደሚጨምር በኦፊሴላዊዉ ካርታ ላይ አስቀምጦታል። ... በዚሁ ሻዕቢያ ከደቡብ የመን ጋር በተራማጅነት ለሶሻሊዝም የቆመ በመምሰል

ግንኙነትን ይመሠርታል። በየመን አገናኝነት ከኩባ፣ ከሶሺዬትና ከምስራቅ አዉሮፓ አገሮች ጋር በተራማጅነት ስም እዉቂያን ያገኛል። በድብቅ የማቴሪያልና የሞራል ድጋፍን ያገኛል። በደቡብ የመን በቻይናና በኩባ የሥልጠና ዕርዳታ ይደረግለታል። ከአረቡ ዓለም ዉስጥ ፀረ ኢምፔሪያሊዝም ናቸዉ ይባሉ ከነበሩት ከሊቢያ የገንዘብ፣ የጦር መሳሪያና ምግብ፤ ከሶሪያና ከኢራቅ የጦር መሳሪያና የምግብ ዕርዳታን በማያቋርጥ ሁኔታ ያገኛል። ከፀረ ኢምፔሪያሊስትና ከፀረ ኮሎኒያሊስት እንቅስቃሴዎች ጋር ግንኙነት ይመሠርታል። የሞራል ድጋፍና አንዳንድ የፕሮፓጋንዳ መድረክ ይከፈትለታል። ይህ ሁሉ ይዳመርና ያካሂድ ከነበረዉ አሳሳች የውጪ ፕሮፓጋንዳ ዘመቻው ጋር ተቀናጅቶ ተራማጅ መስሎ የመቅረብ ችሎታው በኢትዮጵያ የተማሪው እንቅስቃሴ ውስጥ የማይናቅ ቁጥር የነበረዉ ለጋ የፖለቲካ አስተሳሰብ ደረጃ ላይ ያለውን አሳስቶ ለመማረክ ቻለ።” ይላል ተስፋዬ መኮንን በመጽሐፉ ገጽ 115-6 ላይ። ይህ የማቴሪያና ሞራል ድጋፍ ለትግራይ ወጣቶች መነሻ እርሻ ሆኖ ሳያነሳሳቸዉ እንዳልቀረ ከግምት በላይ ነዉ።

ይህ በአጠቃላይ የኢትዮጵያን ተማሪዎች እንቅስቃሴ የሳበዉና በተለይም ደግሞ ለሻዕቢያ ገደብ የለሽ ድጋፍ ያሰባሰበዉ ክስተት፤ ለትግራይ ወጣቶችም እንደሚያካፋላቸው ቢያስቡና የትግራይ ሪፑቢኢክን ለመመስረት ተልመዉ የመገንጠል ንቅናቄ ቢያደርጉ አይፈርድባቸዉም። በተረፈ ደግሞ የትግራይን የመገንጠል ዓላማ አራማጆችና የሻዕቢያ መሪዎች ከትግራይ ወገኖቻቸዉ ጋር ያላቸዉ የባህል፣ የሃይማኖት፣ የቋንቋና የደም ትስስር ስላላቸዉ፤ ትግራዮቹ የሻዕቢያን ዓላማ ተከትለዉ መራመድ የውዴታ ግዴታ ቢሆንባቸዉ፤ በተለይም ደግሞ የትግራይ ወጣቶች በትግራይ ዉስጥ የሚያንቀሳቀሱት ትግል ለሻዕቢያ መመከቻ ግንብና የኢትዮጵያ ገዢዎች ጥይት ማብረጃ አንድ ተጨማሪ ቡድን ስለሚፈጥርላቸዉ፤ የኋላ ኋላ ይዘው የተነሱትን ዓላማ ማጠፋቸው ባይቀርም፤ ሻዕቢያዎቹ ወደ መገንጠል እንዲስቧቸዉ ቢያድርጉና በዚህ ስሜት ዉስጥ የገቡ የዩኒቬርስቲ ተማሪዎች «ማህበረ ገስገስቲ ብሔረ ትግራይ/ማገብት» ተብሎ የሚጠራዉን የፖለቲካ ቡድን፤ በተለይም

በአቶ ኢሳያስ አፈወርቂ እዉቅና እንደመሠረቱ ነዉ ለመረዳት የምንችለዉ። ተስፋዬ መኮንን (ገፅ 145) እንደሚለዉ “ብዙዎች የማገብት አመራር አባላት ከፊል ውልደታቸዉ ከሀማሶን የነበሩና አንዳንዶቹም የአቶ ኢሳያስ የሥጋ ዘመዶች መሆናቸዉ ለግንኙነቱ መሳካት አይጨውቱ ሚና ተጨውቷል።” ይላል። ይህ የደም ትስስር የዓላማ ትስስርን ከመፍጠሩም በላይ አንዱን የሻዕቢያ የኃይል መሪ <ወዲ ሙሴ> የተባለዉን ለማገብት ከማሰጠቱም ሌላ “... ተሀት የትግራይን ክፍለ ሀገር ለብቻዉ ነፃ የማድረግና የመቆጣጠር መብቱ መሆኑን በማያሻማ ሁኔታ አረጋግጦለታል። ... የጦር መሳሪያ ሳይቋረጥ ከኋላዉ እንደሚጨንለትም ቃል ተገብቶለታል።” (ገጽ 147) ይላል ዉስጥ አዋቂዉ ተስፋዬ መኮንን።

ከዋናዉ እናት ድርጅት ማግበት ሥር በሻዕቢያ ቁጥጥር ሥር ወደሚገኘዉ በረሃ ተወስደዉ ሥልጠና የተሰጣቸዉ የማገብት አመራር አባላት በ1965 የድርጅታቸዉ ስም ከማግበት ወደ <ተጋድሎ ሀርነት ትግራይ/ተሀት> አዲስ ስም ተቀይሮላቸዉና የኤርትራ ጥያቄና ትግልም ፀረ ቅኝ አገዛዝ መሆኑን ተቀብለዉ፤ ሻዕቢያ ከላይ ከተጠቀሱት አካላት ያገኝ የነበረዉን ዕርዳታ በመቋደስ ለትግራይ ነፃነት የሚያደርጉት ትግል ተመርቆላቸዉ እንደተመለሱ እንረዳለን። የነፃነት ትግል የሚያካሂዱ ቡድኖች ሁሉ ለማለት ይቻላል ለትግላቸዉ መሳካት ጊዜ፤ ቦታና ሁኔታን ግምት ዉስጥ ማስገባታቸዉ የግድ እንደሆነ ሁሉ፤ ወታደራዊ ድጋፍና ፔትሮ ዶላር ያገኘዉ ቀዳሚዉ ተሀትም ሆነ የዛሬዉ ሕወሓት የመረጡት ቦታ ወጣ ገባ የበዛበት ተራራማ ክልላቸዉ ለሽምቅ ዉጊያ ተመራጭ በመሆኑ እንደ አንዱ ሳቢ ምክንያት ተጠቅመዋል።

ለአንድ ቡድን የነፃነት ፊልሚያ ከሳቢ ምክንያቶችም ሌላ ገሬ ምክንያቶች እንደሚያመዝኑ የታወቀ ሲሆን፤ ለሕወሓትም ሆነ ሌሎች የፖለቲካ ቡድኖች በቀዳሚ ገሬ ምክንያትነት የሚጠቀሰዉ አፋኙ የአፄ ኃይሌ ሥላሴ አገዛዝ ነዉ። አገዛዙ የተጨቆኑ ሕዝቦች አባላትን ብቻ ሳይሆን፤ በስተመጨረሻ አከባቢ የገዢዉ መደብ አባላት (ሮያል ፋሚሊ) የሆኑና

አእምሮአቸው ብሩህ የሆኑ እንደ ጥላሁን ግዛዉ የመሳሰሉትን ወገኖች ጭምር እንዲነሳሱ አድርጓል። ስለሆነም፤ የትግራይ ወጣቶችም ያንን አፋኝ ሥርዓት ለመዋጋት መነሳሳታቸው ትክክል ነበር ለማለት ይቻላል። ከዚህ ጋር ሌላው ለትግራይ ወጣቶች ገሬ ምክንያት ይሆናል ተብሎ ሊጠቀስ የሚችለው በአበሾች (አማራና ትግሬ) መሀከል የሚደረግ የሥልጣን ፋክክር ቀጣይ አካል ነው። በጥንታዊ የሰው ልጅ እኩልነት ላይ የተመሰረተው የየጁ ሥርወ መንግስት ከ1847 ላይ በአፄ ቴዎድሮስ የጭካኔ እርምጃ ካበቃለት ወዲህ፤ አብዛኛውን ጊዜ ሥልጣኑን የአማራው ወገን ይዞ የቆየ ሲሆን፤ የትግሬው ወገንም በተክለ ጊዮርግስ እና ዮሐንስ አራተኛ አማካይነት በተወሰኑ ጊዜያት የበላይነቱን ተረክበው ሲያስተዳድሩ እንደነበረ ይታወቃል። ከአማራው/ቅማንቴው አፄ ቴዎድሮስ ወደ ትግሬው ተክለጊዮርግስ፤ ከዚያም ወደ ዮሐንስ፤ እንደገና ተመልሶ ወደ አማራው ወገን አፄ ምኒልክ ሥልጣን ተንሸራሽሯል። ከላይ ጠቆም ለማድረግ እንደ ሞከርኩት አፄ ምኒልክ ሥልጣን መያዙ ብቻ ሳይሆን የመንግስቱን መቀመጫ ከሰሜኑ ትግራይ ወደ ደቡብ የአገሪቱ አቅጣጫ (ሸዋ) ቀይሮ ከተቀናቃኞቹ ትግሬዎች እንድርቅ አድርጓል። አፄ ኃይሌ ሥላሴ እና መንግስቱ ኃይለማሪያም በደም አማራ ባይሆኑም ከአስተዳደራቸው ጀምሮ የአማራውን ስታዩል (assimilate) ተከትለው አገር የገዙ ስለሆነ፤ ወደ አማራው ስለሚቆጠርላቸው የትግሬው ወገን ወደ ሥልጣን የመመለስ ሕልም ሕወሓት እስከ መጣበትና ደርግን እስከ ገለበጠበት ጊዜ ድረስ የትግሬ ሥልጣን በ120 ዓመታት እንድርቅ ግድ ሆኖበት ነበር። ከዚህ የተነሳ ከሆነላቸው በአጠቃላይ ኢትዮጵያ ላይ፤ ካልሆነም ደግሞ ትግራይን ለብቻ ነፃ አድርጎ የመግዛት አምራታቸውን ሊወጡ እንደሚችሉ ገምተው የግዛቱን ነፃ አዉጪ ድርጅት ያሰባሰቡት ነው ተብሎ ይታሰባል። ስለዚህ ለትግራይ ነፃነት ብረት አንስተው መቆማቸው ሳቢም ሆነ ገሬ ምክንያት ያልኩት አንዱ ይህ ሊሆን ይችላል። እንግዲህ፤ በሳቢም ሆነ ገሬ ምክንያቶች በትግራይ ኮረብታዎች መሀከል የትግራይ ነፃነት ትግልን ቋያ የለኮሰው ተሀት ከአፋኙ ንጉሳዊ አገዛዝ ጋር የጀመረው ትግል የ1966ቱ ሕዝባዊ አብዮት ጎርፍ ከአመጣው ጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ ጋርም ቀጥሎ የተጋፈጠ ነው።

ከአፄ ኃይለ ሥላሴ አገዛዝ ጋር ተቃርኖ ዉስጥ ገብተዉ ትግል የጀመሩት የፖለቲካ ቡድኖች፤ አብዛኛዉ ለማለት ይቻላል፤ አዲስ ከመጣዉ ጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ ጋርም በተመሳሳይ ሁኔታ ተቃርኖ ዉስጥ መግባት አልነበረባቸዉም፤ እንዲያውም የደርግን ምንነት ሳያውቁ ነፍጥ በማንሳታቸዉ ደርግ የጨካኝነት ባህሪ እንዲለበስ አድርገዋል ብለዉ የሚኮንኑ ወገኖች አሉ። ነገር ግን፤ ተሀትን ጨምሮ ሌሎችም በዚያ ሁኔታ ዉስጥ እንዲገቡ ያስገደዳቸዉ በኃይለ ሥላሴ አገዛዝ ዉስጥ የነበሩት ገፊ ምክንያቶች በደርግም በመቀጠላቸዉና በተለይም ደርግ ንጉሱን ከሥልጣን ከማዉረዱ በፊት ጀምሮ በይበልጥም ንጉሱ ከሥልጣን የወረደ ዕለት ያስነገረዉ አዋጅ አገሪቱን ከጨለማ ወደ ጨለማ ያሸጋገረ ነዉ ለማለት ይቻላል። ምክንያቱም፤ በደርጉ መግለጫ መሠረት የተቃዉሞ ሰልፍ የሚያደርጉ፤ ሰላማዊ ሰልፍ የሚወጡና የሚያስተባብሩ ወገኖች ሁሉ እርምጃ እንደሚወሰድባቸዉ በማስጠንቀቂ፤ የአገሪቱ ዜጎች ሕይወታቸዉን ጨምረዉ ሲታገሉለት የቆዩት የዲሞክራሲ እና የብሔር ብሔረሰቦች የሙብት ጥያቄ ከደጡ ወደ ማጡ የገባበት ጊዜ ነበር። በአጭሩ ደርግ የፖለቲካ ተቃዉሞን ወይም የሐሳብ ልዩነትን ለማስተናገድ የሚያበቃ ዝግጅትም ሆነ ብቃት ስላልአልነበረዉ ተሀቶች ብረት አንስተዉ ደርግን መዋጋት መጀመራቸዉ ተገቢ ነበር።

በ1965 በረሃ የገባዉ ተሀትም ሆነ በ1967 የደርግን የዕድገት በሕብረት የዕዉቀትና የሥራ ዘመቻ ረግጦ ወደ ትግራይ ኮረብታዎች የገባዉ ሕወሓት ከአራት አካላት ጋር ተዋግቷል። አንድም የሸዕቢያን ዓላማ ለማስፈጸም ከጀብሃ ጋር፤ ሁለተኛም የራሱን የትግራይ የነፃነት ትግል እዉን ለማድረግ ከጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ ጋር፤ ሦስተኛ አሲምባ ሥር መሸጎ በሁለት ፍጹም ተፃራሪ በሆኑ አቋሞች ማለትም በኤርትራ ከቅኝ አገዛዝ ነፃ መዉጣትና ለኢትዮጵያ ሕዝብ አንድነት እታገላለሁ ከሚለዉ የኢትዮጵያ ሕዝባዊ አብዮታዊ ፓርቲ እና ከኢትዮጵያ ዲሞክራቲክ ሕብረት ጋር ነበር። በተለይ ሕወሓት ከኢሕአፓ ጋር ያደረገዉ ጦርነት ደም አፋሳሽ ከመሆኑም በላይ ሕወሓት ከኃይለ

ሥላሴ መንግስት ጋር የተዋጋውና በደርግም የቀጠለበት ምክንያት ማንንም ኢትዮጵያዊ የማያሳትፍ በትክክልም ለትግራይ ነፃነት ብቻ መሆኑ በግልፅ ያሳብቅበት ነበር። ምንም እንኳን የሕወሓት ትግል አገር አቀፋዊ መልክ እንዲኖረው ተብሎ በቡድንም ሆነ በተናጠል የተያዙ ምርኮኞችን አደራጅቶ የኢትዮጵያ ሕዝቦች አብዮታዊ ዲሞክራሲያዊ ግንባር/ኢሕአዴግን ቢያቋቁምም ዲሞክራሲያዊነት የሌለው የሕወሓት ዓላማ በ2012 የራሳቸውን ክንፍ ይዘው ወደ መቀሌ እስከ አፈገፈጉ ድረስ የነፃ አውጪነት ባህርያቸው አልተላቀቃቸውም።

ሕወሓት ኢዲህንን የወጋው የንጉሱ ርዝራዦች በመሆናቸው፤ ከጀብሃ ጋር የተዋጉት የሻዕቢያን የበላይነት ለማረጋገጥና ከኢሕአፓ ጋር የተዋጋው ደግሞ ኢሕአፓ ሕብረ ብሔራዊነትን አንግቦ ኢትዮጵያን ማዕከል አድርጎ ስለተንቀሳቀሰና ውሎ አድሮም ኢሕአፓ በለስ ቀንቶት ሸገር ቢገባ ተመልሶ ለተሀት/ሕወሓት ትግራይን ከኢትዮጵያ ማስገንጠልና ነፃ አገር የመሆን መብት ላይ ሠላም እንደማይሰጠው በመገንዘቡ ነው። ተሀት ደርግን ወግቶ ትግራይን ነፃ ከአወጣ በኋላ እመራበታለሁ ያለው መርህ የአልባኒያው ዓይነት የሶሻሊስት ማህበረሰብ፤ ለዚያውም ከካፒታሊስቱም ሆነ ሶሻሊስቱ ጎራ ምንም ዓይነት ድጋፍ የማይፈልግና “ራስን መቻል” በሚለው የኢንቨር ሆጃ ዓይነት ሶሻሊዝም ያምን እንደነበር ይታወቃል። የአልባኒያው ዓይነት ሶሻሊስት ማህበረሰብ ግንባታ ማርሹ የቱ ጋ እንደተቀየረበት የማይታወቀው ሕወሓት፤ ግንቦት ወር 1983 የኢትዮጵያን መናገሻ አዲስ አበባን ለመቆጣጠር የሚከተሉት ሌሎች ዋና ዋና ገፊና ሳቢ ምክንያቶች አግዘውታል።

የመጀመሪያው ሳቢ ምክንያት የኢትዮጵያ ሕዝብ የትግል ስልት ነው። ከብዙ ኢትዮጵያውያን ጋር ደም የተቃባውን የደርግ አስተዳደርን ለመጣል ሕዝቡ <ዝምታ> የሚባልን የትግል ስልት መርጧል። ዝምታ የሚባለው የትግል ስልት ወጤታማ ለመሆን ረጅም ጊዜ ወስዶ የሚያጎብኑ ስለሆነና ከጥቅሙ ጉዳቱ የሚያመዝን ቢሆንም፤ ኢሠፓ ተመሠረተ ዝም ነው፤ ሕገ መንግስት ቆመላችሁ ዝም ነው፤ የኢሕዲሪ መንግስት ተመሠረተላችሁ

አሁንም ዝም ነው፤ ሻዕቢያና ወያኔ አገር ቆረሱ/አስቆረሱ ዝም ነው። በወጣትነቱ ጊዜ ያገር ቤት አዋቂዎች የሚነገሩን አስተማሪ ተረት ነበረ። “ሕዝብ ቢወድቅብህ ይሻላል ወይስ ተራራ ቢወድቅብህ” የሚል ሲጠየቅ ሞኝ የሆነ ሰው ሕዝብ ቢወድቅብኝ ይሻላል ሲል ብልህ ግን ተራራ ቢወድቅብኝ ይሻላል ብሎ ይመልሳል። ለምን ተብለው ሁለቱም ምክንያታቸውን ቢጠየቁ ሞኝ ሕዝብ አይወድቅብኝም፤ ከወደቀብኝም ደግሞ ሲበቃው ይነሳል ሲል ብልሁ ተራራ ቢወድቅብኝ ሕዝብ ያነሳልኛል፤ ሕዝብ ቢወድቅብኝ ግን ማን ያነሳልኛል ብሎ ያብራራል። በርግጥም በአገራችን ባህል መሠረት ሕዝብ የወደቀበት ሰው የሚያነሳለትም ሆነ የሚነሳለት ባለመኖሩ ደርግን ሕዝብ በዝምታ ወደቀበትና የሚያነሳውም ሆነ የሚያነሳለት ጠፍቶ ወደቀ። አጭርና ግልፅ ነውና ሊማርበት ዝግጁ የሆነ ሰው ካለ ጥሩ መማሪያ ነው። ሌላው ቀርቶ ከላይ እንዳስቀምጥኩት በኢሠፓ ድርጅታዊ ሥራ የተሰላቸው ካድሬ ራሱ ደርግን ዞር ብሎ ለማየት ከመጠየፉም በላይ፤ እነሱም በዝምታ የደርግን መውደቂያ ቀን በጉጉት ከሚጠብቁት ግንባር ቀደም እንደነበሩ የዓይን እማኝ ነኝ።

ሁለተኛው ሕወሓትን የቀናው በለስ በዓለም አቀፍ ደረጃ የሶሻሊዝም እንደ ዋና ሥርዓት መወደቅ ነው። ሶሻሊዝም እንደ ሥርዓት ሲወድቅ ዋልታና ማገር የነበረችው ሶቭዬት ሕብረት ሪፑብሊኮችም ተበተኑ። የደርግ የመሳሪያ ልመናም ሆነ ሽመታ ገበያ ተዘጋ። ምዕራባውያን በተለይም ዩኤስኤ ደርግን ሲገዛግዙ የቤት ሥራቸውን የሚቀበል ሰው ወይም ኃይል ፍለጋ ሂደት ውስጥ ሕወሓት ዝግጁ ሆኖ ተገኘላቸው። ፖል ሄንዝና ሌሎችም የአሜሪካ ባለሥልጣኖች ሕወሓትን ለማዘጋጀት ሲሉ መኖሪያቸውን ሱዳንና ሱማሌ ከተሞችና የኤርትራና የትግራይ በረሃዎች አደረጉ። የሕወሓቱ መለስ ዜናዊ እና አሜሪካዊው ፖል ቢ ሄንዝ ኤፕሪል 3 እና 5፣ 1990 እንደቅድም ተከተላቸው ጠዋትና ከሰዓት በኋላ እራትን ጨምሮ ተከታትለው በአደረጉት ፍጥምጥም የሕወሓቱን መለስ ዜናዊ የአልባኒያውን ዓይነት ሶሻሊዝም አስጥለው ወደ አዲስ አበባ የሚያደረገውን ግስጋሴ አሳመሩለት።

ሦስተኛውና ሕወሓትን የቀናው በለስ የደርግ መንግስት በጎረቤት አገሮች ዘንድ ቅቡልነት ማጣት ነው። በምስራቁ የአገሪቱ ክፍል ከሶማሊያ መንግስት ጋር የተዋጋው ደርግ ከደረሰበት የምጣኔ ሀብት ድቀት ሳያገግም፤ ሱዳን ምናልባት ወደፊት በኢትዮጵያ ውስጥ ከሚቋቋመው መንግስት የሚታገኘው መሬትና ገበያ እያጓጓት ሊሆን ይችላል፤ አንዳርጋቸው አሰግድ እንደገለጸው “ሱዳን ምድርና ድንበሯን [ለተቃዋሚዎች] እንዲጠቀሙበት ፈቀደችላቸው።” (ገጽ 270) ላለፉትም ሆነ ለሚመጡት ሁሉ ትምህርት ሊሆን የሚችል ነውና አንድ ተቃዋሚ ኃይል መውጫና መግቢያ (inlet and outlet) ካገኘ ቀሪውን ሥራ መስራት ብዙም አይገደደምና ሕወሓትም ሱዳን የለገሠችውን ይህንን ዕድል ሰፋ አድርጎ ተጠቅሞበታል።

አራተኛውና ሕወሓትን በለስ የቀናው የውጪ ዕርዳታና ድጋፍ ማግኘት ነው። በተለይም ምዕራባዊያን አገሮች የሶሻሊዝምን መስፋፋትን ከገቱ (deter/contain) በኋላ ሊያሳስባቸው የሚችለው የተጽዕኖ አድማሳቸውን (sphere of influence) ማስፋትና የሚቀናቀናቸውና በተለይም እያቆጠቆጠ የመጣውን የአሸባሪነት ምልክቶችን ለመጫን በራሳቸው አምሳያ የሚቀርጹት መንግስት ስለሚያስፈልጋቸው፤ ሕወሓትን አግኝተዋል። በዓለም ከሁሉም የተሻለ ነው የሚባለው የአሜሪካ ዲሞክራሲና የሰብአዊ መብት አጠባበቅ እሴቶች በደርግ መንግስት በኢትዮጵያ ሊስፋፉ ባለመቻላቸው፤ የደርግ መንግስት እንዲወድቅ ምርጫ ብቻ ሳይሆን ብልጫ ሆኖ በመገኘቱ፤ ከጦር ሜዳ ነጥብ ጣቢያ ጀምሮ ፖል ሄንዝን (Paul B. Henz) የመሳሰሉት አማካሪዎች ሱዳን ውስጥ በማስቀመጥ የሕወሓት ሰዎችን እንዲያሰለጥኑ ተደረገ። በለስ ቀና ማለት አንዱ ይኸው የሰለጠነ ሕዝብና የኃይል አገር አሰልጣኝ ማግኘት ነው።

አምስተኛው የሕወሓት በለስ ሰሜን ኢትዮጵያ ውስጥ የገባው የድርቅና ረሃብ አደጋ ነው። በተለይም ደርግ 10ኛውን ዓመት የአብዮት በዓልና ለኢሠፓ ምስረታ ሽር ጉድ ይል በነበረበት ጊዜ የሰሜኑ ወገኖቻችን ደግሞ

በጤ እየረገፉ ነበር። ምንም ዓይነት ችግር እንደሌለ እየተደሰኮረ የመሀል ሀገር ባለሥልጣናት ጮማ ሲቆረጡ በዉስኪ ሲራጩ፣ የሴሰኝነታቸው ማርኪያ ቆንጆ ቆንጆ ሴቶች ላይ ሲራኩቱ (የጂማዎቹን የክፍለ ሀገሩን የኢሠጋ ኮሚቴ አባላት ድረያ ምሳሌ መዉሰድ ይቻላል)፤ ልክ እዩ ኃይሌ ሥላሴ 84ኛ የልዴት በዓሉን ያከብር እንደነበረ ጊዜ ሁሉ የሰሜኑ ኢትዮጵያ ወገኖች በረሃብና በበሽታ ይረግፉ ነበር። ከዚህ ጋር ሕወሓትን በሁለት በኩል በለስ ቀናዉ ማለት ይቻላል። ደርጉ ድርቁን መከላከል በሚል ፈሊጥ የተጎዱ ሰዎችን ባሉበት ቦታ ምንም ዓይነት ዕርዳታ እንዳይደርስላቸው በመከላከል፤ በደንብ ወዳልተዘጋጁ የሠፈራ ቦታዎች ሲወስድ ከወላጆቻቸው ወደ ገበያ ወይም ሱቅ የተላኩ ልጆችን ጭምር እያስገደደና እያፈሰ በመኪና አጓጉዝ ወሰዳቸው። አቅሙ የቻለዉ ከመኪና ላይ እየዘለለ በመዉረድ የሕወሓትን ሠራዊት በሰዉ ኃይል ሞላዉ። በለስ ቀና አይባልም ታዲያ?

ሌላዉ የሕወሓት ሰዎች በተራበዉ ወገናቸው ስም ከነቡብ ገልዶፍ ጋር በለመኑት ገንዘብ የጦር መሳሪያ ጥይት መግዛታቸው ነዉ። “እግዚአብሔር ያንዱን ጉሮሮ ሲዘጋ የሌላዉን ይከፍታል” ይባል የለ፤ በለስ ሲቀና እንዴዚህም አድርጎ ነዉ። የትግራይን ሕዝብ ጉሮሮ የዘጋው ድርቅ የሕወሓት ሰዎችን ጉሮሮ ከፍቷል። በትግራይ ሕዝብ ስም ከነ ቦብ ገልዶፍ ከሰበሰቡት ገንዘብ ጭምር የቡድኑን ጥቂት አባላትና የድርጅቱን የኤኮኖሚ የበላይነት አጎናጽፏል። በዉጭ ኃይሎች ገደብ የለሽ ዕርዳታ የአራት ኪሎውን ቤተ መንግስት ከተቆጣጠሩም በኋላ በተገኘው ተጨማሪ ገንዘብ ማንም ቀና ብሎ እንዳያያቸው፤ ቢያያቸው ደግሞ እንዲተኮስባቸው ማዘዝ የሚችሉ የሕወሓት የንግድ ኢምፖር ገንብተዋል።

ስድስተኛዉ በለስ ሕወሓትን የቀናው የኢትዮጵያ ሠራዊት፤ በኋላ ላይ የደርግ ሠራዊት፤ የውጊያ ብቃት ማነስና በተለይም በጦር ሜዳም ሆነ በሕብረተሰቡ መሀከል የሚያሳየዉ የሥነ ሥርዓትና ሥነ ምግባር ጉድለት ነዉ። ከጦር ሜዳ ጀምሮ የሲቪል አስተዳደሩ ሳይቀር፤ ሁሉ ሥራ

በወታደሮች ተያዘ። ሁሉም ሥራ የጦር ሜዳውን ጨምሮ የሚመራው በዕቅድ ሳይሆን በዘመቻ ሆነ። በወታደሩ ውስጥ የፖለቲካ ኃላፊ ሆኖ የተመደበ ሰው፤ አስር አለቃዉ ማለት ነዉ የጦር መሪዉን ጀኔራል ማዘዝ ብቻ ሳይሆን ማዕረጉን አስገፍፎ እስከ ማስገደል የቻለበት ጊዜ ሆነ። ጠላት ነዉ የሚሉት የሚወጋቸዉ ሳያንስና ለዜጎች የሚገባዉ አክብሮት መስጠት ቀርቶ፤ እንደሰዉ መቁጠሩም ቀረ። ልክ በሌሎች የአፍሪካ አገሮች ውስጥ እንደሚደመጠዉና የመንግስት መሪዎች አንድም በመፈንቅለ መንግስት ወይም በሽሚቅ ዉጊያ ሥልጣን ሲይዙ የራሳቸዉን ወታደር ወይም የብሔሩ ወይም የጎሳዉን ሰዉ እንደሚያስቀምጡ ሁሉ «ታማኙ፣ ኮሚኒስቱ፣ ሐቀኛዉ፣ ምናምንተዉ ጓድ መንግስቱ ኃይለማሪያም የሚል ብቻ የሚሾምበት፣ የሚሸለምበት ጊዜና ቦታ ሆኖ አረፈዉ። ሹመትና ሽልማት አለ ከተባለ ለመንግስቱና ለፖለቲካ ሥርዓቱ ታማኝ የሆነ ሰዉ እንጂ ለሕዝብ የሚገባዉ ታማኝነትና አክብሮት እንጦርጦስ ወረደ። ይህ ሁሉ መመሰቃቀል እያለ «በእንቅርት ላይ ጆሮ ደግፍ» ይሉ ዓይነት በ1981 የከፍተኛ ወታደራዊ መኮንኖች ስብስብ የሆነዉ ክፍል ያልተሳካ መፈንቅለ መንግስት ሙከራ አደረገ። ከዚህ ጊዜ በኋላ የደርግን ዉድቀት ወያኔ ራሱ፤ ለራሱ ዝግጅት ሲል እየቆጠበ አከናወነዉ እንጂ ደርግ እንደ መንግስት፣ ኢሠፓም እንደ ፓርቲ ያበቃላቸዉ ጊዜ ነበር።

መንግስቱ ኃይለማርያምና ፓርቲዉ በሕዝብ ሳይመረጡ በሕዝብ የተመረጡ መንግስት አድርገዉ ራሳቸዉን በመካብ በሕዝብ መተፋታቸዉን በጣም በጣም ዘገይተዉ ነቁ ሳይሆን ባነኑ። የትም ሆነ የት ገዥዉን ክፍል ብቻ አስበልጦ ሕዝብን የሚያሳንስ የፖለቲካ ሥርዓት ጊዜ ይዉሰድ እንጂ አምባገነኑም ሠራዊቱም ተያይዘዉ እንደሚነጎዱ ከደርግ መማር የማይችል ቢኖር ለመማር ያልተፈጠረ ብቻ ነዉ። ይኼኛዉ በለስ ሕወሓትን ደህና አድርጎ ቀንቶታል። ምናልባት የማይዘለል ሐቅ ቢኖር የጦርነቱ ዕድሜ እየተራዘመ መሄዱና ከተቃዋሚዎችና ዓለም አቀፍ ሕብረተሰብ ለሚቀርበዉ የመወያየትና የመግባባት ጥያቄ ጆሮ የሚሰጥ የሰከነ ፖለቲካዊ መፍትኼ መስጠት የሚችል አመራር

ባለመኖሩ፤ በወታደሩ ዘንድ የመሰላቸውና የመዳከም ምልክቶች በጉልህ ታይቷል። በወቅቱ የነበረው የሀገሪቱ ኤኮኖሚም አጠቃላይ የፖለቲካ ቀውሱን ሊሸከም የሚችል ሆኖ አልተገኘም። ስለሆነም፤ ዳር ድንበር እንዲከላከል የተላከው ወታደር የውሃ ኮዳው ሳይቀር እያስረከበ ወይም እየጣለ ወደ መሃል አገር ጎረፈ። አዛዦቻቸው ግን በኢህዲን፣ በአህዴድ፣ በኢትዮጵያ ዴሞክራሲያዊ መኮንኖች አብዮታዊ ንቅናቄ እየተደራጁ በፈረሙት የሽያጭ ውል መሠረት የየራሳቸውን ኑሮ ማመቻቸት ተያያዙ። ተራው ወታደር የጦርነት እሳት ውስጥ እየተማገደ መኮንኖቹ እዚያው እያሉም ቢሆን ከራሳቸውም ተርፈው የወታደሩን ስንቅ አሳልፎ በመሸጥና በመስጠት የቅርብ ዘመዶቻቸውንና ወዳጆቻቸውን ጭምር ሚሊዮነር ሲያደርጉ ታይተዋል። አማጺያኑ ደግሞ አንድም እየተሸረሸረ በሚሄደው የሶሻሊስት ካምፕ እና ስፍር ቁጥር በሌለው የምዕራባዊያን ቁሳዊ እና ሰብአዊ ድጋፍ እየታገዙ ርዕሰ ብሔሩ መንግስቱ የሚኖሩበትን ከተማ እና ቤተመንግስት ከበባ ቀለበት ውስጥ እያስገባ ሲሄድ፤ የፓርቲው ሊቀ መንበር፣ የመንግስት ፕሬዚዳንት፣ የጦር ኃይሎች ጠቅላይ አዛዥ ወደ ዚምባቢዊ ተሰደደ።

ሰባተኛው በለስ የሕወሓት የሰዉ ኃይል አጠቃቀም ነው። በመጀመሪያ እውስጡ የተከሰተውን ግጭት መፍታት ያልቻለውንና የእነ ተስፋዬ መኮንን ቡድን አስመራ፣ ከአስመራም አዲስ አበባ ሲገባ፤ የብርሃነ መስቀል ረዳ ይመራ የነበረውና የኤርትራን የኢትዮጵያ ቅኝ ግዛትነት መርህን የተቀበለው የኢህአፓ ቡድን በወሎ አድርጎ ወደ አዲስ አበባ ሲጠጋ በገበሬ ማህበር የተመታውና የጨካዊ የትጥቅ ትግሉ የማያዋጣ ሆኖ ሲገኝ፤ እስካሁን በማን መርህ ላይ እንደተመሰረተ የማይታወቀው የትጥቅ ትግሉን ወደ ከተማ በማዞሩ እየተንጠባጠበ ወደ አሲምባ የገባውና ያለተልዕኮ፣ መሳሪያና ስንቅ የተቀመጠውን የኢሕአፓን ጦር ሕወሓት አሳድዶ መታወቁ። ኤርትራን ጨምሮ ለአንዲት ኢትዮጵያ ነፃነት እፋላማለሁ የሚለው የኢሕአፓ ግራ ክንፍ ተበታትኖ ሱዳንና አሜሪካን አገሮች ሲገቡ፤ የብርሃነ መስቀል ረዳን ዓላማ አንግቦ የነበረውና በተለይም የኤርትራን የኢትዮጵያ ቅኝ ግዛትነት መርህ ሲያቀነቅን የነበረው ክንፍ

የሕወሓት ጡጫ ሲበዛበት ወደ ሰሜን ጎንደር አርማጬሆ በረሃ እና በለሳ ገብቶ የኢሕአፓን ካባ አዉልቆ <የኢትዮጵያ ህዝብ ዲሞክራሲያዊ ንቅናቄ/ኢህዲን> የሚለውን ስም በመያዝ ለሕወሓት እጅ በመስጠት ከሰባት ዓመት ዝግጅት በኋላ አነስተኛ የደረጃ ማሻሻያ በማግኘት <<የኢትዮጵያ ሕዝቦች አብዮታዊ ዲሞክራሲያዊ ግንባር/ኢሕአዴግ>> በመመስረት፤ ለሕወሓት/ኢሕአዴግ ቀላል የማይባል የሰው ኃይልና መሳሪያ አስገኝቷል። በሌላም በኩል ሕወሓት መቼና የቱ ጋ የድርጊት መርሐ ግብሩን እንደቀየረ ባላዉቅም፤ ትግሉን ወደመሀል አገር ለማስፋፋት በቀየሰው ሐሳብ መሠረት ከኦሮሞ ነፃነት ግንባር/አነግ ጋር ለመፍጠር ያቀደው ወዳጅነት ስላልያዘለት ተማርከው በሻዕቢያና በሕወሓት ራሱ እስር ቤት የነበሩትን እንዲሁም ከኢሕአፓ የቡድን እጅ ሰጪዎች ጋር የደርግ ምርኮኛ የኦሮሞና አፋን ኦሮሞ የሚናገሩ የሌሎች ብሔሮች ምርኮኞች ካሉበት እስር ቤት በመሰብሰብ፤ ሰፊ የሕዝብ ብዛትና ሰፊ ለም መሬት ላይ የሠፈረውን የኦሮሞ ሕዝብ ለመያዝ በአጭር ጊዜ ሥልጠና በመስጠት የኦሮሞ ሕዝብ ዲሞክራሲያዊ ድርጅት/ኦሕዴድ የሚባለውን ድርጅት መስርቶ ወደ ኦሮሚያ አከባቢዎች ገሰገሰ። በለስ ሲቀና በዚህ ዓይነት ሁኔታ የሰው ኃይል ተገኝቶ ሥራ ላይ ይዉላል። ያላለለት ደግሞ እልፍ አእላፍ ሕዝብ ቢኖረውም (*maxinoo cirrachaa*) የአሸዋ ጥቢኛ ይሆንበታል፤ ይበታተንበታል ማለት ነው።

ስምንተኛው የሕወሓት በለስ ግዙፉ የአርሶ አደር ክፍል ነው። ደርግ የአርሶ አደሩን መደብ ከጮሰኝነት ያላቀኩት መደብ ነው ብሎ ሲመካበት የኖረና በእውነትም ከኤርትራ ወሎ የገባውን የኢሕአፓ ጦር የገደለውን ገድሎ የእነ ብርሃነ መስቀል ረዳን ቡድን ደግሞ ማርኮ ለደርግ ያስረከበ፤ እስከ አዋሽ ድረስ የዘለቀውን የዚያድ ባሬን ጦር ለማባረር ሦስት መቶ ሺህ ዘመቻ ሠራዊት ያቀረበ፤ የመሬት አዋጁን በመቃወምም ሆነ የዘዉድ አገዛዝን መልሶ ለመቅከል ያሰፈሰፈውን አኩራፊ ፊዉዳሎችን ይዞ ለደርግ ያስረከበ፤ የመኢሶን አባላት ገና እግራቸው ከሸዋ ሳይወጣ የተቆጣጠረ፤ እና የመሳሰሉትን የፈፀመው ይህ የገበሬ መደብ ስለሆነ ደርግ እንደ ግል ሀብቱ ቢመካበት ዉሸት የለበትም። የያነዉ ገንጣይ አስገንጣይ፤ የዛሬዉ

ባለመንግስት ፓርቲ ሕወሓት ደግሞ የአርሶ አደሩን ክፍል ማህበራዊ መሠረቱ (social base) ነው ብሎ ተመክቶበታል። እንደ እውነቱ ከሆነ ግን አርሶ አደሩ ማህበራዊ መሠረቱ ሳይሆን የማይነጥፍ የገቢ ምንጩ ሆኖ እያገለገለ መሆኑ የንግድ ድርጅቶች ሳይቀሩ ይመስክራሉ። የደርግ ሥርዓት ምሬት ለአርሶ አደሩ አንገቱ ድረስ ደርሶ ቋቅ ብሎበት የነበረው አርሶ አደር፤ በመጀመሪያው አርሶ አደሩ እንደ ዋስትናው የሚቆጥረውን ልጁን በወትድርናና በሚሊሻነት ወስዶ ማለቂያ በሌለው ጦርነት ውስጥ ማግዶበታል። በርግጥም ወላጆች ያጡት የሚጠራቸውን ወጣት ብቻ ሳይሆን አንዳንድ ጊዜ ወላጅ ከአቅሙ በላይ በሆነ ሁኔታ የልጅ ልጅ ለማሳደግም ተገድዶ ስለነበረ፤ የምሬቱ መጠን መለኪያ አልነበረውም ቢባል የተጋነነ አይደለም። ሌላው የአርሶ አደሩ ችግር ዓመቱን ሙሉ ክረምት ከዝናብና ከብርድ፤ በጋ ከሐሩር ጋር ታግሎ ያመረተውን እህል በትንሽ ዋጋ ለመንግስታዊ የእርሻ ሰብል ገበያ ድርጅት እንዲያስረከብ መገደዱና፤ በወጤቱም የአርሶ አደሩ ኑሮና ሰውነት እየቀጨጨ ሲሄድ የመንግስት ባለሥልጣናት በትንሽ ገንዘብ እህል መሸመት አስስቻላቸው። ሦስተኛ የአርሶ አደር ችግር ማለቂያ የሌለው መዋጮ መክፈል ነው። ዓመታዊ ግብርን ሳይጨምር የእናት ሀገር ጥሪ፣ የመሠረተ ትምህርት ዘመቻ፣ የድርቅ መዋጮ፣ ለኢሠፓ ምስረታ፣ ወዘተ እየተባለ አፍንጫውን ተሰንጎ እንዲከፍል ይደረጋል። ዛሬ የኪራይ ሰብሳቢነት ምንጩ እንደሆነው ዓይነት ማለት ነው። እነዚህ ሁሉ ተደማምረው አርሶ አደሩን ግራ ስላጋቡት ደርግን ልናወርድልህ ነው ላለው ሕወሓት፤ ይህንን ከፈጸምክልኝማ እኔ ከምቀምሰው ቀምሰህ፤ በደጄም በሠላም ማለፍ ትችላለህ ብሎ አስተናገደው። «ሺህም ቢታለብ ያዉ በገሌ ነዉ» እንዳላቸው ውሮ ሆነበት እንጂ አርሶ አደሩ ያለገደብ የሕወሓት በለስ እንድቀና ሆኖ አገልግሏል። ሁሉም በለሶችና ሌሎችም ተጨማምረው ግንቦት ወር 1983 መንግስቱ ኃይለማሪያምን በስደት ወደ ሐራሬ፤ ሕወሓትንና መለስ ዜናዊን ለፊንፊኔው የምኒልክ ቤተመንግስት ያበቁናቸው።

ሕወሓት ደርግን ጥሎ አዲስ አበባ ሲገባ፤ በኔ እይታ ማለት ነው፤ አራት

ኪሎ፣ አምስት ኪሎና ስድስት ኪሎ አከባቢ በአነስተኛ ቁጥር የተቃውሞ እንቅስቃሴ ካደረጉት ዉስን ሰዎች በስተቀር የጠበቀዉ ብዙም ተቃውሞ አልነበረም። ምክንያቱ ደግሞ ቀላል ነዉ። በሃያ አንደኛዉ መቶ ዓመት ላይ ደርግን የገለበጠዉ ሕወሓት በራሱ ልክ ያሰፋዉን ጥብቆ አጥልቆና የዲሞክራሲ ካባ ደርቦ ከደርግ ባነሰ ሁኔታ ለኢትዮጵያ ሕዝቦች ይቀርባል ብሎ መገመት አስቸጋሪ ስለነበረ ነዉ። ከደርግ ያነሰ ኃላፊነት የሚሰማዉ መንግስት አይመጣም የሚል ግምት የነበራቸዉ ዜጎች ቀላል ቁጥር አልነበራቸዉም ማለት ነዉ። ነገር ግን ከደርግ ወይም ከኢሠፓ አባላት ያልሆኑ አንዳንድ የሕብረተሰብ ክፍል ሕወሓት/ኢህአዴግ አዲስ አበባ እንደገባ አደባባይ ወጥተዉ የተቃውሞ ድምፅ ያሰሙትን ግለሰቦች ወይም ቡድኖችን ዛሬ ላይ ሆኖ ሲታዩ አድናቆት የሚችራቸዉ ናቸዉ። ምክንያቱም፤ ሕወሓትም ልክ እንደ ደርግ የራሱን አምባገነንነት የሚገነባ እንጂ ዲሞክራሲያዊና የሕዝብ የሥልጣን ምንጮችን እንደማያራምድ በግልፅ ቋንቋ ገና ከጅምሩ መናገር በመቻላቸዉ ነዉ። ሕወሓት/ኢህአዴግ ከመከፈሉ በፊት እና ሥልጣን ላይ በቆየበት ዓመታት ውስጥ ለማረጋገጥ የተቻለዉም በርግጥም ሕወሓት ታላቅ ወንድሙ ደርግን ተመስሎ ምኒልክ ቤተመንግስት የገባ መሆኑ በመረዳታቸዉ ነዉ። እሱ ብቻም አይደለም ከሃያ አምስት ዓመታት በኋላ ከሕወሓት ተነጥሎ በተሃድሶ ስም የኢህአዴግ አዲስ አበባ ቀሪ ክፍል የብልፅግና ፓርቲም ከስትራቴጂ አንፃር ሲታይ አንድም ደርግን ሲቀጥልም ሕወሓትን ከመምሰል አላመለጠም። ምክንያቱም፤ ተፎካካሪ ሊሆኑ የሚችሉ ፓርቲዎችን (የኦሮሞ ፌዴራላዊ ኮንግረስ እና የኦሮሞ ነፃነት ግንባርን መጥቀስ ይቻላል) አንድም የደርግን የአንድ ፓርቲ አመራር ሲመርጥ፤ ሲቀጥልም የሕወሓት/ኢህአዴግን አውራ ፓርቲነት አመራር በማራመድና የዲሞክራሲ ጭንብል በመልበስ የይስሙላ ነፃና ፍትሐዊ ምርጫ አካሄድኩ በማለት ጊዜ እና ጉልበት ሲጨርስ ከርሟልና ነዉ።

የምዕራፍ ሁለት ማጠቃለያ፡- በ1960ዎቹ በነዳጅ ዋጋ መናር፣ በስዊስ ቦይ መዘጋትና የኑሮ መናር፣ በአረቦችና እስራኤል ጦርነት፤ ወዘተ ምክንያት የተከሰተዉ የኤኮኖሚ ቀዉስ፤ እንዲሁም በሰሜኑ የኢትዮጵያ

ግዛቶች የተከሰተው የድርቅና የረሃብ አደጋ፣ እንዲሁም በዉስጥ አስተዳደር መጓደል፣ ሙሶኝነት እና የሀገሪቱ ዜጎች የዕዉቀት ዕድገት እየቀጨጨ ሙሄድ ተከማምረዉ ያረጀዉንና ያፈጀውን የኃይሌ ሥላሴ መንግሥት ሊሸከመዉ ከሚችለዉ በላይ ስለሆኑበት የሥርአቱ ግብአተ መሬት ሆነ። በአገር ዉስጥም ሆነ በዓለም አቀፍ ደረጃ ሲታይ ሁለት መሠረታዊ ነገሮች፤ ማለትም ሰለሞናዊም ሥርዌ መንግስትም ሆነ ሌላ ንጉሳዊ አገዛዝ ለአንዴና መጨረሻ ጊዜ ማክተሙና ዋነኛ የፊዉዳላዊ ሥልተ ምርት ግንኙነት መሠረት የሆነዉ የመሬት ስሪት መቀየር ናቸዉ።

ነገር ግን ተንሰራፍቶ የቆየዉን የኃይሌ ሥላሴ መንግስት በሕዝባዊ ኃላፊነት ለመተካት የተዘጋጀ የፖለቲካ ኃይል ባለመኖሩና ተበታትነዉ እንቅስቃሴ ሲያደርጉ የነበሩ ሕዝባዊ ንቅናቄዎች የገበሬ፣ የወታደሩና የወጣት ተማሪ ንቅናቄዎች የንጉሱ ዘዉድ አመራር እንዲወድቅ ከመመኘት ባሻገር ያንን ክፍተት የሚሞላ ኃይል ማዘጋጀት ቀርቶ አስፈላጊነቱን እንኳን በቅጡ የተረዱት ገና ዘገይተዉ፤ ለዚያዉም አዉሮፓ ዉስጥ መሠረታቸዉን በጣሉት በመኢሶንና በኢሕአፓ አማካይነት እንደነበሩ ለመረዳት ይቻላል። የፊዉዳሉ ላዕላይ መዋቅር መግዛት ሲያቅተዉና መሠረታዊ አመራር መስጠት የሚችል የተዘጋጀ ፓርቲ በሌለበት ሁኔታ፤ የንጉሱ ጋሻ ጃግሬ ሆኖ ሲያገለግል የነበረዉና ከተለያዩ ወታደራዊ ክፍሎች የተዉጣጣው መለዮ ለባሽ ኃይል ሥልጣኑን ተቆናጦጦ።

ጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ የመሬት አዋጅ የመሳሰሉ ሕዝባዊነት ገፅታ የተላበሱ እርምጃዎችን ቢወስድም፤ ተጠቃሚዉ ሕብረተሰብ ነፃነት እንዲኖረዉና ሕዝብ የሥልጣን ምንጭና ባለቤት መሆኑን እንዲያስረግጥ ዕድሉን ስለነፈገ፤ ደርግ ንጉሱን አውርዶ የተረከበዉ አልጋዉን ብቻ ሳይሆን የፀረ ዲሞክራሲያዊነቱንም ባህርዩንም ጭምር የወረሰ ስለሆነ፤ የሥልጣን ዕድሜዉን አደላድሏል። ይህንን የሚቃወሙ ብሔራዊና ሕብረ ብሔራዊ ሕዝባዊ ንቅናቄዎች ተፈጥረዉ ስለተፋለሙት ከአስራ ሰባት ዓመታት ደም አፋሳሽ ጦርነቶች በኋላ በግንቦት 1983 ከውህዳኑ

የትግራይ ክልል በተንቀሳቀሰው የሕዝባዊ ወያኔ ሓርነት ትግራይ/ሕወሓት መሪነትና በኢትዮጵያ ህዝቦች ዲሞክራሲያዊ ንቅናቄ/ኢህዲን እና አሮሞ ሕዝቦች ዲሞክራሲያዊ ድርጅት/ኦህዴድ አሸናፊነት ከሥልጣን ተወገደ። ስለደርግ ሲወሳ ስለመዉደቁ ሳይሆን ስለአወዳደቁ በተለይም ምንም ዓይነት የሕዝብ ዉክልና ሳይኖረዉ ሥልጣን የያዘዉ በታሪክ በተጣለብኝ አደራ ነዉ እያለ አስራ ሰባት የግፍ ዓመታትን ከአስቆጠረ በኋላ፤ ምንም ዓይነት የሕዝብ ፍቅር ሳያተርፍ በጠመንጃ ከቆየበት ሥልጣን በጠመንጃ መወገዱ ብቻ ነዉ።

**ምዕራፍ ሦስት፡ ከሕወሓት/ኢህአዴግ እስከ ኢፌዴሪ መንግስት
ምስረታ እና የፓርቲ ፖለቲካ ዕድገት ተግዳሮቶች**

በአፍሪካ ያንዱ ጎሳ አባላት ፍትህ ተዛባ ብለው ሥልጣን ላይ ባለው አካል ላይ ከአኮረፉ አንዱ የጎበዝ አለቃ የመሰለ የጎሳ አባላቱን አሰባስቦ ጥቂት አሮጌ ጠመንጃዎችን በመያዝ ዲሞክራሲና ፍትህን ለማምጣት ጫካ ገብቶ በለስ ቀንቶች ሥልጣን ከተቆናጠጠ፤ እሱ ራሱ ደግሞ በተራው ቤተ ዘመዶችና የጎሳ አባላቱን በዙሪያው አሰባስቦ ቀደምቶቹ ሲያደርጉ የነበረውን ሁሉ በማድረግ ወይም ትንሽ በማሻሻል ወይም የባሰ በማበላሸት ፍትህ ማዛባቱ ላይ ይሰማራል። በቀደመው መንግስት ተዛባ የተባለው ፍትህና የዲሞክራሲ እጦትም፤ ያ ቡድን ሥልጣን እስከሚይዝ ድረስ ብቻ ይራገብና ከዚያ በኋላ ሕዝቡም ዲሞክራሲውም አስተዋሽ ሳይኖራቸው የግፍ አገዛዝና የሕዝብ ጉስቁልና ይቀጥላል። በአጭሩ በሕወሓትም የሆነው ይኸው ነው። የሕዝብ ነፃ አውጪ ነኝ ያለው ሕወሓት በለስ ቀንቶች የአዲስ አበባውን ሥልጣን ሲቆናጠጥ ቁጥር አንድ የሕዝብ ጫፍጫፊ ሆኖ አረፈው። የፓርቲ ፖለቲካ ዕድገትን የማዳፈን እንቅስቃሴውን ስልታዊ በሆነ ሁኔታ ከደርግ ትንሽ በማሻሻል ቀጠለ።

ሕወሓት/ኢህአዴግ በግንቦት ወር 1983 አምባገነናዊውን ወታደራዊ ደርግን አስወግዶ ሥልጣን ከተቆናጠጠ ከሁለት ወራት ቆይታ በኋላ በትግሉ ውስጥ (ከአነግ በስተቀር) ምንም ሚና ያልነበራቸውን የተለያዩ የብሔርና ሕብረ ብሔር የፖለቲካ ድርጅቶች እንዲሁም ተቋማት የተሳተፉበት የሠላም ኮንፌረንስ በመጥራት 87 መቀመጫዎች ያሉት የሽግግር ጊዜ መንግስት አቋቋመ። የሽግግር ጊዜ መንግስቱ ምክር ቤትና የሚኒስትሮች ምክር ቤት ነበሩት። የሽግግር ጊዜ መንግስት ይቋቋም እንጂ ውጤቱ ወደ ተሻለ ነገር የማያመሩ የተለያዩና የሚጋጩ ሐሳቦች ብቻ ሳይሆን ተቃቃሪ የሆኑ አንቀጾች፤ ለምሳሌም በዲሞክራሲ መብቶች በሚለው ውስጥ የእምነት፣ ሐሳብን የመግለፅ፣ የመደራጀት፣ በሰላም የመሰብሰብና የመቃወም ነፃነት አለው፤ ከሚለው በማስከተል የሌሎችን ሕጋዊ መብቶች እስካልተጋፋ የሚለውን በማስቀመጡ በአንድ ራስ ሁለት

ምላስ እንደሚሉት ዓይነት ሆኖበታል። የሽግግር ቻርተር፤ ፖለቲካን ለሚረዳ ሰው፤ ጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ ሰኔ 21/1966 ከሰጠው መብት ገዳቢ መግለጫ ጋር የሚመሳሰልና ከመጀመሪያው ሥጋት ፈጣሪ መሆኑ ሊጠቀስ የሚችል ነው። ምክንያቱም፤ እንዲህ ካልሆነ የሚባለው ቅድመ ሁኔታ ራሱ ጤናማ እና ነፃ የፓርቲ ፖለቲካ እንቅስቃሴ እንዳይካሄድ ቅድመ ግዴታዊ ሕግ ወይም መመሪያ ብጤ የማስቀመጥ ያህል ሆኖ ስለሚቆጠር ነው። የሌሎችን መብት እስካልገደበ ድረስ የሚለው ቃል “አልበላህምን ምን አመጣው” እንደሚባለው ዓይነት ሁኔታ ማለት ይሆናልና ነው። ይህ ደግሞ ያለምንም ማጋነን ሕወሓት ልክ እንደ ደርግ ከራሱ ፓርቲ ውጪ የማንንም ተቃራኒ ወይም ተቃዋሚ ሐሳብ ወይም አመለካከት ላለማስተናገድ የወሰነበት ሁኔታ ውስጥ እንደነበረ አመለካከት ነው።

ሕወሓት ውሎ አድሮ የራሱን ችግር ይዞ ይከሰት እንጂ በኢትዮጵያ ለረጅም ጊዜ ሥር ሰዶ የቆየውን የብሔር ጥያቄ በፌዴራላዊ የመንግስት አወቃቀር ሥርዓት ለመፍታት ያደረገው ጅምር እንደ ሐሳብነቱ ለመለው ሕዝቦች ለሁሉም ባይሆን ስለብሔሮች ችግሮች ሲያስቡ ለኖሩት የሚደገፍ ነው። የሽግግር ቻርተር ክፍል አንድ አንቀፅ ሁለት እንደሚለው “የብሔሮች፣ የብሔረሰቦችና የሕዝቦች የራስን ዕድል በራስ የመወሰን መብት ተረጋግጧል” የሚለውን ሁሉም ኢትዮጵያውያን በአንድ ድምፅ የተስማሙበት ነበር ብሎ አፍ ሞልቶ መናገር ባይቻልም በጎ በጎ የሚሸቱ አንቀጾች ነበሩበት። እንግዲህ ደርግም ሆነ ቀደምት አገዛዞች አንዳቸውም ዲሞክራሲያዊ ባህሪ ያልተላበሱ ስለሆነና እንዲያውም ደርግ የተቋቋመ ሕግ ሳይኖረው በድንጋጌ (decree) ብቻ እየገዛ በቆየበት አገር ውስጥ፤ የሕወሓት/ኢህአዴግ ሥልጣን መያዝና የተወሰኑ የፖለቲካ ድርጅቶችን በማሳተፍ የሽግግር ጊዜ መንግስት ማቋቋም፤ ለተወሰነው የሕብረተሰብ ክፍል የጭቆና አገዛዝ የማክተሚያ ምልክት ተደርጎ ቢወሰድ ተሳሳትኩ ብሎ የሚያስቆጭ አልነበረም። ይህንን ግምት የወሰዱ ዜጎች ተሳስተዋል ማለት የማያስደፍረውና ከአስር ዓመታት በላይ የተቋቋመ ሕግ ሳይኖረው በአዋጅና መግለጫ ብቻ በደርግ ሲገዛ የኖረው ሕዝብ፤ በሽግግር ወቅት

ቻርተር ትተዳደራለህ ሲባልና አልፎ ተርፎም፤ በዚያው ቻርተር ውስጥ አገሪቱ የሚትተዳደርበትን ሕግ የሚቀርፅ ሕገ መንግስታዊ ኮሚሽን እንደሚቋቋም መገለፁ ተስፋ የሚጣልበት ዓይነት ሥርአት ይመስል ነበር።

እንደተባለውም ሕገ መንግስታዊ ኮሚሽኑ በአቀረበው ሕገ መንግስት ውስጥ አገሪቱ በፌዴራላዊ የመንግስት ሥርአት እንደሚትተዳደርና ፌዴራላዊ ሥርአቱም በብሔር፣ ብሔረሰቦችና ሕዝቦች አሰፋፈርና ቋንቋ ላይ የተመሠረተ ይሆናል መባሉ፤ ከዚህ በላይም ለመግለፅ እንደተሞከረው ለአገሪቱ ዕድገት ብቻ ሳይሆን ለአንድነቷም ጭምር አስጊ የሆነውን የብሔር/ብሔረሰቦች ጥያቄና ትግልን በሰላማዊ መንገድ ለመፍታት መሻቱ ይበል የሚያሰኝ ነበር ተብሎ ቢገመት አይፈረድበትም። ነገር ግን በኋላ በዝርዝር እንደምናየው፤ ሲጀመርም የሕወሓት/ኢህአዴግ አገዛዝ የዲሞክራሲ መዝገበ ቃላት ብቅ የሚለው ዲፕሎማቶችንና ዓለም አቀፍ ዕርዳታ ሰጪ ድርጅቶችን ለማማለል ብቻ ስለሆነ፤ ሥልጣን ላይ ለመውጣት የሕዝብ ይሁንታ መፈለግ የሚለው የዲሞክራሲ መንገድ ይበልጥ ተዘጋ። ዲሞክራሲያዊ ሥርአት እስካልሰረፀ ድረስ ደግሞ በሕገ መንግስት የተቀመጠው ፌዴራላዊ የመንግስት አስተዳደር ሥርአትም ሆነ የፓርቲ ፖለቲካ ተግባራዊ አይሆኑም ማለት ነው። ስለሆነም፤ የኢትዮጵያ ብሔሮችና ብሔረሰቦች ችግሮች አልተፈቱም፤ በኢትዮጵያዊያን መሀከል ተፈጥሮ የቆየው የትስስር ገመድም መላላቱና የሚፈለገው ትስስርም በተፈለገው ዓይነትና ፍጥነት ሊጓዝና የተፈለገውን ዕድገት ሊያመጣ አለመቻሉ በግልፅ የሚታይ ነበር። እንኳንስ የሕዝብ ለሕዝብ ትስስሩን ማጥበቅ ቀርቶ ለትስስሩ መላላት መንስኤ የሆኑ ምክንያቶችንም በቅጡ አልተፈተኹም። ስለሆነም፤ የኢትዮጵያዊያን የመንታ መንገድ ጉዞ እንዲቀጥል ተገዷል። ብዙ ከበሮ የተመታለት ሕብረ ብሔር ፌዴራሊዝምም አልተሳካም፤ ያልተሳካበትን ምክንያቶች በሌሎች ቦታዎች ላይ የማነሳቸው ይሆናል።

አጭርም ሆነ ረጅም ጊዜ ሆኖታል ተብሎ ከበሮ የሚመታለትና ደረት

የሚደለቅለት የኢትዮጵያዊያን አንድነት በርግጥም በዓለም ሕብረተሰብ ዘንድ የራሱ የሆነ አንደኛው ያለው ቢሆንም፤ አብዛኛው የአብሮነት ትስስሩ የውጪ ኃይልን ለመውጋት ላይ የተመሠረተ የጦረኛነት ስሜት ካልሆነ በስተቀር በልማትና አንዱ የሌላውን እሴት የማክበሩ ሂደት ላይ ወደ አልተገባና ወደ መናናቅ ያጋደለ ነበር/ነው። ይህም ሊሆን የቻለው ቀጥሎ ባለውና በተለይ ገዥዎች ኃላፊነት ባለው ሁኔታ ፈትሸውና ጎጂነት ያላቸውን አስተዳደር ጎጂነቱን አስረግጦል የእርምት እርምጃ ባለመወሰዳቸው፤ ይተገበራል ተብሎ ሕገ መንግስት የተቀረጸለት ሕብረ ብሔራዊ የፌዴራል ሥርዓትም ፈተና ገጥሞታል። ይህ ደግሞ መሠረታዊ ምክንያቶች ያሉት ሲሆን፤ የኢትዮጵያዊያን ስብስብ ከየት ተነስቶ አሁን ምን ደረጃ ላይ እንደሚገኝ ለማመልከት ቀጥሎ ያሉትን ነጥቦች መመልከት ይቻላል።

ለኢትዮጵያዊያን ትስስር መላላት ችግሮች ናቸው ያልኩዋቸውና ቀጥሎ የማነሳቸው ነጥቦች በተለያዩ ጊዜ በተለያዩ ሰዎች የተነሱ ቢሆኑም በአብዛኛው ግን እንደ አይነኬ ተደርገው የሚደበቁ ወይም በማድበስበስ የሚታለፉ ስላሉ እዚህ ጋ በድፍረት መነሳቱ አስፈላጊ ነው። እነዚህ አይነኬና ድብቅ የሆኑ ነገሮች የዘር አመጣጥ፣ የሃይማኖት ግንኙነትና ልዩነት፣ እንዲሁም ማህበራዊና ባህላዊ እሴቶች ናቸው። እነዚህን በዚህ ምዕራፍ ውስጥ የማነሳው በሁለት ምክንያቶች ነው። አንደኛው የኢትዮጵያዊያን ተሸፋፍኖ የቆየው የአብሮነት ችግር ምን እንደሆነ ለማሳየትና ሁለተኛው ኢህአዴግ በሕዝቦች መሀከል መተማመን እንዲጎለብት አድርጎአለሁ ከሚል ጋር ሁሉም ሰው እንኳን ባይባል አብዛኛውን ያግባባ ነው ወይስ የሚለያይ ነው የሚለውን ለመፍተሽ እንዲያግዝ ነው። የእነዚህ ጉዳዮች ፍተሻ የሰለጠነው ዓለም የሚመራበትን የአመለካከትና የፓርቲ ፖለቲካ ተግዳሮቶችን ለመፍታት ዓይን ይከፍታል ብዬ በማሰብ ነው።

በመጀመሪያ፤ ከዘር አመጣጥ እንጀምርና ለመሆኑ በሰሜን-ምሥራቅና ሌሎች የኢትዮጵያ ሕዝቦች መሀከል የነበሩና ዛሬም ያሉ የልዩነትና ለትስስር

መላላት ደንቃራ የሚሆኑት የትኞቹ ናቸው? ተብለው ቢነሱና ካብ ለካብ ከመተያየት በዘለለ የኢትዮጵያ ሕዝቦች በተለይም ፖለቲከኞች የሚባሉቱ ከረጅም ጊዜ ጀምሮ ብዙም ከቃላት ያልዘለለውን የብሔር ጥያቄን ከሕዝቡ ፍላጎት አንፃር ተግባራዊ ሊያደርጉ ችለው ቢሆን ኖሮ የአብሮነት ጉዞው ሊሰምር በቻለ ነበር ብዬ አምናለሁ። በተዛማጅም፤ ከግዛት አንድነትና ከሕዝቦች አንድነት የትኛው ያሳስባል የሚል ጥያቄ ሊነሳና በስፋት ሊያነጋግር ያስፈልጋል። በዚህ ጥያቄ ዙሪያ የግድ መምረጥ ቢያስፈልግ የግዛት አንድነት እንኳን ቢላላ፤ ጨርሶም ቢፈርስ ሕዝቦች ሊተሳሰቡ ይችላሉና የሕዝቦች ትስስር ይመረጣል ቢባል የበለጠ ጠቃሚ ይሆናል። ስለሆነም፤ ከሕዝቦች አንድነት የግዛት አንድነትን አስበልጦ መምረጥ ጉዳቱ አንዳንድ ጊዜ ልዩነቱ የትየሌለ ሊሆን ይችላልና ቀድሞውንም ልዩነት ያላቸውን የኢትዮጵያ ሕዝቦችን አንድ ሕዝብ፣ አንድ ቋንቋ፣ አንድ ሃይማኖት፣ አንድ ባንድራ፣ እያሉ ተጨንቆ ሰውን ማስጨነቅ ከኋላው በአንድነት ወይም በአሃዳዊነት ስም የሆድ ቁርጠታችንን መልሶ ለመቀስቀስ ያለመ ነው ሊባል በሚችል ሁኔታ የሕዝቦችን አንድነት የሚሸረሸር ሥራ ከመስራት የዘለለ አይሆንምና መቆጠቡ ተመራጭ ነው እላለሁ። ኢትዮጵያዊያን ከ1847 ከአፄ ቴዎድሮስ አገዛዝ ጀምሮ እስከ 1952 የኤርትራ በፌዴሬሽን ወደ ኢትዮጵያ መቀላቀል ድረስ አንዳንድ ጊዜ በተፋጠነና አንዳንድ ጊዜ ደግሞ በዝግታ የብዙ ሕዝቦች ስብሰብ የሆነው የኢትዮጵያ ሕዝቦች የሃይማኖት፣ የዘር ግንድ፣ የአመጋገብ፣ የአነጋገር፣ የአለባበስ፣ የሃይማኖት፣ የባህል፣ የታሪክ፣ የአስተዳደር፣ ወዘተ በልዩነትም ሆነ በመተሳሰር አብረው ቆይተዋል። እንደ መላሹ አቋም ይለያያል እንጂ የልዩነት መጠኑ ሰፊ ነው። ለምሳሌ ከሃይማኖት አንፃር ብንመለከት ማክሰኞ የተመገበው ምግብ በሰውነቱ ውስጥ እየሰራ ያለ መሆኑን የሚረዳ ሰው ያንኑ ምግብ ረቡዕ ዕለት ይመገብ ቢባል አያደርገውም። ምክንያት፤ ማክሰኞ በልቶ ያንኑ ምግብ እሮብ ዕለት ይፃማልና ነው። እሮብ አለመመገቡ ብቻ ሳይሆን ሐሙስ ያንኑ ምግብ ሊመገብ እያሰፈሰፈ ረቡዕ ተመጋቢ ሌላን ሰው ሲኮንንም ይታያል። ተራ ሰው ይህንን ድርጊት መፈፀሙ ብዙም የሚባል ነገር ባይኖርም የሕዝቦችን እሴቶች በማክበርና በማስከበር

አስተዳድራለሁ ለሚል የፖለቲካ ፓርቲ መሪዎች አያያዝ ያስቸግራል። ለምሳሌ፤ የከፋ እና የሞቻ ሕዝቦች ቆጮ በብዛት ይመገባሉ። ቆጮውን ደግሞ በወተት፣ በወተት ተዋጽኦና በሥጋ ይመገባሉ። የእነዚህ ሕዝቦች የቤት አያያዝና የንጽህና አጠባበቅ ዛሬ ከተሜ ነን፣ ሰልጥናል ከሚሉት ጋር የሚስተካከልና የተሻለም ስለሆነ የሚናቁ አይደሉም። ታዲያ፤ እነዚህን ሰዎች ሮብ ጌታ የተከዳበት ዓርብ ደግሞ ጌታ የተሰቀለበት ቀናት ላይ የወተት ተዋጽኦና ሥጋ ይመገባሉ ብሎ አቃቂር ማውጣት እንዴት ይቻላል? እነዚህን ሕዝቦችስ በማግለል እንዴትስ በስሙ ፓርቲ ማቋቋምና መሪው መሆን ይቻላል? ከሕዝቦች እና አገር አንድነት ጋር ተያይዞ መመለስ ያለበት ነው።

እንግዲህ ካለፈው ታሪኮቻችን የተነሳ አንድ ለመሆን ባንችል እንኳን ለመቀራረብ አይነኬ የሚመስሉ ልዩነቶቻችን ማንሳትና ማንሸራሸር አስፈላጊ ይሆናል። ለመሆኑ ኢትዮጵያውያን እነማን ናቸው? አበሾችስ? ኢትዮጵያውያንና አበሻነትን በተወራረሽነት መጠቀም የት ድረስ ይቻላል? የኢትዮጵያውያን አንድነትና ልዩነት በፓርቲ ፖለቲካ ላይ ያሳደረውና ሊያሳድር የሚችለው ተፅዕኖ አለ? ይህንንና ሌሎች የልዩነት ነጥቦችን ማንሳት አላዋቂም ሆነ በሕዝቦች መሀከል አላስፈላጊ ግጭት ወይም ጠብ ቀስቃሽ አያስብልም። በፌዴሬሽን ወይም በአሃዳዊ የመንግስት ቅርፅ ኢትዮጵያን ለማስተዳደር የሚፈለጉ ኃይሎች ሁሉ የኢትዮጵያ ሕዝቦች ልዩነትና አንድነት እንዲሁም አስተሳሰቦች የሚያኖረውን የፍቅርም ሆነ የኃይል አገዛዝን በሚገባ ያጤኑ መሆን ይኖርባቸዋል።

በዝርዝር እንመልከት! ኢትዮጵያውያንን የሚለያየው ጉዳይ አንዱ የየመጡበት የዘር ግንድ ነው። እራሳችንን ካላታለልን በቀር፤ በኢትዮጵያ ውስጥ ሁሉም ሰው ለማለት ይቻላል፤ ከላይ እንደ ገለፅኩትም፤ በጥቅም ጉዳይ ላይ ወደ ራሱ የዘር ግንድ ይጎትታል ማለት ብቻ ሳይሆን ማን ማንን ይወልዳል? ብሎ እስከ መጠያየቅ የሚደርሱ ናቸው። የሰሜን ኢትዮጵያ ሰው ስሙን ጠርቶ ያባቱን ስም የማይደግመውን ሰው፤

“ወንድሜ ነዉ/እህቴ ናት ተዋወቀዉ/ተዋወቃት” ብሎ የተለየ ጥቅም እንዲያገኝለት ወይም እንድታገኝለት ያግዛል። ይኼ ነገር በኛ በኋለቀር አገር ብቻ ሳይወሰን፤ ሰለጠኑ በሚባሉ አገሮች ጭምር ለአንድ ፕሮጀክት ዕርዳታ ሲያደርጉ እንኳን፤ ያንን ፕሮጀክት የሚሰራው ወይም የሚቆጣጠረው የዚያ የዕርዳታ ሰጪ አገር ዜጋ እንዲሆን በስምምነት ፈርማቸው ውስጥ እንዲካተት ያደርጉታል። (*Tied aid project*) የሚባለው ዓይነት ማለት ነዉ። በአገራችን በኢትዮጵያም ይኼው ጉዳይ የተለመደ ብቻ ሳይሆን፤ ለዚያም ከሕዝብ በተሰበሰበ ግብር የሚሰራ ሥራን የሥራው የበላይ አካል የራሱን ወገን ወይም የራሱ የሆነ የደም ወይም የጥቅም ትስስር ያለው ሰው ካልተመደበ በስተቀር ሥራው ሊሰራ እንደማይችል፤ ቢሰራ እንኳን አቃቂር የሚወጣለት ዓይነት ይሆናል። ከፓርቲ ፖለቲካ አንፃር ሲታይ ደግሞ የአንድ ቤተሰብ አባላት ወይም በጥቅም የተቧደኑ ሰዎች የተሰበሰቡበት ሥርዓት በናፓርቲዝምና አሊፓርኪ የሚባለው ነዉ። ጥቂት የአንድ ቤተሰብ አባላት ወይም በጥቅም የተሳሰሩ ሰዎች የተሰበሰቡበት ቡድን ማለት ነዉ። በትግራይ ክልል ልጅነት የተሰበሰቡ የሕወሓትን ቡድን ወይም ምርኮኞች የተሰበሰቡበት አህዴድንና ዘራፊ ዘመዶቻቸውን ምሳሌ ማድረግ ይቻላል።

ይህንን ጉዳይ መሬት ማስያዝ ያስፈልጋል። የአማራ ተወላጆች የበላይነትን ይዘው በነበሩበት በምንሊክ፣ በኃይሌ ሥላሴ አገዛዝ ጊዜያት ጤንነቱ ያልተጠበቀ ሰው (ዝሆነ እግር ወይም ግንድ እግር የሆኑ ሰዎች) ጭምር ከምስላኔ እስከ ጠቅላይ ግዛት ደረጃ ሾመው ጥቅሙን ይጠብቁለት ነበር። ብሔሮች፣ ብሔረሰቦችና ሕዝቦች ራሳቸውን በራሳቸው ያስተዳድራሉ በተባለባት በዛሬዪቱ ኢትዮጵያ ደግሞ ሕወሓት/ኢህአዴግ የሁሉም ጉዳዮች የበላይነቱን ለማሳየት ሲል የሕወሓት አባላት የሆኑትን አነሰ ቢባል ደግሞ የትግራይ ተወላጅ የሆኑትን በየክልሎች በተቆጣጣሪነት እንዲመደቡ አድርጓል። ሎቪስ አላን (2002: 86) *Ethnic Federalism in a Dominant Party Democracy: The Ethiopian Experience 1991-2000* ብላ በአከናወነችው ጥናት ውስጥ እንደጠቀሰችው “... the EPRDF has

deployed party officials in the regions. In 1999 all of the assigned advisers were TPLF cadres.” ብላ በስም እየጠቀሰች የሕወሓት ካድሬዎችም ሰላሞን ተስፋዬ (ጢሞ) በኦሮሚያ ክልል፣ ህላዊ ዮሴፍ በአማራ ክልል፣ ቢተው በላይ በደቡብ ብሔሮች፣ ብሔረሰቦችና ሕዝቦች ክልል፣ ሣሙኤል ገብረማርያም በጋምቤላና ቤንሻንጉል ጉሙዝ ክልሎች፣ ዘራይ አስገዶም በሶማሌና አፋር ክልሎች፣ ሙሉጌታ አለምሰገድ በአዲስ አበባ ከተማ አስተዳደር ላይ ማስቀመጡ፤ እነዚህ ግለሰቦች በክልሉ ውስጥ ከሚገኙት ብዙ ሰዎች የተሻለ ነው የሚባል የትምህርት ዝግጅት ኖሯቸው ሳይሆን፤ በጥቅምና በዘር ግንድ ትስስራቸው ለመጠቃቀም ሲሉ ያደረጉት ነገር ብቻ ስለሆነ ነው። ወሳኝ የሆኑ ጉዳዮችና የሕወሓትን ጥቅም የሚያስጠብቁ ውሳኔዎች የሚሰጡት በነዚህ ግለሰቦች እዉቅና ብቻ ይሆናል። የኦሮምያን ክልል ትንሽ ለየት የሚያደርግ ነገር ቢኖር ደግሞ ከሕወሓት ካድሬ ሌላ በኦሮሚያ ክልል የሚገኙ የሌሎች ብሔረሰቦች (ሕዳጣን) ተወላጆች አፋን ኦሮሞን በመቻላቸውና ለገዢው ፓርቲ ታማኝ ከመሆናቸው የተነሳ ብቻ በክልሉ የአስፈፃሚነት ቁንጮ ቦታ ላይ እስከ መቀመጥ ድርሰው፤ በኦሮሞ ሕዝብ ሕይወት (ዕጣ ፋንታ) ላይ እስከ መወሰን የሚደርሱበት ጊዜና ሁኔታ መኖሩ ቀላል የሚባል በደል አይደለም። ይህ ሲባል ግን በኦሮሚያ ክልል ውስጥ የሚኖሩ የሌሎች ብሔረሰቦች ተወላጆች ኦሮሚያ ክልል ውስጥ የመስራት መብት የላቸውም ወይም መስራት አይችሉም ለማለት ሳይሆን፤ የኦሮሞን ሕዝብ ጥቅም የሚጎዱ ፖሊሲ ነክ ውሳኔዎችን በመስጠት በኦሮሞ ሕዝብ ሕይወትና ጥቅም ላይ መወሰን የሚያስችላቸውን የፖለቲካ ሹመት ደረጃ መድረስ አልነበረባቸውም ለማለት ተፈልጎ ነው።

እንደ ምኞት ሆኖ ኢትዮጵያዊነት የበላይነት ቢኖረው የሚመረጥ ነው። ነገር ግን ኢትዮጵያ ከተገነባችበት ታሪካዊ ዳራ አንፃር ኦሮሞነትን፣ ትግሬነትን፣ አማራነትን፣ ሲዳማነትን፣ ኑዌርነትን፣ አፍዋክነትን፣ ጉሙዝነትን፣ አፋርነትን፣ ሱማሌነትን፣ ቅማንትነትን፣ ኑዌርነትን፣ ወዘተ በመደፍጠጥ መሆን እንደሌለበት ትዉልዴ አበሻ የሆኑ ዜጎች

አይቀበሉትም ብቻ ሳይሆን ትዝም አይላቸውም። ትዝም አላቸው አላላቸው ኢትዮጵያ የተለያዩ ብሔሮችና ብሔረሰቦች ከተለያዩ እምነታቸው፣ ባህላቸው፣ ቋንቋቸው፣ ልማዳቸውና ታሪካቸው ጋር የተሰባሰቡበት (conglomerated) ምድር መሆኗን ዕውቅና ካልሰጡ አጠፈታው ከቀላል እስከ ከፍተኛ ሊደርስ የሚችል አደጋ ሊያስከትል የሚችል ነው።

በኢትዮጵያ ብሔር ብሔረሰቦች መካከል መሳሳብ ወይስ መጣረስ ያመዝናል ተብሎ ለሚነሳው ሐሳብ ቁርጥ ያለ አስተያየት መስጠት አስቸጋሪ ቢመስልም፤ የኢትዮጵያ ብሔር ብሔረሰቦች በመልካም ፈቃዳቸው በመርጡት መንግስት የተዳደሩበት ጊዜ እና ትስስራቸውን ያጠባብቁበት ጊዜ እስከ ዛሬ ስለአልተፈጠረና ይህንን ለመፍጠር ደግሞ ረጅም ጉዞና ጊዜ የሚወስድና ትዕግስት የተሞላበት መረጃ ላይ የተመሠረተ እዉነታ ተጣርቶ አንድ መቶ ዓመት ወይም ከዚያም በላይ የሆነውን የኢትዮጵያዊያን አብሮነትን ማጣራት የራሱ ችግር ስለሚኖረው፤ በሌላም በኩል የኢትዮጵያ ሕዝብ ታሪክ የግጭትና የጦርነት ታሪክ ነው ማለት ግጭትና ጦርነት መቀስቀስ ሳይሆን የታሪኩን እዉነትነት መግለጽ፤ ከአሁን ወዲያም ሊያቃቅሩ ከሚችሉ ምክንያቶችና አካሄዶች ትምህርት ቀስሞ ማስተካከል መቻል ማለት ይሆናል ማለት ነውና ሻካራ ግንኙነት ይፈጥራል በሚባሉት ላይ ትኩረት አድርጎ መፈተሹ ተገቢ ይሆናል።

ኢትዮጵያዊያንን የሚያጋጭና በዕድገታችን ላይ ቀላል የማይባል ተፅዕኖ የሚፈጥረው አንዱ የሀገረ መንግስት ግንባታው የሦስት ሺህ ዘመናት እና የአንድ መቶ ሃምሳ ዓመታት ታሪክ ወይም ትርክት ነው። በዚህ የጊዜ ግጭት መሀከል አንድ ሊያስማማን የሚችል ነጥብ አለ። ይኸውም አንድ አገር (nation-state) በአንድ ጊዜ ተነስቶ ሊገነባ እንደማይቻል ግንዛቤ መያዙ ላይ ነው። በማስከተልም ሁለት ነገሮች ሊያስማሙን ይችላሉ፤ የጥንቷና የሦስት ሺህ ዘመኗ ኢትዮጵያ የዛሬዋ ኢትዮጵያ ዉስጥ አላች። እንዲሁም የዛሬዋ ኢትዮጵያ አካሎች የሆኑት ሁሉም ብሔር ብሔረሰቦችና

ሕዝቦች በሙሉ የጥንቷና የሦስት ሺህ ዘመኗ ኢትዮጵያ ውስጥ አልነበሩም። በሌላም በኩል የዛሬዋ ኢትዮጵያ አካሎች የሆኑት ብሔር ብሔረሰቦች ከትውልድ ወደ ትውልድ የሚተላለፍ በቃል ይሁን እንጂ በማንም ሊደፈጠጥ ወይም ሊዘለል የማይችል የየራሳቸው ታሪክ የነበራቸውና ያላቸው ናቸው። ይህ አንድ ነገር ሆኖ፤ በሌላም በኩል የሩቅም ሆነ የቅርብ የኢትዮጵያ ታሪክ ግድ የማይሰጣቸው እንዲያውም ታሪክ ተቀቅሎም ሆነ ተጠብሶ አይበላም የሚሉና ግድ የማይላቸው ዜጎች በመሀል ላይ ስለመኖራቸው መዘንጋት የለብንም። እነዚህ መሀል ሰፋሪ የሚመስሉ ዜጎች ሐሳብ ስለአገርም ሆነ ስለታሪክ ግድ የሌላቸው እንደሆነ አስመስሎ ዝም ተብሎ የሚጣልም አይሆንም። ምክንያቱም፤ እነዚህ የመሀል ሰዎች የጥንቱንም ሆነ የቅርቡን ታሪክ ብሎ ከማውራት ይልቅ ኢትዮጵያ የምትባለዋን አገር ልክ አንደምዕራባዊያን አገሮች ለሁሉም ዜጎች ምቹ ማድረግን ወይም ለአዲስ ማህበረሰባዊ ኮንትራት (new social contract) ቅድሚያ የሚሰጡ ናቸው። በተወሰነ ደረጃ ተቀባይነት ቢኖራቸውም፤ ነገር ግን አንድ የዘነጉት ነገር ቢኖር ታሪክን ለምን እንደምንማር ነው። ታሪክን የምንማረው በሦስት ምክንያቶች፤ የነበረውን በጎም ሆነ ክፉ ነገሮችን እንደነበረ ለመረዳት፤ ያሁኑን ለመተርጎም እና (ምንም እንኳን የነገን መተንበይ የራሱ የሆኑ ችግሮች ቢኖሩትም) የወደፊቱን ኢትዮጵያ ግንባታ አቅጣጫ ለማሳየት ወይም ለመተንበይ ነው። ምክንያቱም፤ የኢትዮጵያዊያን ትስስር ለመጠንከርም ሆነ ለመላላት ታሪክ የራሱ የሆነ በጎና መጥፎ ሚና አለው ተብሎ ስለሚታመን ነው።

የጥንቷ ኢትዮጵያ ታሪክ አፍቃሪዎች የጥንት ኩሻዊያንን የእጅ ጥበብና የአስተዳደር ብልሃት አስተዋጽኦ ዕውቅና የሚሰጡ ከሆነ ከሦስት ሺህ ዘመኗ ኢትዮጵያ በተወሰነም ደረጃ የሚጋሩት ታሪክ አለና ንትርኩም በተወሰነ ደረጃ እዚያ ላይ ሊቀንስ ወይም ሊያበቃ ይችላል። በሚገባ ሊሠመርበት የሚገባ ነገር ቢኖር ግን በአንድ ጂኦግራፊያዊ ክልል ወይም አገር ውስጥ የሚኖሩ ሕዝቦች የሚጋሩትም ሆነ የሚለያዩበት የታሪክ አጋጣሚዎች እንደሚኖሩ ነው። ለምሳሌ የዛሬዋ ኢትዮጵያ አሻራዎች

ከግብፅም ሆነ ከሱዳን ሕዝቦች ግዛት ማግኘት የሚቻልበት ሁኔታ
 ይኖራል። ነገር ግን ታሪክ በሚያስተላልፈው ኩነትና የዛሬው ሕብረተሰብ
 መተሳሰቡ ላይ ምን ያህል ጥልቅ እንደሆነ አጥርቶ ዓለም ዛሬ ከደረሰበት
 የሰለጠነ ፖለቲካ አካሄድ ጋር ማጣጣምና ማየት አስፈላጊ ይሆናል።
 ምክንያቱም፤ ኢትዮጵያ ታሪኳ ለሁሉም ሕዝቦች እንዲሆን ተደርጎ
 ያልተፃፈ በመሆኑ ለሕዝቦች ትስስርም የማይቋጠርና የማይፈታ ቋጠሮ
 የሆነባት አገር ነችና ነው። የሕብረተሰብ ዕድገት የተለያየና የተጣጣመ
 መሆኑን የማይረዱ፤ ቢረዱም ዕውነቱን ለመናገር የማይደፍሩ የአበሻ
 የታሪክ ፀሐፊዎች የደቡቡን ሕዝብ ታሪክ ሲጽፉ ከኋላው የመንደርደሪያ
 ታሪክ እንደ ሌላው አድርገው ይቀርጹታል። ታሪኩ የኋላ መንደርደሪያ
 የሌለው ሕዝብ ደግሞ ከጎኑ ካለው ሕዝብ ጋር እኩል ወደ ፊት
 የሚጠበቀውን ያህል ርቀት መዝለል ቀርቶ መራመድም አይችልም።
 በዚህም መሠረት የጥንት ኢትዮጵያውያንን ከወሰድን ሰሜነኞች የአበሻ
 ገዥዎች አሮሞና ሌሎች የደቡብ ሕዝቦችን በአንድ ማዕከላዊ የመንግስት
 አስተዳደር ጥላ ሥር የሚያወቁት ከምኒልክ ወረራ ወዲህ ነው። ከዚያ
 በፊትም ያውቁ ነበር ቢባል እንኳን የወሎና የራያ አሰባ አሮሞዎችን
 እንጂ ከምኒልክ ወረራ ወዲህ የተጠቃለሉትን የአርሲ፣ የሐረር፣ የባሌ፣
 የጂማ፣ የወለጋ፣ የኢሉባባራ፤ ወይም የሲዳማ፣ የወላይታ፣ የከምባታ፣
 የደራሼ፣ የሐዲያ፣ ወዘተ ሕዝቦችና መኖሪያ አካባቢያቸውን አልነበረም።
 በሌላም በኩል አወቁ እንኳን ቢባል ከቅርብ ጊዜ ወዲህ ስልጤ ነው
 ከሚባለው ከ”ግራኝ መሐመድ ኢብን አልጋዚ ወረራ” የሚሉት ጋር
 ተያይዞ ያለውን ሊሆን ይችላል። ሊሆን ይችላል ያልኩበትም ምክንያት
 ራሱን የግራኝ መሀመድን ማንነት በትክክል ባለመግለፅ አንዴ ቱርካዊ፣
 ሐራሪ፣ ሱማሌ፣ አዉሳ አድርገው ይገምቱ ስለነበረ ነው። ከምኒልክ ወረራ
 በፊት የአበሻ ንጉሶች የነበሩ አፄ ቴዎድሮስ፣ አፄ ዮሐንስ ስለአሮሞ
 የሚያወቁት ሁለት ቅርንጫፍ የሆኑ አሮሞዎች የየጁና የራያና አሰባ
 ሕዝቦችን ብቻ ነው። ስለሆነም፤ የጥንቱ የኢትዮጵያ ታሪክ የሰሜነኞች
 ታሪክ ሲሆን የቅርቡ የኢትዮጵያ ታሪክ ደግሞ የደቡቡን ኢትዮጵያን ታሪክ
 ጨምሮ መሆን አለበት። በእንዲህ ዓይነት ሁኔታ የኢትዮጵያን ታሪክ
 ካልተረዳን በስተቀር የኢትዮጵያ ታሪክ የሚባለው በሙሉ ለማዋሃድም

ሆነ ለመለየት የሚያስችግር በስህተት የተደባለቀ የዘይትና የውሃ ቅይጥ ሆኖ እንዳይነታረከም ይቀጥላል። ይኼ ደግሞ የሆነው ሁሉም ኢትዮጵያውያን ሐበሻ ካልሆኑ ወይም ካልተባሉ በስተቀር ሞቴን እንገኛለን የሚሉ አስቸጋሪ ሰዎች ስላሉበት ነው።

እንግዲህ በመሠረታዊነት የሚያግባባን የታሪክ ግንዛቤ ሳይኖረን ሌላው ማህበራዊና አስተዳደራዊ ትስስር ይዳብራል ማለት ያው የአገራችን ትስስር በጠመንጃ ወይም በጉልበት ይፈጠራል በማለት በቀድሞው ዓይነት ሁኔታ ከማሰብ በስተቀር የተለየ ነገር አይሆንም። የጉልበትና የጠመንጃ ነገር ደግሞ ኢትዮጵያን ከኋለቀርነትና ከተመጽዋችነት ሊታደጋት አልቻለም፤ ወደፊትም ይታደጋታል ተብሎ አይታሰብም። ተመፅዋችነትና ዛሬ የሚያራርቁን ነገሮችን አስመልክቶ ማንም የማይመልሰው የኢትዮጵያን የታሪክ ፍራሽ ላይ መተኛት ነው። አንዳንድ ሀገሮች ጥቂት ዓመታት በሚባል ጊዜ ውስጥ ሕዋን መዳሰስ ሲችሉ፤ ኢትዮጵያ (ከአምስት ዓመት የጣሊያን ወረራ ሌላ) የሦስት ሺህ ዓመታት የመንግስትነት ዕድሜን ይዛ ዛሬ ተመፅዋች መሆኗ እንዳሳለፍነው ኑሮ ከምንኖር ባንኖር ይሻላል ቢባል አያስከንንም። ይህ በታሪክ ላይ መተኛትና አለመግባባት የሚያሳርፈው ተጽዕኖ እንዳለ ሆኖ በፌዴሬሽንም ሆነ በአሃዳዊነት የኢትዮጵያን አንድነት ለማቆየት የሚፈልጉ ኃይሎች ሁሉ ከታሪክ አንፃር የኢትዮጵያ ሕዝቦችን የልዩነት መነሻ የቱ ላይ እንደሆነ ቢያንስ ካሉት አፈ ታሪክ መነሳትም ይጠበቅባቸዋል። ለምሳሌም፤ በባለሦስት ሺህ የኢትዮጵያ ታሪክ ውስጥ በቀዳሚነት የሚጠቀሰው ታሪክ የንግስት ሳባ የኢየሩሳሌም ጉብኝትና የንጉስ ሰለሞን መስተንግዶ ብሎም ቀዳማዊ ምንጊክን መውለድ ነው። የኢትዮጵያን የሦስት ሺህ ዘመን ታሪክ ከቀዳማዊ ምንጊክ ጋር እያጠቀሱ፤ በተገላብጦሽ ደግሞ ለኢትዮጵያ አንድነት ቀዳሚ የሆነውን የንግስ ምንጭ የሆነውን የቅማንትን ሕዝብ ምንነት ማከሰስ አብሮትን የማይጋብዝ ፈተና ነው።

ኢትዮጵያን የሚመለከቱ ከተፃፉ መፃሕፍት ለመረዳት እንደሚቻለው

የዛሬዎቹ ኢትዮጵያዊያን ከሁለት የሰው ልጆች የዘር ሐረግ፤ ሴሜቲክ እና ኩሽቲክ የተዋቀሩ ናቸው። እንደ መፅሐፍ ቅዱስ መረጃ ምንጮችን ደግሞ ከምድራችን የውሃ ጥፋት በኋላ ተባዝተው ምድርን የሞሏት የኖህ ልጆች ሴም፤ ካም/ሐም እና ያፌት ነበሩ። የሴም የዘር ግንድ ሴሜቲክ ሲሆኑ የካም/ሐም የዘር ግንድ ከከነዓን ቀጥሎ ዛሬ ድረስ ያሉትን የሚጠሩበት ኩሽ አንዱ ነው።

የአባቱን በወይን ጠጅ ሰክሮ ራቁቱን መተኛት ለወንድሞቹ የተናገረው ካም/ሐም ልጁ ከነዓን የባሪያዎች ባሪያ እንዲሆን በአባቱ በኖኅ ተፈርዶበታል፤ ወይም ተረግሟል እንበል። ፊታቸውን ወደኋላ በማዘር የአባታቸውን ራቁት የሸፈኑት ሴምና ያፌት ስለመመረቃቸው የተገለጸ ነገር ባይኖርም፤ (በቀና ሁኔታ ሲታይ ግን ካልተረገመ የተመረቀ ነውና) የከነዓን እርግማን ከከነዓን ይዝለል አይዝለል የሚታወቅ ነገር ባይኖርም፤ ያቺ እርግማን ግን ለሴሜቲክና ለኩሽቲክ የዘር ግንድ ሕዝቦች መለያየት ወይም መናናቅ መነሻ መሠረት ሆኖ በተለይ በኢትዮጵያ ውስጥ አገልግላለች። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ምንም እንኳን በሳይንስ የተደገፈ ነገር ባይኖርም የጠቆሩት ማለትም የኩሽ ዘር የሆኑ የተረገሙ ናቸው ተብሎ ስለሚገመት፤ በተለይ በኢትዮጵያ ፖለቲካ ውስጥ ያልተረገሙት የሴምና የያፌት የዘር ግንዶች ያልተረገሙን ነገ ብለው ስለሚያስቡ በሌሎች የዘር ግንድ ሕዝቦች ላይ የበላይነትን ለማሳየት የሚፍጨረጨሩበት ሁኔታ ስለመኖሩ አንድና ሁለት የለውም። እንዲያውም አንዳንዶቹ የኢትዮጵያ ሴማዊያን ስለጥቁርነታቸው እንዳይነሳባቸው ከመፈለጋቸውም በላይ ጠይም እንጂ ጥቁር አይደለንም የሚል ፈሊጥ በመያዝ ከዚህ የተነሳም ከሌሎች ጥቁር አፍሪካዊያን ጋር እስከ መጣላትና ጥቁር አፍሪካዊያን ከቅኝ አገዛዝ ሲላቀቁና ነፃነት ሲያወጁ ቀላል የማይባል ድጋፍ ያደረጉት ኢትዮጵያዊያን፤ ከነዚህ ወገኖች ማግኘት የሚገባቸውን የአጠፈታ ክብርና ቦታ እንዳያገኙ እስከ ማድረግ ደርሷል። ለምሳሌም፤ ጽህፈት ቤቱ አዲስ አበባ ሆኖ፤ ፍራንኮ ፎንና አንግሎ ፎን የሚባሉትና በቋንቋ ላይ የተመሠረተው የክልል ክፍፍል ያላቸው ሲፈራረቁበት፤ ለአፍሪካ አንድነት ድርጅትም ሆነ ለአፍሪካ ሕብረት ፀሐፊነት ወይም ኮሚሽነርነት

የተመረጠ ወይም የተወዳደረ ኢትዮጵያዊ እስከ ዛሬ ድረስ የለም፤ ምናልባት የንጉሱ ውጪ ጉዳይ ሚኒስትሮች የነበሩ ክፍሌ ወዳጆ እና ከተማ ይፍሩ በስተቀር።

ከዚህ አርእስተ ጉዳይ ሳንወጣ ኢትዮጵያ ውስጥ ያለበታው የሚነገረውን የዘር ፖለቲካ የሚባለውን የሚያፋልሰው በዓለም ላይ የሚገኙ የሰው ልጆች በሦስት ሰፋፊ ዓይነት የሰው ዘሮች- ካኮሳይድ (ነጮች)፣ ኒግሮይድ (ጥቁሮች) እና ሞንጎሎይድ (ብጫዎች) በመባል ይመደባሉ። እነዚህ የሰው ዘሮች በዓይንና ቆዳ ቀለም፣ በአፍንጫ አቀማመጥ፣ በከንፈር ስፋትና ጥበት፣ በግንባር አጥንት፣ በመሳሰሉት የሰውነት ክፍሎች ይለያያሉ። የቋንቋ፣ ባህል፣ ታሪክ፣ ሥነ ልቦናዊ አመለካከት፣ ኤኮኖሚ፣ ሥነ ጥበብ፣ አመራረት፣ አመጋገብ፣ ወተረ የሚባሉ ልዩነቶች በሰው ልጆች የተፈጥሮም ሆነ ማህበራዊ የዕድገት ሂደት ጋር የተፈጠሩ በአብዛኛው ማህበራዊ ክስተቶች ናቸው። ማህበራዊ ክስተቶች ደግሞ ከሚደረግባቸው አዎንታዊም ሆነ አሉታዊ ጫና የተነሳ ለመለወጥም ሆነ ለመጥፋት የተጋለጡ ናቸው። ይህ እስከሆነ ድረስ ከማንም የግልም ሆነ የቡድን ፍላጎት ውጭ በተፈጥሮም ይሁን በማህበራዊ ዕድገት ውስጥ ማለትም በጊዜ፣ በበታና በሁኔታ ውስጥ የሚከሰቱ ክስተቶች ላይ ተንተርሰን ድብቅ ፍላጎት ከሌለ በስተቀር የሚታየውን የሰው ልጆችን ልዩነት ዘርና ዘረኝነትን በቅጡ ሳንለይ ለምን የጥፋቶች ሁሉ መነሻ እና መድረሻ ማድረግ እንደሚያስፈልግ ግልፅ አይደለም። ስለሆነም ነው ልዩነትን ማስተናገድ የማይችል አንድነት በአፍንጫችን ይውጣ የሚሉ ዜጎች ቢኖሩ ዜግነታቸውም ጥርጣሬ ውስጥ መግባት የለበትም፤ አፍንጫቸውም መያዝ የለበትም ለማለት የፈለኩት።

ሌላው አንዳንዶች በመለዋወጥ የሚጠቀሙበት አብሲኒያና አበሻ የሚባሉ ቃላትና ኢትዮጵያዊያንን ብዙም የማያጣጥሙትን የሚመለከት ነገር ነው። እዚህ ላይ አንባቢያን ሊረዱልኝ የሚገባቸው ነገር ቢኖር አብሲኒያ የታሪካዊ አጠራር አገልግሎት ለዛሬዪቱ ኢትዮጵያ ከመሰጠቱ በፊት፤ ሌሎችንም ኢትዮጵያዊያንን ሊያግባባ በሚችል ዓይነት ሁኔታ

አብሲኒያና አበሻ የዛሬዋም ሆነ የጥንቷ ኢትዮጵያ የሰሜን ግዛቶች አማራና ትግራይን ሊወክል ይችላል እንጂ ከዚያ ይሰፋል እንኳን ቢባል ከስልጤ፣ ከወለነ፣ ከአርጎባ፣ ከሐራሪና ከጉራጌ ሕዝቦች ውጭ ያሉትን ሊጨምር አይችልም ማለት ነው። እነዚህም ሴሜቲክ በመባል የሚታወቁ ሕዝቦች ናቸው። ስለሆነም አበሻ የሆኑ የኢትዮጵያ ሕዝቦች ኢትዮጵያዊነታቸው የማያከራክረውን ያህል፤ የኩሽ የሆኑ ዝርያዎችም ኢትዮጵያዊያን መሆናቸው ያንኑ ያህል ማከራከር አይገባም። በአጭሩ ሁሉም ሐበሾች ኢትዮጵያዊያን ቢሆኑም ሁሉም ኢትዮጵያዊያን ግን ሐበሾች አይደሉም። ሐበሾች አይደሉም ስለተባለ ደግሞ ፈረንጅ ናቸው ማለትም አይደለም። ወይም ሐበሻ ማለት ጥቁር የሆነውን ሁሉ ያጠቃልላል ማለት አይደለም። ከዚህ በዘላለ ደግሞ ታሪክ በምንልበት ጊዜ በሁሉ ዘንድ ባይሆንም በአብዛኛው ሕብረተሰብ ዘንድ ተቀባይነት እንዲኖረው ታሪኩ ራሱ ቀጣይነት ያለውና የወዳጅነት፣ የወንድማማችነትና የነፃነት አንድነት ጎልቶ የሚንፀባረቅበት ታሪክ መሆን አለበት። ሲጠቃለልም፤ በሀገረ መንግስት ግንባታ አረዳድ መሠረት ዘመናዊት ኢትዮጵያ አሁን ባላት ቅርጿና ዓለም አቀፍ ሕጋዊነቷ በተሟላ ሁኔታ የተቋቋመችው የዛሬ መቶ ሃምሳ ዓመት ግድም ነው ተብሎ የአፄ ምንሊክ አፅም ሳይቀር ቢጠየቅ፤ ይህማ በኔው መሪነት የተከናወነ ስለሆነ፤ ታዲያ ምን የተሳሳተ ነገር አለው ብሎ መልሶ በአግራሞት እንደሚደጠይቅ መገመት ይቻላል። “ታሪክ ስንል ጠባቡን የፖለቲካ ሥልጣን ጉዳይ ብቻ ሳይሆን የሕዝቦችን አሰፋፈር፣ የቋንቋዎችን ስርጭት፣ የኢኮኖሚያዊና ማህበራዊ ኑሮ አወቃቀርን ያጠቃልላል” ይላል አላና ዘጋ በግዝትና ግዛት መጽሐፉ ገጽ 360 ላይ ፕሮፌሰር ባህሩ ዘውዴን ዋቢ በማድረግ።

ከዚህ በላይ የተጠቀሱትና ለፓርቲ ፖለቲካችን ተግዳሮት ከሆኑት አንዱ የሆነው የዘር ምንጭ የሚባለው ልዩነት ጉዳይ ይህን ያህል ግንዛቤ የሚፈጥር ከሆነ፤ በኢትዮጵያዊያን መሀከል የነበረና ጊዜ ጠብቆ ሊያቆጣጠር የሚችለውን ሌላ ጉዳይ ብናነሳ የባህርይ ጉዳይ ተጠቃሽ ነው። የአማራውን ንጉስ አፄ ምኒልክን ለመርዳት በቀይ መስቀል ስም

የመጣው ሩሲያዊ ቡላቶቪች ከላይ በተጠቀሰው መጽሐፍ ላይ እንደገለጸው «እንደአበሻ ጠባይ ብዙ ቅራኔዎች የተዋሃዱበት ሌላ ሕዝብ ማግኘት አስቸጋሪ ነው። የአበሻ ጠባይ ገደልና አለት፣ ተራራና ሜዳ፣ ቁርና ሐሩር የሚፈራረቅበትን የአገሩን [የኢትዮጵያን] ተፈጥሮ ይመስላል» (ገፅ 137) ብሏል። ይህንን ሰፊ የልዩነትን ተፈጥሮ አስተካክሎ ኢትዮጵያዊ አብሮነትን መኖር ይቻላል አይቻልም መመለስ ያለባቸው አድሞዎች ሳይሆኑ፤ ጥቂት የማይባሉ ብሔር ተኮር ፌዴራሊዝምን አጥፍቶ የአሃዳዊነት አቀንቃኝ የአበሻ ኤሊቶች ናቸው።

ከአበሻ ባህርይ ጋር ይበልጥ የሚያሳዝነው ግን የአበሻ ገዥዎችን በመደገፍ የማንነት ቀውስ የሚያጠቃቸው አድሞ የሆኑ ሰዎች የሚሰሩት ሥራ አስገራሚም አሳዛኝም መሆኑ ነው። አንስተው ራሳቸውን አበሻ ከማድረጋቸውም በላይ እነሱኑ ለመጮን የተቋጩ ሐበሻዊ ተንኮልን የሚረዱት አንድም በጣም ዘገይተው ይሆናል፤ ወይም በአላዋቂነታቸው እየሳቁ ይኖራሉ፤ ሲብስ ደግሞ ማንነታቸውን ሳያውቁ የተፈጥሮ ሞት ይወስዳቸዋል፤ ወይ ደግሞ ሐበሻ ጌቶቻቸው ያጠፋላቸዋል። የደቡብ አፍሪካን ፀረ አፓርታይድ ንቅናቄን ለማዳከም የተሰለፉት ጥቂት ዘረኛ ነጮችና ለእነዚህ ዘረኛ ነጮች የሚሰልሉት ጥቂሮች እንደሚሉት “... any effort by the black man to challenge the white man was foolhardy and doomed to failure; the white man was too smart and too strong” ብለው የአድናቆት ፊልም እስከ መስራት የደረሱ ሲሆን፤ አይበገረዎቹ ጥቂሮችና ነጭ የነፃነት ደጋፊዎች (it is possible) ብለው በቃላትም በተግባርም መልስ የሰጡት ጊዜ የሚረሳ አይደለም። ስለዚህ ያገራችንም ችግር ልክ ደቡብ አፍሪካዊያን እንዳደረጉት፤ እየተመዘዘም ቢሆን እየተጎነጩ ኢትዮጵያዊያን ሁሉ የግድ ሐበሻ ሳይሆኑ በዛሬዎቹ ኢትዮጵያዊያን መሀከል ያለውን ችግር «መፍታትና በፌዴራላዊነትም ሆነ በአሃዳዊት ኢትዮጵያ ሥር መኖር ይቻላል» ማለትን መቀበል አለባቸው ብቻ ሳይሆን ከስያሜ ጀምሮ ወላይታን ወላሞ፣ ሲዳማን ጀምረው፣ የምን ጃንጃሮ፣ አዳማን ናዝሬት፣ ቢሾፍቱን ደብረ ዘይት፣ ጮሮን አሰቤ ተፈሪ፣ ሐዋሳን አዋሳ፣ ባቱን ዝዋይ፣ ጩቃላን ዝቋላ፣

ነቀምቱን ለቀምት፣ አርሲን አሩሲ፣ ኤጀሬን አዲስ ዓለም፣ ሬንሬኔን/ሸገርን አዲስ አበባ፣ ወዘተ ማለትን ለኢትዮጵያዊ አብሮነት ሲባል ማቆም አለባቸው። ይህ የማስገደድ ሳይሆን የአብሮነትን መስመር የሚያራምዱ ከሆነ የሰውን ስሜት ጭምር መገንዘብና ማክበር ይጠበቅባቸዋል። በአንዱ ኪሳራ የሚዛቅ ትርፍ ዘለቄታ አይኖረውምና።

የተቃራኒዎች አንድነት (unity of opposites) የሚለውን በመስኩ ባለሙያዎች የቀረበውን መርህ ግምት ውስጥ በማስገባት፤ ኢትዮጵያዊያን በተለይም የአበሻ ሊህቃን አንድነትን የምንወደውን ያህል ልዩነትንም መጥላት እንደሌለብን እየተረዳን ያለ ይመስለኛል። ልዩነት እንዳይነሳ መከላከል ማለት ላሉብን ችግሮች መፍትሄ ፍለጋ አንሄድም እንደማለት ነው። የዘርና የኢትዮጵያዊነትን አንድነትና ልዩነት ጉዳይን ከላይ በተባለው መሠረት እናጠቃልልና ሌላው በብዝሃነታችን ውስጥ መስተናገድ ያለበት አንዱ ትልቁ ልዩነት የሃይማኖት ልዩነት እንደሆነ ስንቶቻችን እንደምንቀበል ማወቅ ያስችግራል። ግን ስለሃይማኖት ጉዳይ ተግባሮቻችንን በመፈተሽ ልንደርስበት የሚቻል ስለሆነ ማስጨነቅ የለበትም። የኢትዮጵያ ሕዝቦች ስለተፈጥሮ መብታቸውም ሆነ ስለፖለቲካዊ ጉዳያቸው ሲያነሱ ከገዢው አካል የሚደርስባቸውን ጡጫ ስለሚረዱ ወይም ስለሃይማኖት ጉዳዮች ያላቸው ተጋላጭነት (ኤክስፖዘሽን) አናሳ ስለሆነ፤ እስከ ቅርብ ጊዜ ድረስ የሃይማኖት ልዩነት እምብዛም ለከፋ ግጭት የሚዳርግ ሆኖ አልወጣም። ከዚህ ቀደም ስላልወጣ ለወደፊትም አይወጣም ብሎ መደምደም ግን እንደ ሐሳብ እራሱ ችግር ያለበት ነው። እንዲያውም አንዳንዱ የሃይማኖት ልዩነት ኢትዮጵያ ውስጥ ምን ጉዳት እንዳይረስ እና እያደረሰ እንደሆነ ካለበት የግንዛቤ አናሳነት ወይም እየተገነዘበም ልዩነቱንና ችግሩን ላለመግለፅ ሲል የራሱን ሃይማኖት ስም ጠርቶ ከሙስሊሙ ወይም ከክርስቲያኑ ማዕድ ቢቋደስ ኃጥአት የለውም እያሉ ዝቅተኛ ግንዛቤን የሚፈጥሩ ዛሬም አሉ። ትናንትናና ዛሬ እንደዚህ ነው ማለት ነገም በዚሁ ይቀጥላል ማለት እንዳልሆነ ግንዛቤ ሊወሰድበት የሚገባ መሆኑን ላስምርበት ፈልጌ እንደሆነ እንዲያዝልኝ እፈልጋለሁ። በአፄ ዮሐንስ ዘመነ መንግስት

እስልምናውንም መጣል ያልወደደና የዮሐንስን ግድያ ደግሞ የፈራው «ወላህ ክርስቲያን ነኝ» ያለው የመኖርና ያለመኖር ምርጫ መሀከል ተገብቶ የተባለ እንጂ የአሁኑ ዘመን ትውልድ የሃይማኖትን ስም ጠርቼ ሙስልሙ ከክርስትያኑ፣ ክርስትያኑም ከሙስልሙ ገበታ ለመቋደስ የሚዘይዱት ዓይነት ዘዴ አይሆንም። እንደዚያ ተወስዶ ብዙም ባይቀለድበት የሚመረጥ ብቻ ሳይሆን፤ ሕብረተሰባችን ለንዴዚህ ዓይነት ችግር እንዳይጋለጥ የመከላከል መንገድ መቀየስና አለአስፈላጊው ቀልድም እንዳይደገም ከመጠለፍም ሆነ ከመጠርነፍ መጠንቀቅ አስፈላጊ መሆኑን ለማሳሰብ ነው።

እንደሌላውም አገር ሁሉ ሃይማኖትን የተመለከተ ችግር ኢትዮጵያ ውስጥ እንደነበረ ከታሪክ እናነባለን። አፄ ቴዎድሮስ ከሃይማኖት አንፃር ክርስቲያን ቢሆንም፤ እንደዚህ የሚባል ቤተክርስቲያን ገብቶ አስቀድሶ ነበር የሚባል ብዙ አላጋጠመኝም። የአፄ ዘርዓ ያዕቆብን ፈለግ የተከተለው አፄ ዮሐንስ ግን ያልተጠመቀ ሰው አገሩን ለቅቆ እንዲሄድ አዝዞ እንደነበር የተመዘገበ ታሪክ ነው። አፄ ምኒልክ መቼም ቢሆን የጦር ዘመቻውን ሲያሳውቅ «ማርያምን አልምርህም» ይል እንደነበር ዛሬ ድረስ የምኒልክን ታሪክ የሚጠርቁ ሰዎች ያወራሉ። አፄ ኃይለ ሥላሴ «ኢትዮጵያ የክርስቲያን ደሴት ነች» ብሎ ከመተረኩም በላይ ከሚኒስተር መስሪያ ቤቶቹ አንዱ የነበረው የሕዝባዊ ኑሮ ዕድገት ሚኒስተር የሃይማኖት ማስፋፊያ ክፍል ሥራ የሚሰራ አደራጅቶ ሲያሰራ እንደነበር ይታወቃል። በገቢ መዝገብ ቁጥር 146/48 ሰኔ 8/1948 ዓም በእጅ ተፅፎ ለንጉሱ እንደቀረበው የሚኒስቴር መስሪያ ቤቱ ማስታወሻ ከሆነ ኢትዮጵያ ቀላል የማይባል የሙስሊም ሕዝብ እንዳላት እየታወቀና ምንም ዓይነት ግምት ሳይሰጥቸው “በመላ ኢትዮጵያ የኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን ስብከት እንዲስፋፋ ፕሮግራም የሚያዘጋጅ ከኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን የሚሰጠውን የሃይማኖት ሥርዓትና ደንብ የሚያስፈጽም የቤተ ክርስቲያን አስተዳደር ሥራ የሚሰራ ክፍል” ተደራጅቷል።

በአፄዉ ዘመነ መንግስት የንጉሱ ልደትም ሆነ አንዳንድ ብሔራዊ በዓላት

የሚከበሩት መስጊድ ግቢ ተኪዶ ወይም በአዳዲስ ዘፍ ሥር ወይም መልካ ወርደው ሳይሆን (በጊዜው እነዚህን ማሰቡም ያስቸግረና ይከበድ ነበርና) ሙስሊሙም፣ ክርስቲያኑም፣ ዋቄታውም በሰልፍ ሆኖ ቤተክርስቲያን እየሄደ ያከብራል። በሰልፍ ላይም የዚያ ወቅት የኢትዮጵያ ባንድራ (አረንጓዴ፣ ብጫ፣ ቀይ) በመሃል ሆኖ ያንዱን የክርስቲያን መልአክ ወይም ቅዱስ ሥዕል (የጣኦት ሥዕል) ስካዊት ተብሎ በየትምህርት ቤቶች የሚቋቋም በአንድ ወይም ሁለት መምህራን የሚመራ የወጣቶች ስብስብ ይታጀብና ይከበራል። ይኸው ስካዊት ከሃይማኖት አንፃር ሌላም ሥራ ነበረበት። በትምህርት ቤቶች መግቢያ በራፍ ላይ ቁሞ ሙስሊም ሴቶች ሻሽ ፀጉራቸው ላይ አስረው ወደ ትምህርት ቤት ሲመጡ ይቀማ እንደነበር ጎሬ ቀዳማዊ ኃይሌ ሥላሴ ሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ተማሪ፣ አስተማሪ ወይም ሌላ ሠራተኛ የነበረ ሰው ያስታወሳል። ለሻሹ ቅሚያ ይሰጥ የነበረው ምክንያት ሴቶቹ የፀጉራቸውን ንጽህና መጠበቃቸውን ለመቆጣጠር ነው ይባል እንደነበረ፤ ነገር ግን ያልተነገረውና እውነቱ ሙስሊም ሴቶች በሃይማኖታቸው ሥርዓት መሠረት እጃቸውን እንዲያደርጉ ወይም ሻሽ እንዲያስሩ ተፅዕኖ ለማሳረፍ እንደነበር ከቆየ ግንዛቤም ቢሆን አስታውሳለሁ። እሱ ድርጊት ሳይጨመርም ሆነ ሳይቀነስ የኦርቶዶክስ ሃይማኖት የበላይነት የፈጠረው ችግር ነበር። ስካውቶቹ በሙስሊማን ላይ ተፅዕኖ እንዲያደርጉ የልብ ልብ የሰጣቸው “... ለአገሪቱ አንድነት ለመንግስቱ የፖለቲካ ትግልና ማህበራዊ ኑሮ አሰጊና አስፈሪ የሆነው ይህ የእስላም ሃይማኖት መስፋፋት ነው” ብሎ ለንጉሱ የቀረበው የ1948ቱ የኢትዮጵያ ን.ነ. መንግስት ሕዝባዊ ኑሮ ዕድገት ሚኒስቴር መመሪያ ነው።

ከዚሁ ከሃይማኖት ጉዳይ ሳንወጣ ኢትዮጵያውያን የአበሻ ኢሊቶችን ሲያሳስባቸው የቆየውና ያለው የኢትዮጵያ አንድነት ችግር በተለይም የመገንጠል ጥያቄን አስመልክቶ አሁንም ልዩነትን እየተገነዘብን እንሂድ ከተባለ ለኤርትራ ቆለኛ ልጆች ወደ በረሃ መሄድና ለኤርትራ ነፃነት ጀብሃን ለማቋቋም መንቀሳቀስና ዱር ቤቱ ለማለት ያበቃቸው፤ መሠረቱን በአፄ

ምንሊክ ከአድዋ ጦርነት በኋላ ከጣሊያን ጋር የተፈራረመው የመረብ ምላሽ ስምምነት ነው ተብሎ በብዙ የኢትዮጵያ ኤሊቶች ሲነገር የቆየው እንደተጠበቀ ሆኖ፤ የአፄ ኃይለ ሥላሴ የኤርትራ ፌዴሬሽንን ማፍረስ ብቻ ሳይሆን፤ በዚሁ ንጉስ በኤርትራ ክፍለ ግዛት ላይ የተሾሙት ባለሥልጣናት ሙስሊሚን የፌዴሬሽኑ ምክር ቤት አባላት ላይ ሲያደርሱ በነበረው ግፍ ሙስሊሚኑ በመገፋታቸውና በመከፋታቸው እንደሆነ ታሪክ በማስረጃ አስደግፎ መዝግቦታል።

ደርግ ማርክሳዊ ርዕዮተ ዓለም ያነገበ መንግስት ስለነበር የአንዱ ሃይማኖት በሌላው ሃይማኖት ጉዳይ ጣልቃ መግባትና ተፅዕኖ የማሳረፍ ዕድል በጣም አናሳ ከመሆኑም በላይ፤ የእስልምና ተከታይ ዜጎች በተወሰነ ደረጃም ቢሆን እፎይታን ያገኙበት ጊዜ ነበር። ደርግ በአርቶዶክሶች ላይ ተፅዕኖ አሳርፏል ቢባል እንኳን ታሪካዊነቱ የጎላ መሆኑን የሚያመለክተው፤ የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋህዶ ቤተክርስቲያን ሲሶ መሬት ከመንግስት ለመረከብ ከአፄ ይኩኖ አምላክ (1270-1314) ጋር የቅዱስ ቃል ኪዳን የተፋን ስምምነት ጀምሮ እስከ አፄ ኃይለ ሥላሴ አገዛዝ ፍፃሜ (1967) ድረስ ከሃይማኖት ተቋምነቱ ባሻገር በመደብ ጭቆናው ትንተና ውስጥ ከመሬት ከበርቴ መደብ ጋር ተጣምሮ የአገሪቱን የመሬት ሥሪት ሥርዓት ውስጥ ሂሣ ተብሎ የሚታወቅ የመሬት ባለቤት እንደነበረችና በተለይ ከአማራ በስተደቡብ ባሉት ዜጎች ላይ ታደርስ የነበረው የኤኮኖሚ መጥማጭነትን ታሪክ የማይረሳ ብቻ ሳይሆን ታሪክም ሆነ ፈጣሪ ይቅር የማይሉት ድርጊት ነበር። ለንጉሱ እንደቀረበው የ1948ቱ የሕዝባዊ ኑሮ ዕድገት ሚኒስቴር ማስታወሻ ደግሞ መጤ የሐበሻ ሰፋሪዎችን በደቡብ ክፍል ለማቆየት ይቻል ዘንድ “በመንግስት ሥራ፣ በጸጥታ ጥበቃ፣ በአገር አገዛዝ፣ በፖሊስነት ወደነዚህ አገሮች (ወደ ተወራሪው ደቡብ ሕዝብ ማለት ነው) የሚሄዱት አማሮች በዚያ አገር ውስጥ ለመኖርና ለመቆየት ምክንያት እንዲኖራቸው **በጠፍነት የሚገኘውን የጋላ መሬት** በየአቅራቢያቸው እንደመንግስት ችሮታ መጠን እንዲያገኙ ...” ያዛል። አስገራሚው ነገር ደግሞ ትናንት የሂሣ መሬት ባለቤት የነበረች ተዋህዶ ዛሬም የሕዝብን መሬት በመውረር

ጠበል ፈለቀ፤ ታቦት ወረደ በማለት ቤተክርስቲያን ትገነባለች፤ ማዘጋጃ ቤትን ወይም አስተዳደርን በመተካት የመቃብር ሥፍራን አከራይታ የማይነጥፍ ገቢ ታሰባስባለች።

በሕወሓት/ኢህአዴግ የመንግስትና የሃይማኖት ግንኙነት አስተዳደር በመጠኑ ወሰብሰብ ያለ ይመስላል። ሕወሓት የአልባኒያውን ዓይነት ከምኒዝም እከተላለሁ ይል ስለነበረ፤ ስለሃይማኖቶች ጉዳይ ከደርግ ጋር የሚያመሳስለው ገፅታ ነበረው። ከድርጅቱ የፖለቲካ ፕሮግራም አንፃርም የተቀረፀው የ1987ቱ ሕገ መንግስትም ሃይማኖትና መንግስት የተለያዩ መሆናቸውንና መንግስታዊ ሃይማኖትም ሆነ የሐይማኖት መንግስት አለመኖሩን ደንግጓል። ነገር ግን የእስልምና ሃይማኖትን በተመለከተ የተከተለው መስመር ከሕገ መንግስቱ ጋር የተጣጣመ አይደለም። ምክንያቱም፤ የሌሎች ሃይማኖቶች አባላት መሪዎቻቸውን በየማመለኪያ ቤታቸው ውስጥ ሲመርጡ ማን እንደተመረጠ እንኳን መስማት የምንችለው ከቅርብ ወዳጆቻችን ወይም በአንድ ይፋዊ ንግግር ማድረጊያ ላይ ወይም ከሠፈር ውስጥ ከሚያገባቸው ሰዎች ካልሆነ በስተቀር ወሬው እዚያው በሃይማኖት ድርጅቱ ግቢ ውስጥ የሚቆይ ሲሆን፤ በሕወሓት አገዛዝ ሥር ግን የእስልምና ሃይማኖት ተከታዮች የቀበሌ ካድሬ በተገኘበት ከሃይማኖት ተቋማቸው ውጭ ወጥተው መሪዎቻቸውን እንዲመርጡ ተገድደዋል።

እዚህ ላይ ከኢፌዲሪ ሕገ መንግስት አንቀጽ 11(3) አንፃር መንግስት በሃይማኖት ጉዳይ ጣልቃ አይገባም። ሃይማኖትም በመንግስት ጉዳይ ጣልቃ አይገባም የሚለው አልተከበረም ለማለት እንጂ እስልምና በአመራሩ ወይም አስተዳደሩ ከሌለው ሃይማኖት በተሻለ ሁኔታ ዲሞክራሲያዊ ነው ወይም ይኼው ሃይማኖት ራሱ የሚያስፈራ ገጽታ አለው የለውም ለማለት ተፈልጎ አይደለም። ምክንያቱ ደግሞ እስልምናን ጨምሮ ሁሉንም ሃይማኖቶች ከተደራጁበትና ከሚከተሉት ቀናናዎቻቸው ጋር ማስተያየት እንጂ ከመንግስት እርምጃዎች ጋር በማነፃፀር አንዳቸው ከሌላቸው የሚሻሉበትን ገጽታ ለመለየት ወይም

ለማሳየት አስፈላጊ ሆኖ አይደለም። የዚህ መፅሐፍ ተልዕኮም አይደለም። በአገራችን ኢትዮጵያ እንኳን ባይሆን በሌላው ዓለም በሃይማኖቶች ምክንያት ግጭቶች የሚነሱና ሰላማዊ ሰዎችን ለችግር እያጋለጡ መሆኑን እያየን ሲሆን፤ ዛሬ ላይ የሌላው ዓለም ችግር ኢትዮጵያ ውስጥ ባይኖርም፤ መንግስት በሃይማኖት ጉዳዮች አያያዝ ላይ ጥንቃቄ የጎደለው ከሆነ እነዚያ በሌላው ዓለም የምናውቀው ችግር ላለመከሰቱ መተማመኛ የሚሰጥ ስለማይኖር መጠንቀቁ አስፈላጊ ነው። ቢያንስ፣ ቢያንስ ከሃይማኖት ነፃ የሆኑ ሰዎች በሃይማኖት ምክንያት ሕይወታቸው ላይዘባ ዋስትና ሊኖራቸው ይገባል።

የአበሻ ገዥዎች ሆን ብለው ሕዝብን ለመጉዳት የክርስትና ሃይማኖትን እንደመሳሪያ ለምን እንደሚጠቀሙበት አይታወቅም፤ ወይም ያንን ለምን እንዳደረጉ መናገር የሚችሉት እነሱ እራሳቸው ናቸው፤ ወይም ሊጠቀሙበት ያቆዩት ሰነዶቻቸው ነው። ምናልባትም እንደፈጣሪ ትዕዛዝ ሳይሆን እንደተቋም የሃይማኖት ተቋማቱ ስምምነት ስላለበት ነው። አሳዛኙ ነገር በኢትዮጵያ የሚገኙ የሃይማኖት ተቋማት እንቅምለታለን የሚሉት ፍጡራን ሲበደሉ አይተው እንዳላዩ መሆናቸው ወይም በደሉ ከአምላክ እንደ ታዘዘባቸውና ስርዐቱም ከዚያው ሊመጣላቸው እንደሚችል ሲያስተምሩ ተልዕኮአቸውን በትክክል የተረዱና የሃይማኖታቸውን ግዴታ በትክክል የተወጡ አይመስለኝም። ምክንያቱም፤ የመንፈስ አባቶች ነን የሚሉትና እናገለግላን የሚሏቸው ሕዝቦች በገዥዎች ሲበደሉ አይተው እንዳላዩ መሆኑን ፈጣሪ ከሚያዘው በተቃራኒ ስለሆነ ነው። ለአብነትም ዶክተር መረራ ጉዲና (ገፅ 11) ስለ1997 ምርጫን አስመልክቶ የዶክተር ብርሃኑ ነጋን ንግግር ጨምቆ ሲፅፍ “የኢትዮጵያ የሃይማኖት አባቶች የሞራል ብቃት የላቸውም፤ በተለይም የኦርቶዶክስ ሃይማኖት የአባቴም የኔም ሃይማኖት ነው። በዚህ ሃይማኖት በጣም አፍርበታለሁ። በደርግ ዘመን ግፊቶች በወጣቱ ደም መንገድ ሲያጥቡበት፤ ይህን እግዚአብሔር አይወድም ተው አላላቸውም። አሁንም ጉልበተኞች የሕዝብ ልጆች ደም ሲያፈሱ ተው ለማለት የሞራል ብቃት የሌላቸው፤ አንድ ጠመንጃ ኖሮት አንድ ሰውን ያልገደለ ተቃዋሚን

ትከሳላችሁ” ብሎ ለተሰበሰቡት የኦርቶዶክስ፣ የካቶሊክ፣ የእስልምና፣ ወዘተ የሃይማኖት መሪዎች በመዉቀስ የተናገረውን በእማኝነት አስቀምጧል። ትኩረቱን በሃይማኖት ዙሪያ አድርጎ Leadership: Living and Serving ብሎ የፃፈው ለማ ደገፋ (2012: 51) ሕዝብን ማዕከል አድርገው የማይንቀሳቀሱ የሃይማኖት መሪዎችን አስመልክቶ “... a leader that fails to focus on people is a miscarriage.” ብሏል። ሕዝብን ያለማከለ አመራር ጭንጋፍ ነው ብሏል። ስለ ማርቲን ሉተር ኪንግ “ሕልም አለኝ” በሊሊ ፓተርሰን የተፃፈውና በወጋዮሁ በለው ተገኘ የተተረጎመው መጽሐፍ ደግሞ “የሃይማኖት አባቶች ፈላስፎችና ማህበራዊ ችግሮችን ለመፍታት የሚጥሩ መሆን አለባቸው” በማለት ቢያስገነዝብም የኢትዮጵያ የሃይማኖት አባቶች በሚያስገዝን ዓይነት ሁኔታ ኢትዮጵያዊያንን ለመከላከልም ሆነ ለማዘመን ገና አልተፈጠሩም። ሲጠቃለል፤ የሃይማኖት ተቋማቱ አንድም በዉስጣቸው ሃይማኖታዊ ተልዕኮ የላቸውም፤ ስፋ ሲልም እያወቁ እናገለግላለን ከሚሉት ሕዝብ ጋር የማይወጡት ቅራኔ ዉስጥ የሚያስገባቸው መንገድ ተከትለዋል። ስለሆነም፤ አንድም በዉስጣቸው ቀጥሎም ከሕዝብ ጋር ልዩነት ሊፈጥርባቸው የሚችለውን ድርጊቶች በሃይማኖት ተቋማቱም በመንግስትም የመፍትሔ እርምጃ ሊወሰድባቸው ይገባል እላለሁ። ምክንያቱም፤ በዚህ አገር የሃይማኖትም ሆነ የመንግስትን ሁሉን ነገር ተሸካሚ ሕዝብ ነውና።

ከተነሳ አይቀር ስለሃይማኖት ሌላም ነጥብ አነሳለሁ። በሌላዉ ዓለም እንደሆነዉ ሁሉ በኢትዮጵያም ሁለት ዓይነት የሃይማኖት መቀበያ መንገዶች አሉ፤ በመወለድና በመቀበል ወይም በመጠመቅ ናቸው። (by birth or by conversion) በዋናነት የኩሽ ሕዝቦች የሆነዉ የዋቀፋና ሃይማኖት በመወለድ የሚከተሉት ሃይማኖት ቢሆንም ከኩሽ የዘር ቤተሰብ ያልሆነም ቢከተለዉ ችግር የሚፈጥር አይሆንም። በኢትዮጵያ የዋቀፋና ሃይማኖት ተከታዮች ብዙዎች ከኩሽ የዘር ግንድ የሚመጡ ሲሆኑ፤ ከነዚህም ዉስጥ የኦሮሞና የሲዳማ ሕዝቦች ተጠቃሽ ናቸው። ሌሎችም ይኖራሉ። እንደዋቀፋና ሃይማኖት ተከታዮች እምነት በዋቃ

(እግዚአብሔር) እና ዋቀሩ መሀከል ሌላ የሚመለከቡት ነገር ወይም የሚያማልድ ሌላ ‘አምላክ’ የለም። ዋቃ (እግዚአብሔር) ፈጣሪ፤ ዋቁሩ ፍጡር ናቸው። ዋቃ አባት፣ እናት፣ አጎት፣ አክስት፣ ወንድም፣ እህት፣ አማት፣ ምራት፣ የሉትም። አይበላም አይጠጣም። አይራቆትም፣ አይለብስም። የሚኖረው ከፍጡራን ጋርና በዉስጣቸው (ልባቸው) ዉስጥ ነው። ከሰጠ ሰጠ፤ ከነሳም ነሳ። ሁሉንም ድርጊቱን በበጎነት መቀበል ነው። “ነገሩ ሁሉ ለበጎ ነው” እንደሚባለው የመጽሐፍ ቅዱስ ቃል ማለት ነው። እንደዋቀሩ እምነት ዋቃ ከለሙኑት ይቅር ባይነቱ ወደር የለውም። በኦሮሞ የሃይማኖቱ ተከታይ ሕዝብ ዘንድ ፍጡራንን መበደል ፈጣሪን የመበደል ያህል ነው። ኦሮሞ ሲበደል ለብቻው ወጥቶ ወይም የቤተሰቡን አባላት አስተኝቶ አንዳች ድምፅ ሳያሰማ ለፈጣሪው ይነግራል። በዋቀሩ እምነት ከፈጣሪ ዕውቀት ውጭ የሆነም ሆነ የሚሆን ነገር የለም። በአጭሩ የተፈጥሮ ሃይማኖት፣ ዋቀሩና (religion by birth) ይህንን ይመስላል። በነገራችን ላይ ሃይማኖት በመወለድ ያለው በዋቀሩና በተከታዮቹ ብቻ አይደለም። ለምሳሌ የአይሁድ እና የሕንዱ ሃይማኖቶችን ከተወለጁቹ ውጭ ማንም በዘፈቀደ የማይከተላቸውና በመወለድ ብቻ የሚከተሉት ሃይማኖቶች ናቸው።

በብዝሃነት ዉስጥ ያለውን ልዩነት እንደ ተፈጥሮአዊ ፀጋ የማይቀበሉ የአበሻ ተወላጆችና አሚቻዎቻቸው የዋቁና ሃይማኖትን አእምሮአቸው በትክክል እያወቀ ላለማወቅ ያንገራግራሉ። ዋቁሩ ጎረቤታቸው እያለና ዓመታዊ የእረቻ በዓልም እየተከበረ ዋቀሩን እያወቁ አያዉቁትም። እንዲያውም አንዳንዱ እስከ ቅርብ ጊዜ ድረስ የራሳቸውን ቅዱስ የሌላውን እርኩስ አምልኮ ይቆጥሩት ነበር። ለዚህ አቋማቸው ሁለት ምክንያቶችን ይጠቅሳሉ። አንዱ የራሳቸውን ሃይማኖት የተፅዕኖ አድማስ ከፍ ለማድረግ ሲሆን፤ ዋነኛውና ትልቁ ግን የደቡብ ሕዝቦችን ማንነትና ሃይማኖታቸውን በማጠልሸት የዝርፊያቸውን ዕድሜ ለማራዘም አስበው ነው። በማስረጃ ላስደግፍ! ከዮሐንስ “ያልተጠመቀ አገሬን ይልቀቅ” ግድያ እና ከምንሊክ የጦር ዘመቻ “ማርያምን አልምርህም” አፈና የተረፉት ሐበሻ ያልሆኑ ኢትዮጵያዊያን በኃይለ ሥላሴ አገዛዝ ደግሞ ለባሰ

ስልታዊ ጥቃት ተጋልጠው እንደነበር ከላይ የጠቀስኩትና ለንጉሱ ቀርቦ የነበረው የንጉሴ ነገስቱ የሕዝባዊ ኑሮ ዕድገት ሚኒስቴር ማስታወሻ ያስረዳል። ማስታወሻው እንደሚለው “የኢትዮጵያ ንጉሴ ነገስት መንግስት ግዛት ሕዝብ በሶስት የሃይማኖት ግንድ እምነቱ የተከፈለና በደቡብ፣ በደቡብ ምዕራብና በምዕራብ አገር አረማዊ አዋማ የሚበዙበት ስለሆነ ለአገሪቱ አንድነት ለመንግስቱ የፖለቲካ ትግልና ማህበራዊ ኑሮ አስጊና አስፈሪ የሆነው ይህ የእስላም ሃይማኖት መስፋፋት ነው። [ስለሆነም] ለፀጥታ ዘበኛነት ... የሚቀጠሩት ክርስቲያን፤ አማርኛ የማንበብና የመፃፍ ችሎታ ያላቸውና አማሮች እንዲሆኑ ስለሚያሻ ጥንቃቄ እንዲደረግ ያስፈልጋል” በማለት ንጉሱ ዜጎቹ በሚላቸው መሀከል ከፋፋይ ፖሊሲ ተከትሏል።

ሌላው ኢትዮጵያ ዉስጥ ያለው የሃይማኖት ዓይነት በመለወጥ ወይም በመቀበል (religion by conversion) የሚገኝ ነው ብያለሁ። በአገራችን እስልምናና ክርስትና ከብዙ ቅርንጫፎቻቸው ጋር በዚህ ይታወቃሉ። ክርስትና ከ4ኛው መቶ ዓመት ጀምሮ ወደ ኢትዮጵያ እንደገባና እስልምናም በ7ኛው መቶ ዓመት እንደገባ ይነገራል። ከነዚያ ጊዜያት ወዲህ ኢትዮጵያዊያን እንደተመቻቸው ወይም እንደተገደዱ ከአንዱ ሐይማኖት ወደሌላ ሲቀያይሩ የቆዩና ዛሬም ሲቀያይሩ የሚታይ ክስተት ነው። አንዱ የቀድሞ ሃይማኖቱን ትቶ ወደ ሌላኛው ሃይማኖት ሲሄድ፤ የተቀበለው ወገን ሃይማኖት አሸናፊ የመሆን ስሜት ይሰማዋል። ተለዋጭ ሰው ራሱ አንድም የተለየ ጥቅም ለማግኘት አሊያም በሰማይ ቤት ልዩ ሥፍራ የሚይዝ እየመሰለው በንቃት ላይ ያልተመሠረተ በቤተዘመድ ወይም በሌላ ድርጅት ተፅዕኖ ሥር የሚፈጽመው በጣም ጥንቃቄ የጎደለው ነገር ሥራ ነው። ቢሆንም ግን ኢትዮጵያዊያን እንደሌለው አፍሪካዊ ማንኛውም ሃይማኖት ከቅኝ ገዥዎች በግዴታ ያልተጨነባቸው መሆኑን በኩራት ይናገራሉ። ምንም ሆነ ምን የሁሉም ሃይማኖት ተከታዮች የእምነትን ውስጣዊ አስገዳጅነት ወደ ጎን በመተው ተከታዮቻቸውም ሆኑ ሌሎች ወገኖች ሲበደሉ ዝም ብለው በማለፋቸው ከወቀሰ አልተረፉም።

ከዚህ ከሃይማኖት ጉዳይ ጋር በተያያዘ ጠርቶ ያልወጣው ሃይማኖትና እምነት አንድም የሚሆኑበት ወይም የተለያዩ የሚሆኑበት ሁኔታ እንዳለ ነው። በተለይ፤ በኢትዮጵያ ስለበዓላት አበዛዝ በኋላ የምንመለስበት ሆኖ፤ በነዚህ በዓል ቀናት የእንኳን አደረሳችሁ ምልዕክት፤ ሃይማኖትንና እምነትን ሲያምታታ ይዘወተራል። እንዴዚህ የተምታቱ ነገሮች ጠርቶ መወጣት አለባቸው። አንድ ሰው ሃይማኖት ኖሮት ቀናናውን ሺህ ጊዜ ቢያነበንብም ትንሽ እንጥፍጥፊ እምነት በልቡ ውስጥ ከሌለ ሃይማኖቱና እምነቱ የተለያዩበት ሲሆን፤ ከዚህ በተቃራኒው ግን ሃይማኖቱ በጠንካራ እምነት ላይ የተመሠረተ ከሆነ፤ ስለሚበላውና ስለሚጠጣው ብቻ ሳይሆን ስለሚናገረው ጭምር በጣም ጠንቃቃ ከሆነ ሃይማኖቱም እምነቱም አንድ ናቸው። ቤኒቶ ሞሶሎኒ ኢትዮጵያን እንዲወርና ምኒልክ ኦሮሞን እንዲጨፈጭፍ ምርቃት የሰጡት እንደቅደም ተከተላቸው የካቶሊክና የኦርቶዶክስ ሃይማኖት ተከታይ ግለሰቦች ከሃይማኖት በዘለለ ቅንጣት ታክል እምነት በውስጣቸው አልነበረም ለማለት ይቻላል። በባሪያ ሽያጭ ዘመን ወጣት ጋናዊያንን መመለሻ እስከ ሌላው (a point of no return) ወደ መርከብ መጫኛ ጫፍ ድረስ ሽኝተው ቅባ ቅዱስ አቅምሰው ወገኖቻቸውን በመሸጥ ውስጥ ተሳትፎ የነበራቸው ‘የሃይማኖት መሪዎች’ የሚባሉ ነበሩ። ዶ/ር አምባቸው ከበደ በአፍሪካና አምባገነን መሪዎች ትርጉም መጽሐፉ (1984: 139) ሃይማኖት ላይ ተመርኩዘው የሚፈጸሙ ጭፍጨፋዎችን አስመልክቶ እንደፃፈው “በአፍሪካ የክርስትያኖች ቁጥር የመብዛቱን ያህል የእምነታቸው ጥንካሬ ጥያቄ የሚያስከትለው ነው።” በማለት ሐሳቤን ያጠናክረልኛል። ይህ ብቻም አይደለም፤ የኢትዮጵያ የሃይማኖት ተቋማት አስተምሮአቸው ዕድገት ተኮር አለመሆኑን ፕሮፌሰር መስፍን ወልደማሪያም አዳፍኔ ፍርሃትና መክሸፍ ተብሎ በተፃፈው መጽሐፋቸው ገጽ 31 ላይ “በሃይማኖት ጉዳይ ላይ ማተኮራቸውና የሕዝቡን ኑሮ ለማሻሻል የሚረዳ ዕውቀትን ባለማስገኘታቸው፤ ትምህርታቸውም አእምሮን ከማስፋት ይልቅ የሚያጠብ በመሆኑ ሊወቀሱና የመክሸፍ ምንጭ ሆነዋል” በማለት የኢትዮጵያ ሃይማኖት ተቋማት ለዕድገት

የተሟላ ተልዕኮ የሌላቸው ተቋማት እንደሆኑ አመልክተዋል።

እንግዲህ፤ ስለተፅዕኖና ቅራኔ በምናስብበት ጊዜ አገርን ማዕከል በአደረገ ሁኔታ ከአፍራሽነቱ ባሻገር ያሉብንን ችግሮች አብጠርጥረን ለመረዳት ካለን ግንዛቤ ጋር መሆን አለበት። ስለኢትዮጵያዊያን አብረነት ስናስብ ደግሞ ከሆድና ቃላት ባሻገር ጥልቅ በሆነ ግንዛቤ ማሰብ እንደሚያስፈልገን ለአፍታም ችል ማለት የለብንም። እዚህ ላይ ትልቅ ጥያቄ ሆኖ መነሳት ያለበት ኢትዮጵያዊያንን አንድ ላይ አስተሳስሮ ያቆየና አስተሳስሮ ሊያቆይ የሚችል የጋራ የሆነ ጉዳይ ወይም ጉዳዮች ወይም እሴቶች ምንድን ነው/ናቸው? የሚል ነው። ተቃርኖስ? ታሪክ፣ ባህል፣ ሃይማኖት፣ ቋንቋ፣ ወይስ ሥነ ልቦናዊ አመለካከት? እነዚህ እሴቶች ለፓርቲ ፖለቲካችንስ ምን ያህል ተግዳሮትን ፈጥረዋል ብለን በንፅፅር መመልከቱ ይበጃል።

ለፓርቲ ፖለቲካችን አለማደግ ተግዳሮት ናቸው የሚባሉትን ሰፋ አድርገን ስንመለከት፤ ትስስራችንም ሆነ ልዩነቶቻችን አንዱ ታሪክ ነው የምንል ከሆነ ተቃርኖው ያለው በባለሠስት ሺህ ዘመንና በባለአንድ መቶ ሃምሳ ዓመታት ታሪክ መሃከል ያለውን ክርክር በአሸናፊና ተሸናፊ ወይም በዜሮ ድምር ፖለቲካ ሥነ ልቦና ሳይሆን ከጋራ ድል አድራጊነት አንፃር መታየት ይኖርበታል። ባህል ከሆነ የዘር ሐረጎቻችን እንደየመጡበትና እንደ አኗኗራችን ሁኔታ ሊያመሳስሉንም ሊያመሳስሉንም የሚችሉ እሴቶች እንዳሉ እንረዳ። ሃይማኖት ያስተሳስረናል እንዳይባል ድብቅ ገጽታዎቹ ሳይገለጡ፤ በልዩነቱ ከሚጠቀሱት አገሮች ውስጥ ቀዳሚውን ተርታ የምንይዝ ይመስለኛል። ሌላው ቀርቶ ለፈጣሪ አደሩ የሚባሉ የሃይማኖት መሪዎች ሳይቀሩ መንፈስ ጠንካራ ባለመሆናቸው ታማኝነታቸውን ለአገሪቱ ገዥዎችና ለፋሽስት ኃይል ተንበርክከው ሕዝቦች እንዲገዙ ሰብከው እንደነበረ በትርክቱ ታሪካቸው ውስጥ የተመዘገበ ነው። ስለዚህ ከማስተሳሰሩ ይልቅ በጥርጣሬ መሳተፉን የሚመርጡ ብዙዎች አሉ። የቋንቋ ልዩነታችን የብሔር፣ ብሔረሰብና ሕዝቦች ቁጥር ያህል ነው ባይባልም ከግማሽ በላይ ነው። ለዚያውም ደግሞ የሐበሾቹ አማራ እና

ትግሬ ቋንቋዎች የበላይነት እንዲይዙ የቅኝ ገዥዎችን ዓይነት የሥነ ልቦና ተፅዕኖ ሲያሳርፉ ሌሎች ጠባብ ተብለው ይፈረጃሉ። ለይስሙላ የብሔር በሔረሰቦች ቋንቋዎች ይከበራሉ፤ እንዲበለፅጉም ይደረጋል በተባለበት አገር ውስጥ፤ እንደ ገመቹ መገርሳ (ዶ/ር) የቪድዮ አገላለፅ “ትግራይ ክልል ውስጥ በትግረኛ፣ አማራ ክልል ውስጥ ደግሞ በአማርኛ ይዘመራል፣ ይዘፈናል፣ ይለቀሳል፣ ይቀደሳል። ወደ ደቡብ በተለይም ወደ ኦሮሚያ ክልል ሲመጣ በአፋን ኦሮሞ እነዚያን ድርጊቶች መፈጸም ጠባብ ያስብላል።” ቋንቋን መሠረት ያደረገ ፀያፍ ፍረጃ ከላይ እንደተረዳነው ሆኖ፤ ሥነ ልቦናዊ አመለካከታችን ያስተሳስረናል እንዳንል ደግሞ አንዱ አስገባሪ ብዙሃኑ ገባር በሆኑበት አገር ውስጥ ስለነበርን እንዴት ተደርጎ ተመሳሳይ ሥነ ልቦናዊ አመለካከት እንዲኖረን እንደምንሻ ብናስብም መሠረቱ አልተገነባም። ቀድሞ አስገባሪዎች ያደረጉት እንደነበረ ሁሉ ዛሬም ድረስ የገዢው ፓርቲ አባል ወይም ደጋፊ የሆነ ሰው ድምፁን ከፍ አድርጎ ቢያወራ ወሬው ሁሉ የአሸናፊነት ሥነ ልቦናዊና መንፈሱ ምን ያህል እንደደነደነ መገመት ይቻላል። ከዚህ ሰው ጋር ሁሉም ዜጎች የጋራ ሥነ ልቦናዊ አመለካከት ይኖራቸዋል ብሎ መጠበቅ የማይመስል ነገር ነው። ምናልባት የኋለቀርነትና ረሃብተኝነት ሥነ ልቦና ያስተሳስረናል ካልተባለ በስተቀር፤ ይህ ነው ኩራታችን፣ ያን ያህል ነው መተሳሰባችን የምንለውን ብናፈላልግ እስኪናገኝ ድረስ ብዙ ሊያደክመን ይችላልና ብንተውው ይመረጣል የሚሉ ዜጎች ይኖራሉ።

ከፓርቲ ፖለቲካ አንፃር ለአመለካከት ያለን መሠረታዊ ዕውቀትና አተጋባበራችን ለየቅል እየሆነ ስለተቸገርን አሁንም መተው ይመረጣል። አመለካከታችን ለአገርና ሀገረ መንግስት ግንባታ በሚያመች ሁኔታ ይቀረፅ ዘንድ ምሁራኖቻችን የሚያዉቁትን በማስተማር መልካም ተፅዕኖ ፈጣሪዎች ሆነው ለመገኘት ያላቸው ተነሳሽነት አናሳ ይሆናል፤ ወይም ለሆድ ጥቅም የተገዙ እየሆኑ ስለምንቸገር፤ የሐቀኛ ምሁር አልባ አገር ነን ባልልም ውኔ-ቢስና ሆድ አደር የሆኑት ምሁራን ለራሳችንም ለአገራችንም እንዳንሆን እንቅፋትነታቸው ዛሬም ቀላል አልሆነም። ጥቂት የማይባለው የተማረው ኢትዮጵያዊ ከፊውዳል አስተሳሰብ ሳይላቀቅና

የሰለጠነ ፖለቲካ ማራመድ እስካልቻለ ድረስ የብዙሃኑ ኢትዮጵያዊ ሕይወት ሊለወጥ አይችልም። በሌሎች አገሮች ሁሉ እንደሚሆነው ሁሉ የተወሰነው የኢትዮጵያ የተማረ የሚባለው የሕብረተሰብ ክፍል የዕድገት ሥርጭቱ በትልልቅ ከተሞች አከባቢ የተወሰነ ሲሆን፤ እሱም ከሕዝባዊ ወገንተኝነትና የሙያ ሥነ ምግባር ድህነት የተነሳ ኢ-ፍትሐዊ የሆኑ ሕጎች ሕዝብ ላይ ሲጨኩ አንድም ሳይቃወሙ በቸልተኝነት ያልፉታል ወይም በመናኛ ጥቅም በመደለል የሕዝብን መብትና ጥቅም አሳልፈው ለጥቂት የገዢ ቡድን አባላት በመስጠት ክፉ ምሳሌ (sinister role) ይጫወታሉ። በንጉሱ ጊዜ ፀሐዩ ንጉስ፣ በደርጉ ጊዜ ሐቀኛ እና ኮሚኒስቱ መሪ፣ በኢህአዴግ/ብልፅግና ጊዜ የአፍሪካ ዕንቁ መሪ/ኢትዮጵያዊ ሙሴ በማለት ያልተገባ ሙገሳ ያዢነት ይታያል። ለሕዝብ ነፃነት የሚነድዱትን ፈቃደኞችን ግን በነገር ያንጓጥጣሉ። የአንድ አገር ሕዝብ ከላይ በተጠቀሱት ጉዳዮች ላይ ቢያንስ በሦስቱ ወይም ከሦስት በላይ በሆኑ ነጥቦች ካልተስማማን ለአንድ ዓላማ ስለመቆማችን መተማመኛው ምን ሊሆን እንደሚችል ያነጋግራል። እንደ ጎረቤት አገር ሶማሊያ አንድ ቋንቋና አንድ ሃይማኖት ኖሮአቸው (የወጪ ኃይሎች ተፅዕኖ እንዳለ ሆኖ)፤ የውጪ ሸር ተከላክሎ በሰለጠነ ሁኔታ የሚመራቸው ፓርቲ/መንግስት ላለፉት ሁለት አስርተ ዓመታት በላይ ሳይኖራቸው ተበታትነው ከመቅረታቸውም በላይ የጉልበተኞች መሳሪያ መፈተሻና የወታደሮች ቁጥር ማቀናነሻ መድረክ ሆነው ቀርተዋል። ኢትዮጵያዊያን ለንደዚህ ዓይነት ችግር ላለመዳረጋቸው ዋስትና የሚሰጥ ማን እንደሆነ ማወቅ የሚችሉት ኢትዮጵያዊያን ወይስ ሌላ ኃይል አገር መሆኑን መወሰኑ ለጊዜው ሊያስቸግር ቢችልም፤ የፓርቲ ፖለቲካው የሕዝብ አስተዳደር በምርጫ ላይ እንጂ በጡንቻ ላይ የተመሠረተ ከሆነ የመንግስትና ሕዝብ ወይም የሕዝብ ለሕዝብ ግንኙነቱ ወደ አፍራሽነት ያደላል። ምክንያቱም፤ የማንንም ቀልቀሎ ማንም መሸከም አይፈልግም፤ አንዱ ፓርቲ ያወጣውን ሕግ ያወጣው ፓርቲ እራሱ የማያከብር ከሆነ ሌላው የመሸከም ግዴታ አይኖርበትም።

ከመመሳሰሉ በላቀ ሁኔታ ሰፊና ጥልቅ መሠረት ያለው የአገራችን

ሕዝቦች የልዩነት ጉዳይ (የባህል፣ የታሪክ፣ የቋንቋ፣ የሃይማኖት፣ የሥነ ልቦና) ብዙም ትኩረት ሳይሰጥበት አይነኬ ሆኖ በመቅረቱና ብዙውን ጊዜ የግዴታ አንድነት በጫና የበለጠ ትኩረት እንዲያገኝ በመደረጉ፤ በሚደረጉ አንዳንድ ስብሰባዎች ላይ ሳይቀር ከስምምነት ሳይደረስ የሚወጣበት ጊዜ አለ። ለምሳሌ በ1994 ይመስለኛል ፒያሳ ብሔራዊ ሎቶሪ አዳራሽ ውስጥ በተጠራው አንድ ስብሰባ ላይ ፕሮፌሰር መስፍን ወልደማሪያም ሐሳባቸውን በአማርኛ ቋንቋ ለመግለፅ ፈልገው ይመስለኛል፤ ገና ሲጀምሩ “እንግዲህ ሁላችንም አበሾች ነን” ብለው ተናግረው ሳይጨርሱ ያጋጠማቸውን የወጣቶች ጩኸት በቦታው የነበረ ሰው ያስታውሳል። እሳቸውና ደጋፊዎቻቸው የሆኑ፤ በዚያን ጊዜም ሆነ ዛሬ በጎሳ ፖለቲካ የተለከፈ ወጣት ነው ያንን ያደረገው ብለው ይኮንኑ ይሆናል። የልዩነት፤ ለዚያውም የአስከፊነቱ ገጽታ፤ እነሱ እንደሚገልጹት ልበልና የጎላ ልዩነት እንደነበረ አስረጂ ነበር። ነገር ግን ያንጊዜም ሆነ ዛሬ አበሻ ያልሆኑ ሰዎች፤ ዛሬም አበሻ አይደሉምና ሰዎች ያልሆኑትን እንዲሆኑ መገፋፋት ተራ ስድብ ነው፤ አለፍ ካለም ኢትዮጵያን አፍራሽ ወንጀል ይሆናል።

በሕዝብ አስተዳደር ውስጥ ከዘር ግንድም ሆነ ከሃይማኖት አኳያ የሚከሰቱ ቅራኔዎችን መረዳትና በመቻቻል ማስተናገድ አስፈላጊ እንደሆነ የሚያስገነዝቡ ነገሮች ብዙ ሲሆኑ፤ በፓርቲ ፖለቲካ ላይ የሚሰሩ የፖለቲካ ድርጅቶች ደግሞ ከሃይማኖት ጋር ስለሚነሱ ችግሮች ለአፍታም ቢሆን ቸል ማለት እንደሌለባቸው፤ ዛሬ ኢትዮጵያችን ውስጥ ቀርቶ ሰለጠኑ በሚባሉ የአሜሪካና የአውሮፓ አገሮች ውስጥ ሳይቀር እንዲዘህ ዓይነት ልዩነቶች ምን እየፈጠሩ እንደሆነ ከራስ ጋር ታግሎ አምኖ መቀበል የግድ ነው። እነዚህን የልዩነት ጉዳዮች ያነሳሁበት ምክንያት ዛሬ ሰለጠኑ በሚባሉት አገሮች ውስጥ ጭምር ከላይ የተጠቀሱ ነገሮች የቅራኔ መነሻ ወይም የቆየ ቁርሻ መቀስቀሻ ሆነው ሕዝብን ከሕዝብ ያፋጃሉ፤ ቅርስና ሥልጣኔን እያወድሙ ይገኛሉ።

በሌላም በኩል ያለፍንባቸውን ሺህ ዓመታት ጊዜ ትተን ዛሬ በ21ኛው

መቶ ዓመት ውስጥ ኢትዮጵያችን ውስጥ የሚኖረው ኢትዮጵያዊ ለዓለሙ ጉዳዮች ብዙም ተጋላጭነት ሳይኖረን ሰለጠኑ የሚባሉ ሕዝቦች በየአገሮቻቸው ፋናቲክ (የፖለቲካ፣ የሃይማኖትና ሌሎች አክራሪ አመለካከት) የሚባለውን አኗኗር ዘይቤ ከተዉት ወይም ካለፉት ጊዜው ብዙ የሰነበተ ነው። ነገር ግን እነዚያ ሰለጠኑ የሚባሉ ሕዝቦች የጥቅም ግንኙነት ካላቸው አገሮች ጋር ሳይቀር ተያይዞ አክራሪ ወይም ተስፋንጣሪ ችግር የሚመጣባቸው ከሆነ የሚከተለው መዓት አደጋ ቀላል የሚባል አይደለም። የሰለጠኑ ሕዝቦች ፋናቲክ የሆነውን አኗኗርና አሰራር የተዉት ወይም ያለፉት እንዲሁ ቀላል በሆነ ዘዴ እና ጥራቱ በዘቀጠ የትምህርት ዓይነቱ ሳይሆን የተሻለ ነው የሚባለውን ትምህርት ለሕዝቦቻቸው በማዳረስ ነው። ትምህርት ካልተስፋፋ የሰው ልጅ ኑሮ ከሌሎች እንስሳት የሚለየው በትንሽ ነገር ብቻ ይሆናል። ትምህርት ከተስፋፋና ሥልጣኔ ከሰረፀ ሰው ከእንስሳነት ሕይወት ይለቀቃል። አንድ ምሳሌ ማንሳት ይቻላል፤ ምንም እንኳን በቀለም ላይ የተመሰረተው ከመናቆር እስከ መጋዳደላቸው እንዳለ ሆኖ አሜሪካኖች በእግዚአብሔር እንታመናል (*In God We Trust*) ወይም አሜሪካ ለዘላለም ትኑር ሲሉ ከመፅሐፍ ቅዱስ ወይም ከቁራን የቀዱት ሳይሆን፤ የጋራ ግንዛቤ ፈጥረው የጋራ እሴታቸው በማድረግ የሰለጠነ የሕይወት መመሪያ ስላደረጉት ነው።

እዚህ ላይ ማንም ኢትዮጵያን ለማስተዳደር የፓርቲ ፖለቲካን የሚያራምድ ሰው ወይም ቡድን ከአንድነቱ ጎን ለጎን ለልዩነትም ቦታ መንፈግ የለበትም ማለቱ ሳይዘነጋ፤ የቅራኔ ምንጭ ከሚሆኑ አንዳንድ ነገሮች ዉስጥ አንዳንዶችን በማጠናበር፣ ሌሎችን ደግሞ ባለማወቅ ኢትዮጵያዊነትንና አበሻነትን እየለዋወጡ ወይም እየቀለቀሉ መጠቀም የማንነት ቀውስ ዉስጥ የሚያስገባ መሆኑን በእርግጠኛነት መናገር ይቻላል። ሊታወቅ የሚገባ ነገር ቢኖር ግን ከፍላጎት ባለፈ መሆን ወይም ማድረግ ስለሚፈልጉት ነገር ነባራዊ ሁኔታን ቅድሚያ ሰጥተው መፈተሽና ማወቅ ይገባል። ኢትዮጵያዊያን ሁሉ ኢትዮጵያዊ የዜግነት ስሜታችን ሊጎልብት የሚችለው የአበሻነት ካባ ስለለበስን ሳይሆን የወንድማማችነት/እህትማማችነት፣ ነፃነትና የወዳጅነት ሥነ ልቦና

በዉስጣችንና በመሀከላችን ሲሰርፅና የሥራ ወዳድነት እሴትና ባህርይን ገንብተን በጋራ በመስራት ለሁሉም ኢትዮጵያውያን የምትሆን ዴሞክራሲያዊት ኢትዮጵያን መገንባት ስንችል ብቻ ነዉ። ካልሆነ ግን ማደግ የሚገባውን የራስን ፍልስፍና ትቶ ወይም ረስቶ የሌላውን አንጠልጥሎ መሄድ ለባርነት እንደሚዳርግ ሊሰመርበት ይገባል።

የቅርብ ጊዜያት ክስተትና የኢትዮጵያውያን ልዩነት የሚያሳዩበት፤ እንዲሁም የፓርቲ ፖለቲካ እንቅስቃሴን ከሚገቱት አንዱ የምንተዳደርበት የመንግስት ቅርፅ ላይ የምናደርገዉ ልዩነት ነው። የአመለካከት ልዩነት የአንዱ ግለሰብ፣ ቡድን፣ ፓርቲ አመለካከት ሊሆን ይችላል እንጂ ብሔር/ብሔረሰብ ወይም ጎሳ/ዘር ተብሎ በአገር ጠላትነት በሚያስፈርጅ መልኩ መሆን የለበትም። ልዩነት እንኳን ቢኖር ፍትሐዊ ተጠቃሚነት ያልተመዘገበበት የአሃዳዊነትና የፌዴራላዊነት ደጋፊዎች ልዩነት ነዉ። ታሪክ ቀመስ ከሆነ መነሳት እንችላለን። ለምሳሌም አርስቶክራሲ እና አዉቶክራሲ የሆኑ የመንግስት ዓይነቶች በአብዛኛዉ አገሮች ለማለት ይቻላል፤ አሃዳዊ የመንግስት ቅርፅን ሲመርጡ፤ አንዳንድ አሊጋርኪና ሊቤራል የመንግስት ቅርፆች ደግሞ ፌዴራላዊ የመንግስት ቅርፅን ሲመርጡ ይታያሉ። እዚህ ላይ መጠንቀቅ የሚያስፈልገዉ አሃዳዊ የመንግስት ቅርፅን የሚመርጡ መንግስታት ወይም ፓርቲዎች ሁሉም ዴሞክራሲያዊያን አይደሉም፤ ወይም ፌዴራላዊ የመንግስት ቅርፅን የሚመርጡ ደግሞ ሁሉም የግድ ዴሞክራሲያዊያን ናቸዉ ለማለት ተፈልጎ አይደለም። ፌዴራላዊ ሆነዉ አምባገነናዊ የመሆን አጋጣሚዉ እንዳለ ሁሉ አሃዳዊ ሆነዉ ዴሞክራሲያዊ የመሆን ወይም የዴሞክራሲ ባህርይ የሚለበሱ አገሮች የመላበሳቸዉ አጋጣሚዉም የዚያን ያህል ሰፊ ነዉ። በመሠረቱ ዴሞክራሲያዊ ወይም አምባገነናዊ መሆን አሃዳዊ ወይም ፌዴራላዊ ሥርአት ለመከተል እንደቅድመ ሁኔታ ሊወሰዱላቸዉ የሚገቡ ነገሮችም አይደሉም። ከልዩነትም ሆነ ከአሃዳዊነት የሚመነጩት ችግሮች በአብዛኛዉ እነዚህ ሥርአቶች ስለተመረጡ ሳይሆን ከመሪዎቻቸዉ ብስለትና ቀናነት ማጣት በመነጩ ፍትሐዊና አሳታፊ ካለመሆን የተነሳ ነዉ። ምክንያቱም፤ በአሃዳዊነትም ሆነ በፌዴራላዊነት

ዉስጥ ቀናነት የሚጎድላቸዉ ሕሊናዎች በምንም ዓይነት መመዘኛ አርቆ አስተዋይ፣ አሳታፊና ዴሞክራሲያን ሊሆኑ አይችሉም፤ ዴሞክራሲያዊ ካልሆኑ ደግሞ የዜጎችን ሁለንትዊ ስብዕና ሊያረክ የሚችል ሥርአትም መገንባት አይችሉም።

ከታሪክም ሆነ ከተግባር እንደምናየዉ አሃዳዊ የመንግስት ቅርፅ ይከተሉ የነበሩ የኢትዮጵያ መንግስታት በ1983 ካከተመላቸዉ በኋላ ብዙም ከአሃዳዊ ሥርአት ያልተለየዉ በተለይም በተግባር ራሱን በፌዴራላዊነት ሊከስት ያልታደለው ፌዴራላዊ የመንግስት ቅርፅ በኢህአዴግ እንደ አንድ ምርጫ ቀርቧል። አሃዳዊ የአስተዳደር ቅርፅ ሰንሰለቱን ከላይ ጀምሮ እስከታች ድረስ በጂኦግራፊያዊ አከላለል የሚያስተዳድር ስለሆነ፤ ተመሳሳይ የሆኑ ሕዝቦች ሕዝባዊ ጉዳያቸዉ ምንም ያህል ተመሳሳይ ቢሆንም፤ አንድ ላይ አይሰተናገዱም። በተለይ በአገራችን ተግባራዊ ይደረጋል የተባለዉ ፌዴራላዊ የመንግስት ቅርፅ የአንድን ሕዝብ ጉዳይ (ቋንቋ፣ ባህል፣ ታሪክ፣ መልካ ምድራዊ አኗኗር፣ ሥነ ልቦናዊ አመለካከት) ግምት ዉስጥ አስገብቶ ተመሳሳይ የሆኑ ሕዝቦች የልማትና የአስተዳደር ጉዳያቸዉ በአንድ የግንኙነት መስመር የሚስተናገዱበት ይሆናል ብቻ ሳይሆን የሕይወት ዋስትናም ይሆናቸዋል ተብሎም ስለታመነበት ነው። ለቮስ አላን (2002: 44) በጥናቷ ዉስጥ ስለፌዴራሊዝም ፋይዳ ሲትገልጽ “Federalism is a good way of sharing power; it gives the people opportunities to govern themselves and it could help to speed up the developmental and administrative efforts.” ብላለች። በአሃዳዊነት ግን በሁሉም ዘንድ ተመሳሳይነት ቅቡልነት የሌለዉ አንድነት ገንኖ የሚታይበት ስለሆነና አገሪቱ የግድ ማስተናገድ ያለባት ልዩነት (diversity) ይዋጣል፣ ወይም ሊስተናገድ አይችልም። የአንድ ብሔር እሴቱ ይኮስሳል፤ የሌላው ገንኖ ይወጣል። ከዚህም የተነሳ የጋራና የግል አስተዳደር (self and shared rules) የሚባሉ ቦታ ያጡና ያንድ ክልል ወይም ያንድ ክልል ሕዝብ የጥቂት ኤሊቶች ጠባብ ፍላጎት በሌላዉ ሕዝብ ጥቅምና ሕልውና ላይ ጫና ይፈጥራል። ዴሞክራሲያዊ የሥልጣን ድልድል ወይም ክፍፍል ይዳፈናል። ስለሆነም ኢትዮጵያን በመሳሰሉ

አገሮች በተለይም የብሔር ብሔረሰብ እስር ቤት በሚባሉት አገሮች ውስጥ ፌዴራሊዝም በአሀዳዊነት ሥር ላጋጠሙ የፖለቲካ በሽታዎች ፍቱን መድሃኒት ነዉ ተብሎ ይታመናል። ከዚህ የበለጠ ደግሞ የተለያዩ ቋንቋ፣ ባህል፣ ሃይማኖትና የመሳሰሉ ልዩነት ያላቸውን ሕዝቦችን ወርረዉ አንድ አገር፣ አንድ ባንዲራ፣ አንድ ሃይማኖት፣ አንድ ሚስት፣ ወዘተ የሚባሉት ከማስገደድ ይልቅ በመደራደርና በስምምነት ላይ በተመሠረተ አኳኋን አገራዊ አንድነት ማስጠበቁ የበለጠ ተመራጭነት ይኖረዋል። ምክንያቱም፤ በልዩነት አንድነት የፈጠሩና የዕድገት ደረጃቸውም ከፍተኛ ደረጃ ላይ የደረሱ አገሮች ብዛታቸው እየጨመረ በመሄድ ላይ መገኘቱ ለኢትዮጵያ ትምህርት ይሆናል።

በወረራ የተያዙና በጉልበት አንድነት ሥር ሲተዳደሩ የነበሩ ሕዝቦች (empire states) በአንድ አጋጣሚ ፌዴራሊዝምን ቢመርጡ ወይም እወክላቸዋለሁ የሚለው አንዱ የፖለቲካ ቡድን ፌዴራሊዝምን ስለመረጠ፤ በተቃራኒውም ቀድሞም ሆነ በወቅቱ የአሃዳዊነት የመንግስት ቅርፅን የመረጡ ቡድኖችና ግለሰቦች ደግሞ በፌዴራሊዝም ጦስ የሕዝቦችና የአገር አንድነት መላላት ብሎም መበታተን እንደሚፈጠር ሆኖ ሊያሳስባቸው ወይም ሊያስፈራቸው አያስፈልግም። በጥልቀት ሲታሰብ ግን አንድ የፖለቲካ ማህበር ወይም ፓርቲ አሃዳዊ ወይም ፌዴራላዊ የመንግስት ቅርፅን መምረጡ በራሱ ችግር ሊሆን አይችልም። ይልቅስ ችግር የሚሆነው የተመረጠው ሥርአት ዲሞክራሲያዊ አለመሆን ጉዳይ ላይ ነው። ወይም የተመረጠው የአስተዳደር ዘይቤ አሃዳዊም ሆነ ፌዴራላዊ ትክክለኛ የመንግስት አመራር ከሌለ በስተቀር የሕዝብን ፍላጎት ማሟላት አይቻልም። ሊዘለል የማይችል ነገር ቢኖር ግን ኢትዮጵያን በመሳሰሉ ሕብረ ብሔራዊ አገሮች ውስጥ ቋንቋ፣ ባህል፣ ሃይማኖት፣ ታሪክ፣ ወዘተ እንዳይደፈጠጡም ሆነ ዕድገት እንዲኖራቸው ሕብረ ብሔራዊ ፌዴራሊዝም ከአስፈላጊነትም በላይ ግዴታ ነው።

በአሁኑ ጊዜ በኢትዮጵያ ፌዴራላዊ የመንግስት ቅርፅ ከአሃዳዊነት

የሚመረጥበት ምክንያት ቢኖር፤ ብሔር ብሔረሰቦችን እስረኛ ሲያደርግ የነበረው ሥርዓት አመዝኖ በአንድ በተወሰነ አጋጣሚ ወደ ኋላ የመመለስ የፖለቲካ ችግር እንኳን ቢከሰት ፌዴራሊዝም የማኩረፊያ ቀዳዳ ከፍ ሲልም የመገንጠል የማስፈራሪያ ክፍተትን ስለሚፈጥር ተመራጭ ይሆናል። ማስፈራሪያ ወይም ማኩረፊያ ያልኩትም አምባገነናዊ አስተዳደር እየገነገነ የሚሄድ ከሆነ ተገንጥሎ የራስን ነፃ መንግስት እስከ ማቋቋም የሚያደርስ ሕገ መንግስታዊ ድጋፍ እንዳለው ለማወጅ ያስችላል። በተመሳሳይ ሁኔታም ዲሞክራሲያዊነት የሚጎለብት ከሆነ ተመልሶ ፌዴራላዊ የመንግስት ቅርጹ ውስጥ የመታቀፍ ዕድሉም ያንኑ ያህል ሰፊ ነው። በኢትዮጵያ ደረጃ ፌዴራላዊ የመንግስት ቅርጽ የሚደገፈው ሕወሓት/ኢህአዴግ ስለመጣው ወይም ሌላው ስለደገፈው ወይም ስለተቃወመው ሳይሆን አሃዳዊነት ለረጅም ጊዜ በተግባር ተፈትኖ ወይም ለረጅም ጊዜ ተሞክሮ የወደቀና የሦስት ሺህ ዘመን ዕድሜ ያስቆጠረ ተብሎ ጮቤ የሚረገጥለትን የሀገረ መንግስት ግንባታ ለማጠናቀቅ እንኳን ብቃቱንም ሆነ አቅሙን የሌለው ሲሆን፤ ከዚያ ባልፈቀ ሁኔታም ቋንቋን መሰረት ያደረገው የወቅቱ ፌዴራሊዝምም የሚነቀፈው ፌዴራሊዝም እራሱ እስካሁን ከተፃፈበት ወረቀት አልፎ ተግባራዊ ስላልተደረገ ለተቃውሞ ተጋልጦ ይገኛል። ስለሆነም፤ ሕወሓት/ኢህአዴግ የመረጠው ፌዴራላዊ የመንግስት ቅርፅ አሃዳዊ ዓይነት የሆነ ፌዴራሊዝም ነው ለማለት ይቻላል፤ ወይም ብዙዎች የአገረው ምሁራን እንደሚስማሙበት «የዉሸት ፌዴራሊዝም» (pseudo-federalism) ነው።

የብሔር ፌዴራሊዝምን ለመገንባት በዓለም ደረጃ ሲታይ ሕወሓት/ኢህአዴግ የመጀመሪያ ፓርቲ እና የዘረኝነትን መሠረት የጣለ እንደሆነ አድርገው የሚከስሱ ወገኖች አሉ። ነገር ግን ቤልጅም፣ ሕንድ፣ ናይጄሪያና ካናዳ የብሔር ፌዴራሊዝምን በመገንባት የሚጠቀሱ ናቸው። በተለይም ሕንድ (indivisible union divisible federation) እና ካናዳ የገቡበትን ፌዴራላዊ ሕገ መንግስታዊ ኪዳናቸውን ዲሞክራሲያዊ አድርገው ስለሰሩ የበለፀገ አገር ለመገንባት ችለዋል። በሕወሓት/ኢህአዴግ

የተመራው የፖለቲካ ስብስብ ነሐሴ 15 ቀን 1987 ይፋ በአደረገው ሕገ መንግስት ውስጥ ፌዴራላዊ የመንግስት አስተዳደር ሥርዓትና የብዙሃን ፓርቲ ዲሞክራሲን ለመገንባት የሚያስችል አንቀጾች ቢታጩበትም ተግባራዊ ሥራው ላይ የለም። ከላይ የተጠቀሱትን የኢትዮጵያዊያን ችግሮች፤ ነገር ግን በመተሳሰብና በመቻቻል በየዋህ ፖለቲካ ከተያዘ ግን ሊፈታ የሚችል ልዩነቶችን እዚህ ላይ ገታ ላድርግና፤ የሕወሓት/ኢህአዴግ የፓርቲ ፖለቲካ ግንባታ ከፌዴራላዊ ሥርዓት ምስረታ ጋር እንዴት እንደከሸፈ ቀጥሎ ባሉት መስመሮች ጨምቀን እንመለከታለን። ምክንያቱም ለአገሪቱ አንድነት፤ ለሕዝቦቹ ትስስርም ሆነ ለፌዴራላዊ የመንግስት ሥርዓት ግንባታ አንዱ ተግዳሮት ስለሆነ መመልከቱ ተገቢ ይሆናል።

የአንድን መንግስት ዲሞክራሲያዊነት ወይም ኢዲሞክራሲያዊነት ለመናገር የሚቻለው የመንግስቱን ቁልፍ የያዘው ፓርቲ ወይም ግለሰብ ከሚናገረው ብቻ ሳይሆን እመራበታለሁ ብሎ ካስቀመጠው ወይም ከሚያራምደው መርህ አንፃር የሚያደርጋቸውን ወይም የሚተገብራቸውን በተናጠልም ሆነ በጥምረት ጥናቶችን በማድረግ መግለጽ ይሆናል። ቢያንስ ለሃያ ሰባት ዓመታት ኢትዮጵያን የመራው ሕወሓት/ኢህአዴግ እና ዛሬ ወንበሩን የተረከበው የብልፅግና ፓርቲ የመንግስት ሥርዓቱ የሚመራው በፌዴሬሽን ነው ብሎ በሕገ መንግስት ደረጃ ቢደነግግምም በተደነገገው መሠረት ላለመሄዱና የኢትዮጵያ መሠረታዊ ችግር ሕወሓት/ኢህአዴግም ሆነ የብልፅግና ፓርቲ የሚያራምዱት አብዮታዊ ዲሞክራሲ መሆኑን ብዙ ምሳሌዎችን አንስቶ መግለጽ ይቻላል። ቀጣይ ባሉት አርእስቶች ሥር ስለአብዮታዊ ዲሞክራሲ በስፋት የምናይ መሆኑን እየገለፅኩ ለጊዜው ግን አብዮታዊ ዲሞክራሲ ማለት የሕግም ሆነ የፖሊሲ አመራሮች ሁሉ በፓርቲ ደረጃ ተወስነው ወደ መንግስት የሚዘሩና በተግባር ደግሞ የተማከለ ነው። የሕወሓት/ኢህአዴግ አብዮታዊ ዲሞክራሲ ወይም ልማታዊ መንግስት አመራር ፌዴራሊዝሙን ራሱን በፓርቲ-መንግስት መዋቅር መሀከል ጠርገኛ ዲሞክራሲ አልባ ያደረገ ነው።

ፌዴራሊዝም ራሳቸውን ችለው ይንቀሳቀሱ የነበሩ ግዛቶች ካላቸው ሥልጣን ቆርሰው (የአገር መከላከል፣ የአገሪቱን ሽርፍ ማተምና ማስተዳደር፣ የውጪ ግንኙነቱን ሥራ መስራት፣ የውጪ ንግድ መምራትና ማከናወን፣ በክልሎች መሀከል የሚካሄድን ንግድ መምራት እና ሜጋ ፕሮጀክቶችን መገንባት) በጋራ ወይም በስምምነት ላቋቋሙት የላይኛው መንግስት (የፌዴራል መንግስት ማለት ነው) የሚያጋሩበት ያልተማከለ የአስተዳደር ሥርዓት ነው። እነዚህ የፌዴሬሽኑ አባል ግዛቶች ወይም ክልሎች ተብለው የሚታወቁት አካፍለው የሰጡት ሥልጣንም የሚታሰረው ተራ በሆነ የውል ስምምነት ሳይሆን መልክ ባለውና ማንም በፈለገ ጊዜ በፈለገው ዓይነት ሁኔታ በሚጠቀምበት ወይም በሚጠመዝዘው ሳይሆን በሕዝቦች ቃል ኪዳን በሚባል በሕገ መንግስት ነው። ይህ የሚከወነው ምናልባት ከታች ወደላይ በሚገነቡ የፌዴራል ሥርዓት ብቻ ሊመስል ይችላል። ነገር ግን ከላይ ወደታች የሚገነባውም የፌዴራል ሥርዓትም ቢሆን ከዚህ የሚለይበት ሁኔታ አይኖርም፤ ማለትም በዚሁ ሕገ መንግስታዊ ውል መታሰር ይኖርበታል። ኮሪ እና አብርሃም (1964፡ 158) የሚባሉ ፀሐፍት “A federal system is always a compromise between two distinct and sometimes conflicting sets of political forces.” ብለዋል። ስለሆነም የፌዴራል ሥርዓት የሚቋቋመው ሥርዓቱ ከታች ወደ ላይና ከላይ ወደታች በሚቋቋምበት ጊዜ ሊነሱ የሚችሉ ድርድሮችን የሚያደርግና ግጭቶችን ማስታረቅ የሚችል እንዲሆን ታስቦ ነው በማለት እክሉ በ1998 በኤኮኖሚክስ የዓለምን የኖቤል ሽልማት የተቀበለው አማርኛ ሴን፤ “Federalism provides room for diversity by offering a constitutionally guaranteed balance between shared rule and self rule.” ማለቱን ለኢትዮጵያ ብሔር ብሔረሰቦች በዓል አከባበር የተሰናዳ መጽሔት አስነብሏል።

በዚሁ መሠረት የኢትዮጵያ ፌዴራሊዝም ይገነባል ተብሎ የታለመው ለአንድ መቶ ዓመታት ያህል በጥገኛ ኮሎኒ ጭቆና ወይም በአፄያዊ አገዛዝ (empire state) ሥር የነበሩ ብሔር ብሔረሰቦች አንድን ብሔር ለዚያውም

አናሳ ቁጥር ያለው ሕዝብን በሚወክል ፓርቲ (ሕወሓት) አማካይነት ከላይ ወደታች የተገነባ ነው። ይህ በመሆኑ ከሁለት አቅጣጫዎች ችግር ገጥመዉታል። አንደኛው ኢህአዴግ የፌዴራል ሥርዓትን በመምረጡ ለተጨቆኑት ብሔር ብሔረሰቦች ውለታ እንደዋለላቸው እየተቆጠረ፤ ትግበራውን በማንኪያ እየቆነጠረ ይሰጣል። እየቆነጠረ ካልሰጠ በስተቀር ደግሞ እነዚህ ብሔሮች ራሳቸውን ችለው በዴሞክራሲያዊ መንገድ ራሳቸውን ከአስተዳደሩ (home rule/self rule) ከሕወሓት አገዛዝ ነፃ ስለሚያወጣቸው፤ ገና ከምስረታው አልሞ የተነሳላቸው ሕዝቦች (ትግራይ ማለት ነው) ተጠቃሚነትን ይቀንሳል የሚል ስጋት ያድርጋቸዋል። ስለሆነም፤ ራስን በራስ ማስተዳደር በተጠናከረ ሁኔታ ሥራ ላይ መዋል አልተቻለም። በሌላም በኩል ኢትዮጵያን ከገነቡ ወይም የኢትዮጵያ አካል ከሆኑ ብሔር ብሔረሰቦች የበለጠ በጠመንጃ አፈሙዝ የተገነባቸው የኢትዮጵያ አንድነት የሚያሳስባቸው የሚያስመስሉ የአሃዳዊነት ሥርዓት አቀንቃኞችም ይህንን የፌዴራል ሥርዓት (እሱም ካለ) ይገዳደሩታል። ግጭትን ወይም ቅራኔን በዉይይት የመፍታት ባህል በለመገንባቱ የተነሳ የኤርትራን ነፃ አገር መሆን እንደ ምሳሌ በመውሰድ የሕወሓትን ሥራ በአፍራሽነት በተለይም የሕገ መንግስቱን አንቀፅ 39ኛን የሞኮንኑ አሉ። አንቀጽ 39ኛን የሚኮንኑ ኃይሎች ያልተገነዘቡት ነገር ቢኖር፤ እንዲህ በቀላሉም ሊገነዘቡት የማይችሉት ነገር ቢኖር የራስን ዕድል በራስ የመወሰን መብት እስከመገንጠል የሚለው መርህ ለዴሞክራሲያን ጭንቅ አለመሆኑን ነው። ምክንያቱም፤ አእምሮ ፈታሹን መርህ በጥልቀት ቢረዱ ዴሞክራሲያዊ አንድነት ማምጣት ካልተቻለ መገንጠል የሚለው መርህ በሁለተኛ አማራጭነት ሥራ ላይ ልውል የሚችል መሆኑን ነው። ከጨለምተኛ ወገናዊነት በፀዳ እይታ ብንመለከት የአሮሞ ነፃነት ግንባር (አነግ) የመጀመሪያ የፖለቲካ ፕሮግራም፤ አንደኛው የአሮሞ ሕዝብን ከጥገኛ ቅኝ አገዛዝ ነፃ ማዉጣት ወይም ኢትዮጵያን ዴሞክራሲያዊ ማድረግ የሚለውን ይመክራል።

አንዳንድ ኢትዮጵያውያን፤ በተለይም አሃዳዊያን፤ ለኤርትራ መገንጠል ዝም ብሎ የጨጉላ ሽርሽር የሆነውን የሽግግር ሥርዓቱንም ሆነ የሕገ

መንግስቱን አንቀፅ አስተዋጽኦ እንዳደረገ ሁሉ ለሌሎች ብሔር ብሔረሰቦችም መበታተንና ለኢትዮጵያ ሕልውና ማክተምም በር የከፈተ አድርገው ይከንኑታል። በዚህ የተነሳም በየብሔራቸው የተደራጁ የፖለቲካ ፓርቲዎችን ለማፍረስ አልመው ጎሰኛ፣ ጎጠኛ፣ ዘረኛ፣ ጠባብ ብሔረተኛ፣ ፅንፈኛ፣ አሸባሪ፣ ዘውገኛ፣ ፋሽስት፣ ናዚ፣ አፓርታይድ፣ ወዘተ እያሉ ሞራል በሚነካ ዓይነት ሁኔታ ሕወሓት/ኢህአዴግንና በዚያ መስመር የተደራጁ ኃይሎችን ሁሉ ያወግዛሉ። እነዚህ ለኢትዮጵያ አንድነት ጠበቃ ነን የሚሉ፣ ኢትዮጵያዊ የዜግነት የምስክር ወረቀት ለመስጠትም ሆነ ለመንሳት የሚዳዳቸው አሃዳዊያን ያልተረዱት ነገር ቢኖር መንግስት በቅርጹም በተግባሩም አሃዳዊም ሆነ ፌዴራላዊ በሆነ ሁኔታ የሚከሰትና የሚከስም ማህበራዊ ድርጅት መሆኑን አይገነዘቡም። በኢትዮጵያ ደግሞ ግዛታዊ (ኢምፓየራዊ) የኢትዮጵያ ሀገረ መንግስት የመገንባት ሥራዎች ሳይሳኩ በመቅረታቸውና ዜጎች ደግሞ በሚደርስባቸው ገደብ የለሽ ጭቆና የተነሳ በየብሔራቸው በመጠቀቃስ የአርነት ንቅናቄዎች ሥር ተደራጅተው ቢያንስ ላለፉት ሃምሳና ስድሳ ዓመታት የኢትዮጵያ መንግስታትን አፍንጫ ሰንገው ይዘው እንደነበር የሚታወቅና ከነሱም ከሕወሓት/ኢህአዴግ ወገን የተሰለፉት በለስ ቀንቶአቸው አዲስ አበባን ተቆጣጥረው በቀረጹት ሕገ መንግስት ውስጥ አንቀፅ 39ኛን ማካተታቸው አሃዳዊያኑ ስመለከቱት በዓለም ላይ በቅርቡም ሆነ በፋቄ የትም ተከስቶ የማያውቅ፤ አዲስና የተለየ ነገር ኢትዮጵያ ውስጥ እንደተከሰተ መቁጠራቸው መወለድ፣ ማደግ፣ ማርጀትና መሞት ወይም መክሰም የሚለው የተፈጥሮ ሳይንስ የዕድገት ሂደት አልታያቸውም ወይም አይታያቸውም ማለት ይቻላል። ዕውነቱን ለመናገር ግን በኢትዮጵያ ውስጥ ችግር የተፈጠረው ብሔሮች፣ ብሔረሰቦችና ሕዝቦች አንቀፅ 39ን ተግባራዊ ስለደረጉ ሳይሆን በሕገ መንግስቱ የተቀመጡት ሰብአዊና ዴሞክራሲያዊ መብቶች በሕወሓት/ኢህአዴግ ስግብግብ ባህሪያዊ የተነሳ በሕገ መንግስቱ መሠረት ባለመተግበራቸውም ሆነ ባለመከበራቸው ነው። እንደ ጆርጅ አንደርሰን “የመገንጠል ንቅናቄ አደጋ ብዙ ጊዜ ከፌዴራሊዝም ጋር ተያይዞ የሚነሳ ቢሆንም፤ በታሪክ እንደታየው የመገንጠል ንቅናቄ በበርካታ አሃዳዊ አገሮችም በብዛት

ሊከሰት ይችላል።” የሚለውን ምሁራዊ አስተያየት በሰለጠነ አቅል መቀበል ብቻ በቂ ይሆን ነበር።

ስለዚህ ጉዳይ ተጨማሪ ተጋፊና ተደጋጋፊ የሆኑ ሐሳቦችን አንስቼ ለማሳየት ልሞክር። በርግጥ ሕወሓት/ኢህአዴግ ሕገ መንግስት ቀርፆ የኢትዮጵያን መንግስታዊ አስተዳደር በብሔር ብሔረሰብ አደረጃጀት ቋንቋ አዋቀረ እንጂ ለኢትዮጵያ የብሔር ብሔረሰብ ጥያቄ መነሳት የመጀመሪያ እንዳልሆነና የ1960ዎቹ የትግል ችቦ ለኳሾች የትግላቸው አንዱ ማጠንጠኛ የብሔር ብሔረሰብ ጥያቄ እንደነበረ አይክዱትም። ኃይሌ ሥላሴን ከሥልጣን ያስወገደው ደርግ ራሱ የብሔር ብሔረሰብን ጉዳይ ቢያንስ ለአስር ዓመታት ይህል ችላ ብሎ ከቆየ በኋላ ሊያልፈው እንደማይችል ሲረዳ በ1976 በተደረገው የሕዝብና ቤቶች ቆጠራ ወቅት “የብሔረሰቦችን ቁጥር፣ የየሕዝባቸውን ብዛትና ስርጭት ለማግኘት የሚያስችሉ መረጃዎች በቆጠራው ጊዜ እንዲሰበሰቡ አድርጓል” ሲሉ ፕሮፌሰር ላድሶ ጌታሁን ዳለቦ ከላይ በተገለጸው መጽሐፋቸው ውስጥ ገልፀዋል። ከዋለልኝ ቀደም ሲልም አውስትራላዊው አቶ ባወር በ1907 እና ሩሲያዊው ጆሴፍ ስታሊን በ1913 በብሔር ብሔረሰብ ጉዳይ ላይ ሰፊ ትንተና ሰጥተውበታል። ስለሆነም፤ ሕወሓት/ኢህአዴግ ከ18ኛ መቶ ክፍለ ዘመን ሁለተኛ አጋማሽ ጀምሮ የተቀነቀነውን፣ በኢትዮጵያ ደግሞ ከ1957 የዋለልኝ መኮንን ኢትዮጵያዊው ማነው አርትክል ጀምሮ ሲቀነቀን የኖረውንና ደርግም የብሔረሰቦች ኢንስቲትዩት አቋቁሞ ለሕወሓት/ኢህአዴግ መንደርደሪያ ቦታ ያመቻቸውን ጉዳይ እሱ እንደ ጀመረው ተደርጎ ሕወሓት/ኢህአዴግን መወንጀሉ ይህን ያህል አስፈላጊ ነገር አልነበረም።

ከዚህ ጋር ሁለት ነገሮችን በንፅፅር ማየት ያስፈልጋል። አንደኛ ሕወሓት/ኢህአዴግ ብሔር ተኮር ፌዴራሊዝሙን የመሬት ይገባኛል ጥያቄን በመሳሰሉ ጉዳዮች ሕዝቦች እንዳይናቁሩ አድርጎ ማከናወን ሲገባዉ ያንን ባለማድረግ፤ ሁለተኛው ደግሞ በርግጥ የብሔሮች፣ ብሔረሰቦችና ሕዝቦች በቋንቋቸው፣ ባህላቸውና ስሜታቸው መደራጀት

ነባር ችግሮችን መነሻ በማድረግ ግልፅ የሆነ የአመለካከት፣ የግንዛቤ እና የተግባር ልዩነት ጨምሮ በሕዝቦች መሃከል እንዲከሰት መደረጉ የማይካድ ዕውነት ነው። ሕወሓት/ኢህአዴግ ከፈጸማቸው ወንጀሎች ውስጥ በፌዴራል ተብዬው ውስጥ ሲሰጥ የነበረው ትምህርትና ሥልጠና ሳይቀር ከጥራት ጉድለቱ በተጨማሪ የሃይማኖትና የፖለቲካ ኃይሎች እኩይ ድርጊቶችም አጠቃላይ የአገር ወይም የኢትዮጵያዊ ዜግነት ስሜት እንዲደበዝዝ አላደረገም አይባልም። በዚህ ጊዜ ደግሞ አዲሶቹ ገዥ ሰሜነኞች የመሀልና የደቡብ ሕዝቦችን ከነባር መሬታቸው ማፈናቀል ብቻ ሳይሆን ሕገ መንግስታዊ መብት አለኝ ብሎ ዘረፋቸውን ቀና ብሎ የሚያይ የደቡብ ሰው ካገኙ ወይ ቀጥታ እራሳቸው ወይም በሕዝብ መሀከል በአስቀመጧቸው ጀሌዎቻቸው ሕይወቱን እስከ ማጥፋት ስለሚደርሱ፤ ደቡቦቹም በተራቸው ከተደራጁበት የቋንቋ፣ የባህል፣ ከባቢያዊ አደረጃጀት ሁኔታ የበለጠ የሌላ ብሔር ተወላጅ የሆነን ሰው በጥላቻ መንፈስ እንዲያዩ ስላደረገና በሽፍጥ ፖለቲካ የተካኑት አሃዳዊያኑ ደግሞ ነባሩን ችግር ወደ ጎን ትተው የችግሩን መነሻ የፌዴራል ሥርዓቱ እንደሆነ አድርገው እንዲያስቡ ሳያስገድዳቸው አልቀረም። ስለሆነም፤ እንደ አመለካከት አሃዳዊ ሥርዓትን መምረጥ መብት ቢሆንም ከሕወሓት/ኢህአዴግ ጥፋት ጋር አያይዞ ብሔር ተኮር ፌዴራሊዝሙን መጥላት ወይም ማንቋሸሽ ግን ተገቢ አይሆንም። ይልቅ የወሰደው ጊዜ ተወስዶ የፖለቲካ ሥርዓትን በሕዝብ ይሁንታ መለወጥ ወይም ማሻሻል የሚቻልበትን ሁኔታ ማመቻቸት የግድ ይላል።

ሕወሓት አዲስ አበባን ከመቆጣጠሩና በሕገ መንግስቱ ውስጥ አንቀፅ 39ን ከመጨመሩ በፊት ጀምሮ ሕዝባዊ ግንባር ኤርትራ፣ የኦሮሞ ነፃነት ግንባር፣ የሲዳማ አርነት ንቅናቄ፣ የኦጋዴን ብሔራዊ ነፃነት ግንባር፣ የጋምቤላ፣ የቤኒሻንጉል፣ የአፋር፣ ወዘተ የአርነት ንቅናቄዎች ነበሩ። እነዚህ ደግሞ ኢትዮጵያ ዲሞክራቲክ የማትሆን ከሆነ የሚወክሉትን ሕዝብ ነፃነት ለማጎናጸፍ እስከ መገንጠል ድረስ ሲዋጉ የነበሩ ናቸው። ከዚህ የምንረዳው ነገር ቢኖር በተለያዩ ቅራኔዎች የተሞላቸው ኢትዮጵያ፣ ቀድሞም በቅራኔዎቹ መፍረስ የጀመረችው ሀገር የሕገ መንግስት አንቀፅ

39ም ሆነ በብሔር ፓርቲ ሥር መደራጀት ሰበብ ቢሆን እንጂ ለኤርትራ መገንጠልም ሆነ ለቀሪ ብሔር ብሔረሰቦች ዝግጅት ውስጥ መሆን ሲጠራቀሙ የመጡትን መጥፎ ክስተቶችን ሁሉ ሆን ብሎ አለመረዳት ወይም የመረዳት አቅምን ማሳነስ እኩይ አስተሳሰብ ከመሆን አይዘልም።

እነዚህን ትይንቶች መረዳት ቢቻልና ቢታሰብበት ለኢትዮጵያ አንድነት መነካት መንስኤ የሚሆነው ቋንቋን መሰረት ያደረገ ብሔር ተኮር ፌዴራሊዝም ሳይሆን ፌዴራሊዝም ራሱ በታለመለትና በሕገ መንግስቱ በተቀመጠለት ሁኔታ በትክክል አለመተግበሩ ነው። የአማራ ብሔር ተወላጆች ጉራ ፈርዳ፣ ጎባ፣ ጎሬ፣ መተከል፣ ወዘተ እንዳይኖሩ መቆስቆስ ኢህአዴግ ሕዝቦችን ከፋፍሎ ለመግዛት ብቻ የተጠቀመበት ስልት ቀደም ሲል የነበረው ግጭት እንዲያገረሽና ለኢትዮጵያዊያን ትስስር ሕልውና ስጋት ላይ እንዲወድቅ ከማድረጉም በላይ ለአሃዳዊነት ሥርዓት አራማጆችና ለፊውዳል ሥርዓት ናፋቂዎች ዓላማ ስኬት እንደ አንድ መከራከሪያ ነጥብ አድርገው እንዲጠቀሙበት አግዟል። የአሃዳዊነት አንድነት ኃይሎችም ቢሆኑ የብሔር ብሔረሰቦችን መብት የሚያከብሩ ከሆነና ማንነቱ የተከበረለት ሰው ደግሞ ረጅም ጊዜ አብሮ የኖረ ወንድሙን ቀርቶ ሌላውንም የሚጠላበት አንዳች ምክንያት እንደማይኖር በመገመት፤ ኢትዮጵያዊ የሀገረ መንግስት ግንባታውን ከብሔር ተኮር ፌዴራሊዝም ሙሉ ጥቅሙና ክብሩ ጋር በፅኑ መሠረት ላይ መገንባት የተሻለ አስተሳሰብ ይዘው መቅረብ ይጠበቅባቸዋል። ይኼ ደግሞ መጀመሪያ ብሄሬ ቀጥሎ ኢትዮጵያዊነቴ እንደማለት ነው። እንደማሳያም የአማራ ብሔራዊ ንቅናቄ (አብን) የተባለውና ዘግይቶም ቢሆን በሕብረ ብሔራዊ ዓላማ የተቋቋመው ድርጅት ለብሔራዊ ፌዴራሊዝም ወቅታዊ ምላሽ የመስጠት ይመስላል። ይኼም አሜሪካዊው ሮቤርት ኢ ሊ ካለው የተለየ አይደለም። የኢ ሊ የመጀመሪያ ታማኝነቱ ለክልሉ ለቨርጂኒያ እንጂ ለአሜሪካ አይደለም። ሚስተር ሊ **ለአሜሪካን ብሎ በቨርጂኒያ ላይ ሰይፍ አልመዝም** ነው ያለው። በተመሳሳይ አባባልም ለኢትዮጵያዊነት ብሎ በራሱ ብሔር ላይ ሰይፍ የሚመዝ ወይም ኮረት የሚወረውር አይኖርም እንደማለት ነው። አለሁ

የሚል ሰው ካለ ደግሞ እሱ ሰው ለራሱ ብሔርም ሆነ ለኢትዮጵያ ፌዴራላዊም ሆነ አሃዳዊ አንድነት የማይበጅ የማንነት ቀውስ ያለበት ሰው መሆኑ ነው። በሌላ አባባል ለመግለፅ ደግሞ ወደ ኢትዮጵያዊነት የሚወስደው መንገድ እንደ ሀገረ መንግስት ግንባታው በብሔር ብሔረሰቦች በኩል ያልፋል እንጂ በኢትዮጵያ በኩል ወደ ብሔር ብሔረሰቦች አያልፍም። ምክንያቱ ደግሞ ቀላል ነው፤ ኢትዮጵያ በውዴታም ይሁን በግዴታ የተገነባችው የየራሳቸው ሰፊ የታሪክ፣ የባህል፣ የሃይማኖት፣ የሥነ ልቦና አመለካከት፣ ወዘተ ልዩነት ባላቸው ብሔር ብሔረሰቦች ስለሆነ፤ ብሔር ብሔረሰቦች ቀዳሚ ናቸው። ይኼ ደግሞ የማንም ሀገር ወይም ሕዝብ ቅጂ ሳይሆን ብቸኛ የኢትዮጵያ ፌዴራል ሥርዓት ግንባታ ነው። አሁንም ልብ ማለት ያለብን ነገር ቢኖር ኢትዮጵያ በውዴታም ይሁን በግዴታ የየራሳቸው ሰፊ የታሪክ፣ የባህል፣ የሃይማኖት፣ የሥነ ልቦና አመለካከት፣ ወዘተ ልዩነት ባላቸው ብሔር ብሔረሰቦች የተገነባች ስለሆነ፤ የፌዴራሊዝም ግንባታችንም ያንኑ ያህል ልዩነት ሊኖረው ይችላል። ጆርጅ አንደርሰን ጽፎት ፎረም አፍ ፌዴሬሽንስ የተባለ ዓለም አቀፍ የፓርላማዎች ስብስብ የፌዴራል መንግስት አወቃቀር መነሻ ነጥቦች (2001: 11) ብሎ ባዘጋጀው የአማርኛ ትርጉም ላይ እንደተገለጸው “እያንዳንዱ አገር አፈጣጠሩን እንዲሁም የግዛት ክልሉንና የፖለቲካ ለውጥ ሂደቱን በተመለከተ የየራሱ ታሪክ፣ ጦርነቶችንና አብዮቶችን የቅኝ አገዛዞችን፣ ሥርወ-መንግስታዊ ጋብቻዎችን፣ ዓለም አቀፍ ውሎችንና ሰላማዊ የዴሞክራሲ ስርዓት ግንባታ ሂደትን አካትቶ የያዙ ናቸው። [ስለሆነም]፤ ... ፌዴራሊዝም የተመረጠው በአገሪቱ ባለው የቋንቋዎች፣ የሃይማኖቶችና የብሔረሰቦች ልዩነት የተነሳ፣ ምናልባትም በክልሎች መሀከል በሚኖር ጉልህ የኤኮኖሚ ልዩነት ምክንያት የተነሳ ያልተማከለ አስተዳደራዊ ስርዓት እንዲፈጠር ለሚደረግ ዴሞክራሲያዊ የፖለቲካ ግፊት ምላሽ ለመስጠት ነው። በአንዳንድ አገሮች የራስ ገዥ መብት እንዲሰጣቸው ግፊት የሚያደርጉት ክልሎች ቀደም ሲሉ የየራሳቸው የፖለቲካ ሕልውና የነበራቸው ሊሆኑ ይችላሉ።” ይላል። ይህንን የመሳሰሉ የይሆናል ምክንያቶች እያለ ኢትዮጵያ ላይ የብሔር ብሔረሰብ ዘረኝነት መዓት እንደወረደበት አድርጎ

ማቅረብ ምናልባት ያልነበረን ወይም ሕልውናው አነስተኛ ደረጃ የሚገኘውን የዘር ልዩነት ጎልቶ እንዲወጣ የመቀስቀሻ ሞተር ሊሆን ይችላል።

ቀድሞም ቢሆን እንዳይሆን ሆነው በአንድ ቅርጫት የተጠቃለሉት የደቡብ ኢትዮጵያ ብሔሮች፣ ብሔረሰቦችና ሕዝቦች ክልል ተፈንክቶ ቁጥራቸውን ባይጨምር ኖሮ የኢትዮጵያ ፌዴራል መንግስት የተመሠረተው በዘጠኝ ክልሎች ነው። የፌዴራል ክልሎች የተደራጁበት ዝርዝር ደጋፊ መረጃዎች በሕገ መንግስቱ ላይ ይቀመጣሉ ተብሎ ባይጠበቅም፤ በይፋ ሲነገር የቆየው ቋንቋን መሠረት ያደረገ ነው። ነገር ግን የሕዝብ ብዛትንም ግምት ውስጥ ማስገባት ነበረበት። ምክንያቱ፤ በብሔር/ብሔረሰብ ስም አነስተኛ ቁጥር ያላቸው እንደ ሐረሪ ብሔረሰብ የመሳሰሉት ክልል መመስረት አልነበረባቸውምና ነው። The Ethiopian Population Profile: 1999 ብሎ የወጣው አንድ መፅሔት እኣአ በ2015 [ከአክባቢው በፖለቲካ ውሳኔ የተጠቃለሉ የኦሮሞ ተወላጆችን ጨምሮ] የሐረሪ ሕዝብ ቁጥር 257000 ይሆናል የተባለው የክልል ደረጃ እንዲኖረው ሲደረግ፤ በተጠቀሰው ጊዜ ውስጥ ቁጥሩ ከዚህ በላይ የሚሆነው የሲዳማ ወይም የወላይታ ሕዝቦች የክልል ደረጃ እንዳያገኙ ተደርገው በአንድ የጅኦግራፊ ቅርጫት ውስጥ እንዲካተቱ መደረጉ ጥያቄ ሊያስነሳ የቻለ ነው። ከዚህም በተጨማሪ በኦሮሚያ ክልል ውስጥ የሚገኙ ሁለት የከተማ አስተዳደሮች፤ አዲስ አበባ እና ድሬዳዋ ተጠሪነታቸው ለኦሮሚያ ክልል ሆነው የልዩ ዞን ደረጃ አስተዳደር ቢሰጣቸው የሚሻል ነበር እንጂ ኦሮሚያ ወይም ሌሎችም ክልሎች ማግኘት ያለባቸውን ጥቅሞች እንዳያገኙ ለማድረግ ሲባል፤ በበለጠ ግን የኦሮሞ ሕዝብ የራስን ዕድል በራስ የመወሰን እስከ መገንጠል የሚለውን ስጋት ለመቀነስ ወይም ለማስወገድ ሲባል፤ የፌዴራሊዝም አመሰራረት መርህ ጋር የሚጋጭ ሥራ በመስራት የከተማ አስተዳደሮች ተጠሪነት ለፌዴራሉ መንግስት ማድረጉ ሊገነባ የታሰበውን የፌዴራል ሥርዓትን ጉድለት ያመለክታል።

የፌዴራል ሥርዓት ግንባታና የውስጥ ፓርቲ ዲሞክራሲ ፈተና ከዉስጥና ከዉጭ፤ ማለትም ከሁለቱም አቅጣጫ የሚቀርቡለትን ፈተናዎች ማለፍ ያለበት ፓርቲ ነገሮችን በማዳፈን ሳይሆን በተግባር መመለስ መቻልን የሚጠይቁ ናቸው። የኢበራል ዲሞክራሲ ሥርዓት የሚከተሉ መንግስታት አጥብቀው ከሚከተሉት ሁለት ነገሮች አንዱ ኮሪ እና አብርሃም (1964: 683) እንደሚሉት “... liberal democratic government is expected to serve two principal related ends or purposes. First, democracy defined as government by, of, and for the people, seeks to ensure a close correspondence between what the people want and what the government does” ይላል። እንዲህ ካልሆነና በዲሞክራሲ አልባነት የተገነባዉ የፌዴራል ሥርዓት የውሸት ፌዴራሊዝም ሆኖ ያርፋል። ብሔር ተኮርም ሆነ ጂኦግራፊያዊ የፌዴራል ሥርዓትን ያለዲሞክራሲ ማሰብ ራስን የማሞኘት ያህል ነው።

ኢህአዴግ በፌዴራሊዝም ግንባታው በተያያዥነት አሁንም ያላለፈውን የውስጥ ፈተናዎችን ጠለቅ አድርጎ መመልከቱ ጠቃሚ ነበር። በኢትዮጵያ የተማሪዎች የብሔር ጥያቄ እንቅስቃሴ ላይ ተመርኩዞ የተመሠረተዉ ማህበረ ገስገስቲ ብሔረ ትግራይ/ማገብት ትግራይን ከአፄ ኃይሌ ሥላሴ የጮቆና አገዛዝ ነፃ ለማዉጣት ተቋቁሞ እንደነበር ገልጫለሁ። ይኸዉ ማገብት የተባለዉ ድርጅት በአብዛኛዉ ሲንቀሳቀስ የነበረዉ በተማሪዎች አከባቢ እንደነበረና ከሻዕቢያ ባገኘዉ የሥልጣናና ሎጂስቲክስ ድጋፍ በኋላ ወደ ተጋድሎ ሀርነት ትግራይ/ተሀት መለወጡን ጠቅሻለሁ። ተሀት የነፃነት ንቅናቄ ሆኖ እያለ በዉስጡ በተፈጠረዉ ማርክሲስት ሌኔኒስት ሊግ ትግራይ/ማሌሊት በሚባል አንጃ ተበርቡሮ እኦኦ በ1985 የአመራር ለውጥ ማድረግ ብቻ ሳይሆን መስራች አባላቱንም በማባረር የድርጅቱንም ስም ከተሀት ወደ ሕዝባዊ ወያኔ ሓርነት ትግራይ/ሕወሓት እስከ መቀየር ድርሷል። ሆኖም ግን ማሌሊት ከተመሠረተ በኋላ በኢትዮጵያ አንድነት ጥላ ሥር ለትግራይ ሕዝብ ባህላዊና ኤኮኖሚያዊ ነፃነት መታገሉን እንደጀመረ ይገለፃል።

ሕወሓት/ኢህአዴግ ከላይ በተገለጹት አጋዥና በለስ በቀናቸው ምክንያቶች

ሥልጣን እንደያዘ ከወሰዳቸው ወታደራዊና ፖለቲካዊ ዕርምጃዎች አንዱ በተለይም በከተሞች አከባቢ «ሠላምና መረጋጋት» የሚባል ኮሚቴ በማቋቋም አስተዳደራዊ ሥራዎችን ከመስራቱም ሌላ፤ የሥልጣን መሠረቱን ያመቻቸበት የሠላም ኮንፌሬንስ ብሎ ያካሄደው ድርጊት ነው። የሠላም ኮንፌሬንሱ በቀዳሚነት ያረጋገጠው የጫጉላ ሽርሽር የሆነውን የኤርትራን መገንጠል ነበር። በርግጥ ኮንፌሬንሱ የኤርትራን መገንጠል አረጋገጠ አላረጋገጠ የቢሮክራሲና የዲፕሎማሲ ጉዳይ ካልሆነ በስተቀር የኤርትራ መንግስትነት የተረጋገጠው ከኮንፌሬንሱ መካሄድ በፊት የኤርትራ ሕዝባዊ ነፃነት ግንባር ኃይሎች አስመራ ላይ መንግስት ያቋቋሙ ጊዜ ስለነበረ፤ ኮንፌሬንሱ ቀጣይ ግንኙነትን አስመልክቶ የመልስ ግብዣ ከመሆን ያለፈ አልነበረም። ያ ኮንፌሬንስ ምናልባት በኋላ ላይ እየተነሳ የመጣውን የወደብ ጉዳይና የኢትዮጵያ አፋሮች የሰፈሩባቸው ቦታዎች፤ በተለይም የአሰብ ወደብ ጉዳይን አንድ ነጥብ ባለማንሳቱ ቢወቀስ እንጂ፤ የሠላም ኮንፌሬንሱ ያደረገው አዲስ ነገር ቢኖር ለተበላጠ ዕቁብ የውል ፈርማ እንደማስቀመጥ የሚቆጠር ነው።

በኮንፌሬንሱ የተከናወኑት መሠረታዊ ጉዳዮች ዲሞክራሲያዊና ሁሉን አሳታፊ ባይሆኑም፤ ጦርነት ለሰለቸው የኢትዮጵያ ሕዝብ ለጊዜውም ቢሆን እጅይታን የፈጠረና 87 መቀመጫዎች ያሉት የሽግግር ጊዜ ምክር ቤትና ሕግ በማቋቋም ሕወሓት/ኢህአዴግ በጠመንጃ የተጎናፀፈውን አሸናፊነት ኮንፌሬንሱ ዕውቅና መስጠቱ ብቻ ነው። በኮንፌሬንሱ የተሳተፉ ድርጅቶችን በተመለከተ ደግሞ ሦስቱ የኢህአዴግ አባል ድርጅቶች (ሕወሓት፣ ኢህዲን፣ አህዴድ) እያንዳንዳቸው አስር አስር መቀመጫዎችንና በብርጋድየር ጀኔራል ዓለምአሸት ደግፌ ይመራ የነበረው ምርኮኛው የደርግ መኮንኖች አቋቋሙት የተባለው የኢትዮጵያ ዲሞክራሲያዊ መኮንኖች አብዮታዊ ንቅናቄ (ኢዴመአን) ሁለት ተወካዮች በመያዝ፤ አነግ አስራ ሁለት መቀመጫዎችን በመያዝ እና ሌሎች ለዚሁ ተብለው የተቋቋሙ የብሔር ድርጅቶች አንድ ግለሰብ ናቸው። የደርግ የኢትዮጵያ ሠራተኞች ፓርቲ/ኢሠፓን ጨምሮ ሕብረ ብሔር የሆኑ እንደ ኢሕአፓና መኢሶን የመሳሰሉት ድርጅቶች

አልተሳተፉም። ላለመሳተፋቸውም ሁለቱም ከሕወሓት ውጭ ያሉ ሰዎች የሚሰጡት ምክንያት ሕወሓት/ኢህአዴግ ከሚያራምደው የፖለቲካ አካሄድ አንፃር ብሔር ተኮር ፌዴራሊዝምን ለማቋቋም ማቀዱን የማይደግፉ ሲሆን፤ ከዚህ ወጣ ባለ ሁኔታ ግን ሁለቱም ድርጅቶች መኢሶን ለደርግ በመወገንና ኢሕአፓ ደግሞ ወደ አሲምባ ተጠልሎ በነበረበት ወቅት ከሕወሓት ጋር በቋጠሩት የማይሸር ቂም በቀል የተነሳ ሊሆን እንደሚችል ይገምታሉ። ለዚህ ማረጋገጫ ደግሞ ከኮንፌረንሱ በኋላ በአገር ውስጥ በተጠራው የተቃዋሚ ፓርቲዎች ስብሰባ ላይ ለመገኘት ወደ አገር ቤት ያቀናው የመኢሶን አባል የነበረው አበራ የማነአብ ከመንገድ ተይዞ ለረጅም ዓመታት ዘብጥያ መወርወሩ ነበር። ላለመሳተፋቸው ዋና ምክንያት ግን ያልተፃፈው ወይም ያልተነገረው አግላይ የሆነው የሕወሓት/ኢህአዴግ አብዮታዊ ዴሞክራሲ ከመሆን እንደማያልፍ እሙን ነው። እንግዲህ፤ ለዚህ ኮንፌረንስ ተብለው ከተፈጠሩት የብሔር ድርጅቶች ውስጥ ከኮንፌረንሱ በኋላ የት እንደገቡ የማይታወቁ ድርጅቶች መኖራቸው ሲሆን፤ ለምሳሌ በኢትዮጵያ ፖለቲካ ውስጥ በመገለበበጥ በሚታወቁት በመቶ አለቃ ግርማ ውልደጊዮርግስ (በኋላ ፕሬዚዳንት) እና አሁንም በኋላ የኦህዴዲ የሆነው ግርማ ብሩ የተመራው ድርጅት ወደ ሰማይ ይውጣ መሬት ቀድቶ ይግባ የታወቀ ነገር የለም።

የሕወሓት እጅ ሥራ የሽግግር ሥርዓቱ ስለሆነው የኦሮሞ ህዝቦች ዴሞክራሲያዊ ድርጅት (ኦህዴድ)ን በሚመለከት ምስረታና እስከ ዛሬ ያለበትን ገጽታ በአጭሩ መግለጹ አስፈላጊ ይሆናል። ሲጀመር፤ ኦህአዴድ እንዲመሰረት መንድርደሪያ የሆነው ሕወሓት የወቅቱ የኦሮሞ ሕዝብ ብቸኛ ተወካይ የሆነውን አነግን ለመያዝ ያደረገው ሙከራ ሳይሳካለት በመቅረቱ ነው የሚሉ ሰነዶች አሉ። ያንን ክፍተት ለመሙላትም የሄደበት መንገድ ከራሱና ከሻዕቢያ ምርኮኛ የኦሮሞ ወታደሮችን ከያሉበት ቦታ በመሰብሰብ፤ በመጀመሪያ በኢህዲን ውስጥ፤ ቀጥሎም ራሳቸውን ችለው የፖለቲካ ድርጅት እንዲሆኑ አስቻለ። ሕወሓት አነግን ለማስከብላል ወይም ጠርንፎ ለመያዝ የፈለገውና ይህም ሳይሳካ

በመቅረቱ ምርኮኛ የኦሮሞ ወታደሮችን ሰብሰብ ፓርቲ ያቋቋመለት መሠረታዊ ምክንያት ልክ እንደ ቀደምቶቹ፤ ለምሳሌ ምንጊዝ እነ ጎበና ዳጪን፣ ባልቻ ሣፎን ይዞ የኦሮሞን ሁለመና እንደሰበረ ሁሉ ሕወሓትም አሮምያ አከባቢ ገብቶ የኦሮሞን ሀብት ለመባጥበጥ መንገድ መሪ ድርጅት ስላስፈለገው ነው። በእርግጥም አህዴድ ከምስረታው ጀምሮ እስከ ሕወሓት አዲስ አበባ ቆይታ ማብቂያ ጊዜ ድረስ የተፈለገውን ወይም የሚጠበቅበትን ተልዕኮ ፈጽሟል። ከዚህ ጋር ግንዛቤ ሊወሰድበት የሚገባ ጉዳይ ቢኖር በምርኮ ሥር የነበሩ ሰዎች (ኩማ ደመቅሳ፣ አባዱላ ገመዳ፣ ሱለማን ደደፎ፣ ድረባ አርቆ፣ ዮናታን ድቢሳ፣ ኢብራሂም መልካ፣ ባጫ ደበሌ፣ ዓለምእሸት ደግፌ፣ ዓለማየሁ አቶምሳ፣ ብርሃኑ ጁላ፣ የመሳሰሉት) ሕወሓት ፓርቲ ሲመሰረትላቸውና የኦሮሞ ሀብት ዝርፊያ ሥራ ላይ እስኪያሰማራቸው ድረስ፤ ከመጥፎ የኦሮሞ ልጅነታቸው ወደኋላ ያላሉበት ምክንያትም፤ በስም ተጠቃሽ ምርኮኞች እንደማንኛውም አገር ምርኮኛ ካሉበት የጉልበትና አይነኬ ሥራዎች ሊላቀቁ፤ ብሎም ከነበረባቸው የሥራና የኑሮ ጫና ሊተነፍሱ፤ እንዲሁም በግል ግንዛቤም የበታች ከመሆናቸው አንፃር ሲታይ እንኳን ፓርቲ ሌላም ከሱ ያነሰ ነገር ቢመሰረትላቸው አሜን ብለው የሚቀበሉና ከጫናው ለመገላገል የሚፈልጉ በመሆናቸው ነው።

ሕወሓት/ኢህአዴግ ደርግን ደምስሶ መላ ሀገሪቱን ከተቆጣጠረ በኋላ ምርኮኞች የኢህአዴድ ፓርቲ መስራቾች ከፍተኛ ዘመቻ በማድረግ በክልል ደረጃ የኢህአዴድ መንግስት በማቋቋም ሌሎች ዳግማዊ የኦሮምያ ምርኮኞችን አደራጅተዋል። እነዚያ ሁለተኛ ምርኮኞች አብዛኛዎቻቸው ለመስራትና ለመኖር ከመሰማራታቸው ውጭ ብዙዎች ምግባረ ብልሹ ከመሆናቸው የተነሳ ውሎ አድሮ ምን ይፈጠራል ብሎ ጥያቄ መጠየቅ የሚባል ነገር ያልፈጠረባቸው የነበሩ እንደሆነ ብዙዎች ይስማማሉ። ከነዚያ ሞራላ ቢሶች ቀጥሎ በሦስተኛ ደረጃ አህዴድን የተቀላቀሉት ደግሞ መደራጀትን በመሠረታዊነቱ ቢቀበሉም፤ ዋና ዓላማቸው “የአባትህ ቤት ሲዘረፍ አንተም አብረህ ዝረፍ” የሚባለውን ተረት የተከተሉ ናቸው። ማህበራዊ ሜዲያዎችን ሁሉ በመክፈትና ከተማሩት

ሙያ ውጭ እስከ መውጣት ሄደው ሌሎች ያገኙትን ጥቅም አንተስ ለምን አታገኝም እያሉ የዋህ እና አቅመ ደካማ የሆኑ የአሮሞ ተወላጆችን እጅ በመጣምዘዝ ወንጀል ውስጥ የነከሩ ናቸው። እነዚህ ተሰላፊዎች ከአንዳንድ ቀዳሚ ምርኮኛ አህዴድ ጋር በመጣመር ኮሚሽን ተቀባይ ሌቦች በመባል ይታወቃሉ። እነዚህ ሌቦች በአዲስ አበባ ዙሪያ የሚገኙ የነባር ነዋሪዎችን ይዞታ ሁሉ በትንሽ ዋጋ ወይም ያለምንም ክፍያ በመረከብ ሰዎችን ያለአንዳች ርህራሄ እያፈናቀሉ መሬታቸውን በመቸብቸብ በሀብት የደለቡ ናቸው። እነዚህ በጫሌነታቸው የሚታወቁበት ስልታቸው ተለዋዋጭ መሆኑና በስተመጨረሻም በመሬት ሽያጭ ኪሳቸው ሲሞላ የሚደበቁበትን መንግስታዊ ያልሆነ ድርጅትን ሁሉ አቋቁመው ሌላ ዘረፋ ውስጥ የገቡ ናቸው። በዚህም ሳይወሰኑ በተፈናቃይ ዜጎች ስም በሚሊዮኖች የሚቆጠር የሎቶሪ ዕጣ አዘጋጅተውና በግል ባንክ አማካይነት በመሸጥ ዕጣው ሳይወጣ ገንዘቡን ኪሳቸው የከተቱ ነፍስ በላ ወንበዴዎች ናቸው። አባይ ፀሐዬ የሚባል የሕወሓት ቀዳሚ አመራር ከነበሩት አንዱ በአሮሞ ተወላጆች ላይ ወንጀል የሠሩ፤ አሮሞን ያፈናቀሉና ተጠያቂም የሚሆኑት እነዚህ የአህዴድ አባላት የሆኑ እንደሆነ ገልጿል።

የመጨረሻዎቹ የአህዴድ ገጽታ ማደጎዎቹ ናቸው። እነሱም ከሁለት አቅጣጫ የተቀላቀሉ ናቸው። አንድም ከተወለዱበት ቤተሰብ ኑሮ ማነስ የተነሳ ከሕወሓት ካምፕ ተጠግተው የመላላክ ሥራ እየሰሩ ቡሌ እየተመገቡ የመማር ዕድልም አግኝተው ታማኝ ሆነው ያደጉ ናቸው። ማደጎዎቹና ብጤዎቻቸው አብዛኛዎቹ ከሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ጀምረው ክትትል እየተደረገባቸውና ፀረ ሕወሓት አቋም ያላቸውን ተማሪዎችንና መምህራንን የሚከታተሉና ፈተና ቀንቷቸው ከፍተኛ ትምህርት ተቋማት ቢገቡም ሁለት ዓይነት ግሬዶች (የኮርስና የድርጅት) እየተሰጣቸው ተመርቀው የሚወጡ ናቸው። በተለይ ከከፍተኛ ትምህርት ተቋማት ሲወጡ በመደበኛ ትምህርት ሲ አግኝተው በድርጅት ኤ ማግኘትን ይመርጣሉ። ሥራ ቦታ ላይ ሲመደቡም የሚጠቀሙት ከመደበኛ ትምህርት ዉጤት በበለጠ በድርጅት ውጤት ነው።

በማምታት የተካኑ ስለሆነ፤ ማደጎዎቹ ከሁሉም የአህዴድ ገጽታዎች የተውጣጡትን ይይዛል። በዚህ ቡድን ውስጥ ሀብት ያካበቱም ሆነ ያላካበቱ ይገኙበታል። ነገር ግን የፈላጊ ክፍያዎችን (finders fee) በመቀበል የቀድሞ አህዴዶችን ያደፈ እጅ ለማንፃት ሕጋዊና ሕገ ወጥ ሥራዎችን በመስራት፤ ሥነ ምግባር የጎደላቸውን ምሁራን በመግዛት ሕገ መንግስቱን ጭምር እስከ ማጠፍ ሲሄዱ ያለ የሌላ ኃይልን የሚጠቀሙ ናቸው። አስመሳይነታቸው ደግሞ በዴሞክራሲ ስም እየማሉ እና እየተገዛቱ የአህዴድን እጅ የሚያነጹ እየመሰላቸው ብዙ ይለፋሉ፤ እነሱ ሥልጣን ላይ እስከ ቆዩ ድረስ የአገሪቱ አንድነትም ሆነ የሕዝቡ እሴቶች ደንታ የማይሰጣቸው አስመሳዮች ናቸው። ሥልጣን ላይ ለመቆየት የሌላውን ሀብት እየዘረፉ የሌላውን ብሔር ምሁር ጭምር ከመግዛት የማይመለሱ ናቸው። የዳቦ ስማቸውም የለማ ቡድን (ቲም ለማ) በመባል ይታወቃሉ።

ምንም እንኳን የሰኔ 1983ቱ ኮንፌረንስ የብዙ ፓርቲዎች ስብስብ ቢመስልም፤ ከሕወሓት የብሔር ድርጅቶችን መፍጠርና ዛሬ ድረስ እያሳደረ ካለዉ ጭና የተነሳ ኮንፌረንሱ የአህዴዱ ብቻ ነበር ለማለት ይቻላል። ከአህዴዱ አባል ድርጅቶችም የወቅቱ ኢህዲን ሁሉንም ብሔር ብሔረሰቦች ይወክላል ካልተባለ በስተቀር በወቅቱ በኢትዮጵያ ውስጥ በሕዝብ ብዛት ሁለተኛ ደረጃ ላይ የሚገኘውን የአማራ ብሔርን የወከለ ድርጅት አልነበረም። ከዚህ ውጭ አስቂኝ በሚባል መልኩ የአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ እንደ አንድ የፖለቲካ ድርጅት ይሁን ምኑም ሳይታወቅ በኮንፌረንሱ ተወካለ መባሉ ነው።

የሽግግሩ ጊዜ ዕድሜ ያበቃል ተብሎ ታስቦ የነበረዉ በስድስት ወር ጊዜ ውስጥ ይሆናል ቢባልም ለሌላ ስድስት ወር በመራዘሙ በኢትዮጵያ የመጀመሪያ የተባለዉ ‘ሕዝባዊ ምርጫ’ በሚያዚያ ወር 1984 ተካሄደ። አነግን ጭምሮ የሽግግር መንግስቱ ተሳታፊ የነበሩ የብሔር ድርጅቶች በሕወሓት/ኢህዴዱ መዋከባቸውን በመግለፅ ከምርጫዉ ውድድር ራሳቸውን አግልለዋል። ብዙ ዓለም አቀፍ ታዛቢዎችም

ሕወሓት/ኢህአዴግ ተወዳዳሪ ፓርቲዎችን መፈናፈሻ በማሳጣት በምርጫው ውስጥ በነፃነት እንዳይሳተፉ አድርጓቸው እንደነበረ ምስክርነታቸውን ሰጥተዋል። ለሠላም ኮንፌረንሱም ሆነ ከዚያ በኋላ ባሉት ጊዜያት ሕወሓት/ኢህአዴግ በራሱ አምሳያ የቀረፃቸው ብዙ ፓርቲዎች እንዲፈጠሩ ሲያደርግ፤ አንድም ፓርቲ ተጠናክሮ ወጥቶ የሠልጣን ተጋሪ ወይም ተረካቢ እንዳይሆኑ ጫና ፈጥሯል። ኢህአዴግ ጫና ያደረገበትን ምክንያት ላሸስ አላን አንድ ባልታተመ ጥናቷ ውስጥ አንድ ማንነቱ ያልተገለጸ የሕወሓት ባለሠልጣንን በመጥቀስ እንደገለጸችው *‘We [the EPRDF] fought for 20 years, and it is not fair that any party born yesterday should compete with us. We will fight to keep the power.’* ብሏል ብላ ጽፋለች። «የሚቃወሙንን ሁሉ እንደጎርፍ እናጠለቀልቃለን» የሚለው የደርጉ መፈክርና «ሠልጣን ለማቆየት እንዋጋለን» የሚለው የሕወሓቱ ባለሠልጣን አባባል ምንም ዓይነት ልዩነት ሳይኖራቸው ወይም “ሠልጣንህን ከማጣት በላይ ውድቀት የለምና ሠልጣንህን ለማስጠበቅ የሚረዳህ እስከሆነ ድረስ ማንኛውንም እርምጃ ከመውሰድ አትበዝን” የሚለውን የኒኮሎ ማኪያቪን የጭካኔ አስተምሮ በመጠቀም የ1984ቱ ምርጫ የፓርቲዎችን ሕልውና እያቀጩ ያንድ ቡድን ወይም ያንድ ግለሰብ አምባገነንነትን የገነባበት ጊዜ ነበር። አምባገነንነት የአንድ ግለሰብ፣ ቡድን ወይም የአንድ ፓርቲ ፈላጭ ቆራጮነት ሲሆን የተቃዋሚ ፓርቲዎችን ሕልውናና የተለየ አስተሳሰብን የማይቀበልና የተለየ አማራጭ እናራምድ የሚሉትን ሁሉ በጠላትነት ፈርጆ በመግደል፣ በማሰር፣ በማሳደድ፣ በማድሄድ የሚያጠፋ ነው። ፍጽም በተመሳሳይ መንገድ ባይሆንም ታሪክ ራሱን ይደግማል እንደተባለው ሁሉ የኢህአዴግ አምሳያ የሆነው ብልፅግናም ኢህአዴግ በ1984 በሰራው ዓይነት ሁኔታ ሊገዳደሩ የሚችሉ የኦሮሞ ፓርቲዎችን (ኦፌኮ እና አነግን) አስቀድሞ ከጨዋታ ውጭ በማድረግ የ2013ቱን ምርጫ ተአማኒ አደርጋለሁ ብሎ ብቻውን ተወዳድሮ ብቻውን አሸንፏል።

ምናልባት ከቀደምት ገዥዎች ሕወሓት/ኢህአዴግ ለየት የሚያደርገው

አምባገነንነቱን በብልጠት ፖለቲካ መሸፈን መቻሉ ነው። ይኼውም ኃይሌ ሥላሴ ሥዩመ እግዚአብሔር ነኝ ሲል፣ መንግስቱ ሃይለማሪያም ደግሞ የሕዝብን አደራ የተቀበለ ብቸኛ መሪ ብሎ ፓርቲው ሲያንቆለጵጵሰው፤ ሕወሓት/ኢህአዴግ ግን በ1987 በፀደቀውና ሥራ ላይ ባለው ሕገ መንግስት አንቀፅ 29(1) መሠረት ማንኛውም ሰው ያለማንም ጣልቃ ገብነት የመሰለውን አመለካከት ለመያዝ እንደሚችል በመደንገግ ዲሞክራሲያዊ ማስመሰሉ ነው። በተጨማሪም፤ የዲሞክራሲ ሂደቱን ያመቻቻሉ የተባሉ የተለያዩ መንግስታዊ የዲሞክራሲ ተቋማት ለይስሙላም ያህል ነፃና ገለልተኛ ናቸው የተባሉ እንደ ምርጫ ቦርድ የመሳሰሉ ተቋማት እንዲቋቋሙ መደረጋቸው ነው። የኢትዮጵያ ፌዴራላዊ ዲሞክራሲያዊ ሪፑብሊክ ሕገ መንግስት በሥራ ላይ መዋሉን ለማሳወቅ የወጣው አዋጅ ቁጥር 1/1987 አንቀፅ 102 የምርጫ ቦርድ፤ በፌዴራልና በክልል የምርጫ ክልሎች ነፃና ትክክለኛ ምርጫ በገለልተኛነት እንዲያካሂድ ከማንኛውም ተፅዕኖ ነፃ የሆነ ብሔራዊ የምርጫ ቦርድ እንደሚቋቋምና የቦርዱ አባላትም በጠቅላይ ሚኒስትሩ አቅራቢነት በሕዝብ ተወካዮች ምክር ቤት ይሾማሉ ተብሎ ተደንግጓል።

በአገሪቱ የሚካሄዱ ምርጫዎችን ለመምራት እንዲችል በአዋጅ የተቋቋመው የምርጫ ቦርድም የፖለቲካ ፓርቲዎችን በበላይነት መቆጣተር የሚያስችለውን የምርጫ ሥነ ምግባር አዋጅ ቁጥር 662/2002 ወጥቶለታል። በዚህ ድንጋጌ ውስጥ እንደተጠቀሰው የምርጫ ቦርድና ሌሎች የዲሞክራሲና የፍትህ አካላት እንዲሁም መገናኛ ብዙሃን “ከማናቸውም የፖለቲካ ፓርቲዎች ተፅዕኖ በነፃና በገለልተኛነት ሕዝብን ማገልገል እንዳለባቸው” ያስገነዝባል። ይህ ሥራ ላይ ስለመዋሉ ወደፊት ታሪክ የራሱን ፍርድ የሚሰጥ ቢሆንም ብዙዎች የዚህ መመሪያ አንቀጾች አንድም በቦርዱ ተጥሷል፤ ወይም ለገዢው ፓርቲ በሚያመች ሁኔታ ሥራ ላይ እንዲውል ተደርጓል።

የምርጫ ቦርድ ገለልተኛነት ማጣት ጥያቄ ምልክት ውስጥ መግባት የሚጀምረው ለፖለቲካ ፓርቲዎች መግለጫ ከመስጠት ጀምሮ ይሆናል።

ለምሳሌም ታህሳስ 3 ቀን 2006 የኢትዮጵያ ብሔራዊ የምርጫ ቦርድ ለ2007ቱ ጠቅላላ ምርጫ ዝግጅት “የምርጫ አለመግባባት አፈታትና ቅድመ ማስጠንቀቂያ” በሚል ርዕስ ሥር ለአገር አቀፍ የፖለቲካ ፓርቲዎች ከፍተኛ አመራሮች በአዘጋጃው መግለጫ ላይ ስለምርጫ ቦርድ ገለልተኝነት መግለጫ ሲሰጥ የምርጫ ቦርድ ሥራ አስኪያጅ ፕሮፌሰር መርጋ በቃና ትንሽ እንኳን ይሉኝታ ሳይሰማው “አሁን በዓለም ላይ ከኢህአዴግ የሚበልጥ ዲሞክራሲያዊ ፓርቲ አለ ወይ?” ብሎ እየተደመመ ሲናገር ተደምጧል። እንደዚህ የሚናገር ሰው ያለበት አካል (ምርጫ ቦርድ) እንዴት ሆኖ ገለልተኛ ሊባልና ምርጫን የመሰለ ትልቅ ኃላፊነት የሚጣልበት ሊመራ እንደሚችል ጤነኛ አእምሮ ያለው ሰው ይፍረድ ብዬ ከማለፌ በፊት ዶክተር ብርሃኑ ነጋ (1998፡ 394) ከላይ በተጠቀሰው መጽሐፉ “በምንም ዓይነት ሁኔታ በዕውቀትም፣ በልምድም፣ በባህርይም እንደዚህ ዓይነት አቢይ ተቋም [ምርጫ ቦርድን] እንዲመሩ ኃላፊነት የሚሰጣቸው ሰዎች፤ የኢህአዴግ ዓይነት ኃይል ተቋቁመው ለሕሊናቸው ያድራሉ ተብለው ሊገመቱ የሚችሉ ሰዎች አይደሉም” በማለት የምርጫ ቦርድ ሰዎችን ብቃት ጥያቄ ምልክት ዉስጥ በሚከት ዓይነት ሁኔታ ጽፏል። ለቦርዱ ሥራ አስኪያጅ ውለታም በውጪ አገር የመንግስት፣ የሀገርና የሕዝብ ‘አምባሳደር’ ሆኖ ተሾሟል። (ዶ/ር ብርሃኑ ነጋ የኢህአዴግን የ1997 ምርጫን አስመልክቶ ብዙ ትንተናዎችን ጽፏል። መሠረት ያደረገውም ቅንጅት የተባለውን የፓርቲዎች ስብስብን በመምራቱ ጭምር ስለሆነ፤ ስለዚሁ ቅንጅት በዚህ መጽሐፍ አንድ ቦታ ላይ እንደማንሳ ለአንባቢያን እገልጻለሁ።)

የምርጫ ቦርዱ ሰብሳቢ እንዲያ መናገሩና ሌሎችንም የቦርዱ አባላት ጭምሮ ገለልተኝነት ማጣቱን መግለጹ የሚመነጩ የምርጫ ቦርድ ተፈላጊ ግለሰቦች ተመልምለው ለሕዝብ ተወካዮች ምክር ቤት ቀርበው የሚሾሙት በጠቅላይ ሚኒስትሩ አማካይነት ስለሆነና ጠቅላይ ሚኒስትሩ ደግሞ ከጠቅላይ ሚኒስትርነቱ በተጨማሪ የገዢው ፓርቲ ሕወሓት/ኢህአዴግ መሪና የሚኒስትሮች ምክር ቤት ሰብሳቢ፣ የአገሪቱ የጦር ኃይሎች ጠቅላይ አዛዥ፣ የደህንነቱና የፖሊስ ተቋማት የበላይ ኃላፊ

ሲሆን፤ በሌላም በኩል ሦስቱ የመንግስት አካላት (ሕግ አውጪ፣ ሕግ ተርጓሚና ሥራ አስፈጻሚ) አንዱ ሌላውን በማይቆጣጠርበት አገር ውስጥ የሚኖሩ ስለሆነ፤ የምርጫ ቦርዱ ባለሥልጣናት ፍርሃት ቢያድርባቸውና ያለምንም ይሉኝታ ገዥውን ፓርቲ ቢያመሰግኑ አይፈረድባቸውም። ፈታኝ የሆኑ ሁኔታዎች በሚያጋጥሙበት ጊዜ ፍርሃት ምን ሊያከትል እንደሚችል ለማድረግ ደገፋ ከላይ በተጠቀሰው መጽሐፉ (2012፡ 119) “*Fear is one major obstacle that can easily drift us out of the way when we face challenges.*” ብሏል። ከዚህ ላይ በሆነ ሁኔታ ደግሞ እንደ ከብት ሐኪሙ ፕሮፌሰር መርጋ በቃና ዓይነቱ ግለሰቦች ከሙያቸው ርቀው በሥራ ላይ የሚሰማሩ ከሆነና በተለይም የሙያ ሥነ ምግባር ያልተላበሱ ወይም የሙያ ሥነ ምግባራቸውን አወልቀው የሚጥሉ ከሆነ፤ ስለገለልተኝነታቸው ማሰቡ ጊዜና ጉልበት ከማባካን በዘለለ ብዙም አይፈይድም። ስለምርጫ ነፃ፣ ፍትሐዊና ተአማሚነት ስታሰብ የምርጫ ቦርድን አወቃቀር ከውስጥኩም አደረጃጀቱ ነፃ የሚሆኑበትን አብሮ ማሰብ ያስፈልጋል።

ስለሆነም፤ የኢትዮጵያ ብሔራዊ የምርጫ ቦርድ የሚባለውና የአገሪቱን የሠላም፣ የዲሞክራሲ፣ የሰብአዊነት ጥበቃና የልማት መሠረት ለመጣል የሚችል መንግስትን ለመመስረት የሚያግዝ ነው ብሎ መጠበቁ የፖለቲካ የዋህነት ይሆናል። ፖለቲካን በየዋህነት መስራት አይቻልም እያልኩ አይደለም፤ ምክንያቱም በሰጥቶ መቀበል ውስጥ የፖለቲካ የዋህነት ሊኖር ስለሚችል ነው። ይህንንና በሌሎችም አፈፃፀም የምርጫ ቦርድ ከገለልተኝነት በተቃራኒ በመቆሙና ለሁሉም ዜጎች የሚመች የፖለቲካ ሥራ ባለመስራቱ የኢትዮጵያ የፓርቲ ፖለቲካ እንዲሸመደመድ በማድረግ ውስጥ ምን ሚና እና ምን ያህል ክፋት እንደተጨመተ ለመግለፅ ያህል ብቻ ነው እዚህ ላይ የገባው። እዚህ ላይ በዋናነት ሊሰመርበት የሚገባው ነገር ቢኖር በኢትዮጵያ ምርጫ ሥራ ውስጥ እውነተኛና ገለልተኛ የምርጫ ቦርድ ቢኖር ኖሮ የተወዳዳሪ ፖለቲካ ፓርቲዎች ተወካዮች ወይም የምርጫ ታዛቢዎች የሚባል የሰው ኃይል መመደብ አስፈላጊ አይሆኑም፤ ወይም ይኑር እንኳን ቢባል ያንን ያህል

ሰፊ ቁጥር አስፈላጊ ላይሆን ይችላል። በጣር የሚገኝ ገንዘብም ላይባክን ይችላል። ይህም ብቻ አይደለም፤ ምርጫ ለሚመስል ነገር፤ በርግጥ ግን ምርጫ ላልሆነ ነገር፤ ግርግር ፈጥሮ የዚህችን ድሃ አገር ትንሽ ሀብት ማባከንም ባላስፈላገ ነበር። እንግዲህ ፌዴራላዊ የመንግስት ሥርዓት እንዲቋቋምም ሆነ ዲሞክራሲ እንዲያብብ ሰፊ ሚና ይኖራቸዋል ተብለው ከተቋቋሙት የዲሞክራሲ ተቋማት ውስጥ የምርጫ በርድ ዕጣ ፈንታ እንዲህ ሆኖ ካበቃለት፤ ሌሎች ምን ሊሆኑ እንደሚችሉ መገመት የሚቻል ስለሆነ፤ ይህንን እዚህ ላይ ቆም አድርጌ፤ የፓርቲ ፖለቲካን ያሽመደመዱና ሌሎች ለኢትዮጵያውያን ፌዴራላዊ አንድነት ደንቃራ የሆኑ የሕወሓት/ኢህአዴግ እኩይ ድርጊቶችን በቀጣይነት አመለክታለሁ።

የአገራችንን የፓርቲ ፖለቲካ ካቀጨጨፍን ውስጥ አንዱ የኢህአዴግ የአውራ ፓርቲነት (*dominant party*)፣ አብዮታዊ ዲሞክራሲ እና ልማታዊ መንግስት የሚባሉ አደንቋሪ ፖለቲካዎች ናቸው። አደንቋሪ የሚያስብላቸው ደግሞ እኛ ከሌለን ሀገር ብሎ ነገር ሊኖር አይችልም ብለው የአሁያ ተረት መደስኮራቸው ነው። ሕወሓት እንደምሳሌ አድርጎ የሚወስዳቸው በዓለም ላይ የአውራ ፓርቲ አመራርን የሚከተሉ አገሮች ብዙ ናቸው፤ ቻይና፣ ጃፓን፣ ሴንጋሪ፣ ሩሲያ፣ ኬንያ፣ ዚምባብዌ፣ ዩጋንዳ፣ የመሳሰሉ አገሮች ጥቂቶች ናቸው። እነዚህ አገሮች አውራ የሚባሉ ፓርቲዎቻቸው የተቋቋሙበት ጊዜና ሁኔታ አሁን ኢትዮጵያ ካላቸበት ጊዜና ሁኔታ ጋር ሲተያይ ለየቅል ናቸው። ለምሳሌ የጃፓን ፓርቲ የተቋቋመው የጃፓን ሚሊታሪዝም ከተደመሰሰ ከሁለተኛ የዓለም ጦርነት በኋላ ሲሆን፤ እነሱም የጃፓን ሚሊታሪዝም የመራው ዓይነት ፓርቲ እንደገና በአገራቸው ውስጥ ላለማየት ስለሚፈልጉ አሁን ሥልጣን ላይ ባለው ፓርቲ ብቻ እንዲኖሩ የሙጥኝ ያሉበት ነው። የጃፓንን አውራ ፓርቲ ከሌሎች አገሮች ለየት የሚያደርገው አባላቱ የአንድ ፓርቲ አገር ቢሆኑም መንግስት ለመምራት የሚወዳደሩት ግለሰብ የፓርቲ አባላቱ ግን ከፓርቲው ፖሊሲ እስከ መለየት ድረስ የሚያደርስና ሊያሰራቸው የሚችል፤ እንዲሁም በሕዝብ ዘንድ መሠረታዊ ሊሆን የሚችል የራሳቸውን ፖሊሲ ቀርፀው በሚያቀርቡት የማህበረ ኤኮኖሚያዊ ዕድገት

ፖሊሲ መሠረት ይለያሉ። ማለትም የሚመረጡት መሪዎች የጃፓንን ሁለንተናዊ ዕድገት ማስመዝገብ የሚችሉ በተግባር የተመሰከረላቸው ናቸው። The Asian Aspiration (2020: 29) በማለት እነ Greg Mills በአዘጋጁት መፅሐፍ ውስጥ “Japan’s industrialization was based on three key elements: a strong private sector, a supportive state and an ability to adapt and absorb outside influences, including technology, ideas, machines and capital.” እሳቤዎች የጃፓን አውራ ፓርቲ መገለጫዎች ናቸው።

በጃፓን አገር የፓርቲ አባላቱ እከክልኝ ልከክልህ በሚል ፈሊጥ በሕዝብ ሀብት ላይ ፊጥ የማይሉ ስለሆነ ብቸኛ ወይም አውራ ፓርቲ ሆነው ለረጅም ጊዜ ሥልጣን ላይ እንዲቆዩ አስችሎአቸዋል። በኢህአዴግ ኢትዮጵያ ግን የግል ክፍለ ኤኮኖሚው እንዲቆረቁዝ ይደረጋል፤ መንግስት አልሞ ድጋፍ ካለማድረጉም በላይ ሬድኤት ሰጪ አገሮችና ድርጅቶች ለኢትዮጵያ ከሚያደርጉት እገዛ እንኳ ሳይቀር እየቆነጠሩ በግል የባንክ አካውንታቸው ያጠራቅማሉ፤ በተጨማሪም የውጪ ዕውቀትን፣ ቴክኖሎጂን፣ ማሽንና ካፒታልን ወደ አገር ውስጥ ማስገባት ላይ ዳተኛ ከመሆናቸውም በላይ የሀገርን ሀብት በመዝረፍ ላይ የተሰማሩ ሌቦች ይበዙባቸዋል። ስለሆነም፤ የጃፓን ዓይነት አውራ ፓርቲ ጋር አያነፃፅራቸውም። በነገራችን ላይ ቀዳማዊ ኃይሌ ሥላሴ ወደ ሥልጣን በመጣበት ወቅት ላይ የኢትዮጵያ እና የጃፓን የዕድገት ደረጃ ተመሳሳይ ደረጃ አከባቢ ላይ እንደነበረ አጥኚዎች ይገልፃሉ። ነገር ግን ልዩነት የተፈጠረው የኢትዮጵያ መሪዎች እንወደዋለን ለሚሉት ሕዝባቸው የሚጠበቅባቸውን ያህል አለመስራታቸው ትልቁ ችግር ሆኖ ስለቆየ ነው። በነገራችን ላይ ጃፓኖች አሃዳዊ የመንግስት አስተዳደር የሚከተሉ ቢሆንም ሥልጣንን ለየክፍለ ሀገራት ያከፋፈሉ ናቸው።

ሌላዋ ባለአውራ ፓርቲዋ ቻይና በዓለም በሁለተኛነት ጠንካራ የሚሰኝ ኤኮኖሚ የገነባች አገር ነች። ነገር ግን ቻይና በአገሯ ውስጥም ሆነ በዓለም አቀፍ ደረጃ ለሰብአዊነት የሚትሰጠው ቦታ ወይ ጨርሶ የለም፤ ወይም

ደግሞ እጅግ በጣም አናሳ ነው። ዜጎችን ማዕከል የማያደርግ የኤኮኖሚ ፖሊሲና ዕድገት የገዢው ፓርቲ አባላትን ማዕከል ያደረገ ስለሆነ፤ ምሳሌነቱ ዛሬ ዓለም በደረሰበት የ21ኛው መቶ ዓመት ላይ የቻይና ዓይነቱ አውራ ፓርቲ አመራር ምሳሌነት ተቀባይነቱ እጅግ እጅግ በጣም አናሳ ነው። ምክንያቱም፤ የዜጎችን መብት የማይጠብቅና ሰብአዊነትን ግምት ውስጥ የማያስገባ በአውራ ፓርቲ የተመራ ዕድገት ምንም ያህል ዕድገት ይሁን፤ ምንም ያህል ድንጋይ በድንጋይ ላይ ቢቆለል፤ ዛሬ የዓለም ሕዝቦች ከደረሱበት የዲሞክራሲ ዕድገት ደረጃ ሰብአዊነት የሚጎድለውን የቻይናምን ሆነ የኢትዮጵያን ዓይነት አውራ ፓርቲ አገዛዝ አይሹም።

ሴንጋፖር በአውራ ፓርቲ የሚትመራ ሀገር ቢትሆንም ለዕድገታቸው ተጠቃሽ የሚሆነው የአውራው ፓርቲያቸው ሚና ሳይሆን ከፍተኛውን አስተዋጽኦ ያደረገው የደቡብ ምስራቅ እስያ አገሮችን ከኮሚኒዝም መስፋፋት ለመከላከል እነ አሜሪካ የሰጡት ገደብየለሽ ሁሉን አቀፍ ዕርዳታ ነው። ሴንጋፖርቶች የተሰጣቸውን ሀብት ሁሉ ኪሳቸው ሳይከቱ ወይም ወደ ውጪ ባንኮች ሳያሸሹ ለአገራቸው ዕድገት በአግባቡ በመጠቀማቸው ዛሬ ከደረሱበት የዕድገት ደረጃ ላይ ደርሰዋል። ሰንጋፖርቶች የሚፈልጉትና መስራት ያለባቸውን ሥራዎች በቅደም ተከተል አስቀምጠዋል። ሀገራቸውን ከድህነት ለማላቀቅ በመጀመሪያ ካፒታልና የግል እንሽስትመንት እንደሚያስፈልጋቸው ተረዱ። እነዚህን ከማፈለግ ጋር ስለሚሠሩ ሥራዎች ቅደም ተከተል ለማውጣት ቻሉ። መሬትን ምርታማ ለማድረግ፣ የቤት ችግርን ለመፍታት፣ የሥራ ዕድልን መክፈት እና እንሽስትመንትን ለማስፋፋት ተበርታተው ተነሱ። ምናልባት፤ የኢህአዴግ ሰዎች ቢጠየቁ እኛም አድርገናል ይሉ ይሆናል። ላለማድረጋቸው ሰፊ ዝርዝር ውስጥ ሳይገባ የመሬት አስተዳደርን የሕዝብና የመንግስት ብለው የኢህአዴግ ፓርቲ አባላት ብቻ የሚቸበችቡት ማድረጋቸውን መስማት አንጀት የሚያቆስል ነው። የቤት ችግርን ለመፍታት ደሳሳ የድሃ ጎጆዎችን ማፍረስ እንጂ በበታው ላይ የድሃ ሕዝቡን ዐቅም የሚመጥን የሚገነባ የለም። ሲብስ ደግሞ የተገነቡ ኮንዶን ቤቶች የግንባታ ጥራት ከማጣታቸው በላይ የኢህአዴግ

ካድሬዎች እሱንም ብዙ ቁልፎችን በመረከብ ይቸበታል። በተከፈተው ትንንሽ የሥራ ዕድሎች ላይ አንድም የማይሰሩ ወይም የማያሰሩ ገጣባ ካድሬዎች ተመደቡ። እንሸሽታለን እንዳይበረታታ ቀማኛ ካድሬዎች ተመደቡ። ጥፋተኞች ተለይተው እንዳይጠየቁ ፍቱን መፍትሔው ሆኖ ያገኙት የዘረፉትን መከፋፈል ነው። ሌቦች ከስርቆት ጊዜ ይልቅ ሲከፋፈል ነው የሚጣሉት የሚባለውን ንቅተው ተቆጣጥረውታል። ስለሆነም፤ ኢትዮጵያም እንደ ሰንጋፖር አልበለጸገችም፤ አውራ ፓርቲውም ከምሽት ሊያልፍ አልቻለም። ሰንጋፖሮች የልማት ዕቅዳቸውን ጀምረው ዛሬ ከደረሱበት የብልፅግና ደረጃ ለመድረስ ከ30 እስከ 33 ዓመታትን ብቻ ፈጅቶባቸዋል። የኛዋ የባለ 3000 የነፃነት ዘመኗን ጠብቃ የኖረች አገር ኢትዮጵያ ዜጎች ሆዳቸውን እየፎክቱ የሚያድሩባት ነች። ምናልባት በእጅ የሚሄደው የሕወሓት/ኢህአዴግ አውራ ፓርቲ ፖለቲካ የዜጎችን የድህነት ጊዜ ለማራዘም ካልሆነ በስተቀር ፋይዳ የለውም። በዚያው ማህበር ውስጥ የነበረችና በየጊዜው በመፈንቅለ መንግስት የምትናጠው ታይላንድ የማህበሩ አባል፤ ያገኙትን ዕርዳታ ሁሉ በአግባቡ ባለመጠቀማቸው፤ ዕድገት እንኳን ቢኖራቸው ዛሬ ሴንጋፖር ከደረሰችበት ደረጃ ጋር ሲነፃፀር እኩል አይደለም። ምክንያቱ ደግሞ ዛሬ ኢትዮጵያችን ውስጥ እየታየ እንዳለው ዓይነት ለአገር የተሰጣቸውን ዕርዳታ የመንግስቱ ባለሥልጣናት የተለየ ጥቅም የሚያገኙበትን ድርጅቶች (favored firms) ውስጥ በመኖራቸውና ይካበታል የሚባለው ሀብት በመመዝበሩ እንደ እስያ ታይገር ኢኮኖሚ ለማደግ ገና ሌላ ሦስት ሺህ ዘመን ሳይጠይቅ አይቀርም።

የኬንያና የዚምባብዌ አውራ ፓርቲነት የተመሠረተው ፀረ ቅኝ አገዛዝ ትግል በሚደረግበት ወቅትና ሁኔታ ጋር ተያይዞ ነው። የእነዚህ ፓርቲዎች መሪዎች የነበሩና ዛሬም ሥልጣን ላይ ያሉት መሪዎች (የዚህ መጽሐፍ የመጀመሪያ ዕትም ከመዉጣቱ በፊት የነበሩት) የፀረ ቅኝ አገዛዝ ትግል መሪዎች የደም ግንኙነት ያላቸው ዜጎችና ሌሎች ፖለቲከኞች ነበሩን ታሪክ ተጠቅመው፤ የሥልጣን ምንጭ የሆነውን ሕዝቦቻቸው አንገታቸውን ቀና አድርገው እንዳያዩአቸው ያደረጉ ናቸው። ወይም ዩጋንዳን የሚገዛ ፓርቲን

የመሰላሉ ፓርቲዎች ቀደምት አምባገነን መሪዎቻቸውን በረጅም ጊዜ የትጥቅ ትግል ያስወገዱና የሕዝብ የሥልጣን ባለቤትነትን የውለታ ክፍያ አድርገው ቅሚያ የፈፀሙ ናቸው። ስለሆነም፤ አንድ ሕዝባዊ አመፅ ወይም ወታደራዊ መፈንቅለ መንግስት ከሥልጣን እስከሚያስወግዳቸው ድረስ ራሳቸውን ከሕዝቡ በላይ የሥልጣን ምንጭና አድራጊ ፈጣሪ አድርገው ያስቀመጡ ናቸው። ምንም እንኳን ኬኒያ የአንድ ፓርቲ የበላይነት የሚታጠብቅ አገር ቢትሆንም፤ አንዳንድ መረጃዎች እንደሚያመልክቱት ኢትዮጵያ ዛሬ ጎረቤት ኬንያ ከደረሰችበት የዕድገት ደረጃ ላይ ለመድረስ ኬንያ ቢያንስ ለሃያ ወይም ሰላሳ ዓመታት ቁማ ኢትዮጵያን መጠበቅ ይኖርባታል።

ዛሬ በ21ኛው መቶ ዓመት ላይ የዓለም የፖለቲካና የግንኙነት ሁኔታ በጣም አጭርና የተቀራረበ (ሉላዊነት) በሰፈነበት ጊዜ ዉስጥና ባለአውራ ፓርቲ መንግስታት ዉስጥ የሚከናወኑ ሥራዎች በግልፅ እየታወቁ፤ የሕወሓት/ኢህአዴግ አዉራ ፓርቲነት መለዮ ሁሉንም የአገሪቱን ዜጎች እንደሚያስማማ ሊረዱ የሚችሉ ይመስለኛል። ምክንያቱም ሲዳማ፣ ኦሮሞ፣ ሐዲያ፣ ጋሙ፣ ካፍቶ፣ ሻክቶ፣ የመሳሰሉት ሕዝቦች ከአበሾች ወረራ በፊት ጀምሮ የየራሳቸው ልማዳዊ ዲሞክራሲያዊ አስተዳደር ስለነበራቸው፤ እንደዚህ ዓይነት የቆየና የኋላ ታሪክ ያላቸው ሕዝቦች የአንድ ወይም የጥቂት አምባገነንነት አውራ ፓርቲ አገዛዝ ይጎረብጣቸዋል። ስለዚህም፤ የአውራ ፓርቲ ፖለቲካ ከኢትዮጵያ ሕዝቦች በተለይም ባህላዊ እሴቶቻቸው ለተለያዩ የሕብረተሰብ ወገኖች አክብሮት ለሚሰጠው ከኦሮሞና ከደቡቡ ሕዝብ እሴቶች ጋር አይዘልቅም። ኦሮሞን ጨምሮ የሌሎች የደቡብ ብሔር ብሔረሰቦች ሕዝቦች አመራር በሰው መብት ወይም እኩልነትን የሚያምን እሴት (egalitarian) ሲሆን የዚህ ተቃራኒ የሆነው የሐበሻ ዝሪያ ያላቸው ሴሜትኮች ደግሞ ደረጃን የጠበቀ ተዋረድ (hierarchical) የሆነ ነው። ሁለቱ እሴቶች ከመጣጣም ይልቅ የመራጋጥ ስሜት ይታይባቸዋል።

የሕወሓት/ኢህአዴግን የአውራ ፓርቲነት መስመር እየገዘፈ እንዲሄድ

ያደረጉት አምስት ዋና ዋና የሕወሓት/ኢህአዴግ መሠረታዊ ችግሮች ናቸው። እነዚህ ለፓርቲ ፖለቲካ መጫጫት በቀደምትነት ተጠቃሾች የሆኑት የሕወሓት በቁጥር አናሳ ከሆነ ሕዝብ መምጣት፣ ሙሶኝነት፣ ኪራይ ሰብሳቢነትና የመልካም አስተዳደር እጦት ናቸው። በአጭር አጭሩ እንመለከታለን።

ሳቢም ሆነ ገሬ ሁኔታ ሊባል ይችላል፤ ሕወሓት በአውራ ፓርቲ አካሄድ ላይ እንዲያተኩር የገፋፋዉ ከሌሎች ሕዝቦች ጋር፤ በተለይም በተቀናቃኝነት ከፈረጃቸው የአማራና የኦሮሞ፣ መለስ ባለ ደረጃም ቢጠቀስ ከሲዳማና ወላይታ፣ እንዲሁም ከሌሎች ጋር ሲነፃፀር አነስተኛ የሚባለውን የሕዝብ ቁጥር በመወከል ሥልጣን ላይ የተቀመጠ ነው። አነስተኛ ቁጥር ያላቸውን ሕዝቦችን (minority) የሚወክሉ ፓርቲዎች ደግሞ በብዙሃን እንደሚዋጡ በመገመት ዘወትር በሥጋት ውስጥ ስለሚኖሩ በብዙሃን አስተዳደርና የጥቂቶች መብት መከበር (majority rule and minority rights respect) የሚለውን የዴሞክራሲ መርህ እንደመርህ ቢቀበሉትም እውነት ነው ብለው በድርጊት ለማየት አይፈልጉም። በመሆኑም የአውራ ፓርቲ ሕልውናን ከወቅታዊ ሁኔታ ውጭ በሆነ ሁኔታ ሥራ ላይ ለማዋል የማይፈነቅሉት ድንጋይ የለም። ለሸስ አላን (2002: 9) አታጭን በመጥቀስ *“The TPLF was politically weak when it came to power, because it represented less ten percent of the population.”* ብላ የፃፈችው ሐሳቤን ያጠናክራል። ሕወሓት አራት ኪሎ ባለው ወንበር ላይ ቁጭ ካለም በኋላ እንኳን በ21ኛው መቶ ዓመት ላይ ሆኖ እና የዓለም የዲሞክራሲ ዕድገት ከደረሰበት ደረጃም ሆነ የኢትዮጵያ ሕዝብ በሚጠይቀውና በሚፈልገው መሠረት፤ ኢትዮጵያን እየገዛም ይሁን እያስተዳደረ፤ ዛሬም ቢሆን ሕወሓት በቁጥር አናሳ ከሆነው መምጣቱን በማሰብ ከትግራይ ነፃ አውጭነቱ፤ በሌላ አገላለፅም ከጦረኛነቱ ራሱን አላላቀቀም። ወይም በቅርብ ጊዜ ይላቀቃል ተብሎም ለመጠበቅ ደግሞ ምቹ ሁኔታ ላይ አይገኝም። ላለመቀየሩም አንድ አቢይ ምክንያት ሊሆን የሚችለው ከአናሳ የሕዝብ ቁጥር ካለው ብሔር የመጣ ስለሆነ፤ ከዕለታት አንድ ቀን የዴሞክራሲ ትግሉ እየጎለበተ ቢሄድ የሚያጓጉዘው

ከተት አይኖርምና በየክልሉ የበተናቸውንና መሰብሰብ የሚችላቸውን ዜጎችንና ሀብቱን ስብሰቦ ወደ ትግራይ ለመግባት፤ ለዚህም የሚያበቃ አስገዳጅ ሁኔታ ከሌለ እራሱ በፈጠራቸው ዴሞዎች (PDOs) ጋር የራሱን ሥራ እየሰራ መቆየት አስቦ ይሆናል። ሰላምን ስምም ስለነዚያ ዴሞዎች በኢህአዴግ ፍፃሜ መጽሐፉ (ገፅ 157) ሲፅፍ፤ አሮምያ አቋቸውን መግለፅ የማይችሉ፤ ነገር ግን በኮታ ብቻ የሚወከሉ ግዑዝ ፖለቲከኞች ይሞሏቸዋል ያለው፤ ባለአዉራ ፓርቲ ሕወሓትን ተንከባካቢ ፓርቲዎች መኖራቸውን ለመግለፅ ፈልጎ ነው። እነዚያ የራሳቸው የፖለቲካ አጀንዳ የሌላቸው ዴሞዎች ክፋታቸው የራሳቸው የፖለቲካ አጀንዳ ይዘው አለመቋቋማቸው ብቻ ሳይሆን ሕዝባዊ ትግል በሚመሩ ድርጅቶች ላይ የሌለ ጥላቻ በመፍጠር፤ የተለያዩ ስሞችን በመለጠፍ ለአናሳው ሕወሓት ሥራ ሲሉ ያሳድዷቸዋል፤ በነፃነት እንዳይንቀሳቀሱ ያደርጓቸዋል። ሌሎች ደግሞ በመናፈሻ ጥቅሞች ተደልልለው ፓርቲ መሠረትን በማለት ገዥዎቻቸው ምን እንደሚሏቸው እንኳን በወጡ ሳይረዱ፤ እንዲያውም አይቻልም በማይባልበት ዓይነት ሁኔታና ቦታዎች ሁሉ እየገቡ ከሰብአዊነት ወደ እንስሳነት እየተቀየሩ የሐሳብ ልዩነት ያሳየውን ዜጋ ሁሉ በጠላትነት ይፈርጃሉ። በዚህም መሠረት ለሕዝቦቻቸው ዴሞክራሲና ነፃነት የሚታገሉትን ዜጎች ሐሳባቸውን በሐሳብ ማሸነፍ ስለማይችሉ በጥቅም በመደለል፤ በማሳሰር፤ ስማቸውን በማጠልሸት፤ ከአገር በማሳደድ፤ እራሳቸውንና ቤተሰቦቻቸውን ለኤኮኖሚያዊ ትግር በማጋለጥ፤ ወዘተ ወንጀል በመፈጸም የገዥውን ፓርቲ ፍላጎት ያሳካሉ። ላቮስ አላን (2002፡ 39) አሁንም በጥናቷ እንደገለጸችው “The organizations that became members of the EPRDF were to a large extent created by the TPLF itself and did not initially have any popular base.” መረራ ጉዳናም (2003፡123) ይህንኑ የአላንን ሐሳብ በሚያጠናክር ሁኔታ፤ “. . . PDOs are not locally and independently initiated political groups, but, TPLF created ‘Peoples Democratic Organizations’ for the control of non- Tigiryan ethnic groups of the country.” ብሏል። በአሮም ብሔር ስም የተቋቋሙ ዴሞዎች ዓይናቸውን በጨው ታጥበው እነሱ ከአቅም ማጣት የተነሳ ማሸነፍ አልቻሉም እንጂ ኢትዮጵያ ውስጥ የተደረጉት ምርጫዎች ሁሉ

ዴሞክራሲያዊ እንደነበሩና በወንጀል በመጠርጠራቸው እንጂ በፖለቲካ ሐሳብ ልዩነት ምክንያት አንድም የታሰረ ሰው እንደሌለ በማስረገጥ ያለምንም ሐፍረት የጋራ መግለጫ የሰጡ ናቸው።

ሕወሓት እነዚህን በበላይነት የሚቆጣጠራቸውን ዴሞዎች በተሰጣቸው ትዕዛዝ መሠረት ማከናወናቸውን የሚያረጋግጠውና የአውራ ፓርቲነቱ ዓላማ ሥር መስደዱን የሚረዳው አምስት ለአንድ በሚባል የቁጥጥርና የጥርነፋ ሥራ በማሰራት ነው። ሕወሓት/ኢህአዴግ የማይቆጣጠረው የፖለቲካም ሆነ ሕዝባዊ ማህበር ቢኖር ሃርድ ኮር እያለ ያሳድዳል፤ ከአሸባሪነት ጎራ ይፈርጃል። ለቁጥጥራቸውም የሚሰጡት ምክንያትና አንዳንዶች እንደሚያስወሩላቸው ሕወሓት/ኢህአዴግ አውራ ፓርቲ እንዲሆን የገፋፋው ያለውን የአገሪቱን የሰውም ሆነ ሌላ ሀብት ሳይበታተን (ከኢህአዴግ የታከቲክ ብተና ወዲህ ደግሞ መደመር) ለአገር ግንባታ እንዲውል አስቦ ነው የሚሉ አሉ። ነገር ግን የአውራ ፓርቲነት አባዜው የሚመነጩ ከነባር ምንጮች አልፎ በትኩረት ከመጣው ታሪኩ ይሆናል። ሕወሓት በትግራይ ግዛት በአሲምባ ተራራ ሥር የተጠለለውን የኢሕአፓ ሠራዊት አሰድዶ መታና ርዝራዥ አካሉን ደግሞ ኢህዲን ብሎ ስም በመስጠት ዋጠው። የአዲስ አበባው ኮንፌረንስ ሲጠራ ሕብረ ብሔር ፓርቲዎችን በማስወገድ ኋላ ላይ ደግሞ በ1984ቱ የአካባቢ ምርጫ ጊዜ ደግሞ ሌሎችን የሱ ተቀጥላ ያልሆኑና የራሳቸው ነፃ ሐሳብ ያላቸውን በማዋከብ አስወገዳቸው። ከዚያ በኋላ ባሉት ጊዜያት ውስጥ ተቃዋሚ ሆነው ለተመሠረቱት ፓርቲዎች በበላይነት የሚያዙባቸውን የመንግስት መዋቅሮችን በመጠቀም ሠላም የነሷቸውና አሁንም ከፍተኛ ጫና የሚፈጥሩባቸው ስለሆነ የሕወሓት/ኢህአዴግ የአውራ ፓርቲነት ስሜት አብሮ ተወልዶ አብሮ ያደገ ክፉ ባህርይ ነው እንጂ በምንም ዓይነት መመዘኛ የሕዝብ ዓላማና ሰልፉ ሳይበታተን ለአገር ግንባታ ለማዋል የዘየደው ዘዴ አይደለም። ሲጠቃለል፤ አውራ ፓርቲነት የተለያዩ አመለካከት ያላቸውን የኢትዮጵያ ሕዝቦችን በአገር ስሜት ማስተባበርና ማሳተፍ የማይችል ከሶሻሊዝም ወይም ከቻይናዊ አዲሱ ዴሞክራሲ የተቋጩ ነፃ ያልሆነ ዲቃላ አመለካከት ነው።

የሕወሓት/ኢህአዴግ የአውራ ፓርቲነት አባዜ ወንበሩን ከተረከበው የብልፅግና ፓርቲም ሊላቀቅ አልቻለም። ብልፅግናም እንደቀዳሚው ሕወሓት አንደኛ ከትንሽ እስከ ትልቅ ያሉ ተገዥ ሊሆኑ የሚችሉ ፓርቲዎችን በማባበልና ያልተቀደሰ ትብብር በመፍጠር እየዋጣቸው ይገኛል። በተለይም ለሕዝብ ዓላማ ቃል ገባን በማለት ዘር ሲሉ ደግሞ በመናኛ ጥቅማ ጥቅም ሊገዙ የሚችሉትን እየገዛቸው ይገኛል። ሁለተኛና ትልቁ የገዥው ፓርቲ ወደ አውራ ፓርቲነት እየተሸጋገረ ያለው ምንም ዓይነት ሚና መጫወት የማይችለው ፓርላማው በሚያወጣው አዋጅ እንደ የኢትዮጵያ የምርጫ፣ የፖለቲካ ፓርቲዎች ምዝገባና የምርጫ ሥነ ምግባር አዋጅ ቁጥር 1162/2011 በመሳሰሉ መሳሪያነት እየተጠቀመ የተለየና ነፃ አስተሳሰብ የሚያራምዱትን ፓርቲዎች አባላትን በተለይም የመንግስትና የግል ድርጅቶች ተቀጣሪዎች የሆኑትን በስልት በማዳከም ነው። የዚህ አዋጅ በተለይ ሁለት አንቀጾች የተቃዋሚ/ተፎካካሪ ፓርቲ አባላትን በተለይም የመንግስትና የግል ድርጅት ሠራተኞችን በኤኮኖሚ እንዲጎዱ በማድረግ ያንበረክካቸዋል። እንደ አዋጁ አንቀጽ 2(29) ትርጓሜ “የመንግስት ሰራተኛ ማለት በፌዴራል ወይም በክልል መንግስት መስሪያ ቤት ተቀጥሮ የሚሰራ ሰው ነው። ሆኖም ሚኒስትሮችን፣ ሚኒስትር ዴኤታዎችን እንዲሁም በተመሳሳይ ደረጃና ከዚያ በላይ የሆኑ የፌዴራልና የክልል የመንግስት ተሟላቶችን የሕዝብ ተወካይ ምክር ቤትና በየደረጃው ያሉ የክልል ምክር ቤትና የፌዴሬሽን ምክር ቤት አባላትን አይጨምርም።” በማለት ኮሮጆ በመገልበጥ የሥልጣን ወንበር የተቆናጠጡትን ባለሥልጣናት ነፃ ያደርጋል። ብልፅግና ፓርቲ ወደ አውራ ፓርቲነት የሚያደርገውን አካሄዱን ማመቻቸቱን በዚህ አንቀጽ ብቻ ሳይወሰን በዚያው አዋጅ አንቀጽ 33(1) ለ ምርጫ ተወዳዳሪም ሆነ ቤተሰቡ ወደ ምርጫ ውድድር ከገቡበት ቀን ጅምሮ የማይመገቡ ይመስል “የመንግስት ሰራተኛ በሕዝብ ምርጫ ለመወዳደር ተወዳዳሪ ሆኖ ሲቀርብ የምርጫ ቅስቀሳ በሚካሄድበት ወቅት እና ምርጫው በሚከናወንበት ጊዜ ያለደመወዝ ፈቃድ እንዲሰጠው ይደረጋል።” በማለት ኢ-ሰብአዊ ድንጋጌ ደንግዳል። በዚህ ድንጋጌ መሠረት በተቃዋሚ

ፓርቲ መስመር የተደራጀ የፓርቲ ሰዎች አንድም የተለየ መስመር እንዳይከተሉ፤ ከተከተሉም ደግሞ ተቃዋሚ ፓርቲዎችን ወክለው ለምርጫ ውድድር እንዳይቀርቡና ቢቀርቡ እንኳን በሚወዳደሩበት ጊዜ ደመወዝ የማይከፈላቸው ስለሆነ፤ የገዢው ፓርቲ አባላት ብቻ በአንቀፅ 2(29) መሰረት በተሰጣቸው ትርጉም ምክንያት ያለተቀናቃኝ አውራ ፓርቲ ሆነው ለመውጣት የዘየዱት ዘዴ ለመሆኑ ግልፅ ነው።

የሕወሓት/ኢህአዴግ ሌላው ችግር አብዮታዊ ዲሞክራሲ የተባለው አመለካከት ነው። አብዮታዊ ዲሞክራሲ ሲባል ሕወሓትን ላቋቋሙ አባሎቻቸው የወገነ ነው። የኢትዮጵያ ሕዝቦች አብዮት በሚባለው ቃልም ሆነ ፅንሰ ሐሳብ በጣም የተሰላፍ ናቸው። በተለይ ደግሞ “አብዮት ልጆቿን ትበላለች” የሚባለውን የደርግ አባባል ሕዝቡ ከቀይና ነጭ ሽብሮች ጋር በማያያዝ መጥፎ ትዝታ ስለአሳደረበት ምን ያህል እንደሚዘገንን መግለፅ ያስችግራል። ለዚያውም ደግሞ ለውጥን ላለመጣና ወደ አለፈው የደርግ አብዮታዊነት የሚያደለውን አብዮታዊ ዲሞክራሲዊነትን ጭምር ባይሰማ ደስ ይለዋል። ሕወሓት/ኢህአዴግ አብዮታዊ ዲሞክራሲን ራሱን በቻለ ሁኔታ ሳይሆን ከሊበራል ዲሞክራሲ ጋር በንፅፅር ከማስቀመጥ በስተቀር አንድ ወጥ የሆነ ትርጉም አልሰጡበትም። ሰለሞን ስዩም በፃፈው መጽሐፉ ገጽ 122 ላይ እንደጠቀሰው “የሕወሓት የአስተዳደር ቤተ-ሙከራ የሆነው አብዮታዊ ዲሞክራሲ፤ አንድም በፓርቲው ልሂቃን በደንብ አልተተነተነም፤ ሁለትም ለሕዝቡ ግልፅ የተደረገ ሐሳብ አይደለም። ከሕወሓት አብዮታዊ ዲሞክራሲ መረዳት የምንችለው አንድ ነገር ቢኖር ፍልስፍናው ከማኦ አዲሱ ዲሞክራሲ የተገኘ ስለመሆኑ ነው።” ብሏል። በጣም የረፈደበት ቢሆንም የሕወሓትን አብዮታዊ ዲሞክራሲ ትርጉም ያፈላለገው ሀብታሙ ግርማ የተባለ በአዲስ አድማስ ጋዜጣ የጥር 14 ቀን 2008 ዕትም ላይ እንደፃፈው “አብዮታዊ ዲሞክራሲ ከፊዉዳሊዝም ወደ ሶሻሊዝም በሚደረገው ሽግግር ፖለቲካዊ የሚመራበት አስተምህሮ ነው።” ብሏል። ይህ ደግሞ ለብሔራዊ ዲሞክራሲያዊ አብዮት ከተሰጠው ትርጉም የራቀ አይደለም። ይህ አስተምሮ ሰው በሰው የሚበዘበዝበትን

የካፒታሊስት የዕድገት ጎዳናን ወደ ጎን በመተው በፍላጎትና በችሎታ ላይ የተመሠረተ የሶሻሊስት ኤኮኖሚ የሚገነባበት እንደሆነ በኤንግልስ የተቀረጹ መርሆችን መሠረት ያደረጉ ሰነዶች እንደሆነ ይገልጻሉ። ደርግም በ1968 ቀርፆ የተከተለው የብሔራዊ ዲሞክራሲያዊ አብዮት ፕሮግራም ከዚህ የተለየ አይደለም። ከዚህ ወጣ ካለም ሕወሓት አብዮታዊ ዲሞክራሲን የዳበረ የንድፈ ሐሳብ መሠረት ካለው ሊበራል ዲሞክራሲ ጋር በንፅፅር ያስቀምጣል። ማስቀመጡ በጎ ጎን ያለው ቢሆንም የሕወሓቱ የአብዮታዊ ዲሞክራሲ ንፅፅር ራሱ ጉድለት ይታይበታል። እንደ የሀብታሙ ግርማ ጽሑፍም ደግሞ ለካስ ሕወሓት አብዮታዊ ዲሞክራሲ በደርግ ተሞክሮ ወደ አልተሳካው ሶሻሊዝም የሚመልሰን ነው ብሎ ጥያቄ ያጭራል።

ከሚታይበት ጉድለትም ሌላ ሕወሓት/ኢህአዴግ ሊበራል ዲሞክራሲን ልክ እንደ 18ኛውና 19ኛው መቶ ዓመቱ ዓይነቱ ወደኋላ መልሶ መንግስት ሁኔታዎችን በማመቻችን ቢዝነሱን ለግሉ ክፍለ ኤኮኖሚ ብቻ መልቀቅ አለበት እንጂ በ21ኛ መቶኛ ክፍለ ዘመን ሊበራሊዝምን ኒዮ-ሊበራሊዝም ነው ብሎ በመተችት አብዮታዊ ዲሞክራሲ ለዚህ ፍቱን እንደሆነ ለማሳመን ይታትራል። ዛሬ የሕብረተሰቡ ዕድገት ከደረሰበት የ21ኛው መቶ ዓመት መጀመሪያ ላይ የሚገኘው ሊበራሊዝም ካለፈው ጋር ተመሳሳይ ይሆናል ብሎ መተችትና መጠበቅ አልፎ ተርፎም የዛሬው ሊበራሊዝም ኒዮ-ሊበራሊዝም ነው ብሎ መፈረጅ ከጊዜም ሆነ ከዓለም አቀፍ ሁኔታዎች አንፃር አስቸጋሪ ይሆናል። ምክንያቱም በለፀጉ በሚባሉ አሜሪካን በመሰለ አገር ውስጥ በቅርቡ የተከሰተውን የግል ድርጅቶችና የፋይናንስ ተቋማት ቀውስን ለማስወገድ የቻሉት መንግስት የግል ቢዝነስ ጉዳይ ነው ብሎ ወደ ጎን ትቶ ሳይሆን ሰፊ የሆነ የድጎማና የማንሰራራት ሥራ ሰርቶ፤ በአጭሩ ጣልቃ ገብቶ በማቋቋም ነው። የቅርብ ጊዜ ድርጊት ስለሆነ የአብዮታዊ ዲሞክራሲ ሊበራል ዲሞክራሲን ማጣጣል ሊሰራ አይችልም ወይም ተጨባጭ ሁኔታን ያላገነዘበ ይሆንበታል።

ኢህአዴግ ትኩረቱን በኤኮኖሚ ላይ በማተኮር እንደሚለው “አብዮታዊ

ዲሞክራሲ ብቃት ያለው የመፈጸም አቅምና ጉድለት ያለበትን ሴክተር እንዲሁም በግልፅ የሚታይ የገበያ ጉድለት የሌለባቸው መስኮች በባለሀብቶች የሚሰሩበትን ምቹ ሁኔታ መንግስት እየፈጠረ፤ በሌላም በኩል የገበያ ጉድለት ባለባቸው አከባቢዎች ይህንኑ ለመሸፈን የሚያስችል የተጠና ምርጥ ፖሊሲና ዕቅድ አስቀምጦ ከአጭር ጊዜ አኳያ ችግሩን ለማቃለል፤ በረጅሙ ጊዜ ደግሞ ሙሉ በሙሉ ለማስወገድ የሚያስችል የተመረጠ፤ ግን ሰፊ ሚና የሚኖረው ነው በማለት አብዮታዊ ዲሞክራሲውን ይገልጣል። ሊበራሊዝምን ግን በደፈና የመንግስት ሚና ሊገታ ይገባል ይላል” ብሎ የአብዮታዊ ዲሞክራሲ የልማት መስመሮችና ስትራቴጂዎች (ለዉይይት የቀረበ) በተባለው መጽሔቱ በገፅ 8-9 ላይ በንፅፅር አስቀምጦ ይተቻል።

በግልፅ የገበያ ጉድለት የሌለባቸው መስኮች በገበያና በባለሀብቶች መያዛቸው ባይከፋም፤ ነገር ግን አገራችን ኢትዮጵያ በታሪኳ ውስጥ ካለችበት ኋለቀርነት የተነሳ በኤኮኖሚው መስክ ጉድለት የሌለባቸው መስኮችን ለይቶ ማግኘቱ አስቸጋሪ መሆኑ ነጋሪ የማያስፈልግ ሲሆን፤ በሌላ በኩል የተጠና ምርጥ ፖሊሲና ዕቅድ አስቀምጦ ችግሩን ማቃለል የሚለው የሕወሓት/ኢህአዴግ አካሄድ የሚታመንም አይሆንም። ለምሳሌ ከፍተኛ ችግር ካለባቸውና የሁሉንም ኢትዮጵያዊ ሕይወት ከሚነኩ የሥራ መስኮች አንዱ የግብርናው ክፍለ ኤኮኖሚ ሲሆን፤ የዚህን ክፍለ ኤኮኖሚ ግብአቶች፤ ማዳበሪያ፤ ምርጥ ዘርና ማምረቻ የእጅ መሳሪያዎችን እንዲያቀርብ ኃላፊነት የተሰጠው ከሕወሓት/ኢህአዴግ የንግድ ድርጅቶች አንዱ ለሆነው ለአምባሳል የንግድ ሥራዎች (party firm) ስለሆነ፤ ላይ ላይን ሲመለከቱት ገንቢ የሚመስል፤ ውሎ ሲያድር ግን የገዥው ፓርቲ ወገኖችና ገዥው ፓርቲ ራሱ ተጠቃሚ የሚሆኑበትን መንገድ የቀየሰ እንጂ የአገሪቱን ባለሀብቶችን የሚያሳትፍ አካሄድ አይደለም።

ሕወሓት/ኢህአዴግ እስከ 1981 ድረስ የአልባኒያን ዓይነት ሶሻሊዝም ያራምድ እንደነበረና አብዮታዊ ዲሞክራሲው ደግሞ የዚያ ቅጥያ ነው እንዳይባልበት በአንድ ወቅት «ነጭ ካፒታሊዝምን» እንደሚያራምዱ

ተደምጠው ነበር። የማርሽ ለውጡ የቱ ፬ እንደተደረገ ባይታወቅም የአውራ ፓርቲነት ስሜቱ በፈጠረበት ሁኔታ የተነሳ ዲሞክራሲያዊ ነኝ ባዩ ሕወሓት/ኢህአዴግ፤ አብዮታዊም ዴሞክራሲያዊም ሊሆንም አልቻለም። የሚባለው ነገር ሁሉ ቢባልም ሕወሓት/ኢህአዴግ አብዮታዊም ዴሞክራሲያዊም አይደለም። ምክንያት አብዮታዊነት ምን ሊሰራ እንደሚችል የታሪክ ማጥቃሻ ስላለ ነው። ይኼውም፤ ከ1789 እስከ1799 ለአስር ዓመታት የተካሄደው የፈረንሳይ አብዮት የፈረንሳይን ሕብረተሰብና የፈረንሳይን የፖለቲካ ሥርዓት የቀየረው በአብዮታዊነት ነው። ምንም እንኳን የአብዮቱን ድሎች በስተመጨረሻው ለናፖሊዮን ቢያስረክቡም፤ በአብዮቱ ጊዜ ፈረንሳይ ከፈላጭ ቆራጭ ፍጹሞዊ ሞናርኪ ተላቅቃ ነፃነትና እኩልነት ወደ ሰፈነባት ሪፑብሊክ ያሸጋገረ አብዮት ነበር። ይህ አብዮት በፈረንሳይ ውስጥ ብቻ ሳይወሰን በአውሮፓ ሁሉ ጭምር የለውጥ ምሳሌ ተደርጎ የተወሰደ ክስተት ነው።

በአስሩ የአብዮት ዓመታት ውስጥ ፈረንሳይ ከ1789 በፊት የነበረውን አሮጌ ሥርዓት ደመሰሰች፤ በቦታውም ለፈረንሳዮች የሚመጥን ሥርዓት ገነባች። በፈረንሳይ አብዮት ወቅት የተለያዩ የመንግስት አመራሮች መቀያየር ብቻ ሳይሆን እያንዳንዱ የመንግስት አመራር ከአራት ዓመታት በላይ በሥልጣን ላይ እንዳይዘልቅ የጊዜ ገደብ የተደረገበት ነው። በቆዩባቸው ጊዜያት ውስጥ ግን የፈረንሳይን የፖለቲካ ሥርዓት ከመሠረቱ የሚለዉጡ ሥራዎችን ሰርተዋል። ከተሰሩት ሥራዎችም የሰውን መብት የሚያስከብሩ ሕጎችና ሕገ መንግስት ቀርጸዋል። ሁሉንም ዜጎች በእኩልነት የሚያገለግል የፖለቲካ ሥርዓት ዘርግተዋል። ዲሞክራሲያዊ የስልጣን ውክልና እንዲኖር ሕጎችን ደንግገዋል፤ ተግባራዊም አድርገዋል። የፈረንሳይ አብዮት የለውጥ አስፈላጊነት ምርጫ ግዴታ እንደሆነ በመቀበል፤ በምርጫ ለውጥ ማምጣት የማይችሉ የመንግስት ባለሥልጣናትን ጭምር ያለማመንታት ከሥልጣናቸው አስወግዷል።

የ1917ቱ የሩሲያ አብዮት እስከሚያደበዝዘው ድረስ ፈረንሳይ ብቻ ሳትሆን የዓለምን ትኩረት የሳበ፤ የፈረንሳይ አብዮት በተለይም

አዉሮፓን ከፍጹማዊ ሞናርኪ ወደ ሪፑብሊክ የለወጠ አብዮት ነበረ። እንደዚህ ዓይነት አርአያነት ያለዉ አብዮት በኢትዮጵያ ቀርቶ በራሱ በሕወሓት ዉስጥ ባለመካሄዱ አብዮታዊ ሊያሰኘዉ የሚችል መመዘኛ አላሟላም። ዲሞክራሲያዊ አለመሆኑ ደግሞ ብዙ ሐተታ መፃፍ ሳያስፈልግ ኢህአዴግ በ1997 (2005) እንከንየለሽ ምርጫ አካሄዳለሁ ብሎ ቢለፍፍም ሠራዊትና ካድሬዉን አሰልፎ የምርጫ ኮሮጅ ከማስጎተት በቀር ነፃና ፍትሐዊ ምርጫ ለማየት አልቻልንም። የዲሞክራሲያዊነት አንዱና ትልቁ መገለጫ ነፃና ፍትሐዊ ምርጫ ማካሄድ ቢሆንም ኢህአዴግ ለዚህ ብቃት አላገኘም።

የአብዮታዊ ዲሞክራሲ ባለቤቶችን ነን ለሚሉት ኢህአዴጋዊያን አብዮታዊያን አይደሉም የምንልበት ምክንያትም ከበቂ በላይ ሊባል በሚችል አኳኋን ሥርዓቱን መለወጥ ቀርቶ ራሳቸዉን ያልለወጡ ሰዎች ስለአብዮታዊነት ቢያወሩ የሚደነቅ ሰዉ አይኖርም። የቀድሞ አሮጌ ሥርአትን የለወጠው አዲስ ሥርአት ያ አሮጌ ሥርዐት ሲያደርገዉ የነበረዉን፤ ለምሳሌ ምርጫ ከደርጅታዊ አሰራር እንዳይወጣ ማድረግ የመሳሰሉትን የሚያደርግ ከሆነ፤ በሆነ ሁኔታ መለወጡ ብቻ ሳይሆን በተለወጠዉ ቦታ የተተካዉን ጭምር መመዘን ያስፈልጋል። ለውጥን አብዮታዊ ሊያሰኘዉ የሚችለዉ አሮጌዉን የፀረ ዲሞክራሲ ሥርአት ማፍረሱ ብቻ ሳይሆን በቦታዉም ተራማጅ በሆነና የሰዉን ልጅ ዲሞክራሲያዊና ሰብአዊ መብት የሚያስከብር ሥርአት በቦታዉ መገንባት የሚችል፤ ሕብረተሰባችንን ራሱን በዕዉቀትና በቴክኖሎጂ አበልጽጎ ካለበት ኋላቀርነት የሚያላቅቅ ከሆነ ብቻ ነዉ። ይህ በሌለበት ቦታ ደግሞ ሕወሓት/ኢህአዴግን አብዮታዊ የሚያሰኝ ባህርይ የለም። ኢህአዴግ ዲሞክራሲያዊ አለመሆኑን በምሳሌ ማስረዳት የበለጠ ተመራጭ ሆኖ አግኝቻለሁ። ደርግ ኢህዲሪን ሲያቋቁም በዲሞክራሲያዊ ምርጫ ባለዉ ቅጥፈት የወትድርናዉን ኮፊያ ወደ ካምፕ ሲመልስ እራሱ በሕወሓት ተጠርጎ እስከወጣበት ጊዜ ድረስ እዚያዉ አራት ኪሎ ቤተመንግስት ቆይቶ ነበር። አሁንም ሕወሓት ያንኑ የደርግ ድራማ እየደገመ ያለ ዲሞክራሲያዊ እንደሆነ ዓይናችንን አስጨፍኖ እያሞኘን

ነው። ዊኪፔዲያ የተባለው ሴለክሽን በሕወሓት የሚመራውን የኢትዮጵያን መንግስት ባሕርይ በአጭር አረፍተ ነገር ሲገልጽ “*Ethiopia is a hybrid of regime situated between a flawed democracy and authoritarian regime.*” ብሎታል። ስለሆነም የዲሞክራሲ ዋና መገለጫ የሆነው ነፃ ምርጫ ሳይኖር ኢህአዴግ ዲሞክራሲያዊ ነው የሚያሰኘው ባህርይ እንደሌለው አፍ ሞልቶ መናገር ይቻላል። ከተለያዩ ንባቦች ለመረዳት እንደቻልኩት ደግሞ (ሕወሓት/ኢህአዴግ ሊኖረው የማይችል) ዲሞክራሲያዊ ሥርዓት የሚከተሉትን መገለጫዎች ወይም ገጽታዎች አካትቶ ያያዝ ነው።

- ሕግ አውጪ አካል በየጊዜው በሕዝብ የሚመረጥበት ሥርዓት፤
- የንግግር፣ የመደራጀትና የሃይማኖት ነፃነቶች በሁሉም ዜጎች በእኩልነት የሚያገለግሉበት፤
- ሁሉም ዜጎች የመንግስትና የመስተዳድር አካላት በየጊዜው በሕዝብ የሚመረጡበት፤
- ዘር፣ ፆታ፣ መደብና ሃይማኖት ሳይለይ ሁሉም ዜጎች በሕግ ፊት እኩል መሆናቸው የተረጋገጠበት ማህበራዊ ሥርዓት፤
- ማንኛውም ዜጋ በእኩልነት መምረጥና መመረጥ የሚችልበት ሥርዓት፤
- እያንዳንዱ ዜጋ ያለምንም ተፅዕኖ ሰላማዊ ስብሰባ፣ ሰላማዊ ሰልፍና አቤቱታ የማቅረብ መብት የተጠበቀበት፤
- ከተፅዕኖ ነፃ የሆነና በሕግ ብቻ የሚመራ ፍርድ ቤት መኖር፤ እና የነፃ ፕሬስ መኖር ናቸው።

የእነዚህ መገለጫዎች ወይም ገጽታዎች መኖር ደግሞ የተለያዩ ሐሳቦችን ማስተናገድ፣ መቻቻልን መፍጠር እና ልዩነቶችን በሰላማዊ ውይይት መፍታትን እንደሚያጎናጽፍ በነዚህ ጉዳዮች ዙሪያ ጥናት ያደረጉ ባለሙያዎች ያስረግጣሉ።

የሕወሓት አብዮታዊ ዲሞክራሲ ከተግባር የበለጠ የሥነ ልቡና ማስፈራራት አካሂዶ የመግዛት ዕድሜውን ሊያራዝም እንደሚፈልግ ኤርሚያስ ለገሰ የመለስ ሊቃቂት በተባለ መጽሐፉ የአቶ መለስን አባባል

በመጥቀስ እንደፃፈው “በኢትዮጵያ ምድር የአብዮታዊ ዴሞክራሲያዊ መስመር መከተል የሕልውና ጥያቄ እንደሆነ፤ ኢትዮጵያ ይህንን መስመር ካልተከተለች የመበታተንና እና የእርስ በርስ እልቂት እንደሚያጋጥሙት- የአብዮታዊ ዴሞክራሲያዊ ኃይሎች (ማህበራት፣ አብዮታዊ ድርጅቶችና ግለሰቦች) ልዩና መተኪያ የሌለው ሚና ሊጫወቱ ይገባል” ሲል ተናግሮ እንደነበር አስቀምጧል። የአባቱ ኢህአዴግ ልጅ የሆነው የብልፅግና ፓርቲም ሀገራዊ የለውጥ እርምጃዎች (ገፅ56) ብሎ የካቲት 2012 ዓም የቀደምቱን ፈላግ በመከተል የሥነ ልቦና ቅስቀሳ በሚመስል መልኩ ሲያስፈራራ የሚከተለውን ጽፎ እናገኛለን። “በሀገራችን የፖለቲካ ሪፎርም ለማምጣት ሲታሰብ በቀደምትነት ገዥው ፓርቲ ያለው ታሪካዊ፣ ወቅታዊና ሀገራዊ ሚና የሪፎርሙን ይዘትና አቅጣጫ በዋነኛነት ይወስናል። በዚህ ምክንያት ነው አሁን ባለው ነባራዊ ሁኔታ የድርጅታችን ዉድቀት የሀገር ዉድቀትን፤ የድርጅታችን መፈረካከስ የሀገር መፈረካከስን ይወልዳልየሚል ድምዳሜ ላይ የተደረሰው። ኢትዮጵያ አሁን ባላት የፖለቲካ ነባራዊ ሁኔታ ገዥው ፓርቲን ያህል የፖለቲካ ድርጅት በኪሳራ ለማጣት የምትችልበት ትከሻ የላትም።” በማለት የገዥው ፓርቲ ሕልውና ካከተመ የሀገርም ሆነ የሕዝብ ሕልውና እንደሚያከትም በቀጥታ ነግረዋል። ግን ግን በ1948 ዓም በተሻሻለው ሕገ መንግስታቸው አንቀፅ 4 ላይ የንጉሴ ነገስቱን የነጋሲ ዘር ክብር በድፍረት ለመንካት ደፍሮ የሚነሳ ማንም ሰው በሕግ እንዲቀጣ ተወስኗል ያሉት ተሸንቀጥሮ አፄ ኃይለ ሥላሴ ከሥልጣን ሲወርዱ ምድር እና ሰማይ አለመገለበጠታቸውን የኢትዮጵያ ሕዝቦች ጠንቅቀው ያዉቃሉ።

ሌላው ልማታዊ የሚባለው ፅንሰ ሐሳብ የኢህአዴግ ሌላው አስቸጋሪ ነገ ነው። ኢህአዴግ ልማታዊ ቢሆን ልማትን የሚጠላ አይኖርም። ነገር ግን ልማታዊነቱ ሁሉንም ዜጎች ተጠቃሚ የሚያደርግ አይደለም። ከደርግ መውደቅ ወዲህ መንገዶችና ፎቆች ተሰርተዋል፣ አዳዲስ መኪናዎች ወደ አገር ዉስጥ ገብተዋል። ሆኖቸው ወደፊት የተወጠረ ጥቂት የማይባል

ሰዎች ተፈጥረዋል፤ ነገር ግን ከሀብታሞች ገበታ የወዳደቁ ፍሪፋሪ ፊለጋ ቆሻሻ ገንዳ ላይ የሚራከቱ ዜጎች የኢትዮጵያና የአፍሪካ መዲና በተባለች አዲስ አበባ ውስጥ እያየን የኢህአዴግን መንግስት ልማታዊ መንግስትነትን መቀበሉ ይከብዳል።

ኢህአዴግ የሚመራው መንግስት ልማታዊ አለመሆኑን አንዳንድ መሠረታዊ ናቸው የሚባሉትን ነጥቦች ማንሳት ይቻላል። ከነዚህም አንደኛ ከፖሊሲ ቀረፃ እስከ ትግበራ ድረስ የሕዝብና የመንግስት ፍላጎት አለጣጣም ነው። ለምሳሌ በጂማና ኢሉ አባቦራ ዞኖች የሚገኘውን የድንጋይ ከሰልና ዳላቲ ምዕራብ ወለጋ ውስጥ የሚወጣው ዕብነ በረድ ጥሬ ዕቃ ከማጓጓዝ እዚያው ማቀናባበሪያ ፋብሪካ ተቋቁሞለት የአከባቢው ሕዝብ ተጠቃሚ እንዲሆን ማድረግ ነበረበት። ሁለተኛ ልማታዊ መንግስት በሕዝብ ዘንድ ተቀባይነት ያለው መንግስት ሲሆን ሕዝብ ያልመረጠውን መንግስት መቀበል አይገደድም። ሦስተኛ የልማታዊ መንግስት ልሂቃን አገራዊ ራዕይ የሚኖራቸው ናቸው። አገራዊ ራዕይ በምንልበት ጊዜ እነ ማርቲን ሉተር ኪንግ ነጮና ጥቁር ተብሎ በቀለም ላይ የተመሠረተ ሕይወት ሳይሆን ሁሉም ባለቀለም አሜሪካዊያን በእኩልነት የሚኖሩበት አሜሪካን መፍጠር ሲሆን እነ ማንዴላ የዘር መድልዎ የሌለበት ደቡብ አፍሪካን ለመፍጠር ያደረጉት ዓይነት ትግል ነው። አራተኛው የልማታዊ መንግስት ባህርይ ቢሮክራሲው ከፖለቲካ ጫና ነፃ መሆን ነው። ከምልመላ እስከ ምደባና ደረጃ ዕድገት ድረስ የፖርቲ አባላት የታጩቁበት የመንግስት ቢሮክራሲ እንዴት አድርጎ ከገዢው ፓርቲ ተፅዕኖ ተላቅቆ ገለልተኛ አገልግሎት እንደሚሰጥና ልማታዊ መንግስት እንደሚያስብል ማሰቡ ራሱ ይከብዳል። አምስተኛው የልማታዊ መንግስት ባህርይ የፖለቲካ ሹመት ቦታ ብቃት ባላቸው ዜጎች መሞላት ሲኖርበት፤ የኢህአዴግን ዓላማ የተቀበለ ዘበኛም ቢሆን የሚኒስትሮችን ቦታ መያዝ ይችላል ማለት በግብር ከፋይ ሕዝብ ላይ የመቀለድ ያክል ነው። ምክንያቱም፤ ከዘበኛነት ሚኒስትር ለሆነው ሰው ደመወዝና ልዩ ልዩ ጥቅም ጥቅም ክፍያዎች የሚደረጉት በመጀመሪያ ከሕዝብ ከተሰበሰበ ግብር፣ በተጨማሪም በሕዝብ ስም ከሚወሰደው

ብድርና በዚሁ ሕዝብ ስም ከሚገኘው ዕርዳታ ነው። ስድስተኛው የልማታዊ መንግስት ባህርይ አመቺ የሆነ ዓለም አቀፋዊ የፖለቲካ ግንኙነት መፍጠር ነው። ኢህአዴግ አለም አቀፍ ፀረ-አሸባሪነት ዘመቻ ውስጥ የተሳተፈ ስለሆነ በዚህ መስክ የተሳካለት ይመስላል። ነገር ግን አይደለም። ምክንያቱም፤ ኃያላን መንግስታት የኢህአዴግን ደካማ ጎን በመረዳት ሊጠቀሙበት ስለአንቆለጳጴሱት ነዉ እንጂ ውሎ ሲያድር የቀደምት አምባገነኖች ዕጣ ፈንታ ሳይገጥመው አይቀርም። በጥልቀት ከተመለከቱት ደግሞ ዜጎች መብታቸው እየተረገጠ እንዲኖሩ የሚገደዱ ከሆነ ትንሽም ሆነ ትልቅ የሚባል የልማት ሥራ ተብሎ አያስፈልጋቸውም። ሕወሓት/ኢህአዴግ የሰውን ነፃነት የሚገድብ ድርጅት ስለሆነ ሰብአዊ ባለመሆኑ ልማታዊም ሊሆን አይችልም። ልማታዊ ነኝ ቢል እንኳን የሕወሓት/ኢህአዴግ ልማታዊ መንግስትነት ጣሪያውና ግድግዳው የውጪ ዕርዳታ ለማግኘት ወይም ለመውሰድ ነው።

አንዱ የሕወሓት/ኢህአዴግ ችግር ሙስና ነው። ሙስና የአገር ሀብትን ብቻ ሳይሆን የሰውን አእምሮ ጭምር የሚሰልብ ስለሆነ በዕውነት ሕወሓት/ኢህአዴግን የሚያስጨንቀው ከሆነ ያሳዝናል። ስለተጨነቁበትም መሰለኝ የኢህአዴግና የግንባሩ አባላት ጉባኤም ሆነ ስብሰባ በተካሄደ ቁጥር ሙስና እየተወገዘ፤ ይህ ወንጀል አስከፊና የግንባሩ ችግር መሆኑን ይገልፃል። ሙስና በነገሰበት አገር ውስጥ ዲሞክራሲያዊ የፓርቲ ፖለቲካ በሁለት እግሩ ይቆማል ብሎ ማሰብ ከማስቸገሩም በላይ፤ ፀረ ሙስና የተባለ መንግስታዊ አካል ተቋቁሞለትም የፀረ ሙስና ትግሉ የሚያነጣጥርባቸው ቱባ የኢህአዴግ ባለሥልጣናት የማይገፉት ተራራ እየሆኑ፤ ፀረ ሙስና የተባለው መንግስታዊ ድርጅት ብዙውን ጊዜ አንገቱ ተይዞ ሳይንቀሳቀስ ውሎ እንደሚያድር ውስጥ አዋቂዎች ይናገራሉ። የታደለው የኢትዮጵያ መንግስት ሙስና የተቋቋመለት አንድ መንግስታዊ ድርጅት ሳይበቃው ቀርቶ ከፍተኛ የብልፅግና ፓርቲ መንግስት አባላት ያሉበት ተደራቢ ብሔራዊና ክልላዊ ኮሚቴዎች ተቋቁሞለታል።

ሦስተኛ እትም ካምብሪጅ አድቫንሲድ ድክሽነሪ፤ ሙስናን ሕገ ወጥ፤

መጥፎ እና ታማኝነት የሌለው ባህሪ በተለይ በሥልጣን ላይ ባሉ ሰዎች የሚፈጸም ነው ይላል። ከመዝገበ ቃላት አገላለፅ የምንረዳው ነገር ቢኖር ሙስና የሚከናወነው ታማኝነት በጎደላቸውና የመንግስት ሥልጣን ላይ በተቀመጡ ብልሹ ባህሪ ባላቸው ሰዎች ነው። ሦስቱም የሙስና ወንጀሎች የንብረትም ሆነ የገንዘብ (የኤኮኖሚ)፣ የሥልጣን (የፖለቲካ) ሙስና እንዲሁም የቢሪክራሲ ሙስና የሚፈፀሙት በተራ ሰዎች ሳይሆን ሥልጣን ባላቸው ሰዎች ነው። የባህሪ አለመታመን (dishonest behavior) ምንጩ በፖለቲካ አለመታመን ነው። የማይታመን ፖለቲካና ባህሪ ይዞ በሕዝብ አመራር ላይ ተቀምጦ እንዴት ተደርጎ እንደሚቻል ሲታሰብ፤ በደህንነት፣ ፖሊስ፣ ጦር፣ ፍርድ ቤት፣ ምርጫ ቦርድ፣ ወዘተ ኃይሎች ካልታገዘ በስተቀር የማይሞከር ነው። አለመታመን የሚፈጠረው ሥነ ምግባር በጎደለው አካሄድ የህግ ምክር በሚሰጡ ባለሙያዎች፣ ሞራላቸው የላሸቀ ግልሰቦች ሥልጣን ላይ ሲወጡ፣ ብልሹ ምሁራን በሚያመነጩት አሳሳች የፖሊሲ አቅጣጫዎች፣ እንዲሁም ስለወደፊቱ ትውልድ ደንታ በሌላቸው የፖለቲካ መሪዎች የሚፈፀም ወንጀል ነው። ሙሶፍ ባለሥልጣናት በቢሪክራሲው ውስጥ ያላቸውን ጫና በመጠቀም የኤኮኖሚ ሙሶኞችን የሥራ ቦታ በመቀያየር ውስጣቸው ያደፈ ሰዎችን ነጭ ሸሚዝና ክራባት ያለብሳሉ። ዶክተር ፋሲል ናሆም እና ዛሬም የኢትዮጵያ መንግስት ከፍተኛ የሥልጣን እርከን ላይ የተቀመጡና ተማሩ የሚባሉ ሰዎች ከኃይሌ ሥላሴ ጊዜ ጀምሮ እስከ ሕወሓት/ኢህአዴግ ድረስ ፀረ ዲሞክራሲ አቋምን ከሚያራምዱ ገዢዎች ጋር የሚሰለፉ የመኖራቸው ብቻ ሳይሆን በኃይሌ ሥላሴ ጊዜ የዩኒቨርስቲ ቻንሲለር፣ ፀረ ሕዝብ የደርግ ሕገ መንግስት አርቃቂና የሕወሓት ቁንጮ አመራር፣ አማካሪ፣ አምባሳደር ሆነው የዘለቁ ግለሰቦችና እንዲሁም እምነት የማይጣልባቸው እንደ የመቶ አለቃ ግርማ ወልደጊዮርግስ እና ሌሎችም ሰዎች የአገሪቱ ርዕሰ ብሔር እስከመሆን የደረሱ ግለሰቦች ስለመኖራቸው መግለፅ እንደ አዲስ ነገር ታይቶ ባስያስገርምም፤ አጩበርባሪ ሰዎች ከሕዝብ ጩንቃ ላይ ሳይወርዱ የመኖራቸው ጥበብ (art of life) በጎ ቢሆን ኖሮ ስንቱ ሰው በተማረበት ያሰኛል።

ሙሰኝነት የሕግ የበላይነት ስለመጣሱ አንድ ዓይነት መገለጫ ነው። ይህም የሚከሰተው በማጭበርበር፣ በጉቦና አድሎአዊነትን በመፈጸም ነው። በአድሎአዊነት (nepotism) ሥልጣንን የተቆናጠጡ ግለሰቦች ዘመዶቻቸውን በሕግ ከሚገባቸው ዉጪ በሥራ ቅጥር፣ በደረጃ ዕድገት፣ በገንዘብ ብድር፣ በጨረታ ሂደት፣ በግብር አሰባሰብ ወቅት፣ የላኪና አስመጪ ፈቃድ አሰጣጥ ወቅት፣ ወዘተ የሚጠቃቀሙበት ሲሆን፤ እነዚህ ሕገ ወጥ ድርጊቶች የሚሰሩ ዜጎችን ከሥራ ያገልገላል ወይም የሚሰሩ ሰዎችን ሞራል የሚጎዳ ነው። ዜጎች በሙያቸው፣ በችሎታቸውና በዜግነታቸው ጭምር እንዳይኮሩ ያደርጋቸዋል። ኢ-ፍትሐዊነት ነግሶ ዜጎች የሚገባቸውን እንዳያገኙና አንገታቸውን እየደፉ እንዲኖሩ ያስገድዳቸዋል። ሙስና በግዢና ጨረታ ወቅት በሚፈጸም ማጭበርበር ጥቂት ግለሰቦች ኪሳቸው ዉስጥ መግባት የማይችሉዉን ወይም መግባት የሌለበት የሕዝብ ገንዘብ ወይም በመንግስት ካዝና ዉስጥ መግባት ወይም መቅረት ያለበት የሕዝብ አንጡራ ሀብት ወይም ዜጎች ኪስ ዉስጥ መቅረት ያለበት ገንዘብ ወደ ሙሰኞች ኪስ መክተት ነው። በተመሳሳይ ሁኔታ ጉቦና ምልጃም ፍትህንና መልካም አስተዳደርን በማዳደል ቀላል የማይባል አሉታዊ ሚና ይጫወታሉ። ሙስና የዕድገት ፀር መሆኑ አንድና ሁለት የሌለዉ ቢሆንም ታማኝነት ደግሞ ውድ ስለሆነ የኢህአዴግ አባላትና ደጋፊ ከሆኑ ርካሽ ሰዎች ይገኛል ተብሎም አይጠበቅም። ኢትዮጵያ ውስጥ ሙሰኝነት ለምንና እንዴት እንደተንሰራፋ የተጠለፈው ትግል (2011፡ 68) መጽሐፍ ደራሲ መድህን ስራጅ እንደገለፀው/እንደገለፀችው ከሆነ “ተጠያቂነትና ግልፅነት ማጣት፣ አነስተኛ የሆነ የዴሞክራሲ ባህል፣ የዜጎች ቀጥተኛ ተሳታፊ አለመሆን፣ ግልፅ የሆነ ህግጋትና ስልጣን አለመኖር፣ በዝቅተኛ ደረጃ ተቋማትን መቆጣጠር፣ ወንጀለኞች ላይ ቅጣት አለመጣል፣ ስልጣንና ሀብትን ጠቅልሎ መያዝ፣ ለአገራችን ከፍተኛ የሆነ ሙስና ካበረከቱት ውስጥ ከፍተኛ መሆናቸውን” አሳይቷል/ታለች። ወደ ኢህአዴግ “ፖለቲካ የሚመጡ ሰዎች በአቋራጭ ለመክበር የቆረጡ፣ ለራሳቸውም [ሆነ] ለሌሎችም ክብር የሌላቸው፣ ለመዋሽት፣ ለማታለል፣ ለመሸፈጥ፣ ለመወንጀል፣ ለመፍለጥ፣ ለመቁረጥ፣ ያሰቡ” ናቸው ይላል ሰለሞን ስዩም

በዲሞክራሲ ፍፃሜ መጽሐፉ ውስጥ፡፡ ሪክ ስታፕንሀርስት የተባለ አዘጋጅ Curbing Corruption ብሎ በአዘጋጀው የመግቢያ ጽሑፍ ውስጥ Corruption is the abuse of power, most often for personal gain or for the benefit of a group to which one owes allegiance. ብሏል፡፡

በኢትዮጵያ ደረጃ ሙስና ሲጠራ ሕወሓት/ኢህአዴግ የመጀመሪያም የመጨረሻም ላይሆን ይችላል፡፡ ሙስና ከረጅም ጊዜ ጀምሮ ሲያያዝ የመጣ ሲሆን ዕድሜውም የሕዝብን ተጠቃሚነት ከጨማቸው በታች አድርገው ከሚያስቡ ፖለቲከኞች ጋር የሚያያዝ እንደሆነ ይታመናል፡፡ ነገር ግን የባሰበት ጊዜ ቢኖር በዚህ በሕወሓት/ኢህአዴግ የአገዛዝ ዘመን ውስጥ ነው ቢባል አልተሳሳተም፡፡ አፍቃሬ ኢህአዴግ የሆነው ሪፖርተር የተባለ የግል ጋዜጣ በቅፅ 21 ቁጥር 1615 ዕትሙ ላይ የአገራችን የሙስና ችግር የደረሰበትን አስከፊ ደረጃ የፀረ ሙስና ኮሚሽን ኮሚሽነር ዓሊ ሱሌማንን በመጥቀስ እንዳሰፈረው፤ “ፍትህን በገንዘብ የሚችበች፣ የተሰጣቸውን የሙያ ሥነ ምግባር ዘንግተው ዳኝነትና ፍትህን በአገር ልጅነት ወይም በብሔር ግንኙነት የሚሸጡና ለወሲብ ድርድር የሚያቀርቡ እንዳሉ ተነገረ፡፡” በማለት ገዢው ፓርቲ በሙስና የተነሳ ያለበትን የውድቀት ደረጃ ፍንት ያድርጎ ገልጾታል፡፡ ለንፅፅር እንዲያመች ያህል ዛሬ ጥቂት የሕወሓት/ኢህአዴግ የፖለቲካ፣ የፖሊስ፣ የደህንነት፣ የመከላከያ፣ ሲቪል ባለሥልጣናትና ተጠቃሚዎቻቸው አፍርተዋል የሚባለውን የዘረፋ ሀብት የደርግ ባለሥልጣናት የነበሩ ሁሉ በ17 ዓመታት ጊዜ ውስጥ በድምር እንዳላፈሩ ዋቢ በማጥቃስ የሚናገሩ ሰዎች አሉ፡፡ የባለሥልጣናት ሀብት ምዝገባ በሚባለው የሽንገላ ሥራ ሂደት ውስጥ አንድ መሀከለኛ ደረጃ ላይ የሚገኘው የኢህአዴግ ባለሥልጣን “እስከ ሃምሳ ሚሊዮን የሚገመት ሀብት አለኝ” ብሎ ሲያስመዘግብ፤ እሱም ሆነ ቤተሰቡ አንድም ቀን ሳይመገቡ ሀብት ሲያጠራቅሙ የኖሩ ይመስላል፡፡ ምክንያቱም፤ ዓይነ ግቡ ቤት ገንብተውና ባልና ሚስቱ ለየብቻቸው ወደየሥራዎቻቸው የሚመለሱበት መኪና ገዝተው ሙስና ከሌለበት በምንም ዓይነት ሁኔታ በአንድ የመንግስት መሀከለኛ የመንግስት ባለሥልጣን እጅ ሃምሳ ሚሊዮን ብር በጥቂት ጊዜ ውስጥ ሊጠራቀም አይችልም፡፡

ሕወሓት/ኢህአዴግ ከሁለት አቅጣጫ ሀብት አለው። እንደ ገዥ ፓርቲ መዋቅራዊ ሰንሰለታቸው ከመንግስት መዋቅር ጋር የተጣመረ የፖለቲካ ድርጅት ስለሆነ በኢትዮጵያ መንግስት ካዘና ያዘበታል። በየእርከኑ የሚገኙ የመንግስትና የፓርቲ መሪዎች ድርብ ሚና (የመንግስትም የፓርቲም) መዘውር የያዙ ናቸው። ሌላው ከዚህ በመለስ ነው የማይባል በእንዳዉሜንት ስም ፓርቲዉ የሚያንቀሳቅሰዉ የኢንዱስትሪ ሀብት አለዉ። ሲፈልግ ደግሞ በስንት መከራ ከሚጠራቀመው የባንክ ተቀማጭ ብድር ይወስዳል። ውስጥ አዋቂው ኤርሚያስ ለገሰ በመጽሐፉ እንደገለጸው “አልመዳ ጨርቃጨርቅ የተመሰረተው በ470 ሚሊዮን ብር ሲሆን፤ ከዚህ ካፒታል ውስጥ 64 በመቶ ወይም 300 ሚሊዮን ብር የተገኘው ከኢትዮጵያ ንግድ ባንክ ያለ መያዣ በተሰጠው ብድር ነው።” ይላል። ከንግድ ድርጅቶች በተገኘ ስፍር ቁጥር በሌለው ትርፍም የሌሎች የፖለቲካ ፓርቲዎችን እንቅስቃሴም ሆነ ዘላቂ የዴሞክራሲ ግንባታውን ዕድገት ያፍናል። ስለሆነም የአምባገነኖች ፖሊሲ አውጪዎችም ሆኑ አስፈፃሚዎች ሁሉም ነገር በእግራቸው ሥር እስከሆነ ድረስ በመንግስትና በሕዝብ ንብረት ላይ ሙስና ቢፈፀሙ ሃይ የሚላቸው ከየትም መምጣት አይችልም። ከ2010ፋ ሕዝባዊ ንቅናቄ ወዲህ ደግሞ የሕወሓት/ኢህአዴግ ሙሰኝነት በግልፅ ስለወጣና በሕግ ተጠያቂነት እየጎላ ሲመጣ አዲስ አበባ ላይ የቀረው የኢህአዴግ ክንፍ ከሕወሓት ጋር ሊጠየቁ የሚገባቸውን ሰዎች ለማትረፍ ሲል በብርሃን ፍጥነት ስሙን ከኢህአዴግ ወደ ብልፅግና ፓርቲ ቀየረ። ያለምንም ማጋነን ከ1983 ወዲህ የሕዝብ ሀብት ከፓርቲ ሀብት ጋር ተቀላቅሏል። ሙሰኞች “የተገፉ ሕዝብ ሀብት ዘርፈው እራሳቸውን እንደ ባለሙብት ይቆጥራሉ” ይላል ዶክተር ጌታቸው ጅጊ ከላይ በተጠቀሰ መጽሐፉ ገጽ 93 ላይ። የሕወሓት/ኢህአዴግ የሀብት ምንጭ ብዙ ሊባሉ የሚችሉ ክስተቶችም ይኖራሉ። የመላው ኢትዮጵያ ገበሬዎች ማህበር/መኢገማ፣ የአብዮታዊት ኢትዮጵያ ወጣቶች ማህበር/አኢወማ፣ የአብዮታዊት ኢትዮጵያ ሴቶች ማህበር/አኢሴማ ገንዘብና ንብረት ለመንግስት ወይም ለፓርቲ ይግባ ወይም የት እንደደረሰ ለሕዝቦች የተሰጠ ሪፖርት የለም። እዚህ ላይ የማንዘነጋዉ ነገር ቢኖር ፓርቲ ሀብት ሊኖረዉ ይችላል። ነገር ግን የተገኘዉ ሀብት

የኢትዮጵያን ሕዝብ የሥልጣን ምንጮች የሚረግጥና የኢትዮጵያን ሕዝቦች ፖለቲካ ማህበራዊ ግንኙነት እስከ ማኮላሽን የሚያደርስ ሊሆን አይገባም። ሪክ ስታፔንሀርስት ከላይ በተጠቀሰው መጽሐፉ (1999: 19) አለን ዶይንግን ዋቢ በማድረግ corrupt activities of public officials can destroy the potential effectiveness of all types of governmental programs, hinder development, and victimize individuals and groups. በማለት የሙስናን አስከፊ ገጽታ ጽፏል። ይህ አስከፊ ገጽታ ጥፋቱ በራሱ ሥርዓት ተወስኖ የሚቀር ሳይሆን ለሚቀጥሉት ረጅም ዓመታት ውስጥ ከቀጣይ ትውልድ ኢትዮጵያውያን ጫንቃ ላይ እንዲህ በቀላሉ የሚወርድ አይመስልም። ሕወሓት/ኢህአዴጎች የመቶ ዓመታት ጦርነትን ለኢትዮጵያ ሕዝቦች ጥላን እንዲዳለን ብለው የዛቱትም በትክክል ልናይ የምንችለው ማባራ በሌለው በሙስና ድርጊታቸው ይመስላል።

ሕወሓት/ኢህአዴግ ችግሪ ነው ብሎ የሚደሰከረው፤ ነገር ግን በእርግጠኛነት የሱ ሳይሆን የሕዝብ ችግር ሆኖ እየዘለቀ ያለው ኪራይ ሰብሳቢነት ነው። ኪራይ ሰብሳቢነት በአብዛኛው ለማለት ይቻላል ሕግና ሕጋዊነትን ተገን በማድረግ የመንግስትን ወይም የሕዝብን ሀብት መቀራመት ነው። “ኪራይ ሰብሳቢነት ... የገበያ መርህ ከሚያመቻቸው ሁኔታ ውጭ ያለአግባብ የፖለቲካ ድጋፎችን በመጠቀም ከገበያ ዋጋ ያልተገባ ትርፍ ወይም አብላጫ ጥቅም ማግኘት ማለት ነው።” ይላል ሰለሞን ስዩም በኢህአዴግ ፍፃሜ መጽሐፉ ገፅ 143 ላይ። ለምሳሌ የአክሲዮን ባለድርሻዎች ይወስኑ አይወስኑ አይታወቅም፤ የብልፅግና ፓርቲ በ2011/12 ከአዋሽ ባንክ ብቻ ሃያ ሚሊዮን የኢትዮጵያ ብር ተቀብሏል። ጠቅላላ ባለ አገላለፅ ኪራይ ሰብሳቢነት ማለት ሰዎች (የተፈጥሮና ሕጋዊ ሰዎች ማለት ነው) የማይገባቸውን ጥቅም ማግኘትና የተገኘውም ሀብትም ለሕብረተሰቡ ምንም እሴት በማይጨምር ነገር ላይ ማዋል ማለት ነው። ኪራይ ሰብሳቢነት በስፋት ተንሰራፍቶ የሚገኘው በመንግስት መሥሪያ ቤት ውስጥ ነው ቢባልም በሲቪክ ድርጅቶች፣ መንግስታዊ ባልሆኑ ድርጅቶች፣ በግል ድርጅቶች፣ በሠራተኛና ሙያ

ማህበራት፣ በዕድሮችና በተቃዋሚ ፓርቲዎች ውስጥ ሳይቀር ተንሰራፍቶ የሚገኝ ነው። ዜጎች አባል ላልሆኑበት ፓርቲ ወይም ድርጅት በተለይም ለገዢው ፓርቲ ዓመታዊ ክብረ በዓል፣ እንዳዉሜንት፣ ፋውንዴሽን፣ የሙት መንፈስ መታሰቢያ ቀን፣ ወዘተ እየተባሉ የውዴታ ግዴታ በማለት የሚያዋጡት መዋጮ፤ በተለይም የግል ነን የሚሉት ባንኮች የብሔራዊ ባንክንም ሆነ የራሳቸው የውስጥ መመሪያን ተገን በማድረግ የተለያዩ ሐሳብና አመለካከት ካላቸው ባለአክሲዮኖች ፈቃድና ፍላጎት ውጭ አንስተው የሚሰጡት ችሮታ ምንም በሉት ምንም ወደ ኪራይ ሰብሳቢዎች ኪስ የገባ ነው። ሲከተልም፤ ለአገራችን ዴሞክራሲ መቀጨጨ አሉታዊ አስተዋጽኦ አድረገዋል። ይህ ብቻም አይደለም ከሃይማኖት፣ ከፖለቲካ አመለካከት፣ እና ከሌሎችም ጉዳዮች በገለልተኛነት ተደራጅቶ ለሕጋዊ ተገልጋዮች ሁሉ ከወገንተኝነት በፀዳ ሁኔታ አገልግሎት ይሰጣል ተብሎ የተደራጀው የሲቪል አገልግሎት መስሪያ ቤትና ሠራተኛው ከተቋቋመበት ዓላማ ውጭ የገዢው ፓርቲ አባል እንዲሆንና በአባልነቱም የሚጮንበትን ክፍያ እንዲፈፀም የሚገደድ ከሆነ ኪራይ ሰብሳቢነት ነው።

ሙሰኝነትና ኪራይ ሰብሳቢነት አንድ ዓይነት አለመሆናቸው የታወቀ ቢሆንም የመመሳሰል ባህሪ አለባቸው። ኪራይ ሰብሳቢነት የመንግስትና የፓርቲ ፖሊሲን ተገን አድርጎ የሚከሰት ነው። በምሳሌ ለማስረዳትም ገንዘብ ከላይ ወደታች ወይም በተቃራኒው እንዲዘዋወር ለማስቻል መንግስት ሕግ የመደንገግና ፖሊሲ የማዉጣት ሥልጣን አለው። ወይም በቂ ምክንያት አለው/የለውም የሚባለው እንዳለ ሆኖ፤ መንግስት ብድር የመስጠትና ዕዳ የመሰረዝ ሥልጣን አለው። ብዙውን ጊዜ የዜጎች ኑሮ አለመመጣጠን የሚከሰተው መንግስት በተለያዩ ነገሮች በተለይም የኤኮኖሚ አስተዳደሩን አስመልክቶ ፖሊሲና ሕግ በሚያወጣበት ሂደት ውስጥ ጀምሮ ነው። እሱም በተዛባ የመንግስት ፖሊሲ ምክንያት ሥልጣን ላይ ካለው ፓርቲ ጋር ውገና ያላቸው ወገኖች ጠንካራ ሆነው ሲወጡ በተቃራኒው ያሉት ደግሞ ደካማና ተጎጂ ሆነው ይቀራሉ። ጠንካሮቹ የፈለጉትን የመንግስት ፖሊሲ ሳይቀር ሲጠመዝዙና ሲለወጡ

ደካሞች ደግሞ የፖሊሲው ሰላባ ይሆናሉ።

አንድ አገር ኃላፊነት የሚሰማው መንግስት እስከሌለው ድረስ የላይኞቹ አስፈፃሚዎችና ወገኖቻቸው ሙሉ ክፍያ ወይም የተትረፈረፈ ክፍያ ያገኛሉ። በሌላም በኩል ለባለሥልጣኖቹ ገደብ የለሽ ሥልጣን የሚሰጥ መንግስት እስካለ ድረስ እነሱ በሙስናም ሆነ በኪራይ ሰብሳቢነት የሚቀበሉትን የሀብት መጠን የሚገባቸውን ስጦታ እንዲወሰዱ ይቆጥራሉ እንጂ ሕዝብን አገላገሉ አላገላገሉ ማን ምን አደረገ የሚል ጠያቂ አይኖርባቸውም። ባለሥልጣኖቹም እየቆዩ ሲሄዱ ዘረፋ እንኳን ቢፈጽሙ የዘረፋ ሳይሆን በተቀመጠላቸው ‘ሕግ’ መሠረት የሚገባቸውን እንደወሰዱ ይቆጥራሉ እንጂ ጥፋት የፈጸሙም አይመስላቸውም። በአቋራጭ የከበሩም ሆነ ሊከብሩ ያሰቡት ከራሳቸው ውጭ ለሌሎች ክብር የሌላቸውና ማንንም በፈለጉበት ቦታና ጊዜ ለመቁረጥም ለመፍለጥ ሃይ የሚላቸው የለም። ጆሴፍ ስትግሊዝ የተባለ የኤኮኖሚ ባለሙያና በቢል ክሊንተን አስተዳደር ጊዜ የሁዋይት ሀውስ የኤኮኖሚ ኮሚቴ ሊቀ መንበር የነበረው (xvi) *The Price of Inequality* በሚለው መጽሐፉ ችግሩ ከፖሊሲ መሆኑን ሲያሰምርበት “If no one is accountable, if no individual can be blamed for what has happened, it means that the problem lies in the economic and political system.” ብሎታል። ከዚህ ጋር የፖለቲካ ሥርዓቱ ከመንግስት ለፖለቲካ ፓርቲዎች በኢትዮጵያ ብሔራዊ የምርጫ ቦርድ ጽ/ቤት አማካይነት የሚሰጠው የድጋፍ ገንዘብ እንዴት እንደሚከፋፈልና ገንዘቡ በኪራይ ሰብሳቢነት ስልት ወደ ገዥው ፓርቲ ተመልሶ የፓርቲ ፖለቲካን እንደሚያቀጭጭ በዝርዝር ስለሚያስረዳ ቦርዱ ለ2014 ዓም ያስተላለፈውን መመሪያ መመልከቱ ተገቢ ይሆናል።

1. በምርጫ ለሚሳተፉ ለሁሉም የፖለቲካ ፓርቲዎች በእኩልነት 25 በመቶ፤ በዚህ ስሌት መሠረት ሁሉም የፖለቲካ ፓርቲዎች ገዥውን ፓርቲ ጨምሮ እኩል ያገኛሉ።
2. በምርጫ የሚሳተፉ ፓርቲዎች በሚያቀርቧቸው ዕጩዎች ላይ ተመስርተው 25 በመቶ ያገኛሉ። ገዥው ፓርቲ ብዙ ዕጩዎችን

ያቀረበ ስለሆነ ብዙ መቶኛ እንደሚያገኝ ሳይታለም የተፈታ ነው።

3. በምርጫ የሚሳተፉ ፓርቲዎች ለውድድር በሚያቀርቧቸው የሴት ዕጩዎች ብዛት ላይ ተመስርቶ 25 በመቶ ያገኛሉ። ለገዥው ፓርቲ ያልወገኑ ፓርቲዎች ሴት አባላት በገዥ ፓርቲ ካድሬዎች ከአሁን አሁን ጥቃት ይደርስብናል ብለው በሚሰጉበት ኢትዮጵያ ውስጥ፤ ድፍረት ቀርቶ ማንም ቀና ብሎ ሊያያቸው የማይደፍር የገዥው ፓርቲ ሴት ዕጩዎች ያለአንዳች ስጋት ስለሚሳተፉ የገንዘቡ ድልድልም ያንኑ ያህል ከፍተኛ ነው።
4. በፓርቲ የሴት አመራር አባላት ብዛት ላይ ተመስርቶ የሚከፈል 15 በመቶ፤ የፖለቲካ ምህዳር በጠበበበትና ወንዶች እንኳን ብዛት ያላቸው አደጋዎችን በሚያንቀሳቅሱበት አገር ውስጥ ሴት አመራር አባላት ማግኘት ምን ያህል እንደሚያስቸግር የደረሰባቸው ስለሚያውቁ የሚከፋፈለውን ገንዘብ ከማግኘት በላይ የሴቶቻችን በሰላም ወጥተው በሰላም ወደ ቤት መመለስ ያስደስታል።
5. ፓርቲዎች ለምርጫ ውድድር በሚያቀርቧቸው አካል ጉዳተኛ ዕጩዎች ብዛት ላይ ተመስርቶ የሚከፋፈል 10 በመቶ ያገኛሉ። የመከራ ሌሊት ቶሎ አይነጋም እንደተባለው ጤነኛ አካል ያለው ሰው ሩጦ በማያመልጥበት አምባገንነት በነገሰበት አገር ውስጥ አካል ጉዳተኛን የምርጫ ዕጩ ተወዳዳሪ አድርጎ ማቅረብ ምን ያህል አስቸጋሪ እንደሆነ የደረሰበት ይፈርዳል ብለን አልፈናል።
6. በፓርቲ የአካል ጉዳተኛ አመራር አባላት ተመስርቶ የሚከፋፈል አምስት በመቶ ይሰጣል። የዚህ ክፍፍል ችግርም ከአምስተኛ ተራ ቁጥር ጋር ይመሳሰላል።

ከI-6 በተጠቀሱት መመዘኛዎች መሠረት (ለናሙና ያህል) በ2013 ዓም ምርጫ ዓመት የብልፅፃና ፓርቲ ብር 22,699,501.65፣ የኢትዮጵያ ዜጎች ለማህበራዊ ፍትህ (ኢዜማ) ብር 10,854,018.61፣ የኢትዮጵያ ሶሻል ዴሞክራቲክ ፓርቲ (ኢሶዴፓ) ብር 1,855,835.41፣ የቁጭ ሕዝብ ዴሞክራቲክ ፓርቲ (ቁሕዴፓ) ብር 615,163.85 እና የአሮሞ ፌዴራላዊ ኮንግረስ (አፌኮ) ብር 483,451.96 ሆኖ ተከፋፍሏል። እንዲሁም ዓይነት

የተዘባ አከፋፈል ጀሴፍ ስትልግዚ እንደፃፈው ምንም ሳይሆን የኤኮኖሚና የፖለቲካ ሥርዓቱ የሚፈጥረው ችግር ነው። ሕግና ሕጋዊነትን ተገን በማድረግ በኢትዮጵያ ብሔራዊ የምርጫ ቦርድ አማካይነት ከመንግስት ለፖለቲካ ፓርቲዎች ይከፋፈላል የተባለው የህዝብ ሀብት ተመልሶ ገዥው ፓርቲ እጅ እንዲገባና የሕዝብን ድምፅ ወሳኝነትን አዛብቷል።

ይኼ ኪራይ ሰብሳቢነት እንዴት እንደሚገን ከአገራችን የግብር አሰባሰብ አንፃር እንመልከት። ለዜጎች ጥቅም ሲባል መንግስት በሕግ በተቀመጠ አግባብ መሠረት የገቢ ግብር ይሰበስባል። የተቀመጠው ሕግ ሳይተገበር ከቀረ ወይም የገቢ አሰባሰብ አካሄድ አቅጣጫውን ከሳተ መሠረታዊ የሕግ ጥሰት እንደተጠበቀ ሆኖ ኪራይ ሰብሳቢነት የሚባል ወንጀል አለ ማለት ይቻላል። ከ1997/2005 ምርጫ ወዲህ የኢትዮጵያ ፌዴራላዊ ዲሞክራሲያዊ ሪፑብሊክ ሕገ መንግስትን በመጣስ ለክልሎች የተሰጠው ወይም በፌዴሬሽን የመንግስት አስተዳደር መርህ መሠረት መከናወን የሚገባው የግብር አሰባሰብ ወደ ፌዴራል ተጠሪነት እንዲዘር ተደርጓል። የፌዴራል መንግስት የፌዴራል አካላት በሚያካፍሉት በጀት ይተዳደራል እንጂ በክልሎች ሥልጣንና ኃላፊነት ውስጥ መግባቱ የአገሪቱን ሕገ መንግስት መጣስ ነው። በገዥው ፓርቲ ሥር የሚገኘው የፌዴራል መንግስት የማይገባውን ጥቅም ሊያገኝ ወይም ያገኘ ስለሆነ ያፈጠጠ ኪራይ ሰብሳቢነት ነው። በጥልቅ ምክንያታዊነት ለሚያምን ሰው ኪራይ ሰብሳቢነት የአገር ባለሀብቶችን፤ በማስከተልም ተጠቃሚ ዜጎችን ዘመናዊ ባሪያ የሚያደርግ ነው።

እንደሚባለው ሀብት ለማፍራት ሁለት መንገዶች አሉ። አንደኛው ሰርቶ ሀብት መፍጠር ሲሆን ሁለተኛው ሀብት መዘረፍ ነው። የተፈጠረ ሀብት ላብን አንጠፍጥፎ ስለሆነ በክብርና በተገቢው መንገድ ሥራ ላይ ይውላል። የተዘረፈ ሀብት ግን እየተደፋፋ አንዳች ሐዜነታ ሳይደረግለት መሸታ ቤቶች ሳይቀሩ ይበተንላቸዋል። ሀብት ሲዘረፍ ደግሞ የሚጎዱ አካላት (የሰው ሕይወት መጥፋት ጭምር) ይኖራሉ። በዚሁ መሠረት ኪራይ ሰብሳቢነት ብክነት ነው፤ የአገሪቱን ሀብት ለብክነት ይዳርጋል።

ምርታማነትን ይቀንሳል፤ ያገሪቱን ኤኮኖሚ ያሽመደምዳል። ኪራይ ሰብሳቢነት ደንበኛ የሚባሉና መከበር ያለባቸውን ዜጎችን ክብር ያሳጣል። አገሪቱም ወደ አልተፈለገ አቅጣጫ እንዲታመራ ያደርጋል። ዕውነት ይኮስስና ውሸት ይነግሳል። የኃይል ዕርምጃዎች በፖሊስ፣ በመከላከያ፣ በደህንነት ኃይሎች፣ በካድሬ፣ ደንብ አስከባሪ በሚባሉ ጭምር እየታገዘ ይወሰዳል። የዜጎች ሕይወት እንዲያዉ ምን ማድረግ ይቻላል ወደሚል ተስፋ ወደ መቁረጥና እርስ በርስ ወደ አለመተማመን ያመራል። ውሎ አድሮ ደግሞ ምስቅልቅል ሁኔታዎች ሊከሰቱ ይችላሉ።

አሁንም ልድገመውና ሰዎች ስለየሕግ የበላይነት ስለሚያነሱ ስለዚህ ፅንሰ ሐሳብ በተገቢው ሁኔታ ስለመነሳቱና መብራራቱ ከጥርጣሬ በላይ ስጋት የሚገባቸው ብዙ ሰዎች ስለሚኖሩና ይህ ጉዳይ ለአገር ዕድገትም ሆነ አንድነት ደንቃራ መሆናቸው ስለማይቀር በአጭሩ ማሳየት አስፈላጊ ይሆናል። የሕግ የበላይነት ማለት የመንግስት ባለሥልጣናትን ጭምሮ ሁሉም ሰው አንድም ከሕግ በታች ናቸው ማለት ነው፤ ሁለትም በሕግ ፊት እኩል መሆናቸውን ማመልከቱ ነው። ደስታ ዲንቃ ጎሴ፤ መቋጫ ያጣው የኢትዮጵያዊያን የነፃነት ትግል ብሎ በፃፈው መጽሐፍ ውስጥ “የሕግ የበላይነት ሰዎች/ዜጎች/ ሁሉ በሕግ ፊት እኩል መሆናቸውንና ከሕግ በላይ የሆነ ሰው ወይም አካል የሌለ መሆኑን የሚገልጽ ዴሞክራሲያዊና ሕገ መንግስታዊ መርህ ነው” ይልና ይኼው ጸሐፊ “የሕግ የበላይነት ተቃራኒ [ደግሞ] የሰው ወይም የገዥ ወይም የመንግስት የበላይነት ነው። የሰው ወይም የመንግስት የበላይነት ሲባል ደግሞ ሕግ ከመንግስት በታች መሆኑንና ለሕግ መገዛት ሳይሆን በሕግ መግዛትን ያመለክታል” በማለት ለሕግ የበላይነት መገዛትንና በሕግ መግዛት መሀከል ያለውን ልዩነት አሳይቷል። በዚህ መሰረት ኢትዮጵያ ውስጥ ሲተገበር የነበረውን የሕግ የበላይነትና በሕግ መግዛት መሀከል የነበረውን ልዩነት ግልፅ ከመሆኑም በተጨማሪ እስከ ዛሬ የነበሩ የኢትዮጵያ መንግስታት ዴሞክራሲን ከቃላት በላይ የማይተገብሩት፣ በአወጡት ሕገ መንግስትም ሆነ እናከብራለን ብለው የሚቀበሉትን ዓለም አቀፍ ሕግ ከመጠፍ የማይቆጥሩ አምባገነኖች ናቸው። የኢህአዴግ

ባለሥልጣናትም ሆኑ የኢህአዴግን ወንበር የተረከቡ የብልፅግና ፓርቲ አባላት ከሕግ በላይ መሆናቸው ወይም የሕግ የበላይነትን የማያከብሩ ለመሆናቸው የሐሳብ ልዩነት ያላቸው ዜጎችን ያለአንዳች ምክንያት ወይም ያለበቂ ምክንያት በተገኙበት ቦታ የዓይንህ ቀለም አላማረኝም በሚል ስሜት ብቻ ለማሰርም ሆነ ከእስር ቤት በማውጣት ለመግደል ጭምር ‘ሙሉ መብት’ ያላቸው መሆኑ ነው። ለምሳሌም የቡኖ በደሌ ዞን ዳጳ ወረዳ ነዋሪ የነበረው ከድሮ ብርሃኑ ከእናቱ ፊት መገደል፣ የሰሜን ሸዋ ኤጀሬ ወረዳ እና የምስራቅ ሐረርጌ ዞን አፊኮ ኮሚቴዎች አስተባባሪዎች ፍርድ ቤት በነፃ ቢያሰናብታቸውም የገዢው ፓርቲ ካድሬዎችና ፖሊሶች እስር ሥር ማቆየታቸው፣ የሰሜን ሸዋ አፊኮ ኮሚቴ ምክትል አስተባባሪ ወጣት ደጀነ ግርማ ሁሪሳ የሁለቱም እግሮቹ አውራ ጣት ጥፍሮች በፒንሳ መነቀላቸው፣ አዲሻ የተባለውና የዚያው ዞን የወረዳ ኮሚቴ አባል የሆነው ከእስር ቤት ተወስዶ መገደል፣ የምዕራብ ሸዋ ባኮ ወረዳ አፊኮ ኮሚቴ አባል መለሰ ጫላ ጎበና ከሚኖርበት ቤት በምሽት ተወስዶ መገደልና አስከሬኑ እንኳን የት እንደተጣለ አለመታወቁ፣ እንዲሁም፤ የምስራቅ ወለጋ ዞን አፊኮ ኮሚቴ አስተባባሪ ፍቃዱ አያና ፋጂ ከሥራ ቦታ ተወስዶ በነቀምቴ ደህንነት ጽ/ቤት ውስጥ ለብቻው ታስሮ ከቆየ በኋላ የት እንዳደረሱት አለመታወቁና በሌሎችም ላይ የተፈፀሙ ግፎች የሕግ የበላይነት ላለመኖሩ አመለካከት ነው። ከዚህ በተቃራኒ ደግሞ ወንጀል የፈጸሙና ሕግ ፊት መቅረብ የነበረባቸው የመንግስት ባለሥልጣናት በነፃነት እንድንቀሳቀሱ በውስጡ ታዋቂነት የተፈቀደላቸው ሲሆን አንዳንዶች ደግሞ ለአገር አንዳች ጀብዱ የሰሩ ይመስል እንዲሁም ለተቃውሞ የወጡ ዜጎች ላይ ያስተኮሱና ያስገደሉ ባለሥልጣናት ደረታቸው በወርቅ መለበጡ፣ ለአንዳንዶች ደግሞ መንግስታዊ ያልሆነ ድርጅት ተቋቁሞላቸው ተጠቃሚ ሆነው ስንመለከታቸው፤ ባለሥልጣናቱ ከሕግ በላይ መሆናቸውንና የሕግ የበላይነት ጫማቸው ሥር መረገጡን ፍንትው አድርጎ ያሳያል። ይህ ሁሉ የሕግ የበላይነት አለመኖሩ ብቻ ሳይሆን የሕግ የበላይነትን ያስከብራሉ ተብለው የሚጠበቁ የኢትዮጵያ የዴሞክራሲ ተቋማት (የሰብአዊ መብት

ከሚሸን፣ መከላከያ፣ ፖሊስ፣ የሕዝብ ደህንነት፣ ፍርድ ቤት፣ የሕዝብ ዕንባ ጠባቂ፣ አቃቤ ሕግ፣ ምርጫ ቦርድ፣ ወዘተ) አስፈፃሚው የመንግስት አካል የዘፈቀደ እርምጃዎችን ዜጎች ላይ ሲወስድ ዝምታን መምረጣቸው የተጣለባቸውን ኃላፊነት በአግባቡ አለመወጣታቸው በሕግ መግዛት እንጂ የሕግ የበላይነት ማለትም የሕዝብ የበላይነትና የሕገ መንግስት የበላይነት አለመኖሩን አመለካች ነው። እንዲሁም የሕግ የበላይነት የሚባል ሲጣስ የሦስት ሺህ ዘመናት ታሪክ አላቸው የሚባሉ ኢትዮጵያውያን ዜጎች በሞት መንጋጋ ውስጥ እየተሾለኮሉኩ ከሞቱት በላይ ካሉት በታች ሆነው ኑሮ መግፋታቸውን ያሳይል። ከዚህ ጋር አንድ ሊዘለል የማይችል ነገር ቢኖር ተገዥው የኢትዮጵያ ሕዝቦችም በአድርባይ ምሁራን እየተወናበዱ ከሕግ አክባሪነቱ የበለጠ ሕግ ፈሪነቱ እንዲያመዝን መደረጉ ነው። እንዲያውም አንዳንድ ጊዜ ዝም ብለው በደመ ነፍስ ስመለከቱት የኢትዮጵያ ሕዝቦች መንግስትንና እግዚአብሔርን እኩል ያከብራሉ፤ አንዳንድ ጊዜ ደግሞ መንግስት በሕዝብ ላይ ከሚለቀው የፍርሃት ድባብ የተነሳ መንግስትን ከእግዚአብሔር በላይ የሚፈሩ ዜጎች ቁጥር ቀላል የሚባል አይደለም። ከዚህም የተነሳ የሕግ የበላይነት ማስከበር የሚለው ልፈፋ መሠረታዊ ትርጉሙን ከሳተ ሥርአትን ከፍትህ እንድናስቀድም የሚያስገድድ ሁኔታ ተፈጠረ ማለት ነው። ግብረ መልሱ ደግሞ ዜጎች በፍትህ ሥርአቱ ፊት ፍትህ የሚነፈጉና በፍርሃት ድባብ እንዲሸፈኑ የሚደረጉ ከሆነ ፍትህን ፈለጋ ከፍትህ ሥርአቱ ውጭ ወዳሉ ስልቶች ሊያማትሩ ይገደዳሉ። የነፃነት ቀንድል አብሪዎች እነ አብርሃም ልንከሊን እንደተናገሩት “ባሪያ መሆን የሚፈልግ ሰው እንደሌለ ሁሉ ራስን አንስቶ ጌታ ማድረግም ጨርሶ ተቀባይነት አይኖረውም።” ነገሩ እንደማይሆን ሆኖ ቀረ እንጂ ንጉስ ኃይለ ሥላሴም የሐምሌ 9/1923ቱን ሕገ መንግስት ሲያቆም ተናግሮ በነበረው ድስኩር ውስጥ “ሕግ ለሰው ከሁሉ የበለጠ የሚጠቅም መሆኑን ማንም አይስተውም። መከበርም፣ መጠቀምም፣ የሚገኙት በሕግ መተካከል የተነሳ ነው። ግፍና በደልም የሚበዙት ሕግ ባለመቆሙ ነው።” ብሏል። በዚያን ጊዜ እንዲሁም ቢባልም ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ባሉት ጊዜያት ውስጥም በኢትዮጵያ የሕግ የበላይነት አለመከበሩን በዓይናችን እያየን ኖረናል።

ከላይ ከተጠቀሱት ጋር ተያያዥ የሆኑ ጉዳዮች ማለትም ለአገር ዕድገትም ሆነ አንድነት ደንቃራ የሆኑ ነገሮችን ማየት ስንቀጥል ከፍርሃትና አድርባይነት ወጣ ባለ ሁኔታ ስለመከላከያ ኃይላችን በመደጋገም በግልፅ መነገር የሚገባና በፓርቲ ፖለቲካ ውስጥ ተቋሙ ሲያሳርፍ የቆየውን የማቀርብ ሐሳብ ይኖራል። እሱም ለፓርቲ ፖለቲካ ዕድገት ለማግዝ ከማንኛውም ፓርቲ ወይም ቡድን ገለልተኛ ነኝ የሚለው የመከላከያ ኃይላችን ወደ ሩዋንዳ፣ ላይቤሪያ፣ ሱማሊያ ተጉዞ ሠላም አስከበርኩ የሚለው የመከላከያ ኃይላችን በፓርቲ ፖለቲካ ምክንያት የራሱ ዜጎች ደህንነት አደጋ ላይ በወደቀበት ጊዜ ስለ ሌሎች አሰባሰብ ሲባል ጨርሶ የማይመስል ነገር ነው። የራሱን ሕዝብ ደህንነት የማያከብርና የማያስከብር ሠራዊት ምን ስለሆነ ነው ወይም እንዴት አድርጎ ነው የሌለውን አገር ሕዝብ ደህንነት አስከበርኩ ብሎ የሚኩራራው። እዚህ ላይ ኢህአዴግ ደርግን ገልብጦ የመከላከያ ተቋሙን ሲያፈርስ፤ ከነ ተቋሙ እያደገ መሄድ የነበረበትን የአንድ አገር ሠራዊትን እሴት ሁሉ አብሮ እንዳንኮታኮተ ቢገመት፤ ጉዳዩ ከተቋም መፍረስ ግምት በላይ ነው። “... ሠራዊቱ በአንድ ወቅት የኢህአዴግ መንትያ ፍጥረት ነበር” ብሎ የፃፈው ደግሞ በረከት ስሞን በየሁለት ምርጫዎች ውግ (ገጽ 119) መጽሐፉ ላይ ነው። በሌላም በኩል በየክልሎች የተደራጀው ልዩ ኃይል የሚባለው የሕግ የበላይነትን በመጣስ በሚወስዳቸው ያልተገቡ እርምጃዎች የተነሳ የኢትዮጵያን የመከላከያም ሆነ የፖሊስ ኃይልን ስም በማጉደፉ የተቋማቱን ዝና መልሶ ለመገንባት ቀላል የማይባል ዋጋ ማስከፈሉ አይቀርም። በአጭሩ፤ ኢ-ሕገ መንግስታዊ አደረጃጀት ያለው የየክልሎች ልዩ ኃይል የገዥው ፓርቲ ካድሬ፣ ካቢኔና ባለሥልጣናትን ወንበር ጠባቂ ካልሆኑ በስተቀር በምንም ዓይነት መስፈርት ሕዝባዊ ወገናዊነት አይኖራቸውም። ቀድሞውንም ቢሆን ርህራሄ የሌላቸው እንደ ሂትለር ትሩፕርስ፣ ሳዳም ሁሴን ሪፑቢሊካን ጋርድ፣ እንደ ጋዳፊ አማዞን ጋርድ፣ የመንግስቱ ኃይለማርያም ስፓርታ፣ እንደ መለስ ዘናዊ (ኃይለማርያም ደሳለኝ) አጋዚ፣ እንደ አብይ አህመድ ሬደበረት ዓይነቶች በምንም ዓይነት መስፈርት ሕዝባዊ ወገናዊነት ይኖራቸዋል ተብለው አይጠበቁም።

ስለኢህአዴግ ኪራይ ሰብሳቢነት ብዙ ብዙ መከሰቻዎችን መፃፍ ቢቻልም ከግል ንግዱ አንፃር ደግሞ ተለዋዋጭና ሥርዓት የሌለው ግብይት (መግዛትና መሸጥ) ማካሄድ ለሀገር ዕድገትና አንድነት ደንቃራ ስለሆነ ኪራይ ሰብሳቢነት ነው። ምንም እንኳን በመንግስት መመሪያ ማዕቀፍ ውስጥ ያለ ነው ቢባልም የባንኮች ከጣሪያ በላይ ትርፍና የአገልግሎት ክፍያ ማጋበስ ኪራይ ሰብሳቢነት ነው። በሌላም በኩል ሊመለስ እንደማይችል እየታወቀና ግልፅልነት የጎደለው ትርፋማነት እንዲሁም የማይመለስ የባንኮች ብድር አሰጣጥና ኮሚሽን መቀበል ኪራይ ሰብሳቢነት ነው። በተለይ የንግድ ማህበረሰብን በተመለከተ ክፉ ጊዜን በመጠበቅ ወይም የተዛባ የመንግስት ፖሊሲን ከላለ በማድረግ ተጠቃሚን ለችግርና ለችጋር በሚያጋልጥ ሁኔታ ማትረፍ ኪራይ ሰብሳቢነትም ሌብነትም ነው።

በአዲስ አበባ ከተማ አንዱና ትልቁ የኪራይ ሰብሳቢነት መከሰቻና የዕድገት ፀር መሬት የማስተላለፍ ሥራ ነው። የአገራችን መንግስት መሬትን ከከተማና በከተማ አከባቢ ከሚገኙ ገበሬዎች እንዲሁም ከግል ባለይዞታዎች በጣም አነስተኛ በሚባል ክፍያ ወይም ያለምንም ክፍያ እየተረከበ ምንም እሴት ሳይጨምርበት ወይም ትንሽ እሴት ብቻ በመጨመር (የአገልግሎት መስጫ ተቋማትን ሳይገነባ ማለት ነው) በካሬ ሜትር በከፍተኛ ሂሳብ ለባለሀብት/እንሸስተር ያስተላልፋል። በጣም አሳዛኝ ደግሞ መሬት ላስረከበው ዜጋ ይከፈላል ከተባለው ካሳ ላይ እየተቆነጠረ ለባለሙብቱ ይሰጣል። ዜጎችን ከመሬት እያፈናቀሉ ሀብት መሰብሰብ ኪራይ ሰብሳቢነት ነው። ከፍ ተብሎ ሲታሰብም ዘር የማጥፋት ወንጀል ነው። አብዛኛው ሕብረተሰባችን መሬትን ከደምና አጥንቱ ጋር ያይዛል። ከመሬት ባለቤትነት ጋር በተያያዘ ቁልም ወለጋ ዞን ተረት የሚመሰል፤ ነገር ግን የምር ዕውነት የሆነና ለተተኪ ትውልድ መነገር ያለበት ዕውነት አለ። እሱም አፄ ምንሊክ አከባቢውን እንዲወረረ ለአገሬው ሕዝብ ቀጠን ያለ ትዕዛዝ ያስተላልፋል። ትዕዛዙም የአንበሳ ደቦል ይዛችሁ ካለመጣችሁ በስተቀር መሬታችሁን ትቀማላችሁ የሚል ነበር። የአገሬው ሕዝብም መሬቱን ከሚያጣ የዱር አዉሬውን ይዞ

ማቅረብ ምርጫው አድርጎ ለሕይወቱ ሳይሳሳ የዱር አዉሬውን ይዞ ለንጉሱ አስረከበ። የስድስት ኪሎው ወይም የቀድሞው የቤተመንግስት አንበሳ (ከሁለቱ አንዱ) በእንዲህ ዓይነት ሁኔታ ተይዞ ለምንጊክ የተሰጠ ነው። በእንዲህ ዓይነት ሁኔታ ሕዝብ ከዱር አዉሬና ከወራሪ ጋር ከሰውነት ውጥቶ የዱር አዉሬ ባህርይ ከተላበሰው ሰው ጋር ታግሎና የሕይወት ዋጋ በከፈለበት መሬት ላይ የኢህአዴግ ኪራይ ሰብሳቢነት ተንሰራፋ።

ሌላው የኪራይ ሰብሳቢነት ክስተት የመንግስትን ንብረት ለመሸጥ የተዛባ የጨረታ ሥርዓት መከተል (wrong and disputable auction) ማካሄድ ነው። ሌላም ማንሳት ይቻላል፤ ከመንግስት ካዝና አወጥቶ ዕሴት ለማይፈጥር ሥራ ሽልማት ወይም ስጦታ መስጠት ሌላ ኪራይ ሰብሳቢነት ነው።

እነዚህና ሌሎችም የኪራይ ሰብሳቢነት ባህርያት በኢትዮጵያ ውስጥ አሉ፤ በተለይም የገዢው ፓርቲ የኢህአዴግ እና የኢህአዴግ ወንበር ተረካቢ የብልፅግና ፓርቲ ካድሬዎችና ካቢኔዎች ዋና ባህርያት ናቸው። የትም ይሁን የት በኪራይ ሰብሳቢነት ጥቂቱና የላይኛው ወገን አጥቂ፤ ብዙኃኑ የታችኛው ህብረተሰብ ክፍል ተጠቂ ናቸው። ኪራይ ሰብሳቢነት ከፖለቲካ አንፃር መልካም አስተዳደርን፣ ከኢኮኖሚ አንፃር የገቢ መመጣጠንን፣ ከማህበራዊ ሕይወት አንፃር የመዋደድና የመከባበር ባህልን አመንምኖ በታ እንዳይኖራቸው ያደርጋል። ውጤቱም የማያበራ ግጭት ነው።

ስለኪራይ ሰብሳቢነት በተለይም ስለአገራችን ኪራይ ሰብሳቢነት ስናስብ የአገዛዝ ሥርዓቱ ከመሠረቱ ሲገነባ ሕዝባዊ ተቀባይነት ባለው ዲሞክራሲያዊ መንገድ ሳይሆን፤ ብቃት የሌላቸው ሰዎች እየተለቀሙ በሕዝብ ላይ የተጨኩ ስለሆነ፤ ታማኝነታቸውን የሚያሳዩት አገልግሎታቸው ለሚገባውና ለሚፈልግ ሕዝብ ሳይሆን፤ በዚህ እና በዚያም ብሎ ሥልጣን ላይ ላስቀመጣቸው ድርጅትና ባለሥልጣን ስለሆነ፤ ኪራይ ሰብሳቢነቱ ከዚያ ይጀምራል። ጆሴፍ ስትግልዚ (31-32) በተጠቀሰው መጽሐፉ “... a political system that gives inordinate power to those at the top, and they have used that power not only

to limit the extent of redistribution but also to shape the rule of the game in their favor, and to extract from the public what can only be called large “gifts”. Economists have name for these activities; ... rent seeking.” ብሎታል።

ይህ በእንዲህ እንዳለ ሕወሐት/ኢህአዴግ በፕሮፓጋንዳ መጽሔቱ አዲስ ራዕይ ቅፅ 3 ቁጥር 3 (2002፡ 8) ላይ “ኢህአዴግ በምርጫ 2002 እጅግ አስገራሚ በሆነ አኳኋን ሊያሸንፍ የበቃበት አንድ መሠረታዊ ምክንያት ልማታዊ መስመራችን የኪራይ ሰብሳቢነት መስመርን በልማት ትግል መስክ በማሸነፍ ነው” በማለት በፎክረበት አንደበት በነሐሴ 2007 መቀሌ ላይ ባካሄደው ጉባኤ ደግሞ ዛሬም ኪራይ ሰብሳቢነት ችግሩ መሆኑን መግለጽ፤ በማኪያሼላዊ አነጋገር ማጨበርበር ከመሆኑም በላይ በዚሁ ገዥ ፓርቲ በሕዝብ ሀብት ላይ ወንጀል እየሰሩ ያሉ ሰዎች መኖራቸውን፤ ነገር ግን ተሸፋፍኖ ለመኖር ዛሬም ያልተኙ መሆኑን በግልጽ ያሳያል።

ዜጎችን ከኪራይ ሰብሳቢዎችም ሆነ ከማንኛውም አደጋ የማይከላከልና የኑሮ ደረጃቸውን ማሻሻል የማይችል አገዛዝ በራሱ ዜጎች መጠቃቱ አይቀረ ነው። አንድ Charles W. Kegley (1981:495) አገላለጽ “*No government is immune from attacks by its citizens for its inability to protect its population or improve its life.*” በማለት የገለጸውን ድርጊት፤ ትንቢት ተናጋሪው ዶክተር መረራ ጉዲና ደግሞ “የሚበላውን ያጣ ሕዝብ መሪዎቹን ይበላል” ብሏል። ዜጎች ዲሞክራሲያዊና ሰብአዊ መብታቸውን የማስከበሩ ትግል አንድም ከምግባቸው እኩል ወይም የበለጠ ያሳስባቸዋል። ዜጎችን ለአደጋ ከሚያጋልጡና ዘመናዊ ባሪያ ከሚያደርጉ ድምፅ አልባ ጥቃቶች ውስጥ አንዱ ኪራይ ሰብሳቢነት እንደሆነ በሰፊው ገልጼለሁ። የኪራይ ሰብሳቢነት ምንጮች ብዙ እና የተለያዩ ቢሆንም በዋናነት የመንግስት መዋቅር ቀዳሚ ሲሆን፤ በተለይም በሕዝብ ዘንድ ቅቡልነት የሌለውና ተጠያቂነት የማይሰማው የመንግስት ዓይነት ከሆነ ዋና የኪራይ ሰብሳቢዎች ምንጭና የዚሁ ኪራይ ሰብሳቢነት ፖሊሲ አዉጪ ፓርቲ ስለሆነ፤ ጉባኤና ስብሰባ በጠሩ ቁጥር የተለየ አደጋ እንደሆነ አድርጎ መናገሩ ጉንጭ አልፋ ንግግር ከመሆን

የሚያልፍ አይሆንም።

ለኢትዮጵያ ፓርቲ ፖለቲካ ዕድገት ደንቃራ ከሆኑት ውስጥ የሕወሓት/ኢህአዴግ በማዕከልም ሆነ በተወረደ ሰላት መዋቅሮቹ አስከፊ ችግሮቹ ናቸው ከሚላቸው ውስጥ አንዱ የመልካም አስተዳደር እጦት ነው። መልካም አስተዳደር ባልሰፈነበት ሕብረተሰብ ውስጥ ፍትህ ይዛባል፤ በመንግስት ባለሥልጣናትና በሕብረተሰቡ መሀከል የበታችነትና የበላይነት ስሜት ይሰፍናል፤ ኤኮኖሚውንም ማሳደግ አይቻልም። አገራችን ኢትዮጵያ የስው ሀብትን ጨምሮ ያላት ሀብት በሙሉ በተፈለገው ሁኔታ ሥራ ላይ ይውላል ማለትም አይቻልም። መልካም አስተዳደር ባልሰፈነበት የአገዛዝ ሥርዓት ውስጥ ሕዝብ የአገሩ ባለቤትነት እንዲሰማው ሳይሆን ባዕድነት የሚሰማው ስለሆነ፤ ገዥው ፓርቲ በሚያወጣው የልማት ፕሮግራም ውስጥ አይሳተፍም፤ ቢሳተፍም ከልቡ ሳይሆን እየፈራ ይሆናል። ከመልካም አስተዳደር ጉድለትና ሙስና፤ ኪራይ ሰብሳቢነት መንሰራፋት የተነሳ ብዙዎች ሜጋ ፕሮጀክቶች ከተያዘላቸው ጊዜና ወጪ እጥፍ ጊዜና ወጪ እየጠየቁ ተጠቃሚውን ሕዝብ ለእንግሊት ይዳርጋሉ፤ የባለሥልጣኖች ኪስ ደግሞ ይደልብበታል። በውጤቱም የአገራችን የፓርቲ ፖለቲካ ስልጡን አመራር ማጣትን ያሳያል።

በአንዳንድ መስሪያ ቤቶችና የግል ድርጅቶች ጭምር ከግለሰቦች የተዛባ የግል ባህርይ የተነሳ ከኪራይ ሰብሳቢነት ጋር በተጓደኝ ሁኔታ የመልካም አስተዳደር እጦትም አለ። ነገር ግን መሠረታዊ ጥያቄ መሆን ያለበት የሕወሓት/ኢህአዴግ የመልካም አስተዳደር እጦት በስርዓቱ ውስጥ በስፋት የተንሰራፋ በመሆኑ በዚህ በመልካም አስተዳደር እጦት የተቸገረው ኢህአዴግ ነው ወይስ ሕዝቡ? ግንባሩ ከሆነ ብዙም ጩኸት ሳያስፈልገው መልካም አስተዳደርን በሚያዛቡ አባላቱና ካድሬዎቹ ላይ እርምጃ መወሰድ ብቻ በቂ መሆኑን ብዙም አማካሪ አያስፈልገውም። በመልካም አስተዳደር እጦት የተቸገሩት ሕዝቡ ከሆነና ያስቸገሩት ደግሞ የገዥው ፓርቲ ጠቅላላ አባላቱ ይሁን ውስን ክፍሉ፤ ሕዝብ ሳይመርጣቸው የሥልጣን ቁንጮ ላይ ከመቀመጥ እጅን መሰብሰብ

ይጠበቅባቸዋል፤ ወይም ፓርቲዉ ራሱ እንዳለ ሥልጣን መልቀቅ አለበት። ነገር ግን ሕወሓት/ኢህአዴግ የመልካም አስተዳደር እጦትን ከፖሊሲ አቅጣጫ ወይም ከአስፈፃሚዉ አካል ሳይሆን ብዙም አቅም በሌላቸዉ የበታች አካላት አባላቱ ላይ በማላከክ ተጠያቂ ያደርጋቸዋል። ለመጥቀስም ከላይ የተጠቀሰው አዲስ ራዕይ (2002: 15) የተባለዉ የኢህአዴግ መጽሔት “በፍትህ አስተዳደር በተለይም በዝቅተኛ አመራር አካላት ዙሪያ ባለዉ የመልካም አስተዳደር ሁኔታ ልዩ ግምት መስጠት እንዳለብን አበክሮ አሳስቦናል።” በማለት ጽፏል። ይህ ማለት ደግሞ የከፍተኛዉን አመራር አካል በዝቅተኛዉ አመራር አካል መስዋዕት ለማለፍ ፍላጎት ያለዉ ይመስላል። ሆኖም ግን የዓሳ ግማትን ተረት የተገነዘበ ሰዉ ይህንን ሴናሪዮ አይቀበልም። እንደ አዲስ ራዕይ መግለጫ የመልካም አስተዳደር ሁኔታን በተለይም በዝቅተኛ አመራር አካላት ላይ የሚያርፍ ቢሆንና ግምቱም ትክክል ነዉ ቢባል፤ የሽፍትነትና የሌብነት ስብእናን ይዞ እንዴት ተደርጎ የሕዝብ መሪ እንደሚኮን ማሰቡ ራሱ አስቸጋሪ ነዉ። ነገር ግን “Crimes against humanity are not merely the responsibility of those who commit them, but also the responsibility of the highest government officials.” ብሎ አሜሪካዊዉ ጃክ ኬኔዲ (1995: 11) የፃፈዉንና ብዙ ሰዎች የሚቀበሉትን እዉነታ እንዴት ተደርጎ በኢህአዴግ ከፍተኛ አመራር ወደ ታች ሊገፋ እንደሚችል ማሰቡ አስቸጋሪ ነዉ። በአብዮታዊ ዴሞክራሲና በዴሞክራሲያዊ ማዕከላዊነት አመራራቸው የላይኛው አመራር ሳያውቅ የበታች አካል የሚሰራው አንዳች ሥራም ሆነ የሚፈፀመው ጥፋት አይኖርም። አልፎ አልፎ ይከሰታል እንኳን ቢባል የላይኞቹ የሚወስዱት የማስተካከያ እርምጃ የለም። ለሚሰሩት ወንጀል እንኳን ተጣጥመው እየሄዱ ያሉ እንደሆነ ማረጋገጫ ነዉ። ከ2012 ዓ.ል ወዲህ ደግሞ የኢህአዴግ የመልካም አስተዳደር ጉድለትን በክፍልፋይ ሲሰላ 2/3ኛ የሆነውን ነፃ በማድረግ ወይም ይቅርታ አድርገው እንደሆነ በማይታወቅበት ሁኔታ ¼ኛ በሆነው ሕወሓት ላይ ይደፈድፋሉ። በርግጥም ሕወሓት እንደ ኢህአዴግ የበላይ ፓርቲ የተጠያቂነት አንበሳ ድርሻ ቢወስድም በምንም ዓይነት ሁኔታ 2/3ኛው የሆነውና አዲስ አበባን

ምሽግ ያደረገው ወንጀይ እጁ ነፃ አለመሆኑን መገንዘብ አለበት።

መልካም አስተዳደር ወይም ዴሞክራሲያዊ አስተዳደር ከዉጤታማነትና ብቁነት የሰፋና የገዢ ፅንሰ ሐሳብ ሲሆን፤ ለአጠቃላይ የፖለቲካ ሥርዓቱ የሚቆምና የዜጎችን ፖለቲካዊ እና ሰብአዊ መብቶች እና ነፃነቶች የሚያስከብርና ማንኛውንም ዓይነት አድልዎ የማይቀበል ሂደት ነው። ግልፅነትና ተጠያቂነትም በሲቪል ሰርቪሱ ብቻ የማይታጠር በፖለቲካ አመራሩና ተቋማት ሊተገበር የሚገባዉ ቁልፍ ሚና አለው። መልካም አስተዳደር አሳታፊነትን፣ ግልፅነትን፣ ተጠያቂነትን፣ የሕግ የበላይነትን፣ ዉጤታማነትን፣ ፍትሐዊነትን እና ስትራቴጂያዊ ባለራዕይነትን ጨብጦ መስራትን በአጠቃላላ ሁኔታ ይገለፃል። የመልካም አስተዳደር ጥያቄ ከጥያቄም በላይ የሕልዉና ጉዳይ ነዉ ከተባለ ለይምሰል ወይም ለለበጣ (rhetoric) ሳይሆን መገለጫዎቹን ተግባራዊ በማድረግ በኩል ቁርጠኛ ትግል በተለይም ከራስ ጋር እልህ አስጨራሽ ትግል ማድረግን ጭምር ይጠይቃል። ትልቁና አስቸጋሪዉ ትግል የት የሚጀምር መሰላችሁ? ከራስ የሚጀምር መሆኑን ብዙ ሰዎች ሲናገሩ ይደመጣል። በመልካም አስተዳደር እጦት ከሕወሓት/ኢህአዴግ የበለጠ ተጎጂዎች ሕዝቡ ሲሆን፤ ምናልባት ከግንባሩ አባላት በተወሰነ ደረጃም ቢሆን ሐቀኝነትና ሕዝባዊ ኃላፊነት የሚሰማቸዉ ግለሰቦች ሊኖሩ እንደሚችሉ አይጠረጠርም። ነገር ግን ሕዝባዊ ኃላፊነት የሚሰማቸዉና ራሳቸዉን ነፃ ማዉጣት የሚችሉ ግለሰቦች መኖራቸዉ ቢታመንም ሥርዓቱን መለወጥ እስካልቻሉ ድረስ ሥርዓቱን ከተጠያቂነትና ራሳቸዉም ከሕሊና ጉስቁልና ከመዳረግ አያድኑም።

የመልካም አስተዳደር እጦት ማለት ሕዝቡ ማግኘት ያለበትን ሕዝባዊ አገልግሎት አለማግኘት ወይም ኢትዮጵያዊያን እንደሰብአዊ ሰዉ የሚገባቸዉን የተፈጥሮም ሆነ በሕግ የተደነገገዉን ማጣታቸዉ ነዉ። ዜጎች በዜግነታቸዉ ማግኘት የሚገባቸዉን አገልግሎት ሳያገኙ ሲቀሩ፤ ላገኙት አገልግሎትም ከመጠን ያለፈ ክፍያ ሲጠየቁ፤ ወይም የሚፈለግባቸዉን የዜግነትና ሕጋዊ ግዴታ ለመወጣት ሲቀርቡ

የሚያስተናግዳቸው የመንግስት ተቀጣሪ ሰው ከቦታው ሲጠፋና ለተጨማሪ ወጪ ሲደርጋቸው፤ ዜጎች ለከሰሱበትም ሆነ ለተከሰሱበት ጉዳይ ፍትህ ሲነፈጉ፤ ወይም በፖለቲካ አቋም ልዩነት የተነሳ ዜጎች በሐሰት ሲከሰሱና ሙያተኛ (ፕሮፌሽናል) ምስክሮች ወይም የመጋረጃ በስተጀርባ ምስክሮች እየተመደቡባቸው የረጅም ዓመታት እስር ወይም ዕድሜ ልክና ሞት ሲፈረድባቸው፤ ወይም ኢፍትሐዊ የፖለቲካ ብይን ሲበይንባቸው፤ ከዚህም የተነሳ ዜጎች የመኖር ሕልውናቸው ጥያቄ ምልክት ውስጥ ሲገባ፤ የመልካም አስተዳደር እጦት እንዳጋጠማቸው መታወቅ አለበት። ስለኢህአዴግ የመልካም አስተዳደር ጉድለት ብዙ ማለት የሚቻል ቢሆንም፤ ጠቅልል ባለ አገላለፅ ግን ቀደምት ኢህአዴግም ሆነ ወንበሩን የተረከበው ብልፅግና ፓርቲ ከግልፅነት ይልቅ ሕዝብን በጉልበትና በማሞኘት ለመግዛት የተንቀሳቀሱ ድርጅቶች ናቸው ቢባል ብዙዎችን ያስማማል።

ሙስናን፣ መልካም አስተዳደር እጦትን፣ ኪራይ ሰብሳቢነትን ለመዋጋት ሕወሓት/ኢህአዴግ መተማመኛዬ ነው ብሎ ከሚያምንባቸው አካሎች ግንባር ቀደሙ ሕዝብ ነው። በሕዝብ ላይ እምነት ማሳደር ትክክለኛ እርምጃ ቢሆንም፤ ቀና የሆነ ግብረ መልስ ከሕዝቡ ሊኖር የሚችለው ግን የሕዝብን ይሁንታ የሚቀበል ሰው ወይም የፖለቲካ አካል ሲኖር ብቻ ነው። ይህንን የሌለው አካል ቀና የሆነ ግብረ መልስ ከሕዝብ መጠበቅ የሞራል ብቃት አይኖረውም። በኢትዮጵያ ውስጥ ለሕዝብ ድምፅ ቦታ ስላልተሰጠ ብቻ ሳይሆን ሙሶኛ ባለሥልጣናት በሕዝብ ላይ ሽብር እስከሚፍጠር ስለሚደርሱ የሕዝቡ ተነሳሽነት የለም እንኳን ባይባል በጣም አናሳ ይሆናል። ለዚህ አብነት ኢትዮጵያ ውስጥ የተደረገ ጥናት ስለመኖሩ እርግጠኛ ባይኮንም የዩጋንዳ ሕገ- መንግስታዊ ገምጋሚ ኮሚሽን (Constitutional Review Commission) በዩጋንዳ ውስጥ ስለተደረገው ምርጫ እኣአ ታህሳስ 2006 አንድ ማጠቃለያ ሪፖርት አወጥቶ ነበር። ኮሚሽኑም የሕዝብ ትብብር ስለማነሱ የገለፀው ይኼው ሪፖርት “*The public is largely unaware, un-inspired, not motivated and not involved in issues of governance including the fighting*

against corruption. A feeling of powerlessness continues to grip the public. The corrupt are powerful and easily buy off the poor. Some of those who would like to see changes in the use of public funds are intimidated.” በማለት ነው። በተመሳሳይ ሁኔታ በኢትዮጵያም የመልካም አስተዳደር እጦት ሲጎረብጠው “አሁን ለማን አቤት ይባላል?” በማለት የተስፋ ቆራጭነት ስሜት ከማንፀባረቅ በስተቀር ሙስናንና ባለቤቱን ለማስወገድ ጊዜና ሁኔታዎች እስኪመቻቹ ድረስ ከመጠበቅ በላይ ምንም ለማድረግ ምርጫ አላገኘም። በሌላም በኩል ብዙሃን ከሞቱት በላይ ካሉት በታች ሆነው በሚኖሩበት ኢትዮጵያ አገር ውስጥ በጣት የሚቆጠሩ የገዥ ፓርቲ አባላትና ተጠቃሚዎቻቸው እየደፋፉ የቅምጥል ኑሮ ሲኖሩ፤ የኅብረተሰቡ ማህበራዊ ትስስር እየላለ፤ ያለው የሌለውን ማግለሉ በስፋት እየታየ ይሄዳል እንጂ አይተባበሩም። ተቃዋሚ/ተፎካካሪ ፓርቲዎች ቢኖሩም የመደመጥ ዐቅም ስለሌላቸው፤ እንኳንስ የሕዝብን መብትና ነፃነት ማስጠበቅ ቀርቶ የራሳቸው ሕልውና ራሱ አስጊ ነው። በተለይ አገሪቱ መልካም አስተዳደር የሚያሰፍን ሕግ ከሌላትና ያለውም ሕግ በሥልጣን አከባቢ ላሉት የመንግስት አባላትና ተጠቃሚዎቻቸው በኔስ የሚያስገኝና የሚቀረፀው ሕግ ራሱ ለአንድ ወገን ብቻ በሚያዳላ ሁኔታ ተግባራዊ የሚደረግ ከሆነ፤ እርም ነው ይች አገራችን ሊታድግ አትችልም፤ ሊትወጣ የማትችል ቀውስም ይጠብቃታል።

የመልካም አስተዳደር እጦቱ መሠረታዊ ምክንያት ሊሆን የሚችለውንና እግረ መንገዱንም የፓርቲ ፖለቲካ ስለሚያመነምኑት ነገሮችን እስቲ አንስተን እንመልከት። አሁን በሥራ ላይ ያለው የኢፌዴሪ ሕገ መንግስት ሦስቱን የመንግስት አካላት ሥልጣንና ተግባራትን አስመልክቶ አንዱ የመንግስት አካል ሌላውን ሊቆጣጠር የሚችልበትን አቅጣጫ አለስቀመጠም፤ የመስተዳድሩን የሥራ ዕድሜም አልወሰነም። ይህ በመሆኑም የመልካም አስተዳደር እጦት ችግር ከአገሪቱ መሠረታዊ ሕግ አቀራረብ ጀምሮ እስከ አፈፃፀም ድረስ ሊከሰት ችሏል። ማሪያን ዲ አይሪሽ (1996: 86) “The legislative, executive and judicial departments

should be separate and distinct so that neither exercise the powers of properly belonging to the others.” በማለት የፃፈችው ይህ ችግር መሠረታዊ መሆኑን ሰፊ ጥናት ከአደረገችበት በኋላ ነው።

በሕግ የተደነገገ የሥልጣን ክፍፍል መኖር ማለት የሕግ አዉጪዉ አካል የአገሪቱን ሕግና ደንቦችን ያወጣል፤ ሥራ አስፈፃሚዉ የወጡትን የአገሪቱን ሕግና ደንቦች ሳያዛንፍ ተግባራዊ ያደርጋል፤ የፍትህ አካሉ የሚወጡ ሕጎች ሆኑ ደንቦች ሲወጡም ሆነ ሲተገበሩ ሕገ መንግስቱን ያልተቃረኑ መሆኑን ማረጋገጥና አስፈፃሚዉ ደግሞ ሥራዉን የሚያከናውነዉ በወጣዉ ሕግ መሠረት ብቻ መሆኑን እያረጋገጠ ሕግ በሥራ መተርጎሙን ያረጋግጣል ማለት ነዉ። የአንዱ የመንግስት አካል ሥልጣን ከሌለዉ የመንግስት አካል ሥልጣን አይበልጥም ወይም አያንስም። አንዱ የመንግስት አካል ሌለዉን መቆጣጠር ማለት ሕገ መንግስቱ በሦስቱም የመንግስት አካላት መሀከል ጤናማ የሆነ ግንኙነት እንዲኖርና የዜጎች ሥራ እንዳይበደል ብቻ ሳይሆን ዜጎች እራሳቸዉ የአገራቸዉ ባለቤትነት ስሜት እንዲኖራቸዉ የሚያደርግ ቴክኒካዊ ግንኙነትን የሚያመቻች ሰነድ ነዉ። ሕግን የመተርጎም ሥልጣን የተሰጠዉ ሕገ መንግስታዊ ፍርድ ቤት ራሱን ችሎ ሥራ ላይ ባለመኖሩ፤ ይህ ከባድ ሥራ በፓርቲ ዉክልና ለተመረጡና የአንድ ፓርቲ አባላት ለታጩቁበት የፌዴሬሽን ምክር ቤት አባላት ተላልፎ በመሰጠቱና የሕገ መንግስታዊ ፍርድ ቤት ሥራና የምክር ቤት ሥራ በአንድ ሙቀጫ ዉስጥ ገብቶ እንዲወቀጥ በመደረጉ የትም ሊደርስ አይችልም። ላቮስ አላን (2002፡ 62) ቬስታሊን የተባለዉን ፀሐፊ በመጥቀስ እንደፃፈችዉ “*The absence of independent constitutional court has led observers to claim that the Ethiopian [federal] system lacks the essential limits to the government to which a commitment to the principle of*

constitutionalism should imply.” ብላለች።

ለጊዜው የሦስቱ መንግስት አካላት ማለትም የሕግ አውጪ፣ ሕግ አስፈፃሚና ሕግ ተርጓሚን አለመለያየትና አንዱ ሌላውን አለመቆጣጠሩም ሆነ አለመደጋገፍ እንተወውና ለረጅም ጊዜ አገራችንን ሲያቆረቁዝ ስለነበረው የገዢው ፓርቲ-መንግስት መዋቅር ጥመርታ ገጽታዎችን ብንመለከት ነፃነት ስላጡት ዜጎች ብቻ ሳይሆን ነፃነት ስላጡት ተቋማትም ግልፅ ያደርግልናልና ቀጥሎ ባሉት መስመሮች እገልፃለሁ።

- ድርጅት ጽ/ቤት እየተባለ በያንዳንዱ የመንግስት መስሪያ ቤቶች ውስጥ የተዋቀረው የገዢው ፓርቲ ባለሥልጣናትና ካድሬዎች ስብስብ የመንግስት መስሪያ ቤቶቹ ከፍተኛ አማካሪዎችና ኤክስፔርቶች ተብለው የሥራ መዘርዘር ውስጥ የተካተቱ ሲሆን፤ በፓርቲ ጽ/ቤቶች መደበኛ የፓርቲያቸውን ሥራ እየሰሩ ደመወዝና ጥቅማ ጥቅሞች እንዲሁም ተሸከርካሪ ጭምር ስለሚሰጣቸው በኑሮ ከሌላው ሠራተኛ በተሻለ ሁኔታ ይገኛሉ። በከፍተኛ አማካሪነታቸውና ኤክስፐርትነታቸው በሲቪል ሴርቪሱ ላይ ቀላል የማይባል ተፅዕኖ ያደርጋሉ። የሲቪል ሴርቪሱን ገለልተኝነትን ጥያቄ ምልክት ውስጥም ያስገባሉ።
- የገዢው ፓርቲ እና የመንግስት መዋቅር የተጣመረ ስለሆነ ፓርቲው ጽ/ቤትን የሚጠቀመው አንዳች ኪራይ ሳይከፍልበት ነው። አውሬው ምን ይበላል ተበድሮ ምን ይከፍላል ማን ጠይቆት የሚባለው ተረት እዚህ ጋ በሚገባ ሰርቷል። ሕወሓት/ኢህአዴግ እስከ ብልፅግና ፓርቲ ድረስ

ስለተጠቀሙበት የመንግስት ሕንፃዎች ከአገር አቀፍ ጀምሮ እስከ ታች ወረዳ ድረስ ሂሳቡ ቢሰላ በትንሹ በሚሊዮን የሚቆጠር ገንዘብ ከገዥው ፓርቲ ይፈለጋል። ይህ ያልተከፈለ ወይም የማይከፈልም ገንዘብ ለገዥው ፓርቲ ትልቅ የሚባል አቅም ፈጥሮለታል።

- ገዥው ፓርቲ ልቀናጥ ነው ካለላ በስተቀር የሚያካሂዳቸውን ስብሰባዎች አንዳች የአገልግሎት ሂሳብ ሳይከፍል ንብረትነታቸው የመንግስት በሆኑ አዳራሾች ነው። እንዴዚህ ዓይነት የገዥው ፓርቲ-መንግስት መዋቅር ጥመርታ ድርጊት (ከይቅርታ ጋር ለኔ ጽሑፍ በሚመች አድርጌ ልጠቀምና) “ፓርቲዎች ሁሉ እኩል ናቸው፤ አንዳንዱ ፓርቲ ግን የበለጠ እኩል ነው” የሚለውን የጆርጅ ኦርዌልን የእንስሳት ዕድር ምሳሌን ያስታውሳናል። ስለሆነም፤ የመሰብሰቢያ አዳራሾችን ጨምሮ የመንግስት ንብረት አጠቃቀም ገደብ ሊበጅለት ይገባል።
- ኢትዮጵያ ውስጥ ከነፍስ ወከፍ እስከ ቡድን መሳሪያ ታጥቀው የሚንቀሳቀሱ ሲኖሩ የገዥው ፓርቲ ካድሬዎችና አጃቢዎቻቸው መሳሪያ ይዘው ይንቀሳቀሳሉ። የሚይዙት መሳሪያ ከመንግስት ካዝና ወይም መጋዘን የሚወጣ ስለሆነ ለገዥው ፓርቲ ታማኝ እስከሆኑ ድረስ የተፎካካሪ ፓርቲዎች አባላትና ደጋፊዎች ላይ ከጉሸማ እስከ ማስፈራሪያ ድረስ እርምጃ ይወስዳሉ። ገዥው ፓርቲ እንደፈለገ የሚጠቀምበትን መደበኛ ሠራዊትና በራሱ አቅም የሚንቀሳቀስ አማፂ ኃይልን ጨምሮ የጦር መሳሪያን አለአግባብ መጠቀም የሕዝብ ነፃ እንቅስቃሴን ይገድባል።
- ሕገ መንግስታዊ አደረጃጀት የሌለው የየክልሎች ልዩ ኃይል

የሚባሉት መጠነ ሰፊ ትጥቅ ይዘው በመንቀሳቀስ በየክልላቸውም ሆነ ከክልላቸው ውጭ (የአማራ ፋኖን ምሳሌ መውሰድ ይቻላል) እርምጃ ይወስዳሉ። ከእርምጃ አወሳሰዳቸው ለመረዳት እንደሚቻለው እነዚህ ልዩ ኃይል የሚባሉት እርምጃ አወሳሰዳቸው ከሽምቅ ተዋጊ ኃይል ጋር ስለሚመሳሰል የየተደራጁበትን ሕዝብ መብትና ጥቅም እንኳን ሲጥሱ ይታያሉ። በኢትዮጵያ ሱማሌ ክልል አብዱ ኢሌ እና በአማራ ክልል በወሎ አሮሞ ላይ የተወሰዱትን አሰቃቂ እርምጃዎችን በምሳሌነት መጥቀስ ይቻላል። ከተግባራቸው ለመረዳት እንደተቻለው እነዚህ ልዩ ኃይል የሚባሉት የየተደራጁባቸውን ሕዝቦች መብቶችና ጥቅም ለማስጠበቅ የተቋቋሙ አይደሉም። ልክ ሂትለር ዘ ቱሩፔርስ፣ ኃይሌ ሥላሴ ክቡር ዘበኛ፣ ሳዳም ሁሴን ሪፑብሊካን ጋርድ፣ ሙአመር ጋዳፊ አማዞን ጋርድ፣ እና መንግስቱ ኃይለማርያም ስፓርታ፣ መለስ ዜናዊ አጋዚ ብለው እንዳቋቋሙት ዓይነት አገልገሎት የሚሰጡና ግፋ ቢል የገዢውን ፓርቲ ካድሬዎችና ካቢኔዎችን ጥቅም ለመጠበቅ የተቋቋሙ ከመሆን አይዘሉም። አገራችን ኢትዮጵያ ከእንዴዚህ ዓይነቱ ምርታማ ካልሆነ ኃይል ግንባታ ካልተላቀቀች በስተቀር የዜጎች ነፃ ሐሳብ መንሸራሽር ማስተናገድ አይችልም። ከሕገ መንግስታዊ ሰነድ ውጭ የታጠቀ ኃይል ከመደበኛ ውጭ ተደራጅቶ ሲንቀሳቀስ ዜጎች የሥነ ልቦና ነፃነት አይሰማቸውም።

- ገዢው ፓርቲ እና መንግስት የተጣመሩ ስለሆነ በተፎካካሪ ፓርቲዎች ላይ ስፍር ቁጥር የሌለው ተፅዕኖ ፈጥሮአል። የመፍትሔ እርምጃ ለመውሰድ ጊዜው የረፈደ ቢመስልም ቀሪ ጊዜ ይበልጣል። የተፎካካሪ ፓርቲዎች ነፃ እንቅስቃሴ

ከተገደበ የአጠቃላይ ማህበረሰቡ አማራጭ ሐሳብ ማግኘትም እንደተገደበ ይቆጠራል።

- የገዥ ፓርቲ-መንግስት መዋቅር ጥመርታ ፍትህን አዛብቷል፤ ወደፊትም ያዘባል። ነገሩን የበለጠ ግልፅ ለማድረግ በቀደመው ጊዜም ይሁን በአሁኑ ጊዜ ፖሊስ እና የካቢኔ አባላት ዜጎችን ከቤታቸው፣ ከሥራ ገበታቸው፣ ከመንገዳቸው፣ ወዘተ ይዘው ያስራሉ፤ ያሳስራሉ። በሕገ መንግስቱ ከተቀመጠው ጊዜ ውጭ ለፍርድ ቤት ያቀርባሉ፤ ወይም ጨርሶም አያቀርቡም። ፍርድ ቤት ቀርበው አካሉም በነፃ ወይም በዋስ እንዲለቀቅ ፍርድ ቤት የሚያዘውን ፖሊስና የካቢኔ አባላቱ አይለቁም። በዚህም የተነሳ ዜጎች ደህንነት አይሰማቸውም። የራሱ ደህንነት የማይጠበቀው ዜጋ እንኳን ስለ ፓርቲ ፖለቲካ ሊያወራ ከቤቱ ሲወጣና ሲገባ ምን ያጋጥመኝ ይሆን እያለ እየተጋለመጠ ይሄዳል።
- አስቂኝ ጥመርታም አለ። የገዥው ፓርቲ እና ተቃዋሚ ፓርቲ ነን በሚሉ አንዳንድ ፓርቲዎች መሀከል በደርግ ጊዜም የነበረ ነው፤ በወያኔ/ኢህአዴግ ጊዜም ነበረ፤ ዛሬ በቁጥር ሁለት ኢህአዴግ (ብልፅግና ፓርቲ) ጊዜም አለ። የሁሉም ጥመርታ ለበጎ ቢሆን ኖሮ ጥሩ ነበር። ተግባሩ የፖለቲካ ምህዳሩን ለማጥበብና አንዱ ሌላውን እንዲያጠፋ ጥርነፋ ተብሎ የሚታወቅ ነው።

የዚህን ንዑስ ርዕስ ከማጠቃለሌ በፊት ለፌዴራሊዝም ግንባታም ሆነ ለኢትዮጵያዊያን ትስስር፣ ለኢትዮጵያ ሀገረ መንግስት ግንባታም ሆነ ለፓርቲ ፖለቲካ ግንባታ ከባድ እንቅፋት የሆኑ ሁለት ነጥቦችን ማስቀመጥ እፈልጋለሁ። እነሱም ነባር ታሪካዊና ከሕዝባዊ ወያኔ ሓርነት

ግንባር ጋር የተፈጠሩ ችግሮች ናቸው።

ከነባር ታሪካዊ ችግሮች አንዱ የኢትዮጵያ ሀገረ መንግስት ግንባታ ሲሆን እሱም የተካሄደው በወረራና ወረራውን ተከትሎ በመጡት የገባርና የባርነት አገዛዝ ጊዜያት ውስጥም ከግጭትና ጦርነት ያልተላቀቀ እንደነበር ማስታወስ ተገቢ ነው። ጎረቤት የደቡብ ሕዝቦችን በነፍጥ የተቆጣጠረው የምንሊክ የነፍጠኛ ቡድን የኢትዮጵያን የሀገረ መንግስት ግንባታን ለማጠናቀቅ ጉልበትና ሞራልን የሚነካ የጥላቻ አገላለጾችን ጭምር ተጠቅሟል። በአጭር ምሳሌ ለማስረዳትም አንድ ባንድራ፣ አንድ ቋንቋ፣ አንድ ሚስት፣ አንድ አገር፣ አንድ ሃይማኖት፣ ወዘተ የመሳሰሉትን ከመጠቀማቸውም በላይ ዓላማቸውን ለማሳካት አማርኛ ተናጋሪ ያልሆኑትን ወይም አማርኛን በሁለተኛ ቋንቋነት የሚጠቀሙትን ‘ተብታባ’ በማለት ሞራል በሚነኩ አባባሎች ተጠቅመው ለአገዛዛቸው አመቻችተዋል። ያ ጊዜ አልፏል፣ ሰዎችም ዛሬ የሉም የሚባል ሙግት ቢነሳ ደግሞ የሐበሻ ተወላጆች የደቡብ ኢትዮጵያ ሕዝቦችን በስልት ወደ ዳር መግፋትና ጥግ ማስያዝ በነፍጠኞች የልጅ ልጆችም አልቀረላቸውም፤ የሀገረ መንግስት ግንባታቸውም በሁለት ምክንያቶች እስከዛሬም አልተሳካም። አንደኛ ወራሪው የሐበሻ ጦር ከአውሮፓዊያን ጋር በፈጠረው ግንኙነት ዘመናዊ ገዳይ የጦር መሳሪያ ከመሸከሙ በስተቀር በወቅቱም ሆነ ቀጥሎ ባሉት ጊዜያት ውስጥ የተሻለ የሚባል የአመራር ዕውቀትም ሆነ የሀብት ብቃት አልነበራቸውም። ይህንን በማጣቱ ደግሞ አንድነቱን የሚያጠናክር አንድ ማህበረ ኤኮኖሚ ሊገነባና የተፈለገውን የሀገረ መንግስት ግንባታ ሊያሳካ አልቻለም። ምንም ያህል የጦር መሳሪያ ብንጋጋ የሐበሾቹ የአእምሮም ሆነ የተፈጥሮ ሀብት ድህነታቸው ሕዝቦችን ሊያሰባስብ አልቻለም። በኢትዮጵያዊ አባባል ከሸፈጥና ተንኮል ፖለቲካቸው ተሻግሮ ለዕድገት ፈር ቀዳጅ ሆኖ ሕዝቦችን ማሰባሰብ የሚችል መርህ መፍጠር አልቻሉም፤ አሊያም የተወራረውን ሕዝብ ጠቃሚ እሴቶችን አበልፅገዉ መጠቀም አልቻሉም።

በተመሳሳይ ሁኔታም ወራሪ ነፍጠኞችም ሆኑ ቀጣይ ትውልዳቸው

የተወራረረ ሕዝቦችን ማንነትና የማንነት መገለጫዎችን ዝቅ አድርገው በመመልከታቸው እንደለበጣ ወይም ለታይታ የሚነገረው ወንድማማችነት፣ የሃይማኖት እኩልነት፣ የባንድራ ፍቅር የሚባለው ጠንክሮ ሊወጣ አልቻለም። እነዚህ ወራሪ ኃይሎች የሃይማኖት ሥፍራዎችን ሳይቀር በመቀማት የኦርቶዶክስ ሃይማኖት ሥፍራ አድርገዋል። አዲስ አበባ አራዳ ጊዮርግስ አሁን ያለበት ቦታ የቴላማ አሮሞ የቱፋ ሙና ARADDAA ሲሆን፤ ዛሬ ቁሉቢ ገብርኤል ያለበት ቦታ ደግሞ የታዋቂው ቃሉ ሮባ ቁምቢ ማምለኪያ ሥፍራ ነበር። ስለሞን ስዩም ከላይ በተጠቀሰው መጽሐፉ ላይ እንደፃፈው “... የአንድነት ኃይሎች፤ የማንነት ጥያቄ ለሚያነሱ ቡድኖች የተለመደ ማሸማቀቂያ አድርገው የሚያቀርቡት ባህላዊ ማንነትን በዘረኝነት ለውጠው መተችት ነው።” ብሏል። ይህ ብቻም አይደለም ሃይማኖትን በሚመለከት የአገሪቱ ግማሽ ሊሆን የሚችለውን ኢትዮጵያዊያን ሙስሊሞችን ከሰው ተራ እንዳይቆጠሩ ጭምር ያላቸውን ኃይል ተጠቅመው ሰርቷል። ራስ መኮንን “የሙስሊሙን መስጊድ አፍርሶ ቤተክርስቲያን ካልሰራሁ እምዬ ማርያም አትለመነኝ” ማለቱንና ጳጳስ አቡነ ጴጥሮስ ደግሞ “እኔ በምኖርበት አገር እንዴት “አላሁ አክበር” ለማለት ይፈሩ?” ብለው እንደተገበዙ አህመዲን ጀበል ከላይ በተገለጸው መጽሐፉ ላይ ገልጿል። በአጭሩ፤ ሰው ያለውን የሚያጥላሉበትና የሚያሸማቅቁት የቀድሞዎቹም ሆኑ የዛሬው የአንድነት ኃይሎች ሰውን በቁሙ ከመግደል በመለስ እንዴት አድርገው የቀድሞውን ዓይነት የሀገረ መንግስት ግንባታን ለማስቀጠል እንደሚያስቡና አገራዊ አንድነትን እንደሚያልሙ፣ እንዲሁም የሕብረተሰቡን ትስስር እንደሚያጠናክሩ ግራ ይሆናል። ስለሆነም፤ አገራዊ አንድነትና የሕዝቦች ትስስር ታሪካዊ ከሚባለው መነሻም ሊገነባ ያልቻለና ለሕብረ ብሔራዊ ፌዴራሊዝም ግንባታም ሆነ ለኢትዮጵያዊያን ትስስር ብሎም ለኢትዮጵያ ሀገረ መንግስት ግንባታ ከባድ እንቅፋት ሊሆን ችሏል። ፕሮፌሰር ላጵሶ ጌታሁን ዴለቦ ከላይ በተጠቀሰው መጽሐፋቸው ገፅ 5 ላይ “... በበሀውርታዊ የብዙ ሕዝቦች፣ ቋንቋዎች፣ ባህሎችና ሃይማኖቶች አገርና ሕብረተሰብ ላይ የተመሰረተውና የሚመሰረተው አሃዳዊ የጭቆናና የብዝበዛ ኃይልና ሥርዓት በአብዮታዊ

የሥልተ ምርትና የሥርዓተ ማህበር እድገትና ለውጥ እስኪወገድ ድረስ የሕዝቡና የህብረተሰቡ ተዛማጅና ቀጣይ የሆነ የመሃይምነት፣ የረሃብ፣ የችግር፣ የችጋር፣ የመከራ፣ የአመፅ፣ የጦርነትና የሽብር ሕይወት፣ ባህልና ሥርዓት የበለጠ እየሰፋ፣ እያደገና እየከፋ ይሄዳል” በማለት የፃፉት ታላቅ የማስጠንቀቂያና የማስተማሪያ ደወል ስለሆነ ለአሃዳዊያን ኃይሎች እንዲህ በቀላሉ ሊያደርጉት የሚፈልጉትን ማድረግ እንደማይቻላቸው ማስተዋል ነበረባቸው።

ሌላው ለኢትዮጵያ የሀገረ መንግስት ግንባታ ተግዳሮት የዘርና የዘረኝነት አናሳ ግንዛቤ ነው። በዓለም ላይ ዘረኝነት በስፋት የተንፀባረቀበት አገር ቢኖር አንዱ ደቡብ አፍሪካ ነው። ልብ ማለት የሚያስፈልገው ነገር ቢኖር የቀድሞ ደቡብ አፍሪካ ውስጥ አስቸጋሪ የነበረው ዘር ሳይሆን ዘረኝነት ነበር። እዚያ ልዩነቱ የተመሰረተው በነጭና ጥቁር ሕዝቦች መሀከል ብቻ ሳይሆን የነጭን የበላይነት እና የጥቁሩን የበታችነት በሚያሰፍነው ሥርዓት ላይ ነው። እሱ ሥርዓት ደግሞ አፓርታይድ (ዘረኝነት) ነው። የአፓርታይድ ሥርዓት የሄርበርት ስፐንሰርን ሶሻል ዳርዊኒዝምን ማለትም ጥቁሮች የአጃምሮ አስተሳሰባቸው ከነጮች ጋር እኩል አይሆንም፤ እንዲያውም ጥቁሮች የነጭን የአጃምሮ ምርምር ውጤትን ተግባራዊ ማድረግ አለባቸው የሚለውን ንድፈ ሐሳብ ለመተግበር የተቀመረ ነው። አፓርታይድ ከተወገደ በኋላም የዕርቅ ኮሚሽን የሰራው ነገር ቢኖር በአፓርታይድ ሥርዓት ውስጥ ጥቁሮችን ብቻ ሳይሆን ሰዎችን ሁሉ የበደሉ ሁሉ በግልፅ ወጥተው ይቅርታ የጠየቁበትና ሥርዓቱን መከታ አድርገው በደል የፈጸሙ ለፍርድ የቀረቡበት ሂደት ነው። አብዛኛው ሥራ የተከናወነው ግለሰቦችን ዲላማ አድርጎ ሳይሆን ሥርዓትን አስመልክቶ ነው። ኢትዮጵያ ውስጥ ያለው ጉዳይ ግን ከጊዜ አንፃር ከደቡብ አፍሪካው ትንሽ ለየት ይላል። በደቡብ ኢትዮጵያ ሕዝቦች ላይ ወረራን ያካሄደው የምንሊክ አገዛዝ መሠረቱ የፊውዳል ሥርዓት ነው። ያ የፊውዳል ሥርዓት እንደሥርዓት በ1967 ዓም ከመሬት አዋጅ ጋር ያከተመለት ስለሆነ ፀረ ብሔር ተኮር እንቅስቃሴ የያዙ አንዳንድ ቡድኖችና ግለሰቦችን ይዞ ለመረበሽ ከሚያደርገው ብቅ ጥልቅ እንቅስቃሴ ውጭ እንደ ፖለቲካ

ሥርዓት ራሱን መልሶ ለመገንባት ያለው ዕድል የመነሙን ነው። የፊውዳል ሥርዓትን ተከትሎ የመጣውና የሶሻሊስት ሥርዓትን ያነገበው ወታደራዊ አገዛዝ በዓለም አቀፍ ደረጃ ሙሉ በሙሉ ሙቷል ባይባልም በኢትዮጵያ ግን ከ1983 ወዲህ ያከተመለት ነው። በ1983 ሥልጣን የተቆናጠጠው ሕወሓት/ኢህአዴግ ደግሞ አንዴ የአልባኒያ ሶሻሊሊዝን፣ ሌላ ጊዜ አብዮታዊ ዴሞክራሲ፣ ልማታዊ መንግስት፣ አንዴ ነጮ ካፒታሊዝም ነኝ ሲል አንዱንም ሳይሆን መሸበት። ቢሆንም ግን ባዶ እጁን አልነበረም። የፊውዳል ሥርዓት ቅሪት ኃይሎችንና በፊውዳል ኢትዮጵያ ሥርዓት ውስጥ ሰፊ መሠረት የጣለውን የብሔር ፖለቲካ ይዞ ብቅ ብሏል።

የብሔር ፖለቲካው ሦስት አቅጣጫዎችን ዒላማ ያደረገ ነው። አንደኛ በኢትዮጵያ ከ1957 ጀምሮ በነ ዋለልኝ መኮንን ሲቀነቀን የኖረውንና ከ1960ዎቹ ጀምሮ ደግሞ ቢያንስ ከአምስት በላይ ነፃ አውጪ ድርጅቶች የተቋቋሙለት፤ ከነሱ ውስጥም ኤርትራ ነፃነትን የተጎናፀፈችበት ክስተት ይዞ ያለ ነው። ሁለተኛዎቹ ደግሞ እኛ በቁም እያለን ኢትዮጵያዊ መባል እንጂ የብሔር ፖለቲካ እንዴት ይነሳል የሚሉ ኃይሎች ሲሆኑ፤ ሦስተኛዎቹ ደግሞ ብሔራቸውን መሠረት አድርገው በኢትዮጵያዊነቸው መኩራትን የሚከለክላቸው የለም የሚሉ ናቸው። በተለይ ሁለተኛዎቹ በብሔር ድርጅቶችና አባሎቻቸው ላይ ጫና ለመፍጠር ሲሉ ተራ ስድብ ሳይቀር ዘረኛ እያሉ ይሳደባሉ፤ የብሔር ድርጅቶችን ለማስወገድ የሃይማኖት ድርጅቶችን ጭምር በመጠቀም ግፊት ያደርጋሉ። ስትራቴጂያቸው ግን በፊውዳል ሥርዓትና ወታደራዊ አገዛዝ ሥር የነበረውንና ለብሔር ብሔረሰቦች ባህል ደንታ ያልነበረውን አንድ አገር፣ አንድ ባንድራ፣ አንድ ቋንቋ፣ አንድ ሃይማኖት የሚለውን የአሃዳዊነት አስተዳደርን መልሶ ሕዝብ ላይ ለመጫን እንደሆነ በግልፅ ይታይባቸዋል። ይህም ሆኖ ሕዝባዊ ወያኔ ሓርነት ትግራይን ተከትሎ ያለው ችግር ድርጅቱ በሕገ መንግስት ደረጃ የቀረፀውን ብሔር ላይ የተመሰረተ የፌዴራል ሥርዓትንም ካለበት ጠባብ አመለካከት የተነሳ ከዳር ሊያደርስ አልቻለም። ለሄደበት የተወሰኑ እርምጃዎችም አንዳንዶች ፀረ አንድነት

ብለው ይፈርጃታል። ነገሩ የሕወሓት ፈተና የሚመነጨው ሲጀመር ትግራይን ብቻ ነፃ ለማውጣት መነሳቱና ይህ ደግሞ ከክልሉ የተፈጥሮ ሀብት ማነስ አንፃር ትክክል እንዳልሆነ ሲገነዘብና በፈጣሪው ሕዝባዊ ግንባር ኤርትራ በተደረገበት ጫና ምክንያት የመጀመሪያ ስሙንና የትግራይ ሪፑብሊክ ምስረታ ሐሳቡን በማሻሻል ወይም በመቀየር ወደ መሀል አገር ሲንደረደር ጥንታዊ የዘር ቁርኝት ያላቸው ሐበሾች ተሸክመው ወደ መሀል ሀገር አስተላልፈውታል። ሕወሓት መሀል አገር ከገባ በኋላ ግን የሰራው ክፉ ሥራ ቢኖር በፌዴራል አስተዳደር ሥርዓትም ቢሆን አገራዊ አንድነትን ሊያስቀጥሉ ወይም የአብሮነት ትስስሩን ሊያጠናክሩ የሚጠበቅበትን የመንግስት አደረጃጀቶችን የመከላከያ፣ የፖሊስ፣ የደህንነት፣ የፍትህ፣ በአጠቃላይ የመንግስት ሥራ ቤቶችን አፍርሶ በበታቸውም የራሱን ኃይል በራሱ ቡድን ሰዎች መገንባቱ ነው።

ብዙ ብሔሮች፣ ብሔረሰቦችና ሕዝቦች በተሰባሰቡበትና ኢትዮጵያን በመሳሰሉ አገሮች ውስጥ የአንድ ቡድን ሰዎች የበላይነት አገራዊ አንድነትንም ሆነ ሀገረ መንግስትን ሊያስቀጥሉም ሆነ ሊያጠናክሩ አይችሉም። እዚህ ላይ ስለፈረሱት የመከላከያ፣ የደህንነትና ፖሊስ አስመልክቶ የነሱን ሕልውና ባሉበት ሁኔታ ጠብቆ በማቆየት ብሔራዊ ፌዴራሊዝሙን መገንባት ስለማይቻል መፍረሳቸው አግባብ እንደነበረ የሚከራከሩ ሊህቃን ቢኖሩም፤ እንደዚህ ፀሐፊ ግን መፍረሳቸው አንድ ነገር ሆኖ በበታቸው የተገነቡትም ሕዝባዊ ወገናዊነትን ባለመላበሳቸው በሰፈሩት ቁና ተሰፍረው እራሳቸው የደርግ ባሉት መከላከያ፣ ፖሊስ፣ የደህንነት፣ ወዘተ እነሱም ገንባን ያሉት መከላከያ፣ የደህንነትና ፖሊስ የወያኔ ከመባል አላመለጡም፤ ወይም የኢትዮጵያ ሠራዊት መሆን አልቻሉም።

ከ2010 ዓል አጋማሽ በኋላ የኢህአዴግ ሕይወት ተሐድሶ በሚባል ፈላጥ የተወጣረ ነበር። በኢህአዴግ የተሐድሶ ዘመን ውስጥ ሁለት ዋና ዋና ነገሮች ተከናውነዋል። አንደኛው የኢህአዴግ ቁንጮ መሪ ድርጅት ሕወሓት ተሸንፎ ጠቅልሎ መቀሌ ገብቷል። መቀሌ መግባቱ ብቻ ሳይሆን ከአዲስ አበባው ቀሪ ኢህአዴግ ጋር ደግሞ ዳግም ላይገናኙ ያቆራረጠውን

የክልሉን ምክር ቤት አሰናብቶ ስድስተኛ ዙር ምርጫ በማካሄድ በአሮጌዎቹ የሕወሓት ቡድን አባላት ምትክ ነገር ፊላጋ በሚመስል መልኩ እነዚያኑ አሮጌ የሕወሓት ቡድን አባላትን መልሶ የትግራይ ክልል መንግስትን አቋቁሟል። ሲያካሂዱት የቆዩት የቃላት ጦርነትም ተለጥጦ ጦር እስከ ማማዘዝ ድርሷል። ቀሪዎቹ 3/4ኛው የኢህአዴግ አባል ድርጅቶች (አህዴድ፣ ብአዴን፣ ደኢህዴን) ቀደም ሲል አፓዥ እየተባሉ በአጫፋርነት የነበሩትን የታዳጊ ክልሎች ፓርቲዎችን በመጨመር ብልፅግና ፓርቲን መስርተዋል። ግርምትን የሚፈጥር ነገር ቢኖር ግን መንግስቱ ኃይለማርያም ምንም ተቀናቃኝ በሌለበት ሁኔታ ውስጥ በአሣር አንድ ፓርቲ ለማቋቋም ሁለት ዓመት የፈጀበትን ጊዜ በማሳጠር ተሃድሶውን ያጣደፈው የኢህአዴግ ፓርቲ አዴፓና አዴፓን ጨምሮ እስከ ብልፅግና ፓርቲ ድረስ ከሁለት ዓመት ባነሰ ጊዜ ውስጥ አፍርሶና ብልፅግና የሚባለውን ፓርቲ ገንብቶ ተገኝቷል። መቀሌ የገባው ኢህአዴግ ቁጥር አንድ እና አዲስ አበባ ላይ የቀረው ኢህአዴግ ቁጥር ሁለት በጥቅምት ወር 2013 ዓም ብረት በመማዘዝ ስለተዋጉ የሆነ ተአምር ካልተፈጠረ በስተቀር ዳግም ላይገናኙ የሰው ሕይወት እንዲጠፋ አድርገዋል። በትግራይ እና ሌሎች አገራባች ክልሎች ላይ በጣር የተገነቡ መሠረተ ልማቶችም ወድመዋል።

እራሱን ብልፅግና ፓርቲ ብሎ አዲስ አበባ ላይ የቀረው ቁጥር ሁለት ኢህአዴግ ከስትራቴጂ አንፃር ቀደምቱን ሕወሓት/ኢህአዴግን ይመስላል። ይኼም ጠንካራ ተፎካካሪ የሚመስሉ ፓርቲዎችንና አባላቱን ባልተገባ ሁኔታ መግለፅ፣ ስም ማጥፋት እና መደምሰስ (define, defame and destroy) እርምጃዎችን ወስዶ ነፃና ዴሞክራሲያዊ ምርጫ አካሂዳለሁ ይላል። ቀደምቱ ኢህአዴግ ተቃናቃኝ የሚመስሉትን ፓርቲዎች የአሸባሪነት ታፕላ እየለጠፈባቸው እስር ቤት እንዲገቡ፣ እንዲገደሉና እንዲሰደዱ ሲያደርግ እንደነበረ ሁሉ፤ በተመሳሳይ ሁኔታም የሕወሓትን ወንበር የተረከበው የብልፅግና ፓርቲ ተቃናቃኝ የመሰሉትን ፓርቲዎችና ታዋቂ ግለሰቦችን ልዩ ልዩ ስም በመለጠፍና በሕግ ማስከበር ስም እስር ቤት እንዲታጎሩ አድርጓል። ለዚህ ነው የታክቲክ ጉዳይ ካልሆነ በስተቀር

ከስትራቴጂ አንፃር ብልፅግናና ሕወሓት ተመሳሳይነት አላቸው ለማለት የቻልኩት። ለዚህ ማሳያዬ ደግሞ ስም ለማጠልሸት ሳይሆን ብልፅግና ፓርቲ ራሱ “**ለውጡ ረፎርም ነው ስንል ለውጡ ኢህአዴጋዊ፣ ሕገ መንግስታዊና ሕዝባዊ ሆኖ ሦስቱንም ዓላማዎች በጋራ የያዘና ያላንጠባጠበ መሆኑ መታወስ ይኖርበታል**” ሲል ሀገራዊ የለውጥ እርምጃዎች፤ የለውጡ ምንነት፤ ስኬቶች፤ ቀጣይ ፈተናዎችና መሻገሪያ ስልቶች በሚል የካቲት 2012 ዓም ለአባላቱ በአወጣው መመሪያው ላይ ገልጧል። በአንክሮ መታየት ያለበት ነገር ቢኖር ኢህአዴጋዊነት ማለት አውራ ፓርቲነት፣ የአንድ ፓርቲ የበላይነት፣ ኢዴሞክራሲያዊነት፣ አምባገነንነት እና ሙሶኝነት የሆነውን የብልፅግና ፓርቲ ሳያንጠባጥብ ይዞ መጓዝ ነው።

ከዚህ ፓር ተያይዞ፤ የብልፅግና ፓርቲ መከሰት በተመሳሳይ ሁኔታ እንኳን ባይሆን ታሪክ ራሱን ይደግማል እንደተባለው፤ የወታደራዊ ደርግ አነሳስ እና ሥልጣን መንጠቅና እዚያ ላይ መቆየትን ይመስላል። የኢትዮጵያ ሕዝቦች 27 ዓመታትን ወስደው ሕወሓት/ኢህአዴግን ለመጣል ያደረጉትን የትግል እንቅስቃሴ በመጋቢት ወር 2010 ከዚያው ከኢህአዴግ መሀከል ብቅ ብሎ ሕዝባዊ ድሉን ነጠቀ። ልክ ደርግ በጊዜያዊ ወታደራዊ መንግስት ስም እንዳደረገው ብልፅግናም በሽግግር ስም የ2013ቱን ምርጫ ለብቻው ተወዳድሮ ሥልጣን ላይ ሊቆይ ችሏል።

አንድ ሳይጠቀስ የማይታለፍ ነገር ይኖራል። እሱም ሕወሓት/ኢህአዴግ ከሃያ አምስት ዓመታት በላይ የውሸት ፓርቲዎችን ኢትዮጵያ ውስጥ አደራጅቶ የፖለቲካ ሙስናን እንደሰራ ሁሉ፤ በሚያስተዛዝብ መልኩ የብልፅግና ፓርቲም እነዚያን የውሸት ፓርቲዎችን ከሕወሓት ለመነጠል በሚመስል መልኩ በቀጥታ ወርሷቸው ሌላ የፖለቲካ ሙስና ሊፈጥር ስንቀሳቀስ ቆይቶ፤ ነገር ግን በምርጫ በርድ አማካይነት የተወሰኑትን ቢቀናንስም፤ ቀድሞ ሕወሓት ፓርቲም፣ መንግስትም፣ ሕዝብም ሆኖ ሲፈጥር የነበረውን ችግር የሕወሓትን ወንበር የተረከበው ብልፅግና ፓርቲም ተመሳሳዩን ነገር ለመድገም ሊገዳደሩኝ ይችላሉ የምላቸውን

ፓርቲዎች እንዳይኖሩ ለማድረግ መንገድ መንገዱን ይዟል።

በሌላም በኩል ለፌዴራሊዝም ግንባታውም ሆነ ለኢትዮጵያውያን ትስስር እንቅፋት ሊሆኑ የሚችሉ ትኩረት ሊነፈጋቸው የማይገቡ የኢትዮጵያውያን ልዩነቶች ዛሬም ሳይቀር ብዙ ብዙ ቢሆኑም፤ ሕወሓትም ሆነ ብልፅግና ከጠባብ ዓላማቸው የተነሳ እንገዛለታለን ለሚሉት ሕገ መንግስታዊ ሥርዓት፤ ማለትም ለሕብረ ብሔራዊ ፌዴራሊዝም ሊገዙ አልቻሉም። ከላይ በተጠቀሰው መመሪያ ላይ የብልፅግና ፓርቲ እንደገለጸው “... እስካሁን ለብሔር ማንነት የሰጠውን ትኩረት ያህል ለሀገራዊ ማንነት ባለመሰጠቱ አደገኛ አስተሳሰቦች ተንሰራፍቶ ሀገሪቱን ወደ ትርምስና ከዚያም ላቅ ሲል የከፋ አደጋ ውስጥ ለመከተት እየተንደረደረ እየተመለከትን ነው።” በማለት (ሰረዝ የተጨመረ) ከሕገ መንግስቱ ማፈንገጣቸውን ገልጸዋል። በዚህም አንድ ብልፅግና ፓርቲ ሁለት እግሮች አሉኝ ብሎ ብዙ ብሔሮችና ብሔረሰቦች በሚኖሩበት ኢትዮጵያ አገር ውስጥ ብሔራዊ ፌዴራሊዝም አፍርሶ ሕብረ ብሔራዊ የሚመስል አሃዳዊነትን ለመገንባት ሲንደርደር ይታያል። ከዚህ መንደርደሩም ሆነ ሰላሳ ዓመታትን ወደ ኋላ ተመልሶን ከታሪክ የምንረዳው ነገር ቢኖር አፄ ኃይሌ ሥላሴ የኢትዮጵያን አንድነት ለማጠናከር ብሎ የኤርትራ ፌዴሬሽንን በማጠፉ ከሰላሳ ዓመታት አውዳሚ ጦርነት በኋላ በኤርትራ ነፃነት መታወጅ እንደተደመደመ ሁሉ፤ የወቅቱን የኢትዮጵያ ሕብረ ብሔራዊ ፌዴሬሽንን ማጠፍም ሆነ ትኩረት መንሳት ተመሳሳይ ችግር ሊያስከትል እራሱ የብልፅግና ፓርቲም ሆነ የሚወግኑት ኃይሎች ለባለብዙ ብሔርና ብሔረሰብ አገራችን የሚሰጡት ተቻችሎ የመዝለቅ ዋስትና ስለመኖሩ ባይታወቅም፤ የስም ለውጥ የተደረገበት የተለመደ የጉልበት (de facto) መንግስት ለመቀጠላቸው እንጂ ተቀባይነት ስለማግኘቱ ግን አፍ ሞልቶ ደፍሮ የሚናገር የለም። ጆርጅ አንደርሶን፤ የፌዴራል መንግስት አወቃቀር መነሻ ነጥቦች በማለት የፃፈውን የኢትዮጵያ ፌዴራላዊ ዴሞክራሲያዊ ሪፑብሊክ የፌዴሬሽን ምክር ቤት ለአምስተኛው የኢትዮጵያ ብሔር ብሔረሰቦችና ህዝቦች ቀን (1995) መወያያ ጽሑፍ ውስጥ መቻቻልና የፌዴራል ስርዓት ግንባታ

በሚል አርእስት ሥር የብሔረሰብ ብዝሃነትን እንዴት ማስተናገድ እንደሚቻል እንደሚከተለው ተገልጿል። “የብሔረሰብ ብዙሀነት ባለባቸው ህብረተሰብ ውስጥ፤ የመቻቻልና የመፈቃቀድ ፖለቲካዊ ባህል ያስፈልጋል። ብሔረሰብ፣ ቋንቋ ወይም ሃይማኖትን የተከተለ አክላለል ባለባቸው ፌዴሬሽኖች ውስጥ ብዙሀነትን በተመለከተ የመቻቻል ባህል ብቻ ሳይሆን ከዚያም አልፎ ብዙሀነትን እንደ አገር መገለጫና እንደ እሴት ሰጪ በዝግጁነት የሚያቅፍ ባህል ሲኖር መረጋጋትን ማጠናከር ይቻላል።” በማለት አስቀምጧል። ችግሩ የኢህአዴግ የፌዴሬሽን ምክር ቤት ይህንን ብሎ ይፃፍ እንጂ ሳይተገብረው በመቅረቱ ከሰባት ዓመታት በኋላ ተመሳሳይ አደጋ ላይ መዉደቁ አልቀረም።

ቅንጅት ለአንድነትና ለዴሞክራሲ (ቅንጅት)

ማንም ሰው ስለኢትዮጵያ የፓርቲ ፖለቲካ ሲናገር ወይም ሲጽፍ የ1997ቱን ሦስተኛ ጠቅላላ ምርጫና የቅንጅትን ሚና መዝለል አይቻልም። ቅንጅት የቀስተ ዳመና፣ የመላ ኢትዮጵያ አንድነት ድርጅት (መኢአድ)፣ የኢትዮጵያዊያን ዴሞክራሲያዊ አንድነት ፓርቲ (ኢዴአፓ-መድሀን)፣ የኢትዮጵያ ዴሞክራቲክ ሊግ (ኢዴሊ) ድርጅቶች ጥምረት ነበር። ቅንጅትን ለመመስረት ገፊ ምክንያቶች ሁለት እንደሚሆኑ ሲገመት፤ አንደኛው የሕወሓት/ኢህአዴግ የአገሪቱን መንግስት ቋንቋን መሠረት ያደረገውን ሕብረ ብሔራዊ ፌዴራሊዝም የአገሪቱን አንድነት ይበታትናል በማለት የቅንጅት መስራች ፓርቲዎች ከአደረባቸው ሥጋት የተነሳና ይህንኑ ለመቋቋም ታስቦ የተመሰረተ ስብስብ ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ በብሔራዊ ሎቴሪ አዳራሽ ውስጥ የአካዳሚ ነፃነት ብለው ካደረጉት ስብሰባ በኋላ ያጋጠማቸው እስር ፕሮፌሰር መስፍን ወልደማርያምና ዶ/ር ብርሃኑ ነጋን አገናኝቶ፤ እነሱም ባደረጉት የሐሳብ ልውውጥ የቅንጅት ጥንስስን ሳይጥሉ አልቀረም። በዋናነት የቅንጅቱ አባል ፓርቲዎች የተሰባሰቡት የ1997ቱን ምርጫን ለማሸነፍና የጥንት አባቶቻቸውን አሃዳዊ መንግስትን መልሶ ለማቆም ነበር። የመመስረቻቸውም መመዘኛዎች አንደኛ ዘውግ ዘለልና ዜጋ ተኮር

መሆን፤ ሁለተኛ ደግሞ የቅንጅቱ አባል የሚሆነው በአገሪቱ ሕግ መሰረት ምርጫ ቦርድ ዘንድ ተመዝግቦ የሚንቀሳቀስ ፓርቲ መሆን እንዳለበት ስምምነት ነበራቸው። ቅንጅቱም ጥቅምት 22/1997 ሁሉም አባል ፓርቲዎች ካሉባቸው ችግሮች ጋር፤ ለማሳያም ኢዴፓ-መድህን ገና ዉህደታቸውን ሳያጣጥሙ ሕልው ሆነ።

ቅንጅት የፖለቲካ ፕሮግራም፣ የመተዳደሪያ ደንብና የዲስፒልን እርምጃ አወሳሰድ ሰነዶችን አጻድቆና የአመራር አባላትን መርጦ ወደ አጠቃላይ ስምምነትም ሆነ ወደ ምርጫ ዘመቻ የገባ ቢሆንም በኢዴፓ-መድህንና በኢዴአፓ መሀከል በተፈጠረ አለመተማመንና በአንዳንድ ግለሰቦች የሥልጣን ሽሚያ ምክንያት ገና ከጅምሩ ከመናቆርና ከመጠላለፍ እንዳለመለጡ የተተው ሰነዶች ይከስታሉ። ለመናቆራቸውና ለመጠላለፋቸው መንስኤ ይሆናል ከሚባሉት ጉዳዮችም ቅንጅት የተለያዩ ሥርዓት ሰዎች የተሰባሰቡበት ስብስብ ስለነበረ እንደሆነ ከግምት በላይ ይነገራል። ከመሪዎቻቸው አንዳንዶቹ ከኃይሌ ሥላሴ የፊውዳል ሥርዓት ጋር የተጋመዱ (ኢንጂነየር ኃይሉ እና ፕሮፌሰር መስፍን)፣ አንዳንዶች ደግሞ በደርግ አገዛዝ ዘመን ከነበሩ የፖለቲካ ቡድኖች በተለይም ሁሉም ነገር ወዲያው ተፈጭቶ ወዲያው ተባክቶ ወዲያው የሚጋገርና የሚበላ አድርገው የሚያስቡ፤ በከተማ ነውጠኝነታቸው የሚታወቁ የኢህአፓ ግርፎች (ዶክተር ብርሃኑ) የነበሩበትና ሦስተኛዎቹ ደግሞ በሕዝብና በዴሞክራሲ ስም እየማሉና እየተገዙ ስብስቡ ስለተነጋገሩበት ብቻ ሳይሆን እያንዳንዱ የስብስቡ አባል የተነፈሰውን ወስደው ለወያኔ ሰዎች የሚያቀብሉና ላቀበሉት የወንድማቸው ምስጢር ደግሞ ረብጦ ክፍያና የመሳሪያ ትጥቅ የሚቀበሉ (ልደቱ አያሌው፣ አብዱራህማን፣ የመሳሰሉ) የፖለቲካ ነጋዴዎች ነበሩበት። በመሆኑም ቅንጅቶች ገና ወደ ምርጫ ሲገቡም አንድ የመሆን ሂደታቸው ገና ያላለቀለት ነበር።

ከብዙ ድክመቶች ጋርም ቢሆን አነግ በ1983/84 በኦሮሞ ብሔር አባላት ውስጥ ካስከሰተው ሕዝባዊ መነሳሳት ሌላ በኢትዮጵያ የፖለቲካ ታሪክ ውስጥ ትልቅ የሚባል የፖለቲካ መነሳሳትን፤ እንዲያውም በተሻለ ሁኔታ

ሕዝብ ለመብቱ መታገል እንዳለበት ያስገነዝበ ስብስብ ቢኖር ቅንጅት ለአንድነትና ዴሞክራሲ ግንባር ቀደም ነበር ማለት ይቻላል። በኢትዮጵያ የፖለቲካ ታሪክ ውስጥ ደግሞ ወያኔን የሚገዳደር ማንኛውንም ድርጅት ለመምረጥ ሕዝቡ የተነሳበት ጊዜና ቅንጅትም በበኩሉ የወያኔን የዴሞክራሲ ጭምብል አስወልቆ ድብቅ አምባገነናዊ ገጽታውን ፍንትው አድርጎ ለሕዝቡ ያሳየ ስብስብ ነው ቢባል ዕውነቱን መግለፅ እንጂ ማጋነን አይሆንም።

ከግንቦቱ ምርጫ በኋላ የውስጥ ፓርቲ ጥንካሬ ላይ ሰፊ ጊዜ ተወስዶ ብዙ ሥራ ሳይሰራ በፊት የወያኔ ወሬ አቀባዮች የሚባሉት ፓርላማ መግባት ወይም አለመግባት በሚለው አታካሮ መሀከል አሸናፊ ሆነው በመውጣት፤ ፓርላማ አንገባም ያሉት አለመግባታቸው ብቻ ሳይሆን ጠንካራና ሕዝባዊ ተደማጭነት ያላቸው የቅንጅት አባላትን ወያኔ ስብስቦ እስር ቤት እንዲታገሩ አድርገዋል። ይህ ወሰንየለሽ አምባገነናዊ እርምጃ በኢትዮጵያ የዴሞክራሲ ፍላጎት ማቆጣቆጥን ለማመን በሚያስችግር ሁኔታ ያመከነ ነበር። ከዚህ ጋር መታየት ያለበት ነገር ቢኖር ቅንጅት እንዲያ ገንኖ ሊወጣ የቻለው በኢህአዴግ በተለይም በቁንጮ መሪው መለስ ዜናዊ በኩል በምዕራባዊያን ዕርዳታ ሰጪ አገሮች ዘንድ ዴሞክራት ሆኖ ለመታየት እና ማንም ምንም አያደርገኝም በሚል የተሳሳተ ስላት የፖለቲካ ምህዳሩን ገርቦብ አድርጎ በመክፈቱ ነው።

የታሰሩት የቅንጅት አባላት በድርድርም ሆነ በክርክር ከተፈቱ በኋላ አቅምና ስልቱን ያላቸው ወደ ውጭ አገሮች በተለይም ወደ አሜሪካ አቀኑ። ኢዴፓ እና አባላቱን የመሳሰሉ አገር ውስጥ የቀሩና ቀድሞውንም ቢሆን የስብስቡን ጉዞ ለወያኔ በማቀበልና በማሰናከል ይጠረጠሩ የነበሩት ቅንጅትን ወደ ጎን ብለው በፓርቲያቸው ስም የፓርላማ ወንበር ይዘው ቀጠሉ። የነፃነት ጎህ ሲቀድ ብሎ የፃፈው ዶክተር ብርሃኑ ነጋ ፓርላማ የገባውን የኢዴፓን አመራር በተለይም የአቶ ልዴቱ አያሌውን ባህርይ ሲገልፅ “ልደቱ ከወጣትነት ግፊት በላይ በጣም አደገኛ አስተሳሰብ ይዞ ይራመዳል” ካለ በኋላ በማከልም “የልደቱ የሎጂክ ስህተት የሚመነጩው

አንድ እርምጃ በመቃወም እንጂ አማራጭን በግልፅ አውቆ መፍትሔ አያመለክትም” በማለት ይኮንናል።

ይህ በዚህ እንዳለ ወደ ውጭ ያቀኑት የቅንጅት አባላት በዚያው ሆነው ግንቦት ሰባት የተባለውን የፖለቲካ ማህበር መሰረቱ። ከተግባራዊ እንቅስቃሴ ይልቅ ሰፊ የፕሮፓጋንዳ ሽፋን የነበረው ግንቦት ሰባት ሕልውናውን በገንጣይነት ከሚከሰው የኢሳያስ አፌወርቂ አገር ኤርትራ ውስጥ በማድረግ የወያኔን መንግስት በትጥቅ ለመፋለም ወታደራዊ ዝግጅት ያድርግ ነበር። ቆይቶ ሊታወቅ የቻለው ግን ግንቦት ሰባት ኤርትራ ውስጥ በስም እንጂ በሥራው ምንም እንቅስቃሴ ካልነበረውና መሰረቱን ጎንደርና ኤርትራ መሀከል አደረገ ከሚባል አርበኞች ግንባር ከሚባል ሌላ ድርጅት ጋር አርበኞች ግንቦት ሰባት የሚባል ግንባር መስርቷል። ወደኋላ መልሰው ሲያስቡት ግንቦት ሰባትም ሆነ አርበኞች ግንባርና የአሮሞ ነፃነት ግንባር (አነግ) ቆይታቸውን ኤርትራ ውስጥ ያድርጉ እንጂ፤ እነሱም በተራቸው ኤርትራን የፖለቲካ ነፃነት በማጎናጸፍ ለኤኮኖሚው ሲባል ደግሞ ኢትዮጵያን ተስፋ ባደረገው፤ ለዚህ ዓላማው ስኬት ደግሞ ከጅምሩ የወያኔን የመገንጠል ዓላማ ሳይቀር ያስጣለው የኢሳያስ አፌወርቂ መንግስት ምርኮኛ ከመሆን አላመለጡም። የወያኔና የሻዕቢያ ድብቅ ዓላማም ቀስ በቀስ የአርበኞች ግንቦት ሰባት ዋና ፀሐፊን የመን አገር ውስጥ አስጠልፎ ማሳሰርና የአርበኞች ግንባር ሰባት የተባለውና በውስጥ አርበኝነት ሲያገለግል የነበረው ክንፍ ተልዕኮውን ሲያገባድድ ሽልኮ አዲስ አበባ መግባት ጋር ተጠናቋል። በ2010 ዓም በኢህአዴግ ውስጥ በተፈጠረው የፖለቲካ ቀውስ ምክንያት ከሕወሓት ስልታዊ ወደ መቀሌ ማፈግፈግን ተከትሎ ግንቦት ሰባትም ሆነ ሌሎች ኤርትራ የነበሩ የፖለቲካ ኃይሎች ወደ አዲስ አበባ ተመልሰው የ1997ቱ ቅንጅት ቅሪትና (ኢዴፓን ሳይጨምር) ከኤርትራ የተመለሰው ግንቦት ሰባት አገር ውስጥ ከቆየው ሰማያዊ ፓርቲ ጋር በመቀላቀል የኢትዮጵያ ዜጎች ለማህበራዊ ፍትህ (ኢዜማ) የሚባል ፓርቲ መስርተዋል ወይም ተቀላቅለዋል። ኢዜማ በፖለቲካ አቋሙ ከአዲስ አበባ ቀሪ የኢህአዴግ ጋር እየተሞዳሞደ አማካይ ሥፍራን የያዘ ቢመስልም፤ በቋንቋ ላይ

ከተመሰረተ ፌዴራላዊ የአስተዳደር ሥርዓት ይልቅ የዜግነት ፖለቲካ በማለት ከ1983 በፊት የነበረውን አሃዳዊ ሥርዓትን ለማስፈን ወይም ጂኦግራፊያዊ ፌዴራሊዝምን ተግባራዊ ለማድረግ የሚንቀሳቀስና ከአመለካከት አንፃር ደግሞ ወደ ቀኝ የሚያጋድል ይመስላል። ይህ አቋሙ ደግሞ ለኢትዮጵያ ሕልውና ጭምር ፈታኝ የሆነውን የብሔር ብሔረሰቦችን ጥያቄን በሁሉም ዘንድ ባይሆን በአብዛኛው ብሔር ብሔረሰቦች ዘንድ በተለይም በኢትዮጵያ ፖለቲካም ሆነ ኤኮኖሚ ውስጥ መሀከለኛ ሥፍራን ይዞ ባለውና ማግለል በማይቻለውና ማግለል ቢሞክር እንኳ አደጋን በሚያስከትለው የኦሮሞ ኢሊቶች ዘንድ አልተወደደለትም። ምክንያቱ ደግሞ ከፓርቲ ዓላማና ስብስብ በላይ ነባራዊ ሁኔታዎች ወሳኝ ሚና ይጫወታሉና ነው። ለማንኛውም ግን ኢዜማ በከተሞች አከባቢ በሚያደርገው ሰፊ እንቅስቃሴ የቀድሞውን የኢህአፓን ዓላማ ያነገበ ይመስላል። ዉሎ አድሮ ግን የአዉራ ፓርቲነት ስሜት ከተጠናወተዉ የብልፅግና ፓርቲ እና ከከሃዲ አመራሮቹ ሊያመልጥ ባለመቻሉ የመበታተን አደጋ ተጋርጦበታል።

በቅንጅት መነሳትና መውደቅ ትርኢት ውስጥ በጣም አስደናቂ ነው ከሚባለው ሤራ ውስጥ፤ ቅንጅት እንደ የብዙ ፓርቲዎች ስብስብ ዳግም እንዳይነሳ ተደርጎ ከመበተኑም በላይ፤ ስብስቡ ራሱ እንደ አንድ ድርጅት ተቆጥሮ የቅንጅት ስምና ፈቃድ አየለ ጫሚሶ ለሚባል ግለሰብ በችሮታ መሰጠቱ ነው። ግለሰቡም ቢያንስ ለአስራ አራት ዓመታት ወያኔንና የግፍ አገዛዙን ሲያሞካሽና በታዋቂ ፖለቲከኞች ላይ ሞትን ሲጠይቅ ቆይቶ ወያኔ ከመንበሩ ሲወርድ በወያኔ ወንበር ተረካቢዎች ወደ ውጪ አገር መሸኘቱ የኢትዮጵያን ፓርቲ ፖለቲካ ከአገር ግንባታ ሕዝብ ብልፅግና ጋር አለመታየቱ ነው። አንድ ሊዘነጋ የማይገባ ነገር ቢኖር ግን የቅንጅት አመራር እስከ ታሰሩበት ጊዜ ድረስ የዴሞክራሲ ጥያቄን በኢትዮጵያ ፖለቲካ ውስጥ ለማሰረፅ ያንቀሳቀሱ ስብስቦች እንደነበሩ የኢትዮጵያ የፖለቲካ ታሪክ የማይዘነጋቸው ናቸው።

ቀለም አልባው ሽብር

ኢትዮጵያ ውስጥ ለመድረሱ ወይም ላለመድረሱ ምንም ዓይነት ጥናት ላይ የተመሰረተ ማረጋገጫ ሳይኖር ኢህአዴግ ፀረ ሽብር ሕግ አወጥቷል። አዋጁ በአገራችን የፓርቲ ፖለቲካ ዕድገት ላይ የራሱ የሆነ አሉታዊ ተፅዕኖ እንዳለው በተለይ ከተቃዋሚ ፓርቲዎች፣ ሲቪክ ድርጅቶችና ዕርዳታ ሰጪ ድርጅቶች ጎራ የተሰለፉ ዜጎች አምርረው የሚቃወሙት ስለሆነ ይህንኑ ጉዳይ በዚህ ምዕራፍ ሦስት ሥር ቀለም አልባው ሽብር ብሎ ንኡስ አርጸስት ሰጥቶ ማየት ይጠቅማል።

በጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ፣ በመኢሶን እና በኢሕአፓ አማካይነት የተወሰዱ እርምጃዎች ቀይና ነጭ ሽብሮች ተብለው የሚታወቁት አደጋዎች ለይቶ ከደረሰባቸው ኢትዮጵያውያን እናቶችን፣ አባቶችን፣ እህቶችና ወንድሞችን ብቻ ሳይሆን አጠቃላይ ወገኖችን ያሸበረና ያሳዘነ ነበር። በዚያ ሽብር አገራችን ምትክ ያልተገኘላቸውን ዜጎችን አጥታ የትውልድ ክፍተት (generation gap) የፈጠረ ነው። እንደዚህ ተሰይሞ እንኳን ባይሆን ከቀደምት መሪዎች ወይም መንግስታት ጀምሮ ኢትዮጵያ ከመሪቿ በሚሰነዘር የሽብር ድርጊት የተላቀቀችበት ጊዜ አንድም በጣም ትንሽ ጊዜ ነው ወይም አልነበረም።

ከቀለም አልባው ጋር የምንመለከተው ሁለተኛውና ወቅታዊው ሽብር ዓለም-አቀፍ ሽብርተኝነት ነው። ይህ ሽብር የተለያዩ ሰዎች ከተለያዩ ነገሮች ጋር፣ ለምሳሌ የሕዝብን ሠላማዊ ሕይወት ማናጋት፣ ሲቪል ዜጎችን መያዣ አድርጎ መንግስትን ማስገደድ፣ በሃይማኖት በመደራጀትና ማሸበር፣ የግለሰቦች ከሕዝብ ይሁንታ ውጭ ሥልጣን መያዝና ሥልጣን ላይ መቆየት፣ ቡድኖችና ፓርቲዎች፣ በአጠቃላይ በሕዝብ ዘንድ ተቀባይነት የሌላቸው ሰዎች የሚፈጽሙት ድርጊት እንደሆነ ትርጉም ይሰጠዋል። ዓለም-አቀፍ ሽብርተኝነት ዲሞክራሲያን የሚባሉ አገሮች ላይ የጣለውን ስጋት ያህል ባይሆንም፤ ኢትዮጵያም የዓለም-አቀፍ ሥርዓት አካል ስለሆነች በዲሞክራሲያን አገሮች ላይ ያነጣጠረው ስጋት

ኢትዮጵያንም ሳያሳስባት አልቀረም።

መንግስታት ከደረሰባቸው አደጋ ወይም ይደርስብናል ብለው ከሚገምቱት ሥጋት አንፃር አሸባሪዎች ናቸው የሚሏቸውን እንደሚሰይሙ ጥቅል የሆነ ግንዛቤ ይኖራል። የየትኛው ወገን ቀድሞ ተቀባይነት እንዳለው መስማማቱ አስቸጋሪ ቢሆንም መንትዬ ሕንፃዎቿን ዶግ አመድ ያደረገባትን ቡድን አሜሪካ አሸባሪ ነው ብላዋለች። ፈረንሳይ ጋዜጣ አሳታሚ ድርጅትና ጋዜጠኞችን፣ ዘገይቶ ደግሞ በመዝናናት ላይ የነበሩ ዜጎቿን የቀጠፉባትን ኃይል አሸባሪዎች ናቸው ብላለች። እንግሊዝ በምድር ባቡር መጓጓዣ ላይ አደጋ አድርሰው የዜጎቻቸውን ሕይወት የቀጠፉባትን አሸባሪዎች ናቸው ብላቸዋለች። እስራኤል ደግሞ ለፓለስታይን ነፃ መንግስት መመስረት የሚታገሉትን አማፅያን አሸባሪዎች ናቸው ትላቸዋለች። ኢትዮጵያን ጨምሮ ብዙ የአፍሪካም ሆነ የሌሎች አህጉር መንግስታት የዲሞክራሲ ምህዳር ጠበባ፣ ሕዝባችን በገዢ ፓርቲዎች ወይም ቡድኖች መንግስታት ሥር አፈናና ጭቆና ደረሰባቸው ብለው ነፍጥ ያነሱትንና “ነፃነት ወይም ሞት” ብለው ዱር ቤቴ ያሉትን አሸባሪዎች ናቸው ብለው ፈርጅዋል። ለመጨበጥ ከሚያስቸግሩ ሥራዎች ውስጥ በአንዳንድ አገሮችና መንግስታት ዘንድ አሸባሪዎች ናቸው ተብለው የሚፈረጁት ቡድኖች በሌሎች አገሮች ጽህፈት ቤት ከፍተው እንቅስቃሴ ያደርጋሉ፤ ድጋፍም ይደረግላቸዋል።

ምንም እንኳን በሽብርተኝነትና አሸባሪነት ላይ በሁሉም ምሁራንና መንግስታት ዘንድ ወጥ እና አንድ ዓይነት ትርጉምና ግንዛቤ እንደሌለ ቢነገርም፤ አብዛኛዎቹ መንግስታት ለማለት ይቻላል ሽብርተኝነት ስልታዊ ማሳደድና ማስገደድ መሆኑን ይስማሙበታል። **ሽብርተኝነት በሲቪል ዜጎች ላይ ፍርሃትን በመንዛትና በመንግስት ላይ ተፅዕኖ በማድረግ ፖለቲካዊና ርዕዮተዓለማዊ ዓላማቸውን ለመጫን የሚሹ ኃይሎች የሚያደርሱት ዓይነት ስጋትና ጥቃት መሆኑን ብዙዎች ይስማሙበታል።** ይህ ትርጉም ቢኖርም ከላይ የተጠቀሰውን በዜጎች ላይ የሚፈጽሙት በቡድን የተደራጁ ሰዎች ብቻ ሳይሆኑ ሥልጣን ይዘው

ጭቆናና አፈና በሚፈጽም መንግስታትም የሚከናወን ጭምር ነው። ምክንያቱም፤ እነሱ መንግስታት የሥልጣን ዕድሜያቸውን ለማራዘም ሲሉ ሕዝብ መሆን የማይፈልገውን ወይም የማይገባውን እንዲሆን ሕገ መንግስታዊ መብቶችን እስከ መርገጥ ወይም ሕገ መንግስቱን ለነሱ የሥልጣን ዕድሜ መራዘም እስከ መቀየር የሚደርሱ መንግስታት ናቸው።

በሥልጣን ተቀናቃኝነትም ሆነ በሽብርተኝነት ወይም ምንነቱ ተለይቶ ባልታወቀ የፖለቲካ አቋም ሰበብ አንድን ግለሰብ ወይም ቡድን ሥልጣን ላይ ለማቆየት ሲባል፤ ገብቷቸውም ሆነ ሳይገባቸው ኢትዮጵያዊያን ሲገዳደሉ ማየት የተለመደ ነው። ለምሳሌ ከስም በስተቀር የቅንጅትን አቋም ምኑንም ያልወረሰው አየለ ጫሚሶ የሚባለው ግለሰብ እንዲሁም ምንም ደጋፊ አባላት ወይም ማህበራዊ መሠረት ሳይኖረው ዝም ብሎ በገዢው ፓርቲ ሕወሓት/ኢህአዴግ ዘንድ ርካሽ ተወዳጅነትን ለማትረፍ ሲል ብቻ መልካም ዝናና ስብኢና ያላቸውን የፖለቲካ ሰዎች አሸባሪዎች ናቸው በማለት እንዲገደሉ ደብዳቤ ጽፎና ፈርሞ ጠይቋል። በማንም ይካሄድ በምንም ሽብርተኝነት ፖለቲካዊ ግብን ወይም ግለሰባዊና ቡድናዊ ጥቅምን ለማሳካት በሕዝብና በሕዝብ ሀብት ላይ የሚወሰድ ሕገወጥ እርምጃ ነው። ሙሰኝነት፣ ኪራይ ሰብሳቢነት፣ የመልካም አስተዳደር እጦት፣ ዜጎችን ማስፈራራት፣ የሕዝብን መሠረተ ልማት ማፈራረስ፣ በግል፣ በቡድንና በተደራጀ ሁኔታም ይሁን በሌላ ተነሳስቶ ሕዝብ ላይ እየተኮሱ ጅምላ ግድያ መፈጸም፤ ደረጃቸው ይለያያል ካልተባለ በስተቀር አሸባሪነት ነው። አሸባሪነት በሁለት መንገድ የሚፈጸም ሲሆን፤ አንዱ በራሳቸው መንገድ የሚደራጁ ቡድን ወይም ቡድኖች ሲሆኑ፤ ሁለተኛው ደግሞ ኢዲሞክራሲያዊ በሆነ አካሄድ ሥልጣን የሚይዝና ከሕዝብ ፈቃድ ውጭ ሥልጣን ላይ የሚቆይና የራሱን ዜጎች የሚያሸብር መንግስት ነው።

አገሮች ሽብርተኝነትን ለመዋጋት ሲሉ ሕግ ያወጣሉ። የኢትዮጵያ መንግስት ግን የሕወሓትን የበላይነት አንቀበልም ያሉትን ግንቦት

ሰባትን፣ የአሮሞ ነፃነት ግንባርንና የኦጋዴን ብሔራዊ ነፃነት ግንባርን በሕዝብ ተወካዮች ምክር ቤት አስቀርቦ በአሸባሪነት አስፈርጿል። በተጨማሪም ሽብርተኝነትን ለመከላከል፣ ለመቆጣጠርና ለማምከን በቂ መረጃዎችንና ማስረጃዎችን ለማሰባሰብና ለማጠናከር፣ በሽብር የተጠረጠሩ ሰዎችን ወይም ድርጅቶችን ለሕግ ለማቅረብ የሚያስችሉ የተጠናከሩ የምርመራና ክስ የማቅረብ አዳዲስ ስልቶችንና ስርዓቶችን መዘርጋቱ አስፈላጊ በመሆኑ ብሎ ኢህአዴግ አዋጅ ቁጥር 652/2001 ቢያወጣም ተቃዋሚ ፓርቲዎች ደግሞ በበኩላቸው አባሎቻቸውን ለመጉዳት ብቻ ሳይሆን ዴሞክራሲያዊ ሥርዓት አገሪቱ ውስጥ እንዳያድግ ሆን ተብሎ በመንግስት የተጠነሰሰ ሴራ አድርገው ያማርራሉ። የሥጋት ምንጭ ከሚባለው የአዋጁ አንቀጽም “የሽብርተኝነት ድርጊት ለመፈፀም ወይም እየተፈፀመ ያለ ስለመሆኑ በሚገባ የሚጠረጠረውን ማንኛውንም ሰው ያለፍርድ ቤት ትዕዛዝ ፖሊስ ለመያዝ” መቻሉና እስከ አራት ወራት ድረስ ቀጠሮ እየተጠየቀበት፤ ገደብ የለሽ እንግሊት እየተፈጸመባቸው እስር ሥር ማቆየት መቻሉ አስፈሪም ሆነ አሳሳቢ መንግስታዊ ሽብር መሆኑ ነው።

ይህንን የፀረ ሽብር አዋጅ በተለይ ራሳቸውን ችለው የተቋቋሙ ፓርቲዎች፣ መንግስታዊ ያልሆኑ ድርጅቶችና ሲቪክ ማህበራት የጥቃት ዒላማ የሚያደርግ ስለሆነ እንዲሻር ወይም እንዲሻሻል በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ እስከመጠየቅ ድርሰዋል። ምንም እንኳን የኢትዮጵያ መንግስት የሚቀርብበትን ትችት ለመከላከል ፀረ ሽብር ሕጉ ከምዕራባዊያን መንግስታት ሕግጋት ጋር ተመሳሳይነት አለው ብሎ ቢከላከልም፤ ሕጉ የደቡብ አፍሪካ ነጭ ዘረኛ መንግስት (ተጨማሪ አንድ ወር የእስር ጊዜን ጨምሮ) የጥቁሮችን የነፃነት ትግል ለማፈን ከአወጣው ሕግ ጋር ንክኪ እንዳለው በግልፅ ይታያል። የኒልሰን ማንዴላ Long Walk to Freedom, 1994 በታተመው መጽሐፍ ገፅ 402 ላይ እንደተጠቀሰው በሜይ 1963 የወጣው “*The General Law Amendment Act, better known as the ninety-day detention laws waved the right of habeas corpus and empowered any police officer to detain any person*

without a warrant on ground of suspicion of a political crime. Those arrested could be detained without trial, charge, access to a lawyer or protection against self incrimination for up to ninety days. The ninety day detention can be extended until this side of eternity.”

ይላል። ይህንን ነው የኢህአዴግ መንግስት የሽብር ሕጉ ከምዕራባዊያን የተቀዳ ነው የሚለው።

ዘረኛው የነጮች መንግስት ያንን አፋኝ ድንጋጌ ያደረገው ለደቡብ አፍሪካ ዲሞክራሲ፣ ሰብአዊ መብት መጠበቅ፣ እኩልነትና ነፃነት ለማስፈን፣ ፍትሐዊ ብልፅግና ለማጎናጸፍ ሳይሆን ለነዚህ የሚታገሉ ድርጅቶችን ለመጨን ሲሆን፤ በተለይ ደግሞ ዛሬ በሥልጣን ላይ የሚገኘውን ኤኤንሲን ለመደፍጠጥ ያለመ ነበር። ሕገ ወጥ ጫና ለማሳረፍ የሚወጡ ሕጎችና የሚወሰዱ ዕርምጃዎች በኢትዮጵያም ቀለም አልባው ሽብር ሁለትን ሊያስከትል ይችላል ብሎ የሚናገር ወይም የሚጽፍ ወይም ስጋቱን የሚገልፅ ሰው ካለ እሱ ሰው የሌለ ፍርሃት ለመቀስቀስ ሳይሆን ለፓርቲ ፖለቲካ ኢትዮጵያ ውስጥ መጎልበት ደንቃራ እንደሚሆን ከጥርጣሬ የዘለለ ክስተት መኖሩን ለመግለፅ እንደሆነ በወጉ መረዳት ያስፈልጋል።

ቀለም አልባም ሆነ ባለቀለም ሽብር በኢትዮጵያ እንዳይከሰት ለመግታት የተለያዩ ሥራዎች ተሰርተዋል። የሰማዕታት ሐውልት አስፈፃሚ ኮሚቴ እንዳይደገም ብሎ ሰቅሎ ያልተተገበረውን መፈክር ሳይጨምር፤ አንደኛ (እንዳያማ ጥራው እንዳይበለ ግፋው ዓይነት ከመሆን ያልዘለለ ቢሆንም) በሕገ መንግስታዊ አግባብ ተወዳድረውና ተመርጠው ሥልጣን መያዝ የሚችሉ ፓርቲን ማቋቋም እንደሚቻል በመንግስት በኩልም አዋጅ ቁጥር 573/2000 ወጥቷል። የዚህ አዋጅ መግቢያ እንደሚያወሳው “በሕገመንግስቱ መሠረት ዜጎች የመደራጀት መብታቸውን ተጠቅመው በሰላማዊና ሕጋዊ የፖለቲካ እንቅስቃሴ በመሳተፍ የፖለቲካ ሥልጣን የሚይዙበትን ሁኔታ በሕግ መደንገግ አስፈላጊ በመሆኑ” ካለ በኋላ በአዋጁ አንቀጽ 4(1) “ማንኛውም ኢትዮጵያዊ የፖለቲካ ፓርቲ

የማቋቋም ወይም የፖለቲካ ፓርቲ አባል የመሆን መብት አለው” ይላል። እንግዲህ በዚህ አዋጅ መሠረት በሰላማዊና ሕጋዊ የፖለቲካ እንቅስቃሴ ለማድረግ ሕግ ከተደነገገና ኢትዮጵያውያን ፓርቲ ማቋቋም ወይም አባል መሆን መብት ካላቸው የሚሸበሩበትም ሆነ የሚያሸብሩበት አንዳች ምክንያት የለባቸውም። ሁለተኛው ፓርቲ በማቋቋም ብቻ ሳያበቃ የሚያምኑበትን ፖሊሲ በመቅረጽ በዜጎች በኩል ደግሞ ሰላማዊ ትግል የሚያደርጉ ሕጋዊ ፓርቲዎች ተቋቁመው ሕዝብን ከጎናቸው ማሰለፍ ችለው እንደነበረና ቅንጅት፣ የአሮሞ ፌዴራሊስት ዲሞክራሲያዊ ንቅናቄ (አፌዲን) እና የአሮሞ ብሔራዊ ኮንግረስ (ኦብኮ) የ1997 ምርጫ ገብተው በመወዳደር የምክር ቤት ወንበር እስከመያዝ ድርሰዋል። አዋጁም ኖሮ ፓርቲዎችም ተደራጅተው፤ የአንድ ፓርቲ የበላይነት ለዚያውም ደግሞ አናሳ ቁጥር ካለው ሕዝብ የሚፈጠር ፓርቲ የአዉራ ፓርቲ ስሜት በገንነት አገር ውስጥ በርግጠኝነት ሠላማዊ ትግል ማካሄድ ይቻላል ወይ? ብለው የሚጠይቁ ዜጎች ቀላል ቁጥር የላቸውም።

ግለሰቦችና ቡድኖች በተለይ ከሕዝብ ይሁንታ ውጭ ሥልጣን ከያዙበት ዕለት ጀምሮ ሲፈክሩበት የኖሩትን ሕዝባዊ ዓላማ መርሳት ብቻ ሳይሆን፤ እነሱ ከሌላ ምድር የሚገለበጥና ሰማይ የሚደፋ የሚመስላቸው ስግብግብ ፖለቲከኞች ባሉበት ዓለም ውስጥ፤ በተለይም የፈለገ የሰው ሕይወት ጠፍቶ ሥልጣን ላይ ለመውጣትና ለመቆየት የሚንቀሳቀስ አገር ኢትዮጵያ ውስጥ፤ ለመሆኑ በሕጋዊ መንገድ ፓርቲ መመስረት ከየት የተገኘ ፈሊጥና ድፍረት ነው ብለው የሚጠይቁም አሉ። በፖለቲካ መስመር ልዩነት ብቻ ሕወሓት/ኢህአዴግ በሚያራምደው የጠላትነት ስሜት ዓይነት ሁኔታስ በሠላማዊ መንገድ ታግሎ ዲሞክራሲያዊ ሥርዓት መገንባትም ሆነ ለሥልጣን መብቃትስ ይቻል ይሆን? ብለው የግርምት ጥያቄ የሚያነሱ ስለመኖራቸው የማንጠራጠር ቢሆንም፤ መልሱ የጥያቄውን ያህል የማይቀል ቢሆንም “ይቻላል” ብለው የገቡበት ዜጎች በመኖራቸው አካሄዱ እንደሚቻል ገሃድ ሐቅ ነው። ማለትም መስዋዕትነቱ የሚረዝምና የሚከብድ ቢሆንም በሰላማዊ ትግል መቋቋም እንደሚቻል ዓለም አቀፍ ተሞክሮዎች ብዙ ናቸው። ለመሆኑ

ሠላማዊ ትግል ምን ይመስላል? እንዴትስ ተጀምሮ የትስ ስኬትን አስመዘገበ? ቀጥሎ የምንመለከተው ይሆናል።

ሠላማዊ ትግል መጀመሪያ መቼና የት እንደተጠነሰሰ ባይታወቅም ለሠላማዊ ትግል መሠረት የጣለው ሕንዳዊው ማሃንዳስ ካራማንች ጋንዲ ወይም አብዛኛውም የዓለም ሕብረተሰብ በተስማማበት ስሙ ማህተማ ጋንዲ ነበር። የጨካኝ ገዥዎችን ሥርአት ለመቋቋም ጋንዲ የቀየሰው ሠላማዊ የሕዝብ እንቢ ባይነትን ነው። በ1921 እኣአ የሕንድን ብሔራዊ ኮንግራስ የተቀላቀለው ጋንዲ ሠላማዊ ትግሉ ጨካኝ ሥርአትን በማስወገድ ብቻ ሳይወሰን ድህነትን ጭምር በማስወገድ፣ የሴቶችና የሰው ዘርን እኩልነት ማስፈንና በተለይም የሕንድን ነፃነት ማረጋገጥ ዋና ትኩረቱ ነበር።

የጋንዲ የሠላማዊ ትግል መመሪያም ሕዝቡ በማንኛውም ሁኔታ የአምባገነን ገዥዎችን አገዛዝ አለመቀበል ወይም እምቢ ባይነትን ሲሆን ለዚህም ዓላማ መሳካት የገጠር አርሶ አደሮችንና የከተሜ ሠራተኞችን አደራጅቷል። እንደ መሳሪያ የተጠቀመውም በማንኛውም ሁኔታ ከአምባገነን ገዥዎችና ጀሌዎቻቸው ጋር አለመተባበር የሚለው ትልቁ መመሪያው ነበር። አለመተባበርን በሚያሳዩበት ጊዜ ውስጥ መሳሪያቸው መሆን ያለበት ዕውነት፣ ሠላማዊ እንቢተኝነትና ለብቀላ አለመነሳሳት ናቸው። የትግል ስልቱ ብዙ ዋጋ የሚያስከፍል ቢሆንም ሠላማዊ ትግል አሜሪካዊው ማርቲን ሉተር ኪንግን፣ የማያንመሩዋ ኦንግ ሳ ሱ ኪይን እና ደቡብ አፍሪካዊው ኒልሰን ማንዴላ የመሳሰሉትን ሊያፈራ ችሏል። አሜሪካዊው ቡጥኛ ሙሐመድ አሊ፤ በቀደመው ስሙ ካሽስ ክሌይ ቪዬትናም ሄዶ እንዲዋጋ ሲታዘዝ እንቢ ማለቱና በአገሩ ውስጥ ደግሞ ለሰው ነፃነትና ሰብአዊ መብት መከበር ያደረገው ትግል ሠላማዊ ትግል ካካሄዱ ሰዎች ተርታ አሰልፎታል። ምንም እንኳን ገና ብዙ የሚቀሩ ነገሮች ቢኖሩም በአገራችንም ኢትዮጵያም ለአምባገነኖች፣ ለሙሰኞች፣ ለሽበርተኞች ይቅርታ የሚደረግበት አንዳች ምክንያት የለም በማለት ለሠላማዊ ትግል ስኬት ሀብታቸውን፣ ዕውቀታቸውንና ሕይወታቸውን

መስዋዕት ያደረጉና በማድረግ ላይ የሚገኙ ዜጎች ሰፊ ቁጥር አላቸው።

የሠላማዊ ትግል ጠቀሜታ ከነ ጋንዲና ሌሎች ታዋቂ ሰዎች አልፎ ተቋም ተቋቁሞለት ሰፊ ጥናትም የተደረገበት በአሜሪካዊው ፖሊቲካል ሳይንቲስት በጂን ሻርፕ ነበር። እንደ ሻርፕ ጥናት መሠረት ሥልጣን ሊለወጥ የሚችል ነው። ሥልጣን በሥልጣን ላይ ካሉ ሰዎች ይሁንታ ወይም በበጎ ፈቃድ የሚሰጥ አይደለም። እንዲያውም ሥልጣን የሚመነጩ (መዋቅራዊ ልዩነቱ እንደተጠበቀ ሆኖ) በሕዝብ ይሁንታ ነው። ይሁንታውን የሚሰጠው ሕዝብ ጉልቤ ባለሥልጣናትን የማያከብር ከሆነ ገዥዎች ሥልጣን የሚባል ነገር የላቸውም ወይም አይኖራቸውም ማለት ይቻላል። የአንድ አገር ሕዝብ ለዚያው አገር መንግስት የሥልጣን ምንጭ መሆናቸውን ራሳቸው የተረዱ ከሆነ፤ ለጨቋኝ ገዥዎቻቸው የሚኖራቸው አክብሮት ይቀርና የሥልጣን ማስከበሪያ መሳሪያ የሆኑ የፖሊስ፣ የፍርድ ቤቶችና የሌሎችም አስፈፃሚ አካላት መኖር የሚፈይዱት ነገር አይኖርም ይላል ሻርፕ።

ማህተማ ጋንዲን የተከተሉ ሰዎች በሕዝባዊ እምቢተኝነት አገራዊ ነፃነትና ዲሞክራሲያዊ ሥርዓት ሊመሰርቱ ችለዋል። በኢትዮጵያችንም ተመሳሳይ ሁኔታ ለማስፈን የተነሳሱ ኃይሎች የዓይነት ልዩነት ቢኖራቸውም ዛሬ ቀላል የማይባል ቁጥር ላይ ደርሰዋል። ቀደምት ተምሳሌቶች እንዳስተማሩን ከሆነ ነገሩ ያን ያህል ቀላል አይሁን እንጂ በኢትዮጵያም ባልተለመደ ሁኔታ ሥልጣን ላይ ካለው ፓርቲ ፍላጎት ውጭ የመንግስት ሥልጣንን በሕዝብ ይሁንታ ከምርጫ ሳጥን ለማምጣት የሚቻልበት ሁኔታ እየተመቻቸ እንደሆነ እንረዳለን። ምንም እንኳን አካሄዱ እንዲህ ቀላል ሆኖ ባይገኝም፤ በሠላማዊ የሕዝብ እምቢተኝነት ሕወሓት/ኢህአዴግ የሚቆጣጠረውን የአገዛዝ ሥርዓት እንዲቀየር እልህ አስጨራሽ ሠላማዊ ትግል ተካሂዷል። ሕዝቡ በምርጫ ጊዜ ወጥቶ መምረጥ ብቻ ሳይሆን ድምፁን አላሰርቅም ከሚልበት ደረጃ ላይ እየደረሰ ይገኛል። ያንን ደረጃ አልፎ የሚመጣ ከሆነም ያልመረጥኩት ሰው ወይም ቡድን ሊያስተዳድረኝ አይገባም የሚል እምቢተኝነት

በኢትዮጵያም ከ2007ቱ ምርጫ በኋላ ለማየት ተችሏል። በርግጥም ሕዝብ ላልመረጠው አካል እና ጀሌዎቻቸው ትብብር ቢነፍግና በተለይ የመንግስት ሠራተኛው በገለልተኛነት ሕዝባዊ አገልግሎት ለማበርከት በቁርጠኝነት ከተነሳሳ፣ የተማረው ክፍል ለሙያ ሥነ ምግባር ተገዥ ቢሆን፣ ባለሀብቱም ያካበተውን ሀብት መሠረቱ ሕዝብ መሆኑን ከተረዳ፣ በአጠቃላይም ኢትዮጵያ የጥቂቶች ብቻ ሳትሆን የጋራችን ነች የሚለው ዜጋ ቁጥር እየጨመረ ከሄደ፤ ሠላማዊ ትግሉ ከታለመለት ግብ የሚደርስበት ጊዜ ሩቅ እንዳልሆነ ያመለክታል። ደጃዝማች ከበደ ብዙነሽ ተናግሮት ነበር እየተባለ በቃል ለትውልድ ሲተላለፍ ዛሬም ሕያው የሆነ አባባል አለ፤ “ከታንክና መድፍ የበለጠ የሕዝብ እንባ መንግስትን ይገለብጣል” ተብሎ ተነግሯል ይባላል። የሕዝብ እንባ ማለት አልቃሻነት ሳይሆን የሠላማዊ ትግሉ አንድ አካል መሆኑን የሚያስረዳ ነው። ከፍ ሲልም የሕዝብ ትዕግስት ዘላለማዊ ፍርሃት እንዳልሆነ አምባገነኖች በቀላሉ ባይረዱም ቁርጡ ቀን ሲመጣ መራራውን ሽንፈት እንደሚጋቱ ማሳወቅ ነው።

የምዕራፍ ሦስት ማጠቃለያ፡- ከአንድ ምዕተ ዓመት በፊት ጀምሮ የኢትዮጵያ ገዥዎችን የተጠናወተው ሥልጣንን በሰላማዊና ሕገ መንግስታዊ በሆነ ሁኔታ ያለማስተላለፍ በሽታ እንሆ ዛሬም ድረስ ቆይቶ በቀላሉም የሚላቀቀን አይመስልም። ሌላው ትልቁ ችግራቸው ደግሞ የዛሬው ገዥ ፓርቲ ባለሥልጣናት የቀድሞዎቹ ባለሥልጣናት እንዴት እንደወደቁ ጨርሶ አለማጠናቸው ነው። ቀደምት የኢትዮጵያ መሪዎች በምን ዓይነት ሁኔታ ከሥልጣናቸው እንደተወገዱ በየበታዊ የተመለከትን ሲሆን፤ ሕወሃት/ኢህአዴግ በትጥቅ ትግል ደርግን በማስወገድ ሥልጣን የያዘ ስለሆነ የሥልጣን አያያዙ ከሌሎች ቀደምት የኢትዮጵያ ገዥዎች የተወሰነ የቅርጽ ልዩነት ይታይበታል።

ከሥልጣን አያያዙ ሌላ ሕወሓትን ለየት የሚያደርገው ሌላ ጉዳይ አለ። አፄ ኃይሌ ሥላሴ ሥልጣን ተቆናጥቶ ከ1916 እስከ 1923 ለሰባት ዓመታት ያህል በቤተ መንግስት ውስጥ በማድፈጥ ከንግስት ዘዉዲቱ በስተጀርባ

ሲገዛ ኖሮ፤ ሕገ መንግስት የሚመስልና እራሱ ሕግ አውጪ፤ ሕግ አስፈፃሚና ሕግ ተርጓሚ ሆኖ የቆየበትን ሕገ መንግስት ደንግጎ እንደነበር ከታሪኩ እንረዳለን። ያም ቢሆን በጉግ ማንጉግ ደብተራ አማካሪዎች በተቋቋመበት ቦታ ላይ ደርቆ መቅረቱ እንጂ የሱ የመጀመሪያ እንቅስቃሴዎች በኢትዮጵያ የፖለቲካ ታሪክ ውስጥ አንድ እመርታ ወደፊት የተራመደ እንደሆነ ይገመታል። ነገር ግን ሕዝቡ ወደ ሥልጣኑ እንዳይመለከት ጭምር ለማድረግ “የኢትዮጵያ ንጉሴ ነገስት ከእየሩሳሌም ንጉስ ሰለሞንና ንግስት ሳባ ከተወለደው ከቀዳማዊ ምኒልክ ነገድ ተያይዞ ከመጣው ከንጉስ ሳህለ ሥላሴ ዘር ከተወለደው ከቀዳማዊ ኃይሌ ሥላሴ ትውልድ እንዳይወጣ በህግ ተወስኗል።” በማለት ኮፊያውን ከፍ አድርጎ በመስቀሉ፤ እንኳን ሌላው ቀርቶ እራሱም ያንን ከፍ አድርጎ የሰቀለውን ኮፊያውን ማዉረድ አልቻለም። ያንን ኃይልና ቢነካ እንኳን ሰማይና ምድሩም እንደማይሆን ይሆናል ሲባልለት የነበረውን ንጉስ ከሥልጣን ያስወገደው ደርግ በተራው ከዚያ ከደርጉ ውስጥ አስፈሪ ሆኖ በወጣው ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ መሪ በመንግስቱ ኃይለማሪያም ድንጋጌዎች (decrees) ብቻ ለአስር ዓመታት ያህል ከገዛ በኋላ ብዙም ከኃይሌ ሥላሴ ያልተለየ ሕገ መንግስት ቀርቶ ሳይሰራበት በሕወሓት/ኢህአዴግ ተወገደ።

ሕወሓት/ኢህአዴግን ግን ትንሽ ለየት የሚያደርገው ነገር ያልኩትም ገና ሲጀምር ጀምሮ የሽግግር ሥርዓት ሕግ በመቅረፅና የተለየ ሐሳብ ያላቸውን ጭምር አሳታፊ በሚመስል ሁኔታ መንግስት በማቋቋም የተጓዘበት ሁኔታ ቢኖርም፤ ገና ከጅምሩም ቢሆን ይበል የሚያሰኝ አልነበረም። ነገር ግን የተቋቋመ ሕገ መንግስት አለመኖር ምን ያህል ሊገዳ እንደሚችል ሕወሓት አስቀድሞ የተረዳው ይመስል፤ ይህንኑ ክፍተት በአጭር ጊዜ ውስጥ ለመሙላት ፌዴራላዊ የመንግስት ሥርዓት የሚያሰፍን ሕገ መንግስት በመቅረፅ ለማሟላት ጥረት አድርጓል። በሕገ መንግስቱ በተቀመጠው መሠረትም የቁጭ በሚመስል ሁኔታ ተቃዋሚ ፓርቲዎችን ያሳታፈ ምርጫዎች የተካሄዱ ቢሆንም፤ ተቃዋሚዎቹ የሕዝቡን ድምፅ እንዳያገኙ፤ ቢያገኙ እንኳን ሕወሓት ራሱ በአምሳያው

በአደራጃቸው የደህንነት፣ የፖሊስና የመከላከያ ኃይሎች እንዲቀሙ በማድረግ ምርጫዎች ሁሉ ዲሞክራሲያዊ ባህርይ እንዳይላበሱ አድርጓል። ምንም እንኳን ምርጫዎች በየአምስት ዓመቱ ቢካሄዱም ከሀብት ብክነት እስከ ሰው ሕይወት መጥፋት ከማስከተሉ በስተቀር ምርጫን የመሳሰሉ የዲሞክራሲ መገለጫዎች የሚባሉት በሚጠበቁት ዓይነት ሁኔታ ከቶዉንም አልሆነም። እየተመረጡ ሳይሆን እየተነቀሱ የመንግስት ሥልጣን ላይ የሚቀመጡ የሕወሓት/ኢህአዴግ ባለሥልጣናት በሙሶኝነታቸው ተወዳዳሪ ያልተገኘላቸው የሆኑ ስለሆነ፤ የኢትዮጵያ ሕዝቦች የሥልጣን ምንጮችና ባለቤትነት ብሎም ወሳኝነት አንዳች ግምት ሳያገኝ በመቅረቱ የኢትዮጵያ የፓርቲ ፖለቲካ የሰማይ ያህል እንደራቀ እንዲቆይ ተደርጓል።

ኢህአዴግ የፓርቲ ፖለቲካን ያቀጨጨበት አንዱ የመልካም አስተዳደር ጉድለትን በማስፈን ነው። የመልካም አስተዳደር እጦት ለፓርቲ ፖለቲካ ዕድገት እንቅፋት መሆኑ ሳይታለም የተፈታ ነው። ምክንያቱም፤ በአጠቃላይ ሕብረተሰቡ ላይ የመልካም አስተዳደር ችግር የሚያስከትለውን ችግር በፓርቲ ፖለቲካ ላይም የበለጠ እንደሚሆን ለማወቅ አዋቂ ቤት መሄድ ሳያስፈልግ፤ በአዉራ ፓርቲ ፖለቲካ ሥር የተጠረነፉ ሰዎች በተለይም የመንግስት ሠራተኞች አማራጭ ሐሳብ ይዘው ለሚቀርቡ ተቃዋሚ ፓርቲዎች በገለልተኛነት ተገቢ አገልግሎት መስጠት አልቻሉም። በፋንታው ግን አውራ ፓርቲው ደካማ ፓርቲዎችን መፈልፈልና ጠንካራ ፓርቲዎችን ማዳከም፤ አልፎ ተርፎም ቢሮክራሲውንና ፓርቲን አጣምሮ ማንቀሳቀስ ከመንግስታዊ ቢሮክራሲ መስፋፋት በተጨማሪም ሌላ የፓርቲ ቢሮክራሲን ሕዝቡ እንዲሸከምና የፀረ ዲሞክራሲ መሳሪያ እንዲሆን ወደ ተሳሳተ አቅጣጫ እንዲያመሩ አድርጎ አስቀርቷል። የመልካም አስተዳደር ጉድለቱ ደግሞ ቀድሞም የዘር አመጣጥ፣ የሃይማኖት ልዩነት፣ የታሪክ ግጭት የነበረባቸውን የኢትዮጵያዊያንን የአንድነት ትስስር እንዲጠፋ ተደርጓል።

መልካም አስተዳደርን ለማሰረፅ በያንዳንዱ የመንግስትም ሆነ የግል

ድርጅቶች ውስጥ የሥነ ምግባር መመሪያ ተብሎ አስራ አንድ ትዕዛዛት በየቢሮው በራፍ ላይ፣ የመንግስት ተቋማትን ግቢ እስከሚያጣብቡ ድረስ በማስታወቂያ ሰሌዳዎችና ግድግዳ ላይ የተለጠፉ ወረቀቶች እዚያው የተሰቅሉበት ቦታ አቧራና የሸረረት ድር ተሸካሚ ሆነው ከመቅረታቸው በስተቀር፤ ሁሉም ኢህአዴግ ችግሮች ናቸው ከሚላቸው ጋር ቢፋተሩ፤ አንዳቸውም ተግባራዊ ሆነው ያልተገኙ፣ ተግባራዊም ይደረጋሉ ተብለው ተስፋም የማይጣልባቸው መመሪያዎች ናቸው።

ዲሞክራሲ ማለት ሕዝብ መሪዎችን ወይም ተወካዮችን መምረጥ ብቻ ሳይሆን ከመሪዎች ወይም ከአስተዳዳሪዎች የተሻለ አማራጭ ይዘው ከሚቀረቡት ፓርቲዎች አንዱን መምረጥ እንደሆነ በትክክል መገንዘብ አለባቸው። ይህ ብቻም አይደለም። ምርጫ ከዲሞክራሲ መገለጫዎች ቀዳሚ መሆኑ ቢታወቅም፤ ዜጎች የምርጫ ካርዳቸውን የምርጫ ሳጥን ውስጥ በሚጥሉበት ጊዜ ተወዳዳሪውን መምረጣቸው ብቻ ሳይሆን ለነፃነታቸው ማረጋገጫ ጭምር ድምፅ እንደሰጡ ተደርጎ ክብደት ሊሰጠው ይገባል። መምረጥ ብቻም አይደለም፤ ተመራጮች ዉጤታማ ሥራ የማይሰሩ ከሆነ ሕዝቡ ሊያወርዳቸው እንደሚችል ግንዛቤ መያዝ አንዱ የዲሞክራሲ ዕውቀት መሆን ይኖርበታል። ሕዝብ መሪዎችን ከአንድ ፓርቲ ብቻ የሚመርጥ ከሆነ ምርጫው የሰሜን ኮሪያ ወይም የቻይና ዓይነት መንግስት መመስረት ሆነ ከማለት በስተቀር ዲሞክራሲያዊ ምርጫ የሚያስብለው አንዳች ነገር አይኖረውም።

ዲሞክራሲያዊ ምርጫ ባለመኖሩም ሐሳብን በነፃ ማንሸራሸር አይቻልም፤ ነፃ የፍርድ ሂደት አይጠበቅም፤ በአስተዳደሩ ውስጥ የሕዝቦች የጎለበተ ተሳትፎ አይኖርም፤ ግልፅና ተጠያቂነት ያለበት የመንግስት ሥርዓት አይመሰረትም፤ የአገሩም ሆነ የሕዝቡ ዓለም አቀፋዊ ተቀባይነት እያነሰ ይሄዳል፤ የሕዝብና የሀገር ሰላም እና ደህንነት እየደፈረሰ ይሄዳል። አገሮች ወይም ሕዝቦች ከዲሞክራሲያዊ አመራር እየራቁ በሄዱ ቁጥር አምባገነናዊ ሥርዓት እየገነነ ይሄዳል፤ አሊያም ደግሞ አሁን ኢትዮጵያ ውስጥ እየታየ እንዳለው ሁኔታ ሕዝባዊ እንቢተኝነት እየበረታ ይሄዳል፤

በገዢ ኃይሎች በኩል ደግሞ የአውራ ፓርቲ ሥርዓት ወይም “የተመራጭ አምባገነንነት” እየገነነ መሄድን ይፈጥራል።

አውራ ፓርቲ ባለበት አገር በተለይም ግራ ዘመም በሆኑ መንግስታትና የፖለቲካ ቡድኖች ውስጥ የፓርቲው አባላት ታማኝነታቸውን የሚያሳዩት የሥልጣን ምንጭና ባለቤት ከሆነው ሕዝብ በላይ ረብጣ የሚዘቅበት ወንበር ላይ ላፈናጠጣቸው ፓርቲያቸው ወይም መሪያቸው ስለሆነ፤ እነሱ ዘንድ ስለዴሞክራሲም ሆነ ስለዴሞክራሲያዊ ምርጫ ማንሳት ከሕልም እንጀራ ውጭ አይሆንም። ፓርቲው ወይም ግለሰቦቹ ደግሞ በተራቸው ባለውለታዎቻቸው ካድሬዎች የሙስና፣ የኪራይ ሰብሳቢነት፣ የመልካም አስተዳደር ጉድለት፣ በአጠቃላይ ወንጀል የሚባል ጥፋት እንኳን ቢገኝባቸው የፓርቲው ወይም የግለሰቡ ታማኝነት እስካላቸው ድረስ ሌላ የተሻለ ቦታ ሊያስቀምጧቸው ይችላሉ እንደሆነ እንጂ ለሕግ አካል አያቀርቧቸውም። ስለዚህ፤ እነዚያ ካድሬዎች ሙስና ከመፈጸምና ከኪራይ ሰብሳቢነት ስሜታቸው ሊላቀቁ አይችሉም። ከነዚህ ሰዎች ወይም አመራሮች መንግስታዊ አሸባሪነትን እንጂ መልካም አስተዳደርን መጠበቅ ራስን ማታለል ወይም የፖለቲካ ሞኝነት ነው። አምባገነናዊ ፓርቲዎችና ግለሰቦች አሳታፊ (inclusive) የመንግስት ተቋማትን ከመገንባት ይልቅ አግላይ (extractive) ፖሊሲዎችን ስለሚከተሉ አገርን ያበለጽጋሉ ተብሎም አይጠበቅም። የዚህ ሁሉ ምንጭ የሚሆነው ደግሞ የሙስኞችና የኪራይ ሰብሳቢዎች ምንጭ እንዲሁም መልካም አስተዳደርን ከሚናገሩት ቃላት ባሻገር የማይተግብሩት፤ ሥልጣናቸው ከሕዝብ ምርጫ ያልመነጨ የመንግስትና የፓርቲ መሪዎች ናቸው።

ሕወሓት/ኢህአዴግ አፋኙን ወታደራዊ ደርግ በማስወገድ ሥልጣን የያዘ ሲሆን፤ ከላይ እንደተገለጸው ሥልጣን ላይ የቆየው ደግሞ ሕገ መንግስታዊ አግባቢነት በሌለው ሁኔታ ሌሎች ፓርቲዎች አማራጮቻቸውን ለሕዝብ እንዳያቀርቡ እንቅፋት በመሆን ነው። በዚህም መሠረት እራሱ ያወጣውን ሕገ መንግስት አንቀፅ 9(3) “በዚህ ሕገ መንግስት ከተደነገገው ውጭ ሥልጣን መያዝ የተከለከለ ነው” የሚለውን

በመጣስ ከሕግ አግባቢ ውጭ ሥልጣን የመያዝ ያህል የሚከብደውን ከሕግ አግባቢ ውጭ ሥልጣን ላይ ቆይቷል። ተቃዋሚ የፖለቲካ ፓርቲዎችን በመጨን አማራጭ ሐሳቦች ለሕዝቡ እንዳይቀርቡ በማድረግ የአገሪቱን የልቀት ዕድገት በብዙ ዓመታት ወደኋላ ጎትቷል። በነዚህ ምክንያቶች የተነሳ በአገራችን የፓርቲ ፖለቲካና የዲሞክራሲ ሥርዓት ግንባታ በሰላማዊ ትግል ሊያድግ አልቻለም። ስለሆነም፤ ረጅም ጊዜ የሚፈጀውንና ብዙ መስዋዕትነትን የሚጠይቀውን ሰላማዊ ትግል ትተው አንዳንዶች የትጥቅ ትግል ቢመርጡ አይፈረድባቸውም።

በነበረው ሁኔታና ባህሪ ሲታይ የሕወሓት/ኢህአዴግ የሥልጣን ዘመን ከ2010 ዓም አጋማሽ በኋላ መቀጠል አልቻለም። ነገር ግን ወደ ሥልጣኑ ለመመለስ ሲል ከልጅነታቸው ጀምሮ ለክፉ ጊዜ ብሎ ያዘጋጃቸውን ግለሰብ ወጣት አመራሮችን ቦታ በመቀያየር ሊጠቀም ስትራቴጂ የነደፈ ቢሆንም፤ ከ2012 ዓም ጀምሮ የኢህአዴግ አዲስ አበባ ቀሪ ክፍሉ ስሙን ጭምር ብልፅግና በሚባል ፓርቲ ለዉጦ የማስመሰል ጥገናዊ ለዉጦ አካሂዶ ተከስቷል። በመቀጥልም መቀሌ በገባውና አዲስ አበባ በቀረው ኢህአዴጎች መሀከል ከሕዝብ ጫና ወይም ከሥልጣን ጥማት የተነሳ ይመስላል መናበብ አልተፈጠረባቸውም። ስለሆነም፤ የኢትዮጵያ የፖለቲካ አካሄድ ከ2010 በኋላ ያለው ሥራና ጉዞ ሁለት ገጽታ ይዞ ሄደ። አንድም ሕዝብ ኢህአዴግን መጥላቱን አምኖ በመቀበል ቁንጮ የኢህአዴግ አባላትን ከማዕከላዊ መንግስት ጥለው ወደ መቀሌ እንዲያፈገፈጉ ሲደረግ፤ ቀሪዎቹ 3/4ኛ የኢህአዴግ አባላት ደግሞ በተሃድሶ ስም ናባሩን ኢህአዴጋዊ ፕሮግራም ይዘው የፖለቲካ እስረኞችን መፍታት፤ በስደት ላይ የነበሩ ተቃዋሚዎችን ወደ አገር ቤት መመለስ፤ ከውጪ የሚንቀሳቀሱ የሜዲያ ተቋማትን ወደ አገር ቤት መሳብ፤ በተለይ ደግሞ ከሕወሓት ሌላ ቀደም ሲል የኢህአዴግ አባላት የነበሩ ፓርቲዎችን በአዲስ መልክ ማደራጀት ሥራ በስፋት ተከዶበታል። ኢህአዴግ ቁጥር ሁለት በመባል የሚታወቁት የብልፅግና ፓርቲ አባላት ከላይ የተጠቀሱ ጊዜያዊ እርምጃዎችን በመዉሰዳቸው ለኢትዮጵያ ሕዝቦች ጀብድ የሰሩ አስመስለው ቢናገሩም፤ እነዚህን እርምጃዎች ባይወስዱ ኖሮ አንድም

ወደ መቀሌ ከአፈገፈጉት ጋር መጠቃለል ወይም የራሳቸውን ሕልውና ማክተሚያም መንገድ ያመቻቹ እንደነበር፤ በተጨማሪ ለአገሪቱ ሕልውና ራሱ አደጋ ላይ ይወድቅ እንደነበር እነሱ ራሳቸው ዘና ሲሉ የማይክዱት ሐቅ ነው።

ለማጠቃለል ያህል፤ የሕወሓት/ኢህአዴግ ኢዴሞክራሲያዊ ጉዞ በውስጥ ፓርቲ ተሃድሶ ስም ኢህአዴግን ሁለት ጊዜ በማፍረስ ሁለት ጊዜ አዳዲስ ፓርቲዎችን ከመመስረቱም በተጨማሪ ጊዜያቸው ያበቃላቸው የሕዝብ ተወካዮች እና የፌዴሬሽን ምክር ቤቶች ከአምስተኛ ዙር ወደ ስድስተኛ ዙር በጥቂት አድርባይ የኢትዮጵያ ምሁራን አንጋሽነት መስከረም 25/2013 እንድደረግ የሥልጣን ዕድሜውን ልክ ቀዳሚው ደርግ እንዳደረገው ሁሉ በድንጋጌ የሚያስረዝም አዲስ መንግስት ተመሰረተ። የመሰረቱት መንግስት ግን ምንም ተባለ ምን እንጥፍጥፈ የሕዝብ ይሁንታ የሌለበት የጉልበት (de facto) መንግስት ነው። የጉልበት መንግስት ደግሞ ሕዝብን የሚገዛው በድንጋጌ (decree) እና በመግለጫ እንጂ ሕገ መንግስት ቢኖርም ሕገ መንግስታዊነትን ግምት ውስጥ በማስገባት አይደለም።

ከላይ በተጠቀሱት እና ከወቅታዊ ችግሮች የተነሳ ኢትዮጵያ ትበታተን ይሆን? ብለው የስጋት ጥያቄ የሚያነሱ ዜጎች አሉ። መልሱ ሁለቱም ሊሆን ይችላል ነው። ሲጀመር የግጭትና የቅራኔ ምንጮችን አለመፈተሽና ለመፍትሄያቸውም አለመደማመጥ፤ በተለይም ሥልጣን ላይ ሙጭጭ ማለት ለከፋ ችግር ያጋልጣል። ኢትዮጵያንም ይይበታትናል። የሦስት ሺህ ዘመን የሀገረ መንግስት ምስረታ ሐበሾች በፈለጉት ዓይነት ሁኔታ አልተሳካም። ቢያንስ ለሃምሳ ዓመታት የታለመው ብሔር ተኮር ፌዴራሊዝምም በሕወሓት/ኢህአዴግ ስውር ሴራ ተደናቅፏል። በዚህም የተነሳ የሰው ልጅ ነፃነት፣ እኩልነትና ፍትሐዊ ተጠቃሚነት ዕውን ሊሆን አልቻለም። አለመቻቻልና ሰዎች የሚሉትን አለማድረግ ኢትዮጵያን ለብተና እንኳን ባይሆን እየተቆራረሰችና እያነሰች እንዲትሄድ ያስገድዳታል። ብዝሃ ሐሳብ የሚፈተንበት የፓርቲ ፖለቲካም

እንደማይሆን ሆኖ ቀርቷል።

ምዕራፍ አራት፡ በኢትዮጵያ የፓርቲ ፖለቲካ ግንባታ ውስጥ የውጪ ኃይሎች ሚና

ከዕለታዊ ጋዜጣ ላይ ባገኘሁ መረጃ ላይ ተመስርቼ ከአንድ የሩቅ ወዳጆ ጋር ስናወራ፤ እግሬ መንገዳችንንም የአገሮች ሀብት አጠቃቀም ጉዳይን አነሳንና ጎረቤት አገር ኤርትራ የዓሳ ምርት እንዲስትረን ለምን አስፋፍታ በአገር ውስጥም ሆነ በዓለም ገበያ ላይ ተጠቃሚ አትሆንም ብዬ ለነሳሁለት ጥያቄ፤ ይኸው ወዳጄ የቀድሞ ባህር ኃይል መኮንን ነበርና የባህር ሀብቱ ባለቤት የሆኑ አገሮች የአቅማቸውን ያህል ቢያመርቱም የበለጠውን ግን ኃያላን የሆኑ አገሮች መንግስታት የዓሳ ማምረቻ መርከቦቻቸውን በጦር መርከቦቻቸው በማሳጀብ ቀናትና ወራት ወስደው የዚያን የአቅመ ደካማ መንግስት የባህር ክልል ላይ ይገቡና የባህር ሀብት በተለይ ዓሳን ዘርፈው ወደአገራቸው ይሄዳሉ ብሎ አጨውተኝ። በመጨመርም፤ እነዚያ ኃያላን መንግስታት የባህር ሀብት መዝረፍ ብቻ ሳይሆን ገዥ ፓርቲዎችንና መንግስታትን እቤተ መንግስታቸው ድረስ እየሄዱ ወይም ወደ መናገሻ ከተሞቻቸው እየጠሩና እየጠመዘዙ የሚፈልጉትን ነገር ማስደረግ እንደሚችሉ በተጨማሪነት አጨውተኝ። በእርግጥም ሲታሰብ ኃያላኑ መንግስታት ዱኩማን መንግስታትንና ፓርቲዎችን የመጠምዘዛቸው እዉነትነት የሚታወቅ ስለሆነና ምንም እንኳን በዚህ ርእስ ላይ መስራቱ ራሱን የቻለ መድብል የሚወጣው ቢሆንም፤ አጭር ማስታወሻን ከፓርቲ ፖለቲካ በኢትዮጵያ ጋር ማቅረብ ተገቢ ሆኖ ስለገኘሁት አምስት አገሮችን፤ ሁለት ኃያላንና ሦስት የኢትዮጵያ ጎረቤት መንግስታትን ለማንሳት ወደድሁ። በተጨማሪም ቢያምኑትም ባያምኑትም በራሱ ሚሊዮን ችግሮች የተተበተበውን የአፍሪካ አንድነት እና ወንበሩን ስለተረከበው የአፍሪካ ሕብረት አንስቼ አነስ የሚል ምልክታ አደርጋለሁ።

በአንድ አገር የፖሊሲ ቀረፃም ሆነ ትገበራ ውስጥ ሁለት ወሳኝ ጉዳዮች፡- የአገር ውስጥ ጉዳይና ዓለም አቀፍ ሁኔታዎች አሉ። በተለምዶ የአገር ውስጥ ፖሊሲ ወሳኝ ሚና እንደሚጫወት በስፋት ቢገለፅም፤ ዓለም

አቀፍ ሁኔታዎችም ሆኑ ከጎረቤት አገሮች ጋር የሚኖረው ፖለቲካዊ፣ ኢኮኖሚያዊና ማህበራዊ ግንኙነት የወሰነነት ሚና የሚጫወቱበት ጊዜ ሰፊ ነው። ስለሆነም ነው ከኢትዮጵያ ጋር ግንኙነት ስላላቸው ጥቂት አገሮች በተለይም በፓርቲ ፖለቲካ በኢትዮጵያ ውስጥ አዎንታዊም ሆነ አሉታዊ ተፅዕኖ ላላቸው አገሮች ማንሳት የፈለኩት።

የተባበረው የአሜሪካ መንግስት/USA

“በሰው ቁስል እንጨት ስደዱበት” የተባለውን የአማርኛ ተረት ፈረንጆችን ተርቱ ቢሏቸው “pocking stick into the wound of someone” እንደሚሉ አንባቢዎቼ ይረዱኛል ብዬ እገምታለሁ። ለዚህ ተረት መነሻ የሆነኝ የአሜሪካው ፕሬዝዳንት ባራክ ሁሴን አባማ ከሐምሌ 19 እስከ 21፣ 2007 በአገራችን ኢትዮጵያ ጉብኝት አድርገው በነበሩበት ጊዜ እሳቸው ሰጡት ተብሎ አዲስ ዘመን በተባለው ዕለታዊ የኢትዮጵያ መንግስት ጋዜጣ “በኢትዮጵያ የሚካሄደውን የዲሞክራሲ ግንባታ ዕውቅና ሰጥተዋል፤ አገራቸው አሜሪካ በዲሞክራሲያዊ መንገድ የተመረጠውን የኢትዮጵያ መንግስት በኃይልና በአመፅ ለመጣል የሚደረግ እንቅስቃሴን በፅኑ እንደሚያወግዙ ገለጹ፤ አገሪቱ እያካሄዳለች ያለው የሰላም፣ የልማትና የዲሞክራሲያዊ ሥርዓት ግንባታ ለአፍታም እንዲደናቀፍ አሜሪካ እንደማትሻ አረጋገጡ” በማለት ጋዜጣው አትሞ አስነብቦናል። በጣም አስገራሚው ነገር አባማ በዲሞክራሲያዊ መንገድ የተመረጠ መንግስት ብለው ያሞክሩት የሕወሓት/ኢህአዴግ መንግስት እሳቸው ከተናገሩበት ቀን ጀምሮ ቢሰላ መሰንበት የቻለው ከሦስት ዓመታት ያነሰ ጊዜ ነው። ባዶ እጁን በተጋፈጠው የአሮሞ ቄሮ/ቃሬ ተፈንግሏል።

ተጣብቆን አልላቀቅ ያለው የገዢዎቻችን የብዙ ዘመናት የፀረ ዲሞክራሲያዊነት አባዜ ዛሬም ድረስ አብሮን መኖሩን የራሳቸውን ዜጎችንና የተለያዩ ተቋሞቻቸውን እማኝ ጠርተን ልንፋረዳቸውና ልንረታቸው እንደምንችል እየታወቀ ፤ አባማ በአደባባይ የሌለ

‘ዲሞክራሲያችንን’ ባለሞከሮና በቁስላችን ውስጥ እንጨት ባልሰደዱ ነበር እላለሁ።

ከታሪክ አንፃር ትንሽ ጨልፎ ለማየት ያክል የኢትዮጵያና የአሜሪካ ፖለቲከኞች ግንኙነት ከተጀመረ ረጅም ጊዜ የቆየ ቢሆንም የአሜሪካና የኢትዮጵያ ሕዝቦች ግንኙነት ግን ገና አልተጀመረም፤ ወይም ገና ይቀራዋል ማለት እችላለሁ። በምንም ዓይነት ሁኔታ ኢትዮጵያውያንና አሜሪካውያን ልብ ለልብ ከመናበብ ደረጃ ላይ አልደረሱም። ምክንያቱም፤ አሜሪካኖች መሪዎቻቸውንና አስተዳዳሪዎቻቸውን መምረጥ ብቻ ሳይሆን ማወረድ (recall) ወይም መቅጣት (impeach) ማድረግ እንደሚችሉ ሁሉ፤ የኢትዮጵያ ወንድሞቻቸው ይህንን ማድረግ ቀርቶ አስበውም እንደማያውቁ ወይም እንደማይችሉ፤ አስበውም ቢሆን ምን ዓይነት ቅጣት እንደሚጠብቃቸው፤ የአሜሪካ ፖለቲከኞች አንድም አያውቁትም፤ ወይም የአሜሪካ አስተዳደር ባለሥልጣናት ከራሳቸው ቁመት አኳያ እየገመቱ፤ ወይም ኢትዮጵያውያንን ሊሸነግሉ፤ እነሱ ዲሞክራሲያዊ ሥርዓት የገነቡበት ጊዜ ማለትም 200 ዓመታት ወደኋላ መቅረታችን ግርምታ እየፈጠረባቸው፤ ኢትዮጵያውያንን በዲሞክራሲ ግንባታ ለመርዳት ማሰብ ጉልበትና ገንዘብ የማባካን ያህል መስሎ ታይቷቸው ሊሆን በሚችል ዓይነት አገላለጽ፤ የሌለንን በዲሞክራሲያዊ መንገድ የመምረጥ ዕድል እንዳለን አድርገው የተናገሩት። አሜሪካን ከወጣትነት እስከ ጎልማሳነት የኖረበትና የሚያውቀው ዶክተር ብርሃኑ ነጋ (1998: 580) “... የምዕራብ ሀብታም አገሮች እንደ ኢትዮጵያ ባለ ድሃ አገር ዲሞክራሲን ማስፈን እንደ ሁለተኛ ደረጃ ጉዳይ የሚመለከቱት ነው” በማለት ከላይ በተጠቀሰው መጽሐፉ የተግባር ልምዱን አስቀምጦልናል። በዚህም ምክንያት ይሆናል የአሜሪካው ፕሬዝዳንት ከላይ በጋዜጣው የተጠቀሰላቸውን ቃል በአገራችን መዲና በአፍሪካ ሕብረት አዳራሽ ተገኝተው የተናገሩት።

በመንግስታት መሀከል የተፈጠረው ሽከራም ሆነ ጤናማ ግንኙነት በተመሳሳይ ሁኔታ ወደ ሕዝብ መሀከል ወርዶም ተመሳሳይ የሆነ ነገር

ይከሰታል ብሎ ትንተና መስጠት በተወሰነ ደረጃም ቢሆን ሊያስቸግር ይችላል። ምክንያቱም፤ የአሜሪካ ሕዝብ መንህስቱን እንደሚመርጥ ስለሚታወቅ፤ የአሜሪካን መንግስት ዉሳኔ የአሜሪካን ሕዝብ ዉሳኔ ነዉ፤ ብሎ የሚታሰበዉን ያህል፤ በተመሳሳይ ሁኔታም የኢትዮጵያ መንግስትን ዉሳኔንም የኢትዮጵያ ሕዝብ ዉሳኔ ይሆናል ብሎ ለመዉሰድ የመንግስታቱን አመሰራረትና ሥልጣን አያያዝ ወደኋላ ተመልሶ መመልከትን ይጠይቅ ይሆናል። የአሜሪካን መንግስት በሰላጠነ ሁኔታ በአሜሪካዊያን ድምፅ ተመርጦ፤ ስለአለበት ኃላፊነትና ተጠያቂነት የሚረዳዉን ያህል፤ የኢትዮጵያ መንግስት በኢትዮጵያዊያን ድምፅ ባለመመረጡ የሚሰማዉ ኃላፊነትም ሆነ የሚኖርበት ተጠያቂነት እንደዚያዉ ይኖራል ተብሎ አይጠበቅም። ስለሆነም፤ የሁለቱን መንግስታት ዉሳኔን የሁለቱ ሕዝቦች ዉሳኔ አድርጎ መዉሰድ ከፍተኛ ስህተት ላይ ብቻ ሳይሆን ከፍተኛ ትዝብት ላይ የሚጥል ነዉ።

የአሜሪካ መንግስት በዓለም ደረጃ ካለዉ የኃያልነትና የተሰማኒት ደረጃ የተነሳ የኢትዮጵያ ዓይነት መንግስታት ምንም ሊናገሯቸዉ አይችሉም። እንዲያውም አሜሪካንን በነገር መጎነጥ ራሱ አነሰ ከተባለ ለዲፕሎማሲያዊ ተፅዕኖ ከፍ ካለም ደግሞ ለንግድና ኤኮኖሚያዊ ማዕቀብ ሊያጋልጥ ይችላል። በተለያዩ ጊዜ ለማየት እንደተቻለዉ አሜሪካኖች የጓትሜላዉን ዳንኤል አርቱጋን፣ የጋናዉን ቶማስ ሳንካራን፣ የመሳሰሉት በወታደሮቻቸዉ ከቤተ መንግስቱ በወረንጦአቸዉ ወሰዱ፣ የማዕከላዊዉን አፍሪካ ረፑብሊክ መሪ ጂን በዴል ቦካሳን፣ የዩጋንዳዉ ኢዲ አሚንን፣ የኢትዮጵያዉ አፄ ኃይሌ ሥላሴን ዕድሜ ልክ እንዲነግሱ አሜሪካኖች ድጋፍ ሲሰጧቸዉና አልጋቸዉ ላይ እንዳቆዩአቸዉ፤ በቃችሁ ካሏቸዉ ደግሞ እራሳቸዉ ወይም በተዘዋዋሪ አሜሪካዊያን አንስተዉ ያንኮታኳቷቸዋል፤ ወይም ልክ እንደአፄ ኃይሌ ሥላሴ ሲጠብቋቸዉ የነበሩ ወታደሮቻቸዉ ሲነሱባቸዉ ከቁብ ሳይቆጥሩ ዝም ብለዉ ይመለከቷቸዋል። ይኼ የአሜሪካኖችን የተፅዕኖ ስፋትና ጥልቀት ለማመላከት ነዉ።

ቀዳማዊ ኃይሌ ሥላሴ ወደ ሥልጣን ከመጣ ከሃያ ዓመታት በኋላ ወደ ነጩ ቤተ መንግስት በመጥራት ለአንድ ጥቁር መሪ አድርገው የማያወቁትን የሞቀ አቀባበል አድርገውለታል ተብሎ ብዙ ተፅዕኖአል። ከጣሊያን ወረራ በኋላ ኢትዮጵያን ለማሻሻል አሜሪካኖች አራት ነጥቦች ያሉትና ፖይንት ፎር በመባል የሚታወቀውን ስምምነት በ1943 ተፈራረሙ። ስምምነቱም ኢትዮጵያ ውስጥ ትምህርት ለማስፋፋት ማለትም ኢትዮጵያውያን ወጣቶችን ወደ አሜሪካ ወስደው ማሰልጠን፣ የኢትዮጵያን የሰው ኃይል ዕውቀትና ክህሎት ለማሳደግና የኢትዮጵያን የግብርና ምርት እንዲያድግ የአሜሪካንን የቴክኒክ እገዛ ማግኘት ያካተቱ ነበሩ። በጂማ እርሻ ምርምር ኮሌጅ ሥር የነበረው የአምቦ እርሻ ምርምር ኮሌጅና የመንግስት እርሻዎች ይባሉ የነበሩ ድርጅቶች (ካዱ፣ ዋዱ፣ አርዱ) የተቋቋሙት በፖይንት ፎር ፕሮግራም ሥር በተደረገው እገዛ ነበር። ከአሜሪካ መንግስት ለኢትዮጵያ የተደረገው እገዛ በዚህ ብቻ ያበቃ አልነበረም። በቅርብ በአዲስ አበባ ከተማ ውጥ የተመሠረተውንና ውስብስቡን የበሽታዎች መቆጣጠርና ማዕከልን ይጨምራል።

በወታደራዊ መስኮችም አሜሪካኖች በኢትዮጵያ ቀላል የማይባል ተሳትፎ ነበራቸው። ልክ በኢህአዴግ መንግስት ጊዜ ሰው አልባ አይሮፕላን (ድሮን) አሰማርታ አልሸባብ የተባለውን የሱማሊያ አሸባሪ ድርጅት (የኢህአዴግ መንግስትን የሚቃወሙትንም ሊጨምር ይችላል) እንደምትከታተል ሁሉ፤ መካከለኛው ምስራቅ አገሮችንና የቀይ ባህርን የንግድና ወታደራዊ መርከቦችን እንቅስቃሴንና የነዳጅ ማመላለሻ መስመሮችን ለመከታተል በኤርትራ ጠቅላይ ግዛት ላይ ከተቋቋመው ቃኘው የሳተላይት መገናኛ ጣቢያ በተጨማሪ ኢትዮጵያን ከገጠር እስከ ከተማ፣ ከቆላ እስከ ደጋ፣ ከመሃይም እስከምሁር የሚከታተሉበት የሰላም ጓድ (Peace Corps) አባላት አሰማርተው ቢሰሩም፤ የኢትዮጵያ መንግስታትን ለሕዝብ ተጠያቂነት ባለው ሁኔታ ለማሻሻል በቂ ነው በሚባል ሁኔታ አልሰሩም። ይህ ደግሞ ዛሬ የሚባል ብቻ ሳይሆን በደርግ መንግስት ዘመንም በግብፅ የኢትዮጵያ አምባሳደር የነበረው ዘመነ ካሶኝ ለፖል ቢ ሄንዝ ነገሮ እንደተፃፈው (2007: 218) “Zemene wishes Washington had pressed

Haile Sellassie earlier to take serious steps toward liberalization and appointment of more energetic young people to key positions.” በማለት አሜሪካኖች ኢትዮጵያን ለማሻሻል ብዙ መስራት እንደነበረባቸው፤ ነገር ግን የተፈለገው ያህል እንዳልተሰራ የገለጸበት ስሜት ነበር። ቂም መዘርዘር እንዳይሆንብኝ እንጂ የ1948ቱን የተሻሻለ የኃይሌ ሥላሴን ሕገ መንግስት በመቅረብ ውስጥ ሦስት አሜሪካዊያን ተሳትፈዋል። አሳዛኙ ነገር ግን ተሻሻለ የተባለው ሕገ መንግስት የንጉሱ ሥርዓት ተከብሮ እንዲቆይ አደረገ እንጂ፤ በ1776 (ከሁለት መቶ ሰላሳ ዓመታት በፊት) የወጣውን የአሜሪካ ሕገ መንግስት ዓይነት ዲሞክራሲ ያለው መንግስት ኢትዮጵያ ውስጥ እንዲሸት ቅንጣት ታክል አልሞከሩም። እንዲያውም ኢዲሞክራሲያዊ የነበረውን መንግስት ተቀናቃኝ እንዳይነሳበትም ሆነ ተነስቶም ከሆነ በመምታት አሜሪካ በቀጥታም ይሁን በተዘዋዋሪ እገዛ አድርጋለች። ለአብነትም፤ በ1953 ዓም በንጉሱ ላይ የተቃጣውን መፈንቅለ መንግስት በአዲስ አበባ ደረጃ ዕርቅ ብለው መሀል ገብተዋል፤ በሌላም በኩል ንጉሱ ከነበረበት ጉዞ ሲመለስ ያረፈው አስመራ አይሮፕላን ማረፊያ ሲሆን፤ የደህንነት ሽፋን የሰጡት ደገሞ በጠቅላይ ግዛቱ የነበሩ ቃኝው ሻለቃ በመባል የሚታወቀው የአሜሪካ አየር ኃይል ቤዝ ነበር።

በሌላም በኩል እንደመቀራረበባቸው ሁሉ የኃይሌ ሥላሴን መንግስት አስተዳደር ለማሻሻል የወሰዷቸው እርምጃዎች ሁሉ የተፈለገውን ውጤት ባለማስመዝገቡ ወይም የተፈለገው ቦታ ላይ ባለመድረሱ አሜሪካኖችን አላረካም ይሆናል፤ ወይም የንጉሱ ጠቀሜታ ያበቃለት ሊሆን ይችላል፤ በ1967 ንጉሱ ከነ አልጋው በወታደራዊ ደርግ ሲገለበጥ ሊያድኑት ወይም ቢያንስ እንደ ጂን በዴል በካሳ ወይም እንደ ኮሎኔል መንግስቱ ኃይለማርያም አገር ጥሎ እንዲከበልል እንኳን መንግሥቱን አላመቻቹለትም። ከከንፈር መጠጣ ያላለፈ አዘኔታ እንኳን ለንጉሱ አላደረጉም። ይበስ ብለው የኢትዮጵያ ሕዝብ በዕውር ድንብሩ ወታደራዊ ደርግ ሥር ሲወድቅ፤ የአሜሪካን መንግስት ያዘነላቸው በጣም ዘገይቶ ከመሆኑም በላይ በዚህን ጊዜም ቢሆን ዲሞክራሲ ኢትዮጵያ ውስጥ

እንዲሰፍንና ዕድገት እንዲመጣ አሜሪካኖች በበቂ ሁኔታ አላገዙም። ደርግን ለመጣል በሚደረገው ትግል ውስጥ የበኩሉን ጠጠር የወረወረውና መንግስቱ ኃይለማርያምን ክዶ አሜሪካን አገር ጥገኝነት የጠየቀው የዳዊት ወልደጊዮርግስን መጽሐፍ ከማሰራጨት ጀምሮ፤ አራት ከፍተኛ ባለሥልጣኖቻቸውን (ሄርማን ኮሄን በዉጪ ጉዳይ ሚኒስተር የአፍሪካ ጉዳይ ረዳት፣ ሮቤርት ፍሩዘር በብሔራዊ ፀጥታ ምክር ቤት የአፍሪካ ከፍተኛ አፈሴር፣ ሮቤርት ሆዴክ በኢትዮጵያ የአሜሪካ ኤምባሲ ባልደረባ እና ፖል ቢ ሄንዝ የራንድ ኮርፖሬሽን ሠራተኛ) የመሳሰሉ ሰዎችን በመመደብ የቅርብ ክትትል እንዲያደርጉ ያደረገውን ያህል፤ ደርግ ከወደቀ በኋላ የኢትዮጵያ ሕዝብ በሚመርጣቸው ተወካዮች እንድተዳደር ለማድረግ አሜሪካኖች በፖለቲካው መስክ ያደረጉት ብዙም እገዛ የለም። ዛሬ ድረስ (እስከ 2010 ዓም ማለት ነው) ዋልታና ሬድዮ ፋና የሚባሉ ሜዲያዎች ስማቸውን ቀያይረው የአፍዝ አደንግዝ አደንቋሪ ፕሮፓጋንዳ የሚያሰራጩትን የሕወሓት/ኢህአዴግ የሬድዮ ጣቢያ ሱዳን ውስጥ ሲያቋቁሙና ድጋፍ ሲሰጡና የደርግን አምባገነን ሥርአት ሲጥሉ የተሻለ ነገር የሚሰራ ሳይሆን የሕወሓት/ኢህአዴግን ሥርአት ለመተካት እንደነበር አሜሪካኖች አላስተዋሉትም ብዬ አልገመትም።

ዓለምን በሁለት ተፃራሪ ፅንፎች ከከፋፈለው የምስራቅና የምዕራብ የርዕዮተ ዓለም ክፍፍል አሰላለፍ አንፃር ደርግ የሶሻሊስቱን ቡድን የተጎዳኝ ስለሆነ፤ አሜሪካዊያን ለሰብአዊ ዕርዳታም ቢሆን የሚደርሱት በጣም እየዘገዩ ነበር። ምክንያቱ ደግሞ ከሁለት ነገሮች አንዱ ወይም ሁለቱንም ሊሆን ይችላል፤ ኢትዮጵያዊያን ሳይወዱ በግድ አምባገነኑን ደርግ የተሸከሙትን በራሳቸው ፍላጎት እንደሆነ ቆጥረዋል፤ ወይም አሜሪካኖች ደርግን የሚተካ ሰውና ድርጅት እስከሚያዘጋጁ ድረስ አለመነካካትን መርጠው ሊሆን ይችላል። ሁለተኛው የቅርብ ግምት ሳይሆን አይቀርም እላለሁ። የአሜሪካና የኢትዮጵያ ግንኙነት ጥላ እያጠላበት የመጣው ኢትዮጵያ ከ1960ዎቹ አጋማሽ በኋላ፤ በተለይም የምስራቁ ሶሻሊስት ርዕዮተ ዓለም በወጣቱ መሀከል እያቆጠቆጠ

መምጣቱን ተመልክተውም ሆነ በደርግ አመራርና በወቅቱ የነበሩ የፖለቲካ ድርጅቶች አቋም አሜሪካ ከምትፈልገው አቅጣጫ ባለመሆኑ፤ አሜሪካ ደግሞ በዚያን ወቅት ወዳጅነቱ ምን ያህል እንደምዘልቅ ባታውቅም፤ ኢትዮጵያ ከሶቭዬቶች ጭራ ሥር መወሸቁ አለማራትም ነበር። ቢሆንም ግን ዴቪድ ላምብ (1985፡ 189) እንዳሰመረበት “በአፍሪካ ቀንድ የታየው ወደኋላ መገለባበጥ የሚያሳየው የአፍሪካ የወደፊት ዕድል በምስራቅና በምዕራቡ እጅ መሆኑንና ሁለቱም ካምፖች አፍሪካን ወታደራዊና ኤኮኖሚያዊ ሀብት ሊያፈሱበት የምትገባ ጠቃሚ አህጉር አድርገው የወሰዱት መሆኑን ነው።” እንዳለው አሜሪካኖች ብሔራዊ ጥቅማቸው በሚሉት ወይም በሌላ አይታወቅም ቆይተውም ቢሆን ፊታቸውን ወደ ኢትዮጵያ ማዘራቸው አልቀረም። ነገር ግን ፊታቸውን ቢያዘፋም በዓለምም ሆነ በአፍሪካ በተለይም በሱማሊያ የተከሰተው የፀረ አሽባሪነት ትግሉ መሠረታዊ የሕዝቦች ፍላጎት ላይ እንዲያተኮሩ ያላስቻላቸው ይመስላል። ምክንያቱም፤ አሽባሪነትም ሆነ ሃይማኖታዊ ፅንፈኝነት ለግለሰቦችም ሆነ ለአጠቃላይ ሕዝቦች ፈታኝ አደጋ ስላለው ነው።

ዴቪድ ላምብ እንደተነበየው አልቀረም፤ የኢትዮጵያን ስትራቴጂካዊ ጠቀሜታ የተረዱትና ዳግም ለመቆጣጠር ወታደራዊው ደርግ እንደማያዋጣቸው የተገነዘቡት የአሜሪካ ባለሥልጣናት ሁለት አቅጣጫ ያለው ጦርነት አካሄዱ። አንድም የሶሻሊስቱ ካምፕ ቁንጮ የሆነው ሶቭዬት ሕብረት እንድትፈራርስና በርሷ ተፅዕኖ ሥር የነበሩ አገሮች ሁሉ በተስፋ ቆራጭነት ብዥታ ዉስጥ እንዲገቡ ማድረግ፤ እንዲሁም የሶሻሊስቱ ፈለግ ተከታይን የኢትዮጵያውን መንግስቱ ኃይለማርያምን የሚወጉ ኃይሎችን፤ በተለይም ሕወሓትን ሁለንተናዊ ድጋፍ በመስጠት፤ መንግስቱ ኃይለማርያምን በጓሮ በር ወደዚንባቡዌ ሲልኩ መለስ ዜናዊን በፊት ለፊት በር ወደ ፊንፊኔ ምኒልክ ቤተ መንግስት አስገብተዋል። አሜሪካ ይህንን ሁሉ ዳማ ዓይነት ፖለቲካ ስትጨውት ምስኪኑ የኢትዮጵያ ሕዝብ አሜሪካንን የኩራቱ አንድ አካል አድርጎ ይመለከት ነበር። ያ ኩራት ዛሬም ያነጠፈ አይመስልም፤ ምክንያቱም በማንኛውም

ጊዜ በኢትዮጵያ መንግስት ፖሊሲ የተከፋ ዜጎች እግራቸው ሺህ ጊዜ ቢቀጥንም ተጉዘው ተጉዘው ማረፊያቸው አድርገው የሚያስቡት አሜሪካን ነው። የአሜሪካ ፍቅር እፍፍ የሚያደርጋቸው ኢትዮጵያውያን፤ ያኔ ጥንት ሌላው ቀርቶ የአሜሪካ ስሪት የሆነው ጂንስ የፈለገው ዋጋ ተከፍሎበት ይለበስ ነበር። ከሕይወት አድን እገዛ አንፃርም በደርግ ቤታቸውና መሬታቸው የተወረሰባቸው የፊውዳል ልጆች ነፍሳቸው ከደርግ ቀይ ሽብር የተረፈው በሱዳን አድርገው አሜሪካ በመግባታቸው ነው። በቅርቡ ደግሞ የሕወሓት/ኢህአዴግ መንግስት በአሸባሪነት ፈርጆ የሚያሳድዳቸው ተራ ግለሰቦችና የፖለቲካ ፓርቲ መሪዎች አሜሪካ ውስጥ እንደልባቸው ንጹህ የፖለቲካ አየር እየተነፈሱ አገር ቤት ላለነውም በአየር የሚልኩልን ከዚያው ከአሜሪካ ነው። ከኢትዮጵያ የመንግስት መሪዎች ደካማነት የተነሳ ለኢትዮጵያውያን የምሹትን የዕድገት ውጤት ለማየት እንደማይችሉ በመጠርጠራቸው ከሰብአዊ ዕርዳታ ውጭ ከሁለተኛ የዓለም ጦርነት በኋላ ለጀርመን ያደረጉትንና የኮሚኒዝምን መስፋፋት ለማቀብ ለኤሽያ አገሮች ያደረጉት ከፍተኛ የልማት ዕርዳታ ለኢትዮጵያ አላደረጉም።

ቀለምን ለይቶ እርስ በርስ እስከሚያጋድለው በነጭና ጥቁር ዜጎች መሀከል የሚታየው ልዩነት፤ የአገሪቱ አዛዥና ናዛዥ የአገሪቱ አንድ በመቶ የሆኑ ጥቂቶች ብዙኃንን የሚያዙበት የአሜሪካ ችግር እንደተጠበቀ ሆኖ፤ አሜሪካ በአገሯ በዴሞክራሲ አራማጅነቷ ትታወቃለች። ማንም መሪም ሆነ ዜጋ ከሕግ በላይ ለመሆን የሚዳዳው ከሆነ በሕግ ተጠያቂ ይሆናል። በአሜሪካ የዴሞክራሲ አተጋባበርና ሰብአዊ መብት አጠባበቅ ጋር በተያያዘ ከአሜሪካ ዜጎች የበለጠ እኛ ኢትዮጵያውያን እንደሰትላቸዋለን። አሁን አንድ ሰሞን አበበ ገላው የተባለ ኢትዮጵያዊ ጋዜጠኛ ፕሬዝዳንት አባማ ንግግር በሚያደርግበት ጊዜ ጣልቃ ገብቶ ስለኢትዮጵያውያን ችግር እየጮኹ ተናገረ። ንግግራቸውንም አቋረጠ። አባማ የወሰደው ወይም ያስወሰደው ዕርምጃ ነገር ቢኖር “ቆይ ልጨርስና አዳምጣሃለሁ” ነው ያለው። አቤቱታውን ይቀበለው አይቀበለው የተገለጸ ነገር ባይኖርም፤ በአበበ ገላው ላይ የደረሰ የዴሞክራሲ እቀጣም ሆነ የሰብአዊ መብት

387

ረገጣ እንዳልደረሰበት ይታወቃል። ይህ ቢያስደስት እንጂ ክፋት የለውም። የአገራችን ሕዝቦች ከተገቢ በላይ ሊባል በሚችል ሁኔታ ከአሜሪካዊያን ጋር ፍቅር በመመስረታቸው፤ ምስኪኑ የኢትዮጵያ ሕዝብ ከልጅ እስከ አዋቂ ነጭ ባለፈ ቁጥር አሜሪካዊያን በዓይናችን ሥር ይሄዳሉ። ታሪክ ራሱን ደገመና አፄ ቴዎድሮስ ከእንግሊዝ እፍ ያለ ፍቅር አድርጎት መጠነኛ አፀፋ እንኳን እንዳላገኘ ሁሉ፤ የኋለኞቹ ኢትዮጵያዊያንም ከአሜሪካዊያን ፍቅር ታዘባቸው በአፀፋው ግን የኢትዮጵያዊያንን ወገብ የሚያጎብጥ የሕወሓት/ኢህአዴግ አምባገነንነት ከወደ አሜሪካ ሲታዘዝባቸው ምን ዓይነት አጋጣሚ እንደሆነ መግለፅ የሚችለው ፈጣሪና ጊዜ ብቻ ናቸው።

በሦስቱም የኢትዮጵያ መንግስታት (በኃይሌ ሥላሴ፣ ደርግና ሕወሓት) የምናወቃቸው አሜሪካዊያን ነጭ ባለፈ ቁጥር ዓይናችን ሥር እንዲቆሙ ያስቻላቸው፤ ከአፄ ኃይሌ ሥላሴ ጋር በተፈራረሙት የፖይንት ፎር ፕሮግራሞቻቸው፤ በቅርብ ጊዜ ደግሞ የበሽታ መቆጣጠሪያ ማዕከል ግንባታ ሥራ ኢትዮጵያን በመርዳታቸውና በቀጣይነት በሚመጸውቱት ሰብአዊ ዕርዳታ፤ በዚያ ምክንያትም ባሳደሩብን በጎ ተፅዕኖ (positive influence) የተነሳ ሊሆን ይችላል። በዚያን ጊዜም ቢሆን ዕርዳታቸው ከሌሎች አገሮች ጋር ሲነፃፀር፤ ለምሳሌ ጀርመን ለሁለት ስትከፈል የምዕራቡ ጀርመን የእንዱስትሪ ባለቤት እስከሚሆኑ ድረስ ከጎናቸው ቁመዋል፤ የደቡብ ምስራቅ እስያ አገሮችን ከኮሚኒዝም መስፋፋት ለመከላከል ያደረጉላቸው ዕርዳታ ዛሬ እነ ሴንጋፖር፣ እንዶኔዢያ፣ ታይላንድ፣ ደቡብ ኮሪያ የደረሱበት ደረጃ (እኔ እንኳን ባላይም ሌሎች ኢትዮጵያዊያን ወገኖቹ የዓይን ምስክሮች ናቸውና) አማላይ እንደሆነ ይገልጹታል። ደቡብና ሰሜን ኮሪያ ሽረኞች የሰሩባቸውን ወንጀል ከሩቁ ሳያስተውሉ ቀርተው በሁለት የርዕዮተዓለም ጎራ ምክንያት ሲለያዩ፤ ደቡብ ኮሪያ ዛሬ ከደረሰችበት ደረጃ ለመድረስ የአሜሪካ ዕርዳታ የአንበሳ ድርሻ ነበረው ብንል የተሳሳትን አይመስለኝም። ዛሬም ቢሆን በደቡብ ኮሪያ ውስጥ የሚፈሰው የአሜሪካ ንዋይ ቀላል የሚባል አይደለም። ነገር ግን የአሜሪካን ዕርዳታ ለአፄ ኃይሌ ሥላሴ እየደረሰ በነበረበት ወቅት

የኢትዮጵያ የመሬት ይዞታ ባለመሻሻሉ ኢትዮጵያውያን በምግብ እህል እንኳን ራሳችንን ሳንችል የኖርንበት ዘመናት ከኃይሌ ሥላሴ አገዛዝ ዘመን ጋር ረጅም ጊዜ ያስቆጠረ ነው። እንዲያውም በንጉሱ የአገዛዝ ዘመን መጨረሻዎች አከባቢ በሰሜኑ የኢትዮጵያ ግዛት በኩል የተከሰተው ጠኔ ዜጎቻችንን አረግፏል። በተለያዩ ስሞችን ሥራዎች የኢትዮጵያን ጓዳ ጎድጓዳ ሲያስሱ የነበሩ አሜሪካኖች በኢትዮጵያ የመንግስት አስተዳደር መሪዎች ላይ በጎ ተፅዕኖ ለማሳረፍ ባለመቻላቸው ግንባራችን ብንቋጥርባቸው የመራር ዕውነቱ ምንጭ ምን እንደሆነ ይገባቸዋል ብዬ አስባለሁ።

በደርጉ ዘመነ መንግስት የኢትዮጵያና የአሜሪካ መንግስታት ግንኙነት የአጥፊና የጠፊ ግንኙነት ዓይነት ስለነበረ፤ የአሜሪካ መንግስት በደርግ ሥር ለነበረችው ኢትዮጵያ እገዛ ማድረግ ቀርቶ፤ ብዙ ኢትዮጵያውያን እንደሚስማሙበት ደርግ ለኢትዮጵያውያንም አደገኛ ስለነበረ፤ የአሜሪካኖች እገዛ ቀርቶብናል ብለን ማማረር አይቻልም። በሚያስመሰግናቸው አኳኋን እንኳን ባይሆን ደርግን ለማወረድ ሕወሓትን ረድተዋልናል። እገዛቸውን ጥቁር ነጥብ እንዲያጠላበት ያደረገው ደግሞ ሕወሓትን ለመርዳት ያን ያህል ዋጋ ከፍለው ለሠልጣን ሲያበቁ፤ በተጓዳኝም ስለዲሞክራሲና በአመለካከት የሚለያዩ ዜጎችን አቻችሎ ለኢትዮጵያ ዕድገት የሚያተጋ ሥርዓት እንዲፈጠር አልነገሯቸውም። ያለመንገራቸውም ማረጋገጫም ፕሬዝዳንታቸው አባማ “ዴሞክራሲያዊ መንግስት አላችሁ” ብሎ ቁስላችን ላይ እንጨት ባልሰደደ፤ ጨው ባልነሰነሰ ነበር።

በኢትዮጵያ ፓርቲ ፖለቲካ ውስጥ አሜሪካውያን ጥሩም መጥፎም ሚና ነበራቸው/አላቸው። የኢትዮጵያን የፓርቲ ፖለቲካ መልክ ለመስጠት የሞከሩት እነ ዶ/ር ሰናይ ልኬ፣ ዶ/ር አንድሪያስ እሼቴ የተማሩት ኃያሏ አሜሪካን አገር ነው። በ1953 በተደረገው መፈንቅለ መንግስት ውስጥ ተሳታፊ የነበረውና የኃይሌ ሥላሴን የአንድ ሰው ፈላጭ ቆራጭ አገዛዝ በመነቅነቅ የራሱን አሻራ አኑሮ ያለፈው የጀኔራል መንግስቱ ንዋይ ወንድም ግርማሜ ንዋይ የአሜሪካው አገር የፖለቲካ ሳይንስና ዓለም

አቀፍ ግንኙነት ተማሪ ነበር። እነዚህንና ሌሎች የአሜሪካን ውርስ በመባል የሚጠቀሱ ብዙ ነገሮች ይኖራሉ። የፖይንት ፎርን ድጋፍ ጨምሮ ዛሬም ቢሆን በግልፅም ሆነ በስዊድን ሊንቀሳቀሱባቸው የሚችሉባቸውና ለሕወሓት/ኢህአዴግ ጥንካሬ እገዛ የሚያደርጉ እነ ዩኤስኤይድ፣ ፓዝፋይንደር፣ ፋድ ፎር ሃንገር፣ እና ሌሎች ረጃጅምና ጠንካራ ክንድ ያላቸው ድርጅቶችን አሜሪካኖች ኢትዮጵያ ውስጥ አላቸው።

ከዚህ በተቃራኒው ቀላል ነው የማይባለው የአሜሪካን መንግስት አስተዋጽኦ ኃይሌ ሥላሴ በዓለም ፖለቲካ ውስጥ ለነበረው የጎላ የፖለቲካ ተሳትፎ የአሜሪካዊያን አስተዋጽኦ ትልቅ ቢሆንም፤ ኃይሌ ሥላሴ ለኢትዮጵያዊያን ማድረግ የነበረበትን የመንግስት ግዴታ እንዲወጣ ግፊት ያደረጉበት አይመስልም። ልክ የማዕከላዊ አፍሪካ ሪፑብሊክ ጂን በዴል በካሳና የዩጋንዳው ኢዲ አሚን በሕዝቦቻቸው ላይ ይፈጽሙ የነበረውን ጭካኔ፤ አፄ ኃይሌ ሥላሴም በኢትዮጵያዊያን ላይ ሲፈጽምና ሲያስፈጽም አሜሪካዊያን ከብሔራዊ ጥቅማቸው አንፃር ብቻ በማየት የኢትዮጵያዊያን ጉስቱልና ደንታም እንዳልሰጣቸው ማረጋገጫው የአሜሪካ ወዳጅ የሆነው ንጉስ ኃይሌ ሥላሴ በ1967 ከሥልጣን ሲወርድ፤ ኢትዮጵያ የነበረችበትን የድህነት ደረጃን መገመት ብቻ በቂ ነው።

ከንጉስ ኃይሌ ሥላሴ ወዲህ ወደ ነጮ ቤተ መንግስት የተመለሰው የኢትዮጵያ መሪ አቶ መለስ ዜናዊ ነው። በዚህ የሕወሓት/ኢህአዴግ መንግስትም የኢትዮጵያዊያን ስብእና ከትቢያ ተደባልቆ እየታየ፤ የኢትዮጵያዊያን አቤቱታ ሳይደመጥ ከመቆየቱም በላይ፤ ጋዜጠኛ አበበ ገላው በአደባባይ እንዲጮኽልን አስገድዷል። ሱዳን ውስጥ የሚገኘውን የአሜሪካንን ኤምባሲ መረማመጃ በማድረግ ደርግን አፍሪሶ ሕወሓትን ለሥልጣን ያበቃውና በኋላም በኢትዮጵያ የዜግነትና የመኖሪያ ፈቃድ ያገኘው ፖል ቢ ሂንዝ (2007: 108) ልቦናችን የሚያዉቀውን እውነት ለመሸፋፈን ሲባል “... I had not been in the U.S Government for ten years, and that I felt free of all constraints of government status; [but] I had no basic disagreement with U.S. Government politics

on Ethiopia and the Horn of Africa.” በማለት በአሜሪካን መንግስት ድጋፍ ለመፈንቀል ለተንገዳገደው የመንግስቱ ኃይለማርያም መንግስት ሲያትት፤ ዋሽንግተን ላይ አይሁን እንጂ ካርቱም ውስጥ ከሌሎች የሥራ ባልደረቦቹና አዲስ አበባ ውስጥ ከሚገኙ የአሜሪካ ኤምባሲ ዴፕሎማቶች ጋር የእርሻ ምርምር ፕሮጋራውን ተገን በማድረግ፤ ሕወሓትን ለሥልጣን የማዘጋጀት ቀላል የማይባል ሥራ ሰርቷል። ያ ባይሆን ኖሮ አፕሪል 3 እና 5፣ 1990 እንደቅደም ተከተላቸው ጠቀትና ከሰዓት በኋላ እራትን ጨምሮ የሕወሓቱን ሊቀመንበር አቶ መለስ ዜናዊን ወደ ዋሽንግተን ጠርቶ ስለወደፊት የሥልጣን መደላድል ባላወያየ ነበር። እዚህ ላይ ያ ሁሉ ችግር ባይሆንም ሕወሓት/ኢህአዴግ ዲሞክራሲያዊ እንዲሆን ያደረጉት የያኔ ጥረትም ሆነ እስከ ዛሬው የአሜሪካ መራሄ መንግስት አባማ ድረስ ዲሞክራሲያዊ ምርጫ አካሂዳችኋል ብለው ባለሽፋና ቁስላችን ውስጥ እንጨት ባልሰደዱ ነበር።

በ1983 አሜሪካኖች ለሕወሓት/ኢህአዴግ የአዲስ አበባ ሥልጣን መውሰድ ዕውቅና በሰጡበት ሂደት ውስጥ የአሜሪካ ባለሥልጣናት ያሉት ነገር ቢኖር “ዲሞክራሲ ከሌለ ዕርዳታ የለም” የሚል እንደነበረና ከዚያን ወዲህ ዲሞክራሲው ባይኖርም ዕርዳታው ግን አልተቋረጠም። በአሜሪካኖቹ ጫማ ውስጥ ራሳችንን አስቀምጠን ብንመለከት ደግሞ የአሜሪካኖችን ፈላጊ መሪዎቻችን የሚባሉ አለመከተላቸው አሳዝኖናል ብንል ሚዛናዊነታችንን ያረጋግጥልናል። ምክንያቱም፤ አሜሪካኖቹ እገዛ ከማድረግ በበለጠ ዲሞክራሲያችንን እንዲሰሩልን መጠበቅ የለብንም።

ሁለት በተፃራሪነት የሚጋጩ ሐሳቦች ከወደ አሜሪካ በኩል ይደመጣሉ። እዚያው በአሜሪካ የውጪ ጉዳይ ሚኒስቴር፣ ሂዩማን ራይትስ ዎች፣ ካርተር ሴንተር እና ግለሰብ ባለሥልጣናት ሳይቀሩ፤ በኢትዮጵያ ውስጥ የምርጫ መዛባት፣ የዲሞክራሲ መደፍጠጥና የሰብአዊ መብት መደፈር እጅጉን እንደሚያሳስባቸው ሲናገሩ፤ በተቃራኒው ደግሞ እስከ አባማ ድረስ ያሉ የውጪ ጉዳይ ሚኒስቴር ምክትል፣ በውጪ ጉዳይ ሚኒስትር የአፍሪካ መምሪያ ኃላፊዎችና ፕሬዝዳንት አባማ ጭምር የኢትዮጵያ

መንግስት አመራር በዴሞክራሲያዊ መንገድ እንደተመረጠ ይናገራሉ። እንዲያውም ከፍተኛ ባለሥልጣን የሆኑት ሱዳን ራይስ በሚች ጠቅላይ ሚኒስቴር የቀብር ሥነ ሥርዓት ላይ ተገኝታ “ኢትዮጵያ የዴሞክራሲ አባቷን እንዳጣች” በመናገር በሌላ ገጹ የምናወቀውንና ከኢትዮጵያ ሕዝቦች ምንም ፍቅር ሳያትርፍ ሁለት ሞት የሞተን ሰው አንገት አስረዝማለች። አንዳንድ የአሜሪካ ባለሥልጣናት ከሚጠበቅባቸው አግባብ ውጭ በመወጣት ለኢትዮጵያ ገዢ ፓርቲ የሕወሓት/ኢህአዴግ በማድላት የሕግ አዉጪዎቻቸውን ወይም የምክር ቤት አባላት ላይ ተፅዕኖ እስከመፍጠር (lobby) ድረስ ሄደው የተዛባ መረጃ በማስተላለፍ የአገራችን የፓርቲ ፖለቲካ በነፃነት እንዳያድግ ጨና እስከ ማድረግ ደርሰዋል። ይህ ብቻም አይደለም የአሜሪካ ፖሊሲ አዉጪዎችን አእምሮ መጠምዘዝ የሚችሉ ጸሐፊዎች ሳይቀር ለሕወሓት/ኢህአዴግ ወግነው ለሰብአዊ መብት መደፈርና ለዴሞክራሲ በኢትዮጵያ መጨፍለቅ ደንታም እንደሌላቸው አሳይተዋል። ለቮስ አላን (1998:36) እንደገለጸችው “Henze, [an American who worked for RAND corporation and staunch supporter of EPRDF], who has been involved in research on Ethiopia from the Haile Sellassie era, has been criticized for being too sympathetic to the current government and for closing his eyes to the human rights violations and undemocratic practices of the EPRDF.” ብላ በጥናቷ ውስጥ የፃፈችው አንድ ማስረጃ ነው።

በሌላም በኩል ሕወሓትን በማቋቋምም ሆነ ረጅሙን ጉዞ በማስጓዝ የሕወሓት የራሱ ድርሻ የጎላ ሥፍራ እንደሚይዝ መካድ ባይቻልም፤ ሕወሓት ከትግራይ ነፃ አዉጪነት ወደ ኢትዮጵያ ነፃ አዉጪነት ደረጃ እንዲሸጋገር የአሜሪካን መንግስት ሚና ያን ያክል ቀላል ተደርጎ የሚወሰድ አይሆንም። ሕወሓት/ኢህአዴግ ሥልጣን ለመያዝም ሆነ ሥልጣን ላይ ለመቆየት የአሜሪካን መንግስት ድርሻ ከፍተኛ በመሆኑና በተለይም ዓለም አቀፍ አሸባሪነትን ለመታገል በሚል ሰብብ አሜሪካኖች ሕወሓት የሚመራውን መንግስት እንደልባቸው እየተጠቀሙበት ስለሆነ፤ ከ1983/1991 ወዲህ ሌላ ኢትዮጵያዊ ተቃዋሚ ፓርቲ ማገዝ ቀርቶ

ሕወሓት/ኢህአዴግን የሚግዳርደር ሌላ ፖለቲከኛ ሲያጋጥም፤ አንድም እንደ1984ቱ አነግ በታችኛ ለምት ማዘጋጀት ነው፤ ወይም እንደ 1997ቱ ምርጫ ጊዜ በቪኪ ሀድልስተን ያለዕረፍት በመስራት የቅንጅት የአዲስ አበባ ምርጫ ወንበር እንዲያጡ ማድረግና እስር ቤት እንዲታጎሩ ማድረግ የአሜሪካኖች ሴራ አንዱ አካል ነው።

ከዚህ በተፃራሪ ግን አንዳንድ ግለሰቦች አሜሪካ ለሕወሓት/ኢህአዴግ ተከላካይነት ጠበቃ ቆማ በክሮሽያ፣ ቱኒዚያ፣ ሊቢያ፣ ግብፅ፣ እንዳደረገች ሁሉ በኢትዮጵያም የቀለም አብዮት እንዲካሄድ መንገድ ለማመቻቸት በናሽናል እንዳዉሜንት ፎር ዲሞክራሲ ተቋም ውስጥ ጥናት እንዲያካሄዱ የተቃዋሚ ፓርቲ መሪዎችን (ዶ/ር መረራ ጉዲናን በምሳሌነት በመጥቀስ) ትጋብዛለች ብለዉ ያላዝናሉ። በተቋሙ ውስጥ የሰለጠነውና ጥናታዊ ወረቀት ያቀረበዉ የዶ/ር መረራ ጩኼት ሳይመጥ ቀርቶ፤ ፕሬዝዳንት አባማ ያረጋገጠዉ ሐቅም የጥናቱ ተቃራኒ ሆኖ፤ የአሜሪካ መንግስት ከሕወሓት/ኢህአዴግ ጎን መሆኑንና ሌሎች የአሜሪካ ባለሥልጣናት ዲሞክራሲ ተደፈጠጠ፣ ሰብአዊ መብት ተረገጠ የሚሉት ከማላዘንና የሽፋን ቶክስ ከመስጠት ያላለፈ ጉንጭ አልፋ ንግግር መሆኑን ለመረዳት ችለናል። ነገር ግን የሽግግር መንግስቱ ማቋቋሚያ ኮንፌረንስ ሊካሄድ ሲልና ከዚያም በኋላ እነ ፖል ሄንዝ የተንቀሳቀሱት የተባለዉ የአሜሪካዉ የጥናት ተቋም በመደበላቸዉ በጀት በመሆኑ ናሽናል እንዳዉመንት ፎር ዲሞክራሲ የረዳዉና እስካሁንም እየረዳ እንደሆነ የሚጠረጠረዉ ተቃዋሚዎችን ሳይሆን የተለመደዉ ሕወሓትን ነዉ። ለዚህ ደግሞ አስረጂ ሊሆን የሚችለዉ የአሜሪካ መንግስት በዲሞክራሲ መደፍጠጥና በሰብአዊ መብት መደፈር ምክንያት በብዙ የዓለም አገሮች መንግስታትና የፓርቲ መሪዎች ላይ የሚያሳርፈዉን የፖለቲካም ሆነ የኤኮኖሚ ጫና በሕወሓት/ኢህአዴግ አባላትና መንግስት ላይ ለማሳረፍ አልጨከነም። በርግጥ ከላይ በተጠቀሱት አገሮች ውስጥ ብጥብጥ ተነስቶ የነበረ መሆኑ ባይካድም፤ ተጠያቂ የሚሆኑት ግን የአሜሪካኑ የጥናት ተቋም ወይም የኢትዮጵያ ተቃዋሚ ፓርቲዎችና መሪዎቻቸዉ ሳይሆኑ፤ አንድም ያለ ምርጫ ወይም በዉሸት ምርጫ

ሥልጣን የያዙና ሥልጣን ላይ የቆዩ አምባገነን የኢህአዴግ ገዥዎች ናቸው። በኢትዮጵያም ተመሳሳይ ችግር ቢፈጠር ተጠያቂው አምባገነናዊ የሕወሓት/ኢህአዴግ አብዮታዊ ዴሞክራሲያዊ ሥርዓት ይሆናል እንጂ የአሜሪካ ተቋም ወይም የኢትዮጵያ ተቃዋሚ ፓርቲዎች አይሆኑም። ከላይ የተጠቀሰው ውንጀላ ለምን እንደተሰነዘረ ከጥርጣሬ በዘለላ ሁኔታ የምናስበው አንድ የአምባገነኖች ባህሪ አለ፤ ይኸውም ተቃዋሚ ፓርቲዎች በሚደርስባቸው ተፅዕኖ አመፅ እንዲያነሱና በዚሁ ሰበብ የተቃዋሚ ፓርቲ መሪዎችን ብቻ ሳይሆን ፊት የነሳቸውን ገለልተኛ ዜጋ ሳይቀር ለማሰር፤ ከሥራ ለማባረርና ሌሎች እርምጃዎችን ለመውሰድ ለማሴር እንደሆነና እንዲያውም ተቃዋሚ ፓርቲዎች ምንም ሳያደርጉ ቢቀሩ፤ በምንቀሳቀሱበት ቦታዎች ሁሉ እየተከታተሉ ለጥቅማቸው ያደሩ የተቃዋሚ ፓርቲ አስመሳይ አባላትንና ሰላዮችን በመግዛት በሐቀኛ ተቃዋሚ ፓርቲዎች ውስጥ በማሰረግ ረብሻ እንዲያነሱባቸውና እንዲበታተኑባቸው ያሰራሉ። ሕወሓት በሽረበው ሸር የኦሮሞ ብሔራዊ ኮንግረስ (ኦብኮ) እና ቅንጅት ለአንድነትና ለዴሞክራሲ የተበተኑ ናቸው፤ የኦሮሞ ፌዴራሊስት ዴሞክራሲያዊ ንቅናቄ ደግሞ በሸሩ እንድንገዳገድ ተደርጓል።

አሜሪካ ከማንኛውም የዓለም አገሮች የኃይሌ ሥላሴን፤ የደርግንና የሕወሓትን ፖለቲካ በመቃወም የሚሰደዱትን የኢትዮጵያ ዜጎችን በማስጠጋት የዋለችው ዉለታ እንደተጠበቀ ሆኖ፤ የኃይሌ ሥላሴና የሕወሓት መንግስቶችን በመደገፍ ሂደት ውስጥ ኢትዮጵያዊያን እንዲጎዱ ለፈጸሙት ወንጀል (በ1983 ሕወሓት አዲስ አበባን በተቆጣጠረበት ጊዜ በአበሻ ቀኝ አክራሪዎች በአሜሪካን ኤምባሲ ፊት ለፊት ከተደረገው ሰላማዊ ሰልፍና ከተወረወረው ድንጋይ በስተቀር)፤ ቂም በቀል ተይዘባቸው ቆንጥር ሳይቆነጥባቸው፤ ጠጠር ሳይወረወርባቸው ከከተማ እስከ ገጠር፤ ከባለአምስት ኮከብ ሆቴል እስከ ተራ መሸታ ቤት ተዘዋወረው ይዝናናሉ። በተጨማሪም በኢትዮጵያ ታሪክ ውስጥ አሜሪካንን በመቃወም ወይም በመጥላት ደረጃ የተከሰቱ ድርጊቶች ተመዝግበው ነበር ቢባል እንኳን ከኃይሌ ሥላሴ መንግስት መውደቅ ጋር

የአሜሪካ መንግስት ከኃይሌ ሥላሴ መንግስት ጋር ወግኖ ለንጉሱ የሰጠው ድጋፍ ኢትዮጵያዊያንን ጎድቶ ስለነበረና በተለይም ደርግ የመረጠው ሶሻሊስት የፖለቲካ መስመር ለአሜሪካኖች ባለመጣሙና በዚህም የተነሳ የአሜሪካ መንግስት ተቋማት ከኢትዮጵያ እንዲወጡ የተደረገበት ሁኔታ ለአሜሪካ መንግስት አስተዳደሮች ጥሩ ስሜት አልፈጠረባቸውም ነበር። ከዚህ ሌላ በቀበሌዎች አስገዳጅነት ሰልፍ ወጥቶ በአብዮት አደባባይ ከመንግስቱ ኃይለማሪያም ፊት ቁሞ ወይም የደጀን ወረዳ አስተዳዳሪ ቆምጮ አምባጣይ ዓይነት ዙሪያ ሆኖ የአሜሪካን ኢምፔሪያሊዝም ለመደመሰስ መፈከር ከማንሳት የዘለለ አንዳች የሆነ ነገር በአሜሪካ ዜጎች ላይ የፈጠረው ችግር አልነበረም። በመደገፍም ሆነ በማፍረስ ሥራቸው ውስጥ አሜሪካኖች በሌሎች አገሮች ውስጥ የንብረት ብቻ ሳይሆን የሕይወት ዋጋ እንደሚያስከፍላቸው እያወቁ፤ ኢትዮጵያ ውስጥ ለሕወሓት ወግነው የሚያደርጉት እንቅስቃሴ በነፃነት የሚያንቀሳቅሳቸው አልነበረም።

የአሜሪካ ፖለቲከኞች ለአሮሞ ፖለቲከኞች ያላቸው አመለካከት እስከዛሬም ቢሆን ሾላ በድፍን ነው። ይህ ከምን እንደመነጨ መናገር የሚችሉት ራሳቸው አሜሪካኖች ቢሆኑም፤ ከሌሎች የኢትዮጵያ ብሔር ብሔረሰቦች ቁጥር አኳያ የአሮሞ ሕዝብ ከፍተኛ መሆኑና ካለበት የበታ አቀማመጥ የተነሳ እንዲህ በቀላሉ አይታዘዝም ብለው ዕምነት ካለመጣቸውም በላይ የአሮሞ ብሔር ሕዝብ ሙስልም የሚበዛበት ስለሆነ ወደ እስልምና አክራሪነት ሊያደላ ይችላል ብለው በመስጋታቸው የአሮሞ ፖለቲከኞች ላይ ዕምነት አልጣሉም ይሆናል። ለአብነትም፤ ብዛት ያላቸው የሐበሻ ተወላጆች ወደ አሜሪካ መጓዝን የዉሃ መንገድ ሲያደርጉ፤ የዚህ መጽሐፍ ፀሐፊን ጨምሮ ብዙ የአሮሞ ፖለቲከኞች ከወዳጆቻቸው በተደረገላቸው ጥሪ መሠረት ለጉብኝት ወደ አሜሪካ ለመጓዝ ስፈልጉ ሺዛ አይመታላቸውም።

ከሃያ አምስት ዓመታት ወዲህ ደግሞ የሕወሓትን ቀይ መስመር ላለማለፍ ሲባል በአሜሪካ ላይ ጣቱን የቀሰረ ማንም አልነበረም።

የሕወሓት/ኢህአዴግ መሪና የአሜሪካ ታላቅ ወዳጅ የነበረው መለስ ዜናዊ ከሞተ በኋላ አፍቃፊ ሕወሓት/ኢህአዴግ የሆነው ሪፖርተር ጋዜጣ በቅፅ 17 ቁጥር 50/1288 የእሁድ፣ ነሐሴ 27 ቀን 2004 ዕትሙ ላይ፤ የአቶ መለስ ዜናዊን ሞት አስመልክቶ ባለራዕዩን መሪ ለምን አጣን በሚል አርእስት ሥር “የአገራቸው የዕድገት ሞተር የሆኑት ጠቅላይ ሚኒስትር መለስ ዜናዊ ... ለመጨረሻ ጊዜ ለሕልፈተ ሕይወታቸው መዳረሻ ከሆነው በአሜሪካን በተዘጋጀው የስምንቱ የበለፀጉ አገሮች ጉባኤ ላይ ተገኝተው ወደ ኢትዮጵያ መመለሳቸው እንኳን በቅጡ ሳይነገር፤ ከተወሰነ ጊዜ በኋላ መታመማቸውና ለሕክምና ወደ ውጪ አገር የሄዱ መሆኑ ዘገይቶ ተገለፀ። ... ነሐሴ 15 ቀን 2004 ዓ.ም ላይ ዜና ዕረፍታቸው በሜዲያ ተነገረ [ካለ በኋላ] ... መሪም ይሁን ሳይንቲስት አሊያም ተራ ሰው በሞት ሊያልፍ ተፈጥሮአዊ ግዴታው ነው። ሆኖም ግን አንዳንድ አማሚቶች በልብ ውስጥ ጥርጣሬ የሚያጭሩ፣ የሚያስቆጡ፣ አንጀት የሚበሉና መሪ ሐዘን ይሆናል” በማለት ስለእንጂነር ቅጣዉ እጅጉና ጠቅላይ ሚኒስትር መለስ ዜናዊ በአሜሪካ ውስጥ እና ከአሜሪካን ጉዞ መልስ አማሚታቸው ፈራ ተባ እያለም ቢሆን የተሰማውን ጥርጣሬና ሐዘነታውን ገልጿል። ሪፖርተር ጋዜጣ አሜሪካ ላይ ያለውን ጥርጣሬ በዚህ ዓይነት ሁኔታ አስተያየት ይሰጥበት እንጂ ምስኪኑ ኢትዮጵያዊ ዜጋ በአሜሪካን እና በኢትዮጵያ መንግስታት መሀከል ያለውን መሞዳሞድ አጥርቶ ያዉቀዋል።

ከቀዝቃዛው ጦርነት ማብቃት ወዲህ በተለይም ከሶቪዬት ሕብረት መፈረካከስና ከሶሻሊስቶች መበታተን ወዲህ እንዲሁም ዜጎቻቸው ሰማሊያ ውስጥ የኃይል እርምጃ ከተወሰደባቸው ወዲህ፤ አሜሪካኖች በሌሎች አገሮች በተለይም በአፍሪካ ውስጥ የሚወስዱት ፖለቲካዊ እርምጃ እዚህ ግባ የማይባል ሲሆን፤ ነገር ግን በ1997 በሕወሓት/ኢህአዴግ እና ቅንጅት በሚባለው የፖለቲካ ፓርቲዎች መሀከል ግጭት ተከስቶ በነበረበት ወቅት የአሜሪካን መንግስት ኤምባሲ ጉዳይ አስፈፃሚ ያለ ምግብና እንቅልፍ ውላ በማድረ፤ በአዲስ አበባ ውስጥ

ብጥብጥ እንዳይፈጠርና ነገሮችን ለሕወሓት/ኢህአዴግ ሥልጣን ለማመቻቸት የተጨመረው ሚና በኢትዮጵያ ፓርቲ ፖለቲካ ታሪክ ውስጥ የአሜሪካ መንግስት ሚና አንድ ጥቁር ነጥብ የጣለ ሲሆን፤ ይባስ ብሎም የ2007 የኢትዮጵያ ጠቅላላ ምርጫ ዲሞክራሲያዊ ነበር ብሎ በፕሬዝዳንት ባራክ ሁሴን አባማ መነገሩ የኢትዮጵያን የፓርቲ ፖለቲካ ዕድገት ቁልቁል የመድፈቅ ያህል ነው። የባሰ አታምጣ ይላል የሐበሻ ሰው፤ የሕዳሴ ግድብ ግንባታን ካለቆማችሁ የተመደበላችሁን ዕርዳታ አታገኙም ብለው የወቅቱ የአሜሪካ ፕሬዝዳንት በመጨረሻ የሥልጣን ዘመናቸው መወሰናቸው ዛሬም ቢሆን የአሜሪካን መንግስት አስተዳደር ለኢትዮጵያ ያላቸው ግንዛቤ አናሳ መሆኑን ያሳያል። አሜሪካኖች ቢረዱልንም ባይረዱልንም በኢትዮጵያ ውስጥ ሕግ አዉጪም፣ ሕግ አስፈፃሚም ሕግ ተርጓሚም ያዉ ሕወሓት/ኢህአዴግ በአሁኑ ጊዜ ደግሞ የሕወሓት/ኢህአዴግን ወንበር የተረከቡ የብልፅግና ፓርቲ አባላት ከመሆን የዘለለ ነገር የለም። አሜሪካኖች ይህንኑ ዲሞክራሲያዊ ነው ብለው ከሆነ በቁስላችን ውስጥ እንጨት ሰደዋልና ኢትዮጵያዊያን እያመመን እንደሆነ መግለጹ የግድ ነው። አሜሪካ ከምትቆረቆርላቸው በመካከለኛ ምስራቅ ከሚገኙ እስራኤልና ግብፅ እንዲሁም በእስያ ከምትገኝ ደቡብ ኮሪያ በተጨማሪ በፀረ አሸባሪነት ትግል ውስጥ ሕወሓት/ኢህአዴግ ለአሜሪካን አስፈላጊው እንደሆነ ሁሉ፤ በሁለቱም በኩል ለአሸባሪነት የሚሰጠው ትርጉም የተለያዩ መሆኑ እንደተጠበቀ ሆኖ፤ ነገር ግን የሕወሓትን የተዛባ የዕድገት ፖሊሲ የሚያውቁ፣ ኢሰብአዊ እርምጃውን፣ ፀረ ዲሞክራሲነቱና አምባገነንነቱን አሜሪካዊያን አንድም ከኛ በላይ ያዉቁታል ወይም ከኛዉ እኩል ያዉቁታል የሚል ከግምት በላይ የሆነ ግንዛቤ ይኖረኛል። ስለሆነም የኢትዮጵያን የፓርቲ ፖለቲካ ወደ አልተፈለገ አቅጣጫ መዘወር ለአሜሪካኖችም ሆነ ለኢትዮጵያዊያን በተለይም ለሕወሓት/ኢህአዴግ አስተዳደሮች ምንም አይጠቅምም። ከዚህ ጋር አሜሪካዊያን ሊያዉቁት የሚገባቸውና እንደማያጡትም የሚታሰበው ኢትዮጵያም ሆነች የአፍሪካ ቀንዱ ጉዳይ የሚረጋጋውና በፀረ-ሽብር አቋም ምክንያት አሜሪካ ለወቅቱ የኢትዮጵያ መንግስት የምትሰጠው ድጋፍ የተሟላ መልስ ሊያገኝ የሚችለው ልክ እንደ

አሜሪካዊያን ኢትዮጵያዊያንም በመረጡት ተወካዮቻቸውና ኃላፊነት በሚሰማቸው አስተዳዳሪዎቻቸው መተዳደር ሲችሉ ብቻ መሆኑ ነው። የአንድ ወገን በተለይም በቁጥር አናሳ ከሆነው ሕዝብ የሚወጡ ፓርቲዎችን በማገዝ የተከደበት የአሜሪካን መንግስት እርምጃ የኢትዮጵያን የፓርቲ ፖለቲካ ጉዞ ቢያሰናክል እንጂ ዝንዝር ያህል አያስከድም።

እንግሊዝ

“አዉሮፓዊ በምንም ዓይነት ለአፍሪካ ዕድገት ተጨንቆ ቅንጣት ያሳሰባቸው ነገር አልነበረም። የእነሱ ዕድገት አዉሮፓን እስካልጠቀመ ድረስ ቦታ የለውም። ሕግና ሥርዓት እስከተጠበቀ ድረስ የቀረው ሁሉ ሁለተኛ ደረጃ ነው።” ብሏል አምባቸው ከበደ የአፍሪካና አምባገነን መሪዎቿ መጸሐፍ ተርጓሚ። በዓለም ላይ በነበራት የቅኝ ግዛት ብዛት የተነሳ እንግሊዝ “ፀሐይ የማትጠልቅበት ኢምፓየር” ተብላ ትታወቅ ነበር። ዛሬም ቢሆን ኮማንዌ ጭልዝ የሚባል ስብሰብ አባላትን በመያዝ ብዙ የሚባሉ አገሮች ዘንድ ተደርሰዋል። በአገራችን ኢትዮጵያ ደግሞ ይኸ ሰው እንግሊዝ ነው ከተባለ ድብቅ ባህርይ እንዳለው ለማመልከት እንደሆነ በቃል ከሚተላለፉት አባባሎች ለማወቅ ይቻላል። ድብቅ ባህርይ በጎጂነቱ እንጂ በገንቢነቱ እንደማይታወቅ እየተረዳን፤ እንግሊዝ እንዴዚህ እንዲትባል ያስቻለው በሁለተኛው የዓለም ጦርነት ወራሪውን የጣሊያንን ኃይል ከኢትዮጵያ ካባረረች በኋላ በወታደራዊ የበላይ ጠባቂነት ስም ኢትዮጵያን የራሷ ቅኝ ግዛት አድርጋ ለመደላደል ያደረገችው ስልታዊ ጥረትን ሰበብ በማድረግ ነው።

አፍሪካዊያን አዉሮፓዊያንን የሚያወቁት በሦስት ዋና ዋና ነገሮች ማለትም በባሪያ ንግድ፣ በቅኝ አገዛዝና በስዉር ቅኝ አገዛዝ ናቸው። በሦስት መቶ ሃያ ዓመታት የባርያ ሽያጭ ጊዜ ዉስጥ ሃምሳ ሚሊዮን የሚሆኑ በዕድሜ ለጋ የሆኑ ወጣቶች፣ ጡንቻ ያላቸውና አምራች የሆኑ ዜጎች፣ ወጣት በመሆናቸው ተዋልደው ትውልድን መተካት የሚችሉ

አፍሪካዊያን ወደ አረብ አገሮች፣ አዉሮፓና አሜሪካ አገሮች በባሪነት ተግዘዋል። በውጤቱም ለዛሬዋ አፍሪካ በዕድገት የዓለም ጭራ መሆን የሚችልና ይህም ድርጊት በአፍሪካ ውስጥ የትውልድና የዕድገት ሂደት ክፍተት እንዲፈጠር ያስገደደ እና ለመግለፅ እንኳን የሚያስችግር የሰብአዊ መብት ጥሰት የተፈፀመበት ድርጊት ነበር።

ከሦስቱ ድርጊቶች ኢትዮጵያ (ኢትዮጵያ ማለት ሲቀነስ ኤርትራ) ከላይ እንደገለፅኩት በሦስቱ ቅኝ ገዥ ኃይሎች (እንግሊዝ፣ ፈረንሳይ፣ ጣሊያን) መሀከል በነበረው መግባባትና በተለያዩ ምክንያቶች በነጮች ቅኝ አገዛዝ አልተጠቃችም። ቅኝ አገዛዝ ከጥቅሙ ጉዳቱ ስለሚያመዝን ኢትዮጵያ በቅኝ ግዛትነት ባለመያዟ የቀረባት ነገር ከቁጥር አይገባም ማለት ባንችልም፤ የቅኝ አገዛዝ ከሚያሳድረው የሥነ-ልቦና ተፅዕኖ፣ ከድቃላ ፖለቲካ፣ ኤኮኖሚና ባህል ኢትዮጵያ በአንፃራዊነት ነፃ ነበረች ለማለት እንችላለን። ነገር ግን በአጭሩ የጣሊያን ወረራ ሥር ኢትዮጵያዊያን ገበሬዎች በተለይ ደቡቦቹ ገባሮች የመሬት ስሪቱ ቀፍዳጅ ከሆነው የምንሊክና ኃይሌ ሥላሴ የፊውዳል አገዛዝ ነፃ ወጥተው ነበር ለማለት ይቻላል። ፈረንሳይ፣ እንግሊዝ፣ ጣሊያን፣ ጀርመን፣ ስፓኝ፣ ፖርቱጋል፣ ሆላንድ፣ ቤልጅግ፣ ሌሎችም አፍሪካን በቅኝ ግዛትነት የተቀራመቱ ሲሆን፤ ከቅኝ አገዛዝ በፊትም ሆነ በቅኝ አገዛዝ ወቅት በኢትዮጵያ ላይ ሰፊ ተፅዕኖ ለማሳረፍ ከቻሉት አገሮች አንዷ እንግሊዝ ነበረች። እንግሊዝ በሌሎች የአፍሪካ አገሮች ላይ የራሷን ዜጎች በመመደብ እንዳስተዳደረችዉ ሁሉ፤ ኢትዮጵያ ውስጥ ግን ለየት ባለ ሁኔታ ከፋፋይ የመግዛት ፖሊሲን በመጠቀም በተለይ የኢትዮጵያ ገዥዎችን በማበረታታትና ሕዝቦች ላይ ጫና በማድረግ የእንግሊዝ ተፅዕኖ እንዲስፋፋ አድርጋለች።

የማያባራ ግርምታን ከሚፈጥሩ ነገሮች ውስጥ ከመሃደምነት፣ ከረሃብ፣ ከችግር፣ ከችጋር፣ ከመከራ፣ ከአመፃ፣ ከሽብር፣ ከግጭት፣ ከአምባገነንነት፣ ከሙስና፣ ከመልካም አስተዳደር ጉድለት፣ ከውሸት፣ ከድህነት፣ ከፍርሃት፣ ከልመና፣ ወዘተ ያልተላቀቀችው ኢትዮጵያ፤ ዛሬ ሰልጥነው የተሻለ

ሕይወት ይመራሉ ከሚባሉ እንግሊዝን ከመሳሰሉ አገሮች ጋር ግንኙነት የጀመሩት ረጅም ዓመታትን እንዳስቆጠረ የታሪክ ድርሳናት ያወሳሉ። ለአብነትም የኢትዮጵያና የእንግሊዝ ግንኙነት ከመቶ ዓመታት በላይ ያስቆጠረ እንደሆነ በጽሑፍ የተቀመጡ ማስረጃዎች ያወሳሉ። ከመቶ ዓመታት በፊት የነበረው የእንግሊዘኖችን ዜጎች በኢትዮጵያ መገኘት የግል ጉዳይ የሚመስል ነበር ቢባልም፤ በመንግስት ደረጃ ግን በአፄ ቴዎድሮስ ዘመነ መንግስት ወደ ወቅቱ ኢትዮጵያ አከባቢ መጥቶ የነበረውን የካፒቴን ዳግላስ ካሜሮን ሰሜናዊ ኢትዮጵያን የረገጠው በ1860ዎቹ መጀመሪያ ላይ ነበር። አፄ ቴዎድሮስ አገዛዙን በጦር መሳሪያና በቴክኖሎጂ ለማጠናከር የነበረው ፍላጎት ከፍ ያለ ስለነበር፤ ይኼው ፍላጎቱ ዳር ይደርስ ዘንድ መልዕክት ጽፎ ለእንግሊዝ መንግስት እንዲያደርስ የተላከው ካሜሮንና ሌሎች የእንግሊዝ ዜጎች መልዕክቱን ባለማድረሳቸው ወደ መቅደላ አፋፍ ተወስደው እንድታሰሩ በመደረጉ የፈጠረው ቅሬታ ለቅማንቴው ቴዎድሮስ መሞትም ሰበብ ሆኗል።

ለአፄ ቴዎድሮስ ሞት ተጠሪው እራሱ አፄ ቴዎድሮስ ቢሆንም፤ የእንግሊዝ ወታደሮችን መርቶ በማስገባት ግን የአፄ ዮሐንስ ድርሻ አነስተኛ እንዳልነበር ሲገለጽ፤ የኢትዮጵያና የእንግሊዝ ይፋዊ የክብር ግንኙነት የተጀመረው በአፄ ዮሐንስ ዘመነ መንግስት እኣአ በ1884 ሰኔ ወር ላይ ነበር። የአፄ ዮሐንስ የአገዛዝ ዘመንም በሸዋዎች ሽፍጥና በውጪ ኃይሎች ወረራ ምክንያት ብዙም የተሳካ ባይሆንም፤ በአፄ ዮሐንስ እግር የተተካው አፄ ምኒልክ ግን ከእንግሊዝና ከጣሊያን በተገኘው መሳሪያ ተጠቃሚ በመሆን የደቡቡን ጎረቤት ነፃ ግዛቶችን ወርሯል። አፄ ምንጊክ ከወረራዎቹ በኋላ በጤና መጓደል ምክንያትም ይሁን አርቆ ለማሰብ ባለመቻል፤ እንደ አዉሮፓዊያኑ ቅኝ ገዥዎች መሠረት ልማትን ማስፋፋት አይቻል እንጂ የአዉሮፓዊያኑን ፈለግ በመከተል ወይም እነሱ በመፎካከር ቅኝ ግዛቱን አስፋፍቷል።

የኢትዮጵያና የእንግሊዝ ዲፕሎማሲያዊ ግንኙነት በአዲስ መልክ የተጀመረው በአፄ ምኒልክ ዘመነ መንግስት፤ በተለይም ከአድዋ ድል ጋር

በአሸበረቀ ሁኔታ በ1896 ነበር። እንግሊዝ ከአድዋ ድል በኋላ ወዲያውኑ መልዕክተኛ ሲትልክ፤ የተልዕኮው ዓላማም በኢትዮጵያና እንግሊዝ መንግስታት መካከል የንግድና የፖለቲካ ግንኙነት ለመመስረትና እንዲሁም በእንግሊዝ ምስራቅ አፍሪካ ቅኝ ግዛቶች፤ ማለትም በሱዳን፣ በኬኒያ በእንግሊዝ ሱማሊላንድ እና በኢትዮጵያ መሀከል ሊፈጠር የሚችለውን የድንበር ግጭት ለማስወገድ የታሰበ ነበር። ምኒልክም በወረራ የተቆጣጠራቸውን ነፃ ግዛቶች ላይ የተቀዳጀውን የበላይነት ለማስረገጥ ወዲያውኑ በእንጦጦ ሥር ያለ ቦታን አንድ ጋሻ መሬት ለእንግሊዝ ኤምባሲ ሰጠ። ዲፕሎማቶች እንግሊዞች እንደ ወታደሩ ናፒየር የሰውን መሬት ሰጠኹን ብለው እንቢ ሳይሉት ተረክበው እነሆ ለምኒልክ ቀጣይ ትውልድም ባለውለታነታቸውን እያሳዩ ነው። ነገር ግን ምንጊዜ ከሞተ በኋላ በራስ ቢትወደድ ተሰማ ናደው ሞግዚተነት ንጉሳዊ ሥልጣኑን የተረከበው ልጅ እያሱ የእንግሊዝ መንግስት እንደሚፈልገው ሆኖ አልተገኘም። ለአቤቶ ኢያሱ የተሰየሙት ራስ ቢትወደድ ተሰማ ናደው ሁለት ዓመት እንዳገለገሉ ድንገት በመሞታቸው አቤቶ ኢያሱ የመንግስቱን አስተዳደር ጠቅልለው በመያዝ መንግስታቸውን ከጀርመንና ከቱርክ ጋር በማቀራረባቸውም ሆነ በእንግሊዝ ላይ ለመፀው የእንግሊዝ ሱማሌ ባለባት መጠለያ በመስጠትና መሳሪያ በማቀበል ጠርጥሯቸው ስለነበረ የእንግሊዝ መንግስት ደስተኛነት እንዳልተሰማው ተፈራ ሣህለ ሥላሴ ከላይ በተጠቀሰው መፅሐፋቸው ውስጥ በስፋት ገልጸዋል። በዚህ ምክንያትም በኢያሱ ግድያ የእንግሊዝ መንግስት እጅ እንዳለበት የሚጠረጥሩ ኢትዮጵያዊያን እንዳሉ ፀሐፊው ያወሳሉ። ከቤተሰብ ምንጭም ሆነ ከአመለካከት አድማሱ ስፋት ጋር ሲስተያይ ሰፊ መሠረት ሊይዝ ይችል የነበረው ልጅ ኢያሱ በመገደሉ ቀደም ሲልም በኢትዮጵያዊያን መሀከል የነበረውን መጠራጠር ሲያሰፋ፤ እንግሊዞችም ለዚህ አስተዋጽኦ እንደነበራቸው እሙን ነው።

ከዚህ ሌላ ከእንግሊዞች ጋር መሠረተ ሰፊ ግንኙነት የነበረው አዳኝ ኃይሌ ሥላሴ ነበር። ተፈሪ መኮንን ገና እንደራሴ እያለ እኣአ በ1921 ሎንዶንን የጎበኘ አፍሪካዊ ወጣት መሪ ሲሆን፤ ጉብኝቱንም በማስታከክ ኢትዮጵያ

የባህር ጠረፍን አስመልክቶ የነበረውን ፍላጎት ከእንግሊዝ ባለሥልጣናት ጋር ተነጋግሯል። ከዚያ በመለስም ግንኙነቱ እየጠነከረ የሄደው የኢጣሊያ ፋሽስት ጦር ኢትዮጵያን ወርሮ በነበረበት ከ1928 እስከ1933 ድረስ ንጉሱ ተጠልሎ የነበረው እንግሊዝ አገር ባዝ በሚባል ቦታ እንዲሁም በእንግሊዝ ተፅዕኖ ሥር በነበረ አገር (ሱዳን) ውስጥ ነበር። የጣሊያንና የጀርመን ጦሮች (ሴንተራል ፓወር) አዉሮፓንና እንግሊዝን ጭምር በማጥቃታቸው በሌላም በኩል እንግሊዝ በጣና ሐቅ ላይ ሊትገነባ ያሰበችውን ግድብ እንዳትሰራ ያልተገባ ሰበብ በመደርደር ጣሊያን እንቅፋት ስለሆነች ከኢትዮጵያ ለማባረር ሲሉ የንጉሱ የመወሰን አቅምን በሚያሳንስ ሁኔታ ከጎን በመቆም መልሰው ለቤተ መንግስቱ አብቅተውታል። በዚህን ጊዜ እንግሊዞች ሁለት ስሌት ያለው ዕቅድ፤ አንደኛው ጣሊያንን ከጫና ፈጣሪነት ጨዋታ ለማስወጣትና እግሬ መንገዳቸውንም ከቅኝ አገዛዝ ባልተናነሰ ኢትዮጵያያን በወታደራዊ የበላይ ጠባቂነታቸው ሥር ለማቆየት ነበር።

አፄ ኃይለ ሥላሴ ከ1928-33 በነበረው የስደት ቆይታው በእንግሊዝ ሕዝብ ዘንድ ትልቅ ከበረታ የነበረው አፍሪካዊ መሪ የነበረና የፋሽስቶች ወረራም ከኢትዮጵያ አልፎ ለነሱም የሚያሰጋቸው መሆኑን ትንቢት የተናገረ ሰው ነበር። እንደተነበየውም አልቀረም የፋሽስቱ ሞሶሎኒና የናዚዉ ሂትለር ጦሮች ተባብረው አዉሮፓን በተለይ ደግሞ ሎንዶንን በመደብደባቸው፤ ለዚህም ሰፊ የአፀፋ እርምጃ ለመውሰድ በነበራቸው ዓላማ መሠረት የእንግሊዝ ወታደሮች ከሱዳንና ኬንያ ቅኝ ግዛቶቻቸው በመነሳት ለኢትዮጵያ አርበኞች በማገዝ የወራሪውን የጣሊያንን ጦር ወግተዉ፤ ንጉሱን ወደ ሥልጣን መልሰዋል። ይህ እንዳለ ሆኖ “እንግሊዝ ለአርበኞችና ለንጉሱ ነገስቱ ያገራቸው ነፃነት እንደሚመለስላቸው ተስፋ የሰጣቸው የኢትዮጵያን ነፃነት የማሰመለስ ጉዳይ በመሠረቱ ተገቢ መሆኑን አምነውበት አልነበረም። ዋና ዓላማዋ ሱዳንና ግብፅ [ኢትዮጵያ ውስጥ የሰፈረውን ግዛቱ የጣሊያን ጦር] እንዳይወረር ለመከላከል” እንደሆነ ተፈራ ኃይለ ስላሴ ከላይ በተጠቀሰው መጽሐፋቸው ገልጸዋል። ከጣሊያን መባረር በኋላ ከንጉሱ ፍላጎት ውጪ እንግሊዞች በኢትዮጵያ

ላይ በበላይ ጠባቂነት ለመቆየት ያደረጉት ጥረት ግን ከንጉሱ ጋር ሳያቀያይማቸው አልቀረም። ዘውዴ ረታ ከላይ በተጠቀሰው መፅሐፋቸው ይድረስ ለአንባቢያን በተባለ የመግቢያ ጽሑፍ ላይ “... የዓለም ጦርነት ተፈፅሞ የሰላም ጉባኤ እስኪደረግና ጠቅላላ ውሳኔ እስኪሰጥ ድረስ ኢትዮጵያ የጣሊያን ኮሎኒ ሆና ... በጣሊያን ፋንታ አስተዳዳሪዋ የታላቋ ብሪታንያ መንግስት ነው ብለው መግለጫ አወጡ” ብለዋል። እንዴዚህ ዓይነት ድርጊት ሳይሸሹ ዞር ብለው ኢትዮጵያን ቅኝ ለመግዛት ማሰባቸውን ያሳብቃል። እንግሊዞች በኢትዮጵያ ውስጥ ቆይታቸው ወቅት ግን በፋይናንስ አማካሪነት፣ በንግድ አማካሪነት፣ የኢትዮጵያን የፖሊስ ኃይል መልሶ በማቋቋም፣ የኢትዮጵያ ወጣቶች እንግሊዘኛ እንዲማሩና በኢትዮጵያ የትምህርት መስጫ ትምህርት ተቋማት ውስጥም የእንግሊዝ ቋንቋ በመደበኛነት እንዲሰጥ አቀነባብረዋል። ለምሳሌም እንደ ጀኔራል ኦርዴ ዊንጌት የመሳሰሉ ትምህርት ቤቶች የእንግሊዝ ሞዴልን ተከትለው እንዲቋቋሙ ተደርገዋል። በነገራችን ላይ በመካከለኛ ምስራቅ በተለይም ለእስራኤል በመወገን ሰፊ የስላላ ሥራ በመስራትና እስራኤላዊያንን ያቋቋመው ታዋቂው ጀኔራል ኦርዴ ዊንጌት እክላ 1941 የጣሊያንን ወራሪ ኃይል በመውጋት በኩል ለአፄ ኃይለ ሥላሴ ወደ አልጋው መመለስ ሰፊ ሥራ የሰራ ሰው ነበር። ከዚህም በተረፈ በኢትዮጵያ ንጉሳዊያን ዘንድ የእንግሊዞችን ተወዳጅነት ከፍ ለማድረግና ለውለታቸውም ሲባል ተቋማትና መንገዶች (ቸርቸል ጎዳና፣ ወሼል መንገድ፣ ካኒጋሃም መንገድ፣ ዊንጌት ትምህርት ቤት) በእንግሊዝ ፖለቲከኞችና ጀኔራሎች ስም እንዲሰየሙ ቢደረግም ”... የእንግሊዝ መንግስት ትኩረት ለፊውዳል ስርአቱ ዘመናዊ ቅርፅ ለመስጠት እንጂ ዲሞክራሲያዊ መንግስት እንዲቋቋም ሙከራ ለማድረግ አይደለም” ይላሉ ተፈራ ኃይለ ስላሴ። ለማስረጃም የእንግሊዝ መንግስት ኢትዮጵያን በጦር አስተዳደር ይመራ በነበረበት ሁለት ዓመታት ውስጥ ሥልጣንን ለንጉሱ ከማስረከቡ በፊት የእንግሊዝ ዓይነቱን ርዕሰ ብሔርነት በፓርላማው መስተዳደር ሥር ማድረግ ይችል እንደነበር ተፈራ ኃይለ ሥላሴ የእንግሊዝን መንግስት ሽር በትክክል አስቀምጠዋል። ከዚህ በተረፈ ግን ብዙም ዕድገት ያልታየበት ግንኙነታቸው ለታይታ በሚመስል

መልኩ እኣኣ በ1945 ልዑል መርዕድ አዝማች አስፋ ወሰን በልዕልት ኤልሳቤጥ ንግስ ዝግጅት ላይ ከመገኘቱም በላይ እኣኣ በ1958 ንግስቲቱም ኢትዮጵያን ጎብኝታለች።

ይህ ብቻም አይደለም፤ እንግሊዞች ጣሊያንን ከኤርትራ በማስወጣትና ለአስር ዓመታት በወታደራዊ የበላይ ጠባቂነት ካስተዳደሩ በኋላ፤ ኤርትራ በፌዴሬሽን ከኢትዮጵያ ጋር እንዲትቀላቀል ለኃይሌ ሥላሴ ወግነው ሰርተዋል። በመቀጠልም በኃይሌ ሥላሴ መንግስት ላይ የተነሱ የራያ፣ የባሌና የጎጃም ገበሬዎች አመፅን ከየመን ቅኝ ግዛታቸው በመነሳት በአየር በመደብደብ የተለያዩ ወታደራዊ፣ ቁሳዊና ቴክኒካዊ ዕዛዞችን በማቅረብ የኃይሌ ሥላሴን መንግስት ረድተዋል። ተቋረጠ ተብሎ ባይደመደምም እንኳን የእንግሊዝና የኢትዮጵያ ግንኙነት የተቀዘቀዘው በአብዮቱ ጊዜ ከ1967 እስከ1980 ለአስራ ሦስት የደርግ አገዛዝ ዓመታት ነበር። ይህም ሊሆን የቻለው በወቅቱ ኢትዮጵያን ይገዛ የነበረው ደርግ አቋሙ ከምዕራባዊያን ካፒታሊስቶች ይልቅ ወደ ምስራቁ ሶሻሊስቶች በተለይም ወደ ሶቭዬት ሕብረት በማጋደሉ ነበር። በዚህን ጊዜ ዉስጥ አነስተኛ የንግድ እንቅስቃሴና ከአሜሪካኖች ጋር የስለላ ሥራ ከሚሰሩ፤ እንዲሁም ለኢትዮጵያዊያን ሰብአዊ ዕርዳታን ከሚሰጡ ጥቂት የእንግሊዝ ድርጅቶች በስተቀር ኢትዮጵያ ዉስጥ አይንቀሳቀሱም ነበር።

ግንኙነቱም በአፌሴላዊ መንገድ ከሚያደርጉት የንግድና ሰብአዊ ዕርዳታ ጎን ለጎን የደርግን መንግስት ለሚቃወሙ ንቅናቄዎች፤ በተለይም ለሕወሓት ከፍተኛ ድጋፍ ያደርጉ ነበር። ለምሳሌ ቦብ ገልዶፍ የተባለው አርቲስት በሚሊዮን የሚቆጠር ገንዘብ በድርቅና በረሃብ ለተጎዱ የሰሜን ኢትዮጵያ ሕዝቦች ለመርዳት ከበጎ አድራጊዎች የሰበሰበውን ገንዘብ ከ90 በመቶ በላይ ለሕዝባዊ ወያኔ ሓርነት ትግራይ/ሕወሓት ሰጥቷል። ሕወሓትም ለጦር መሳሪያ ግዥና ለሕወሓት ባለሥልጣናት ጥቅም በውጭ አገር ባንኮች ጭምር እንዲያካብቱ ተደርጓል። ይህ ደግሞ ከእንግሊዝ መንግስት ዕውቅና ውጭ የተከናወነ አልነበረም ተብሎ ቢገመት ግምት ብቻ ተደርጎ የሚጣጣል አይሆንም። ሕወሓትም ከክልሉ

ተወላጆች ያላሰለሰ ድጋፍና በውጪ ፀረ ደርግ ኃይሎች ድጋፍ በ1983 ሥልጣን ሲይዝ፤ የእንግሊዞች የሞራልም ሆነ የማቴሪያል ድጋፍ ከአጠገቡ አልጠፋም። ለመጥቀስም የሕወሓቱ መሪ የመጨረሻ የሥልጣን ርክክብ ሥነ-ሥርዓቱን የጀመረው በአሜሪካን አስተባባሪነት በሎንዶን አስተናጋጅነት ነበር።

ከ1983 የሽግግር መንግስት ምስረታ ወዲህ የኢትዮጵያና የእንግሊዝ መንግስታት ግንኙነት በተጠናከረ ሁኔታ ቀጥሏል። ሪፖርቱ ፓንክራስት (1996፡ 18) እንዲህ በማለት ምስክርነቱን ጽፏል። “Bilateral cooperation gradually increased during the period of the Transitional Government, this was followed, with the establishment of the Federal Government, by the first bilateral aid talks. These focused particularly on education, agriculture, the police and revenue collection, and set the path for future cooperation.” ብሎ ፀፏል።

ከዚህ በላይ ሪፖርቱ ፓንክራስት እንደአብራራው ኢትዮጵያን የመሳሰሉ ድሃ አገሮችን የበለፀጉ አገሮች መርዳት የተለመደና ምስጋና የሚቸረው ቢሆንም፤ ነገር ግን ዕውቀት ያልዘረበት ብቻ ሳይሆን ለአገሪቱ ውድቀት ግንባር ቀደም ተጠቃሽ የሆነውን የትምህርት ፖሊሲ እንግሊዞች እጃችን አለበት ማለታቸው አሳዛኝ እንደሆነና አሁንም እንዳለ የኢትዮጵያዊያን ጩኸት ነው። በዕውቀት ላይ የተመሠረተ ዕገዛ የተደረገላቸው የደቡብ ምስራቅ እስያ አገሮች በአገኙት እገዛ ዛሬ የደረሱበትን የዕድገት ደረጃ ለማስመዝገብ የፈጀባቸው ጊዜ ከ25-30 ዓመታት ውስጥ መካከለኛ ገቢ ካላቸው ሕዝቦች ተርታ ሲሰለፉ፤ በአደገው የእንግሊዝ መንግስት የታገዘው የኢትዮጵያ ግብርና ግን እስከዛሬም በምግብ እህል ራሳችንን አለመቻላችን ብቻ ሳይሆን በእነሱ እገዛ ያደገው የግብርና ኤኮኖሚያችን የተፈጥሮ ክስተት የሆነውን ድርቅን ለአንድ ዓመት እንኳን መቋቋም እንዳልቻለና ሌላው ቢቀር እንኳን ለኢትዮጵያ ግብርና ማዳበሪያ አቅራቢ ድርጅት አንድ ብቻ፤ ለዚያም የገዢው ፓርቲ የንግድ ድርጅት አምባሴል ብቻ መሆኑ እንግሊዞችን ምን ያህል ትዝብት ላይ እንደሚጥላቸው

መገመት አያዳግትም።

ከዚህ ባልተናነሰ ሁኔታ ደግሞ የዜጎችን ሰብአዊ መብት መዳፈር ቀርቶ ምርጫቸውን ከማክበር ውጭ የትም ውልፍት የማይባልበት፤ ከሕግ አግባብ ውጭ ማንንም እንግሊዝዊ መቆንጠጥ እንኳን የማይችለው የእንግሊዝ የፖሊስ አመራር በሕዝብ ላይ የሚተኩስ፤ የተቃዋሚ ፓርቲዎችን ጽህፈት ቤት ሰብሮ የሚበረብር፤ የተቃዋሚ ፓርቲ አባላትን አሳድዶ የሚያስር፤ በይስሙላ ምርጫ ጊዜ ኮሮጆ የሚጎትት የኢትዮጵያ ፖሊስ ለማሰልጠን እገዛ አድርጌያለሁ ማለቱ ከማሳዘን በላይ የሚያሳፍር ይሆናል። በነገራችን ላይ የኢትዮጵያ ፖሊስ መዋቅራዊ አደረጃጀት የፈረሰው ሁለት ጊዜ ሲሆን ቀዳሚው በጣሊያን ወራሪ ኃይል ሲሆን ድጋሚው የፈረሰው ሕወሓት/ኢህአዴግ በ1983 በድል አድራጊነት አዲስ አበባ ሲገባ ነው። ያጋጣሚ ይሁን የታቀደ ሁለቱንም ጊዜ መልሶ የማደራጀቱን እገዛ ያደረገው የእንግሊዝ መንግስት መሆኑ ነው። የአንድ ተቋም መፍረስ ማለት ግን ተቋሙን ማፍረስ ብቻ ሳይሆን ቀስ በቀስ ማደግ የነበረበትን የአደረጃጀት እሴቶችን ጭምር ያጠፋና ሕዝባዊ ወገናዊነቱንም ሊሸረሸር እንደሚችል ከኢህአዴግ የፖሊስ ሕዝባዊ ወገናዊነት መጉደል መረዳት ይቻላል። ሕገ ወጥነትን ስለሚቆጣጠር “የቤንዚን አመድ፣ የፖሊስ ዘመድ የላቸውም” እንዳልተባለ ሁሉ ፖሊስ ለገዢው ፓርቲ ወግኖ የምርጫ ኮሮጆ ከመጎተት እስከ ተቃዋሚ ፓርቲዎች አፈና ተሰማርቶ ተገኝቷል። በቅርቡ በሕዝብ ዜና ማሰራጨዎች ሲነገር እንደነበረው የእንግሊዝ መንግስት እስከ ማስትሬት ደረጃ ሲያሰልጥን የነበረውን የደህንነት ኃይሎች ሥልጠና ማቆሙ የተነገረ ቢሆንም፤ ማሰልጠኑ እስከቆመበት ጊዜ ድረስና በቀጣይነትም የኢትዮጵያን የዲሞክራሲ ሂደትና የኢትዮጵያ የፓርቲ ፖለቲካን እጅ የኋሊት ሲጠመዘዝና የአውራ ፓርቲ (dominant party) ፖለቲካ በኢትዮጵያ እንዲሰራንፋ፤ ከዚህ ጋርም የብዙኃን ፓርቲ ፖለቲካ (multi party politics) ደብዛው ጠፍቶ በአመለካከት ልዩነት ብቻ ዜጎች በአገራቸው ልማት ላይ ተሳትፎ እንዳይኖራቸው መከልከላቸውና የዜግነት ኩራት እንዳይሰማቸው በማድረጉ ውስጥ የእንግሊዝ መንግስት እጅ

እንዳለበት ለአፍታም እንደማንጠራጠረው የሚያደርገን ፓንክራስት ከፃፈው ማስረጃ በመነሳት ነው። በተረፈ እነ ቶኒ ብሌር ‘የመሪያችን’ የአቶ መለስ ዜናዊ የቅርብ ወዳጅና የተለያዩ የእንግሊዝ መንግስት ድርጅቶች (ዩኬኤይድ፣ ዲኤፍአይዲ) የመሳሰሉት ከገዥው ፓርቲ ጎን ቁመው ሰፊ ሥራ ሲሰሩ የፓርቲ ፖለቲካ ሥራችን ቁልቁል እንደምደፍቅ ሳያስተውሉ ቀርተው አይደለም።

በእርግጥ እንግሊዛዊያን የኢትዮጵያዊያንን የቤት ሥራ ይሰራሉ ተብሎ ባይጠበቅም፤ ኢትዮጵያዊያን የራሳቸውን የቤት ሥራ ሲሰሩ እንግሊዞች እንዲበላሽ ከማድረግ እጃቸውን ባለመሰብሰባቸው ብቻ ሳይሆን፤ ከገዥ ፓርቲ በላይ ሕዝብን ማዕከል አድርገው መንቀሳቀስ እንደነበረባቸው እንግሊዞች ይጠፋቸዋል ተብሎ አይጠበቅም፤ አስተዋሽም የሚያስፈልጋቸው አይመስለኝም። የአዉሮፓ ሕብረት አባልነት ጎረቤት ገብለው የሕዝብን ዉሳኔ የጠየቁ እንግሊዞች የኢትዮጵያን ሕዝቦች ስቃይ ማየት የሚፈልጉበት ምክንያት መልስ አሁንም ከእንግሊዞች ዘንድ ይጠበቃል።

ሱዳን

ሱዳን እኣአ ከ2013 በፊት በነበረው ገጽታዋ ወይም ደቡብ ሱዳን ራሱን የቻለ ነፃ አገር ሳይሆን ከቅኝ አገዛዝ ነፃ የወጣችው እኣአ በ1956 ነው። የሱዳን የቅኝ መንግሥት ሁኔታ ከሌሎች የአፍሪካ አገሮች ቅኝ መንግሥት ጋር ሲስተያይ ትንሽ ለየት ይላል። ይኸውም እንግሊዝ በዋናነት ግብፅን ቅኝ ትገዛለች። ግብፅ ደግሞ በእንግሊዝ የበላይነት ሱዳንን ታስተዳድራለች። በእንግሊዘኛው “Anglo- Egyptian condominium” የሚባለው ዓይነት ማለት ነው። በአጭሩ ድርብ ወይም ለሁለት አገሮች ቅኝ መንግሥት ማለት ነው።

በስተሰሜን በኩል የሚኖረው የሱዳን ሕዝብ ከጥቁር አፍሪካዊነት ይልቅ የአረባዊነት ስሜትና ገጽታ የሚያመዝንበት ሲሆን፤ ልክ ኢትዮጵያ ውስጥ

አበሾች ፖለቲካውን እንደሚዘወሩት ሁሉ በሱዳንም እነዚህ አረባዊ ዝርያ ያላቸው ሰሜናቸው የሱዳንን ፖለቲካ ያሽከረክሩታል ማለት ነው። ሌላኛው የደቡብ ሕዝብ የሰሜናቸውን ባህል፣ ሃይማኖት፣ የአመራር ሁኔታ በመጥላት ለረጅም ዓመታት የተዋጉ ሱዳናዊያን (አብዛኛዎቹ የድንኳና ኑዌር ብሔር አባላት የሆኑ) በቅርቡ ከሱዳን አገዛዝ ነፃ በመወጣት (የገቡበት የእርስ በርስ ግጭት አሳሳቢነቱ እንደተጠበቀ ሆኖ) በአፍሪካ ሌላ ነፃ አገር ለመመስረት የበቁ ናቸው። በስተምዕራብ የሚገኘውና ከኒጀር ጋር የሚዋሰነው ዳርፉር ተብሎ የሚታወቀው አከባቢ ደግሞ አሁን ከሱዳን ማዕከላዊ መንግስት ጋር ከገባበት አጣብቂኝ የተነሳ፤ የወደፊት ዕጣ ፋንታ የራሱ ነፃ መንግስት ወይም ከዋናው ሱዳን ጋር ይቆይ አይቆይ ምን ሊሆን እንደሚችል መገመት ቢከብድም፤ ነፃነትን ይጎናጸፋል ወይም ሰፋ ያለ የዉስጥ አስተዳደር ነፃነት ሊኖረው ይችላልና በትዕግስት መከታተሉ በቂ ነው።

ሱዳን ከኢትዮጵያ ጋር የነበራት ግንኙነት በኢትዮጵያ ሥልጣን እንደያዙ መንግስታት ዓይነት ይለያያል። ወይም ከኢትዮጵያ የሚትፈልገው ወይም የሚገባው የመንግስታትና ጎረቤቷ ግብፅ በምታሳድርበት ተፅዕኖና የግንኙነት ሁኔታ መነሻ በማድረግ ላይ የተመሠረተ ይመስላል። ስለሆነም፤ የኢትዮጵያና የሱዳን የግንኙነታቸው አካሄድ በኢትዮጵያ ፓርቲ ፖለቲካ ላይ ሲያሳድር የነበረው ተፅዕኖ እንደ ኤርትራው የፖለቲካ ተፅዕኖ ሁሉ እንዴዚህ ቀላል ነበር ተብሎ ሊመደም የሚችል አይደለም።

ሱዳን ነፃ አገር ከተባለች ከአንድ አምስት ዓመታት በኋላ በ1960ዎቹ አከባቢ ትግል የጀመረው የደቡብ ሱዳን ነፃ አውጪ ጦር ከኃይሌ ሥላሴ ዘመነ መንግስት ጀምሮ እስከ ሕወሓት/ኢህአዴግ ዘመነ መንግስት ድረስ ደቡብ ምዕራብ ኢትዮጵያን ተገን አድርጎ ሲንቀሳቀስ ነበር። እከአ በ1964/65 የኢትዮጵያው ንጉስ አፄ ኃይሌ ሥላሴ በሱዳን ማዕከላዊ መንግስትና በአማፂው የደቡብ ሱዳን ኃይል መሀከል ዕርቅ እንዳወረደ ቢነገርም፤ የኤርትራ ነፃነት ግንባር በሱዳን ውስጥ ስለምንቀሳቀስ

በኢትዮጵያና በሱዳን መሀከል የበቀል አፀፋ ሥራ መስራትና አንዱ የሌለውን ፖለቲካ ከመፈታተን ባለፈ የተፈጠረ የእርቅ ነገር እንዳልነበር በኋላ ሲታይ የነበረው የፖለቲካ ግንኙነት በግልጽ ያሳይ ነበር። የኤርትራ ነፃ አውጪ ግንባር (ጀብሃ) በኤርትራ ሕዝባዊ የነፃነት ግንባር (ሕዝባዊ ግንባር ኤርትራ) ተሸንፎ ከጠፋ በኋላ አባራሪው ራሱ መሠረቱን ያደረገው በሱዳን ሆኖ ደርግን ተፋልሟል። ይህንኑ ለመበቀል ሲል ደርግ ዶ/ር ኮሎኔል ጆን ጋራንግ ለመሳሰሉ የደቡብ ሱዳን ነፃ አውጪ ጦር አመራር አባላት ከፍተኛ የሆነ ድጋፍ ሲያደርግ ቆይቷል።

ከኃይሌ ሥላሴ መንግስት መውደቅ እና የጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ ሥልጣን ከያዘ በኋላ ከኦጋዴን ብሔራዊ ነፃነት ግንባር/ኦብነግ በስተቀር ለማለት ይቻላል፤ ሱዳን ደርግን ለተቃወሙ ንቅናቄዎች ሁሉ፤ ማለትም የኤርትራ ሕዝብ ነፃነት ግንባር፤ ሕዝባዊ ወያኔ ሓርነት ትግራይ፤ የኢትዮጵያ ሕዝብ አብዮታዊ ፓርቲ፤ መላው ኢትዮጵያ ሶሻሊስት ንቅናቄ፤ የኦሮሞ ነፃነት ግንባር፤ የኢትዮጵያ ዲሞክራቲክ ሕብረት፤ እና ሌሎችም በደርግ መንግስት ላይ ያከረፉ ግለሰቦች ሳይቀሩ በሱዳን ውስጥ ከትንፋሽ መውሰድ እስከትጥቅና ስንቅ ማደራጀት ድረስ እንድንቀሳቀሱ ፈቅዳለች። ያንን እንዲያደርጉ ያስገደዳቸው ደግሞ የኮሚኒስት ሥርአት ከኢትዮጵያ ወደ ሱዳን እንዳይስፋፋ ኃያሉ የአሜሪካ መንግስት በሱዳን ውስጥ ለተጠለሉት ጸረ-ደርግ እንቅስቃሴዎች የሚያደርገውን ድጋፍ በሱዳን በኩል ስላደረገ ነው። በ1967 ደርግ የገጠረ መሬትን፤ በ1968 ደግሞ የከተማ ትርፍ ቤትና ቦታን የወረሰባቸው የፊዉዳል ተወላጆች ደርግን ለመፋለም በኢሕአፓ ሥር ተደራጅተው የታገሉትና ከቀይ ሽብር አምልጠው ወደ አዉሮፓና አሜሪካ የወጡት አብዛኛው ወጣቶችና የተማረው ክፍል የወጣው በሱዳን በኩል ስለነበረ፤ ሱዳን ባለውለታቸው እንደሆነች ይቆጥሩታል። በሌላም በኩል ከደርግ አገዛዝ መውደቅ በኋላ፤ በምዕራብ ኢትዮጵያ በኩል የሚገኘውን ድንበር ከኢትዮጵያ ጋር በሚመቻት ዓይነት ሁኔታ ለመካለል ፍላጎቷን ግምት ውስጥ በማስገባት በሚመስል መልኩ ከሕወሓት መንግስት ጋር የሚኖራትን ግንኙነት በጥንቃቄ ለመያዝ በማሰብ ይመስላል፤ ሱዳን ከኢትዮጵያ መንግስት ጋር

የነበራት ግንኙነት ከማንኛውም ጊዜ የበለጠ የተለሳለሰ ነበር ለማለት ይቻላል። በግልባጭም ሕወሓትም ቢሆን ብዙ የኢትዮጵያ ተቃዋሚ ቡድኖች ሱዳን ዉስጥ ተሰባስበዉ የሚጎላበቱ ከሆነ ሊከተል የሚችለዉን ችግር ከራሱ ልምድ ጀምሮ ስለሚያዉቅና ያ እንደገና እንዳይደገም ስለተጠነቀቀ ሊሆን ይችላል፤ ሱዳንና ኢትዮጵያ አንዱ በሌላው ፖለቲካ ጉዳይ ዉስጥ ጣልቃ የመግባቱና አንዱ በሌላው ላይ ችግር የመፍጠሩ ሁኔታ እጅግ አናሳ ነዉ። በአፍሪካ ሕብረት ስብሰባ ላይ ለመገኘት መጥተዉ የነበሩትን የግብፁን ፕሬዝዳንት አስኒ ሙባረክን ከቦሌ አይሮፕላን ማረፊያ እንደወጡ የግድያ ሙከራ ተቃጥጦባቸዉ በነበረበት ጊዜ፤ የቃጡትም የሱዳን ዜጎች መሆናቸዉ ስለተጠረጠረ፤ ወይም የሱዳንን ምድር ተጠቅመዉ ስላመለጡ፤ በተወሰነ ደረጃም ቢሆን በሱዳንና በኢትዮጵያ መንግስታት መሀከል መቆራቆስ ተከፅሎ የነበረ ቢሆንም “በመስተዋት ቤት የሚኖሩት ድንጋይ አይወራወሩም” ያሉት ይመስላል ወይም ሊያስከትል የሚችለዉን ችግር ተረድተዉ ከግጭት እጃቸዉን ቶሎ ሰብስበዋል። ነገር ግን ትኩረት ሰጥቶ ለተከታተለ ሰዉ አንድ አስገራሚ ነገር አለ። ይኼዉም ሱዳን ለራሷ እየፈረሰች የኖረችና እየፈረሰችም ያለች አገር ሆና ሳለ፤ በኢትዮጵያ ፖለቲካ ዉስጥ እንዴት አድርጋ እራሷን ትይላለች የሚል ሰዉ ቢኖር አይፈረድበትም። ሕወሓት/ኢህአዴግ ከሠልጣን ወርዶ ወደ መቀሌ ከአፈገፈገና ከአዲስ አበባ ቀሪ ክፍል ጋር ደም አፋሳሽ ጦርነት ዉስጥ ሲገቡ፤ ሱዳን የኢትዮጵያን ደካማ ጎን በመገመት በምዕራብ ኢትዮጵያ በኩል በተለይም ጎንደር በሚባል አቅጣጫ ቀላል የማይባል ኪሎ ሜትሮችን ወደ ዉስጥ በመግባት መሬትን ተቆጣጥሯል።

እንግሊዞች በ1902 ከንጉስ ምንሊክ ጋር ተፈራርመው ነበር እየተባለ የሚታማውን የመሬት አለኝታ ለማስመለስ ወይም ከአማራ ክልል የኢትዮጵያን መሬት ቆርሰው ለመውሰድ አስበው እንደሆነ አይታወቅም ወይም ከምን ጋር እንደተያያዘ የታወቀ ነገር ባይኖርም፤ ከኃይሌ ሥላሴ መውደቅ በኋላ ሱዳን የደርግን መንግስት ለሚቃወሙ ኃይሎች ሁሉ ሰፊ ቦታ ሰጥታ እንደነበረ ከላይ ተገልጿል። በተለይ በሰሜን ምዕራብና በደቡብ ምዕራብ ኢትዮጵያ ይንቀሳቀሱ ለነበሩት የደርግ መንግስት

ተቃዋሚ ኃይሎች ቢያንስ መዉጫና መግቢያቸው በሱዳን ምድር በኩል እንደነበርም ገልጫለሁ። በተለይም ሕወሓት/ኢህአዴግ እና አነግ በሱዳን ዉስጥ ጽ/ቤት ከፍተዉ ሲንቀሳቀሱ እንደነበር በኋላ ላይ እየወጡ ያሉ ማስረጃዎች ይገልፃሉ።

ምንም ይሁን ምን በየተራ የተነሱ የሱዳን መንግስታት አምባገነንና ፀረ ዲሞክራሲ ሆነዉ እያለ ተመሳሳይ አቋም የነበራቸዉን የኢትዮጵያ መንግስታት የሚወጉ ኃይሎችን ሱዳን ዉስጥ ማስጠለል ለምን እንዳስፈለገ ተብሎ ለሚነሳ ጥያቄ ወይም ሐሳብ ለጊዜዉ ይህ ነዉ ተብሎ የሚነገር ነገር ባይኖርም፤ መገመት የሚቻለዉ ግን ሱዳኖች ወደፊት በደቡብ ምዕራብና ምዕራብ ኢትዮጵያ ድንበሮች ለሚያነሱት የመሬት የይገባኛል ጥያቄ የራሳቸዉን ልብ አዉቃ መንግስት በኢትዮጵያ ዉስጥ እስከሚያገኙ ወይም እስከሚያስቀምጡ ድረስ ያደረጉት ነገር እንደሆነ መገመት ይቻላል። ከዚህ ባገደመ ደግሞ ሱዳኖች የምስራቁን ሶሻሊስት ርዕዮተ ዓለም መስፋፋትን ለመቆጣጠር ያለ ዕረፍት ሲሰሩ ለነበሩ የውጪ ኃያላን መንግስታት ለእርሻ ሳይሆን ለመረማመጃ መሬታቸዉን እያከራዩ የራሳቸዉን ቢዝነስ መስራታቸዉ እንደሆነ ይገመታል። ለምሳሌም ደርግ የሚወገድበትን ሥልት ሲቀይስ የነበረዉና የአሜሪካ ኮንግራስ ፊት ቀርቦ ምስክርነቱን የሰጠዉ ስፔንሰር የተባለዉ አሜሪካዊን በመጥቀስ አንዳርጋቸዉ አሰግድ (1992: 358) እንደፃፈዉ “... በሌላም በኩል ሱዳን ስለኢትዮጵያ ባላት የፖለቲካና የጦር ሁኔታ ዕውቀት ለዚህ ተግባር ጠቃሚ ሊትሆን ትችላች።” ብሏል። በሌላም በኩል ቤተ እስራኤላዊያንን በሱዳን በኩል አሾልኮ በማስወጣት በኩል ሱዳኖች የግላቸዉን ቆንጆ ቢዝነስ ሰሩ ከማለት ውጭ ወዴትም መጠርጠር አይቻልም። ከቅርብ ዓመታት ወዲህ ደግሞ ሱዳን ነዳጅ አምራች ሀገር ስለሆነች ከቅርብ አንፃር ለኢትዮጵያ አዋጪ በመሆኑ ወደብ አልባዋ ትልቅ ሀገር ኢትዮጵያ በሱዳን ቁጥጥር ሥር ናት። ለማንኛዉም ሱዳኖች ለኢትዮጵያዊያን ጥሩም መጥፎም ጎረቤት ናቸዉ ለማለት ይቻላል። ምክንያቱም፤ የሱዳን መንግስት ዲሞክራሲያዊ ሆኖ አምባገነን የኢትዮጵያ መንግስታትን ለመጣል የዕርዳታ እጃቸዉን ሰነዙሩ ተብሎ

አይታሰብም፤ እንዲያውም ከዚያ በፊት የነበሩትን ትተን ፕሬዝዳንት አልበሽር በሰብአዊ መብት ረገጥና ዳርፉር ውስጥ ለተፈፀመው ጭፍጨፋ በዓለም ሽንገ ፊት የሚፈለግ ሰው ሆኖ እያለ፤ ኢትዮጵያ በግንባር ቀደምትነትና ሌሎች የአፍሪካ ኅብረት አባል አገሮች በመተባበር በወሰዱት አቋም የሱዳን ፕሬዝዳንት እንዲያዝ የወጣውን የዓለም አቀፉን ፍርድ ቤት ትዕዛዝ ለማንም አይጠቅምም በማለት ተቃውሟል፤ ወይም ሥራ ላይ አላዋሉትም። መሪ ማግኘት ያን ያህል ቀላል ባይሆንም ሕዝብን መተካት ግን እንደማይቻልና ከሕዝብ ሰብአዊ መብት መከበርና ከሕግ የበላይነት ይልቅ፤ ለምን እንደሆነ ለመግለፅ ቢያስችግርም፤ የአንድ የሱዳን ፕሬዝዳንት ክብር ከሕዝብ በልጦባቸው ዲሞክራሲያን ነን የሚሉት የኢትዮጵያ ባለሥልጣኖች አልበሽርን ከአለም አቀፉ ፍርድ ቤት ተጠያቂነት መታደጋቸው አስገራሚ ነው። አልበሽርን ለመታደጋቸው ምክንያት ነው ቢባል እንኳን እነሱም በሚፈጽሙት ወንጀል ነገ ተጠያቂ ሊሆኑ እንደሚችሉ በመስጋት ብቻ ይሆናል።

ስለሱዳን ውለታ አጭርና ግልፅ ቃል የሰጡት ሁለት የሕወሓት አመራር አባላት፤ አቶ መለስ ዜናዊና አቶ ብርሀነ ገብረክርስቶስ ስለሱዳን ውለታ ከአፍቃረ ሕወሓቱ አሜሪካዊ ሄንዝ (2007: 190) እና (2007:265) ጋር ሲነጋገሩ እንደመሰከሩት “*The Beshir government has not restricted us in any way.*” ብሎ አቶ መለስ ሲመልስ፤ ብርሀነ ገብረክርስቶስ ደግሞ “*All our supplies and support come through Sudan.*” ብሏል።

በተረፈ፤ ኢትዮጵያና ሱዳን ረጅም የየብስ የተፈጥሮ ድንበርና አባይን ጨምሮ ከኢትዮጵያ ከፍተኛ ቦታዎች የሚፈስሱ ወንዞች ያስተሳስሯቸዋል። ይህንኑ ትስስር ከፍ ለማድረግም ኢትዮጵያ ከሕዝቧ ሳይተርፍ ለሱዳን መንግስት የኤሌክትሪክ ኃይል ለመሸጥ ስምምነት ከማድረጋቸውም በላይ ቀደም ብሎ ደግሞ የሱዳን ነዳጅን በቧንቧ ወደ ኢትዮጵያ ለማስገባት ስምምነት መደረጉ ይታወቃል። ሌሎች ጉዳዮች ጥናት የሚፈልጉ ቢሆንም፤ ሱዳን ከአሜሪካም ሆነ ከእንግሊዝ ባልተናነሰ ሁኔታ የኢትዮጵያን ፓርቲ ፖለቲካ ለመጠምዘዝ ግልፅና ድብቅ ሚና

ስትጤውት እንደነበረችና በቀጣይነትም ሊትጤውት እንደሚችል፤ ከግብፅና ወዳጆቿ በሚደረግበት ጫና ምክንያት በቤኒሻንጉል ጉሙዝ ክልል መተከል ዞን ከሱዳን ቅርብ ርቀት ላይ በአባይ ላይ በሚገነባው የኃይል ማመንጫ ግድብ ላይ ተፅዕኖ ከማሳደር እንደማትታቀብ ግንዛቤ ሊወሰድበት የሚገባ ጉዳይ ነው።

ሱማሊያ

ገና የሁለተኛ ደረጃ ተማሪ ሳለን ሱማሊያ ሰሜናዊ ግዛቷ ሐርጌሳን ዋና ከተማዋ አድርጎ ብርቱኽ ሱማሊያን ይባል እንደነበረና ደቡባዊዋ ደግሞ ሞቃዲሾን ዋና ከተማዋ አድርጎ የኢጣሊያ ሱማሊያን ተብሎ ለሁለት ተከፍለዋል ይታወቁ እንደነበር አስታውሳለሁ። ለማንኛውም ሱማሊያ እክል ጁላይ 1፣ 1960 ፖለቲካዊ ነፃነቷን የተቀዳጀች እንደሆነች ይታወቃል።

ቅኝ አገዛዝ ለማንም የአፍሪካ አገር ያልበጀውን ያህል ሳይሆን ሱማሊያንዋን ደግሞ እጅጉን በድሎዋቸዋል። ቅኝ ገዢዎች ሱማሊያዋን በአራት ቦታ (በራሱ በሱማሊያ፣ በኢትዮጵያ፣ በኬንያ፣ በጂቡቲ) እንዲከፋፈሉ ከማድረጉም በላይ በቅርቡ ዕውን መሆኑ ጨርሶ ሊታመን የማይቻል፤ ነገር ግን በቅኝ ገዢዎች ተቀብሮ እየቆየ ጊዜን ጠብቆ የሚፈነዳ ‘ታላቋ ሱማሊያ’ን የመገንባት ሕልምን በሱማሊያዋን አእምሮ ውስጥ በመጨረስ እንደገናም ሱማሊያዋን ከጎረቤት አገሮች ጋር በተለይም ከኢትዮጵያ ጋር ግልፅ እና ድብቅ ጦርነት እያካሄደች እንዲትኖር አድርገዋታል።

የኢትዮጵያ ሱማሊዎች ድንበር አልፈው ከብት ያግዳሉ፣ አደን ያድናሉ፣ የተለያዩ ሀብቶችን ይሰበስባሉ በማለት አስቀድመው ከወቅቱ የኢትዮጵያ መንግስት ጋር እሰጥ አገባ ውስጥ የገቡት የሱማሊያ መንግስት መሪዎች ሳይሆኑ የእንግሊዝ ቅኝ ጌቶች ነበሩ። እነዚያ ቅኝ ገዢ ጌቶች ተገድደው ከሱማሊያ ሲወጡ የሱማሊያ መንግስትና የኢትዮጵያ መንግስታት

እየተጋጩ እንዲኖሩ ለማድረግ የግዛት አለኝታንና ታላቋ ሱማሊያ የሚባለውን የነገር ፖለቲካ ትተው ሄደዋል።

በነዚህ በቀላሉ ሊጨበጡ በማይችሉ ጉዳዮች የተነሳ ሱማሌዎች በመከፋፈላቸው እነሱም በጎረቤት አገሮች ፖለቲካ ውስጥ ጣልቃ እንዲገቡ ብቻ ሳይሆን፤ የሌሎች አገሮች መንግስታትም በሱማሊያ ፖለቲካ ጉዳይ ውስጥ ጣልቃ እንዲገቡ፤ ሱማሊያ መንግስት ይኑራት አይኑራት የሚለውን እስከሚወሰን ድረስ እንዲሄዱ ጋብዞአቸዋል። በተለመደው አባባል በተለይ እንግሊዝ ጊዜ ጠብቆ የሚፈነዳ በንብ በሱማሊያዊያንና ጎረቤት አገሮች መሀከል ቀብራ እንደነበርና በአፍሪካ ቀንድ የሱማሊያና የሌሎች የፖለቲካ ሁኔታ መረጋጋትን ማጣት ለመላው የአፍሪካ ቀንድ ፖለቲካ እንደማይበጅ መገንዘብ ብዙም ምርምር የሚያስፈልገው አይሆንም።

ሱማሊያ ከኢትዮጵያ ጋር ሰፊ የየብስ ድንበር ትጋራለች። አብዛኛው የሱማሊያ ምድር በረሃማ ስለሆነ፤ ወደ ኢትዮጵያ የተቆረጡ ሱማሌዎችንም ፊለጋ ሆነ እግረ መንገዳቸውንም የበረሃማ መሬታቸው ማካካሻ የሚሆን መሬት ከኢትዮጵያ ድንበር ቢያገኙ ደስታውን አይችሉትም። ይህንን ዕውን ለማድረግም አገሮች ከቅኝ አገዛዝ ነፃ ሲወጡ በነበሩበት ድንበር እንዲወሰኑ የሚለውን የአፍሪካ አንድነት ድርጅትን ሕገ ደንብ ወደ ጎን እየተው፤ ከሕጋዊነት የበለጠ በሕገ ወጥ መንገድ ለማስፈጸም ሰፊ ሙከራ አድርገዋል። አንዱም በአፍሪካ አንድነት ድርጅት ዕዉቅና የተከለከለውን የመሬት አለኝታ ጥያቄ በማቅረብ ነው። ሌላው የሱማሊያ መንግስት የራሱን የመሬት ጥያቄ ድብቅ ፍላጎት ለማሳካት ሲባል በኦሮሞ ስም የሚጠሩ እንደኦሮሞ አቦ፣ የምዕራብ ሱማሊያ ነፃነት ግንባር የመሳሰሉትን የፖለቲካ ድርጅቶች አደራጅተው ወደ ኢትዮጵያ ድንበር በማሰረግና ቀጥሎም በመደበኛ ወታደር ወረራ በመፈጸም ጦርነት እንዲቀሰቀስ አድርገዋል። “... ለመገንባት ለሚያልሟት ታላቋ ሱማሊያ በሚሊዮናት የሚቆጠረውን የኦሮሞ ሕዝብ እንደ ጥሬ ዕቃ ይታያቸው ነበር።” ይላል የኦሮሞ ጉዳይ መጽሐፍ ጸሐፊ

ሰለሞን ስዩም። እሱም ሳይሳካላቸው ሲቀር የኢትዮጵያን ኃይል ለማዳከም ካደረገባቸው ስሜት ተነስተው በሰሜን ኢትዮጵያ በኩል ዞረው የራሱን ነፃ ግዛት ለመመስረት ለሚዋጋው ሻዕቢያ እና፤ ወደ መጨረሻ ላይ ደግሞ የደርግ መንግስትን ለመጣል ለታገለው ሕወሓት የተለያዩ ድጋፎችን ሰጥተዋል። ይህም ስለመሆኑ የሕወሓት መሪ አቶ መለስ ዜናዊ ለፖል ቢ ሄንዝ (2007፡ 190) እንዳረጋገጠው “*The Somalis gave us passports, and most of us travel as Somalis.*” ብሏል። የነዚህ ድርጊቶች ድምር ውጤት ሲገመገም፤ በኢትዮጵያ ፓርቲ ፖለቲካ ውስጥ ብቻ ሳይሆን በኢትዮጵያ ሕልውና ላይ የሱማሊያ መንግስት ሲያሳርፍ የነበረው ተፅዕኖ እንዲህ ቀላል እንዳልነበር ያመለክታል። ይህንኑ ለመበቀል አስበው ሊሆን ይችላል የኮሎኔል መንግስቱ ኃይለማርያም መንግስት ጦርና ሰላይ ልኮ የሱማሊያን መንግስት አሽመደመደ፤ ከዚያን ወዲህ የኢትዮጵያን በትረ መንግስት ሥልጣን የተረከቡትና ከሱማሊያ አስፈላጊውን ድጋፍ ሲያገኙ የነበሩ ሕወሓቶች ደግሞ የሱማሌዎችን ውለታ ወደ ጎን ገፍተዋል፤ ኢትዮጵያን የሚፈታተኑ አሸባሪዎች ሱማሊያን መረማመጃ በማድረግ በምስራቅ የአገሪቱ ክፍል እየገቡ ለመንግስቱ ያሰጋሉ በሚል ውንጀላ ጦርነት ስለከፈተባቸው፤ ሱማሌዎች እስከዛሬም በማዕከል ብቻ የተወሰነ ደካማ መንግስት እንዲኖራቸው ተደርገው ቀርተዋል። ይህም ብቻም አይደለም ሱማሌዎች ራሳቸው በጎሳ እየተቧደኑ እንዲዋጉ ተደርገዋል። በዚሁ የእርስ በርስ ውጊያ አቅሙን ያለው ሱማሌ ሲሰደድ በኢትዮጵያም በብዛት እንደሚገኙ ይታወቃል። አልሸባብ ሊያመጣ የሚችለውን ወረራና አሸባሪነትን ከሩቁ ለመከላከል ሲባል የሕወሓት ጦር ሱማሊያ ድረስ ገብቶ ተዋግቷል። በጣም አሳዛኝ ነገር ከርስ በርሱ ጦርነት ሽሽት የሱማሌ ዜጎች ወደ ጎረቤት አገሮች በሚሰደዱበት ጊዜ የሱማሊያ ቋሚ ንብረቶች ሳይቀሩ ወደ ጎረቤት አገሮች ተወስደው በሳንቲም ደረጃ ዝቅ ተደርገው ሲሸጡ፤ ከመንግስት አመራር ባልተደበቀ ሁኔታ ኢትዮጵያውያን ባለሀብቶችም ከሱማሊያ መንግስት መንኮታኮት አትርፈዋል። ሲወል ሲያድር የሱማሊያና የኢትዮጵያ ፖለቲካ የቱ ጋ እና እንዴት ተመልሶ አንሰራርቶ ምን ሊሆን እንደሚችል ጊዜው ሲደርስ ከማየት በስተቀር ነገ እንዲህ ይሆናል ብሎ መተንበይ

ያስቸግራል። በተለይም የኢትዮጵያ ሱማሌዎችን ነፃ ለማወጣት በአጋዴን ብሔራዊ ነፃነት ግንባር/አብነግ ሥር ተደራጅቶ የሚንቀሳቀሰው የፖለቲካ ቡድን ጥያቄ ግምት ውስጥ ገብቶ መታየት ያለበት ጉዳይ ነው። ከ2008 ጀምሮ በኢትዮጵያ ውስጥ በተከሰተው የለውጥ ፍላጎት እንቅስቃሴ የተነሳ፤ በተለይም ከ2010 ጀምሮ በኢህአዴግ ውስጥ በተከሰተው የሥርዓት ሳይሆን የወንበር ወይም የኢህአዴግ የሥልጣን ሽግግን ተከትሎ አብነግም ወደ ኢትዮጵያ ሱማሌ ክልሉ ተመልሰዋል። ሆኖም ግን በአብነግ ውስጥ ራሱ ከፊሉ ወደ ኢህአዴግ ወንበር ተረካቢው ብልፅግና ፓርቲ ሲጠጉ ከፊሎቹ ደግሞ ራስን በራስ የማስተዳደር ጥያቄአቸው አጥጋቢ መልስ ያላገኘ በሚመስል መልኩ ከፌዴራሉ ማዕከላዊ መንግስት ጋር ያላቸው ግንኙነት የተፈለገውን ያህል የተለሳለሰ አላደረጉም። ሊከተል የሚችለውን ነገር ጊዜ ከመጠበቅ በስተቀር ይህ ጽሑፍ እስከ ተዘጋጀበት ጊዜ ድረስ የሶማሊያ የፖለቲካ ሁኔታ እየተናጠ ይገኛል። መናጡ በራሱ የማያበቃና ለኢትዮጵያ የፓርቲ ፖለቲካ ግንባታ ላይ የራሱን አሉታዊ ተፅዕኖ ማሳረፍ እንደሚችልም ይታመናል።

ሱማሊያን በተመለከተ የዚህ መጽሐፍ የመጀመሪያ ዕትም በዚህ ዓይነት ሁኔታ ከተጠቃለለ በኋላ፤ በ2016 ዓም ደግሞ በአዲስ ክስተት ኢትዮጵያና ሱማሊያን የሚያወዛግ ክስተት ተከስቷል። ይኼውም በደካማና ስግብግብ የሕወሓት/ኢህአዴግ መሪዎች ወደ ባህር መዉጫ በር ያጣው የኢትዮጵያ ሕዝብ፤ ይህንን የባህር በር ያግኝ ዘንድ የወቅቱ የኢትዮጵያ መንግስት ገዥ የሱማሊያ ፌዴራል መንግስት አካል ከሆነች ሱማሊያንድ ጋር የመግባቢያ ስምምነት ተፈራረመ። ይህ የመግባቢያ ስምምነት ቀድሞም ቢሆን ጥንቃቄ የሚፈልገውን የኢትዮጵያና የሱማሊያን ግንኙነት አደፈረሰ። ምንም እንኳን የእሳቅ ጎሳ የሚበዛበት የሱማሊያንድ ክልል ሕዝብ ከቀድሞው የሱማሊያ አምባገነናዊ መሪ በደረሰበት ግፍ የተነሳ ለብቻው አፈንግጦ መኖር ከጀመረ ከሰላሳ ዓመታት በላይ ያስቆጠረ ቢሆንም፤ ከላይ እስከ ተጠቀሰ ጊዜ ድረስ ዓለም አቀፍ ዕውቅና አላገኘም። ምንም እንኳን ለኢትዮጵያዊያን የባህር በር የሚያስፈልግ ቢሆንም እሱን ለማግኘት የተከደበት መንገድ ከሱማሌ ጎረቤት ሕዝብም

ሆነ ከዓለምአቀፍ ሕብረተሰብ ጋር የሚያጋጭ ሆኖ ተገኝቷል። እዚያ ዋና ሱማሊያ ዉስጥም ሆነ እዚህ ኢትዮጵያ የኢትዮጵያ ሱማሌ ዉስጥ እሳት ስላለ፤ የሚፈጠረዉ ነገር ሁሉ በጊዜ መፍትሼ ካልተበጀለት፤ ፖለቲካዉንም ሆነ የፓርቲ ፖለቲካችንን መጉዳቱ አይቀርም።

በኢትዮጵያ የኤርትራ ፖለቲካ ተፅዕኖ

የፓርቲ ፖለቲካ በኢትዮጵያ መሠረት መጣል የጀመረዉ በአፄ ኃይለ ሥላሴ ዘመነ መንግስት መሆኑን ከላይ መግለፄ ይታወሳል። በዚያን ጊዜ ደግሞ ኤርትራም የኢትዮጵያ አካል ስለነበረች የዚህን የወቅቱ ጠቅላይ ግዛት የዛሬዉን ልዑላዊ አገር በዚህ ምዕራፍ ዉስጥ ማንሳት አስፈላጊ መሆኑን ተረድቻለሁ። ይህ ብቻም አይደለም ከጣሊያን ወረራ ጋር የኤርትራዊያን ለአዉሮፓ የፓርቲ ፖለቲካ ተጋላጭነትንና በኋላቀር የኢትዮጵያ ፊዉዳል ፖለቲካ ላይ አሳድረዉ የነበረዉን ምንነቱ ያልተለየ ተፅዕኖ ጉዳይ በጥቂቱ ነካክቻለሁ። ዛሬም ድረስ የኤርትራ ግዛት ከኢትዮጵያ መገንጠል ነበረበት ወይም አልነበረበትም ጉዳይ ሲነሳ አንድም በመቃወም ወይም በመደገፍ በደም ፍላት የሚናገሩ ሰዎች ይኖራሉ። በተለይም የአሃዳዊነት አቀንቃኝ ኢትዮጵያዊያን የቁጣቸዉ ምንጭ የታሪክ ከሆነ የታሪክ ሰዎች መርምረዉ እቅጩን እስኪነግሩን፤ ወይም ችግራቸዉ የባህር በር ከሆነ ደግሞ ሰጥቶ መቀበል (win/win) የተባለዉን ሥልጡን የፖለቲካ ዲፕሎማሲ የሚያዉቁ ዜጎች ሚናቸዉን እንዲጨወቱ ማስቻል ይገባል እንጂ ተቆርጦ ለተገነጠለ ኢርትራ ደርሶ ቁጡ መሆን ብዙም የሚፈይደዉ ነገር አይኖርም። ማለትም ኤርትራ ነፃ አገር ለመሆኗ በወቅቱ ኢትዮጵያን ያስተዳድር የነበረዉ መንግስት አምኖ የተቀበለና ዓለም የተስማማበት ስለሆነ፤ ለመቀልበስ የሚደረገዉ ምቹት አጸፋዉ ደግ እንደማይሆንና ኢትዮጵያዊያንና ኤርትራዊያን ሕዝቦችን የጋራ ተጠቃሚ የሚያደርግ የጋራ ፖለቲካ ከማሰብ ጎን ለጎን፤ አስቀድሞ ግን የኢትዮጵያን ፖለቲካ ዲሞክራሲያዊ ማድረግ ለአፍታ የሚዘነጋ አይሆንም።

አሁን ለያዝኩት የፓርቲ ፖለቲካ አርእስተ ጉዳይ የኢትዮጵያ የፖለቲካ አዋጅ ሁኔታ ሲነሳ የኤርትራ ፖለቲካ ያሳርፍ የነበረው ተፅዕኖ ቀላል ስላልነበረ ዝም ብሎ ማለፍ አይቻልም ከሚል ስሜት የተነሳ ነው ይህች ክፍል የታከለችበት። ከተለያዩ የታሪክ ድርሰቶች ለማወቅ እንደሚቻለው ቀደምት ስሟ ምድረ ባህሪ የሆነው ኤርትራ፤ ጥር 1/1890 የወቅቱ የኢጣሊያ ጠቅላይ ሚኒስትር ፍራንጅስኮ ክርሲፒ በአፍሪካ ቀንድ የቅኝ ግዛት ይዞታን በማግኘቱ የወጣለት ስም እንደሆነ የታሪክ ባለሙያዎች ያስጨብጣሉ። ዛሬ ኤርትራ የኢጣሊያው ጠቅላይ ሚኒስትር ፍራንጅስኮ ክርሲፒ ያወጣለትን ስም እንኳን መቀየር ሳያስፈልጋት ራሷን የቻለች ልዑላዊት የኢትዮጵያ ጎረቤት አገር ቢትሆንም የፖለቲካ ማይም ካልሆነ በስተቀር ዛሬም ድረስ በኤርትራ የሚኖረው የፖለቲካ ትኩሳት በአንድም ወይም በሌላ የኢትዮጵያን የፖለቲካ የደም ሥር ሳይነዝር የሚያልፍ አይሆንም። ስለዚህ የኢትዮጵያን የፖለቲካ አጀንዳ ማንሳቱ ካልቀረ፤ በኢትዮጵያ የፖለቲካ አጀንዳ ላይ ተፅዕኖ ማሳረፍ የሚችሉ የጎረቤት አገር የኤርትራ የፖለቲካ እንቅስቃሴ የፈጠረው ተፅዕኖ ምን እንደሚመስል አስታኮ መፈተሹ ተገቢ ሆኖ አግኝቻለሁ። ባህሩ ዘዉዴ (2007፡ 229) “በኤርትራ እስከ አብዮቱ ፍንዳታ ድረስ ለአስራ ሦስት ዓመታት ያህል የጸናው እንቅስቃሴ በራሱ ብቻ ሳይሆን ባጠቃላይ በኢትዮጵያ በነበረው የፀረ ሥርዓቱ ተቃውሞ ላይ ባሳደረው ተፅዕኖ ለሥርዓቱ መገርሰስ ዐቢይ አስተዋጽኦ አድርጓል” በማለት የኤርትራ ፖለቲካ ጉዳይ ቀላል ግምት መሰጠት እንደሌለበት ያስምሩበታል። በዚያ ብቻም ሳይወሰን ዛሬም ቢሆን በድንበር ጉዳይ፣ በንግድ፣ በሕዝብ ለሕዝብ ግንኙነት፣ በስደተኛ ዝግግር፣ አንዱ የሌላ ተቃዋሚን በማስተናገድ፣ ወዘተ የኤርትራና የኢትዮጵያ ሕዝቦች ግንኙነት የተጠላለፈ ስለሆነ፤ እንዲህ በቀላሉ የሚተዉ አይሆንም። በኢትዮጵያ የትግል እንቅስቃሴ ታሪክ ውስጥ አይረሴ የሆነው የ60ዎቹ ጉዳይ በሚወሰን ጊዜ የኤርትራዊያን የትግል ልምድ ወደ 50ዎቹ መጀመሪያ ላይ በተለይም ወደ ፌዴሬሽኑ መፍረስ የሚወስደን ስለሆነ፤ ቀሪዎቹ ኢትዮጵያዊያን ከንጉስ አምልኮት ሳይላቀቁ (ለነገሩ ዛሬም ያልተላቀቁ መኖራቸው ሳይዘነጋ) ኤርትራዊያን የነፃነት ትግላቸውን ዘር ዘርተዋል። እነዚያው የኤርትራ ኤሊቶች በ1960ዎቹ

መጨረሻ ደግሞ የሕዝባዊ ወያኔ ሓርነት ትግራይ ታጋዮችን በራሳቸው አምሳል ሰርተዋቸዋል። ስለሆነም፤ የኤርትራን ግዛት በኢትዮጵያ ፖለቲካ ላይ ሊያሳድሩ የቻሉትንና የሚችሉትን ሚና አሳንሰው ማየት አይመከርም።

ይህንን ጉዳይ በማነሳበት ጊዜ አንድ ጥንቃቄ እንዲወሰድልኝ የምፈልገው ግን ዓላማዬ የኤርትራንም ሆነ የኢትዮጵያን ቀደምት የአከባቢ ሁኔታ ታሪክ ለመመርመር አይደለም። ለዚህ ተገቢ የሆኑ የታሪክ ባለሙያዎች ይኖራሉ ብዬ አስባለሁ። እኔ በፖለቲካ ትግል ውስጥ የትኛው አጀንዳ ከየትኛው አጀንዳ ጋር ይዛመዳል ብሎ ማንሳትና ግንዛቤን ፈጥሮ ለፓርቲ ፖለቲካ በኢትዮጵያ ሰፊ አጀንዳ አያያዝ እንዲያመች ካደረግኝ ፍላጎት የመነጨ ነው። ለምሳሌ፤ የአባማ ኢትዮጵያን መጎበኘት አሜሪካ ካላት የኃይል የበላይነት የተነሳ አጠቃላይ የኢትዮጵያ ፖለቲካ ላይ አሉታዊም ሆነ አዎንታዊ አንደምታ ይኖሯል ብለን እንገምታለን እንበል። የጫናው ክብደት እኩል ባይሆንም፤ እንደዚሁም ኤርትራዊያን በኢትዮጵያዊያን የፓርቲ ፖለቲካ ውስጥ የተጨመቱትን ሚና ለማሳየት፤ በተለይም ኢትዮጵያዊያን በምን ምክንያት የራሳቸውን የበሰለ የፓርቲ ፖለቲካ ሥራ መስራት እንዳልቻሉ ለመዳሰስና ለመፍትሔ አቅጣጫ ሲባል የኤርትራን ጉዳይ ማወሳት አስፈላጊ ይሆናል። ካልሆነማ በአንድ ሉዑላዊ አገር የውስጥ ጉዳይ ላይ ገብቶ ማድረግ የሌለብንን ለማድረግ አይደለም። አዋጪ የፖለቲካ ስልትም አይሆንም። በሌላም በኩል ዛሬ የኤርትራ ፖለቲከኞች እንደሚያወሩት ኤርትራ ውስጥ የፓርቲ ፖለቲካ የላቀ ደረጃ ላይ ደርሷልም ለማለትም አይደለም። ምክንያቱም፤ የኤርትራ ፖለቲካ ልክ እንደሌሎች የአፍሪካ መንግስታት የፖለቲካ አመራር ከቅንጣት የፓርቲ ፖለቲካ ወይም ካንድ ሰው ፈላጭ ቆራጭ አገዛዝ ሲጠቃለልም ከተለመደው ፊደላዊ መከፈስ ያመለጠ አይደለምና ነው።

በግርድፉም ቢሆን የታሪክ ሰነዶችን ስንመለከት ኤርትራ ለስድሳ ዓመታት ይህል የጣሊያን ቅኝ ግዛት እንደነበረች ከላይ ገልጼለሁ። ዓለምሰገድ ቦጋል አዳል የኤርትራው እንቅስቃሴ በሚለው መፅሐፍ ገጽ 14

ላይ እንደፃፈው “ኢጣሊያዊያው አባ ጁሰፔ ሣፔቶ የተባለው የሚሲዮን ቄስ በህዳር ወር 1860 ዓ.ም በአሰብ የባህር ዳርቻ በዘመኑ ከነበረው የአከባቢው ሱልጣን መሬት በስምንት ሺህ አንድ መቶ ብር ገዝቶ ወዲያውኑ ለጣሊያን የንግድ መርከብ ኩባንያ አዛውረው።” ብሏል። በዚህ የጣሊያን ሞኖክሶ ሰላይ አማካይነት ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ጣሊያን እግሩን በሰሜን ምስራቅ አፍሪካ ተክሎ ኤርትራ የሚትባል ቅኝ ግዛት ያዘ ማለት ነው። የኢትዮጵያ ፖለቲከኞች የሆነውን እንዳልሆነ የሚያስቡ ካልሆነ በስተቀር የጣሊያን ቅኝ አገዛዝ ሲያንስ በኤርትራ የኢትዮጵያ አካል ውስጥ ሲበዛ ደግሞ ትልቋ ኢትዮጵያ ውስጥ እግሩን የተከለው በሚስዮናዊ ቄስ ጁሰፔ ሣፔቶ አሳሽነት ነው ማለት ይቻላል። ከዚያ በፊት ግን አፄ ዮሐንስ ከደርቡሾች ጋር በነበረው ጦርነት የሰው ኃይሉ በመመናመኑ አጋጣሚውን የተጠቀመ የመሰለው የጣሊያን ጦር እስከ ትግሬ ግዛት ድረስ ዘልቆ ገብቶ እንደነበር ይታወቃል።

የኢትዮጵያ ገዥዎችና የኤርትራ ተወላጆች የቅራኔ ምንጭ የተለያዩ ነበር የሚሉ የተለያዩ ወገኖች ቢኖሩም፤ በዉጫሌ ዉል ምክንያት የኤርትራ ፖለቲከኞች በኢትዮጵያ ማዕከላዊ ግዛት ላይ፤ በተለይም በምኒልክ አስተዳደር ላይ ቂም እንዴ ቋጠሩ ይነገራል። ምክንያት፤ በአድዋ ጦርነት ምክንያት የዉጫሌ ዉል የፈረሰ ቢሆንም፤ አፄ ምኒልክ አሰብ እና ምፅዋ ድረስ ተጉዘው እንደመዋጋት “መረብ ምላሽ” የሚባለውን ስምምነት ተፈራረመ? ለሚለው ጥያቄ እራሳቸው የሰጡት መልስ በጣም አጭርና ግልፅ ነበር። “ኤርትራ አገሩ ስላልሆነች” ግድ አልሰጠውም የሚል ነበር። የምኒልክ ወገን የሆነው ግን በሰው ኃይል መቀነስ፣ የቀለብ ማነስ፣ የህዳር በሽታ መባባስ፣ ወዘተ የሚባሉ ሰበቦችን ቢደረድሩም ሰበቦቹ በኤርትራዊያን ፖለቲከኞች ዘንድ ከሰበብነት አልፎ ተቀባይነትን አላገኙም። ምንም ይሁን ምን ምን ሊከን መውንጀል የሚፈልጉ ኃይሎች ወደኋላ ተመልሰው በጣሊያን የተያዙ ጠረፋማ የኤርትራ አከባቢዎችን በተለይም ስለኤርትራ በአጠቃላይ መገንዘብ የነበረባቸው ነገር ቢኖር፤ ከምንሊክ ቀደም ብሎም ኢጣሊያዊው ሰላይ ሞኖክሶ አሰብ አከባቢ የሚገኘውን መሬት ገዝቶ ለጣሊያን ድርጅት ማስተላለፉ፣ እኣአ ከ1885

ጀምሮ ጣሊያኖች አሰብ ላይ ባንዲራቸውን መትከላቸውና አከባቢውን ራሱን ኤርትራ ብለው እስከመሰየም መድረሳቸው፤ በተለይም ራስ አሉላ አባነጋ ዉጊያ ሊያደርጉ ሲሉ አፄ ዮሐንስ ደግሞ ትኩረት እንደነፈጉት እየታወቀ፤ የኤርትራን በጣሊያን መያዝ ከምንሊክ የዉጫሌ ዉል ስምምነት መፍረስና መረብ ምላሽ ፊርማ ጋር ብቻ አያይዞ መውቀሱ ሚዛናዊነት ይጎድለዋል። ሰበብም ተደረደረ፤ ምክንያትም ቀረበ ጣሊያን ከመረብ ምላሽ ወደ ስድሳ ዓመት ገዝቶ በ1941 በቃል ኪዳን አገሮች ኃይል ተገፍትሮ ከኢትዮጵያ ቢወጣም፤ በሌላም በኩል በቦታው ተተክቶ ኤርትራን በሞግዚትነት ያስተዳደረው የእንግሊዝ ወታደራዊ አስተዳደር በመሆኑ፤ በኢትዮጵያ ፖለቲካ ተፅዕኖ ማሳረፍ የሚችል አውሮፓዊ የፖለቲካ ድባብ በኤርትራ ሰፍኗል ማለት ይቻላል። በዚህ አስተዳደር ሥርም ምስኪኗ ኤርትራ ለአስር ዓመታት ያህል በእንግሊዞች ሥር ከተገዛች በኋላ «... የእንግሊዝ ወታደራዊ አስተዳደር [በቃል ኪዳን ኃይሎቹ] አዋጅ ቁጥር 136/1952 ሥልጣን አስረክቦ፤ ከመስከረም 11 ቀን 1952 ጀምሮ ኤርትራ በፌዴሬሽን ከኢትዮጵያ ጋር ተቀላቀለች።” ይላል ዓለምሰገድ ቦጋለ አዳል። ስለሆነም የኤርትራ ጉዳይ መታየትም ካለበት አውሮፓዊያን በተለይም እንግሊዞች ከሚቀብሩትና እየቆየ ከሚፈነዳው የፖለቲካ ፈንጂ ጋር ነው እንጂ በምንሊክ ላይ ብቻ እንደማይሆን ግንዛቤ መፍጠሩ አስፈላጊ ይሆናል።

ለአሃዳዊት አስተዳደር ኢትዮጵያና ለኤርትራ ፖለቲካ ግንኙነት መበላሸት፤ በሌላ አቅጣጫ መታየት ካስፈለገም የፌዴሬሽኑ ሕልውና ብዙም ሳይረጋጋ የንጉሱ እንደራሴ የነበረው ቢትወደድ አንዳርጋቸው መሳይ የፌዴሬሽኑን ተፈላጊነትን በማመሳቀሉ የተወሰኑቱ ኤርትራዊያን ብዙም ሳይቆዩ ወደ በረሃ ማቅናተታቸው አብሮ መፈተሽ ያለበት ነው። በዓለም አቀፍ ሽምጋሮች ፊት ስምምነት የተደረገበት የፌዴሬሽኑ ምክር ቤት ባለመስራቱ ሽሽትና ስደትን እንዲመርጡ የተገደዱት የኤርትራ ዜጎች ፌዴሬሽኑ ፈርሶ ብዙም ሳይቆዩ አንድ የፖለቲካ ማህበር በ1953 ላይ ኢ.ፕ.ኤል.ኤፍ «የኤርትራ ነፃ አዉጪ ግንባር» የሚባለውን መሠረቱ።

የኤርትራ ነፃ አዉጪ ግንባር መመስረት በተወሰነ ደረጃም ቢሆን መስመር የያዘ የፖለቲካ ትግል ለማካሄድ ያግዛል ተብሎ የታሰበ ቢሆንም፤ ነገር ግን በቆላና በደጋ፤ በእስልምናና ክርስቲያን፤ በሐማሴንና በሌላ ብሔረሰቦች፤ ከፍ ብሎም በጀባሃና በሻዕቢያ መካከል የመከፋፈል ፖለቲካ በሽታ እየተፈጠረ ከአስከተለዉ ግጭት የተነሳ ለነፃነት የተቋቋመዉን ድርጅት ብዙም ሊያንቀሳቅስ አልቻለም። እነዚህ ተጠቃሽ ክፍፍሎች ቢኖሩም በማናቸዉም ሁኔታ የሐሳብ ልዩነት መኖሩ የሚጠበቅ ቢሆንም ኢፕሌልኤፍን ያቋቋሙ ሰዎች የኤርትራ ጥያቄ ከቅኝ ግዛት ለመላቀቅ የሚደረግ ትግል ጉዳይ ስለመሆኑ አንዳችም ጊዜ ነፋስ ሳይገባበት ለ1983ቱ ነፃነት አብቅቷቸዋል። በነሱ አቋም ላይ ነፋስ አለመግባቱ ብቻ ሳይሆን የኋላ የኋላ ላይ ኢትዮጵያ ዉስጥ ወይም ኢትዮጵያን አስመልክቶ በዉጪም ሆነ በአገር ዉስጥ በተቋቋሙት የፖለቲካ ድርጅቶች ላይ የየኤርትራዊያኑ የፖለቲካ ድርጅቶች ዕርዳታና ምርቃት በመሻታቸዉ፤ የኤርትራን የኢትዮጵያ ቅኝ ግዛትነት ጥያቄን ከመርህ አንፃር እንዲቀበሉ ከፍተኛ ጫና አድርጉባቸዉ እንደነበረ፤ የኢሕአፓና የሕወሓትን መሠረተ ታሪክ መለስ ብሎ የመረመረም ይህንኑ ሊገነዘብ ይችላል። ስለሆነም፤ የኢትዮጵያን የፓርቲ ፖለቲካ ጉዳይ ለመናገር ወይም ለመፃፍ ሲያስፈልግ የግድ የኤርትራን የፖለቲካ ድርጅቶች እንቅስቃሴ፤ ሲሰፋም ደግሞ የኤርትራን ዜጎች የፖለቲካ ተሳትፎ ታሪክ እንዲሁ በቸልተኝነት ማለፍ እንደማይቻል መገንዘብ ያሻል። ኤርትራዊያንን ንቁ የፖለቲካ አራማጅ ያደረጋቸዉ ምክንያቶች ብዙ ቢሆኑም ተጠቃሽ ከሚባሉት ጉዳዮች አንዱ ምንሊክ ከጣሊያን ጋር የተፈራረመዉ የመረብ ምላሽ ስምምነት ነዉ። የተባሉት የአፄ ምኒልክ ወገኖች ማማሃኛ ሰበቦች ባይኖሩና የዉጫሌ ዉል ማፍረሻ የሆነዉና ጣሊያንን ከአድዋ ያባረረዉ የኢትዮጵያ ጦር ከኤርትራም አባርሮ አስወጥቶ ቢሆን ኖሮ፤ ኤርትራዊያንና ኢትዮጵያዊያንን የሚያለያየዉ አንዱ ቀዳዳ እዚያዉ ከጅምሩ በተዳፈነ ነበር የሚል አመንክሮ የያዙ ኢትዮጵያዊያን አሉ።

ሁለተኛዉ የኤርትራ ሕዝብ ከስድሳ እስከ ሰባ ዓመታት የሚሆነዉን ጊዜ

በጣሊያን ቅኝ አገዛዝና በእንግሊዝ ወታደራዊ የበላይነት አስጠባቂ አስተዳደር ሥር ነበር ብያለሁ። እዉነቱን ነገር ለመናገር የኤርትራ ሕዝብ በተወሰነ ደረጃም ቢሆን የአዉሮፓ የፖለቲካ ጨዋታ ምን እንደሚመስል በፓርቲ ፖለቲካ አደረጃጀት ቅድሚያ ካላቸዉ ከአዉሮፓዊያኑ ቅኝ ገዥዎች ስለሚያይና ስለሚሰማ ያለምንም ማጋነን በራሱና በአገሩ ጉዳይም ተነሳሽነት ቢኖረዉ ቶሎ የደረሰች ማሻላ አያስመስልበትም። ለዚህም ነዉ እስከ ነፃነት ጥያቄ የደረሰ ተነሳሽነትን ያሳየዉና ወጤታማም ሊሆን የቻለዉ ነዉ ብለን ብናስብ፤ ዕውነቱን መግለፅ እንጂ አጉል ለኤርትራዊያን ወይም ለሻዕቢያ የተቆረቆረን አይመስለኝም።

ሦስተኛዉ ችግርና የኤርትራ ፖለቲከኞችን ልብ ያሸፈተዉ የኢትዮጵያዉ ንጉስ የአፄ ኃይሌ ሥላሴ የቃል ክህደት ነዉ። ይኸዉም፤ በወቅቱም ሆነ በዛሬዉ የሕብረተሰብ ዕድገት አንፃር የተሻለ ነዉ የተባለዉንና ሐሳብ ሰጭ የዉጪ ሰዎችም ሆኑ ኤርትራዊያን የተስማሙበትን የኤርትራ በፌዴሬሽን ከኢትዮጵያ ጋር መቀላቀልን እንደአደገኛ አርአያ ቆጥረዉ፤ ሕዳር 5፣ 1955 ኮንፌዴሬሽኑን አፍርሰዉ ኋላቀር ፊውዳላዊ አሃዳዊ ፖለቲካ ሥር እንዲሆኑ ማስገደድ እና ወደ አንድ ሰዉ አምባገነናዊ አስተዳደር ሥር መመለስ ከድርጊትም፣ ከታሪክም፣ ከዕድገት ትንታኔም አንፃር ተቀባይነት አልነበረዉም።

አራተኛዉና የመጨረሻዉ የኤርትራ ዜጎችን አነሳስቷል ተብሎ ሊታመን የሚችለዉ ዉጫዊ ሁኔታዎች ሆኖ፤ ግን ቀላል የማይባል ተፅዕኖ የሚያሳርፍ ነዉ። ይኼዉም <ኢትዮጵያ የክርስቲያን ደሴት> የሚለዉ አባባል ጎረቤት ሙስሊም መንግስታትን ሳያበሳጭ አልቀረም። እነዚያ መንግስታት ደግሞ ጉርብትናቸዉ አነሰም በዛም ሊጎዱ እንደሚችሉ ከግምት ዉስጥ ያስገባ አንድም የአገዛዙ ሰዉ አልነበረም። ደሴት ማለት በዉሃ የተከበበ መሬት ነዉ። <የክርስቲያን ደሴት> የሚሉቱ የግብፅ ኮፕቲክ መልቻይቶች ቀርጸዉ በሰጧቸዉ ፍትሐ ነገስት የሚተዳደሩት የኢትዮጵያ የክርስቲያን ገዥዎች አገሪቱ በሚሊዮን የሚቆጠሩ ሙስሊም ዜጎች እያላትና በዙሪያቸዉም ለሚገኙ ሙስሊም አገሮች አነስተኛ ግምት

በመስጠት እንደዚያ መመዝገቢያ ተገቢ አልነበረም። ተገቢ አልነበረም ማለት ብቻ ሳይሆን በፌዴሬሽኑ መፍረስ ምክንያት አከረፈው ዱር ቤቴ ላሉ ለኤርትራ ፖለቲከኞች አስፈላጊውን ቁሳዊና ሞራላዊ ድጋፍ እንዲያገኙ አግዟቸዋል።

በሌላም በኩል ኤርትራዊያን ድርጅት አቋቁመው እራሳቸው መዋጋት ብቻ ሳይሆን ኢትዮጵያዊ ድርጅቶች ኢሕአፓ እና ተሀት/ሕወሓት ተቋቁመው የራሳቸውን የኢትዮጵያን ማዕከላዊ መንግስታት እንዲወጉላቸው አድረገዋልና የኤርትራ የፖለቲካ ጉዳይ ያደረሰውን ተፅዕኖ ቸል ማለት ዕውነቱን መካድ ይሆናል ያልኩት ይህንን በማስረገጥ ነው። ለጊዜው ተርፈዋል እንጂ የኤርትራ ነፃነት የፖለቲካ ድርጅቶች ትግላቸው የኤርትራን ነፃነት መጎናጸፍ ብቻ ሳይሆን፤ ዓለምሰገድ በጋለ አዳል እንደፃፈው «የወልደአብ የወደፊት ዓላማ የትግራይ ክፍለ ሀገር ተገንጥሎ ከኤርትራ ጋር ተደርቦ ራሱን የቻለ መንግስት ማቋቋም እንጂ ኤርትራን ብቻ ነፃ ማዉጣት አልነበረም።» (ገፅ 66) በማለት አነሳሳቸው በኤርትራ ብቻ እንደማይወሰን አስምሮበት ገልጿል። እንግዲህ የኤርትራን የፖለቲካ እንቅስቃሴ ለማከሰስ ሳይሆን፤ ኤርትራዊያን የኢትዮጵያ ለሆነ ለአንድ ክፍለ ሀገር ማለትም ለትግራይ ክፍለ ሀገር ፓርቲ በማቋቋም የራሳቸውን ዓላማ ጭምር እንዲፈፀሙላቸው ከፍተኛ ሚና የተጫወቱ ፖለቲከኞች ነበሩ ለማለት ነው።

የሩቁን ትተን የቅርቡን እንኳን ብናነሳ የኤርትራ ፖለቲከኞች ተሀት/ሕወሓትን ከማቋቋም ጀምሮ አራት ኪሎ ምኒልክ ቤተ መንግስት እስከሚገቡ ድረስ አብሮአቸው መጓዝ ብቻ ሳይሆን፤ ሕወሓት ፈታኝ ሁኔታዎች ሲገጥሙት፤ በተለይም የደርግን ወታደራዊ ኃይል መቋቋም አቅም ሲያንሳቸው የሻዕቢያ የፖለቲካ ሰዎችና በተለይም የኤርትራ መካናይዝድ ብርጌድ የተጫወተው ሚና ቀላል እንዳልነበረ እውነትን የማይሸሽጉ የግንባሩ ሰዎች ማለትም የቀድሞ የሕወሓት ታጋዮች ይናገራሉ። በተለይም በ1983 ሕወሓት/ኢህአዴግ ወደ አዲስ አበባ በሚያደርገው ጉዞ ላይ የኢትዮጵያን አየር ኃይል ምድብ በመያዝና

የምስራቁን አቅጣጫ ይዞ የመከላከል እርምጃ ለመውሰድ የተንቀሳቀሰውን የጀነራል ተስፋዬ ገብረኪዳንን ልዩ ጦር በመከናወዝድ ብርጌዱ እንዳልነበር ያደረገው የሻዕቢያ ጦር እንደሆነ እማኞች ይመሰክራሉ። የኤርትራ ሠራዊትና የፖለቲካ ሰዎች እገዛ ዘልቆ በ1984 የአሮሞ ነፃነት ግንባር ሠራዊት ትጥቁን ፈትቶ ካምፕ እንዲገባ፤ ከዚያም የጅምላ ጭፍጭፋ በማካሄድ በኩል የአሜሪካን ሰላዮችና የሻዕቢያ ጦር የተጨውቱት ሚና የሕወሓት/ኢህአዴግን ሥልጣናቸው ላይ መደላደልን ፈጠረ።

ቀደምት የኢትዮጵያን የፖለቲካ ድርጅቶች በተለይም ኢሕአፓንና ሕወሓትን በራሳቸው አምሳያ የቀረፁት የኤርትራ የፖለቲካ ልሂቃን፤ ዛሬም ድረስ ካላቸው የጅኦፖለቲካ ጠቀሜታ የተነሳ በኢትዮጵያ፣ በምስራቅ አፍሪካና በመካከለኛው ምስራቅ ውስጥ ጭምር የሚጨውቱት የፖለቲካ ተፅዕኖ (የዲፕሎማሲ ሥራቸው ድክመት እንዳለበት ማወቁ እንደተጠበቀ ሆኖ) እንደዚህ ቀላል ነው ተብሎ አይገመትም። ስለሆነም፤ የኤርትራዊያን የፖለቲካ ሚና ዛሬ እስካለንበት ጊዜ ድረስ ያለውን የኢትዮጵያ ፓርቲ ፖለቲካ ጉዳይ የቀረፀና የቀረፀም ስለሆነ ቀላል ግምት ሊሰጠው አይገባም ብንል የተሳሳትን ስለማይስለኝ ተረጋግቶ ማብሰልሰልን ይጠይቃል። ብዙ ዝርዝር ውስጥም ባይገባ የኤርትራን የፖለቲካ ጨዋታ ከግምት ባሻገር ማሰብና የሁለቱን አገሮች ሕዝቦች ግንኙነት ዕድልና ግጥምጥሞሽ ጭምር በአዎንታዊ አስተሳሰብ መረዳት ያስፈልጋል። በዚህም መሠረት የኤርትራ ፖለቲከኞች ተፅዕኖ ከሃያላኑ መንግስታት ተፅዕኖ እኩል ቢሆን እንጂ ያነሰ አይደለም ማለት ስህተት ላይ የሚጥል አይሆንም። የጎረቤት አገሮች ግንኙነትም የአጋምና ቁልቋል ጉርብትና ባይሆን ደካማ የፖለቲካ አስተሳሰብ አያስብልም።

የዚህ መጽሐፍ 2ኛ ዕትም በሚዘጋጅበት ጊዜ ደግሞ የኤርትራ ጦር ለኢህአዴጉ አዲስ አበባ ቀሪ ክፍል በመወገን ድንበር አቋርጦ የሕወሓትን ኃይል ትግራይ መሀል ድረስ ገብቶ በመዋጋቱና ጦርነቱ በከፊልም ሲቆም ተመልሶ ለመውጣት በማንገራገሩ ዛሬም ቢሆን የብልፅግና ፓርቲ ፖለቲካ

ጉዳይ በእጅ አዙርም ቢሆን ከኤርትራ ተፅዕኖ ነፃ እንዳልሆነ ያመለክታል። ስለሆነም፤ የኢትዮጵያ ፓርቲ ፖለቲካ ዕድገትም ሆነ ዝግመት ከኤርትራ ተፅዕኖ ነፃ እንዳልሆነ መናገርም ሆነ መፃፍ ተገቢ ነው።

በኢትዮጵያ ፓርቲ ፖለቲካ የዓለም አቀፍ ድርጅቶች ተፅዕኖ

መንግስታዊና መንግስታዊ ያልሆኑ ዓለም አቀፍ ድርጅቶች አሉ። ዓለም አቀፍ ድርጅት ማለት በዓለም ላይ የሚገኙ መንግስታትና ድርጅቶች የተሰባሰቡበት ሁሉ ባይሆንም ሁለትና ከሁለት በላይ የሆኑ አገሮች ወይም ከሁለትና ከዚያ በላይ ከሆኑ አገሮች ድርጅቶች የሚወከሉበትና የታቀፉበት ድርጅት ነው። ይህንን እንደ መግቢያ ለማንሳት ተፈልጎ ነው እንጂ ለማንሳት የተፈለገው ነገር፤ እነዚህ ዓለም አቀፍ የሚባሉ ድርጅቶች በዓለም አገሮች ፖለቲካ ላይ በተለይም በኢትዮጵያ ፖለቲካ ላይ ያሳደሩትንና ሊያሳድሩ የሚችሉትን ተፅዕኖ ለመመልከት ተፈልጎ ነው።

የተባበሩት መንግስታት ድርጅትና የአፍሪካ አንድነት ድርጅት ዛሬ ደግሞ የአፍሪካ ሕብረት እንደተቋቋሙለት ዓላማ ረሃብ፤ ድህነትና በሽታን እናጠፋለን፤ ሰላምን እናሰፍናለን በማለት ይሰራሉ። በርግጥ በነዚህ በሰው ልጅ ጠላቶች ላይ ሲሰሩ ጣት ሊቀሰርባቸው አይገባም። ነገር ግን ሊሰመርበት የሚገባው ነገር ቢኖር ረሃብ፤ ድህነትና በሽታ መኖራቸውና እነሱን ማጥፋትም እንደተጠበቀ ሆኖ፤ ነገር ግን የእነዚህ ችግሮች መንስኤ በአባል አገሮች ውስጥ የቆሙ መንግስታት ወይም ድርጅቶች በሕዝብ የተመረጡ ወይም ሕዝባዊ ኃላፊነትና ተጠያቂነትን ወስደው የማይሰሩ መሆናቸው እየታወቀ፤ በመፈንቅለ መንግስት ሥልጣን ለያዘ ወይም በሕገ መንግስቶቻቸው ሥልጣናቸውን የሚገደብ አንቀፅ የሌላቸው መሪዎች፤ ወይም ሕገ መንግስታቸውን ወደሚያመቻቸው የሚጠመዝዙ መሪዎች ያሉበትን አገሮች መንግስታት፤ ሲበዛም ደግሞ የሕዝቦችን ሰብአዊና ዲሞክራሲያዊ መብቶች የሚደፈጥጡ አምባገነኖችና ሕዝቡን ለረሃብ፤ ድህነትና በሽታ የሚያጋልጡ መንግስታትና የመንግስት መሪዎችን ዓመታዊ በዓላቸውን ወይም ስብሰባቸውን እየጠበቁ የእንኳን

አደረሰህ የመልካም ምኞት መግለጫ ማሸጎድጎዳቸው፤ የዚያ አገር መሪዎች የታቀፉባቸው ዓለም አቀፍ ድርጅቶች ላይ ሕዝብ የሚጥልባቸው እምነት ከጊዜ ወደጊዜ እየተሸረሸረ ይሄዳል። ይህ ችግር በአፍሪካ ላይ ደግሞ ገንኖ የሚታይ ነው። አንድ ምሳሌ ብቻ ማስቀመጥ በቂ ይመስላል፤ የቀድሞው የዩጋንዳ ፕሬዝዳንት ኢዲ አሚን ዳዳ ጩካኝ አምባገነን የአገሩ መሪ ከመሆኑም በላይ የሰው ሥጋ የቀመሰ ስለመሆኑ ወሬውን ሳይሰሙ ያልቀሩ የአፍሪካ መሪዎች፤ በአፍሪካ አንድነት ድርጅት ስብሰባ ላይ ከወንበራቸው ብድግ ብለው በጭብጫባ ሲቀበሉት ያለፈ ተረት መሆኑ ብቻ ሳይሆን ዛሬም ተመሳሳይ ወንጀል የሚፈጽሙ የአፍሪካ አምባገነን መሪዎችን መታደጉ በሕዝቦች መብት ላይ መቀለድ ማለት እንደሆነ መግለፅ አያስቸግርም።

አገራችን ኢትዮጵያ አገራዊም ሆነ አከባቢያዊ ምርጫዎችን ሲታካሄድ የአፍሪካ ሕብረት በታዛቢነት እንዲገኝ ይደረጋል። በነዚህ ምርጫዎችና በሌሎችም ጉዳዮች ኢትዮጵያዊያን ዜጎች ተበደሉ፤ ድምፃችን ተዘረፈ በሚሉበት ወቅት ላይ የአፍሪካ ሕብረት ታዛቢዎች ለገዢው ፓርቲ ሕወሓት/ኢህአዴግ በመወገን ምርጫዊ ዲሞክራሲያዊ፣ ተአማኒና ተቀባይነት ያለው ነው በማለት መግለጫ ያወጣሉ። መጥፎ ድርጊታቸውም የሕብረቱ ክፉ ባህል ሆኖ ብዛት ያላቸውና ዋና ዋና የሚባሉ ፓርቲዎች ያልተሳተፉበትን ሪፖርት የቁጭ ምርጫ የአፍሪካ ሕብረቱ ኮሚሽነር ሙሳ ፋኪ ማሃሜት ዲሞክራሲያዊ ምርጫ ነው አረፉት። እነዚህ ድርጊቶች በተራቸው፤ ሥልጣን ላይ ላሉት ጥቂት ቡድኖች ማድላታቸው እንጂ ለኢትዮጵያ ሕዝብ በጎ አመለካከት የሌላቸው መሆኑን ከማመለከቱም በላይ እንደዚያ ዓይነት መግለጫ የሚሰጡ የአገር መሪዎችና ተወካዮች በየአገሮቻቸውም ትክክል ያልሆነውን ትክክል ነው የሚሉ ፍጡራን እንደሆኑ ሳይታለም የተፈታ ነው። ይህንንም በማድረጋቸው በኢትዮጵያ ፓርቲ ፖለቲካ ላይ ወንጀል የሰሩ ናቸው። ዴቭድ ላምብ የተባለው ጸሐፊ የአፍሪካን አህጉር የገለጸበት ሁኔታ የኢትዮጵያን የፓርቲ ፖለቲካ የጠመዘዙ የአፍሪካ ሕብረት ሰዎችን በተመሳሳይ ሁኔታ የሚገልጽ ነው። እሱም እንዳለው (1984: 7) “በመቶ

ሺዎች የሚቆጠሩ ሰዎች በዘራቸው ምክንያት ብቻ የሚገደሉበትን አህጉር እንዴት አድርጎ መግለፅ ይቻላል? የአንግሊካን ሊቀ ጳጳስን ጨምሮ በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ ኡጋንዳዊያንን የጨፈጨፉት አዲ አሚን ለዓመታዊ ስብሰባ አፍሪካ አዳራሽ ሲገቡ በከፍተኛ አድናቆት እያጨበጩባቸው የሚቀበሏቸው መሪዎች ያሉበትን አህጉር ምን ብሎ መግለፅ ይቻላል?” ብሎ በግርምታ የገለጸበትን ሁኔታ ኢትዮጵያዊያን በተለይም የፓርቲ ፖለቲካ የሚያራምዱ ዜጎች የሚረዱት የታሪክም የወቅቱም ዕውነት ስለሆነ ነው። እንደ ዶክተር ብርሃኑ ነጋ (1998፡ 415) ምስክርነት ደግሞ የ1997ቱን “የኢትዮጵያ ምርጫ ነፃና ፍትሐዊ እንደነበር የመሰከረው ብቸኛ ድርጅት የአፍሪካ ኅብረት ነው።” ሲል፤ ዓለም አቀፍ ድርጅቶቹ አያስፈልጉንም ባይባል እንኳን ኢትዮጵያዊያንን የሚጎዳ እንደዚያ ዓይነቱን ሪፖርት ሲሰጥ ሕዝቦች ከሚጠብቁት በታች ስለመሆናቸው አሌ የሚል አይኖርም።

በሌላም በኩል ይኼው አህጉራዊ ድርጅት በመፈንቅለ መንግስት ሥልጣን የሚይዙትን ኃይላት ከአባልነት እስከ ማግለል እርምጃ ይወስዳል። ነገር ግን የምርጫ ኮሮጃ ሰርቀውና ሕገ መንግስቶቻቸውን ጠምዝዘው ሥልጣን ላይ ስለሚቆዩ አምባገነን መንግስታት ወይም ፓርቲዎች ጋር የሰንበቱ ማህበሩን ግንኙነት ያለምንም ጥያቄ ይቀጥሉበታል። ያለፈው የአፍሪካ አንድነት ድርጅትም ሆነ የወቅቱ የአፍሪካ ሕብረት የመንግስታትን ሉዐላዊነት በማክበር ስም በአባል አገራቱ ውስጥ የሚካሄደውን የመብት ረገጣ አይተው እንዳላዩ የሚያልፉ በቁሙ የሞተ ድርጅት ነው። መሠረቱን አዲስ አበባ ከአደረገው በዚህ ድርጅት ከተበደሉት ሕዝቦች ኢትዮጵያዊያን አንዱ ናቸው። ስለሆነም፤ ኢትዮጵያዊያን አገሪቱ አባል ከሆነችበት ዓለም አቀፍ ድርጅቶች የሚፈልጉት እንኳን ባይሆን የሚገባቸውን ከበሬታና ጥቅም አላገኙም። በመሆኑም የኢትዮጵያን የፓርቲ ፖለቲካ አካሄድ እንዲዳከም የአፍሪካ ሕብረት እንደ እብድ ገላጋይ ዱላ ያቀበለ ነው። መቀመጫውን አዲስ አበባ ላይ ያደረገውና ከፍጥረጥሩ ጀምሮ እስከ አመራሩ ድረስ ድክመት ያለበት የአፍሪካ ሕብረት የኢትዮጵያ ምርጫ ነፃ እና ፍትሐዊ ነበር ብሎ የውሸት ምስክርነት የሰጠ ከዓለም ብቸኛ ድርጅት ሲሆን፤ ከዚህ የተነሳም

ለሌላ ጉዳይም ቢሆን በሕብረቱ ላይ እምነት መጣል አይቻልም።

ይህንን አርእስት ከማጠቃለሌ በፊት ቀዳሚው የአፍሪካ አንድነት ድርጅትም ሆነ ወራሹ የአፍሪካ ሕብረት ወቅታዊ ጊዜ እና ሁኔታዎች የሚጠይቁትን አሁኖ ፈተናዎችን ለመመለስ የሚያስችላቸው ደረጃ ላይ የደረሱ አይምስልም። ምክንያቱ፤ የአውሮፓ ሕብረት የመሳሰሉ አህጉራዊ ድርጅቶች አባል አገሮቻቸውን ለማስገደድ አንድም የተሟሉ ሕግጋትን ቀርፀው ይንቀሳቀሳሉ፤ በሌላም በኩል አባል አገሮች የሆነ ችግር ሲገጥማቸው ሊያግዙ ይችላሉ። የሚከበር የተሻሻለ ሕገ ደንብ የሌለውና በአስቸጋሪ ሁኔታ ውስጥ ለአባላቱም ሆነ አባላቱ ላይ ምንም ማድረግ የማይችል ድርጅት ማሰቡ ራሱ አስቸጋሪ ነው። አህጉራዊ ድርጅቱ ብቻ ሳይሆን አንዳንድ ቀጣናዊ ድርጅቶችም እንደሚወክሉት ቀጣና ችግሮቻቸው እጅግ ሲበዛ ሰፊ ነው። ለምሳሌ፤ የአፍሪካ ቀንድ ቀጣናዊ ድርጅት ኢጋድ አባል አገራቱ ከኬንያ በስተቀር የውስጥና የድንበር ግጭቶች አሏቸው። ይህ ብቻ አይደለም በኢትዮጵያ ምርጫ ውስጥ የኮሮጆ ግልበጣ ሥራ ሲሰራ የነበረ ሰው እንዴት አድርጎ ከጥቅም ግጭት ራሱን ነፃ አድርጎ የኢጋድን ጽ/ቤት በመወከል የኢትዮጵያን ወቅታዊ ምስቅልቅል ችግር ለመፍታት አስተዋጽኦ ያደርጋል የሚለው ጥያቄ መልስ ቢኖረውም ለጊዜው ግን ፈታኝ ነው።

የምዕራፍ አራት ማጠቃለያ፡ ኢትዮጵያዊያን ፖለቲከኞች የቤታችንን የፓርቲ ፖለቲካ ሥራ ከምቀኝነትና ከሸፍጥ በፀዳ መልኩ ለመስራትና ለመምራት ባለመቻላችን የቅርብም ሆነ የሩቅ አገር መንግስታት፤ ፓርቲዎችና ፖለቲከኞች በአገራችን ጉዳይ ጣልቃ እንዲገቡ ጋብዘናል። አንዲት ኮሪያ ለሁለት ልትሰነጠቅ የቻለችው ኮርያዊያን የሸፍጦኞችን ሴራ በትክክል ለመረዳት ባለመቻላቸው እንደሆነ ሁሉ ኢትዮጵያዊያንም የውስጥና የውጪ የፖለቲካ ሸፍጦኞችን በትክክል ሳንረዳ በመቅረታችንና ብዙውን ጊዜ ከተሸናፊነት ሥነ ልቦና የሚያላቅቀን ንቃት ያለዉ ዜጋ (active citizenship) እና ብቃት ያለዉ መንግስት (effective state) ባለመገንባታችን አገራችንን ከደህነትና ኋለቀርነት ማላቀቁ ቀርቶ ለብተና

እንዳንዳርግ መለስ ብሎ ማሰቡ አስፈላጊ ብቻ ሳይሆን ግዴታ ነው። ከምቀኝነትና ሸፍጥ የፀዳ የፖለቲካ ሥራ መምራት አለመቻል ኢትዮጵያ የጋራ አገራችን አድርገን እንዳናስብ ስለሚያደርግ፤ የአገራችን ዕድገት አዝጋሚ እንዲሆን ወይም ወደኋላ እንዲጎተት የሚያደርግ ሲሆን ዉሎ ሲያድር ግን በኋለቀርነታችን የዓለም ቱሪስቶች መስህብ እንዳንሆን ያሰጋል።

ምዕራፍ አምስት፡ ከፓርቲ ፖለቲካ በኢትዮጵያ እንደመውጫ፡

ዛሬ ዓለማችን ከሁለት መቶ በላይ በሚሆኑ አገሮች ተከፋፍላ ትገኛለች። አፍሪካ ለብቻዋ 55 ያህል አገሮችን አዋጥታለች። ወደፊት ተጨማሪ አገሮችን ታዋጣለች፤ አታዋጣም ጊዜ ብቻ ሊመልሰው የሚችለው ነገር ነው። በሱማሊያ፣ በኢትዮጵያ፣ በሱዳን፣ በማሊ፣ ወዘተ ተጨማሪ ትናንሽ አገሮች ሊፈጠሩ እንደሚችሉ ግን አመላካች የሆኑ የችግር ምልክቶች አሉ። ከችግሮቹም ለመቀንጨብ ያሕል የዲሞክራሲ መቀጨጨና የአምባገነንነት መንሰራፋት፣ የመልካም አስተዳደር ጉድለት፣ የድህነት ሥር መስደድ፣ የገበያ አለመረጋጋት፣ የመሳሰሉ ችግሮች ለብሔራዊ የአርነት ንቅናቄዎች መፈጠር አመላካቾች ናቸው። ችግሩም ከሚታይባቸው አገሮች ውስጥ አንዷ ኢትዮጵያ ነች ቢባል ራስን ዝቅ አድርጎ እንደማይት እንደማይቆጠርብኝ አምናለሁ።

እነዚህ ከሁለት መቶ በላይ የዓለም አገሮች የደረሱበት የዕድገት ደረጃም ያደጉ፣ በማደግ ላይ የሚገኙና ኋለቀር አገሮች በመባል በሦስት ደረጃ ይፈረጃሉ። ለሁለት እንክፈላቸው ከተባለም የበለጸጉና ድሃ አገሮች ተብለው ይመደባሉ። አገራችን ኢትዮጵያ ሌላው ቢቀር ራሷን መመገብ ያልቻለች ኋለቀርና ድሃ ከሚባሉ አገሮች መደዳ ትሰለፋለች። የአገሮቹ የዕድገት ደረጃ በሦስት ወይም በሁለት ደረጃ ይከፈል እንጂ የአንደኛዎቹና የሦስተኛዎቹ ደረጃ መራራቅ የትየለላ ነው። በዜጎች ደረጃ ደግሞ የመጠቁ ሀብታሞችና ፍጹም የደኬዩ የድሃ ድሃዎች የሚባሉ በኢትዮጵያ ይገኛሉ። ምድራችን የተፈጠረችው አንድ ሰሞን ቢሆንም የሚኖራቸው የሀብት ልዩነት ሰፊ ነው። አንዳንዱ አገር የተንበሸበሽ የተፈጥሮ ሀብት ሲኖረው አንዳንዱ ደግሞ ራቁቱን የተወለደና ራቁቱን የቀረ ይመስላል። አስገራሚው ነገር ግን የተንበሸበሽ የተፈጥሮ ሀብት ሳይኖራቸው የተንበሸበሽ ሕይወት መምራት የቻሉ አገሮች ለምሳሌ ጃፓንን የመሳሰሉ አገሮች ከማደግም በላይ ተመንድገው የሚገኙ አገሮች መሆናቸው ነው።

ለአገሮች የዕድገት ልዩነት ተጠቃሽ እና ተከሳሽ የሚሆኑ ነገሮች አሉ።

የተፈጥሮ ሀብት በብዛት የመኖርና ያለመኖር ልዩነት፣ የአየር ንብረት ምቹነት፣ የአየር ንብረት ብልሹነት፣ ታታሪ የሰው ኃይል መኖር፣ ስንፍና ጎጂ የሰራባቸው ሰዎች በብዛት መኖር፣ የአምላክ ቁጣ፣ ብልሹ አስተዳደር፣ መሀይምነት፣ ኋለቀር የአመራረትና አጠቃቀም ባህል፣ ለምርታማነት የማያመቹ አሳሪ አምልኮ የመሳሰሉ ክስተቶች ይጠቀሳሉ። ከቅርብ ዘመናት ወዲህ ደግሞ የጥሬ ሀብት ዘረፋ፣ የሰለጠነ የሰው ኃይል ዝርፊያ (የባሪያ ሽያጭ፣ ቅኝ አገዛዝ፣ ስዉር ቅኝ አገዛዝ፣ የሰለጠነ የሰው ኃይል ማስከበለል) የመሳሰሉ ተግዳሮቶች ይጠቀሳሉ። ለኢትዮጵያችን ኋለቀርነት ሁሉም የየራሳቸው መዋጮ እንዳደረጉና ከድህነት ማጥ እንዳንወጣ የተፈረደብን ሁኔታ እንዳለ ነው። የሩቅ አካልን ከመኮነን ታቅቦን እይታችንን ወደ ዉስጥ ብንመልስ ደግሞ ሕብረተሰባችን መሀይም በመሆኑ፤ ስለዕድገት መብት የሚጠይቅ ንቁ ማህበረሰብ ፈጥረን ወደ ዕድገት የምናመራበት መንገድ ገና ብዙ ሩቅ ነው፤ ወይም ወጣ ገባነቱ ረጅምና አድካሚ ነው። አብዛኛው የሕብረተሰባችን ክፍል ማንበብና መጻፍ አይችልም ብቻ ሳይሆን ተማረ የሚባለውም የምርምርና የፍልስፍና ጽሑፎችን ማንበብ ቀርቶ ዘር ብለው ዱሮ የተማሩበትን ደብተር የማያነሱ ሰዎች ስፍር ቁጥር የላቸውም። ቁጥሩ ወደ ጠቅላላ ሕዝቡ ግማሽ የሚጠጋ ሕዝባችን በድህነት የሚማቅቁም ስለሆነ ሁለትና ሦስት መብላት የሚባል ነገር ቀርቶ አንዱም ጊዜ በጣር የሚሆንበት ሁኔታ ስለመኖሩ አንድና ሁለት የለውም። ይህ የተጎሳቆለ ኑሮ የሚኖር ሕዝብ ደግሞ ስለምርምር፣ ፍልስፍና እና ስለፓርቲ ፖለቲካ ማወቁ ቀርቶ መስማቱንም አያስታወስም። ያገራችን ገዥዎች ደግሞ “መሀይምና ድሃ ከፖለቲካ ውጭ ነው” የሚለውን ስለሚያውቁ፤ ይህንን ተጠቅመው የአገዛዛቸውን ዕድሜ ማራዘሚያ መረማመጃ ስለሚያደርጉ፤ ስለሕዝቡ ከመሀይምነት መለቀቅ የሚለው ደንታም አይሰጣቸውም። ገዥዎች ማጅራታቸውና ቀፈታቸው እያበጠ በኔደ ቁጥር የወጡበትን ሕዝብ ከመርሳታቸው የተነሳ እንወክላለን የሚሉት ሕዝብ ቢያንስ ከውሃ ወለድ በሽታ አለመላቀቁን አያስቡትም። ሲጠቃለል፤ እንደሌሎች የአፍሪካ አገሮች፤ አንዳንዴም በባሰበት ሁኔታ አሳታፊ የፖለቲካ ሁኔታ እና ሃላፊነትና ተጠያቂነት የሚንፀባረቅበት የፖለቲካ አውድ ኢትዮጵያውስጥ

የለም።

በዚህ መፅሐፍ ውስጥ በተለያዩ ምዕራፎች ለመግለፅ እንደተሞከረው የአስተዳደር ሁኔታ ምቹ ባለመሆኑ አገራችን ኢትዮጵያን የድሆች ድሃ እስከማስባል አድርሷል። በ1847 አፄ ቴዎድሮስ ሥልጣን የያዘበት ጊዜ እንደነበር ገልጫለሁ። አምባገነናዊ አስተዳደር መሠረቱን የጣለው ያኔ እንደነበር የሚገልፁ ሰዎች የመኖራቸውን ያህል፤ ባለራዕዩ ንጉስ ባይነሳ ኖሮ የዛሬዋ ኢትዮጵያ አትኖርም ነበር ብለው አፄውን የሚያሞካሹ የተለያዩ ግንዛቤ ያላቸው ሰዎች አሉ። ምንም እንኳን በሰሜን ኢትዮጵያ ሕዝቦች ገዢዎች የሚመራ ብዛት ያላቸው የእርስ በርስ ግጭትና ጦርነት የነበሩ ቢሆንም፤ የዛሬውን የኢትዮጵያን አንድነት ለመፍጠር ወይም የሀገረ መንግስት ግንባታ ሂደት ውስጥ የተከፈለ ዋጋ ቢሆንም በሺህዎች የሚቆጠሩ ሕዝቦች በግፍ ስለመጨፍጨፋቸው የሚካድ አይደለም። አፄ ቴዎድሮስ የወቅቱን ኢትዮጵያን በዕደ ጥበብ (ቴክኖሎጂ) ለማሳደግ ሕልም የሰነቀ መሪ ነበር ብለው የሚያምኑ ቢኖሩም፤ ቴዎድሮስ ጨርሶም ባይፈጠር ኖሮ እስከዛሬ ድረስ የሚታየው ክፉ ምቀኝነትና ዜጎችን ያለርህራሄ ጨፍጨፋ መሠረቱን ባልጣለ ነበር የሚሉ የመኖራቸው ነገር ሳይዘነጋ፤ የቴዎድሮስ የትኩረት አቅጣጫው ግን ተቀናቃኞቹን ለማጥፋት ከጦር መሳሪያ ምርት ከማግኘት የዘለለ አልነበረም። አስቂኙ ነገር ግን ተከትለው የመጡትና የሰለጠነ ሀገራትን በአካል ያዩ የኢትዮጵያ መሪዎች ነን የሚሉት ሰዎች አፄ ኃይለ ሥላሴ ሥዩመ እግዚአብሔር፤ መንግስቱ ኃይለማርያም ታሪካዊ ኃላፊነት የተጣለብኝ ነው ሲል፤ መለስ ዜናዊ ያለአብዮታዊ ዴሞክራሲ ሌላው አመለካከት አሸባሪ ነው ያለትና ዛሬም በ21ኛ መቶ ክፍለ ዘመን ላይ ሳይቀር ለኢትዮጵያ ወቅታዊም ሆነ የቆዩ ችግሮች መፍቻ ቁልፍ አንድ ‘መደመር’ ነው የሚሉት ዘይቤ ለኢትዮጵያዊያን ድህነትና ኋለቀርነት እንዲሁም ለፓርቲ ፖለቲካ መቀጨጨ ተጠቃሽ ናቸው።

የአፄ ተክለ ጊዮርግስና የአፄ ዮሐንስ የአገዛዝ ዘመናት የውጭ ወረራን ለመፋለም በተደረገው ትግል ውስጥ ያለፈ ስለነበር፤ ለወቅቱ የኢትዮጵያ

ዕድገት ሐሳብ ለማመንጨትም ሆነ መሬት ለማስያዝ ጊዜውንም ሳይኖራቸው ሁለቱም አልፈዋል። በተለይም ቴዎድሮስን ለመጣል ከእንግሊዝ ናፒየር ጋር የተመሳጠረው አፄ ዮሐንስ ሥልጣን መቆናጠጡ እንጂ የጣሊያን በቀይ ባህር አከባቢ እግር መትከል ብዙም ያሳሰበው አይመስልም።

አፄ ምኒልክ ወገኖቹን መግባ ለማኖር ድብቅ የኢኮኖሚ ጉዳይ ይዞ ወደ ደቡብ አጎራባች ነፃ ሕዝቦች እና አገሮች መዝመቱ ዛሬ ድረስ የምኒልክ ጫማ ውስጥ ለሚኖሩ የአበሻ ልጆች ትክክል ነበር ማለት ብቻ ሳይሆን ወቅታዊም ነበር ለማለት ይቻላል። ከዚህ በተጨማሪም ምኒልክ የምዕራቡን ዓለም ሥልጣኔ ወደ ኢትዮጵያ ለማስገባት ያደረገው ጥረትና የፈጸመው ሥራ በዚያን ዘመን ላይ ሆነው ቢመለከቱት ከፍተኛ እንደነበር ይታወቃል። ነገር ግን የተሸነፈው ሕዝብ ለዘላለሙ መቀጣጫ እንዲሆን ተብሎ የተወሰደበት ጡትና ብልት የመቁረጥ እርምጃ በቀጣይ ትውልድ ላይ ላይደገም መወገዝ ሲገባ ባለመወገዙ ወይም ተደስብሶ በመታለፉ በሚናገሩትም ሆነ በሚያደበስብሱት መሀከል አንድ የወንጀል ቅርስ አኑሮ ያለፈ ነበር። በተለይም ከሐበሾች ገዥ ቡድኖች ውጪ ያሉ ሕዝቦች ማህበራዊ ዕሴቶቻቸው መጨፍለቅ ለወቅቱም ሆነ ተከትለው በመጡት ጊዜያት ውስጥ ለተከሰቱት ማባሪያ ላልተገኘላቸው መናቆሮች መሠረቱን የጣለ ነው። ከፍ ተብሎም ሲታይ የምኒልክ አስተዳደር በራሱ ብቻ ያበቃ ሳይሆን በቀጣዮቹ መንግስታት ማለትም ከአፄ ኃይሌ ሥላሴ እስከ ሕወሓት/ኢህአዴግ ድረስ የቀጠለው መጠላለፍ በምኒልክ መሠረቱን የጣለ ነበር ለማለት እችላለሁ። ምክንያቱም ኢያሱን፣ ዘዉዲቱን፣ ጣይቱን ጠልፈው የጣሉት እና ተፈሪን ለሥልጣን ያበቁት የደብተራ ኃይሎች በምኒልክ አገዛዝ ውስጥ መፈልፈል የጀመሩት የሕዝቦች ፍቅርና አንድነት ጠላዊዎች እንደነበሩ ማሰብ ቂም በቀል መቋጠር አያስብልም።

የወቅቱ የዓለም ፖለቲካ ሁኔታ ከደረሰበት ዕድገት ደረጃ አንፃር፤ በተለይም ደግሞ ከሁለተኛ የዓለም ጦርነት ማክተም በኋላ ከአገሮች ከቅኝ አገዛዝ ነፃ መውጣት ጋር ሲነፃፀር የአፄ ኃይሌ ሥላሴን አገዛዝ

የተሻለ አስተዳደር ማድረግ ነበረበት። በወቅቱም ቢሆን አደጉ ከሚባሉት አገሮች ጋር ንጉሱ የነበረው ግንኙነትና ቀረቤታ ያን ያህል ዝቅተኛ ነው የሚባል አልነበረም። ምኒልክ እንኳ ወገኖቹን ለመመገብ ሲል ወደ ደቡብ ነፃ ጎረቤት አገሮች (ኦሮሚያ፣ ሲዳማ፣ ሃዲያ፣ ከንባታ፣ ወላይታ፣ ሐረር፣ ቤኒሻንጉል፣ ጋምቤላ፣ ወዘተ) የዘመተውን ያህል አፄ ኃይሌ ሥላሴ የመሬትን ምርታማነት ለማሻሻል ያደረገው ጥረት ባለመኖሩ ወደ ሥልጣኑ ማክተሚያ አከባቢ ማለትም በ1960ዎቹ የመጀመሪያ አጋማሽ ላይ ለሳሎን ውሻው ጮማ ሲቆረጥ ሕዝቡ በጠነ ይረግፍ ነበር። በጥቅሉ የኃይሌ ሥላሴ አገዛዝ ኢትዮጵያን ሌሎች የዓለም አገሮች ከደረሱበት የዕድገት ደረጃ ላይ አለማድረሱ ብቻ ሳይሆን የራሱ ቤተሰባዊ የሥልጣን ቅብብሎሽ ሳይቀር ቀጣይነት ባለው መልክ እንድሄድ ለማድረግ የነበረው ተነሳሽነት ጨርሶም ስላልነበረ የሕዝብን ወሳኝነትና የፖለቲካ ሀሁን በማያውቁ ወታደሮች ሊገለበጥ ችሏል።

ዓለም በሁለት ጎራ ተከፋፍላ በነበረችበት ወቅት ላይ ጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ የምስራቁን ዓለም ጎራ በመምረጡ ስህተት ላይሆን ይችላል። ከመረጠው ርዕዮተ ዓለማዊ ባህርይ ወይም ከአመራሩ እንደሆነ አይታወቅም፤ መስመሩን የሚቃወም ሁሉንም ሰው የአብዮቱ ጠላት ብሎ ከመፈረጁም በላይ የአብዮቱ ወዳጅ የሚላቸውንም ጭምር በጥርጣሬ መመልከቱ የደርግን ሥልጣን ለመቀማት የተንቀሳቀሱ ብቻ ሳይሆኑ ዝምታን የመረጡ ዜጎች ሳይቀሩ በጠራራ ፀሐይ ከየቤታቸው፣ ከሥራ ቦታቸውና ከመንገድ እየተጎተቱ ተጨፍጭፈዋል። ደርግ የሰለጠነ ፖለቲካ የሚባለውን ማራመድ የሚለው እሳቤ ከደጃፉም ባለማለፉ በጠረጴዛ ዙሪያ ተወያይቶ ችግሮችን መፍታትና ልዩነቶችን ማቻቻል የሚለው አየር ባለመፈጠሩ ብሔራዊ የአርነት ንቅናቄዎች እንደአሸንፈልተውበታል። ፀረ ሶሻሊስትና ፀረ ደርግ አቋም በነበራቸው መንግስታት የተደገፉ ኃይሎች ከየአቅጣጫው ስለወጉትና በመጨረሻም የሶሻሊስት ኃይሎችን ካምፕ ለማዳከም የተንቀሳቀሱ ካፒታሊስት ምዕራብ አገሮች የሶሻሊዝም ቁንጮ የሆነቸውን አገር ሶቭዬት ሕብረትን ስለበታተኑ፤ ኢትዮጵያም ሁለት አገሮች (ቀደምቷ ኢትዮጵያና ኤርትራ) እንዲወጧት

ተደርጎ፤ ጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ (የኢትዮጵያ ሕዝባዊ ዲሞክራሲያዊ ሪፑብሊክ) መንግስት ግብአተ መሬት ግንቦት ወር 1983 ተደመደመ። ሲነፃፀር ግን ደርግ ጦርነትን እየተዋጋ ያስመዘገበው የኢትዮጵያ ዕድገት ከረጅሙ የኃይሌ ሥላሴ አገዛዝ ጋር ሲነፃፀር የተሻለ ነበር ማለት ይቻላል። ነገር ግን ሌሎች አገሮች በተለይም ቅኝ አገዛዝ ሥር የነበሩ አገሮች ከደረሱበት የዕድገት ደረጃ አንፃር ሲመዘን የሕዝቡ ዕድገት ኋለቀር ከሚባል አኗኗር የተላቀቀ አልነበረም ማለት ብቻ ሳይሆን ዕድገትን ያመጣሉ የሚባሉ የአገሪቱ የተማሩ ዜጎችና ትንሽም ቢሆን ዓይናቸውን የከፈቱ ሰዎች ሕይወታቸው ተቀጥፏል፤ የተቀሩትም ሕይወታቸውን ለማትረፍ ሲሉ ከአገር እየኮበለሉ በዓለም ላይ የተሰራጩበት ጊዜ ቢኖር ደርግ ይገዛ በነበረበት ከ1967 እስከ 1981 በነበረው ጊዜ ውስጥ ነበር። ይህንን ተከትሎም የአገር ግንባታው አመራር በዓመት አንድ ጋት ማስከድ ለማይችሉ ጉልበተኞች ተላልፎ ተሰጥቶ ነበር። ከደርግ አስከፊ ወንጀሎች አንዱ የሆነው ዜጎች በአገራቸው ፖለቲካ ውስጥ እንዳይሳተፉ ለማድረግ፤ ቀደምት ፓርቲዎችን መኢሶንና ኢሕአፓን በፀረ አብዮትነት፤ ሌሎችን ደግሞ በመዋጥና በመጨፍለቅ በተለይም ምሁራን በአገራቸው ጉዳይ ኃላፊነት ተሰምቷቸውና አእምሮአቸውን ጨምቀው እንዳይሰሩ ጋሬጣ መሆኑ ነበር። ምሁራኑ፤ ያኔ የወደቀው ሞራላቸው ዛሬ ድረስ ሊያንሰራራ ባለመቻሉና ከነገሰባቸው ፍርሃት ሊላቀቁ ባለመቻላቸው የአምባገነኖች ጨካኝ እርምጃ የወቅቱን ብቻ ሳይሆን ቀጣዩን ትውልዱን ጭምር አንድም እንደሚገድል ወይም የገዢዎቹ ባርያ እንደሚያደርግ ከዛሬዎቹ የኢትዮጵያ ምሁራን ክፉ ሥራዎች ማየት እንደሚቻል ለአፍታም መዘንጋት አይቻልም። ሌላም ክፉ ነገር አለ። ይኼውም፤ አውሮፓ ውስጥ አስኳል የፈጠሩት መኢሶንና ኢሕአፓ አገር ቤት ተመልሰው፤ መኢሶን ከደርግ ተጠልሎ ኢሕአፓን ጠልፎ መጣሉ አንድ ማህበራዊና ፖለቲካዊ በሽታ እንደሆነ አይጠፋንም የሚል እሳቤ አለኝ። ቢሆንም ግን አምባገነኖች ተገፍትረው መውደቃቸው አይቀረ መሆኑ እየታወቀ፤ አስተዋይ ልቦና ያላቸው ሰዎች ባለመፈጠራቸው እንጂ የኢትዮጵያ ገዢዎች አወዳደቅ በተመሳሳይ ሁኔታ መሆኑ ትምህርት መሆን ነበረበት። የኢትዮጵያ መሪዎች የሚባሉት

ሁላቸውም ሲወለዱ ወይም ሥልጣን ላይ ሲፈናጠጡ ተገፍትራቸው ትወድቃላቸው የሚል ዐረፍተ ነገር ግንባራቸው ላይ የተፃፈላቸው ይመስል ተራ በተራ ተገፍትረው ወድቀዋል።

ጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር ደርግን በትጥቅ ትግል በማስወገድ አልጋውን የተረከበው ሕወሓት/ኢህአዴግ አዲስ አበባን ሲቆጣጠር ዜጎች በሁለት ልብ ተቀብለዋል። አብዛኛው የሚባለው የኢትዮጵያ ሕዝብ የግንዛቤ ደረጃውም ዝቅተኛ በመሆኑና በቀደመው መንግስትም የተጎዳ ስለሆነ፤ ከደርግ የማይሻል መንግስት አይመጣም በሚል እምነት እጃቸውን ዘርግተዋል። ውስን የሆነው ሕዝብ ግን በጥርጣሬ መመልከቱ አልቀረም። በጥርጣሬ ከመመልከትም አልፈው ሠላማዊ ሰልፍ የወጡ አእምሮአቸው ብሩህ የሚባሉ ሰዎች ነበሩ ብለን በኩራት የምናስታውሳቸው ዜጎች ነበሩ። ምክንያታቸው ደግሞ ለሁሉም ሰው ግልፅ ባይሆንም፤ ሕወሓትን ለአዲስ አበባ፣ ሻዕቢያን ለአስመራ ቤተ መንግስቶች ያበቃቸው ሕዝባዊነታቸውና ዲሞክራሲያዊነታቸው ሳይሆን ፀረ-ሶሻሊስት አቋም ከሚያራምዱ ምዕራባዊያን ሀብታም አገሮችና ከፊውዳሉ ቅሪቶች የተለገሱት ገደብ የለሽ የመሳሪያና የገንዘብ ዓይነት ዕርዳታ መሆኑን በወጉ ስለተረዱበት ነበር። ጥርጣሬያቸውም ከተራ ጥርጣሬ ያለፈ ስለመሆኑ ብዙም ሳይቆይ ኢህአዴግ ሥልጣኑን ተቆጣጥሮ ከአንድ ወር ቆይታ በኋላ የሽግግሩን ሥርአት ለመመስረት በተጠራው የሠላም ኮንፌረንስ ላይ ፓርቲዎች የኋላ ታሪካቸው እየተመዘዘ ኮንፌረንሱን እንዳይሳተፉ በመደረጉ ነው። ለምሳሌ ኢሕአፓ በ1965 በኤርትራ በረሃ በኩል ወደ አገር ውስጥ ከሚገባበት ጊዜ ጅምሮ ከሕወሓት ጋር በነበረው ቁርሾ የተነሳ እስከነመኖሩም የተረሳ ፓርቲ እንዲሆን መደረጉና የኢሕአፓ ሕልውና ጥያቄ ምልክት ውስጥ መውደቅ ሳይሆን የሕወሓት/ኢህአዴግ የማግለል ተንኮል መሆኑ የማይካድ ነው። መኢሶንም ብዙም ከኢሕአፓ ባልተለየ ሁኔታ አንደኛ ምናልባትም አደረጃጀቱ ሕብረ ብሔራዊ ስለሆነ፤ ሁለተኛ ሕወሓት ከሚያራምደው የብሔር ፖለቲካ ጋር ባለመጣጣሙ፤ በሦስተኛም መኢሶን ከደርግ ጋር ወግኖ ሲያራምድ በነበረው የፖለቲካ መስመርና ዕርምጃ አወሳሰደ ጋር

በተያያዘ ከሕወሓቱ ኮንፌረንስ እንዲገለል ተደርጓል። መኢሶንን በማግለል ብቻ ሳይበቃው አባሉ የነበረውን አበራ የማነሳብን ግፍን የማይፈራው ሕወሓት በግፍ አስራ ሁለት ዓመታትን አስሮ አሰቃይቶታል።

በሕወሓት/ኢህአዴግ አገዛዝ ውስጥ የኢትዮጵያ ሕዝብ የተካሰደ አንድ ጊዜ ብቻ ነው ለማለት ይቻላል። ይኸውም በአፄ ኃይለ ሥላሴ አገዛዝ አንድም የተደራጀ የፖለቲካ ኃይል እንዳይኖር የተደረገበት ጊዜ ሲሆን፤ በደርግ ጊዜ ደግሞ ምንም እንኳን ጥቂት የሚባሉ የፖለቲካ ፓርቲዎች እንደጠዋት ጤዛ ታይተው ረፋዱ ላይ የተነኩበት ሁኔታ ያጋጠመ፤ በሕወሓት/ኢህአዴግ አገዛዝ ዘመን ግን የፓርቲዎች መፈልፈያ ማሸን ኢትዮጵያ ውስጥ የገባ ይመስል ብዙ ፓርቲዎች የተቋቋሙበት ሁኔታ መፈጠሩ ነው። ታሪክ ራሱን ይደግማል ሲሉ ቀላል አባባል አይደለምና ሕወሓት/ኢህአዴግም ሆነ ወንበሩን የተረከበው ብልፅግና ፓርቲ ሌሎች ተቀናቃኝ ሊሆኑ የሚችሉ እንደቀደመው ደርግ ፓርቲዎችን በአውራ ፓርቲነት ስሜቱ በማመናመን ስልት ያጠፏቸዋል። ስለሆነም የፓርቲ ፖለቲካ ሚና በኢትዮጵያ ውስጥ አንዳች ዕድገት ሊያሳይ ሳይችል ቆይቷል።

ይህ ብቻም አይደለም፤ ሕወሓት/ኢህአዴግ አገዛዝን ብቻ ሳይሆን ቀድሞ የነበረውን የአገዛዝ ዓይነቱንም ቀይሯል። ማለትም መንግስታዊ የአስተዳደር ሥርዓቱን ከአሃዳዊነት ወደ ሕብረ ብሔራዊ ፌዴራላዊነት ለማፈንጠቅ ተንቀሳቅሷል። ነገር ግን ፌዴራሊዝሙ ዲሞክራሲያዊ ገፅታን ባለመላበሱ ኢሕአዴግ መንግስታዊ አስተዳደርን እንጂ አምባገነናዊ የአገዛዝ ሥርዓትን መቀየር አልቻለም። ወቅቱን ጠብቆ ምርጫ ለማካሄድ ምርጫን የሚያስፈፅሙ አካላት ቢቋቋሙም ተመዳቢዎቹ ራሳቸውን ችለው ነፃነት የሚመስል ነገር አላቸው ቢባልም በገዢው ግንባር ከተጠረነፉበት ሥርዓት አልወጡም። የራሳቸው የፖለቲካ አጀንዳ ኖሮአቸው የሚንቀሳቀሱ የፖለቲካ ፓርቲዎች ቢኖሩም ሕዝብ ዘንድ እንዳይቀርቡ በስልት የታገዱበት ሁኔታ ነበር። እንዲያውም የሕወሓት/ኢህአዴግን ስልት ያላወቁ አንዳንድ ሰዎች ተቃዋሚ ፓርቲዎች

ምርጫ ሲመጣ ብቻ ድምፃቸው የሚሰማ ስለሆነ መኖራቸው ከደርጉ ጊዜ ያልተሻለ ነው የሚሉም አሉ። ላይ ላይን ሲመለከቱት ነገሩ እውነት የሚመስል ቢሆንም፤ እነዚያ ተቺዎች ያላወቁት ነገር ቢኖር ወይም እያወቁት ለማድናገር ፈልገው ካልሆነ በስተቀር፤ ኢትዮጵያ ውስጥ የፓርቲ ፖለቲካ ሰለመኖሩ ኢህአዴግ የሚገለጸው አበዳሪ ወይም ዕርዳታ ሰጪ የውጭ መንግስታት ተወካዮች ዘንድ ሲደርስ ብቻ እንደሆነ አይረዱም። እነዚያ ተቺዎች ያልተረዱት ነገር ቢኖር ምርጫ ተብሎ የሚነገረው ነገር በጣጣ የሚገኘውን የሕዝብ/መንግስት ንብረት ከማባከን ያላለፈ መሆኑን መረዳት ነበረባቸው። ምክንያቱም፤ ተቃዋሚ ፓርቲዎች በሕጋዊ መንገድ ተቋቁመው፤ እንወክላሉን የሚሉት ሕዝብ ዘንድ ቀርበው እንዳያነጋግሩ እየተደረጉ፤ አባላትን ማፍራት ካልቻሉ፤ ከደጋፊዎቻቸውና አባሎቻቸው መዋጮ መሰብሰብ ካልቻሉ፤ ጽህፈት ቤት ማቋቋም የማይችሉና የሚያቋቁሙትም ጽ/ቤት በገዥው ፓርቲ መንግስት ኃይሎች በላያቸው ላይ የሚቸነከር ከሆነ ወይም ተሰብሮ የሚዘረፍ ከሆነ፤ በሰላማዊ መንገድ እንታገላለን ብለው ጽ/ቤቶቻቸው የሚበረበርና አባሎቻቸው፤ ለዚያውም የሥራ አስፈፃሚዎቻቸው እስር ቤት የሚወረወሩ ከሆነ፤ ምርጫ በርድ የሚሰጣቸውን ሴርቲፊኬት ፋይላቸው ውስጥ ከማስቀመጥ የዘለለ ምንም ፋይዳ እንደሌለ እነዚያ ተቺዎች ረጋ ብለው እራሳቸውን መጠየቅ ነበረባቸው። ፓርቲዎቹም የምርጫ ሰሞን ብቻ ብቅ ይላሉ መባልም የለባቸውም። ይህንን እያወቁ ነቀፋ የሚሰነዝሩ ካሉ ደግሞ እነሱ ገለልተኛ ሰው ወይም ድርጅት ሳይሆኑ በአካል እንኳን ባይባል በመንፈስ የሕወሓት/ኢህአዴግ በመቀጠልም የነሱ ወንበር ተረካቢዎች አባል ወይም ዓላማ አራማጆች ናቸው ብሎ በእርግጠኛነት መናገር ይቻላል። እንዲያውም ዓይነት ዝንባሌ ከሚታይባቸው ድርጅቶች፤ ሪፖርተር የተባለው አፍቃፊ ሕወሓት ጋዜጣ እሁድ ሐምሌ 19/2006 በርዕሰ አንቀጽ “ገዥው ፓርቲና ተቃዋሚ የፖለቲካ ፓርቲዎች ቆም ብለው ያስቡ” በማለት የፃፈው አለአዋቂ ሰሚ ዓይነት ትችት ስንዘራና ሚሚ ስብሃቱ የሚትባል በሸገር ኤፍ ኤም የፊድሮ ሥርጭት ላይ ተቃዋሚ ፓርቲዎች የረባ ፖሊሲ የላቸውም ብላ የሚታከስሰው የደንቆሮ ትችት የሚጠቀሱ ናቸው። ተቃዋሚ ፓርቲዎች የሚያካሂዱትን ስብሰባና

የሚሰጡትን ጋዜጣዊ መግለጫ ለሕዝብ የማያቀርብ የገዢው ፓርቲ ዜና ማሰራጨዎችና ጋዜጠኞች ባሉበት አገር ውስጥ ተቃዋሚ ፓርቲዎች ፖሊሲ እንዳላቸው መጠየቁ ምን እንደሚፈይዳጽ ግልጽ አይደለም።

የሕወሓት ድርጊት አንደምታዉም ልክ ጊዚያዊ ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ ዲሞክራሲያዊ ሥርዓት እንዳያድግ የፖለቲካ ፓርቲዎችን ጠልፎ ለመጣል የወሰደውን ዕርምጃ ዓይነት ሆነ እንጂ ሌላ ሊባል የሚችል ነገር አይደለም። የሕወሓት ሥጋት የመነጨው ደግሞ እራሱ አራምዳለሁ ከሚለው ብሔር ተኮር ብሎ ከመሰረተው ፌዴሬሽን የመነጨ ሲሆን ዲሞክራሲ የሚያብብ ከሆነና የብዙሃን ፓርቲ ፖለቲካ ሥርዓት ተግባራዊ የሚሆን ከሆነ፤ በብዙሃን ፓርቲ ዲሞክራሲ ውስጥ ብዙ ሕዝብ ባላቸው ፓርቲዎች የመዋጥ ዕድል ይገጥመኛል ብሎ እራሱ ከፈጠረው ሥጋት የተነሳ ይሆናል። ሕወሓት/ኢህአዴግም ሆነ ወራሹ የብልፅግና ፓርቲ ከመሰል ሥጋት ለመላቀቅ ያደረጉት ነገር ቢኖር አንድም መንግስታዊ ተቋማትን በመጠቀም የኃይል ዕርምጃዎችን መውሰድና ልክ እንደደርግ ተንበርካኪና ጠልፈው የሚጥሉ ፓርቲዎችን በመያዝ፤ በተለይም ከ2013ቱ የይስሙላ አገራዊ ምርጫ በኋላ ለአንዳንድ ፓርቲዎች (ምሳሌ ለመጥቀስም የሲዳማ አርነት ንቅናቄ (ሲአን)፣ የኢትዮጵያ ሶሻል ዴሞክራቲክ ፓርቲ (ኢሶዴፓ)፣ የጋምቤላ ሕዝብ ነፃነት ንቅናቄ (ጋሕነን)፣ የኢትዮጵያ ዜጎች ለማህበራዊ ፍትህ (ኢዜማ)፣ የአማራ ብሔራዊ ንቅናቄ (አብን)፣ የነፃነትና እኩልነት ፓርቲ (ነእፓ) ለመሳሰሉት ብቻውን ተወዳድሮ አሸነፍኩበት ያለውን የምክር ቤትና ጥቂት የአስፈፃሚውን ወንበር በመሸለም፤ በአቋማቸው የፀኑትን ፓርቲዎችን ደግሞ ሲያመች ማስፈራራትና ሲጠነክር ደግሞ አባሎቻቸውን ማሰርና ጽ/ቤቶቻቸውን በመዝጋት ከፍ ሲልም ከሕዝብ በመነጠል እንዲሁም ሕዝቡን በውሸት በማባበል የፈፀመው የፖለቲካ ሽፍጥ ነው። በሌላም በኩል ተቃዋሚ ነገ የሚሉት ፓርቲዎችም ተቀራራቢ ዓላማ አለን በሚሉት ዙሪያ ተሰባስበው የገዢውን ፓርቲ የውሸት ዲሞክራሲ ለመገዳደር የሚያደርጉት እንቅስቃሴ አንድም የለም ወይም እጅግ አነስተኛ ነው።

ዲሞክራሲ ሊያብብ የሚችለው ሁለት ነገሮች ጎን ለጎን መከናወን ሲችሉ ነው። አንድም በውድድር ላይ የተመሠረተ ነፃ ምርጫና ነፃ ሜዲያ መኖር አለባቸው። ነፃነት ለሰው ልጅ ከፈጣሪ የተሰጠ ገጸ በረከት ነው። ነፃ ምርጫ የተሻሉ የሚባሉ ሰዎችን ወደ አመራር እንዲወጡ ያደርጋል። ብቃት ያላቸው ሰዎች ኃላፊነት መሸከም ይችላሉ፤ ተጠያቂነትም ይሰማቸዋል። የተሻሉ ሰዎች በውድድር ለአመራር የሚቀርቡ ከሆነ፤ በግል ተነሳሽነትም ሆነ በፓርቲዎቻቸው ፖሊሲ ላይ ተመስርተው ዕድገት የማስመዝገብ ብቃታቸውም ያንኑ ያህል አስተማማኝ ይሆናል።

አራተኛ የመንግስት አካል በመባል የሚታወቀው ነፃ ሜዲያ ደግሞ መረጃን ለሕዝብ የሚያዳርስ ነው። የሰው ልጅ የሚተነፍሰው አየር የሚያስፈልገውን ያህል መረጃንም ያስፈልገዋል። መረጃ ማለት የተደበቀ ነገር ሳይሆን ምን ጉዳይ የት፣ መቼ፣ እንዴት፣ ለማን፣ ለምን እንደተፈጸመ ፍንጭና ዕውቀት የሚሰጥ ነው። ይህንን መረጃ ማንሸራሸር የሚችል ደግሞ ነፃ ሜዲያ ነው። ሰው መረጃን ከሚደግፋቸውም ሆነ ከሚቃወማቸው ፓርቲዎች ወይም ከዜጎች ካላገኘ ዲሞክራሲ አለ፤ ምርጫ አለ፤ ብሎ ማውራት ምንም ፋይዳ የለውም። ደካማና አምባገነን መንግስታትና መሪዎቻቸው መረጃን በመከልከል እፎይታን ያገኙ ይመስላቸዋል። የሁለት ነገሮች ማለትም ዲሞክራሲያዊ ተቋማት ግንባታና ነፃ የመረጃ ምንጭ አለመኖር ለፓርቲ ፖለቲካ መሠረት አለመኖር ግንባር ቀደም ተጠቃሽ ናቸው።

በዲሞክራሲ ግንባታ ሂደት ውስጥ ነፃና ያልተዛባ መረጃ ማስተላለፍን የመሰለ ሥራ የሚሰሩ ተቋማትን የመገንባት ያህል የሚከብድ ሥራ የለም። ምክንያቱም አስቀድሞ ነፃ የሰው አእምሮ ማነፅን ይፈልጋልና ነው። ነፃ የሰው አእምሮ የሚገነባው በትምህርት ነው። እሱ ደግሞ በዚህም በዚያም ተብሎ እንዲወድቅ ተደርጓል። ማሳያውም 2ኛ ድግሪ ይዘው በአፋን አድሞ፣ በአማርኛም ሆነ በእንግሊዘኛ አንድ ዐረፍተ ነገር ወይም ፓራግራፍ አሳክተው የማይፅፉ በብዛት ስላጋጠሙኝ ነው። እንግዲህ ነፃ ሜዲያ መገንባት ዋና ጥቅሙ መንግስት ተጠሪነቱ ለሕዝብ

መሆኑን በሚገባ ለማሰረፅና የሕዝብ ሚናም ወቅታዊ ምርጫ ላይ ቀርቦ ድምፅ በመስጠት ብቻ የሚወሰን እንዳልሆነ በጥልቀት ማሳወቅ ነው። ይህ ቢሟላ የፖርቲ ፖለቲካ በኢትዮጵያ የመንግስትና ሕዝብ አገናኝነቱን ሚና በሚገባ ተጨውቶ የአስተሳሰብ ሕዳሴን ሊያመጣ የሚችል ስለሆነ፤ ዕድገትን ሆድ ከመሙላት ባሻገር ማሰብና መረዳት ያስፈልጋል።

የፖርቲ ፖለቲካ መቀጨጨን ጨምሮ የኢትዮጵያ ችግሮች መንግስት በተለዋወጠ ቁጥር ከትውልድ ወደ ትውልድ እየተሸጋገረ የመጣ ስለሆነ እንዲህ በቀላሉ የመውጫ መንገድ ይበጅለታል ተብሎ አይታሰብም። ነገር ግን ስልጡን የፖለቲካ አመራር ካገኘ ማለትም ሕዝብ መሪዎቹን የመምረጥ መብቱን እንዲጠቀም ከቻለና የመንግስት ሥራና ሥራ ቤቶች በኃላፊነትና ተጠያቂነት መስዋዕትነት የሚከፈልበት ከሆነ በፖርቲ ፖለቲካም ሆነ በሕግ የበላይነት እንዲመራ ማስቻል ይቻላል።

ምዕራፍ ስድስት፡ ስለፀሐፊው

ጥሩነህ ገምታ ወዬሳ (Xurunaa Gamtaa Wayyeessaa) (እንደተወለደው ሳይሆን እንደተመዘገበው ዕድሜ በሐምሌ ወር 1947) በዛሬው አጠራር በኢሉ አባባራ ዞን ሱጴ ሶዶ ወረዳ አቦሎ በሚባል ቀበሌ ውስጥ ነው። አቦሎ ማለት አቀራርቦ ሲተረጎም ወንድም ወይም ወንድማማቾች ማለት ነው። ስሜ ጥሩነህ (Xurunaa) እንዲባል የመረጠው አባቴ ሲሆን፤ ከግምት ባላለፈ ሁኔታ በሱጴ አከባቢ ይኖር ከነበረው ፊታወራሪ Xurunaa ከሚባል የጎረቤት አሮሞ ነፍጠኛ ምስለኔ ገዢ ጋር እንዲመሳሰልለት ነው።

ሁሉም አከባቢዎች የየራሳቸው የተፈጥሮ መለያ እንዳላቸው ሁሉ አቦሎም የራሱ መለያ አለው። የአየሩ ሁኔታ ወይናደጋ ሆኖ ከሰሜን በኩል ከተራራ ይልቅ ጉብታ ሊባል የሚችል ከፍታ ቦታ ሲከልለው፤ ከደቡብ በኩል ደግሞ ጎበራ (Goboora) የሚባል ውሃ አቆር ጫፊ ቦታ ያዋስነዋል። በምዕራብ በኩል የሮ የሚባል ቀበሌ አለ። እንደ ምኞቴ ቢሆን ኖሮ የጎበራ ውሃ ታችኞቹን ተፋሰሶች በማይጎዳ መልኩ ተገድቦ በምዕራብ አሮሚያ መለስተኛ ሰው ሰራሽ ሐይቅና የባህር ምግቦች ማምረቻና መዝናኛ ቦታ ቢደረግ የተሻለ ነገር ይወጣል ብዬ አስባለሁ።

ጥሩነህ ገምታ እንደማንም የገጠር ልጅ ጥጃ፤ በግ፤ ከብትና እህል መጠበቅ ከቻለ በኋላ አልፎ አንደኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ገብቻለሁ። አልፎ ከተማን የቆረቆሩትና አልፎ ትምህርት ቤትንም መጀመሪያ ያሰሩት የኔዉ የጎሳ ዝምድና ያለን ባታ ዱሬሶ (አባ ዋሪ) የሚባሉ የአገሬው ባላባት ነበሩ። እኒህ ሰው የቤተክህነትም ሆነ ዘመናዊ አስኳላ አልተማሩም፤ በአፋን አሮሞ ከመናገር በስተቀር በማንኛውም ቋንቋ መፃፍና ማንበብ አይችሉም። ነገር ግን ትምህርት ቤት ከማቆም ጀምሮ የአልጌን ከተማ የቆረቆሩት፤ ገበያ ያቆሙትና ቤተክርስቲያን ያስተከሉት እሳቸው ነበሩ። ባታ ዱሬሶ በዚያን ጊዜ በተፈጥሮ የታደሉት ችሎታ ዛሬ ላይ ሆኔ ሳስበው የሚያስገርም ነበር ማለት ብቻ አይበቃም። ለአከባቢው ዕድገት

ያበረከቱት አስተዋጽኦ ታሪክ የማይረሳውና እሳቸውም የሰው ፍቅር የነበራቸው ሰው ነበሩ። አባዋሪ (ባታ ዱሬሶ) እንዲህ ዓይነት ብሩህ አእምሮ ኖሮአቸው አከባቢያቸውን ለመለወጥ ሲታችሩ፤ ነገር ግን የነበራቸው መሬት በመጤ አበሾች እየተቆነጠረ መንምኖ መንምኖ ትንሽ የሚባል ሲቀራቸው እሳቸው አስቀድመው ሞቱ፤ እሳቸው ሞተው ከጥቂት ዓመታት በኋላ አብዮቱን ተከትሎ የመጣው የ1967ቱ መሬት አዋጅ ወሰደና ሁሉንም አሳረፈ። ያንን የመሬት አዋጅ ተከትሎ ምንም ጥናት ባልተደረገበትና ጉዳዩ የሚመለከታቸውን የሕብረተሰብ ክፍል ሳያሳምን የተሰራው የመንደር ምስረታ፣ የእርሻ ሰብል ገበያ ድርጅት የዘረፋ ግዢ እና በገበሬዎች አምራቾች የሕብረት እርሻ በሚባል ባይጨናገፍ ኖሮ በውነቱ የመሬት አዋጁ የጭሰኛና የፊዉዳልን ግንኙነት ብቻ ሳይሆን ፊዉዳሊዝምንም ሆነ ኤኮኖሚው የተመሰረተበትን ከመሬት ከሚገኝ ገቢ ጋር የተያያዘ ንጉሳዊ አገዛዝንና ሲሶ ተብሎ የሚታወቀውን የቤተክህነት ብዝበዛን በማያዳግም ሁኔታ ያቋረጠና የወታደራዊዉ ደርግም ቅርስ ሊባል የሚችል እርምጃ ነበር።

ከአልፎ አንደኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ፈተና አልፎ ወደ ጎሬ ቀዳማዊ ኃይሌ ሥላሴ ሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ቤት አመራሁ። ከአቦሎ እስከ ጎሬ ያለው መንገድ ዱሮ ጣሊያን የሰራው የመንገድ ምልክት ካልሆነ በስተቀር መንገድም አይመስልም፤ የሚሄድበት መኪናም ስላልነበርና ቢኖርም በሳምንት ወይም በወር አንዴ ብቻ ስለሚሆን፤ ቢያንስ 100 ኪሎ ሜትር የሚሆነውን መንገድ በልጅነት ዕድሜ ከታላላቅ ልጆች ጋር ሙሉ ቀን ተጉዞ ለትምህርት መድረስ የግድ ነበር። ለመጀመሪያ ጊዜ ከወላጅ ሲለይ ሆድ ብሶኝ የነበረ ቢሆንም፤ እራሱ ሳይማር የትምህርት ጥቅም የገባው አባቴ ዱላ እንደሚያነሳብኝ ተገንዝቤ ወደዚያው አመራሁ።

ከማይምነት ጋር ቂም ይዘው ከተነሱት ውስጥ አንዱ አባቴ ገምታ ወዴሳ ሲሆን፤ ከኔ በፊት ስምንተኛ ክፍል ላይ ያቆመው ከታላቅ ወንድሜ ሌላ በመጨረሻ የተወደለችውን እህቴን (ሴት ልጅን) በማስተማርና ለድግሪ በማብቃት በወቅቱ ከቀበሌዉ ነዋሪዎች የመጀመሪያውን ረድፍ የያዘ

ነው። እዚህ ላይ ታላቅ ወንድሜ አበራ ገምታ እቤት ፊደል አስቆጥሮኝ ስለነበረ፤ ከአንደኛ እስከ ስድስተኛ ክፍል የወሰደብኝ ጊዜ አራት ዓመት ብቻ ነበር።

በ1961 እና 1962 ሰባትና ስምንት ክፍሎችን ጎሬ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ 2ኛ ደረጃ ትምህርት ቤት እንዳጠናቀኩ ሁለት ችግሮች ገጥመዉኛል። ይኸውም ከስምንተኛ ክፍል በጥሩ ውጤት በማለፊያ የነፃ ትምህርት ዕድል በአዲስ አበባ ንግድ ሥራ ትምህርት ኮሌጅ ባገኝም፤ የአይሮፕላን መጓጓዣ ወጪ ብር 90.00 ባለማግኘቴ ዕድሉን ሳልጠቀምበት ቀርቻለሁ። የዚያን ጊዜ ዘጠና ብር ሦስት ሰንጋዎች ቢሸጡም አይሸፍኑም ነበር። ዘጠነኛ ክፍል መማር እንደጀመርኩም በጉበት እንፌክሽን በመታመሜ ሀገር ቤት ተመልሼ ባህላዊ መድሃኒት ለመጠቀም በመሄዴ ትምህርቴን ለማቋረጥ ተገደድኩ። ከበሽታውም ለማገገም ሆነ የተሳሳተ አቅጣጫም በመያዜ፤ በ1963 ትምህርት ባቋረጥኩበት ጊዜ ውስጥ በትውልድ መንደሬ ከአከባቢ ነዋሪዎች ጋር አዲስ ጫካ መንጥረን በቆሎ ተክለን እኔም ጥሩ ምርት አገኘሁና ለከርሞ በሬም ገዝቼ ጥሩ ገበሬ እሆናለሁ የሚልም ስሜት አድሮብኝ ትምህርት ማቋረጡን ወድጄ ነበር። በ1964ትም በቆሎው ሲደገምና ቡቃያውም ተስፋ ሰጪ ሲመሰል፤ ከየት መጣ የተባለዉ በረዶ መታውና ቡቃያው ከመበሰበሱም በላይ ከመጥፎ ሽታው የተነሳ ዝንጀሮ እንኳን መብላቴን ተጠየፈው። በእርሻ ሥራው መቀጠሉን ተስፋ በመቋረጥ ታላቅ ወንድሜ ወዳለበት ወደ ጎሬ ትምህርት ቤት አመራሁ። መተማመኛዬም ጎሬ ላይ ሥራ የጀመረው ከላይ የጠቀሱኩት ታላቅ ወንድሜ ነበር። በአንድ ቀን ጉዞ ጎሬ ገብቻለሁ። ወቅቱም 1965 ሲሆን፤ ይህ ወቅት ንጉሱን ከአልጋ ያስወገደ አብዮት መባቻ ላይ የነበረ ሲሆን፤ ወከባዉ እንዳለ ሆኖ የግኛ እና 10ኛ ክፍል ትምህርቶችን በጥሩ ሁኔታ አጠናቀኩ። ሕዝባዊ ንቅናቄው በርትቶ ንጉሱ ሲወገድ፤ በ1967 እና 68 ዕድገት በህብረት የዕውቀትና የሥራ ዘመቻ በመውጣቴ በትምህርቴም ሆነ ከሕይወቴ ላይ ሌላ ሁለት ዓመት ባከነ። መቼ በዚህ ያበቃና አብሮኝ በአንድ ጣቢያ ከተመደብነዉና ከከፍተኛ ትምህርት ተቋማት ዉስጥ የዘመቱና የፖለቲካ ንቃታቸዉ ከፍ ያለ

ተማሪዎች፤ ቀደም ሲል በአካዳሚካዊ የተሻሉ ናቸው የሚባሉትን እየመረጡ የፖለቲካ ንቃት ሲያስታጥቁ፤ እኔም እዚያ ዘመቻ ጣቢያ ላይ በአንዱ ሳልጠመቅና ሰለባ ሳልሆን የቀረሁ አይመስለኝም። የፖለቲካ ተሳትፎ ማድረግን ከየት እንደጀመርኩ በእርግጠኛነት እስከ ማስታወሰው ድረስ ከዕድገት በህብረት የዕውቀትና ሥራ ዘመቻ ነበር ለማለት እችላለሁ። ሌላ ቢኖር ደግሞ ዛሬ ላይ ወደ ኋላ ተመልሼ ሳስብ ለኔ ወደ ፖለቲካዊ ዓለም መሳብ የአባቴ አስተዋጽኦም የነበረበት ይመስለኛል። እንደኔ ግምት እሱ በሚያወቀው ሁኔታ ገምታ ወዴሳ ከአከባቢው ፊውዳሎች ጋር የተናነቀ ታጋይ ነበር። በምሳሌ ላስረዳ። በ1962 የስምንተኛ ክፍል አገር አቀፍ ፈተና ተፈትኜ በክፍል ፈተናም መጽሐፍ ተሸልሜ ነበርና ከሌሎች ልጆች ቀድሜ ወደ ገጠር ተመልሼ የአባቴ ቤት በረንዳ ላይ ቁጭ ብዬ የተሸለምኩትን መፅሐፍ እያነበብኩ ሣለሁ፤ ባለመሬት የነበረው ፊውዳል በደጃፋችን ላይ ሲያልፍ አይቶኝ ኖሮ፤ አንዱን ገባር በስም ጠርቶ “የገምታን ልጅ ጥራውና ለበቅሎ ሣር ይጨድ” ብሎ አዘዘ። ወዲያውኑ አባቴ ትዕዛዙን ሰምቶ ኖሮ በደም ፍላት “ልጄ ተማሪ እንጂ ያንተ ገባር አይደለም፤ ነገ ተምሮ ያንተን ልጅንም ሊበልጥ ይችላልና ያንተን በቅሎ ሣር አያጭድም፤ ይልቅስ ያንተ ገባር እኔ ነኝና ማጭድና ገመድ ከተሰጠኝ እኔው እራሴ ያንተን በቅሎ ሣር ሄጄ አጭዳለሁ” በማለቱ በፊውዳሉና በአባቴ መሀከል ዱላ ቀረሽ ጥል ተነስቶ እንደነበረ አቻዬ የነበሩና በወቅቱ ቦታው ላይ የነበሩ ሰዎች ነግረዉኛል። ከዚያ በኋላ ባለው ጊዜ ዉስጥ ማለትም እስከ አብዮቱ ፍንዳታ ማለት ነው አባቴ ለፊውዳሎቹ የሚሰፍረውን እርቦ ዋናውን እንጂ ተጨማሪ ነገሮችን ሳይሰራ ለሁለት ዓመታት ያህል ቆይቶ ነበር። ይህ ብቻም ሳይሆን የአከባቢውን ነፍጠኛ ሰፋሪ ፊውዳልን አዲስ አበባ እሚገኙ ከፍተኛ ፊውዳሎች ላይ ለመክሰስ ከጓደኛው ገመዳ ቱሜ ጋር ከአቦሎ-ግምቢ ድረስ በእግሩ፤ ከግምቢ አዲስ አበባ ድረስ ደግሞ በመኪና የተጓዘ ሰው ነበር። ይህ ብቻም አይደለም፤ ከዕለታት አንድ ቀን ደግሞ ወረዳ ገዥው አቶ ቢሆን በቀለ የሚባል በእሁድ የገበያ ቀን አባቴን ከመንገድ ጠርቶ ሙክት ገዝተህ አምጣ ብሎት ዘጠኝ ብር ይሰጠዋል። አባቴም ዘጠኙን ብር ተቀብሎ ወደ ቤቱ ሄዶ በሰምንቱ እወረዳ ገዥው

ፊት በመቅረብ የዘጠኝ ብር ሙክት አላገኘሁም ብሎ ገንዘቡን እንደመለሰለት አስታውሳለሁ። እንዲህ ቁርጠኝነት የተመላበት የአባቴ እርምጃዎች በኔ የፖለቲካ ዝንባሌ ላይ በጎ ተፅዕኖ ሳያሳርፍ አልቀረም እላለሁ። የአባቴን ድርጊት ዛሬ ላይ ሆኜ ሳስተውለው ገባርነት ከራሱ ወደኔ ልጁ ሰፋ ሲል ደግሞ ወደ ልጆቹ እና የሕብረተሰቡ ልጆች እንዳይተላለፍ የታገለ ጀግና ገበሬ ነበር ለማለት እችላለሁ።

ከዕድገት በህብረት ዘመቻ መልስ የሁለተኛ ደረጃ ትምህርትን ያጠናቀኩት ሙቱ ከፍተኛ ሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ነበር። የ2ኛ ደረጃ ዉጤቴ ለድግሪ ፕሮግራም ትምህርት የሚያበቃኝ ቢሆንም፤ የደርግ ቀይ ሽብር ሰለባ በሆነዉና በጎሬ ከተማ ተወላጁ ድቤኩሉ ላቀዉ አስጀማሪነት፤ በእስራኤል መገርሳና ፍቃዱ ሻረዉ አጠናካሪነት በማርክስዚም ሌኔኒዝም ጠበል ተጠምቄ፤ ማርክሳዊ ሌኒናዊ ሪቮሎሽናዊ ድርጅት/ማሌሪድን በመወከል የሕዝብ ድርጅት ጉዳይ ጊዜያዊ ጽ/ቤት የወረዳ ካድሬ ሆኜ ከነሐሴ 1፣ 1970 ጀምሮ በብር 230.00 ተቀጥሬ ወደገጠሪቱ ኢሉ አባባራ መጀመሪያ ወደ ሁሩሙ ወረዳ አመራሁ። በ1971 ግንቦትና ሰኔ ወራት ፖለቲካ ትምህርት ቤት ከመግባቴም በላይ አዲስ አበባን ለመጀመሪያ ጊዜ ረገጥኩ። ሰዉ መጀመሪያ አዲስ አበባ ሲገባ ደስታ ወይም ግራ መጋባት ስሜት ሊያድርበት ይችላል፤ የኔ ግን ማትሪክ አልፌ ተመደቤበት የነበረዉን የአራት ኪሎ ሳይንስ ፋካልቲና የቀድሞ ክፍል ጓደኞቼን ሳይ መግቢያ ጠፍቶኝ ብስጭት ብጤ አድሮብኛል። ምክንያቱ ደግሞ እኔ ሳስጠናቸዉ የነበሩ ልጆች የዩኒቨርሲቲ ተማሪዎች ሆነዉ የምሁርነት ባህርይ ሲያንፀባርቁብኝ ያለምንም መሸፋፈን የበታችነት ስሜት ተሰምቶኝ ስለነበር ነዉ።

የተወሰኑ የከተማ ልጆች እናቶቻቸዉ ሆድ ዉስጥ ሆነዉም ቢሆን የሚጀምሩትን ፊልም መመልከት የጀመርኩት፤ ስርጭቱ ከቴሌቪዥን ፋይል ይሁን ከሌላ ለይቼ ባላውቅም ፊልም የሚባለውንም ማየት የጀመርኩት በዚሁ ዓመት ወደ አዲስ አበባ በሚደረገው ጉዞ ጊዜ ውስጥ ጂማ ላይ በአደረኩት የቆይታ ጊዜ ነው። ፊልም ማየቴን ለመግለፅ ሳይሆን የፊልሙ ይዘት እስከ ዛሬም አልተረሳኝም። በፊልሙ ውስጥ ዋና

ባህርይ ይዞ የሚጫወተው የአንዷን ቤት ሕይወት በማጥፋት ወንጀል ሰርቶ ማንም አላየኝም ባለበት ሰዓት ላይ አስከሬኗን ሲያስወግድ አንድ ልጅ እግር ያያዋል። ገዳዩ እሱን ያየውን ልጅ ለማጥፋት ሲያሳድድ የሌሎች አስራ ሦስት ሰዎችን ሕይወት ያጠፋል። ከፊልሙ የተረዳሁት ነገር ቢኖር ወንጀል የሚሰሩ ብዙ ሰዎች የተሰራውን ወንጀል ለመሸፈን ሌላ ወንጀል ሲሰሩ እንጂ ወይ ለፍርድ ለመቅረብ ወይም ይቅርታ ሲጠይቁ አሁን ባለሁበት ዕድሜ ላይ ሆኜም ቢሆን ለማየት አለመቻሌ ነው።

1971 ከፖለቲካ ትምህርት ቤት ስልጠና መልስ ቦታ ተቀይሮብኝ ያለደመወዝ ጭማሪ ከኋላቀሩ ኢሉ አባቦራም በጣም ኋላቀር ወደ ሆነዉ ዲዱ ወረዳ ሲመደብ፤ በቅርቡ ከወዝሊግ ተገለባብጦ ሰደድ የሆነዉ ወረዳ አስተዳዳሪ አጋጠመኝ። ደግነቱ ሁሉም የመንግስት ሠራተኛ ለማለት ይቻላል አይወዱትም ነበር። የየትኛው ድርጅት አባል እንደሆንኩ ከየት እንደሰማዉ ባላዉቅምም ወረዳ አስተዳዳሪዉ ያንተ ማሌሪድ እዚህ አይሰራም አለኝ። ብልጫ እንዲኖረኝ ያደረገኝ ግን ሁሉም የመንግስት ሠራተኞች ወይይት ክብብ የሚባለዉን ሳምንታዊ ፕሮግራም፤ መምህራን ጭምር ስለሚሳተፉ፤ ሁላችንም ስለማርክስዝም ብዙም የጠለቀ ዕዉቀት ባይኖረንም፤ ወረዳ አስተዳዳሪዉ አስር አለቃ ብዙም ተሰሚነት ስላልነበረዉ ከውይይቱ መዉጫ ሰዓት ላይ በመምህራን ተከብቤ እየተንጫጫን ስንሄድ አስር አለቃዉ ስለሚገለል የመንቀሳቀስ ዕድሌን ሰፋ አድርጎልኛል። በአውራጃ ላይ የማሌሪድ ተወካይ የነበረው አዲሱ ውብሽት ከመኢሶን ወደ ወዝ ሊግ በተመለሰዉ ሰው ስለተፈነገለ ስጋቴ ባይጠፋም፤ ከሕዳር ወር 1973 ጀምሮ የሁሉም የፖለቲካ ቡድኖች ሕልዉና ደብዝዘ፤ ነገር ግን የሰደድ ድርጅት ገንኖ እንዲወጣ ካድሬው እንደገና እንዲሰለጥን ተደርጎ የካቲት 66 ፖለቲካ ትምህርት ገባን። ወደዚህ ትምህርት ቤት መግባትን አስመልክቶ ብዙ የተለያዩ ነገሮችን ማለት ቢቻልም ከብዙ መጥፎ ነገሮች ዉስጥ አልፎ አልፎ ቀለል ያለ መጥፎ ነገር አይጠፋምና የኢሠፓክኮ ዓላማን ከግብ ለማድረስ ሁሉም ካድሬ ፖለቲካ ትምህርት ቤት እንዲከት በጓድ መንግስቱ ኃይለማርያም ትዕዛዝ ተሰጥቶ፤ እስር ቤት የነበሩ ጭምር ከየነበርንበት ወረዳ አዲስ

አበባ የካቲት 66 ፖለቲካ ትምህርት ቤት ገባንና፤ ከዘጠኝ ወራት ስልጠና በኋላ በማምረቻ፣ አገልግሎት መስጫ ድርጅቶችና ፓርቲ መዋቅሮች ውስጥ ምደባ ተሰጠና እኔና ጓደኞቼ በተምታታ ሁኔታ ሕንፃ ኮንስትራክሽን ሚኒስቴር ውስጥ በመሠረታዊ ድርጅት ተጠሪነት ተመድብኩ። እንደዚህ ዓይነት የሚኒስተር መስሪያ ቤት ባይኖርም የኢትዮጵያ ሕንፃ ኮንስትራክሽን ባለሥልጣን ለማለት ተፈልጎ ይሆናል በሚል ወደዚያው ብናመራ ትክክል ሆኖ ተገኘ። እኔ ደግሞ በምን ብልጫ እንዳለኝ ምኑም በማይታወቅ ሁኔታ የመሠረታዊ ድርጅቱ ተጠሪ ሆኜ ተመድብኩ። አበሳዊ ከዚህ በኋላ ያለው ነው።

በየተመደብንባቸው ድርጅቶች ውስጥ በግምት ከስድስት ወራት የመተዋወቂያ ቆይታ በኋላ የኢሠፓአኮ አባላት ምልመላ ጥንቃቄ በተመላበት ሁኔታ እንድናካሄድ ተወሰነ። ጥንቃቄ በተመላበት ሁኔታ ሲባል ፓርቲውን በሐቀኛ አባላት ለመመላት ሲደሰኩር ከነበረው ሁኔታ አንፃር ሲሆን፤ ዕዉነቱ ግን ብዙዎቻችን የማናወቀው ሆኖ ጥቂቶቹ ግን የዛሬውን ዓይነት ባይመስልም የተለያዩ ጥቅሞቻቸውን ሳያስጠብቁበት አልቀሩም። ቀደም ሲል ቀጣና ተብሎ በሚታወቀው ሥር የኢሠፓአኮ አባላት ሆነው መስሪያ ቤቱ ውስጥ ከነበሩት ጋር ትውውቅ አድርገን ወደ ምልመላ ገብተን ሰፊ ክርክር ተካሂዶበት ብዙ ሰዎች ስንመለምል፤ አልሰሜን ግባ በሉት እንደተባለ ሆነና አይመጥኑም ያልናቸውንም ግለሰቦች ከነምክንያቱ ገልጾን ለቀጣናው አስተላለፍን። ከተወሰነ ጊዜ በኋላ ግንባር ቀደም ይሆናሉ ብለን የመለመልናቸው የተወሰኑ ሰዎች ቀርተውና መሠረታዊ ድርጅታችን ያልመለመላቸው ሰዎችም ታክለዉበት የአባላት ዝርዝር ተመለሰልን። መሠረታዊ ድርጅታችን ካልመለመላቸውና ቀደ ደብተር ከታደላቸው ውስጥ አንዱ ቀደም ሲል የኮንስትራክሽን ባለሥልጣኑ የሕግ አገልግሎት ኃላፊ (ስሙን መጥቀስ ያን ያህል አስፈላጊ ስላልሆነ አልፌአለሁ) የነበረውና ተመድበን ከመጣን በኋላ ወደ አስተዳደር መምሪያ የተዘዋወረው ሰዉዬ ይገኝበታል። ይህ ሰዉ በምልመላችን ወቅት ተቀባይነት ያላገኘው የሕግ አገልግሎት ኃላፊ ሆኖ በሰራበት ረጅም ጊዜ ውስጥ ድርጅቱ ሲከስም ሆነ ሲከሰስ የድርጅቱን

ጥቅም አሳልፎ የሰጠና በእጅ አዙርም፤ በዛሬዉ አጠራር ሙሶኛ ሆኖ እራሱን ተጠቃሚ ያደረገ ሰዉ ነዉ ተብሎ ብዛት ያላቸዉ መረጃዎች ስለቀረቡበት ነበር።

የተባለዉ ሰዉ አባል መሆኑ ቢገለጽልንም በመሠረታዊ ድርጅቱ እንዳይመለመል የተወሰነበት ነገር እንዲያከርፍ ሳያስገድደዉ አይቀርም፤ በመሠረታዊ ድርጅት ደረጃ ስሙ በመዝገብ ከመያዙ በስተቀር ሳምንታዊ ስብሰባ ላይም በሥራ ብዛት በማሳበብ አይገኝም ነበር። በመሠረታዊ ድርጅት ተጠሪነት እየሠራሁ እያለሁ መሀል ላይ ግን አሳማኝ ባልሆነ ሁኔታ ከሚሰጠኝ ድርጅታዊ ሥራ አንፃር ከቀጥናዉ ኢሠጥኦኮ ጋር እያቃቃረኝ ሄዶ፤ የኢሠጥኦኮን ተልዕኮ መወጣት እንደማልችልና በእጄ የሚገኘዉን ሁሉ አስረክቤ እኔ እንድወርድና ጎንደሬዉ መክብብ ገብረማርያም የሚባል ሰዉ የመሠረታዊ ድርጅቱን ተጠሪነት ከኔ እንዲረከብ በቀጥናዉ ተጠሪ ይወሰናል። (ደብዳቤዉ በስተመጨረሻ ላይ ታትሟል) ተጀሚዉን ለማስተዋወቅ በተጠራዉ ስብሰባ ላይ የአስተዳደር መምሪያ ኃላፊዉ ለመጀመሪያ ጊዜ ተገኘ። ይመስለኛል አዲሱን ተጀሚ እንኳን ደስ ያለህ ለማለትና እኔን ደግሞ በተዘዋዋሪ እንኳንስ ተፈነገልክ ማለቱ መሆኑ ወዲያኑ ገባኝ። ኢሠጥኦኮ ወደ ኢሠጥ ሽግግር ሊያደርግ ጥቂት ጊዜ ሲቀሩት ያ ሰዉ ራሱ የመሠረታዊ ድርጅት ተጠሪነትን ጠቀለለና ሥራዉ ሁሉ እኔን ከአባልነት ማባረር የሚችልበትን ስልት መቀየስ ሆነ። በ1976 በመሠረታዊ ድርጅት ደረጃ ኢሠጥ ሲመሠረት እንደማንኛዉም አባል ስብሰባዉ ላይ ብሳተፍም፤ ግን ማታ ድል ያለ ግብዣ ሲደረግ እኔ አልጠራም ነበር። በሥራ አከባቢም በተፈጠረብኝ ተፅዕኖ የተነሳ በትምህርት ዝግጅት እኩል የነበርነዉን ዳደኞቼን ለይቶ የተሻለ ደመወዝና ደረጃ ሲሰጣቸዉ እኔን በትንሹ ያልፈኝ ነበር።

ከዚህ ከአዲሱ የመሠረታዊ ድርጅት ተጠሪ አስከፊ ሁኔታዎች እንደሚመጡብኝ ጥርጣሬ ብኖረኝም ያለኝ ትዉዉቅም ሆነ ትስስር ጠባብ በመሆኑ በየት በኩል እንደሆነ ግን ማወቁ አንዱ ችግሬ ነበር። ከዕለታት አንድ ቀን አስቸኳይ ስብሰባ ተጠርቶ የስብሰባዉ መነጋገሪያ

አጀንዳም በኔ ላይ ሂስ ለማቅረብ እንደሆነ ተጠቅሶ ለዉይይት ቀረበ። ለዚህም ሁለት ገፅ በጽሑፍ የቀረበ ጥቆማ እንዳለና ለጥንቃቄ ሲባልም የጠቋሚዉ ስም እንደማይጠቀስ ተደረጎ ተነበበ። ሁለት ሰዎችን ጠረጠርኩ፤ አንደኛዉ በጣም በቅርብ የተግባባን፤ ከመግባባትም ባሻገር ከሴት ልጅ ዳደኛዉ ጋር የፍቅር ጨዋታ ሊጫወት ሲፈልግ የቤቴን ቁልፍ የሰጠሁትና አብረን ምሳ ካልበላን፤ አንድ ነገር እንደጎደለብኝ የምቆጥረዉ ዳደኛዬ፤ አፈወርቅ ከበደ የሚባልና በመስሪያ ቤቱ በቅደም ተከተልም የዕዳ ማጣሪያና የትራንስፖርት ክፍል ሠራተኛ ሆኖ ተገኘ። ይህ ሰው በራሱ ፈቃድ ተነስቶ ከአንዲት የክፍሉ ሴት ሠራተኛና በደህንነት ሥራ ወደ አሜሪካ ተመድቦ ከሄደዉ ወንድሟ ጋር ወደዚያ ወደ አሜሪካ ከተጓዘችዉ ጋር አስተዋወቆኝ፤ ለወደፊቱ የሕይወቴ ዕጩ አድርጌያት እንደነበርም አስታዉሳለሁ። ልጅቱ የፕሮቴስታንት ሃይማኖት ተከታይ ሆና ኖራ፤ ከፓርቲ ዲሰፒልን ዉጭ ከጴንጤ ጋር ተሻርኳል ብሎ ይኼው አፈወርቅ ከበደ በእጅ አዙር ወንጅሎኝ እንደነበረም በጣም ዘገይቶ በምስጢር ከተቀመጠው ፋይል ወጥቶ ተሰጥቶኝ ደርሼበታለሁ። በወሽካታነቱም የትዳር ፍላጎቴንም ሆነ የእንጀራ ገመዴን በጥሶታል። ልጅቱም ከትንሽ ጊዜ ቆይታ በኋላ በባለሥልጣን ወንድሟ አማካይነት ወይም የእሱን እግር በመከተል ወደ አሜሪካን አገር ሲትበር ደህና ዋል እንኳን አላላችኝም። አልተቀየምኳትም፤ ምክንያቱ ዕድለኞቹ ምድር አሜሪካ ገብታ ርጉማን አገር የቀረውን ምስኪን ጥሩነህን ዘር ብላ የማየት የሞራል ግዴታ አለባት ብዬ ራሴን አልሸነገልኩምና ነው። አፈወርቅ ፅፎ ባቀረበዉ ዉንጀላ ምክንያት ጉዳዩ ወደ ወረዳ ፓርቲ ኮሚቴም ሪፖርት ተደርጎ፤ የወረዳዉ ፓርቲ ኮሚቴ የዲስፕሊንና ቁጥጥር ኮሚቴ ተወካይ በተገኘበት ክርክር ተደርጎበት በአብላጫ ድምፅ ነፃ ወጣሁ ልበልና ነፃ ነህ ተባልኩ። ነፃ በተባልኩ በአጭር ጊዜ ዉስጥ ቀደም ሲል ስሜ ባይተላለፍም የበላይ አካል የጠየቀዉ ተጨማሪ የሰዉ ኃይል ጥያቄ ነዉ ተብሎ በ1978 በተጨማሪነት በድርቅ የተጎዱ ሰዎች ወደሚሰፍሩበት የመልሶ ማቋቋም ዘመቻ ወደ አንገር ጉቲን፤ ወለጋ ተላኩ። (በነገራችን ላይ ስለአሮም ነፃነት ግንባር (አነግ) የትግል ዓላማ ፍንጭ ያገኘሁት ሉኬ የምንግስት እርሻ ጣቢያ እና ጉቲን መንደር ዉስጥ ከሚደረጉ የሐሳብ

ልዉዉጥ ነዉ።) እዚያም ግዳጄንም ተወጥቼ ተመለስኩ። ነገሩ የቆየ ቢሆንም አፈወርቅ ከበደ የፃፈዉን ሁለት ገፅ የጥቆማ ደብዳቤ ለኢሠፓ መሠረታዊ ድርጅት ጽ/ቤት ቤተኛ የሆነ ሰዉ ዋናዉን አወጥቶ ሲሰጠኝ፤ ስካን በማድረግ ከዚህ ጋር ታትሟል። አፈላልጌ ለባለቤቱ ለወይዘሮ ሠናይት ልነግር ፈልጌ፤ ግን ደግሞ እሷ በማታወቀዉና በሰንካላዉ የኢሠፓ ስርአት ችግር ምክንያት የሰዉን የትዳር ሕይወት ላለመበጥበጥ ብዬ ትቻለሁ። ለአፈወርቅ ግን የሱኑ የእጅ ጽሑፍ ኮፒ አድርጌ ሰጥቼዋለሁ። እሱም ከዚያ በኋላ ይቅርታ ጠይቆኛል። የይቅርታ ጥያቄዉንም የተቀበልኩ ቢሆንም ይቅርታ አጠያየቁ ከለበጣ የዘለለ ባለመሆኑ ለትምህርታዊነቱ ሲባል ብቻ ግልፅ እንዲወጣ በሚል ስሜት እዚህ መጽሐፍ ውስጥ እንዲካተት አድርጌአለሁ። የለበጣ ይቅርታ ጥያቄ ደግሞ አገራችን ውስጥ ከግለሰቦች ጀምሮ እስከ ትልቁ ድርጅት መንግስትም ድረስ የተለመደ ስለሆነ ተገጂዎች የሽንገላ ይቅርታ ተጠይቀዉ በሁሉም እንደተገዱ እንዲቆዩ ይገደዳሉ። ለአብነትም፤ በአገር ደረጃ ሳይቀር በዳዮች በሚያስተዳድሩት ሜዲያ ብቅ ብለው ምስኪንና ምንም ማድረግ የማይችሉትን ዜጎች ይቅርታ ይላሉ፤ አልፎ ተርፎም በዳዮች ሕዝቡን የሽግግር ፍትህ አቋቋምንልህ ብለው ያላግጡበታል።

ከዚያ በኋላ ሊመጣብኝ የሚችለዉን ችግር በመፍራት የሚሰጡኝን ሥራዎች ሁሉ በጥንቃቄ እየሰራሁ፤ አንድም ከአገር መዉጣት፤ ይህም ካልተሳካ በማታወ ክፍለ ጊዜ ተምሬ መስሪያ ቤት መቀየር እንደነበረብኝ ተረድቼ ትምህርት በጀመርኩ በሦስተኛዉ ዓመት፤ ዘጠነኛ ክፍል ስገባ ጊዜ አሞኝ የነበረዉ የጉቦት እንፌክሽን በሽታ እንደገና አመመኝ። በደከመ ዉጤትም ቢሆን ቀጠልኩ። ወደ ዉጪ አገር መሰደድንም ማሰቡን ትቼ ትምህርቱንም እየቀጠልኩ ትዳር መሰረትኩ።

ከባለቤቱ ጋር የተዋወቅነዉ በጓኛዬ ሠርግ ላይ ነዉ። እሷ ደግሞ ታላቅ እህቷን ሲትድር። ውቤቷን ያየሁት ወላጆቻቸዉ ሩቅ ገጠር ነዋሪ በመሆናቸዉ ወንድሟ እንደአባት እሷ ደግሞ እንደእህትም እንደእናትም ሆነዉ እህታቸዉን ሲድሩ ነዉ። እንደነገሩ የለበሰች ቢሆንም እህቷን

ለመዳር ሲትንጎዳጎድ ከተጨናበሰችበት ጭስና ከተቀባችዋል ጥላሸት ጋር ለኔ ውብ፣ የውብም ውብ ሆና ታይታኛለች። በርግጥም ደግሞ በውበቷ ከኔ ቢትበልጥ እንጂ አታንስም። የጓዳኛዬ መልስ ዕለት የኔ ጉዳይ መብላት መጠጣት ሳይሆን ይህችኑ ዓይኔና ልቤ ዉስጥ የገባችዉን ፍቅር መከታተል ነበር። በሳምንቱ ሁሉንም ምሳ ጋብዜ፤ እዉስጤ የተፈጠረዉንም ፍቅር ዘርግፌ ነገርኳት። አላስከፋችኝም፤ ትንሽ እንዲቆይ ብቻ ነግራኝ ተሰነባበትን። ደቡብ አፍሪካዊያን የዙሉ ጎረምሳዎች የተገረዙ ዕለት ድምፃቸዉን ከፍ አድርገዉ ሰዉ ሆንኩ እንደሚሉት ዓይነት፤ እኔም ይህች ሴት የፍቅር ፊት ሲታሰየኝ፤ ከዚህ ቀን በኋላ ሙሉ ሰዉ የመሆን ስሜት በዉስጤ አንሰራራ። ለምን መሰላችሁ፤ ኢሠጋን በሆነ ሁኔታ ለመበቀል ስወጣና ስወርድ፤ ጓዴኞቼ ሁሉ አግብተዉ ወደቤታቸዉ ሲጠቃለሉ፤ እኔ ወደኋላ ቀርቼ ስለነበር፤ ከዉጭ እራት በልቶ ወደ ቤት መመለሱ አለመመቸቱ ብቻ ሳይሆን ትንሽ አምሽተዉ ውሃ ነገር ከቀማመሱ ደግሞ ለሕይወት የሚሰጠዉ ዋጋ ራሱ ይዘነጋ ስለነበር ነዉ። ከአንድ ዓመት ከመንፈቅ በኋላ ተጋብተን፤ እነሆ ሦስት ወንዶች ልጆች (አብዳ፣ ሱራ እና ኤባ) በመዉለድ በፍቅር እየኖርን እንገኛለን ልበላችሁ። ለእግዚአብሔር ምን የሚሳነዉ ነገር አለና እሱም ዘግኖ ካሰኝ፤ እኔም በምስጋና እየከፈልኩት ነዉ።

ወደ ኋላ ልመልሳችሁና ከ1977ቱ ከኢሠጋ ምስረታ በኋላ የደርግ ኃይል እየተዳከመ በመሄዱ የከፋ ችግር ባይደርስብኝም፤ ከቀጣናው ኢሠጋ በሚመነጭና ከባለሥልጣኑ መስሪያ ቤት ከሚደርስብኝ ጭና የተነሳ በየሁለት ዓመት ለአጠቃላይ ሠራተኞች ከሚደረግ የእርከን ጭማሪ በስተቀር የትምህርት ዝግጅቴን በተወሰነ ደረጃ ባሻሽልም የደረጃ ዕድገት የሚባል ሳላይ፤ የ1983ቱ የመንግስት ለዉጥ ገላገለኝ። ከዚያ በፊት ግን የደረጃ ዕድገት ለማግኘት ብዙም ሳንጣጣም ከኖርነዉ ከኮንስትራክሽን ሚኒስትሩ እግር ላይ ወድቄ ይቅርታ እንድጠይቅና የደረጃ ዕድገትም እንደሚሰጠኝ ተነገሮኝ ነበር። መልሴ ግን አጭርና ግልፅ ነበር። እንኳን እኔ ፊደል የቆጠርኩ ሰዉ ቀርቶ ፊደል ያልቆጠረ አባቴም እንዲህ ዓይነት የወረደ ሐሳብ ቢቀርብለት አያደርገዉም የሚል ነበር። ገምታ ወይሳ ልጄ

ጥሩነህ ለፊዉዳል በቅሎ ሳር አያጭድም ያለውን የገምታ ወዬሳን ቃል ረገጭ እኔ ፊደል ቆጠርኩ የምለው ሰዉ አንድ ሚኒስትር እግር ሥር ስወድቅ ይቅርታ ስጠይቅ ጨርሶ የማይታሰብ ሆነ። ለዚያም ደግሞ ተበዳይ ሆኜ በዳይን ይቅርታ ስጠይቅ ይታያችሁ።

በአዲስ አበባ ዩኒቨርስቲ የፖለቲካል ሳይንስና ዓለምአቀፍ ግንኙነት ተማሪ በመሆኔ የ1983ቱ የመንግስት ለዉጥ አዲስ ክስተት አልሆነብኝም። እንዲያዉም ወያኔ አዲስ አበባ ከተማ እንዳይገባ ለመከላከል የኢሠፓ ፓርቲ አባላቱ ለሥልጠና ወደ ሰንዳፋ ሲያመሩ፤ ሕይወቴን ለአደጋ በሚያጋልጥ ሁኔታ፤ አዲስ አበባ የገባዉን ወያኔን ለመከላከል ለሥልጠና ወደ ሰንዳፋ አልሄድም ብዬ በወቅቱ የመሠረታዊ ድርጅቱን አመራር ያስደመመ ንግግር ተናግሬ እንደነበረ አስታዉሳለሁ።

እስከ ምንጊዜዉም ቢሆን ከአእምሮዬ የማይጠፋዉ ነገር ቢኖር ግን ወያኔን ለመዉጋት ሥልጠና ሳልሄድ፣ ነገር ግን ለሁሉም የፓርቲ አባላት ኤስ. ኬ. ኤስ የሚባል ጠመንጃ ታድሎ ራሳቸዉንና አከባቢያቸዉን እንዲጠብቁበት ሲደረግ፤ ሄጄ ምንም ዓይነት የጦር መሳሪያ ያልወሰድኩ ሰዉ፤ ዛሬም ቢሆን የጦር መሳሪያ መያዝን የማልወድ ሰውዬ፤ ሕወሓት/ኢህአዴግ አዲስ አበባን ተቆጥጥሮ ከሁለት ወራት በኋላ በሁለት የትግራይ ተወላጆች ጠያቂነት ነው ተብሎ በሐምሌ ወር 1983 በአቶ አለማየሁ ኃይሌ ሥላሴ (ዓለማየሁ ፊኛ) በሚመራዉ የሠላምና መረጋጋት ኮሚቴ አስተባባሪነት ወደ እስር ቤት ተወረወርኩ። ከሰባት ወራት እስር በኋላ ተፈትቼ፣ ከወራት መንገላታት በኋላ በመከራ ወደ ቀድሞ ሥራዬ ተምልሼ ዓመትም ሳልቆይ በ1985 የሕንፃ ኮንስትራክሽን ባለሥልጣን በወቅቱ ጠቅላይ ሚኒስትር ታምራት ላያኔ በሚመራው የሕወሓት ወታደራዊ ወረራ ተዘጋ። በዚህ ምክንያት ሊያልቅ የነበረዉ ትምህርትም ተቋርጦ፤ እንደገና ሥራ ፊለጋ ተደርጎ፤ በአንድ የኮንስትራክሽን ድርጅት ዉስጥ በቀን ሠራተኛነት፤ በመቀጠልም በኦሮሚያ ሥነ ሕዝብ ጉዳይ ጽ/ቤት ዉስጥ ሥራ ተገኝቶ፣ መቋቋም ተደርጎ ወደ ትምህርቱም ተመለስኩ። የ40 ወይም የሰማኒያ ወይም

የሰንት ቀን ዕድል እንደሆነ ለመናገር ቢያስቸግረኝም የመጀመሪያ ድግሪ ትምህርት ለመጨረስ ድፍን አስራ ሦስት ዓመታትን ፈጅቶብኛል። በጣም አሳዛኝ ጉዳይ ከእስርና ሥራ ማፈላለግ በኋላ ወደ ትምህርቱ ስመለስ በመጀመሪያ ዓመታት የወሰድኳቸዉ ኮርሶች በቆይታና ከመንግስት ሥርዓት ሳይሆን ከመንግስት አስተዳደር ለዉጥ ጋር ተያይዞ ከትምህርት አሰጣጡ ስርዓት ውጭ ስለተደረጉ ኮርሶችን ድግሜ ለመዉሰድ ተገድጃለሁ። አንዱን የትምህርት ዓይነት ሁለት ጊዜ ሄጄበታለሁ።

ከሕንፃ ኮንስትራክሽን ባለሥልጣን ሥራ መቋረጥ በኋላ ኦሮሚያ ሥነ ሕዝብ እስከሚቀጠር ድረስ ሁለት ነገሮች ትዝ ይሉኛል። አንዱ ቀድሞም የተጠራቀመ ጥሪትም ስላልነበር፤ እስር ቤትም ስለነበርኩ ሕንፃ ኮንስትራክሽን ሲዘጋ ለችጋር ለመጋለጥ ብዙ ጊዜ አልፈጀብንም። በእስሩ ጊዜ እኔና ጓደኞቼ የታሰርነዉ ስዉር መንደር ዉስጥ በመሆኑ የምንበላዉ ምግብ በማነሱ፤ እስረኞች ተመካክረን አንድ መፍትሔ ተገኘ። የታሰርንበት ቤት መደበኛ እስር ቤት ሳይሆን በየጉራንጉሩ ዉስጥ በነበሩ ቤቶች ዉስጥ ስለነበረና ቤቱም የቀድሞዉ የምስራቅ ጅርመን ሚሊታሪ አታቼ ይኖርበት የነበረዉ ቤት ዉስጥ ሲሆን፤ እሱም አቤሰሎም ይደጎ የሚባል ኤርትራዊ ሀብታም ሰዉ ጎረቤት ስለነበር፤ በአቀረብንለት ተማፅኖ መሠረት በቀን ሁለት ዳቦ ሊገዛልን ተስማማ። ከ1984 ወደ 1985 የዘመን መለወጫ ዕለት ግን አራት አራት ዳቦ ተደርጎልን ለቤተሰባችንም ልናካፍል ችለናል። በዚህ አጋጣሚም የአቤሰሎም ይደጎ ውለታም የማይረሳና ሳይጠቀስ የሚታለፍ አይሆንም።

ሁለተኛዉ ትዝታዬ ድርጅታችን ሕንፃ ኮንስትራክሽን መዘጋቱ አግባብ አለመሆኑን በሰላማዊ ሰልፍ ለመግለፅ በመንግስት ተፈቀደልንና ከመስቀል አደባባይ ተሰልፈን ወደ ወቅቱ ጠቅላይ ሚኒስቴር ታምራት ላይኔ ጽህፈት ቤት አመራን። መፈክር እያነሳን ሂልተን ሆቴል አከባቢ ስንደርስ “ወድደዉ አይስቁም” የሚባል አለ አይደለም፤ ሳልወድ በግድ ለመሳቅ ተገደድኩ። ሲነሳ የነበረዉ መፈክር “የኢህአዴግን ዓላማ

እንደግፋለን፤ ድርጅታችን መዘጋቱን እንቃወማለን” የሚል ይገኝበታል። በአንድ ራስ ሁለት ምላስ መሆኑን ተረድቼ፤ እስከ ዛሬም ድረስ ለማከብረዉ አንድ ዳደኛዬ ብነግረዉ እሱም ገርሞት ኑሯልና አፍራሹን የኢህአዴግን ዓላማ ደጋፊና የሕንፃ ኮንስትራክሽንን መፍረስ የሚቃወም ሰልፍ አቁመን ሰልፉ ሳያበቃ ተያይዘን ወደ ቤታችን ተመለስን።

በ1986 በሁለት የግል ኮንስትራክሽን ድርጅቶች ውስጥ በቀን ሥራ ተቀጥሬ ባሬላ ከመሸከም ጀምሮ የተለያዩ ሥራዎችን ሰርቻለሁ። አንደኛው ሥራንና ሰብአዊነትን አጣምሮ የሚረዳ ሲሆን ሁለተኛውና ጉልበቴን ሊሸጥለት የተቀጠርኩበት ሰውዬ ጉልበቴንም በተገቢ ዋጋ አልገዛኝም፤ ሰብአዊነቴንም አላከበረልኝም። ባሌ-ጎባ ለሥራ ጉዳይ ሄጄ በቀን ሰራተኞች ከመዋከቤም በላይ እዚያ ሄጄ የሰራሁበትን አበል ሳልቀበል ባዶ እጄን ሄጃለሁ። ቆይቶም ቢሆን ያለፈውን ጠብ ከመነካካት ተቆጥቦን ወደ ከአንገት በላይ ወዳጅነት ተመልሰናል። ከዚያ ባለሀብት አንድ የተገነዘብኩት ነገር ቢኖር ኢትዮጵያ ውስጥ የሀብታሞች ሀብት መጠን መለኪያው ከጉልበት ብዝበዛዉ ሌላ አንዱ የቁጡነት ባህርይ ተካትቶበት እንደሆነ ተረድቻለሁ።

ቀጥሎ የሰራሁበት አሮሚያ ሥነ ሕዝብ ጉዳይ ጽ/ቤት ከኅዳር ወር 1987 እስከ1990 ሰርቼ ይህም በመዋቅር ማስተካከል ስም ጽ/ቤቱ ለሁለት እንዲከፈል በመደረጉ በሰላም ተሰናብቼ ወደ ፊንፊኔ የደን ልማትና ገበያ ድርጅት ሄድኩ። ነገር ግን አሮሚያ ሥነ ሕዝብ ጉዳይ ጽ/ቤት ስሰራ አንድ የማልረሳዉ ነገር ቢኖር፤ የተበበሩት መንግስታት የሥነ ሕዝብ ጉዳይ ፈንድ (UNFPA) ለተመሳሳይ ሥራ የተቋቋሙ የመንግስት ድርጅቶችን ይረዳ ነበርና፤ ከዚህ ዓለም አቀፍ ድርጅት በነፃ የተሰጠዉን ባለቀለም ፎቶ ኮፒየርና ፕሪንተር ከዓለምአቀፉ ድርጅት በሰነድ ወጥቶ አየር በአየር ተሸጠ፤ ወንጀሉም ለሚመለከታቸዉ መንግስታዊ አካላት ጥቆማ ደርሶ ሁሉም ድርሻ ድርሻዉን የወሰደ ይመስለኛል፤ ደብዛዉ እንደጠፋ መቅረቱ ነዉ። ወደ ፊንፊኔ የደን ልማትና ገበያ ድርጅት ስሄድ በዉድድሩ ላይ አድልኦ ተደርጎልኛል። ነገር ግን ለሁለትና ሦስት ዓመታት ያህል በሰላም

ከሠራን በኋላ፤ አንዳንዶች ሊጠቀሙበት እንደሚፈለጉት ሰዉ አልሆንኩላቸዉም። ከአስተዳደግም ይሁን ከሕይወት ተሞክሮ የገጠር አስተዳደግ ሕይወት ተፅዕኖ አሳርፎብኝ እንደሆነ አላዉቅም፤ በሙስና ዉስጥ ቶሎ መዘፈቁን አልመርጥኩም። ስለሆነም ወደ ጎን የመገፋት ዕድል ይሞካክረኝ ጀመር። በዚህ ድርጅት በተለይ ሙስና ከሚያጠቃቸዉ ሥራዎች ዉስጥ የቁም ደን ሽያጭ ጨረታ ደህና አድርጎ እንደሚያበላ የድርጅቱ ሠራተኛ ብቻ ሳይሆን በደኑ አከባቢ የሚኖር አርሶ አደር ሁሉ የሚያወቀዉ ጉዳይ ስለነበር፤ በማኔጅሜንት ኮሚቴ ዉስጥ ለመጣላትም ሆነ ለመፋቀር ይኼዉ የቁም ደን ጨረታ ሽያጭ ማሳለፍም ሆነ መጣል ዓይነተኛ ምክንያት ነበር።

ከሁለትና ሦስት ዓመታት በኋላ በፊንፊኔ የደን ልማትና ገበያ ድርጅት ጥሩም ሆነ መጥፎ አጋጣሚ ተፈጠረብኝ። ጥሩ አጋጣሚ ያልኩት አንድ የነበረዉ የአስተዳደርና ፋይናንስ መምሪያ ለሁለት ተከፍሎ የአስተዳደር አገልግሎትና የፋይናንስ አገልግሎት እንዲሆኑ ሲወሰን፤ የደረጃ ዕድገትና ከፍተኛ የሚባል የደመወዝ ጭማሪ ተደርጎልኝ ወደ አስተዳደር አገልግሎት ኃላፊነት ተዛወርኩ። ለብዙ ሠራተኞችም አዲስ ምደባና ቦታ ተሰጥቶ፤ ባዶ ለቀሩት ቦታዎች ማስታወቂያ በማዉጣት ከዉስጥና ከዉጭ እንዲያድጉበትም ሆነ እንዲቀጠሩበት ተወሰነ። ከዉስጥ ማሳደጉንም ሆነ ከዉጭ መቅጠሩን ጎን ለጎን ማካሄድ እንደሚቻል በመገመት የዉጭ ማስታወቂያ እንዲወጣ በማድረጌ፤ የዉስጥ ማስታወቂያዉ ሳይጠናቀቅ እንዴት የዉጭ ማስታወቂያ ይወጣል የሚሉ ከሳሾች ተፈጠሩብኝ። በዚህ መሀከል ሥራ አስኪያጅ የነበረዉ ሰዉ በሕመም ምክንያት አቶ ታሪኩ ጂንፌሳ የሚባለዉንና የፕላንና ፕሮግራም አገልግሎት ኃላፊን በመወከል ዕረፍት ወጥቶ ሳይመለስ ሞተ። እንደኔ ሐሳብ ግን በዉስጥ ማስታወቂያዉ መሠረት የተመዘገቡ ሠራተኞች መረጣ ከተጠናቀቀ በኋላ የዉጭዉ እንደሚቀጥል ፍላጎት ቢኖረኝም ሰሚ አላገኘሁምና ክሱም የክልሉ ፕሬዝዳንት የሕግ ጉዳዮች አማካሪና የቦርድ ሰብሳቢ በሆነዉ አቶ እሼቱ ኢረና ዘንድ በመድረሱ፤ ነገሩን ለማርገብ ብቻ ሳይሆን አካሄዱን የተሳሳትኩ መሆኑን ገልጮ ተጠባባቂ ሥራ አስኪያጅ አቶ ታሪኩ

ጅንፌሳንም ሆነ የቦርድ ሰብሳቢውን ይቅርታ ብጠይቅም ሰሚ አላገኘሁም። በዚህ ምክንያትም ከደመወዝና ከደረጃ ዝቅ ተደርጌ ወደ ሆነች ክፍል ተወረወርኩ። ሥራም ወደኔ እንዳይመጣ ተደረገ። እራሴን ሥራ ብዙ ለማድረግ ሳስብ፤ አልፋ ዩኒቨርስቲ የርቀት ትምህርት እንደሚሰጥ ተገንዝቤ በሕግ የድግሪ ፕሮግራም የርቀት ትምህርት ጀመርኩ። ጠዋት ክፍሏ ውስጥ ገብቼ ለምሳ ብቻ እየወጣሁ ማንም ሳይረብሽኝ የተሻለ የሚባል ውጤት እየሰበሰብኩ ሳለ፤ ከጊዜ በኋላ ደግሞ እኔ ከተነሳሁ በኋላ የአስተዳደር አገልግሎት ኃላፊ ሆኖ ከተቀጠረው ሰው ጋር አለመግባባት ሲፈጥሩ ለክፍተት ማሟያ እኔው እራሴ ወደ አስተዳደር አገልግሎት ኃላፊነት ተመለስኩ።

ወደ መሀከሉ ላይ ሊያቆራርጠን የቻለው ግን ከቁም ደን ጨረታ ሌላ ከአቶ ታሪኩ ጂንፌሳ እና አቶ ሙላቱ ከበደ ጋር ያጋጩንን ሳልገልፅ ማለፍ አልፈልግም። አቶ ታሪኩ የሥራ አስኪያጅነት ቦታ ፀድቆለት እየሰራ እያለ፤ እሱ ሲቀጠር የነበረበትን የማስረጃ ክፍተት እንዲያሟላ እኔ ስለጠየቁሁትና አለቃን የመጋፈጥ ሆኖ ስለተሰማው ሥልጣኑን መከታ በማድረግ የጥቃት በትሩን ሰንዝሮብኛል። የማስረጃ ክፍተቱም ከፍተኛ ትምህርቱ ወዳጅ አገር ሰብሶት ሕብረት ውስጥ በመሆኑ፤ በወቅቱ ማንም ሰው እንደሚጠየቅ የማስረጃውን አቻ ግምት እንዲያቀርብ ነበር።

በተመሳሳይ ሁኔታም አቶ ሙላቱ ከበደ (ደን ልማት መምሪያ ኃላፊ) ከእንግሊዝ አገር ፖስት ግራጂዌት ሴርቲፊኬት እንዳለው አዘውትሮ ይናገር ነበርና ከእንግሊዝ መጣ የተባለው ሴርቲፊኬት የተሟላ የሚሆነው ትራንስክርፕት፣ ፊርማና ማህተም እንዲኖረው ስለሚያስፈልግ፤ ይህንን አለኝ የሚትለውን ሴርቲፊኬት ወይም የትምህርት ማስረጃን በተማሪ ውጤት እንዲያሳጅብ ስናገረው፤ ከዚያ በኋላ ከኔ በቀር ሌላ ሰው ጠላቱ አላደረገም። የሥራ አመራር ቦርድ ሰብሳቢው፣ አቶ እሼቱ እና የቦርድ አባል የነበረው አቶ ገላና ኑሬሳ ዘንድ ተመላልሶ ስላስጠመደኝ፤ አቶ እሼቱም የአቤቱታ ማመልከቻዬን እንኳን ተቀብሎ መልስ ሳይሰጠኝ ይቀራል። በነገራችን ላይ አቶ ሙላቱ ማለት አንድ ሩሲያዊ ጸሐፊ

ስለይሁዳ የፃፈው ዓይነት ሰው ይመስላል። ሩሲያው እንደፃፈው ይሁዳ ከሃዲ ሳይሆን ቢዝነስ መስራት የሚወድ ሰው ስለሆነ ብቻ ወገኑን ክርስቶስን በሰላሳ መክሊት ሽጦ ብሎ ተጽፎ አንብቤአለሁ። ይሁዳን የመሳሰሉ ከሃዲዎች በየቦታው የመኖራቸው ነገር እንደተጠበቀ ሆኖ፤ ስለኪራይ ሰብሳቢነት ሳወሳ ደግሞ ሀብት በሁለት መንገድ ይሰበሰባል ብያለሁ፤ በመፍጠርና በመዝረፍ። የፊንፊኔ ደን ልማትና ገበያ ድርጅት ኃላፊዎች የቦርድ አባላትን ጨምሮ በመዝረፍ ሀብት ሰብስበዋል። በወቅቱ ላፍቶ አከባቢ በአምቦ ድንጋይ የተሰራው የሙላቱ ቤት የተሰራው በፊንፊኔ ደን ልማትና ገበያ ድርጅት ተሸከርካሪ በማመላለስ ነው።

ይህ እንዳለ ሆኖ፤ ከሙላቱ ከበደ ጋር ብዙውን ጊዜ ለማለት ይቻላል ስለአገራችን ፖለቲካም በሰፊው እናወራ ስለነበረ፤ ከዕለታት በአንዱ ቀን ዉለታ እንደዋለልኝ ቆጥሮ ዉሃ ሲጠፋ የምንጠቀመበት ደረቅ መፀዳጃ ቤት ዉስጥ “ጥሩነህ አነግ ነዉ የሚል ጽሑፍ አይቼ፤ እንደሱ ከሆነ እሱ ወንድ ነዉ ብዬ ከሥር ፃፍኩ” ብሎ አወራልኝ። እንዳመሰግነዉ ወይም እንዳደንቀዉ የፈለገ ዓይነት መሆኑን ብረዳም ምንም ለማለት አልፈለኩም፤ ምክንያቱም እኔም ጽሑፉን አይቼ የሁለቱም የፊደል አጣጣሎች አንድ ዓይነት ስለሆኑና እንደዚህ ዓይነት ሸር መስራትም ከሱ ሊያልፍ እንደማይችል ስለተገነዘብኩ ዝም ብዬ አሳለፍኩ። ይህንንም ያደረገዉ በዚያን ጊዜም ሆነ ከዚያ በኋላ አነግ ሥልጣን ላይ ባለዉ ፓርቲ ዘንድ ምን ትርጉም እንዳለዉ ስለሚያዉቅ፤ የጥቃቱ ዒላማ ዉስጥ እኔንም አስገብቶ ሊያስወቅጠኝ እንደሆነ ስለታወቀኝ ነበር። ቢሆንም ግን እኔ የኦሮሞ ፌዴራሊስት ዲሞክራሲያ ንቅናቄ/ኦፌዲን አባል መሆኔን ነገሬዉ ሳበቃ፤ ይኼም በነጋታዉ እንጦጦና ሰበታ ላይ ይሰሩ የነበሩ የሥራ ባልደረቦች ዘንድ ደርሶ መልሰዉ ነገሩኝና የመረጃቸዉ ምንጭ ደግሞ ሙላቱ ከበደ እንደሆነ ጨምረዉ ገለፁልኝ። ሙላቱ፤ እራሱ ከሚያደርስብኝ ጥቃት ሌላ አፋን ኦሮሞ ተናጋሪ፤ ግን ኦሮሞ ያልሆነች የድርጅቱ ሠራተኛ የሆነችን ቤት አነሳስቶ ተራ የሆነ ስድብ ጭምር እንዲትሰድበኝ ሁሉ አድርጓል።

ጊዜ ቢለወጥም ፊንፊኔ የደን ልማትና ገበያ ድርጅት ውስጥ የነበረው ችግራ በዚህም አላበቃልኝም። የደን ሀብቱ ሸዋ ውስጥ ሆኖ እያለ፤ የድርጅቱ አመራር ለረጅም ጊዜ በወለጋ ልጆች ተይዞ ነበር ተብሎ ስለሚታመም፤ የሸዋ ልጆች በተዘዋዋሪ መንገድ ተደራጅተውና ክልሉን ከሚያስተዳድረው የፖለቲካ ድርጅት ጋር ተሞዳሞደው ሥልጣኑ በእጃቸው እንዲገባ አደረጉ። የሸዋ ተወላጅ ግለሰቡም የሥራ አስኪያጅነቱን ሥልጣን ተቆጣጥሮ የማኔጅመንት አባላቱን ሲሰይም የሱን መመዘኛ አያሟሉም ከተባሉት ውስጥ በመጀመሪያ ረድፍ ላይ ተገኘሁ። የኛ አይደለም የሚሉትን ሰው ወደ ጎን ማድረግ ሥራቸው ሆነ። እንዲያውም ወደ መጨረሻው አከባቢ የድርጅቱ ሠራተኞችና የሸዋ ልጆች ነን ባዮች (መኮንን ደረሰ እና ጫሊ ጉተታ) ማስፈራሪያ ብጤ ሰላደረጉብኝ፤ ሥራ ሳፈላልግ ከጋዜጣ ካየሁት ማስታወቂያ መሠረት ተወዳድሪ ፊንጫስ ስኳር ፋብሪካ የሕዝብ ግንኙነትና እስቴት አገልግሎት ኃላፊ ሆኜ ሄድኩ። በጣም ተጠቃሚ የሆንኩበት የሥራ ዝውውር ነበር። እዚያም ሁለት ዓመት ያህል በሠላም እንደሰራሁ ተመሳሳይ ሁኔታ ብቻ ሳይሆን ሕይወቴን አደጋ ላይ ለመጣል የደረሰ ችግር ደረሰብኝ።

በፊንጫስ ስኳር ፋብሪካ ውስጥ የኦህዴድ መሠረታዊ ድርጅት ተጠሪ የነበረውና የዚሁ የፖለቲካ ድርጅት አባል እንድሆን ያዘዘኝ እኔ በምመራው አገልግሎት ሥር በሦስተኛ ረድፍ ላይ የሚገኝ የጥበቃ ፎርማን የሆነ ጌታቸው አራርሳ የሚባል ነበር። አባል መሆኑ ላይ ችግር እንደሌለብኝ ነግረው፤ ነገር ግን የኦህዴድን ምስረታ ታሪክ እንዲነግረኝ ጠየቅሁት። አገር የሚያስተዳድርን ድርጅት ምን ሲሆን ነው እንደዚህ ዓይነት ጥያቄ የሚጠየቀው ብሎኝ እንደማስፈራራትም ከጅሎት ኖሮ፤ በማስፈራራትም ሳያበቃ እኔ የተቀመጥኩበት ወንበር አባል ለሆነ ሰው ብቻ የሚገባ መሆኑን ልኬን ነገሮኝ ከቢሮዬ ወጣ። ከዚያ በኋላ ብቅላ የሚባል የሆሮ ጉዳሩ ወለጋ ዞን ከፍተኛ ካድሬ ተጨምሮበት ከማስፈራራት እስከአፈና ሙከራ ተደረገብኝ። የኦህዴድ አባል ላለመሆን የያዝኩትን አቋም የምገፋበት ከሆነ ሦስት ምርጫዎች፤ (ማባረር፣ ማሰር፣ መግደል) የሚሉት በእጅ ስልኬ ላይ ተደውሎ ተነገረኝ። ባሁን ጊዜ

እራሱም ተባርሮ የት እንደሚገኝ የማላውቀውና የቀጠረኝን የፋብሪካውን ሥራ አስኪያጅ አቶ ደረጀ ጉተማን ባማክረውም፤ ከኔ የበለጠ ከነሱ ጋር መስራት እንደሚበልጥበት ከወንበሩ ተነስቶ አስረዳኝ ሳይሆን አረዳኝ። እኔ ለሥራ ጉዳይ ስጠቀምበት የነበረውን የድርጅቱን መቢና ቁልፍ ተቀብሎኝ፤ ሞራሌን ለመንካት አስልቶ ለመሠረታዊ ድርጅቱ ተጠሪና እኔ በምመራው አገልግሎት ሥር በሦስት ደረጃ ዝቅ ብሎ ላለው የጥበቃ ፎርማን ለአቶ ጌታቸው አራርሳ ሰጠ። ጌታቸው የማያወቀውንና ለማወቅም የዕውቀት ዝግጅቱ የማይፈቅድለትን ሰው የኦህዴድን ምስረታ ታሪክ መጠየቁ ከፋ እንጂ፤ ኦህዴድ ትግራይ ክልል አዴት ወረዳ መመስረቱን ሃያ አምስተኛ ዓመቱን ሲያከብር በ2007 ነግሮናል። ከዚያ በኋላ እኔና ጌታቸው ተገናኝተን ተሳስቀን ተላልፈናል። በፊንጫኦ ስኳር ፋብሪካ ቆይታዬ ሥራዬ ጥሩ መሆኑ ተገልጾ ሁለት ጊዜ ደመወዝ ተጨምሮልኛል፤ በመጨረሻ ሲያልቅ አያምርም የሚባለው ዓይነት ሆነና፤ ከሌሎች ሁለት ትውልዴ አበሻ ከሆኑ አማራር ባለሥልጣናት ጋር በመተባበር ከተቀጠረክበት ጊዜ ጀምሮ ዉጤታማ ሥራ አልሰራህም ተብሎ በተመሳሳይ ሰው በአቶ ደረጀ ጉተማ ደብዳቤ ተባርሬ ጉዋዜን ጠቅልዬ አዲስ አበባ ገባሁ።

አዲስ አበባ ለመግባት ከሰዓት በኋላ በዘጠኝ ሰዓት አከባቢ ከፊንጫኦ የወጣሁ ሰው አምቦ የደረሰኩት ከሌሊቱ አምስት ሰዓት አከባቢ ሲሆን መኝታ የያዝኩት ምሽት መኝታ በሚያፈላልጉ ልጆች አማካይነት ነው። እራት ስላልገተኝ በባዶ አንጀት መኝታውን ገልጼው ስገባ የተቀበሉኝ የትኋን፣ የቁንጫና የቅማል ሠራዊት ወረራ በወያኔ/ኢህአዴግ ከተዋለብኝ ግፎች ውስጥ አንዱ ስለሆነ፤ ሌሎች ነገሮችን እንኳን ብረሳ በሕይወት እስካለሁ ድረስ ያ ምሽት አይረሳኝም። በፊንጫኦ ስኳር ፋብሪካ የደረሰብኝን በደል ዘርዝረው ለሕዝብ እንባ ጠባቂ ተቋም ባመለክትም፤ ወጣቱ የተቋሙ ኦፊሴር ማመልከቻዬን ሊቀበልኝ ፈቃደኛ አልሆነም። እኔም ወደዚያ እየተማላለስኩ ጊዜና ገንዘቤን ማባከኩን አልፈቀድኩምና ትቼ ሌላ ሥራ ፊለጋ ገባሁ። ወቅቱም ደግሞ ከ2002 የቁጭ ምርጫ በኋላ የኢህአዴግን ዓላማ የማይደግፍ ሁላ ተሰብስቦ እስር ቤት የሚከተትበት

ጊዜ ላይ ስለነበረ፤ መነዛነዙን አስፈላጊ ሆኖ አላገኘሁትም።

አንድ ነገር ልመርቅላችሁ። የፊንጫኦ ስኳር ፋብሪካ ሥራ አስኪያጅ የነበረው ደረጀ ጉተማ ከኮሎኔል መንግስቱ ኃይለማሪያም ጋር የመመሳሰል ባህሪ ይዟል። አንድ ሰሞን ሥራዬን በመወደዱ የተነሳ ወደ ሆሮ ጉዳሩ ወለጋ ዞን ጽ/ቤቶች ለሥራ ጉዳይ ሲመላለስ ከኔ እና አቶ ኢታና ገርቢ ከሚባሉ ሰው ጋር መሄድ ይወድ ነበር። ነገር ግን እነዚያው የሆሮ ጉዳሩ ከፍተኛ ካድሬዎች ፋብሪካው ድረስ መጥተው ስለኢህአዴግ ዲሞክራሲ ሊያስተምሩን፤ ጥያቄ፣ አስተያየት፣ ሐሳብ ካልሰጣችሁን ብለው የሙጥኝ ሲሉ፤ እኔን ጨምሮ ብዙ ሠራተኞች እንኳንስ ዲሞክራሲያን መሆናችሁ ቀርቶ በዲሞክራሲ ደጃፍም አላለፋችሁም ብለን ዶቃ ማሰሪያቸው ድረስ ነገርናቸው። ከዚያ በኋላ አቶ ደረጀ ጉተማ ወደ ቢሮዬ መምጣትና ወደ ቢሮውም እኔን ጠርቶ ስለሥራ ክፍሌ ሥራ መነጋገርም ቀረ፤ በምግብ አዳራሽ ብቻ ስንገናኝ መንግስቱ ኃይለማሪያም ያደርግ እንደነበረው ስቆ ተጨውቶ ያልፈኛል። እኔም ካራ እየሳለብኝ መሆኑ ለአፍታም አልጠፋኝም። ልክ እንደ መንግስቱ ኃይለማሪያም ስቆ ተጨውቶ ማለፉ ጉዳዳድ እየማሰልኝ መሆኑን ተገንዝቤ፤ ሌሎችም ስለነገሩኝ አስፈላጊውን ጥንቃቄም አድርጌያለሁ። አብሼ ገርባንና ሌሎች ጀግኖችን ያፈራቸው ሆሮ ጉዳሩ ወለጋ፤ በጣት የሚቆጠሩ አሽክላዎች ቢገኙባትም፤ የፋይናንስ አገልግሎት ኃላፊው ስባኑ ገለቱን የመሳሰሉ ወገኖች ስለነበሩ አንዳች ጉዳት ሳይደርስብኝ ከስኳር ፋብሪካው ሽለቆ እንዲወጣ አግዘውኛልና ባለውለታዬ ናቸው። አሁንም በነገራችን ላይ ልበልና ደረጀ ጉተማን አደስ አበባ ከተማ ውስጥ በሆነ ዝግጅት ላይ ተገናኝና እጁን ለሰላምታ ሲሰድልኝ ፊት ነሳሁት።

እንደመረጋጋትም፤ እንደመናደድም ብዬ ከአንድ ወር ቆይታ በኋላ ሥራ ሳፈላልግ ዴሴጥሞኔንት ኤክስፐርትስ ሴንተር በሚባል አገር በቀል መንግስታዊ ያልሆነ ድርጅት ውስጥ በአገር ቤት ልጅ አማካይነት ተቀጥሬ የቢሮ ውስጥ ሠራሁ። ከዚያም፤ ይህን ሰው ምን ነካዉ በየሄደበት

መባረር ነው ቢትሉም እንደማልፈርድባችሁ እያሳሰብኩ፤ በወያኔ ፖለቲካ ጣጣ መንግስታዊ ካልሆነ ድርጅትም ተባረርኩ። ምክንያቱ ደግሞ የአሮሞ ፌዴራሊስት ዲሞክራሲያዊ ንቅናቄ/አፌዲን እና የአሮሞ ሕዝብ ኮንግራስ/ኦሕድ እሁድ ሐምሌ 22 ቀን 2004 ዉህደት ሲያደርጉ፤ የስብሰባዉ ተሳታፊና ቃለ ጉባኤም ፀሐፊ ስለነበርኩ፤ የኢትዮጵያ ቴሌቪዥንም በአቀረበዉ ዜና ላይ ፎቶዬን በግልፅ ያሳይ ስለነበረ፤ አገር ሠላም ነው ብዬ ሐምሌ 23 ጠዋት ወደ መንግስታዊ ያልሆነ ድርጅቱ መደበኛ ሥራዬ ሲገባ፤ አቶ አንላይ አሜንቴ ገምቴሳ፣ የዴሞክራሲያዊ ኤክስፐርትስ ሴንቴር ባለቤትና ሥራ አስኪያጅ እሳት ለብሶ እሳት ጎርሶ ጠበቀኝ። ምክንያት፤ አቡነ ጴጥሮስ እኔ በምመራው አገር ውስጥ እንዴት አላሁ ኩባር ይባላል እንዳሉት ዓይነት፤ እሱ ከወያኔ መንግስት ጋር ተግባብቶ እየሰራ ባለበት አገር ዉስጥ፤ እኔ የአንድ ተቃዋሚ ፓርቲ አባል፣ ለዚያዉም በዶክተር መረራ ጉዲና እና በአቶ ቡልቻ ደመቅሳ በሚመሩ ፓርቲዎች ዉህደት ላይ ተገኝቼ፤ በቀጣይነትም ከሱ ጋር መስራት ማለት እሱንም በግሉ፣ ድርጅቱንም እንደድርጅት ሊገዳ የሚችል ስለሆነ፤ ዕለቱኑ ድርጅቱን ለቅቄ እንዲሄድለት አዘዘኝ። እኔ አባል የሆንኩበት የፖለቲካ ድርጅት የገዢው ፓርቲ ተቃዋሚ እንጂ የመንግስት ተቃዋሚ እንዳልሆነ ቢነግረዉም፤ እንኳን ሊያዳመጠኝ ቀርቶ ለመናገርም ዕድል ስለነፈገኝ ቃል አልተነፈስኩም። የእሱ ድርጅት ዉስጥ ሥራ ሲቀጠር በአንዳች የፖለቲካ ጉዳይም ሆነ ከፖለቲካ ድርጅት ጋር በግል ተሳትፎ አላደርግም የሚል ስምምነት ካለማድረጌም አልፎ ተርፎ፤ እሱ ለገዢው ፓርቲ እና በሥሩ ለሚንቀሳቀሱት ድርጅቶች ከሚበትነዉ ገንዘብ የፖለቲካ አቋሙንም ለመገመት በመቻሌ፤ በምሳ ሰዓት እንኳን ቢሆን ከሱ ድርጅት ሠራተኞች ጋር የፖለቲካ ጉዳይ አንስቼ የጠበቀ ዉይይት አድርጌ አላዉቅም ነበር። ምክንያቱ ደግሞ ስለፖለቲካ ማውራት ከፍርሃት የመነጨ ሳይሆን የሥራ ቦታም ሆነ የመዝናኛ ቦታዎች ሁሉም በፖለቲካ ንትርክ ወይም ሆነ ጨዋታ እንዲታጩቁ ስለማልፈልግ ነው። የምን ደረቅ ፖለቲካ ብቻ የሚሉ ሰዎች ደስ ይሉኛል።

አቶ አንላይ ሲቀላምድብኝም በፖለቲካ ድርጅቱ የተሳትፎዬ ደረጃ ምን እንደሆነ በጽሑፍ ሪፖርት እንዳቀርብለት ሲያዘኝ፤ ብዙም ጭቅጭቅ

ውስጥ መግባት አልፈለኩምና አለፍኩት። አቶ አንላይ አሜንቴ ገምቴሳ የኢሉ አባቦራ ዘን የዶራኒ ወረዳ ተወላጅ ሲሆን፤ ከተዘፈቀበት የሙስና ወንጀል የበለጠ የኔ የኦሮሞ ፖለቲካ ፓርቲ አባል መሆን እጅግ በጣም አሳስቦት እንደነበር ዛሬ ድረስ ሳስበዉ ይገርመኛል። ከአስቂኝ ንግግሩ ውስጥም የኔ የፓርቲዉ ስብሰባ ላይ መገኘት ከሱ ዕውቀት ዉጭ የተፈጸመ ስለመሆኑና የሚጠይቀዉ ሰዉ ወይም አካል ቢኖር ለማሳየት ይቻለዉ ዘንድ ያልተጠቀምኩበትን ጊዜ፤ አምስት ቀናት ወደኋላ ተመልሼ የዓመት ፈቃድ እንዲሞላና ስብሰባዉንም የተሳተፍኩት በዕረፍት ጊዜዬ መሆኑን ለመግለፅ አስቦ ያስደረገኝ ነበር። ይህንንም እሱ በሚፈልገዉ ዓይነት ሁኔታ ፈጸምኩለት። ወደሌላ አካል ለማመልከትም ሆነ ለማሳበቅ አልደፈርኩም፤ ምክንያቱም አገሩ ኢትዮጵያ ነዋ! የሐሳብ ልዩነት የሚያገዳድልበት የደደቦች ፖለቲካ የሚካሄድበት! ፈጣሪ ጥሎ አይጥልምና ይህ በተከሰተ ሰሞን አቶ አንላይ ወደ ዉጪ አገር ይሄድ ኖሮ፤ ከተወከለዉ የፕሮግራም ዳይሬክተር ጋር በመመካከር መባረሬ ቀርቶ ወደ ጡረታ እንዲዘርፈኝ ተደረገ። የጡረታ መዉጫ ጊዜዬ ሳይድረስ አምስት ዓመት አስቀድሜ በመዉጣት፤ እነሆ ጡረታ ላይ እገኛለሁ። ግን ጡረታን ጥሩ ተኛ አላደረኩትም፤ ይህችን መጣጥፍ አበርክቻለሁ።

ሲጠቃለልም፤ ይህ ግለሰብም ሆነ ሌሎች ከሥራ ሲያባርሩኝ፤ ሲያፈናቅሉኝ፤ እኔና ቤተሰቤን ለረሃብ ሲያጋልጡ በግል ተነሳሽነታቸዉ ወይም የመንግስት ፖሊሲ መሆን አለመሆኑን እስከዛሬም ለይቼ ማወቅ አለመቻሌ ነዉ። እርግጠኛ መሆን የሚቻለዉ ግን በእጅ አዙር መንገድ ካልሆነ በስተቀር ይህ እንዲደረግ የሚያስገድድ የመንግስት ፖሊሲ አለመኖሩን ነዉ። የጊነዉ ሴኩቱሬ ተናገሩት ተብሎ የሚነገር አንድ አባባል አለ። “በባርነት ሀብታም ከመሆን ይልቅ በነፃነት ድህነትን መምረጥ”፤ ነፃነት ኖሮ ሀብት ባይመጣ እንኳን ከሕሊና ባርነት ነፃ ያደርጋል። ነፃነቱን ለባርነት የሚሸጥ ርካሽ ሰዉ ብቻ ነዉና። ስሰራ የተሳሳትኩበት ጊዜ ብዙ ሊሆን ይችላል፤ ነገር ግን ኦሮሞነቴንም ሆነ የግል ነፃነቴን ለባርነት ሸጬ አላዉቅም ለማለት ፈልጌ ነዉ።

በኢትዮጵያ ሠርቶ አደሮች ፓርቲ አደራጅ ኮሚሽን
የአውራጃ ኮሚቴ ጽሕፈት ቤት

ስልክ ቁ.
ፖ.ሣ.ቁ.

ቁጥር 848/3/348/75
ቀን 24/04/81 1981

ለጊዜ ጥሩ ነህ ገምታ
አዲስ አበባ

የአሠገክክ ወ.ደ በሕገዳ ስንብተራክዝን ባለሥልጣን ከተቋቋሙት ጊዜ
አንስቶ ገላህ የሆነ የወጣታትን ሁኔታ ታይቶታል ፡፡ ይህ ሊታረም ባለመቻሉ
መሠረታዊ ድርጅቱ አደገኛ ለሆነ ድክመት ተጋላጭ ይገኛል ፡፡ እርሱም ሲሆኑ
ይህን ወ.ደ አባባባን አመራር ለመስጠት ከፍተኛ ድክመት የተጣጣነ ቃት መሆኑን
ደርሰንታል ፡፡ ይህንንም በየአገላለጫው አንስተን ሂስ ሁሉ ተለ የወጣንታል
ገን ሊያርግ አልቻለም ፡፡

1. የወጣታትን ድርጅታዊ ተሰዕክ በባንክ ምክንያት አይወጡም
 ሀ. በሠራተኛው ማህበር ምርጫ
 ለ. በሠር ተለደረ ቁጥጥር ከሚቷ ምርጫ
2. በቀጣዩ ደረጃ የወጣታዊ ጉባኤ ተጠርቶ የሕገዳ ስንብተራክዝን
 አፋጠኝ አዚያ የሚገኝ የወ.ደ ጋዶቹን አባባባበጠው አንዲያሰሩ
 ጥ ቢታዘዙ የጉዳዩን አባባባቢነት ከምንም ባይቀየሩ አፋጠኝን
 ባያዘጋጁ የጉዳዩን ተፈጻሚነት ለማየት የቀጣዩ ጋዶቹ ወደአፋ
 ራሾ ቢሄቱ እርሱም በሥፍራው ባለመገኘታቸው፤ አፋጠኝ ባይዘጋጁ
 አድርጎ ከአንድ ሺህ በላይ ለሚሆኑ ወጣታዊ የተዘጋጀው ተምህር
 ታዊ ሰሚናር በጤች በጋራ ሰዓት መደመር ቢገባው ከቀጥ 4 ሰዓት
 በጋራ ሰብሰባው በመደመሩ በገባቱ የተገናኘው ፕሮግራም ተጨና
 ገቀ ሥርዓተህን ስንዲሁን ምክንያት የመሰናከል/ ሆነ ዋለ ፡፡

በተወሰነ መሠረት አካሄድ ነው ለሰላም ማረጋገጥና ለጥቅም ሆኖ የሚያገለግል ነው፡፡

[Signature]

1695 :

ለጊዜ ለበባ

የኢትዮጵያ 85ቱ ብሄረ ብሄረሰቦች ስም

አሮሞ	ኮንሶ	ኮሞ
አማራ	ዳሰነች	ማረቆ
ሶማሌ	አላባ	ሞስዬ
ትግራይ	ኤርበሬ	ኦይዳ
አፋር	ባጫ	ቦዲ
ሲዳማ	ቤንች	ፈዳሼ
አገው	ባስኬቶ	ኮሬ
ወላይታ	ቡርጂ	ማሌ
ከምባታ	ጫራ	ማኦ
ሀዲያ	ጋዋዳ	መዝንግረ
ጋሞ	ጌዲኦ	ቀዋማ
ጉራጌ	ጊዶሌ	ቀጫም
ኢሮብ	ጎፋ	ሸኮ
አርጎባ	ሐረረ	ዘይሴ
ቅማንት	ከፊች	ዘልማም
ስልጤ	ሻኪች	ሸታ
ሺናሻ	ኮንታ	ቤተ እስራኤል
አኝዋክ	ኒያንጋቶም	ማሸላ
ኑዌር	ማኦ	ኮጉ
ሀመር	ቀቤና	ድራሼ
ኩናማ	ሱርማ	ቁጫ
ጉሙዝ	ጠንባሮ	ጋባቶ
ቦርታ	የም	ጌዲች
ቦና	ወርጂ	ብራይሌ
አሪ	ዲዚ	ሙርሌ
ሙርሲ	ዶንጋ	ኮንቶማ
ቡሜ	ዳውሮ	
ካሮ	ዲሜ	
ፀማይ	ምዓን	

የኢትዮጵያ ታሪክ ከሚል የተወሰደ

ጌታቸው ጎንፋ ሆርዶፋ ፌቡ ላይ ከለተጠፉት

ዋቢ መግለጫዎች

1. እስክንድር ቡላቶቪች፣ ከእንጦሮ እስከ ባሮ፣ ትርጉም ዶ/ር አምባቸው ከበደ፣ አዲስ አበባ፣ 2005
2. ታቦር ዋሚ፣ የዉገና ድርሰቶችና የታሪክ እውነቶች፣ አርቲስትስ ማተሚያ ቤት፣ አዲስ አበባ፣ 2006
3. Dirribi Demissie Bokku, Oromo Wisdom in Black Civilization, Finfinnee Printing and Publishing SC, Finfinnee, Ethiopia, April 2011
4. Joseph Stiglitz, The Price of Inequality, W.W. Norton and Company, New York, London, 2012
5. አላና ዞጋ፣ ግዝትና ግዞት፣ አዲስ አበባ፣ 1985
6. እሸቱ ኢረና ዲባባ፣ የኦሮሞ ታሪክ፣ 2001፤ አዲስ አበባ
7. ተስፋዬ መኮንን፣ ይድረስ ለባለታሪኩ፣ ጥቅምት 1985
8. ነቢዩ እያሱ፣ አፍሪካና አምባገነን መሪዎቿ፣ ትርጉም፣ ቦሌ ማተሚያ ቤት፣ አዲስ አበባ፣ ታህሳስ 1984
9. ተፈራ ኃይሌ ሥላሴ፣ ኢትዮጵያና ታላቋ ብሪታኒያ የዲፕሎማቲክ ታሪክ ከ1789 እስከ 1967 አዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ፕሬስ 1999 ዓ.ም
10. Paul B. Henz, Ethiopia in Mengistu's Final Years, vol. 2 Shama Books, Addis Ababa, Ethiopia, 2007
11. Getachew Jigi (PhD), Bu'aa Ba'ii Qabsoo Ummata Oromoo, (Sirna Gabarummaa Irraa Gara Bilisummaatti), Beeljiyeem, 2014
12. አዲስ ዘመን፣ ጉብኝቱ የአገሮችን ግንኙነት ወደአዲስ ምዕራፍ ያሸጋገረ ነዉ፣ አዲስ አበባ፣ ዓርብ ሐምሌ 24 ቀን 2007
13. ሪፖተር፣ ባለራዕዩን መሪ ለምን አጣን፣ አዲስ አበባ፣ ነሐሴ 27 ቀን 2006
14. Donald N. Levine, Meles Zenaw and the Politics of Ethnicity, Ethiopian Review, vol. 2 No. 9, Los Angeles, USA, Sept. 1992
15. የፖለቲካ ፓርቲዎችን የምርጫ ሥነ ምግባር ለመደንገግ የወጣ አዋጅ ቁጥር 662/2002
16. Charles W. Kegley and etel, World Politics, Trend and Transformation, St Martins Press, New York, 1981
17. Amy Jacques Garvey, Philosophy and Opinions of Marcus

18. ዶ/ር ብርሃኑ ነጋ፣ የነፃነት ጎህ ሲቀድ፣ ኤም ኤም አታሚዎች፣ ዩጋንዳ፣ ካምፓላ፣ 1998
19. ማሞ ዉድነህ፣ መጨዉ ጊዜ፣ ንግድ ማተሚያ ቤት፣ አዲስ አበባ፣ 1985
20. መረራ ጉዲና ዶ/ር፣ የኢትዮጵያ ፖለቲካ ምስቅልቅል ጉዞና የሕይወቴ ትዝታዎች፣ ግራፍክ አታሚዎች፣ 2006
21. ሰለሞን ሥዩም፣ የኦሮሞ ጉዳይና የኢትዮጵያ ብያኔ፣ አዲስ አበባ፣ 2007
22. አለምሰገድ ቦጋለ አዳል፣ የኤርትራው እንቆቅልሽ፣ ቦሌ ማተሚያ ድርጅት፣ አዲስ አበባ 1985
23. Merera Gudina, Ethiopia: Competing Ethnic Nationalism and the Quest for Democracy; 1960 – 2000, Chamber Printing House, Addis Ababa, 2003 226
24. Richard Pankhurst, Britain in Ethiopia, 1896 – 1996; Centnary of the British Deplomatic Presence in Addis Ababa, 1996
25. Lovis Aalen, Journal of Democracy, 1998, as quoted in Ethnic Federalism in Dominant Party State
26. Lemma Degefa, Leadership, Living and Serving, An African Practioner's Perspective, 3 rd ed, Addis Ababa, Ethiopia, 2012
27. Lovis Aalen, Ethnic Federalism in a Dominant Party State, The Ethiopian Experience, 1991 – 2000, 2002, (unpublished)
28. Mohammed Ali (Ambassador), Oromo Politics; Reflections and Statements, Ethiopian International Institute for Peace and Development, Addis Ababa, Ethiopia, 2013
29. አንዳርጋቸዉ አሰግድ፣ በአጭር የተቀጩ ረጅም ጉዞ፤ መኢሶን በኢትዮጵያ ሕዝቦች ትግል ዉስጥ፣ ሴንትራል ማተሚያ ቤት፣ አዲስ አበባ፣ የካቲት1992
30. ባህሩ ዘዉዴ (ፕሮፌሰር)፣ የኢትዮጵያ ታሪክ፤ ከ1847 እስከ 1983፣ አዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ፕሬስ፣ አዲስ አበባ 2007
31. መስፍን ወልደማርያም (ፕሮፌሰር) አዳፍኔ፣ ፍርሃትና መክሸፍ፣ 2007 ዓም
32. ሞቲ ቢያ፣ አሮሚያን በፈረቃ??፣ አቢሲኒዮክራሲ ወይስ ዲሞክራሲ?

ጂቱ የሥነ ጥበብ የሕትመትና የማስታወቂያ ሥራ፣ አዲስ አበባ፣
ኢትዮጵያ፣ 1996/1998

33. አማኑኤል አብርሃም፣ የሕይወቴ ትዝታ፣ አዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ፕሬስ፣ አዲስ
አበባ፣

1992

34. ሰለሞን ስዩም፣ የኦሮሞ ጉዳይ፣ መጋቢት 2007፣ አዲስ አበባ

35. ሰለሞን ስዩም፣ የኢህአዴግ ፍፃሜ፣ አዲስ አበባ ኢትዮጵያ፣2005

36. Nelson Mandela, Long Walk To Freedom, Abacus Animprint of
Little, Brown Book Group, London, UK, 1994

37. Milton A. Gonsalves, Right and Reason, Ethics in Theory and Practice,
9th ed., Merrill Publishing Company, USA, 1986

38. Elizabeth B. Hurlock, Develomental Psychology: A Life-Span
Approach, 9 th ed., Tata McGraw-Hill Publishing Company Ltd,
New Delhi, 1990

39. Jack Kennedy, Introduction To Human Rights, Decembere 5, 1995 USA

40. መረራ ጉዳና (ፕሮፌሰር)፤ በኢትዮጵያ የሀገረ መንግስት ግንባታ የታሪክ
ዳራ፣ በእኩልነት ላይ የተመሰረተች አገር ለመፍጠር የተደረጉ ሙከራዎች፣
ያጋጠሙን የታሪክ ፈተናዎችና ያመለጡን ዕድሎች በብሔራዊ መግባባት
መነፅር ሲታይ፤ ፊንፊኔ፤ ነሐሴ 16/2012 (ያልታተመ)

41. ተክለ ፃዲቅ መኩሪያ፤ የኢትዮጵያ ታሪክ፤ ከአፄ ቴዎድሮስ እስከ ቀዳማዊ
ሃይለ ሥላሴ፤ አዲስ አበባ፤ 2000 ዓም

42. አህመዲን ጀበል፣ 3ቱ አጼዎች እና ኢትዮጵያዊያን ሙስሊሞች፤ ጥር
2008፤ አዲስ አበባ፤ ኢትዮጵያ

43. ፀጋዬ ሽንብር፤ ክብረ ነገስት፣ ንግስት ሳባና ብቸኛ ልጇ ምንሊክ 2009 ዓም

44. James Boggs; Racism and the Class Struggle, New York and
London, 1970

45. አስፋ ጩባ፤ የትዝታ ፈላግ፤ በኢትዮጵያ ህትመትና ስርጭት ነባዳን
የሚዲያ ማማከር ኃላፊነቱ የተወሰነ የግል ማህበር፣ አዲስ አበባ፣
ኢትዮጵያ፣ እኦኦ 2016

46. ወጋየሁ በለው ተገኘ፤ ማርቲን ሉተር ኪንግ ትንሹ እና የነፃነት ንቅናቄው
(ሕልም አለኝ)፤ ትርጉም፤ ቀለም ማተሚያ ቤት፤ 2009፤ ኢትዮጵያ

47. ላድስ ጌታሁን ዴሊበ (ፕሮፌሰር)፤ የኢትዮጵያ ታሪክ፣ 2012/2020 ዓም፣

አዲስ አበባ፣ ኢትዮጵያ

48. ዘውዴ ረታ፤ የቀዳማዊ ኃይሌ ሥላሴ መንግስት 1ኛ መጽሐፍ 1923-1948፤ ሻማ ቡክስ፤ ሮፕቦት አታሚዎች ኃ.የተ.የግ.ማ. 2005፤ አዲስ አበባ፤ ኢትዮጵያ
49. ደስታ ዲንቃ ጎሴ፤ መቋጫ ያጣው የኢትዮጵያዊያን የነፃነት ትግል፤ ነሐሴ 2011 ዓ.ም፤ አዲስ አበባ ኢትዮጵያ
50. ኤርሚያስ ለገሰ፤ የመለስ ልቃቂት፤ ነፃነት አሳታሚ ድርጅት
51. Rick Stapenhurst (ed.), Curbing Corruption, Toward a Model for Building National Integrity, EDI Development Studies, The World Bank, Washington, D.C, 1999.
52. Daron Acemoglu & James A. Robinson, Why Nations Fail, Profile Books, Crown Publishers, Great Britain, 2012
53. Christian Krell (Ed.); Thinkers of Social Democracy, Germany, 2016
54. በረከት ስምአን፤ የሁለት ምርጫዎች ወግ፤ ናዳን የገታ አገራዊ ፋጭ፤ 2003 ዓ.ም
55. አምሃ ዳኘው ተሰማ፤ ሐገራዊ ብሔረተኝነት እና ዘውጋዊ ብሔረተኝነት በኢትዮጵያ፤ ኢትዮጵያ በመስቀለኛ መንገድ ላይ (ለኢጥዮጵያ የፖለቲካ ችግር የቀረበ አማራጭ የመፍትሔ ሐሳብ፤ ጥር 2012
56. ጆርጅ አንደርሰን፤ ፎረም ኦፍ ፌዴሬሽንስ እንዳዘጋጀው፤ የፌዴራላዊ መንግስት አወቃቀር መነሻ ነጥቦች፤ መጋቢት 2001፤ አዲስ አበባ፤ ኢትዮጵያ
57. James Bunting, Adolf Hitler, Jalco Publishing House, Bombay, India, 1973.
58. ውብሸት ሙላት ጽጌ፤ አንቀጽ 39፤ የራስን ዕድል በራስ መወሰን፤ 2007
59. ተስፋዬ ፉፋ ኡሉማ፤ የኩሽ ሀገር ኢትዮጵያ በሀገር መንግስት ምስረታ ስም ስንት ግፋ ተሰራ! አዲስ አበባ 2013
60. P.T.W Baxter and et al (editors): Being and Becoming Oromo; Historical and Anthropological Enquiries, Nordiska Afrikain Instituteti UpPSAIA 1996
61. Greg and et al The Asian Aspiration: Tang Xiaoyang. Tsinghua University, China 2020
62. Georg Schwarznberger: Power Politics: A Study of World Society, 3rd ed., Sevens & Sons Limited, London, 1964

ደራሲው

